

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

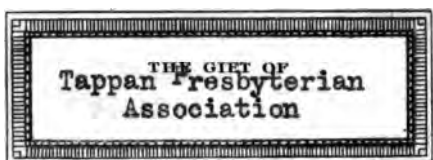
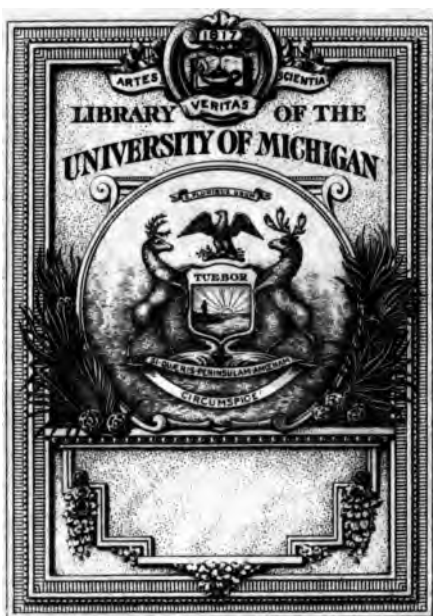
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

A

859,501

888

H80

C62

1822

CLAVIS HOMERICA:
SIVE
LEXICON VOCABULORUM OMNIUM,
QUE IN
HOMERI ILIADÆ
ET POTISSIMA PARTE
ODYSSÆÆ
CONTINENTUR;
CUM
INDICE VOCABULORUM OMNIUM,
NECMON DE
DIALECTIS ET FIGURIS APPENDICE:
QUIBUS ACCESSERE
VARIA ELOGIA SEU TESTIMONIA
DE
HOMERO;
ACCESSERE ETIAM
MICHAELIS APOSTOLII
PROVERBIA GRÆCO-LATINA.
A SAM. PATRICIO, LL.D. AUCTA.

EDITIO NOVA, PRIORIBUS AUCTION ET EMENDATIO;
CUI PRIMUM ACCESSIT BREVIS DE HOMERI VERSIFICATIONE TRACTATUS, ANGLICE SCRIPTUS.

EDINBURGI:

VE NEUNT APUD STIRLING & SLADE, ET BELL & BRADFUTE.

LONDINI:

LONGMAN, HURST, REES, ORME, & BROWN; F. C. & J. RIVINGTON;
J. NUNN; LACKINGTON, HARDING, HUGHES, MAJOR, & LEARD;
R. SCHOLEY; J. MAWMAN; BALDWIN, CRADOCK, & JOY; G. & W. B.
WHITTAKER; OGLE, DUNCAN, CUM SOC.; SIMKIN & MARSHALL.

DUBLINI:

APUD J. PORTER.

MDCCCXXII.

Præterea, huic editioni, ut sit ornatior et magis utilior, accessit brevis de Homeri Versificatione Tractatus, auctore Georgio Dunbar, Litt. Græc. in Acad. Edin. Professore ; ad cujus Prosodiam Græcam, et Notas in Iliad. primam, nuper in Collect. Græc. Minor. editas, Homeri Studiosis operæ pretium erit adire.

Denique, Indicem generalem, seu Synopsin omnium eorum quæ in hoc volumine continentur, conscripsi.

GULIELMUS DUNCAN.

EDINBURGI, }
Id. April. 1822. }

RULES, &c.
OF
HOMER'S VERSIFICATION.

TO render the *CLAVIS HOMERICA* of more general utility to those engaged in the study of the *Iliad* and *Odyssey*, it has been thought advisable to prefix a short account of the Rules of Hexameter Verse, as it appears to have been employed by Homer in these two poems. I consider it unnecessary to enter here upon any discussion respecting the Digamma, both because that has been already done in the second part of the "*Prosodia Græca*,"* and because the doctrine concerning it, resting upon no other basis than the vague fancies of a few individuals, is not likely to obtain many supporters; but shall confine myself to a short statement of the laws on which the structure of Homer's verse appears to be founded, and to a few examples in support of them.

RULES.

I. A long vowel or diphthong, at the end of a word, before another vowel or diphthong, is always short, except in cæsural syllables, which must be long.

II. A long vowel or diphthong, at the beginning or in the middle of a word, before another vowel or diphthong, is always long.

III. A long vowel or diphthong, preceding a short vowel in the end of a word, elided in consequence of the next word beginning with a vowel, remains long before that vowel.

IV. A vowel, naturally short, frequently forms the first syllable of a foot, whether at the beginning of a verse, or in the middle of a word, in consequence of the *ictus metricus* upon that syllable.

V. A syllable, naturally short, when it happens to be the cæsura, is, for the same reason, made long.

VI. The conjunction *και* ought never to be the first syllable of a foot, before a word beginning either with a vowel or a diphthong.

* See third edition, printed at Edinburgh, 1820.

The following examples will be sufficient to illustrate the *first* and *second* rules.

Κλέπτει νόμ' ἐπὶ οὐ παρελεύσεται, οὐδέ μιν πείσεις. II. α'. 132.

Τῷ οἱ ἦσαν κήρυκε καὶ ἰσχυρῶ διδάσκοντι. v. 321.

Ἡμεῖς μὲν ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἀργεῷ, τηλόθι πάτερης. v. 30.

There are only a few examples comprehended under the *third* rule. The following will shew its application.

Ἦρ' Ἀλκίδοον γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσιος. II. γ'. 428.

Ἀρχὴν Ἀργείοισι κατὰ κρατερὸς ἱσμήνας. β'. 345.

The conjunction *ἢ* ought frequently to have the mark of an elision, thus, *ἦ*, as in the following line,

Ἦ Ἀλκας ἢ Ἰδομενίδης. — α'. 145.

The *fourth* rule is the most important of all, as on the principle upon which it rests, depends the lengthening of all cæsural syllables, and short vowels in the first syllable of a foot unsupported by consonants. Thus,

Στίμματα ἔχον ἐν χερσὶν ἐκείδου Ἀπόλλωνος. II. α'. 14.

In the following, the *α* of the same word is short, as it is the third syllable of the foot.

Ὡς ἴφασ' ἐχόμενος τοῦ δ' ἔκλυε Φαίῳστος Ἀπόλλων. v. 43.

The adjective *φίλος*, which has the *ι* commonly short, is by the same rule occasionally lengthened in the penult:

Φίλος κασιγνήτη. — II. γ'. 155.

The short vowel of præpositions also is lengthened by the same rule; thus,

Ὅτι βᾶ τ' ἱκανὸς ἀποίεσσι χυμῶν περῶντα. II. φ'. 283.

Καὶ τὰ μὲν ἔπαχα πάντα διμοιρᾶτο δαΐζων. Odyss. ζ'. 434.

Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε. — II. γ'. 357.

Ἰότη δὲ μέγα κύμα. — II. φ'. 313, and 328.

In addition to the examples quoted in the *Prosodia Græca*, the following may be given as a proof of the application of this rule :

Θυμῶ ἀνιάζων.—II. φ'. 270.

Τρώων δ' ὅς κτιάττιον ὑπερφιάλως ἀνιάζω. ε'. 900.

In consequence of the principle of lengthening short syllables, when the *ictus* fell upon them, not being understood, the orthography of several words, particularly verbs, has been arbitrarily altered, by doubling consonants, and changing short vowels into their own diphthongs. The following will be sufficient as specimens. Thus,

Τῇ δευτέρῃ δ' ἀγορήνδῃ καλέσ(σ)ατο 'λαὸν Ἀχιλ(λ)εύς. II. δ. 54.

Ὅς ἤδη τὰ τ' ἴοντα, τὰ τ' ἴσ(σ)όμενα.—v. 70.

Μηρόις, ἣ Κάρκω, παρῆϊον ἤμ(μ)εναι ἴππων. δ'. 142.

Ἐμ(μ)εναι οὐδ' ἰ φημι ποδῶ(σ)ι γι εἶσι κίοντα. ε'. 27.

This rule holds in the four following ways : 1st, In *cæsural syllables*, ending with a long vowel or a diphthong, before another vowel or diphthong, which in other cases is uniformly short : 2d, In *cæsural syllables*, naturally *short*, which are in consequence *made long* : 3d, In a *short syllable* at the *beginning* of a word, when it happens to be the first of a foot : And, 4th, In a *short syllable*, in the *middle* of a word, when it also is made the first of a foot.

It is unnecessary to produce any examples under the two last rules, as the fourth, in some measure, comprehends the fifth, and there are very few deviations from the sixth.

GEORGE DUNBAR.

College Edinburgh, }
5th April 1822. }

SYNOPSIS

EORUM QUÆ IN HOC VOLUMINE

CONTINENTUR.

PRÆFATIO.....	<i>Pag.</i> iii
Tractatus de Homeri Versificatione.....	v

CLAVIS HOMERICA.

In Iliad. (α) I.....	1
In Iliad. (β) II.....	57
In Iliad. (γ) III.....	93
In Iliad. (δ) IV.....	107
In Iliad. (ε) V.....	121
In Iliad. (ζ) VI.....	144
In Iliad. (η) VII.....	157
In Iliad. (θ) VIII.....	166
In Iliad. (ι) IX.....	175
In Iliad. (κ) X.....	188
In Iliad. (λ) XI.....	197
In Iliad. (μ) XII.....	207
In Iliad. (ν) XIII.....	212
In Iliad. (ξ) XIV.....	219
In Iliad. (ο) XV.....	223
In Iliad. (π) XVI.....	226
In Iliad. (ϑ) XVII.....	230
In Iliad. (σ) XVIII.....	233
In Iliad. (τ) XIX.....	237
In Iliad. (υ) XX.....	240
In Iliad. (φ) XXI.....	243
In Iliad. (χ) XXII.....	246
In Iliad. (ψ) XXIII.....	249
In Iliad. (ω) XXIV.....	254

INDEX VOCABULORUM.

A pag. 259.....	Pag. 322
-----------------	-------------

APPENDIX I. DE DIALECTIS.

§ 1. De Dialectis in universum.....	323
I. De Æolicâ.....	ibid.
II. De Doricâ.....	326
III. De Ionicâ.....	328
IV. De Atticâ.....	330
De Bœoticâ.....	333
De Poëticâ.....	ibid.
§ 2. De Dialectis Articulorum.....	334
§ 3. De Dialectis Declinationum...	ibid.
De Primâ Declinatione.....	335
De Secundâ.....	ibid.
De Tertiâ.....	336
De Quartâ.....	ibid.
De Quintâ.....	ibid.
§ 4. De Primâ Declinatione Contractorum.	337
De Secundâ.....	338
De Tertiâ.....	ibid.
De Quartâ.....	ibid.
De Quintâ.....	ibid.
§ 5. De Dialectis Adjectivorum.....	339
De Comparationibus.....	ibid.
De Possessivis, Diminutivis, &c.....	ibid.
§ 6. De Dialectis Pronominum.....	
'Εγώ.....	340
Σὺ.....	ibid.
Ὁς.....	341
'Εγὼς, Σὺς, 'Ημέτερος, &c.....	ibid.
§ 7. De Dialectis Verborum..	342
De Passivis et Mediis..	345
De Circumflexis..	347
De Verbis in μι.....	348
§ 8. De Dialectis Adverbiorum ..	349
§ 9. De Dialectis Præpositionum..	350
§ 10. De Dialectis Conjunctionum..	ibid.
§ 11. De Dialectis in Compositis...	ibid.
§ 12. Excerpta ex Plutarcho de Dialectis.....	351

APPENDIX II. DE FIGURIS.

	<i>Pag.</i>
I. De Dictionum Figuris.....	353
1. Πλεονασμός	ibid.
2. Ἐνδυμ	ibid.
3. Μετέθεσις.....	ibid.
4. Μετάληψις.....	354
5. Τμήσις.....	ibid.

De τῶν Πλεονασμῶν Speciebus.

1. Πρίθεσις.....	ibid.
2. Ἀναδίπλωσις.....	ibid.
3. Ἐκτασις.....	ibid.
4. Ἐπίκτασις.....	ibid.
5. Διάρσις.....	355
6. Παρίθεσις.....	ibid.
7. Διπλασιασμός.....	ibid.
8. Παρέμπτωσις.....	ibid.
9. Προσχηματισμός.....	ibid.

De τῆς Ἐνδυμῆς Speciebus.

1. Ἀφαίρεσις.....	ibid.
2. Ἄρσις.....	ibid.
3. Συστολή.....	356
4. Συγκοπή.....	ibid.
5. Συναλοιφή.....	ibid.
6. Ἐλλειψις.....	ibid.
7. Παρίλλειψις.....	ibid.
8. Ἐκθλιψις.....	ibid.
9. Ἀποκοπή.....	357

II. De Tropis, ex Plutarcho.....	ibid.
----------------------------------	-------

III. De Schematis, ex eodem.....	360
----------------------------------	-----

TESTIMONIA DE HOMERO.

A pag. 373.....	408
-----------------	-----

MICHAELIS APOSTOLII PROVERBIA.

A pag. 409.....	ad finem.
-----------------	-----------

CLAVIS HOMERICA

IN A'. ILIADIS.

ΙΛΙΑΣ, ἄδης, ἡ. Sic hoc opus appellatur, quia, propter raptum Helenæ, continet bellum apud Ilium inter Græcos et Trojanos.

α. id est, liber primus : nam 24 libri Iliadis, ut et Odyss. inscriptionem capiunt à 24 literis Græcis.

Ῥαψῳδία, ας, ἡ, contextura carminum, præsertim heroicorum, à ῥαψω, f. ψω, suo, texo, et ῳδή, canticum, quod ab ἀείδω. Vocatur Ῥαψῳδία (ut annotat Coulon ex Eustathio) quod sparsam et dissolutam prius hanc poësin nonnulli conjecerunt in corpus, (Ῥαψῳδοὶ ideò dicti ;) quam recitabant ἐ theatro, Iliada quidem schemate rubro, ob cædes Trojanorum; Odysseam vero cæruleo, propter errores Ulyssis in mari.

Μῆνις, ιος, ἡ, accus. μῆνιν, ira permanens, à μένω, maneo ; hinc μαιζω, 1 f. σω, irascor, cujus Atticum futurum μαιῶ.

Ἀείδω, f. σω, cano, verbum poëticum ; hinc apud oratores ᾄδω, per contractionem, cujus imperfectum ᾔδον, Doricè ἄδον, sic aoristus primus communiter ἔσα, Doricè ἔσαν fit ab α epitatico, et verbo ἰδω, scio, quia hæc vox pertinet maximè ad poëtas, quibus multarum rerum cognitio attribuitur.

Θεὸς, ᾱς, ἡ, dea, à θῷς, deus ; quod à θίω, curro, futurum θίσω dicitur à θίω, quia planetæ, qui continuo cursu versantur, apud antiquos dicebantur dii ; vel à θιῶω, intueor, contemplor, quia Deus omnia intuetur ; et hinc θίω, ας, ἡ, spectatio.

Πηλεΐδης, genit. Πηλεΐος, ὁ, Peleus ; hinc patronymicum Πηλεΐδης, crass Πηλεΐδης, Pelides, id est, Achilles, Pelei filius : sed Πηλεΐς, gen. Ionicè Πηλεΐος, hinc Πηλεΐδης, et α interposito, poëtic. Πηλεΐάδης, υ, in genitivo Ionicè ιω.

Ἀχιλλεύς, ἴως, Ion. ἦες, ὁ, Achilles, Pelei filius, nepos Æaci ; mater ejus Thetis, dea maris.

Οὐλόμινος, μέγας, ον, perniciosam vim habens, aoristus secundus Ionicè 2 per prothesin τῷ υ, ab ἄλλωμι, aor. 2. ἄλλωμην, perniciem infero.

Μυρί, pro μυρία, per apostrophum, à μυρίας, quod numerum infinitum significat ; at μύριοι proparox. in plurali, decem millia.

Ἀχαιοί, ᾶν, οἱ, Achivi : est quidem generale nomen omnium Græco-

rum ; sæpius tamen in specie nobiles et principes Græcorum sic vocantur, quod ex contextu facile patet.

"Αλγες, ιες, τὸ, dolor ; hinc ἀλγίω, f. ἴσω, doleo ; fit ab ἀλέγω, curo, sollicitus sum.

"Εἶμαι, αὐτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν, pono, f. θήσω, p. ἵθωκα.

- 3 Πολὺς, πολλοί, multus ; σκός casus ab antiquo πολλῆς capit, præter nominativum et accusativum singularem, masculinum et neutrum : sed πολλὸς aliquando utuntur ποῖτῃ, qui etiam regulariter formant πολὺς, ut πολίης, πολίης, &c. Vide Iliad. β. 4.

"Ιφθίμος, υ, ὁ κὶ ἰ, vel ἴμος, ἰμῃ, ἴμω, fortis, πῶ ἴφι, fortiter, et θυμός, ὦ, ὁ, animus, quasi ἰφθίμος, per syncopen, et mutato υ in ι, fit ἰφθίμος.

Ψυχὴ, ἦς, ἡ, propriè spiritus, anima, vita corporis, anima seu umbra post mortem corporis : ἀ ψυχῶ, f. ζῶ, spiro, refrigero flatu.

"Αἶς, ἰδος, ἡ, pro αἰδῆς, υ, ὁ, orcus, tartarus, tenebræ ; ab α privativo, et aor. 2. ἴδω, ποῖτ. verbi ἰδῶ, video.

Ἰάπτω, f. ψω, mitto cum detrimento : προϊάπτω, præmitto, procul mitto, ab ἵμαι, mitto ; προϊάψιν, 3. sing. aor. 1. ind. ὡ addito.

- 4 Ἥρως, υος, ὁ, accus. ἥρως, et per apocopen ἥρω, heros, semideus, qui reliquos virtute ita superabat, ut deus haberetur. Apud Homerum tribuitur etiam ignobilioribus, Odyss. σ. 422. Venit ἀπὸ τῆς ἀρετῆς, à virtute, quâ cæteris hominibus antecellit ; vel ἀπὸ τῆς ἑως, à terra, quia tales fuerunt terrestres dñi.

Ἐλάριον, υ, τὸ, præda, captura, laceratio, ab ἔλωρ, ορεσ, τὸ, idem, quod ab αἰράμαι, aor. 2. ἔλωμαι.

Τύχω, f. ζω, facio, struo, fabricor : hinc 3. sing. imperfectum τυῖχη, Ionic. pro τινῆς.

Κύν, ὁ vel ἡ, canis, genit. κύωνες, per syncopen κυνός, quod fit in cæteris casibus, et dativo poetico κύωνειν, à κύω, diligo, quia canis est blandiens, et φιλεῖσθαι, inquit Eustath. Dicitur etiam apud Homerum de impudente.

- 5 Οἰωνός, ὦ, ὁ, avis devorans, aliquando apud Homerum, omen, augurium ; οἰωνός, Ion. pro οἰωνός.

Τι, que, particula enclitica, sæpè est expletiva.

Ζεύς, Jupiter, genit. Διός, pro quo Ζῆν, Ζῆνός, et Doricè Ζᾶν, Ζανός, à ζῶω, vivo, quia dat omnibus vitam.

Τιλήω, poet. pro τελίω, f. ἵνω, perficio. τιλήομαι, exitum habeo ; à τίλεις, vel τίλειος, perfectus, quod à τίλος, finis, exitus, unde τιλήντα, 3. sing. imperf. pass.

Βούλῃ, ἦς, ἡ, voluntas, decretum, consilium, aliquando concilium, et locus in quem conveniunt ; ἀ βίβωλα, præf. med. verbi βάλλω, jacio, metaphora ducta à sagittariis : hinc βύλομαι, volo.

- 6 Ἐξ ἧ, à quo tempore, scil. χρεῖν, quod sæpius omittitur, cùm in ad temporis significationem refertur ; ἔξ ante vocalem, ἐξ ante consonantem.

Δι, sanè, aliquando expletivè apud poetas ; modò postponitur, modò præponitur : postponitur tantum apud oratores.

Τὰ πρῶτα, primùm, adverbialiter ; vel referatur ad Agamem. et Achillem, ut significet principes, in maximo honore habitos, ut est apud

Luc. à πρώτος, *u, or*, primus, contract. ex πρώτος, pro πρώτος, superl. praepositionis πρὸ, ante.

Διςτάμι, f. ατίσω, distingo, separo, dissideo: à δια et ἴσμι, quasi deorsum statuo; διατίτην, pro διατίτην, 3. dual. aor. 2. ind. act.

Ἐρίζω, f. εἰω, contendo, ab ἔρις, ἰδος, *u, i*, contentio: hinc ἔρις, aor. 1. part. act. in dual. ἔριοντι.

Ἀτρεΐς, ἰως, i, Atreus: hinc patronymicum Ἀτρεΐδης, *u, i*, Atrides, 7 id est, vel Agamemnon, ut hic et v. 12. et saepe alibi; vel Menelaus, ut γ. 350. 449. In plur. Ἀτρεΐδαι, *or, ei*, duo filii Atrei, Agamemnon et Menelaus, v. 16 et 17.

Ἀναξ, κτος, i, rex, tribuitur diis quoque: aliquando herus, dominus: fit ab ἀνά, sursum, et ἀτρω, impetu feror, transeo; quia rex ceteros superat: cuius faciem. *ἄνασσα*, regina: hinc ἀνδρῶν, rego.

Ἀνήρ, i, vir, genit. ἀνέρος, per syncopen ἀνδρος: sumitur δ, quia non ponitur ante ε' fit ab ἀνω, perficio, quia omnia viriliter perficit; ab ἀνὴρ fit ἀνδρῆς, *us, i*, fortitudo, quia virum decet.

Δίος, δια, διω, divinus, contract. ex διός, idem, quasi Jovialis, à Jove genitus: fit à genit. Διός, Jovis.

Τίς, τι, genit. τίνος, quisnam.

Τις et ἄρα aliquando apostrophantur: ut τ' ἄρ', et expletivæ particulae sunt; sed τι saepe significat et, ἄρα, ergo, igitur. Vide 11. et 23.

Σφωί, σφι, pro quo aliquando ποῖτα σφῶ, ab σ, sui.

Ἐρίδι, dat. sing. ab ἔρις, ἰδος, *i*, lis, contentio.

Συνήκα, Atticè, pro συνήκα, quod factum est ex συνήκα, Ionicè; nam Iones syllabas circumflexas dissolvunt: hoc irregulariter pro συνήκα, aor. 1. verbi συνήμι, fut. 1. συνήσω, committo; item intelligo, β. 182. δ συν et ἴμι, quod ab ἵω, mitto.

Μάχομαι, f. ἡσμαι, pugno: tempora sumit à μάχιμαί hinc μάχη, *us, i*, pugna.

Λατώ, ἰος, ὤς, i, Latona, Apollinis et Dianæ mater; à λάτω, lateo.

Υἱός, u, i, filius, ab ὕω, pluo, quod sit parentum latitia, ut terræ pluvia. Est etiam υἱός, υἱός, et υἱός, *i*, genit. υἱός, et per syncopen υἱός, filius; sic in cæteris. In dativo plur. υἱάσι, pro υἱοί, quia υἱ non scribitur ante consonantem.

Γάρ, nam, enim, conjunctio.

Βασιλῆι, Ionic. pro βασιλῆι à βασιλεύς, ἰος, *i*, rex, quod à βάσις, fulcimentum, et λῆς, populus; quod in eo populi salus sit fundata.

Χολή, ἰς, i, bilis: hinc χολήν, ad iram concito, χολῶμαι, irascor, contract. χολῶμαι χολῶντες, non χολῶντες, quia verbum χολῶν derivatur à nomine.

Νῆσος, u, i, morbus, aliquando pestis, Ionic. pro νέσος.

Ἀνὰ, per, in, adversus, praepositio.

Στρατός, ὤ, i, exercitus terrestris vel navalis; hinc στρατός, exercitum duco.

Ὄρω, excito, suscito; futur. ὀρῶ, sed Æolic. ὀρῶ, quod et fit in ἄρω, apto; ὀρῶ, hic est aor. 1. act.

Κακός, ἰ, δ, malus, perniciosus, ignavus, et timidus: dictum quāsi

χαλὸς, ἃ χάζω, recedo, quod omnes malum fugiant: hinc πακίω nam ab adjectivis in ας, formantur verba in ίω.

Ὀλίκομαι, perdo, vox poetica; ab ὀλέκω, perdo, quod ab ὅλλυμι ὀλίκοιτο, 3. plur. imperf. pass.

Λᾶας, ὁ, lapis, genit. λάας, crasi, λαῖς, λαῶς: hinc ὁ λαῖς, ἔ, populus, ut ἃ genit. μάρτυρος fit ὁ μάρτυρος, testis: λαῖς, populus, fit ἃ λαῖς, lapidis: eo quod ποῖται fingunt post inundationem mundi populum iterum exortum ex projectione lapidum.

- 11 Οὔνεα, pro ἔνεα, quoniam.

Χρῦσης, υ, ὁ, Chryses, princeps urbis Chrysæ, simulque sacerdos Apollinis: ἃ χρυσοῖς, aurum.

Ἀτιμάω, fut. ἴσω, aor. 1. ἡτίμησα, dedecoro, nullo honore vel contumeliâ afficio: ex α priv. et τιμάω, honoro, quod ἃ τίω, idem.

Ἄρα, ας, ἦ, nocumentum, imprecatio, preces, in bonam partem; hinc ἀρητής, ὁ, sacerdos, quasi diceret, precator: fit ab αἶρω, tollō; tollunt enim manus in altum, dum precantur: vel ab ἀρέσκω, placeo; quia dicimur precibus Deo placere. Est etiam ἄρα adverbium expletivum, et sæpissime vacat; interdum, fortè, nisi; ἄρα interrogativum, utrum? an? pro ἄρα adverbio dicitur apud poetas ἄρ' et ἰά, ablato α in fine, vel in principio.

- 12 Ἐρχομαι, venio, eo, fut. ἐλεύσομαι, aorist. 2. ἤλυθον, per syncopen ἤλυθον, præf. med. ἤλυθα, Attic. ἐλήλυθα, pro quo apud poetas sæpè ἐλήλυθα, quasi ab ἐλεύθω.

Θοός, ἄ, δρ, velox, ἃ θίω, curro.

Ἐπὶ, ad, præpositio.

Ναῦς, ναός, ἦ, navis, Ionicè νηός, accusat. ναῦν, poetice νηῦν, νῆα, νάα, vel νέα, ἃ νέω, nato.

- 13 Λύω, f. λύω, solvo, libero; λυσόμενος, f. 1. part. med.

Θυγατήρ, ἑρως, et per syncopen τρὸς, ἦ, filia. Oratores syncopatis utuntur casibus; poetæ indifferenter vel syncopatis, vel integris: præterquam in accusat. θυγάτηρ, tantum poetice. Dictum quasi θυγάτης, ἃ θυῶ, cum impetu feror, et γάστρῃ, venter. Dicuntur enim fœminæ celerius et concitatius in vulvâ moveri quam mares.

Φέρω, fero, futur. ὄσω, tanquam ab ὀίω, præf. activo caret; aor. 1. ἤνεγκα, aor. 2. ἤνεγκον, tanquam ab ἐνέγκω, præf. med. Attic. ἐνήνεχα, tanquam ab ἐνέχω, præf. pass. ἤνεγμαι, aor. 1. ἐνέχθην.

Πέρας, τος, τὸ, terminus, limes, πείρας, idem: hinc cum α privativo fit ἀπείρος, indeterminatus, indefinitus, finem non habens: ἃ quo fit ἀπερίστος, et per metath. ἀπερίεστος, infinitus.

Ἄποιον, υ, τὸ, pretium redemptionis, vel pretium quod loco pœnæ debitæ offertur, ἃ ποινῇ, pœna, et α priv. vel secundum Eustathium, ἀποινα, quasi ἀφοίνα, munera quæ dantur ἔνεα φόνι.

- 14 Στίμμα, ατος, τὸ, corona, vitta lanca, quæ obvolvitur ramo olivæ, quem supplices præferre solebant; ἃ perf. pass. verbὶ στίψω, f. ψω, coronō, cingo.

Ἔχω, habeo, fut. ἔξω, item σχίσω, præf. ἔσχηκα, aor. 2. ἔσχοι, &c. quasi ἃ σχίω.

Χεῖρ, χερὸς, ἦ, manus, poetice χερῶς. Sic in cæteris casibus. Dat. plur.

χειρὶ, poet. χείρῃ et χείρῃσι. Aliquando significat brachium ab humero usque ad ultremos digitos.

Ἐκβολός, υ, ὁ εἰς ἡ, longè jaculans, epith. Apoll. ab ἐκὰς, longè, mutato α in η, metri causâ, et βολή, ῥε, ἡ, jactus, quod à βάλλω, jacio, præf. med. βέβηκα inusitat. nisi in derivat.

Ἀπύλλου, f. λίω, pereco; hinc Ἀπύλλον, υνε, ὁ, Apollo, qui Pytho- nem interfecit, hoc est, quia Sol dissolvit vapores; vel ἀπὸ τῶ προλήνω τῶς ἀνθρώπου τῶν κακῶν, quod homines servet à malis, morbos ab illis ex- pellendo.

Ἀνὰ, præpositio significans cum, in; regit dativum casum.

Χρυσίος, ια, ιον, et contr. ῥς, ἦ, ῥν à χρυσός, ῥ, ὁ, aurum, vel χρυσίον, 15 υ, τδ, idem. Omnia quæ in pretio habebantur, et honore decorum, di- cuntur aurea apud Homerum. Sacerdos autem Apollinis χρύσειον σκήπ- τεον gestat, quia Soli aurum consecratur, ut argentum Lunæ, scutum Marti, &c. inquit Eustath.

Σαίπτω, f. ψω, innitor; hinc σκήπτρον, υ, τδ, baculus, sceptrum.

Λίσσεται, supplex oro; idem λίττομαι, π. 47. ἐλίσσεται, 3. sing. imperf. ind. med.

Μάλιστα, maximè, adverb. superl. grad. à μέλω, multum; cuius 16 comparat. μᾶλλον, majus.

Δύω, poet. pro δύο δύο autem genit. et dat. δύοιν, siem. δύοιν gen. plur. δύοιν dat. δύοι aliquando δύο invariabile; est δαίω, γ. 236. pro δύο, pro quo δαίω, δ. 7. et δαίω, μ. 464. poet. plur.

Κόσμος, υ, ὁ, ornatus, ordo, modus, ratio, disciplina, laus, et mun- dus, propter ornatum; hinc κοσμίω, fut. ἴσω, orno, ordine dispono; hinc κοσμήτωρ, ορος, ὁ, honoratus princeps, moderator, dux.

Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, alius.

Κνήμη, ης, ἡ, tibia, hinc κνημὶς, ἰδος, ἡ, ocrea; hinc cum ὑῖ, ὑῖ κνημὶς, ἰδος, ὁ εἰς ἡ, bene ocreatus, et diæresi poetica ὑῖ hic usurpatur ab Ho- mero per synecdochen, pro bene armatus.

Μὲν, quidem, conjunct.

Θεοὶ, ut una syllaba pronuntiandum, quasi Θεῶ.

Pro δαίσαν. fit δαῖν Bæoticè et Æolicè; est 3. plur. aor. 2. act. op- rativi δαῖν, ab ἔδωκ, aor. 2. indic. verbi δίδωμι, δάσω, ἔδωκ, do.

Ὀλύμπιος, υ, ὁ, Olympus, mons altissimus Thessaliæ et Macedonia; et propter altitudinem, cælum, quasi ὀλάμπιος, quod aër semper ibi est lucidus; ab ὅλος, et λάμπω, luceo. Vel, ut alii volunt, quando pro cælo accipitur, ab ὅλος, et λαμπρός, quod totum cælum stellis splen- deat. Dicitur Ionic. Ὀλύμπιος; hinc possess. ὀλύμπιος, cælestis.

Δῶμα, per crasin pro δώμαμα, τος, τδ, domus, pro quo aliquando δῶ, per apoc. indeclinabile; à δομέω, struo, ædifico, quod à δῆμι, idem.

Ἐκπύρω, devasto, fut. ἐκπύρω, aor. 2. ἔκπυραθον, per metathesin, pro ἐξίπυραθον, à πύρω, idem; ἐκπύρω, aor. 1. inf. act. à πρήθω, incendio, quod incendi solent urbes quæ vastantur.

Πριάμος, υ, ὁ, Priamus, rex Trojanus, pater Hectoris, Paridis, &c. à πρίαιμαι, redimo.

Πόλις, πόλιος, ἡ, urbs: interdum pro ipsâ urbe muris cinctâ, inter- dum pro civibus; à πολίω, versor, quod in eâ versentur homines: vel à πολύς, quod ex multis constet.

Εὖ, bene, feliciter.

Οἶκος, υ, ὁ, domus; hinc adverbium οἰκαδι, et οἰκόνδι, domum.

ἵκνισμαι, venio, pervenio: tempora sumit ab ἵκνυς. ἵκνυμαι, hinc aor.

2. med. ἵκνισται, et inf. ἵκνισθαι.

Παῖς, παῖδες, ὁ καὶ ἡ, puer, vel puella, filius, et filia, servus, minister.

Φίλος, η, ον, charus; compar. φίλτιος, superl. φίλτατος: pro φιλότιος, φιλότατος: ἀ φιλίω, diligo, osculor, quod ἀ πίω, bibo, quia convivio conciliant amorem, ut sit quasi πῖλος.

Δέχομαι, accipio, fut. δέξομαι, perf. δέδοχα, perf. pass. δίδυμαι, δέχου-
θι, 2. plur. imperat. praes. med.

21 Ἄζω, et ἄζομαι, cum reverentiā timeo, veneror, colo. Eustath. derivat ἀ χέζω, recedo; quoniam quem veneramur, ei viā cedimus: ἄζω, cum leni spiritu, siccō, arefacio: ἀζήμναι, part. praes. med.

22 Ἐδ' pro ἔδω, hic, illic; tunc, ut hic.

Ἐπιφήμεσαι, 3. plur. aor. 1. verbi ἐπιφημέω, ἀ φήμη, ης, ἡ, fama, vel rumor; ἀ φημι, dico: hinc ἐφήμεος, υ, ὁ καὶ ἡ, laudatus, et ἐφημέω, laudo, approbo.

23 Αἰδομαι, f. ἴσομαι, et ἡσομαι, revereor, veneror, erubesco, admiror; ab αἰδῶς, pudor, verecundia, reverentia, quod ex α privativo, et ἰδῶν, quod pudor cogat oculos avertere: unde proverb. αἰδῶς ἐν ὀφθαλμοῖς: αἰ-
δύσθαι, praes. inf. pass.

Θ' pro τι, et: τι autem apostrophatur: et τ' mutatur in θ', sequente vocali aspirata.

ἱερὺς, ιος, ὁ, sacerdos; in accus. ἱεῖα, Ion. pro ἱεῖα: hinc ἱεῖα, ας, ἡ, sacerdos, femina, et ἱεῖον, sacrifico: ab ἱεὺς, sacer, sanctus, quod ab ἵμαι, cupio; quia sacra sunt appetenda, inquit Martinus.

Ἀγλαῖς, ῆ, splendidus, praeclarus; ab ἀγέλλω, orno, per metath. hinc ἀγαλμα, ατος, τὸ, ornamentum; item statua, δ. 144.

Δίχθαι, suscepisse, pro διδύχθαι, praet. Ion. et poet. inf. pass. vel per syncope. pro διχέσθαι, verbi δέχομαι, supra 20.

24 Ἀδάω, poet. placeo: ab ἄδω, expleo, placeo, cujus imperf. et aor. 2. ἔαδον pro ἦδον, Aëolic. εὐαδον aor. 1. ἔαον pro ἦσαν praet. med. ἦδαι, pro quo poet. ἔαδαι vel ab ἦδω, suavitate afficio, ut λαμβάνω, ἀ λήθω ἡ-
δαν, 3. sing. imperf. ind.

Θυμὸς, ῆ, ὁ, animus, mens, propriè animus iratus: vel secundum Stoicos, ἐργὴ ἀρχομένη, ira nascens: ἀ θυμ, idem quod θυμω, propero, curro, cum impetu eo, quasi furibundo. Sed θυμ, aliquando est sacri-
ficio, mactō.

25 Κακῶς, inciiviliter, ἀ κακός, malus.

Ἀφῆ, 3. sing. imperf. ex ἦν, contract. ἦν, pro ἀφῆν, ἀ ἀφῆμι, dimit-
to, quod est ab ἀφίω.

Κρατερὸς, ἀ, ὁ, fortis, durus, vehemens, minax: ἀ κρατός, ιος, τὸ, vis, victoria; ἀ quo fit κρατίω, imperium teneo, vinco, sum superior.

Τέλλω, mando: ἀ τέλλω, auferendo σ per apharesin; sejungitur ἀ præpositione ἐν, metri gratiā, per tmesin, quæ apud Homerum est maxime frequens; ἐπίτελλε, 3. sing. imperf. ind.

26 Μῦθος, υ, ὁ, verbum, sermo; propriè cogitatum, consilium, ut α. 552. β. 156. sententia, narratio, mandatum seu imperium, ut ι. 309. κ. 338. α. 33. et 221.

Μὴ, nè, non, *adverb.* scil. φυλάσσειν vel βλάπτει μή τι κ. τ. λ.

Γέρον, *entes*, ὁ, senex; *vocat.* ὁ γέρον quasi γέρον ἔχων, quod senes *ler-*
ram præ curvitate inspiciunt: vel ut alii, τῷ γῆς ἔχων, quod de sepul-
turâ solliciti sunt, vel quod mortem appetunt.

Κελύειν, *dat. pl. f.* Ionicè pro κελύειν, à κελύς, *υ*, *ω*, concavus, unde
dicitur cælum, ob concavitatem: hinc κελύς, *ας*, ἰς, venter, ob eandem
causam.

Παρά, apud, cum *dat.*

Ναυρί, *dat. pl. Ion.* à ναῦς, *ας*, Ion. νῆς, ἰς, navis. Vide 12. ναυρί ut
duæ syllabæ semper pronuntiandum.

Κίχην, *f. ἴσθι*, invenio, comprehendo; et *poët.* κίχην κίχην et κίχην 27
μῖ, à κίς, vado, et χίς, χῶ, capio.

Ἢ, vel, *conjunctio.* Vide 63.

Νῦν, nunc, *adv.*

Διόνει, moror, διόνει pro διόνειν, *acc. sing. part. præ.* à διῶ, diu,
perpetuò, quod à διῶ, diu.

Ἰταίον, post, posthac: ab Ἰταίος, posterior, quasi ἰπότης, ab ἰπῶ.

Αὐτίς, rursus, pro αὐτῶ, rursus; item αὐτίς, ut hîc: et αὐτί pro αὐτίς et
αὐτί.

Ἰών, *particip. ab ἴμι*, eo, vado, *acc. sing. ἴσθι*.

Νῦ, *dictio enclitica et expletiva*, quæ otiosa est.

28

Ταί, Dor. pro ταί.

Μὴ et ἰ, duæ negationes apud Græcos vehementer negant.

Χρησίμην, auxilietur, 3. *sing. subj. præ.* à χρησίμην, *f. ἴσθι*, adjuvo,
dictum quasi χρησίμην, à χρησίμος, utilis, quod à χρημαί, utor.

Πρὶν, priùs, priusquam, *adv.* hoc loco quin potius interpretandum. 29

Μὴν, Doricè pro ἰ: est omnis numeri et generis, significans ipsum,
ipsam, ipsos, ipsas, ipsa; aliquando ejus.

Ἰξας, *ας*, τὸ, senectus; *quint. declinat. contractorum*: sed γίγας,
ας, τὸ, præmium honorarium.

Ἐπιῖμι, invado, ab ἐπὶ et ἴμι, vado, *tertiâ personâ singul. ἴσθι*, ἐπιῖμι,
invadet: nam ἴμι et composita ejus futurum sæpè expriment.

30

Ἡμέτερος, *ας*, οἱ, noster, ab ἡμεῖς.

Ἐνὶ, *poët. pro ἐν*, in: sic ἐνὶ pro ἐν.

Τηλόθι, procul: *regit. genit. à τῆς*, procul.

Πάτερ, *ας*, ἰς, patria, Ionicè πάτερ, à πατήρ, ἴσθι, *contract.* πάτερ,
quod secundum grammaticos dictum est, quasi πατήρ, à πατήρ, semina.
Secundum Eustath. quod refertur ad Deum, dicitur quasi πάντα τῶν,
omnia servans: quando ad homines, quasi παῖδες τῶν.

Ἰσὺς, ὅ, ἰς, malus navis; item instrumentum textorium; item tela, 31
ut hîc; ab ἵσθι, statuo, appendo.

Ἐπίχουμαι, irruo, percurro, versor in aliquâ re: ab ἐχουμαι, eo, pro-
ficiscor: tempora sumit ab ἐχίουμαι, *præ.* ἐχίουμαι, sed Atticè, ἐχίουμαι,
verso *η* in *ω* ἐπιχουμένην, *acc. sing. f. part. præ.*

Ἐμὸς, ὅς, ἐν, meus; ab ἐμοῦ.

Λέχους, *ας*, τὸ, lectus: à λέγω, cubare facio; λέγουμαι, cubo, jaceo, dor-
mio; hinc ἄλοχος, *υ*, ἰς, conjux, ubi *α* idem quod ἐν, vel ἐμοῦ.

Ἀντιῶσα, *f. ἴσθι*, obviam eo, repugno, instruo; *particip. ἀντιῶσα*, sed
poët. ἀντιῶσα, vel ab ἀντιῶ, ab ἀντί.

- 32 Ἴθι, *præs. imper. ab ἵμι, vado.*
 Ἐρεβίζω, *f. ἱών, irritō, exsuscito, ab ἐρεῖω, idem; quod ab ἔρε, ἐρεῖος, ἱ, lis, contentio.*
 Σάος, *u, salvus: comparat. σωώτερος, pro positivo, Atticè. Alii per dialysin factum dicunt, ex σῶς, idem. Alii σῶς, ex σάος contractum affirmant, à σῖος, salvus.*
 Ὄλκτι, *ut; ab ὤς, ut, et κτι, expletivum.*
 Νίωμαι, *vado, redeo, ut hīc; exeo, abeo, β. 84. fut. ἵσσωμαι sed νύω, nuō, fut. νύσω· νήμαι, Ionica paragoge pro νή, 2. sing. præs. sub.*
- 33 Φημι, *dico; aliquando censeo, puto, β. 37. φῆ γὰρ ὃν αἰρήσιν, putavit se capturum. Med. φάμαι est inusitatum, sed format ex se imperf. et aorist. 2. ἰφάμην, à φάω, idem.*
 Διδῶ, *timeo, fut. διώσω, perf. ἔδωκα, med. δίδωκα, pro δίδωδα, euphoniae gratiā, poet. δίδωκα· etiam δίδω, poet. διδῶ· ἔδδωσι, poet. pro ἔδωσι.*
 Πυθῶ, *f. σω, persuadeo; præs. pass. πύθομαι, persuadeor; in v. med. signif. persuadeo meipsum, i. e. obtempero: ἐπύθετο, 3. sing. imperf. ind. med. Est etiam credo in præterito medio; hinc πύθεθ, ἡ, (ut Λητώ,) suada, suadela, persuasio, obedientia.*
- 34 Βῆ, *pro ἔβη, 3. sing. aor. 2. verbi βαίω, quod cætera tempora mutatur à βάω· hoc autem à βῆμι, gradior, abeo, ut hīc.*
 Ἀκίων, *tacitè, nè hiscendo quidem. Frequenter participialiter, femin. ἀκίονα· ab ἀκήν, quod ab α privativo, et χαίω, delisco, mutata aspera in tenuem, tacitè et sine ostentatione. Vide ἀκήν, γ. 95.*
 Πασῶ, *juxta, præp.*
 Θῖν, *aut θῖς, θῖνός, ὁ κῆ ἡ, propriè cumulus frumenti; item cumulus arenæ in littore: hīc autem ipsum littus. Venit à θῖνω, ferio, quia littus fluctibus feritur.*
 Παλύφλοιός, *u, ὁ κῆ ἡ, magnum strepitum faciens; à πολλός, et φλόισος, u, ὁ, strepor maris, ob onomatopœiam; οἷο Ionicè pro u. à φλώ, ferveo.*
 Θάλασσα, *us, ἡ, mare; ab ἄλς, ἁλός, ἡ, idem, per pleonasmum τῷ θ, sed ἄλς, ἁλός, ὁ, sal. Alii autem deducunt à σάλος, salum; quasi σάλασσα.*
- 35 Ἐπιτ' *pro ἔπιτα, postquam; ab ἐπι, idem.*
 Ἄνω, *sine; hinc ἀπάνωθι, seorsum, procul, ab ἄνωθι, idem quod ἄνω.*
 Ἐμῖ, *vado; hinc particip. aor. 2. ἱών, et præposito κ, fit κίων, idem; vel fit à κίω, vado, progredior, accedo.*
 Ἀερόμαι, *deprecor, imprecor; aliquando in bonam partem, precor: ab ἀρά, ἄς, ἡ, preces, imprecatio. hīc ἡράθ' pro ἡράτο, est 3. sing. imperf. ἡράτο, ἡράτο.*
 Γεραίς, *ἀ, ὁ, senilis, à γέρων, οντος, ὁ, senex; compar. γεραίτερος, superl. γεραιτάτος.*
- 36 Τῷ, *pro ὃν, quem, quod solitum est apud Homerum.*
 Εὐκαμος, *u, ὁ κῆ ἡ, bene comatus, vel pulchrè, per poetīcam diæresin ἡὺκαμος, ab εὖ, benè, et κομή, ἡς, ἡ, cæsaries: quod quidam à κομῖν, euro, alo; alii à κορμῖν, orno, deducunt.*
 Τίται, *pro ἔτικαι, aor. 2. à τίκτω, pario: ab inusit. τίκα.*
- 37 Κλῶν, *audio; hinc κλῶμι, inde κλῶθι in imperat. præs.*

Μῦν, Doricè pro μῦ.

Ἀργυροτόξος, υ, ὁ τῷ ἰ, arcum argenteum habens; ab ἀργυρός, ὤ, ἰ, ab ἀργός, ἰ, ὄν, albus; hinc ἀργυρίος, crasi ἀργυρεῖς, et τόξον, υ, τό, arcus; à τάζω, extendo.

Ἀμφιβαίνω, circumeo, lustro, protego: ab ἀμφί, circum, et βαίνω, βίνομαι, βόσκω, gradior; ἀμφιβόσκω, hic indicat tempus præsens perfectum.

Κίλλα, υς, ἰ, Cilla, urbecula, in qua fuit templum Apollinis.

38

Ζάβιος, τῶ, ὁ τῷ ἰ, valde divinus, inclytus; à ζά particula augmentativa, et Ζεύς, deus.

Τένεδος, υ, et Ion. α, ἰ, Tenedos, insula Apollini sacra; media sita est inter Ægæum et Hellespontum.

Ἴφι, fortiter, ab ἰς, ἰδς, ἰ, fibra, in qua maximè vis corporum inest, et per consequens, robur.

Σμινθεὺς, ἰως, ὁ, Apollo, ita dictus à Cretensibus, qui oraculi monita 39) sedes fixerunt in Troade, ubi γγῆνός, terrà geniti, non gigantes, sed mures reperti, qui linguâ Cretensium σμινθεοὶ dicuntur. Vel quia Smintham urbem cum mures infestebant, audiit supplicantium civium preces Apollo, et animalia infesta consecit, cujus memores beneficii templum et simulachrum Apollini Smintheo posuerunt, et figuram muris ad statuas pedes expressam, Coul.

Εἴ ποτε, siquando.

Χαρίης, ἰσσω, υ, graciosus, venustus; χαρίης pro χαρίης, accus. sing. m. à χάρις, ισος, ἰ, gratia, benevolentia; hinc χαρίζομαι, f. σομαι, gratificor, obsequor, beneficium conféro.

Ναός, ὤ, ὁ, templum; sed Atticè νῆος, Ion. νῆος, παρὰ τὸ ἰνναῖον ἰς αὐτῷ τὸν Διὶ, quòd dicitur domus dei.

Ἐγείρω, f. ψω, tectum impono, tego; ἔγρω, aor. 1. ἐπὶ νῆον ἔγρω per tmesin pro ἐγείρω.

Πῖλον, ονος, ὁ τῷ ἰ, pinguis; dicitur etiam de rebus inanimatis, ut β. 40 549. ἐνὶ πῖλον νῆον, opimo, opulento templo. Compar. πῖνυτος, superl. πῖνυτος.

Μυῖον, υ, τό, femur; à μυῖος, ὤ, ὁ, idem: quod à μίγος, ιος, τό, pars; vel μῆλον, divido, quòd corpus in femore dividi incipit.

Κατακαίω, f. αὔσω, deuro, urendo absumo; à καίω, accendo, inflammo; aor. 1. κατίκα. per tmesin κατὰ—καίω.

Ταῦρος, υ, ὁ, taurus; ἀπὸ τοῦ τένειν τὴν ἑρῶν, ab extendendo caudam, 41 ut aliqui volunt.

Αἰξ, αἰγός, ἰ, capra; interdum αἰξ, γός, ὁ, caper, quod Attico more usurpari vult Eustathius; ab αἰσσω, prosilio, ruo, ut sit primum αἰξ, deinde per synæresin αἰξ.

Κραίω, perficio, effectum reddo, efficio; item impero, fut. κραίω, aorist. 1. ἔκρανα, Attic. ἐκρῆνα· à quo imperat. med. pleonasmò poetico κρήνω, ἰδὲμque ἰνfin. κρήναι, l. 101. κραίω autem quasi καταίω, à κάω, caput, quod cum alicui effectum aliquid reddaturi sumus capite innuendo pollicemur; ἐκικράσθαι, inquit Hesychius, est τῇ κεφαλῇ ἐκινῆσαι.

Ἐλδομαι, ορος, τὸ, desiderium, votum, res cupita; ἀβ ἔλδομαι, desidero, et pleonasmō τῷ ε, ἐλδομαι hoc autem ab ἔλω, capio.

- 42 Τίω, f. σω, pendo, luo, ulciscor, honoro; τίωα, aor. 1. Æol. opt. pro τίωαιμι.

Δάκρυ, υς, τὸ, lachryma; ἀ δάκνω, mordeo, quoddā cūm anima dolore mordetur, effunduntur lachrymæ.

Σοῖσι, Ion. pro σοῖς, ἀ σοῖς, tuus.

Βίλος, ιος, τὸ, telum, sagitta, hasta missilis, et quodcunque procul jaculamur, secundum Eustathium; qui tamen alibi affirmat propriè significare sagittæ cuspidem; et inde per synecdochen totam sagittam nominari. Interdum ictus, vel dolor ex ictu illatus; ἀ βάλλω, mitto, ferio, jaculor. βίλισσι, dat. plur. poet. pro βίλισι.

- 43 Ὡς, particula varios habens usus, sic, sicut, velut, &c.

Εὐχομαι, fut. ἐύχομαι, precor, vota facio, glorior, jacto; ἀβ εὐ ἔχων quod qui precatur, orat ut prosperè agat: hinc ἐύχῃ, ἤς, ἡ, preces, votum.

Φαῖος, υ, ὁ, purus, clarus, lucidus; ideoque Sol dicitur φαῖος, quia vaticinandi peritus; estque Apollinis epitheton, quasi φάος βίω, ab ejus arcu lucente.

- 44 Βῆ δὲ κατ', per tmes. et metath. pro κατίκη, descendit, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi καταβαίνω. Vide 34.

Κάρον, υ, τὸ, caput, summitas, fastigium montis, ut hīc. Vide β. 177. Sed per apoc. κάρα, idem et Ion. κάρη. Eustathius autem dicit, κάρη esse idem quod ἄκρα, literis transpositis; et hinc κάρηνοι.

Χολῆ, ἤς, ἡ, bilis; hinc χολῶω, irascor, et eliso λ, et duobus e in ω mutatis, χόω.

Τὸ κῆρ, contractum ex κίαρ, cor; κῆρ, κηρὲς, ἡ, sors, fatum, plerumque in malam partem. κατὰ intelligitur; χολόμενος (κατὰ) κῆρ, iratus animo.

- 45 Τόξ' pro τόξα, per apostrophum, τόξον, υ, τὸ, arcus vel pharetra, vel sagittæ cum arcu; interdum ars jaculandi; ἀ τάζω, extendo, ut supra 37.

Ὡμος, υ, ὁ, humerus; dat. plur. ὤμοισιν, Ion. pro ὤμοις, ἀβ οἶω, vel οἶω, porto; ὠμός, ἡ, δν, crudus.

Ἀμφιφύς, ιος, ὁ κῆ, ἡ, undique tectus; ἔα pro η, Ion. ἀ ἀμφι et ἐρίφω, tego.

Φαρέτρα, ας, ἡ, Ion. τεη, pharetra: ἀ φέρω, fero, et τερώω, vel τιτερώσκω, vulnero.

- 46 Ἑκκαλήξαι, 3. plur. aor. 1. ἀ κλάζω, clango, clamo, sono, fut. 1. κλάγξω, pleonasmō τῷ γ. vel quasi ἀ κλάγγω. poet. κεκλάγξω, præter. med. κέκληγα, unde participium κεκλήγοντες pro κεκλήγοντες, π. 429. et alibi; ἀ κλάω, frango, quoddā dum aliquid frangitur, edit sonitum.

Οἶω, fero, fut. οἶσω οἶσις, ferendus; hinc οἶστος, ἡ, δν, qui ferri potest; et οἶσις, ἤ, ὁ, sagitta, telum, quoddā feratur cum impetu; hinc οἶσιώω, f. σω, jaculor, δ. 100. est etiam οἶω, sive οἶω, puto.

- 47 Κενῶ, f. ἴσω, moveo, muto; ἀ κίω, vado; κινῆντες, gen. sing. aor. 1. pass. κίνυμι, idem, δ. 281.

Εἶμι, vado; præter. med. ἴα, ἀ quo ἦα, et ἦια, solutione Ionicā.

Νύξ, ἡ, genit. νυκτός, per pleonasm. τῷ τ. ἀ νύσσω, pungo; quia ocu-

los pungit : aliquando significat mortem, i. 695. τὸ δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἔρεσεν ἡ νύξ ἐκάλυψε, hunc circa oculos obscura mors cooperuit.

Ἐοικώς, similis, part. perf. med. ab ἔοικα, quod est ab ἔκα.

Ἐζήμεαι, fut. 2. ἰδύμμαι, sedeo ; ἔζω, sedere facio, colloco ; ab ἔω, col- 48

loco ; ἔζω, 3. sing. imperf. med.

Ναῦν, Attic. pro ναῦν. gen. pl. ναῦς, ναὺς, ἡ, navis.

Ἴδω, ἔω, ἰ, jaculum : ab ἵκμι, mitto ; ἴω, ἴω, ἴω, solus.

Μισά, advertialiter hic usurpatur, postea, deinde. scil. μετά πάντα.

Ἔκει, pro ἔκει pleonasmō literæ ε, aorist. 1. verbi ἔκμι, futur. ἔσω, 49

præst. ἔκα, aor. 1. ἔκα, aor. 2. ἔκ.

Δίος, δῖος, contr. δῖος, τὸ, timor ; pro quo aliquando utitur Homerus 49

δῖος, hinc δυνός, ἡ, δν, gravis, terribilis.

Κλαγγή, ἡ, strepor, clangor, propriè gruum, et cæterarum avi- um hujusmodi, item tubarum seu cornuum : tribuitur etiam hominibus, cum in hostes impetum facientes clangori similem clamorem tollunt ; dici- tur etiam de emissæ sagittæ stridore, ut hic : κλάζω, κλάζω, ante 46.

Γίνω pro γινώσκω ab aor. 2. γινώσκω, quod est ἀ γινώσκω, sum, fut. γινώσκω, præst. γινώσκω, aorist. 1. γινώσκω, aorist. 2. γινώσκω, præst. 50

med. γίγνομαι ἀ γινώσκω, gignor, nascor.

Ἀργυρίος, contract. in prosâ ἀργυρεῖς ; ἀργυρία, ἀργυρεῖ ; ἀργυρίος, ἀρ- 51

γυρεῖν, ab ἄργυρος, ὁ, ἰ, argentum, quod ab ἀργός, ἡ, ἰ, albus.

Βία, αἰ, ἡ, vis : hinc fit βίος, ὁ, et Ion. βίος, ὁ, arcus, nervus ; βίος, 52

paroxyt. vita.

Οὔρες, ἰός, et Ion. ὄρες, ὁ, mulus : Ionicè pro ὄρεος, quod est ab ὄρεος, 50

ιός, τὸ, mons ; quod hoc animal ad opera montana sit præ cæteris ido- neum : sed ὄρεος, ὁ, ἰ, terminus.

Ἐπὶ ἔρχομαι, eo adversum, invado, ἐπέρχω, 3. sing. imperf. ind. med. 51

ab ἐπὶ et ὄρχομαι, eo.

Ἀργός, ἡ, ἰ, velox, per antiphrasin, quasi αἰργός, tardus, otiosus : 52

est et albus : ab ἀργός, tardus, fit ἀργία, αἰ, ἡ, otium.

Ἀντάρ, vox poetica, sed, dein, postquam : ab ἀντάρ, idem, interjecto 51

ν sed ἀντάρ, sine, absque ; hinc ἀντάρ et ἀντάρ, idem.

Ἐρεπτικός, ἰός, ὁ, ἰ, amarum ; hic mortifer, exitialis ; ab ἔχω et πίκνα, 52

amaritudo : sed propriè picea arbor, quæ ut resecta nunquam frutica- 53

tur, sic morte absumpti nunquam reviviscunt, Coul.

Ἀφύς, ἰός, ἡ, particip. ab ἀφίμι, ante 25.

Ἀί, semper : et epenthesi τῷ ε, αἰδ, αἰδ, ante vocalem : hinc αἰδός, 52

ε, ὁ, ἰ, sempiternus, ab α intensivo, et ἔω, sum.

Πυρ, ἄς, ἡ, rogo : ἀ πῦρ, ἑός, τὸ, ignis ; quod ἀ πῦρ, inusitato, 53

uro, vel πῦρ, incendo.

Νεκρός, ὁ, ἰ, inanimis, mortuus ; ἀ νη privat. et κῆρ, τὸ, cor, quasi 54

non habens cor ; νέκρς, νος, ὁ, idem ; νέκρς autem significat tam de- 55

functorum manes, quàm cadavera.

Θάμνις, ὁ, ἰ, frequens, et θαμνός, ἡ, ἰ, δν, ἀ θαμνός, adverb. crebrò, fre- 56

quenter ; factum ex ἄμα pleonasmō literæ θ.

Ἐννήμες, per novem dies, adverb. ab ἐννία, novem, et ἡμέρας, αἰός, τὸ, 57

dies, quod aliquando poetice usurpatur pro ἡμέρα, aliquando adverbi- 58

aliter, ab ἡμέρα, dies : ἡμέρα autem dici videtur, quasi ἄμα ἢ πῶς, 59

simul cum Aurorâ fluens.

- Κῆλον, *κ*, τὸ, lignum : hinc κῆλον, *κ*, τὸ, ligneum telum ; ἀ καίω, uro : κηλός, *κ*, ἐν, autem siccus ; κῆλον, *κ*, ὄνος, ὁ, equus admissarius, libidinosus.
- 54 Δέκατες, ἑτα, ατον, deoimus : ἀ δέκα, decem, quod ἀ δέχομαι, accipio, quod denarius capit omnes numeros ; τῇ δέκατῃ, scil. ἡμέρῃ.
Ἀγίρω, *φ*, ἐγώ, congreco, *præt. med.* ἡγορά· hinc ἀγορά, ἄς, *ἡ*, forum, concio in foro, cœtus ; ἀγορεύει, ad forum, adverb.
- Καλίσσατο, Doricè pro ἱαλίσσατο, 3. sing. aor. 1. *med.* ἀ καλέω, *fut.* ἔσω, quod ἀ Chald. ἵρ kal, voco.
- 55 Φρήν, ἴνος, *ἡ*, mens, animus, intelligentia ; Φρεσί, *dat. plur.* sæpè usurpatur pluralis pro singulari, ut hîc : aliquando præcordia ; hinc Φρονίω, sapio, intelligo.
- Θῆκε pro ἴθηκε, aor. 1. ἀ τίθημι. *per tmesin pro ἰτίθηκε.*
Δευκώλιος, *κ*, ὁ καὶ ἡ, alba brachia habens ; et *per syncdochen*, formosus, Junonis epitheton : ἀ λευκός, *ἡ*, δὲ, albus, et ὀλίγη, *ἡ*, brachium, quod ἀ ὀλλός, *ἡ*, ὁ, curvatura brachii.
- 56 Κηδεμαι, curo, ango, ut hîc : aliquando mœrore afficior ; aliquando exequias curo ; κηδετο, Ion. pro ἐκιδετο, 3. sing. imperf. ind. ἀ κῆδος, *ἴος*, τὸ, cura, dolor, molestia, sepulchrum, affinitas : ῥα pro ἔρα, nempe, nimirum.
- Θήσκω, morior, *fut.* θανοῦμαι, aor. 2. ἔθανον, *præterit.* τίθηκα, et Ionicè τίθηκα· ἀ θνήσκω, *inusital.* hoc autem ἀ θνήσκω, vel poet. θνήσκω, cædo. θήσκοντες, accus. plur. *m. part. præ.*
- Ὀρέωτο, Ionicè pro ὀρέετο, 3. sing. imperf. ind. ab ἐρέω, video ; quod ab Hebraico רָאָה roah, videre.
- 57 Ἐπι, postquam, cum, quoniam.
Ἠγήεθον, pro ἡγήεθησαν, Bæoticè et Æol. 3. pl. aor. 1. pass. ind. ab ἀγίρω, congreco.
- Ὀμνηγέης, ἴος, ὁ καὶ ἡ, congregati simul ; ἀ ὁμῆ et ἀγίρω.
- 58 Ἀνίστημι, excito, erigo, surgere facio : ἀνίσταμαι, exsurgo, surgo ; ἀνίσταμαι, *part. præ.* *med.* ab ἀνὰ et ἵστημι, statuo.
- Μετίφη, dixit ; 3. sing. aor. 2. ind. verbi μετάρημι.
- Πῆς, ὁ, pes, *genit. ποδός*· *abjecto v, vocat.* ὁ πῆς, non πῆ· *dat. plur.* ποσί, non ποσί.
- Ὀκύς, ἴα, ὁ, velox ; *comparat.* ὀκύντερος, *superl.* ὀκύντατος, Od. 9. 332. aliquando ὀκίων, ὀκιστος, Il. o. 238. hinc ὀκιστὴς, ἡ, et Ion. οἶο, ὁ, mare, oceanus, propter velocitatem undarum.
- 59 Ἄμμι, Doricè et Æol. pro ἰαί, ἰώ, accus. dual. pronominis ἐγώ· sed poetæ utuntur pro accusativo plurali, ut et ἤμμι et σφέ.
- Παλιμπαλλήεις, ἴσα, ἐν, aor. 1. *part. passivi* παλιμπαλλόμεαι, vagis erroribus retrò agitor, iterum aberro, item aberro : quod ἀ πάλιν, retrò, et πλάζω, errare facio, seduco ; πλάζομαι, vagor, erro, vagabundus jactor ; tempora sumit ἀ πλάγγω.
- Οἶμαι, puto, suspicor, conjicio ; *per syncopen* οἶμαι· tempora sumit ἀ οἶμαι· ὅτω apud poetas pro οἶμαι.
- 60 Ἀψ, adverbium poeticum, iterum, retrò.
Νόσος, *κ*, ὁ, reditus : hinc νοστήω, redeo, ἀ νίω, eo, ἀπονοστήσω, *f. 1. inf. act. verbi ἀπονοστήω.*

Κί, particula poetica, idem significans quod in prosa *an* *potentiale*; sequente vocali scribitur cum *ι*, alias *κ* aliquando *κί*, vel *κί*, significat *de*.

Θάνατος, *υ*, *ι*, mors; *δ* θνήσκω.

Φύγωμαι, 1. plur. aor. 2. opt. act. *δ* φύγω, fugio, vito, declino.

Πόλεμος, *υ*, *ι*, bellum, quasi πολέμιος (secundum quosdam) *δ* πολὺ *et* 61 αἷμα, sanguis: quasi πολέμιος (secundum alios) *ex* πολὺς *et* ἄλλοι, perdo. Alii *δ* περιμέζω, moveo, concutio: deducunt alii παρὰ τὸ τὰς πόλεις μιν, quod civitates minuit. Alii *δ* πολίω, quod omnia evertat.

Δαμάω, *f.* δάσω, subigo, domo, occido; δαμέζω, idem.

Λοιμὸς, *υ*, *ι*, pestis contagium; λωγὸς, *υ*, *ι*, exitium; λιμὸς, *υ*, *ι*, fames, omnia *ex* λήπω, relinquo: quia faciunt ut homines iis affectos relinquant.

Ἄγε, adverb. hortantis, age: *ab* imper. verbi ἄγω aliquando *ad* 62 plures refertur pro ἄγετε. Sæpè additur particula *δή*, ut hîc.

Τίς, barytonum, aliquis, gen. τινός. Τίς, oxytonum, quis? interrogativ. gen. τίνος.

Μόρτις, gen. ιας, *ι*, vates, hariolus: *δ* μαινόμεναι, furor; quia divino furore arreptus, futura prædicat.

Ἐγείομαι, epenthesis pro ἐγείομαι, metri etiam causâ ponitur *o* pro *ω*, debuit enim esse ἐγείωμαι in subj. plural. ἐγίω, dico, interrogo, nuntio. Et interdum præsens significat futurum, dicam, interrogabo: ἐγίω, autem per dialysin *ab* ἐγὼ, fut. verbi ἔγω, dico.

Ἦ, articulus præpos.

Ἦ, artic. subjunct.

Ἦ, vel, alioqui, an, quàm, nisi, quod; hinc ἢ, idem, poet.

Ἦ, cui; item miserit: *ab* ἦμι, aor. 2. subjunct. item quomodo, unde, quatenus. Dat. articul. adverbiascit.

Ἦ, sit; subjunct. *ab* ἵμι, sum.

Ἦ, misit, aor. 2. *ab* ἦμι, mitto.

Ἦ, dixit, *δ* φημί, per aphæresin pro φῆ est etiam imperfectum *ab* ἵμι, sum; et est adverbium, certè, num.

Ὀνειροπόλος, *υ*, *ι*, per somnum vaticinans; *ab* ὄνυξ, *υ*, *ι*, somnus; quod *ab* ὄναρ, somnium, indeclinabili: sed secundum Eustathium, παρὰ τὸ ὃν εἶπεν, narrando id quod est (ὄναρ autem dicitur quasi ὄντος ἄρσις.) *et* πολίω, versor, quod *δ* πάλω, idem. Sed πωλίω, vendo.

Ἐγω, dico, aor. 1. ἔπα, aor. 2. ἔποι; unde ἔποι, 3. sing. opt. poetæ 64 autem dicunt ἔπα *et* ἔπον, metri causâ: ἔπον autem cum aspero spiritali, operor, ago.

Ὅτι, quod, adverbium: sed *ο*, τι, pronomen neut. *ab* ὅτις, ἥτις, *ο*, τι. Τίσος, *η*, *ον*, tantus: cui respondet ὅσος, *η*, *ον*, quantus: geminatur *o* Doricè, hinc τόσος: hîc adverbium est.

Εὐχμηλή, ἦς, ἦ, votum, precatio: *ab* εὐχόμεναι, precor.

Μιμῶμαι, *f.* ψομαι, incuso, accuso, expostulo, conqueror: secundum quosdam, *δ* μῶμος, *υ*, *ι*, probrum, dedecus, deus quidam fictitius, qui alios ridet; ἐπιμύμωμαι, idem.

Ἐκατόμω, *ης*, ἦ, sacrificium centum boum, vel quodlibet sacrificium magnum; *ab* ἑκατὸν, centum, *et* βῶς, βοῶς, *ο* *κ* *ι*, *η*, bos; finitus numerus pro infinito. Alii autem intelligunt sacrificium, *ex* ἑκατὸν βόων,

id est, ποδῶν, in quo immolarentur animalia quadrupeda 25, quorum pedes numero 100.

Αἰ κε, pro εἰς, Doricè, adverb. si ; αἰ pro εἰ.

Πῶς, interrogativ. quomodo ? qui ? &c. πῶς, extra interrog. enclitic. quodammodo ; cum particulis εἰ, μή, forte ; εἰ πῶς, vel αἰ καὶ πῶς, si fortè, ut hic ; μή πῶς, ne fortè ; ab αἰς, sic, quod ex εἰς.

Ἄγς, ἀγρὸς, ὁ κὲ ἡ, agnus : vel ἀγρὸν, ἀγρὸς, per syncopen ἀγρὸς, vel ἀβ ἀγρὸς, αἰς, ἡ, votum, quod agni sacrificabantur in votis faciendis ; vel ἀ γρὸν, γρὸς, ὁ, ovis.

Κρίσσω, κς, ἡ, nidor, ustura carniū ; item pinguedo, arvina, vel adape, fumus ex sacrificio ; ex futuro verbi κρῖζω, quod nares hic vapor titillatione quādam afficit.

Τέλειος, εἰς, οἱ, seu τέλειος, perfectus : aliquando de eo dicitur, qui est adultus, qui ad virilem ætatem pervenit, et de brutorum ætate adultā, ut hic. Poëta hic significat, inquit Eustath. agnos grandiores, cum ἄγρως, sint adhuc immaturores et minores ; ἀ τέλειος, ιες, τὸ, finis.

- 67 *Βύλωμαι, volo, fut. βυλήσσομαι ἀ βυ, particula augendi, et λάω, video, fruor, aliquando volo, secundum Martin.*

Ἀντιόσας, aor. 1. particip. ἀντιόζω, assequor, fruor.

Ἀρῖνα, fut. ἰῶ, auxilium fero, defendo, depello ; dicitur quasi ἄνω μοῖς, absque morā, ut sit beneficium sine cunctatione ; ἀρῖναι, aor. 1. inf. ἀπαρῖνω, propello, arceo.

- 68 *Ἦτοι, certè, quidem ; aliquando aut, sive, videlicet.*

- 69 *Κάλχας, αἴτος, ὁ, Calchas, vates nobilis in exercitu Græcorum ad Trojam, qui sciebat præsentia, futura et præterita : ἀ καλχαίνειν, altā mente cogito, omnia cogitando curo.*

Θεστορ, ερὸς, ὁ, Thestor, pater Calchantis, qui hinc dicitur Θεστορίδης, υ, μ. 394. π. 401.

Οἰωνοπέλος, υ, ὁ, vates, per cantum avium ; ab οἰωνός, εἰ, ὁ, avis, et πολίω, versor ; οἰωνός, εἰ, ὁ, auspex, β. 558. idem.

Ὅχα, præ cæteris, longè : ponitur cum superlativo ; ab ἔχα, pro quo frequenter usurpatur ἔχοχα.

Ἀρις, ἰσῆ, ἰσῆι, superlat. ab ἀγαθός, ἡ, ὁ, ab Ἄρης, ιες, ὁ, Mars : hinc ἀρις, propriè qui gerit se optimè in bello. Sic κακός, ἡ, ὁ, qui ignavus est in bello.

- 70 *Ἦδη, Atticè contract. ex ἦδου, Ionio. pro ἦδου, 3. pers. sing. plusq. perf. med. ab ἰδω, scio.*

Ἐὼν, Ion. pro εἰν, part. præs. ab εἶμι, sum, cujus part. fut. ἰσόμενος, υ, οἱ, poet. geminato ε, pro ἰσόμενος, hinc ἰσόμενα, futura, β. 119. ἰσόμενοις πυθίσθαι, turpe posteris auditu.

Πρὸ, ante, ratione loci et temporis.

- 71 *Ἥγισμαι, f. ἡγίσμαι, præsum, duco, dux sum viæ, pluris facio, puto ; hinc ἡγµέν, ἰος, ὁ, dux, princeps ; ἡγισµην, aor. 1. ab ἄγω, duco.*

Εἴσω, pro εἰς, poet. additur ω, ut non solūm significat ad, sed etiam intro : regit accusativum.

- 72 *Διὰ, propter, præpos.*

Ἦ, accus. sing. pronominis possess. 3. pers. δς, ἡ, ὁ, suus, sua, suum, αἰ, dativ. ab εἰ, sui.

Μαντεύωνται, ας, ἡ, vaticinium ; ἀ μαντεύς, vates, haruspex.

Τὴν pro ἡ.

Πίρω, fut. ἔρω, do, præbeo ; hinc περιζω, fut. σω, aditum facio, comparo, acquiro ; item do ; πίρω pro ἔρω, 3. sing. aor. 2. ἀ πίρω, ε, ἰ, transitus, quod ἀ πίρω, transadigo.

Ροῖται pro εἴη, dativo plurali ; utuntur duali εἴη, per apocor. εἴη, 73 per aphæresin, φῖ.

Εὐφροῖω, fut. ἴσω, sapio, intelligo, prudentiâ valeo ; quod ab εὖ, bene, et φρῆν, ἴσος, ἡ, mens, animus, præcordia ; ἀ priori fit εὐφρῶν, ἴσος, ὁ εἰς ἡ, per effectum, lætus, hilaris ; hinc εὐφραίνω, delecto, lætifico.

Ἀγορεύομαι, conclonor ; f. ἀγορεύομαι, ἀγορεύω, Ion. pro ἡγορεύω, 3. sing. aor. 1. med. ab ἀγορεύ, ἄς, ἡ, forum, concio.

Κίλωμαι, ποῖλικον verbum, jubeo, hortor, fut. κίλωμαι, tanquam ἀ 74 κίλωμαι κίλωι, secundâ personâ Ionic.

Μυῖω, loquor, μυθήσασθαι, aor. 1. inf. med. ἀ μυῖω, verbum.

Ἐκπυλίδης, α, ὁ, eminens jaculans, pro ἐκπύλος, idem ; do pro εἶ 75 Æolicè in genitivo ; ab ἐκός, procul, et βολή, ῶς, ἡ, jactus : quod ἀ βάλω ita dictus est Sol, et etiam ἐκείγος, α. 147. quia radii et calor longè operantur, terræ ipsius viscera subeuntes ad metallorum productionem ; ἐκπυλίδης potest derivari ab ἐκπύρ, centum ; quod Phæbus centum telis Pythonem transfixerit.

Τοι γάρ, enim, igitur : τοι, expletivum sæpissime jungitur et annectitur adverbis vel conjunctionibus, ornatûs tantum gratiâ ; καίτοι, quamvis ; ἤτοι, sive.

Ἐγώνη, Dor. et ἡγών, Æolic. pro ἡγώ.

Σύνθω paciscere, Ionic. 2. sing. aor. 2. imp. medii verbi συντίθω, compono ; συντίθωμαι, paciscor : Atticè σύνθω pro συντίθω, et dissolvendo u in io, σύνθω.

Ὅμῳ et ἡμῳ παρὰ τὸ ἄμματι νῦν, quod jurantes annuant oculis. fut. ὁμῶσιν ab ὁμῶν, juro ; ἀ quo et tempora sumit ; ἡμῶσιν pro ἡμῶσιν, 2. sing. aor. 1. imperat. ab ἡμῶσιν est etiam ἡμῶσιν cum spiritu aspero, sed hoc ab ὁμῶν, unio ; ἀ quo ὁμοῖται, ξ. 209. ὁμοῖται φιλότῳ, ut coëant amore ; ὁμοῖσι, simul, μ. 24.

Ἥμιν, certè, omnino ; cui respondet ἡδὲ, idem : sed hîc expletiv. 77

Πρόφρων, ὄσος, ὁ εἰς ἡ, promptus, benevolus : ἀ πρὸς et φρῆν, mens.

Ἔπος, ἴος, τὸ, verbum, dictum : ἔπειν, dat. plur. ἀ verbo ἔπω.

Χεῖρι, dat. plur. et χερσίν, dativ. dual. ἀ ποῖτικο genit. χερῖς, ἀ χερῖ, manus, suprâ 14.

Ἀρήγω, juvo, auxiliior, fut. ἀρήξω propriè opem fero in bello : nam ab Ἀρεῖ deducitur.

Μέγας, neutrum genus, μέγας, μεγάλη hîc vero ponitur adverbialiter 78 pro μεγάλως. Eustathius dicit μέγας compositum esse ex μῆ, et γῆ, ut qui non sit amplius πρὸς γῆ, sed ὑπερβαῖς τὴν γῆν, qui non est humilis, inquit Martinus.

Χολασίμην, f. 1. inf. act. pro χολάσω, ἀ verbo χολῶ, irrito ; ὀργαί, irascor.

Κρατίω, f. ἴσω, dominor ; ἀ κρατός, ἴος, τὸ, potentia : hoc autem ἀ 79 κρῖω, impero.

- 80 *Κρείσσων* vel *κρείττων*, *οὐκ*, ὁ κῆ ἢ, potentior; ἂ *κράτος*, potentia.
Χάσεται, 3. sing. f. 1. ind. med. verbi *χάσσομαι*, irascor, perturbor animo.
Χειρόν, *οὐκ*, comparat. pro *χείρον*, pejor, inferior; ἂ *κακός*, poet. est, et in quibusdam casibus vertit u in n, sublato *οὐ* sic *χείρῃ* dativ. pro *χειρόν*, ut in aecus. et nom. plur. Dicitur autem quasi κατὰ χεῖρα ἦσαν, qui manibus est inferior: vel secundum alios, ὁ διὰ τῶν χειρῶν ποιεῖται τὸ ζῆν, qui manibus victum quaerit.
- 81 *Γὰρ*, particula expletiva; hinc *ἴππε*, quamvis: nam saepe significat quamvis, et saepe vacat; interdum respondet Latinae particulae cunque.
Γὰρ, syllabica adjectio, significat quidem, certè, saltem: est etiam particula expletiva, et vacat, praecipue cum jungitur aliis vocabulis.
Αὐτίμα, eodem die; ab αὐτός, et ἡμαρ, τὸς, τὸ, dies.
Πέπω, f. *ψω*, coquo, proprie, sed hic metaphoricè sumitur: pro quo aliquando dicitur *πίπσω* Aelice, Atticè *πίττω*, καταπίψῃ, decoxerit, molliaverit, 3. sing. aor. 1. sub. act. Dicitur, secundum Martinium, quasi *πυρὶ ἔψω*, igni coquo.
- 82 *Ὅπισθ*, post, retrorsum, retrò; hinc *μετόπισθε*, et *-θιν*, à tergo, pone; item post, postea; *ὀπίσω*, autem fit ex ἵπομαι, sequor: mutato i in o, et aspirato in lenem; vel *παρὰ τὸ ἔπι* pro ἔπιτι, sum post.
Κότος, u, ὁ, odium inveteratum: ἂ *κίμαι*, jaceo, quod sit quasi *χόλος ἀπόκρυτος*, ira recondita; ἂ *κότος* fit *κοίω*, irascor.
Ὅφρα, donec, ut, cui respondet *τόφρα*, tamdiu.
Τελέσῃ, 3. sing. aor. 1. sub. verbi *τελίσω*, poet. pro *τελίσῃ*.
- 83 *Στήθος*, *ιες*, τὸ, pectus, *στήθεσσι*, poet. pro *στήθεσι*, dat. plur. à *στῆναι*, quia stet immotum, nec inflectatur, ut aliae corporis partes.
Ἐδς, *ἐθ*, *ἐν*, pro *ὅς*, ἡ, *ὅν*, suus, sua, suum; *ἑῷσι*, dat. plur. Ion. pro *ἑῷς*.
Φεάσαι, imperat. aor. 1. med. verbi *φεάζω*, dico; m. *φεάζομαι*, delibero. Sic et *Od.* π. 260. χ. 158. ω. 330.
Σαάζω, f. *σω*, servo, salvum reddo; ἂ *σάος*, salvus, poet. pro *σίος*.
- 84 *Ἀμίσσῃ*, f. *ψω*, commuto, permuto; idem passivum *ἀμίσσομαι*. Item respondeo, vices sermonis reddo. Saepe apud Homerum *ἀπαμίσσομαι*, vicissim respondeo; item respondeo.
- 85 *Θαρσύνῃ*, f. *ήσω*, audax sum, fiducia praeditus sum, fiduciam capio. Attic. *θάρρην*, à *θάρρος*, *ιες*, τὸ, fiducia, audacia; quod à *θίρω*, fut. Aelice. *θίρω*, calefacio; unde Aelices etiam dicunt *θίρωτες* pro *θάρρους*: *οἱ γὰρ θίρωται κῆ θάρρῃς* θάρρῃσας, part. aor. 1. act.
Μάλα, valde, multum.
Θεοπρόπιον, u, τὸ, vel ἡ *θεοπροπία*, *ας*, praedictio divina, oraculum, vaticinium; ἂ *θεοπροπος*, vates: ὁ τοῖς θεοῖς πρόποντα λέγων, hoc autem à *θεός* et *πρίπω* alii *παρὰ τὸ θεόθεν προειπῖν*.
Ὅ, τι, quodcunque, neut. ab ὅτις.
- Οἰδασθα*, Aelice. *οἶσθα* per syncopen, pro *οἶδας*, perf. med. *τῷ ἰδομαι*.
- 86 *Μὰ*, adverbium jurandi, significat per; aliquando negat per se, aliquando adjicitur *ἔ*, aliquando etiam affirmat. Sic *νῆ*, idem, sed affirmativè plerumque significat.
Ὡτι, dat. sing. artic. *ὅς*, ἡ, *ὅ*, cum *τι*, particula expletiva.

Ἀμφιβαίνω, ostendo, exhibeo; *ἀ φαίω*, apparere facio, luceo, defero, 87
accuso; *φαίνομαι*, appereo; *ἀ φάω*, luceo, derivatur; *φαίω*, idem;
hinc *φαίω*, sicut *αἶψα* ex *αἶψα*.

Ἐμῷ, Doricè, pro *ἐμῷ*.

88

Ζάω, vivo; in *infin.* *ζῆν*, pro *ζῆν*, Doricè; part. *ζῶν*, τοι, *ἀ ζῶ*, ferreo.

Χθόν, οὐδὲ, ἡ, terra; *πᾶρ τὸ χθόν*, capere: quodd omnia sinu excipiat.

Δίκεω, video, aor. 2. *ἴδμεν* et metathesi *ἴδμεν*. Sic *ἴδμεν* in
præterit. med. pro *ἴδμεν*; *διχομίνω*, Ion. pro *διχομίνω*.

Βαρυς, βαρεία, βαρὺ, gravis, ponderosus, molestus: βαρείας χυῖος, 89
manus violentas; *ἀ βάρος*, ιος, τὸ, pondus, molestia. Dicitur quia βίη
αἴρεται, robore vel vi tollitur.

Ἐπεισε, inferet, 3. sing. fut. 1. *ἀ ἐπὶ* et *φίω*.

Σύνπας, ασα, αν, omnis; *ν* vertitur in *μ*, euphonia gratiâ.

90

Παλλῶν, longè; pro *παλὺ*, ποῖ. sive adverb. sive nomen.

91

Αὐδάω, f. ἴσω, loquor, dico; et *αὐδάμαι*, idem: *αὐδά*, contr. pro 92
αὐδά, 3. sing. imperf. ind. *ἀ αὐδῶ*, ἡς, ἡ, dictio, vox; hoc autem *ἀ*
αὐδῶ, clamo, resono. Secundum alios, *ἀ αὐγῶ*, ἡς, ἡ, splendor, lux;
ὑπὸτε δὲ ἡς αὐγάζεται τὰ τῷ νῷ, per quam cogitationes illustrantur.

Μῆμος, ν, ὁ, dedecus, infamia, irrisor, reprehensor; hinc Deus re-
prehensionis, ut ante; hinc *μωμάμαι*, reprehendo; cum *α* privat. et
α verso in *ν*, fit *ἀμύμων*, ονος, ὁ νῦν ἡ, irreprehensibilis, inculpatus. Vel
secundum alios, dicitur quasi *ἀμύμων* *ἀ* *α* et *μυγμός*, ὁ, sonus, qui
labiis oclusis emittitur ex naribus, quo irridere et subsannare solemus,
ut sit ille in quo nihil derideri et subsannari potest.

Οὐτ' ἄρ' ἔγωγε, pro *οὐτ' ἄρ' ἔγωγε*.

93

Ἔνεα, pro *ἔνεα*, propter, causâ, gratiâ.

94

Τῷντα, factum ex τῷ ἔνεα, pro τῷντα ἔνεα.

96

Δίδωμι, do, infligo, ut hinc; f. *δώσω*, præter. *ἴδμεν*, aor. 1. *ἴδμεν*, ἔρ.
ἀδ inusit. *δῶ*.

Ἐτι, adhuc, ampliùs, posthac, etiam, insuper, adverb.

Ἀπίχων, abstineo, fut. *ἀπιχῶ* ab *ἔχω*.

97

Πρὶν, priùs, antea; regit *infin.* et indicat. Saepe geminatur, ita ut 98
posteriori loco significet quàm, et tum regit vel conjunct. vel *infin.* ut
hinc.

Δάμναι, Dor. pro *δῶναι*, *μ* eliso, et *ἰ* contr. in *οῦ*, *ἀ δίδωμι* *ἐπαδῶ*-
μαι, aor. 2. *inf. act.*

Ἐλικῶπις, ἰδος, ὁ νῦν ἡ, oculos volubiles habens; *ἀ ἐλικῶπις*, idem, hoc
autem *ἀ ἐλικῶπις*, ἡ, ἡν, volubilis; *ἀ ἐλίσσω*, verito, volvo, circumago,
implico; et *ἄψ*, ὀπίς, ὁ, oculus, facies, vultus; *ἀ ἔπαμαι*, video: sed
ἄψ, ὀπίς, ἡ, vox; *ἀ ἔπω*, dico. Alii dicunt *ἀ ἐλικῶπις*, niger; *ἐλικῶπις*
autem dicitur aliquando de puellâ spectatu dignâ, oculos amantium ad
se trahente, ut hinc.

Κόρος, ν, ὁ, juvenis, puer, Ion. *κῶρος*, ut *νῶρος*: hinc *κέρω*, ης, ἡ, puella,
aliquando filia: *ἀ κορίω*, mundo, purgo; quodd ætas illa pura est *ἀ*
malitiâ.

Ἀπειάτην, adverb. absque pretio; hinc tamen adjectivè sumitur: *ἀ* 99
α privat. et *περίδομαι*, seu potius *περίδομαι*, emo, redimo; hinc dicitur

- Priamus, quia cum in Græciam ab Hercule abductus est captivus, Hesione eum auro redēmit.*

Ἀνάποιος, α, ὁ καὶ ἡ, sine pretio; ex α priv. et ἀποιος, pretium redemptionis.

ἄγω, duco, de animatis; afferō, de inanimatis: fut. 1. ἄξω, perf. ἔγωγε, Atticè ἀγηχα, et pleonasmo literæ ο, ἀγίοχα, aor. 2. ἔγον, Atticè ἤγαγον, ὄγc.

- 100 Ἔς, poet. et Att. pro sic, in, ad.

ἱλάομαι, propitium reddo, propitio, placo; hinc ἱλάσσω, idem; ἱλασάμενος, aor. 1. part. med. Eustathius dictum putat quasi ἦμαι λάειν, quod qui propitii sunt, libenter petentes videant.

Πείθειν, cum reduplicatione Ionicā, pro ἵπιθον· πειθόμειν, 1. plur. aor. 2. act. optat. pro πείθω, persuadeo.

- 102 Εἰρυκρέων, οτος, ὁ, latè imperans; ab εἰρὺς, εἴα, ὦ, latus, et κρέων, οτος, regnator; quod est à κραίω, impero.

- 103 Ἀχνομαι, doleo, ægrè fero, turbor; ἀχύνειος, part. præes. masc. ab ἄχος, ιος, τὸ, dolor, mæror.

Μένος, ιος, τὸ, animus, animi ardor quidam, impetus animi concitati, quo quis irā percitus in adversarium fertur; aliquando robur, vis, vehementia, ira; à μένω, maneo.

Ἀμφιμέλαιαι, utrinque nigræ. Sic dicuntur φρέις, quod irā tanquam fumo quodam denigrentur. At Eustathius putat ita dici, διὰ τὴν ἐν βαθύ αὐτῶν ὕψει, ob profundam eorum positionem in corpore; μέλας, αινα, αν, niger; quod ex μὰ negativè significante, et λάειν, videre.

- 104 Πίμπλημι, impleo, in med. et passiv. πίμπλημαι pro πίπλημι, per reduplicationem poetica: nam poetæ mirā in reduplicationis varietate licentiā utuntur. Aliquando reduplicationem, quæ suā naturā brevis est, positione producunt; ut in πίμπλημι aliquando habent in secundā syllabā: ut ὀλίγημι, ὄγc. πίμπλημι, à πλάω inusit. quod à πλήθω, idem: hoc autem à πλῆος, plenus. Dicitur etiam πίπλημι et πλῆμι, sine reduplicatione; item πίμπλάω, πίμπλαται pro ἵπιμπλατο, 3. plur. imperf. ind. pass.

Ὀσσεύς, ιος, τὸ, oculus; in duali ὄσσει, et apoc. ὄσσι; vel fiat ὄσσι pro ὄσσω tertiæ declinat. simplicium per metaplasmum; ab ὄσσομαι, video, quod est pro ὀπτομαι, per Æolicam mutationem: illi enim quædam in πτω scribunt per σσω.

Λαμπτάω, luceo; à λαμπάς, ἄδος, ἡ, lampas; hoc autem à λάμπω, f. ψω, luceo. Dicitur quasi λάειν φῶ. Poetæ in secundā contractorum, cum contractio fit in ω, aliud ω inserunt præcedente longā; præcedente verò brevi, pro hoc ω habent ο· ut κηδάω, κηδῶ, poet. κηδίω λαμπιτάω, λαμπιτάω, poet. λαμπιτάω.

Εἴλω, f. ξω, similis sum, cedo, obedio; ab ἔγωγε, sicut, Hebr. imperf. ἔκω, tertiā dual. εἰκίτην, per syncopen εἰκτην, et solutā diphthongo, εἰκτην hinc εἰκὼν, ὄες, ἡ, imago.

- 105 Πρώτιστος, α, ον, superl. à πρώτος: nam Græci aliquando derivant superlativa à superlativis; πρώτος fit à πρότερος, eliso τ, factæque crasi, πρώτιστα, neut. plur. adverbialiter sumptum.

Ὀσσίμειος, α, ον, aspiciens, torvè intuens, part. præes. verbi ὄσσομαι.

ἔωπα, Atticè pro *ἔπα* ut *ἰάραμα* pro *ἰάραμα* et *ἔωπα* pro *ἔπα*, ab *ἔπα*, dico: *παρόντι*, 3. sing. aor. ind.

Πάσι pro *πίσι*, quum, unquam. *Multæ* particulae ad *πίσι* adji- 106
untur, quæ non mutant significationem; *πίσι* autem ab *ἴσι*.

Κρήναι, vel τὸ *κρήναι*, placitum, bonum, jucundum. In neutro ge-
nere tantum pro substantivo: quasi *κρηὶ ἡδὺν*, cordi jucundum et gra-
tum. Vel, secundum alios, quasi *κῆρ ἄγων*.

Βεβλῆς, ἢ, ἐν, bonus, utilis, strenuus; ab *βίλω*, volo, pleonasmo τῷ ε, 108
quia bonos amamus et cupimus.

Ἐτίλειπας, 2. sing. aor. 1. ind. act. pro *ἐτίλειπας*, geminatur ε ποët. δ
τιλίω, perficio.

Θεοπερίων, vaticinans, part. præ. verbi *θεοπερίω*. 109

Ἀγορεύεις, prædicas, 2. sing. ind. præ. verbi *ἀγορεύω*.

Χερυίης, dos, ἢ, Chryseis, *κούρης Χερυιδῆς* regitur à *πρᾶπ. ἀντὶ* subin- 111
tellecto: patronymicum à *Χερύνης*.

Οὐ ante consonantem, *οὐκ* ante lenem vocalem, *ὕχ* ante asperam. 112

Οἶκος, domi; *οἶκοι*, idem; ab *οἶκος*. 113

Κλυταίμνηστρα, *ας*, ἢ, soror Helenæ et uxor Agamemnonis.

Προῦβόλα, prætuli malo, vel malui; est perf. med. *προβύλωμαι* inusi-
tat. à *βούλωμαι*, volo, fut. *βυλίσομαι*.

Κυρίδιος, *ας*, *ον*, juvenilis. Plerumque ei tribuitur, qui juvenili ætate 114
uxorem duxit. Fæmin. *κυρίδια*, *ας*, et Ion. *ας*, uxor, juvencula, seu quæ
virgo nupsit; à *κύριος*, suprà 98.

Ἀλοχες, *ες*, ἢ, uxor; ex *α* pro *ἄμα*, et *λόχος*, *ας*, τὸ, lectus.

Ἔδν, per syncop. pro *ἴδν*, pro *οὐ*, sui, hic illa, Poët. et Att. Iones
pro *οὐ* dicunt *ἴδ*, Attici addunt *δν*, ita *ἴδν*. Attici et poëtæ, per synco-
pen vocalis *ε*, *ἴδν* ita etiam *ἴδ* et *εὐ* se habent. Est et *ἴδν* pro *ἴ*, se.

Δίμας, τὸ, corpus; indecl. est: à *δίμα*, exstruo, ædifico; quasi *δίμα* 115
ψυχῆς, animi domicilium, inquit Eustathius. Vel à *δίω*, ligo; corpus
enim est carcer et *διμοῦς* animæ. Universam mulieris virtutem (inquit
Coul.) ingeniosè complexus est Homerus hoc versu, *οὐ δίμας, οὐδὲ φὺν*,
&c. *δίμας* et *εὐμα* ita opponuntur apud Homerum, ut illud corpus ani-
matum, hoc inanimatum significet.

Φύη, *ης*, ἢ, indoles, natura, corporis habitus: à *φύω*, nascor, gigno,
produco, do in lucem; hinc *φύσις*, *ως*, ἢ, natura, potentia, res innata,
ingenium, indoles.

Ἔργον, *ς*, τὸ, opus, officium; ab *ἔργω*, præ. med. verbi *ἔρζω*. Potest
etiam derivari ab Hebraico *ארג* arag, texere.

In *δίμας*, *φὺν*, *φρενὰ*, et *ἔργον*, subintelligitur κατὰ. Accusativus
partis aut adjuncti sæpè cum nomine vel verbo ponitur ἰλλυπτῶς, defi-
ciente præpositione κατὰ, quam constructionem dicunt grammatici syn-
ecdochen.

Δίμναι, dare, Dor. seu Æol. pro *δοῦναι*, aor. 2. inf. verbi *δίδωμι*. 116

Βούλωμαι ἔγωγ, hic subintelligitur *μᾶλλον*. 117

Εἶναι, infn. ab *εἶμι*, sum. Ionicè *ἔμιν*, Dor. *ἔμιν* et *ἔμιν*, Att. *ἔμιναι*,
Æol. *ἔμιναι*, poët. *ἔμιναι*.

Αὐτίκα, statim, primo quoque tempore, illico, ab *αὐτὸς*, ipse; *αὐτόθεν*, 118
idem; *ἀντίχ'* propter seq. aspiratam.

- Ἐτοιμάζω, *f. σω*, præparo; *ab ἔτοιμος, υ, ὁ τῷ ἡ*, promptus, paratus, quod dicitur quasi ἐπὶ εἰς ὁδόν, missus in viam; *ab ἔμμι, inquit Martin. ἔτοιμάστω, 2. pl. aor. 1. imperat. act.*
- Ὀλός, *α, ον*, solus; *et οἶος, α, ον*, cum aspero, qualis.
- 119 Ἀγίεστος, *υ, ὁ τῷ ἡ*, *ab α priv. et γίγας, τος, τὸ*, præmium; *i. e. sine præmio.*
Ἔω, dissolutè pro ὦ, *præs. subjunct. ab ἐμὶ, sum.*
Ἔοικε, impersonaliter sumptum significat æquum est, *perf. Attic. ab ἔκω, similis sum.*
- 120 Βλέπω, *et βλέπω, video; sed Æol. βλέσω hinc auferendo β, interposito υ, fit λίσσω, 2. plur. præs. ind. act. verbi λίσσω, aspicio.*
Ἄλλῃ, *sc. ἰδῆ, aliò, ad alium locum. Adverb. à dativo fœmin. Adj. ἄλλος, η, ον.*
- 121 Πεδέρεκς, *ιος, ὁ τῷ ἡ*, pedibus sufficiens, pedibus celer; *à πούς, et ἀρκίω, sufficio, par sum; hinc impers. ἀρκί, sufficit.*
- 122 Κύδιστος, *υ, superl. à κυδός, α, ὄν*, gloriosus; *à κύδος, ιος, τὸ*, gloria, laus. *Vid. κύδος, α. 278. At κύδος, υ, ὁ*, convitium.
Φιλακτίας, *υ, ὁ τῷ ἡ*, possessionum cupidus, avarus; *à φίλος et κτία-ρον, poet. idem quod κτήμα, ατος, τὸ*, possessio; *à κτάμαι, paro, acquiro; sed perf. plusq. et aor. 1. med. significant, possideo, habeo.*
- 123 Μεγάθυμος, *υ, ὁ τῷ ἡ*, magnanimus; *à μέγας, et θυμός, animus.*
- 124 Ἴδμεν, *scimus, Dor. seu Æol. pro ἴσμεν, per sync. pro ἴσμεν, 1. pl. præs. ind. act. verbi ἴσμεν, scio.*
Ξυήιος, *υ, communis; à ξυός, communis. Pro ξυήια Cl. Dunbar vult legi ξυήια, hospitalia, seu dona quæ dantur hospitibus; à ξίνος, hospes. Vide in Prosod. Græc. par. II. sub fin. "Notes on the first book of the Iliad," pp. 27, 28, et 29. Ed. 1814.*
Κίω, *et κίω, κίημι, et κίμαι; hinc crasi κῦμαι, jaceo; imperf. κέιμαι, f. m. κείσομαι, jaceo, positus sum, repositus sum; κείμενα, part. præs. neut.*
- 125 Τὰ πολίων, *scil. πρᾶγματα, res urbanæ.*
Ἐξεπράθεμεν, *diripimus, 1. pl. aor. 2. per metathesin pro ἐξεπράθεμεν, à verbo ἐκπρίθω.*
Δίδασται, *tertia persona perfecti pass. ab inusit. δάζω, divido; à δαίω, idem; etiam scio, disco, comburo, convivor. Significat divido, propriè de eo partiendi modo, qui in conviviiis usitatus erat.*
- 126 Παλίλλογος, *υ, ὁ τῷ ἡ*, rursus numeratus vel collectus; *à πάλιν, rursus, et λίγω, lego, eligo, numero.*
- 127 Πρέις, *aor. 2. imperat. προίημι, præmitto, ex προὶ et ἡμι.*
- 128 Τριπλῆ, *scil. μόρῃ, tripliciter; à τριπλός, ὤς, fœm. ᾗ, triplus; hoc autem à τρεῖς, tres, et πάλω, sum: ut ἀπλός secundum Eustath. quasi τετ-πίλος, ἀπίλος.*
Τετραπλῆ, *quadrupliciter, à τετραπλός, quod à τέσσαρες, Att. τίτταρες.*
Ἀποτίω, *f. τίω, compenso, persolvo; ἀποτίσω, 1. plur. fut. ind.*
Ἄθι pro ὤθι, *Dor. utinam, sic αἰκί pro εἴ κί, si, hic.*
Πόθι, *ubi, quo, ποθί, accentu in ult. alicubi, aliquando.*
- 129 Δῶσι, *cum iota subscripto, Ioni pro δῶ, 3. sing. aor. 2. subjunct. sin abaque ι, est 3. plur.*

Ἐπείχουσ, u, i ἤ i, bene muratus; ab εὔ, et τύχης, u, i, murus; quod à τύχης.

Λάπτω, f. ψω, lambendo bibo, propriè ut canis, unde Angl. to lap: est etiam evacuatio; hinc λαπάζω, f. ζω, evacuatio, perdo; item ἀλαπάζω, pleonasm. τῷ α, et ἐλαπαάζω, debellare, vastare, diripere; ἐλαπαάξαι, aor. 1. inf. act.

Ἀγαθὸς τις, ista adjectio syllabæ significat sæpè quamvis, etsi. 131

Θεοσίμωλος, u, i ἤ i, Deo similis; à Θεός, et ἴμιλος, u, i ἤ i, similis; ab ἴμιω, assimilo, obedio. Dicitur de viris aded claris, ut Dii comparandi sunt.

Κλίπτω, f. ψω, furor, decipio, fallo; à καλύπτω, abscondo; significat aliquando abscondo. 132

Νίος, u, i, mens, animus; crasi νόϋς hinc multa substantiva in omnes formantur.

Παρίερχομαι, prætereo, transeo, supero currendo, et generalit. supero quocunque modo; περιέρχομαι, Ion. pro περιέρχω, 2. sing. f. 1.

Θίλω, volo, sumit tempora à θιλέω θίλω, idem. 133

Αὔτως, frustra, temerè; communiter sic, hoc modo.

Ἥμαι, sedeo; ἤτοι, præf. inf. ab ἵω, colloco. 134

Δύομαι pro δῖομαι epenth. Æol. δύνωμεν, indigentem, accus. sing. part. præf. à δῖω, ligo, indigeo, supplico; hinc impersonale δῖω, oportet; sed tempora poetica sumit à δύνω.

Ἄγω, apto, coapto, et neutraliter congruo, fut. ἄξω, et ἄρσω, Æol. 136 hinc aor. 1. ἔρσω hinc particip. ἄρσας, αἶσα, αν. ἄρσαντες scil. γίγας, premium.

Ἀντάξιός, ἰα, ον, existimatione par, æqualis pretii, ab ἀντί, quod in compositione significat contra, æquè, et pro, et ἄξιός, ἰα, ον, dignus; quod ab ἄγω, aestimo. ἀντάξιον scil. τιμήμα, pretium.

Ἔσται, syncope pro ἵσται, 3. sing. f. ind. verbi εἶμι, sum.

Δάωσι, poet. pro δῶσι. 137

Ἐλῶμαι, 1. sing. aor. 2. subjunct. med. ab εἶλω, quod est aor. 2. verbi αἰρίω, capio, mutualitium ab εἶλω.

Τῶς, ἦ, δι, Dor. et poet. pro εἶς, ε in τ mutato, et inserto ι. 138

Ἴδω, aor. 2. part. ab εἶμι, vado.

Ὀδυσσεύς, ἰος, et Ion. ἦος, ὅς, Ulysses, à quo nomine appellantur illi libri, quos Homerus scripsit de ejus peregrinatione; ab ὀδός, ὅς, ἦ, via, quia in triviis mater eum peperit.

Ἰκνῶμαι, aorist. 2. subjunct. verbi ἰκνέομαι, quod aliquando significat invado, δι, ἐπὶ scil. 139

Μεταφράζομαι, post delibero, μεταφράζω, interpretor, ἀ φράζω, dico; 140 à φάω, dico, φάζω, et epenthesi τοῦ ε, φράζω μεταφρασάμεθα, Dor. pro μεταφρασάμεθα, 1. pl. fut. 1. med.

Ἔρω, f. σω, traho, item custodio, libero, tueor; ἱέωμαι pro ἱέωμαι 141 cum ω, per systolen; ita ἱέσσομαι pro ἱέωμαι, σ etiam poeticè geminato; à ἵω, idem. Dicitur etiam ἱέω pro ἱέω.

Ἐρίσσω, remigo, propriè; hinc ἱέτης, u, ὅς, remex; et ἱετμός, ὅς, ὅς, 142 remus. Ἐς δ' ἱέτης ἀγίεομαι, tmesis pro ἱεαγίεομαι ἱέτης.

Ἐπιτηδής, adverb. studiosè, de industriâ, vel pro κατὰ τὸ ἐπιτηδής—

remigum quod sufficiat: *ab ἐπιτηδῆς, ἴος, ὁ κὲ ἦ, necessarius, idoneus, amicus. Et Eustathius dicit ἐπιτηδῆς, esse pro ἐπιτηδῆς, ut παλιμπνῆς, Odys. 1. 27. pro παλιμπνῆς, ut sit hic, idoneos, habiles. Adverbium autem habet accentum in antepenultimā: ut ἄλθης, fit ab ἐπὶ τὸ δῖον, vel ab ἡδύς, quia quæ nobis sunt idonea, eadem jucunda; hinc ἐπιτήδιμα, ατος, τὸ, studium, præceptum.*

- 143 Θῶμιν, 1. pers. plur. aor. 2. act. subjunct. verbi τίθημι, pono. Poëtica resolutione θῶμιν, deinde inserto ι, θῶμιν, u mutato in ο per systolen.

Καλλιπάρης, υ, ὁ κὲ ἦ, pulchras habens genas; à κάλλος, ἴος, τὸ, et παρυῶ, ᾤς, ἦ, gena; quod ab ἐπαίρω, attollo, quia est sublimis et conspicua pars corporis: et vertitur u in η Ἄolicè.

- 144 Βήσομιν, per systolen, pro βήσωμιν, à βαῖνω, f. βήσμαι, gradior. Est et fut. activum βήσω, unde aor. 1. ἔβησα, ascendere jussi. Formatur à βᾶω, inusitat. à quo tamen reperiuntur quædam tempora apud poëtas βέβαια, βέβαιμιν, βέβαις, ἄν pro ἀνὰ disjungitur à βήσομιν per tmesin, ascendere faciamus.

Εἷς, μία, ἓν, unus, per se non declinatur in plurali, sed cum μὴ et ον declinatur: ut οὐδῖνας, μηδῖνας, nullos.

Ἀρχὸς, ὤ, ὁ, princeps, præfectus; ab ἀρχομαι, incipio, sum auctor, impero, dominor; ἄρχω, idem.

Βουληφόρος, υ, ὁ κὲ ἦ, consilium portans, consultor; à φίρω, et βουλή.

- 145 Αἶας, ατος, ὁ, Ajax; ab αἰάζω, lugeo: quia cum puer esset, magno dolore affectus est. Vel (ut Coulon ait) Αἶας fit παρὰ τὸ αἰεσω, quoddam ad bellum cum impetu prorumperet: et à morte ejus maximè defleta, fit verbum αἰάζω, lamentor.

- 146 Ἑκπαγλος, υ, ὁ κὲ ἦ, horribilis, stupendus, vehemens, terribilis; per metathesin pro ἑκπαλγος, idem; ab ἐκπλήσσω, percello, perterrefacio; -ομαι, stupeo, percellor; ἐκπαγλότατος, superl.

- 147 Ἰλάσσομαι, places, Ion. pro ἰλάσση, 2. sing. aor. 1. sub. med. verbi ἰλάσσομαι.

Ῥίζω, facio, sacrifico, fut. ῤίξω, et metathesi ῥέξω, tanquam ab ῥεγω, præter. ῥω regit aliquando geminum accusativum, ut Il. β. 195. μήτι χολωσάμενος ῤίξῃ κακὸν οἶας Ἀχαιῶν, ne quid iratus faciat mali filiis Græcorum; hinc passivum ῤίζομαι, fio; præter. med. ῥεργα et metath. ῥεργα; hinc ἐκείργος, de quo vide α. 74.

- 148 Ὑπόρρα, torvē, per pleonasm. τῷ δ, ὑπόδρα, idem; ab ὑφοράομαι, subaspicio, torvē aspicio. Vel ab ὑπὸ, et δρέκω.

- 149 Ὅμοι, pro ὁμοί, heu mihi, vox dolentis; ὁ regit aliquando nominat. dat. accus. ὅμοι jungitur vel nominat. ut ὅμοι ἐγὼ δαλῆς vel vocat. ut hic. Al. scribunt Ὁ μοι disjunctè.

Ἀναιδῆς, ας, ἦ, impudentia; ab ἀναιδής, ἴος, ὁ κὲ ἦ, impudens: hoc autem ab αἰδῆς, ὤς, ἦ, et α privat. ἀναιδῆς Ionicè. Eleganter vocat Achilles Agamemnenem ἀναιδῆν ἐκταμένον, impudentiā indutum, quia loquendi ratione Platonicæ virtutes et vitia vestes animæ nominabant.

Ἐκταμένος, partic. præter. perf. pass. ab ἐκτίννυμι, vel ἐκτώ, pro quo in prosā dicitur ἐκταίνω: ab ἔω, induo.

Κερδαίφρων, ονος, ὁ κὲ ἦ, animum habens astutum et avidum, à κερδαλῖος, ας, ον, astutus: quod à κέρδος, ἴος, τὸ, lucrum, astutia: vel vulpinam et leoninam mentem habens; à κερδῶν, vulpes, λίων, leo, et φρεν, mens.

Ὀδὸς, ὤ, ἦ, via, iter, auxilium: aliquando insidiæ. Sunt duæ vin- 151
cendi hostes rationes; una per insidias, hoc est, ἰδὼν ἰλκήμεται altera,
aperto Marte, quod est, ἱπὶ μάχισθαι.

Αἰχμητῶν, Æolicè pro αἰχμητῶν αἰχμητῆς, ὤ, ἦ, bellator; ab αἰχμή, 152
ἦς, ἦ, cuspis: quod dicitur ἀπὸ τοῦ αἶμα χεῖν, à sanguinem fundendo.

Διῦρο, huc, pro quo Atticè διυρί. 153

Αἰτία, ας, ἦ, culpa, causa: hinc αἴτιος, ἰα, ον, reus, accusandus, ob
rem aliquam utpote ejus auctor, supplicio dignus, secundum Eustath.

Βούς, βοὸς, ἦ καὶ ἦ, bos, vel vacca; accus. plur. βόας, βοῦς. 154

Ἐλαύνω, ab ἐλάω, impello, ago, instituo, excito, percutio, vulnere;
ἤλασα, aor. 1. ind.

Ἴππος, υ, ἦ, equus; ab ἵσθαι seu ἵπτασθαι ποσὶν, est enim animal ce-
lebreberrimum.

Ἐρβώλαξ, κος, ἦ καὶ ἦ, valde glebosus; ab ἔρι, quod in compositione 155
significationem auget, et βῶλος, υ, ἦ, seu βῶλαξ, κος, ἦ, gleba.

Βωτίανυρος, υ, ἦ καὶ ἦ, alens et educans viros; à βῶτις, fœmin. à βώ-
της, υ, ἦ, pastor; quod à βίσκω, pasco, e mutato in ω aut à βρώσκω, f.
σω, ellipsi τοῦ εἴ quæ ambo à βίω inusit.

Καρπός, οὔ, ἦ, fructus, fruges, quicquid è terrâ provenit; aliquando 156
utilitas per metonym.

Δηλίω, f. ἦσω, lædo, cujus media vox usitatior: dicitur quasi δῶν
λαῖ, hostile quippiam intendo: vel, secundum Eustathium, à δαλὸς, οὔ,
ἦ, titio, quod à δαίω, uro, ut sit propriè καυτικῶς βλάπτω καὶ ἀντὶ διὰ δα-
λοῦ καίματος ἰδὴλησαντ, 3. pl. aor. 1. ind. med.

Ἐπειδὴ, pro ἐπειδὴ, auferendo δ, cùm, quoniam. Al. leg. ἰδὴλησαντο
ἐπὶ—, multo melius.

Μάλα, valde, multùm, admodùm, vehementer, citò; aliquando jun-
gitur cum adjectivo, aliquando cum verbo, aliquando cum alio adver-
bio; hinc μᾶλλον et μάλισμα.

Μεταξὺ, inter, in medio, aliquando cum genit. aliquando sine casu,
à præpositione μετά.

Σκίοις, ἴστα, εν, umbrosus, à σκία, ας, ἦ, umbra, quasi à κία, vado, 157
quia cum corpore semper vadit.

Ἠχέεις, ἴστα, εν, resonans; ab ἦχος, υ, ἦ, sonus; quod ab ἦχα, præf.
verbi ἄγω, frango, ut frangor à frangendo; hinc ἦχω, sono, resono.

Ἔσπομαι, poet. addito σ, pro ἔπομαι, sequor; in cujus temporibus 158
sæpè amittitur r ut σπῶ pro ἔσπω pro quo σπῶ in imperat. est ali-
quando salutantis, aliquando valedicentis.

Χαίρω, gaudeo, χαίρης, 2. sing. subj. præf. tempora sumit à χαίρειν.

Τιμῇ, ἦς, ἦ, honor, pœna, hinc compensatio; à τίω, honoro, punio. 159

Αἶρω, tollo, capio; hinc ἀρῶμαι, idem, et parare cupio. Quidam au-
tem volunt esse dando ἄρῶ, pro eo aliquid vicissim accipere, et κατα-
χευτικῶς ad alia transferri.

Κυνώπης, υ, ἦ, habens canis vultus; Angl. dog-faced, impudent,
Epith. Agamemnonis; à κύων, canis, et ὤψ, vultus, oculus; à quo κυνῶ-
πης, fœmin. γ. 180.

Μετατρέπω, converto; hinc curam gero. 160

Ἀλιγίζεις, curas, 2. sing. præf. ind. ἀλιγίζω.

Ἀφαιρέσθαι, ablaturum esse, f. 1. inf. m. verbi ἀφαιρίζω. 161

- Ἀπειλίω, *f. ἦσιν*, minor, aliquando gloriōr.
- 162 Μογίω, *f. ἦσιν*, laboro, patior; μογύνω, *idem*; ἀ μόνις, *adverb. vix, magno cum labore: nam apud Græcos derivativa sæpè fiunt ab adverbis.* Δίσταν, *Ionice. et poet. pro ἴδωσαν*, 3. *pl. aor. 2. à δίδωμι*, do.
- Υἱὲς Ἀχαιοῖν, viri Achivi; υἱὲς, *n. pl. per sync. pro υἱῶς*, à υἷος, ἰός.
- 164 Εὐναιόμενος, *ς, ον*, bene habitatus; *part. à ναίω*, habito, quod Eustathius deducit à νίω, cumulo.
- Πολύιδρον, *ς, τὸ addito τ pro πολίδρον*, urbs; ἀ πόλις, *ως, ἡ, idem.*
- 165 Πολύς, πλείων, πλείους, multus. πλείων *scil. μέγας*. major pars. Πολυνέειξ, *κος, ὁ καὶ ἡ*, impetuosus; ἀ πολὺς, *et αἴττω*, impetu ruo.
- 166 Ἐπεω, curo, operor, tracto; *hinc δίσπω*, administro, rego: *sed ἔπω cum tenui*, dico, et ἵπωμα, sequor.
- Δασμός, *ος, ὁ*, divisio, *scil. prædæ*; ἀ δάζομαι, quod à δαίω, divido.
- 167 Πολύ, additur comparat. et superlat.
- Ὀλίγος, *ς, ον*, parvus, paucus; *ab ὀλίω, id est*, ἄλλωμι, *vel ab ὄλος*, totus, *per antiphrasin.*
- 168 Ἐπὶ, cum, postquam, *pro ἐπ' αὐτῷ, pro ἐπὶ αὐτῷ.* Κακάμην, defessus sum, 1. *sing. aor. 2. subjunct. verbi κάμνω*, laboro, *reduplicationem habens præteriti; fut. καμῶ, præt. κέκαμκα.*
- 169 Φίγες, fero, à quo formant Grammatici ab ἀγαθός, bonus, comparat. Φίγτες, qui plus potest ferre, vel portare: *et ideo validior, robustior: et superl. φέγματος, φέγτες, et φέγτις.*
- 170 Ἴμιν, *Dor. pro ἰμῖν*, ab ἴμι, eo.
- Κορυφα, *ς, ἡ*, cornix, summitas in curvamine arcūs, *et generalit. quævis summitas. Est etiam inflexum illud quod in navis puppi visitur; item quicquid inflexum; item corona: hinc κορυφῆς, ἰδος, ἡ, navis; vel, in quâ summitates inflexæ sunt; vel, in quâ puppis incurva est.*
- 171 Ἐνθάδ, *adverb. hic.*
- Ἀτιμὸς, *ος, ὁ καὶ ἡ*, inhonoratus: *ex α priv. et τιμῆς*, honor.
- Ἀφινος, *ος, ὁ*, vel τὸ, divitiæ: *sed propriè census, vel redditus unius anni; quasi ἀφ' ἑνὸς ἔτους*, uno anno collectum; *per syncop. ἄφινος.*
- Πλῆτος, *ς, ὁ*, divitiæ: *παρὰ τὸ πολὺς et τῶ, quod est*, accipio; *quasi πλύντος*, à multis acceptæ; *vel quasi πολύντος, scil. divitiæ multorum annorum decursu paratæ; vel, ex multorum annorum proventu provenientes. Hoc autem differunt πλεῦτος et ἄφινος, quòd illud significet divitiæ per multos annos et magno labore collectas; hoc autem uno anno et absque magno labore partas.*
- Ἀφύω, *f. σιν*, haurio; ἀφίσσω, *idem*: *hic autem ἀφύξην, f. 1. infn. metaphoricè, acquisiturum esse; ἀφύω autem ab ἀπὸ et ὕμ.*
- 173 Σείω, *et σίω*, quatio, incito, urgeo, fugo, pello; ἀ σίω, *aor. 1. ἴστω*: *à σίω, aufertur poetice, hinc σίω* hinc præter. pass. σίσυμαι, *et metathesi ἴσσυμαι: ἰσίσσυται, 3. sing.*
- 174 Εἵματα *poëtice pro ἵματι.*
- 175 Μητίτης, *ς, ὁ*, qui magnus est consilio, prudens, sapiens; ἀ μήτις, ἰδος, ἡ, consilium, deliberatio; ἀ μέδομαι, curo, delibero, molior. Μητίταις *est et nomen. ut hic, ubi syllaba finalis ἡς, euphoniæ gratiâ mutata est in α, et vocat. ut infrà, 508, et sæpe alibi.*
- 176 Ἐχθρὸς, *ς, ὁ*, invisus, quem odimus, item qui odit; *generaliter, ini-*

micus. comparat. ἰχθύν, superl. ἰχθυέας ab ἰχθύς, ὤς, τὸ, odium; ἀπὸ τοῦ ἰχθύου, ab hærendo, ut sit odium quod animo infixum hæret.

Ἔσσι, es, poet. pro εἴ ab εἶμι, sum.

Διοτρεφής, ἴος, ὁ γ' ἰ, à Jove nutritus; hinc epitheton regum; vel quodd à Jove originem ducant, vel quodd ab eo regnum sint adepti; à δις, et τρέφω, nutrio.

Κρατερής, et metathesi κρατερὸς, ἀ, ὁ, fortis, durus, vehemens: à 178 κρατος, ὤς, τὸ, robur, victoria.

Ποῦ, partic. enclit. alicubi, uspiam: aliquando vacat, ut hinc; hinc δῖπυ, et δῖπυτον, nimirum, certè; hinc ἔπυ, ubi; ab εἶ, ἦ, ὤ.

Ἐταρες, υ, ὁ socius, amicus, pro ἱταῖρες, idem; aliquando admini- 179 ster, ab ἱτας, socius. genit. ἱτυ.

Μυρμιδόνες, ὠν, ὤς, Myrmidones, à Peleo et Achille regnati.

180

Σείω, et σείω, poet. pro σὺ.

Ὀδῶ, κς, ἰ, cura: ὀδῶμαι, cure, moveor.

181

Κορίστος, irati, part. præs verbi. κορίω.

Ὡδῶ, sic, hoc modo.

Πάμπυ, mitto, f. πίμπυ.

184

Κλισία, ας, ἰ, locus aliqui accubitorius, statio, tentorium; à κλίσω, 185 inclino, incumbo; κλισίη, pro ὡς κλισίαν κλισίη, pro ἀπὸ κλισίας.

Στυγία, ab inusit. σῖγω, fut. σίξω, odi, timeo, horreo, tristor; hinc 186 Στύξ, γὰς, ἰ, Styx, palus apud inferos.

Φόσθαι, inf. aor. 2. med. ἰφάμην, à φάμῃ

187

Ὀρμυθήμηναι, Doricè pro ὀρμυθῆναι, inf. aor. 1. pass. ab ὀρμύω, assi- milo, similem facio; ab ὀρμύω, similis.

Ἄρην, coram, palam, è contrario; ab ἀντί.

Πηλείων, ὠν, ὁ, altera patronymici Πηλεΐδης forma; à Πηλεΐς.

188

Ἄχος, ὤς, τὸ, dolor, tristitia, ut hinc; aliquando, perturbatio, cala- mitas, ut Il. κ. 145. τοῖον γὰρ ἄχος βεβήκειν Ἀχαιοῖς, talis enim pertur- batio vel calamitas urget Achivos Aliquando culpa, cujus gratiâ dol- or alicui immittitur, Il. v. 307. ἄλγιστ' ἔσθ' ἵνα' ἄλλοις ἐλπίων ἄχων, dolores patitur incassum ob alienas culpas; ab ἀ privat. et χαίω, dehisco, quodd facit, ut nè quis vel hiscat: vel ex α epitatico, et χῶ, id est, χίω, fundo: est enim ἰ ἄγαν σὺγχυσσι, inquit Eustath. ad quam Etym. alludit Homerus, Il. v. 381. καδδ' ἄχος εἰ χίτο μνηστὴρ ὀφθαλμοῖσι, dolor ei offusus est plurimis oculis. Aliquando enim signifi- cat lacrymas ex dolore ortas, ut Od. β. 530. ἄχην φθινύουσι παρῶναι, la- crymis tabescunt genæ; hinc Engl. ache.

Ἦτορ, ρος, τὸ, cor, animus. Eustath. indeclin. esse dicit ab ἄω, spiro.

Δόσιος, υ, ὁ γ' ἰ, hirsutus: à λάχνη, κς, ἰ, lanugo.

189

Διάδῃχον, bifariam, dupliciter, poetica. et ἀνδῖχον, idem, pro δῖχον, idem, quod à δις, bis; quod per syncopen pro δυνέκς, à δύν, hinc δυχάξω, di- vido; δις in compositione ante vocalem retinet σ, ante consonantem mo- dō retinet, modō non.

Μεμνηζέω, f. ζω, sollicitè cogito, delibero, anxie dubito: à μέμνηται, ας, ἰ, cura, angor, consilium; quodd à μεμνηται et μεμνήω, idem, quod fit per reduplicationem primarum literarum; à μνίω.

Φάργωνον, υ, τὸ, gladius, ensis; pro σφάργωνον, per hypertithesin lite. 190

rarum ; ἀσφάζω, interficio ; quod ἀ φάω, idem. Dicitur autem secundum quosdam quasi σφαγὰς γανύμενον, cædibus gaudens.

Ὄζυς, εἶα, ὦ, acutus ; hinc ὄζος, ιος, τὸ, vinum quod acuit.

- 191 Ἀνίστημι, f. ἀνίστημι ἀνίστησιν, 3. sing. aor. 1. opt. act. Æol. pro ἀνίστασθαι, excito, disturbo, dimoveo, ex ἀνὰ et ἵστημι.

Ἐναρίζω, f. ξω, interficio, spolio : ab ἐναίρω, idem, ab Ἄρης, ιος, ὁ, Mars, bellum ; quod ab αἶρω, tollo, quia populum tollit ἐ medio ; hinc ἑνάρια, spolia.

- 192 Παύω, f. σω, finio, cessare facio : sed παύομαι, cesso.

Ἐρητύω, f. σω, cohibeo, reprimo, sedo, detineo ; *Iliad.* β. 75. ἐρητύων ἱππίσιν aliquando prohibeo.

- 193 Ἔως, dum ; item εἰως, interim, tamdiu, pro εἰς poetic. De cuius variis usibus consule *Lexicon*.

Ὀρμαίνω, in animo cogito, revolve, incito, impetu feror ; ab ὀρμή, quod mutando spiritum, ἀ præf. pass. ὄρμαι, verbi ὄρω, concito, excito.

- 194 Ἐλκω, f. ξω ἔλκω, 3. sing. imperf. ind. med. poet. pro εἰλκω, traho ; ab Heb. חָלַח hillech, ire facio, duco.

Κολύς, ὤ, Ion. οἶο, ὁ, vagina ; ἀ κοῖλος, η, ον, cavus ; ab Hebr. חָט perforare.

Ἐίφος, ιος, τὸ, ensis, gladius.

Ἀθήνη, aliquando Ἀθηναίη, ut 199, ita dicitur Minerva, quasi ἀθήλη, ἀ θηλάζειν, ubera fugere, quod ex Jove capite prosiliens, integræ puelle ætatis, non ut lactaretur necesse esset. Vel ab ἀθεῖν, videre, quod Minervâ prudentia intelligatur.

- 195 Οὐρανὸν, ἐ cœlo ; ab ὕρανός, ὤ, ὁ, quod ab ὕρος, Ionicè pro ὄρος, υ, ὁ, terminus, limes, quia cælum terminat aspectum nostrum.

Ἱμμι, mitto, f. 1. ἵσω, præf. εἶκα, aor. 1. ἤκα· προῖμι per tmesin.

Ἥρα, ας, et Ion. Ἥρη, ης, ἡ, Juno, Jovis soror et conjux.

- 196 Ἀμφω, ambo ; ab ἀμφίς, utrinque.

- 197 Στῆ, pro ἵστη, poet. ablato augmento, 3. sing. aor. 1. verbi ἵστημι.

Ὀπίθιν, Ionicè pro ὀπίσθιν, post, retro ; ab ὀπίσω.

Ξανθός, ὤ, ὁ, flavus, floridus ; ab ἄνθος, ιος, τὸ, flos, præposito ξ. ξανθὸς κόμης ἔστι Πιλέωνα, Verbaprehendendi adsciscunt genit. cum totius partem aliquam prehendi indicant. Sic κρατήσας αὐτὸν τῆς χειρός.

Ἐλ, hîc, prehendit, ι. 37. interfecit ; ab ἔλον, pro εἶλον, aorist. 2. verbi αἰεῖω. Vide antè 137.

- 198 Φαίω, apparere facio ; -ομαι, appareo : derivatur ἀ φάω, luceo ; unde φαίνω, contr. φαίω, ut αἶρω ex ἀνίρω, ut antè.

Ὠρέω, 3. sing. imperf. ind. poet. pro ὠρέω, ἀ verbo ὀρέω, video.

- 199 Θαμβέω, f. ἴσω, timeo, nempe admiratione attonitus, admiror ; ἀ θαμβος, ιος, τὸ, pavor, admiratio ; quod ἀ θάπνω, stupefacio ; vel ex θάπνος, stupor, interposito μ, et mutato π in σ. Vel secundum Eustath. ex θία et ἑμβόλῳ, ut sit ἡ διὰ θίας ἐμβόλῳ ἐκπλαγῆς εἰς τὴν ψυχὴν, stupor à spectro in animam inductus.

Μετατρέπω, retro se convertit, 3. sing. aor. 2. verbi μετατρέπω.

Γινώσκω, vel γινώσκω, nosco, censeo, statuo, agnosco. Eustathius tradit à verbo γινώ, cogito, fieri γινώσκω, per συνστ. γινώσκω, et addito Ἄω-

liod γ, γνέσκω ex *γνέσκω* aulem per reduplicationem fieri *γινέσκω*. *ful.*

1. *γνέσκομαι*, *præt.* *ἔγνωκα*, quasi à *γνίω* *aor.* 2. *ἔγνων*, *us, u, &c.* unde *γνῶθι* in *imperat.* *γνῶν* in *optat.* et *γνῶ* in *sub.* tanquam à *γνῶμι*.

Πάλλαξ, ἄδης, ἡ, Pallas seu Minerva; à *πάλλω*, vibro, quatio, quia 200 dicitur hastam vibrare.

Φάειν pro *φάειν*, addito *a* *poët.* pro *ἰφάειν*, 3. *pl. aor.* 1. *pass.*

Bæot. ut dicitur, à *φαίω*.

Φωνίω, *f. ἦσω*, voco, dico, vocem emitto, à *φωνή*, *ἦς, ἡ*, vox, quod di- 201 citur quasi *φῶς τῷ νοῦ*, lux mentis; aut simpliciter ex *φάω*, dico.

Πτερίαις, ὄντα, εν, alatus. Aliquando sagittis tribuitur, seu quòd *pen- natae* sunt, seu quòd celeriter ferantur modo avium; aliquando etiam verbis, ut hìc, quòd emissa ex ore revocari nequeant; à *πτέριον*, *οὔ, τὸ*, ala; per *syncop.* pro *πτίτεριον*, quod à *πίτομαι*, et *πτύδαμαι* et *syncop.* *πτύδαμαι*, volo; à *πτέριον*, *fit* *πτέρυγμα*, propriè alarum plausu latera ferire, ut gallinacei ante cantum. *Metaph.* lætor, gaudeo.

Τίπτει, cur, et *syncop.* *τίπτει*, idem: à *πίτι*, quando; idem quoniam. 202

Ἀὐτὶ pro *αὐτίθι*, *αὐτὶ*, rursus, pro *αὐτί*.

Ἀγίωχος, υ, Ion. *οιο, ἰ*, qui habet scutum confectum ex pelle capri- nâ; ab *αἰγίς*, *ἰδός, ἡ*, pellis caprina; ab *αἰξ*, *γίς, ἡ*, capra, et *ἔχω*, ha- beo, teneo.

Τίκω, ις, τὸ, partus, filius, vel filia, sætus, tam parvulus, quàm adul- tus, tam brutorum, quàm hominum, ab *aorist.* 2. *ἔτικον*, verbî *τίκτω*, pario; ab inusitato *τίκω*.

Εἰλήλυθα, veni, pro *ἐλήλυθα*, interposito *a*, quod est pro *ἐλήλυθα*, in- terposito *i*, ab *ἔρχομαι*, *ἐλύντομαι*, *aor.* 2. *ἤλυθον*, per *syncop.* *ἔλθον*, *præt.* *med.* *ἤλυθα*, *Attic.* reduplicatis primis præsentis *ἐλήλυθα* ab inus. *ἐλύνω*. *Vide suprà* 12.

Ἵβρις, ις, ἡ, injuria, contumelia, injuria petulanter illata: hinc 203 *ἱβρίζω*, contumeliâ afficio.

Εἶδω, video, *ind.* 2. *εἶδον*, *poët.* *ἶδον*, *ἶδης*, 2. *sing. aor.* 2. *act. subj.*

Ἐκ τοι ἱερίω, per *imesin* pro *ἱερίω*.

Ὀίω, per *diæresin* pro *οἶω*, puto.

Ἦς, dat. pl. f. pronom. *ἧς*, suus, *Ion.* pro *αἷς*.

Ἵπεροπλία, et *εἰς, ας, ἡ*, superbia; *ἡπεροπλήσει, dat. plur. Ion.* ab *ὑπέ- οπλος, υ, ὁ κ' ἡ*, qui in armis se omnia posse putat, ideoque superbus; ab *ὑπερ* et *ἔπλον, υ, τὸ*, arma; hinc *ἑπλίζω*, armo, paro.

Τάχ' pro τάχα, brevi, citò, confestim, ut *Iliad.* β. 193. *τάχα δ' ἦψεται νίης Ἀχαιῶν*, mox autem puniet Græcos. Aliquando velociter, ut *Il.* σ. 524. *οἱ δὲ τάχα προΐοντο*, illi verò velociter procedebant. Aliquando fortè, ut hìc, *τάχ' ἂν ποτι*, fortè aliquando. Factum autem est ex *τάχια*, per *syncop.* *neutr. pl. τοῦ ταχύς*, celer, velox. Aliquan- do frequens, ut *Il.* φ. 491. *ταχύς δ' ἔκπιπτον ὄστωι*, frequentes decide- runt sagittæ; pro *ταχύτιες*, comparat. est *θάσσων* apud Homer. ut *Il.* ο. 570. *οὔτε ποσσὶν θάσσων*, neque velocior pedibus; et hinc *θάσσει* ad- verbium, pro quo *θᾶττον*, *Hymn. in Merc.* 255. pro *ταχύτατος* dicitur *τάχιστος* in *superl.* ut *Iliad.* γ. 102. *ἄλλοι δὲ διακρινθῆναι τάχιστα*, at cæ- teri dirimamini citissimè: derivatur à *τάζω*, extendo, vel ex *τάω*, et *χύνω*, fundo: cursor in viâ extenditur, et quasi effunditur, inquit Har-

204

205

- mar ; hinc ταχύς, ut *Iliad.* ψ. 365. et ταχὺς, velocitas ; *ibid.* 406. et ταχύνει, *ibid.* 740.
- 206 Γλαυκῶψ, ὤψς, ὁ τῷ ὀ, qui caesios habet oculos, ἀ γλαυκός, ἰ, ὄν, caeruleus, color caesius, et ὤψ, ὠπὶς, ὀ, vultus, oculus. Γλαυκῶπης, *idem* ; γλαυκῶπις, ἰδος, *foem. epithet. Minervae.*
- 207 Πείθει, Ionicā resolutione pro πείθῃ, vel potiùs paragogicè, aor. 2. med. subjunct. ἀ πείθω, persuadeo ; *vide suprà* 33.
- 208 Περὶ ἱεῖ, per tmesin pro περὶ ἱεῖ, *vide suprà* 195.
- 209 Φιλίω, f. ἤσω, amo, diligo, amicè tracto ; aliquando osculor. *Il.* γ. 207. ἰν μεγάροισι φίλησα, in meis aedibus amicè tractavi. *Odyss.* τ. 195. ἰδυκίως φίλιον.
- 210 Λέγω, f. ξω, cesso, aliquando cessare facio, remittere, ut *Iliad.* ν. 423. ἰ λῶγα μίσις μέγα, non remittebat iram magnam.
- 211 Ὀνειδίζω, f. σω, convitior : ἀ ὄνειδος, ἰος, τὸ, opprobrium. *Dicitur, inquit Eustath.* quasi ὄνειος, reprehensio : ἀ ὀνέω, reprehendo, vitupero. Ἔστι, licet, ἦν, licebat, ἔσται, licebit, accidet.
- 212 Ὡς, adverb. sic, hoc modo, hìc pro τῷδε ab ὦδε, ἦδε, τῷδε, hic, hæc, hoc.
- 213 Παρίσονται, poet. pro παρίστανται, aderit, 3. sing. fut. verbi παρίσταμι. Δῶρον, υ, τὸ, donum ; ἀ δίδωμι, f. δώσω, do, ut donum ἀ do apud Latinos.
- 214 Ἴσχω, et -ομαι, habeo, retineo, coërceo, prohibeo, impetum reprimō, ut hìc : ἀ ἴχω ἴσχω, Ionicè pro ἴσχου imperat. ab ἴσχωμαι.
- 216 Χεῖ, impers. opus est, oportet : imperf. ἔχεν et χεῖν, infin. χεῖναι, pro quo etiam aliquando χεῖν. Quidam volunt χεῖν, per apocopen pro χερίσιν, ἀ χεῖρα, ας, ἡ, indigentia, necessitas. Σφούττερος, ἴσας, ἴσον, suus, aliquando tuus, aliquando vester ; ἀ σφῶς. Εἰρύσασθαι, metri causā pro ἱρύσασθαι, aor. infin. interposito ι, et sic significat aliquando servare aliquid in animo reconditum : aliquando sequente ἴσας, ut hìc, cōsiliū vel mandatū sequi, observare : ἱρύω antè.
- 217 Καὶ μάλα πε, per tmesin pro καίπε, etsi. Ἀμείνον, scil. ἴσσι, melius est ; ἀ ἀμείνων, comparat. ab ἀγαθός, bonus.
- 219 Κόπτω, ης, ἡ, remus, item manubrium : ἀ κόπτω, scindo, ferio, percutio ; quia quasi aquam scindit. Σχίσσω, habeo, teneo, reprimō : tempora sumit ἀ σχίσω, *idem* : ἀ ἔχω, et *idem* ἴσχω σχίσω, 3. sing. imperf. pro ἴσχις, poet.
- 220 Κυλῶς, ὤ, ὀ, vagina, pro καλῶς, per epenthesin τοῦ ν. Ὡθίω, trudo, pello, fut. ὠθήσω et ὠσω, aorist. 1. ὤσω vel ἴωσω, præter. ἴωμαι, Attic. pro quibus etiam reperiuntur ὤσα et ὠσμαι, sine augmento Attico ; ab ὠθω. Ἀπιθίω, f. ἤσω, non obedio ; ex α privat. et πείθω, persuadeo ; πείθομαι, persuadeor, seu pareo ; pro ἀπιθίω, metri causā abjicit ι, et corrumpit antepenultimam.
- 221 Βαίνω, eo ; f. βήσομαι, præter. βίβηκα βίβηκιν, 3. sing. perf. ind.
- 222 Δαίμων, ονος, ὁ τῷ ἰ, deus, numen, fortuna, quasi δαίμων, sciens et peritus artifex ; ἀ δαίω, scio. Nam dæmonihus antiquitas humanarum artium inventionem tribuit, inquit Constant.

Ἀτάκτατος, υ, ὁ πῆ ἢ, vel ἀτακτατός, α, ὁ, obnoxius, contumax, con- 223
tumeliosus, *pleonasmō syllabæ τατ, pro ἀτατός, idem : est etiam insupe-
rabilis, intractabilis ; ab ἄτα, υ, damnum ; hinc ἀτάα, fut. ἴσω,
lædo, noceo ; est etiam Ἄτα dea, quæ damna et infortunia hominibus
mittit.*

Ὀινόκρατος, ἰος, ὁ πῆ ἢ, vino gravis, ebrius : ab οἶνος, υ, ὁ, vinum, et 225
βαρὺς, ὤα, ὁ, gravis ; οἶνος autem ab οἶνω, juvo, ad quod *etymon*, inquit
Scapula, Athenæus scribit Homerum allusisse, *Il. ζ. 261. οἶνον, αἷ νε
πίοντα.*

Ὀμμα, τος, τὸ, oculus, item aspectus, facies : ab ἰδεῖν, video, vel ab
ὄπτομαι, idem, *cujus præf. pass. ὄμμαι.*

Κραδία, ας, ἢ, Ion. κραδίη, cor, per metathesin pro καρδία à κίατ, τὸ,
idem ; vel, ut quidam putant, κραδία à κραδαίνω, tremore commoveo ;
quod perpetuo cor palpitet.

Ἐλαφος, υ, Ion. εἰς, ὁ, cervus, deducitur ab ἰλῦν τοὺς ὄφεις, à capiendo
serpentes, vel, secundum Martinium, ab ἡλκ eleph, bo s est enim bos
ferus.

Θωρήσσω, fut. ξω, armo, induo thoracem, θωρηχθήναι aorist. 1. pass. 226
inf. à θώραξ, κος, ἢ, lorica, thorax, vestis quæ tegitur pectus, à corde
θωρεῖν, id est, saliente ; vel à θύος, divinus, et ὠρεῖν, custodire, quod
mentem divinam nostri partem contineat et servet.

Λέχος, υ, ὁ, agmen, cohors, insidiæ ; à λέγω, cubare facio : hinc λω- 227
χάω, insidior.

Ἀριστινός, ἰος, ὁ, princeps, omnium fortissimus, qui primarius est inter
alios : ab ἄριστος, optimus ; quod ab Ἄρης, Mars : hinc ἀριστινός, et ἀρι-
στοία ἀριστήσων, est dat. pl. Ion. pro ἀριστινῶσι.

Τετλάμαι, ζ. sing. perf. ind. per syncopen pro τετλόμαι, à τελέω, 228
syncope τελέω, suffero, tollero ; item sustineo, id est audeo : hinc τελα-
μῶν, ὄνος, balteus quo cingitur ensis ; et τέλας, ἀνα, αν, miser, quia
multa perfert ; et Ἄτλας, ἀντος, ὁ, qui cælum humeris sustinet, per
metath.

Κῆ pro κίατ, ατος, τὸ, cor ; sed ἢ κῆτ, ῥος, fatum, plerumque in ma-
lam partem, mors, fatalis calamitas ; à κέρω, consequor.

Εἰδῖται, videtur, 3. sing. præf. ind. ab ἰδομαι.

Λεῖων, ονος, ὁ πῆ ἢ, melior, compar. ab ἀγαθός, superl. λεῖστος, con- 229
tract. λῆστος fit à θίλω, et Dor. λῶ, vel λῶω, quasi id quod magis vo-
lumus.

Εὐρύς, ὤα, ὁ, latus, amplius.

Ἀφαίρῃσθαι, poet. pro ἀφαίρεισθαι, præf. inf. verbi ἀφαιρέομαι, aufero, 230
eripio. Vide infra 275.

Ἀντίον, ex adverso, contrā ; ἀντίον αὐτῶν, respondere ; ἀντίον ἑαῦτα,
contradicere : ab ἀντίος, adversus, ex adverso stans, quod ab ἀντί præf.

Δημοβόρες, υ, ὁ πῆ ἢ, populum devorans, qui bona populi devorat et 231
profligat : à δήμος, populus, quasi δημοῖς, εὐ, ὁ, à δύνω, videlicet à ligando,
quia est cætus hominum collectus, et βορὰ, ἄς, ἢ, pabulum, esca,
cibus propriè brutorum, à βίω, vel βίσκω, pasco.

Βασίλειος, vocat. Att. pro βασιλεύ.

- Οὐτιδανὴς, οὗ, ὁ, homo nullius pretii: *ab* οὗτις, *ιος*, ὁ καὶ ἡ, nullus, *ad-*
dit. *δα.*
- 232 Ὑστατα, postremum; *ab* ὕστατος, ἄτη, αἶον, quod *ab* ὕστερος, posterior;
ὕστατος, tanquam *ab* ὑστιστάτος.
Λωβόμαι, ᾧμαι, injuriam infero, contumeliā afficio: *ἀ* λῶβη, ης, ἡ,
contumelia, injuria, quod dicitur secundum Eustath. quasi λῶβη, *ἀ* πο-
mine λῶς, et verbo βάλω, ut sit ἡ υἷς τὸ φανερόν ὕβρις, injuria vel contu-
melia palam illata; λωβήσαιο, 2. sing. aor. 1. opt.
- 233 Ἐπι—ἰμοῦμαι, per imesin pro ἐπομοῦμαι, 1. sing. fut. 2. ind. med. ver-
bi ἐπίμνυμι, juro.
Ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum; *ἀ* εἰργω, includo, ὅτι ὁ ὁμῶν καθεύχοντα
πῶς εἰς ὁμολογῇ.
- 234 Ναι, certè, etiam, adv. affirmantis: item usurpatur jurejurando.
Φύλλον, υ, τὸ, folium, produco, nascor, vel secundum Eustath.
ἀ φυσᾷν, sufflo, et λαλαγῇν, resono: διὰ τὸ ἐν τῇ φυσᾷσθαι λαλαγῇν.
Ὀζος, ου, ὁ, nodus arboris, et etiam ramus inde exoriens; metaph.
homo bellicosus: dicitur ὄζος ἄρης, quasi ramus à Martis stirpe pro-
gnatus, Iliad. β. 668. de Licymnio, et γ. 147. de Hicetaone, et alibi.
- 235 Φύω, f. σω, præf. τίφωκα, gigno, pario, edo.
Τμήν, ης, ἡ, sectio, stirpis amputatio; *ἀ* τίμνω, scindo, cujus præf.
med. τίτομα.
Ὄρος, ιος, τὸ, mons, dat. plur. ὄρεσι, poët. ὄρεσσι.
Λείπω, relinquo, fut. λείψω, aor. 2. ἔλιπον, præf. med. λίσσω.
Θάλλω, et θαλλίω, fut. ἥσω, germino, pubesco; θαλίω, Ion. ab Heb.
הוּב tal, ros, qui pullulationis causâ, ad quod etymon alludit Homer.
Odys. v. 245. de Ithacâ in Minervæ oratione Ulyssi; αἰνὶ δ' ἄμβρος
ἔχου τιθαλοῖά τι ἔρση, semper habet pluvia illam, virescensque ros, id
est, qui facit virescere.
- 236 Χαλκός, οὔ, ὁ, æs, ferrum, per metonymiam quicquid ex ære confla-
tur: gladium aliquando et alia arma significat. Inde tradunt dictum
esse quasi χίον ἄλκην, παρὰ τὸ χίον τὴν δύναμιν τῶν ἰατρικῶν.
Λίπω, decortico, fut. λείψω περιέλεψι, 3. sing. aor. 1. ind. act.
- 237 Φλοιός, οὔ, ὁ, cortex; *ἀ* φλίω, fœcundus sum.
Ἄντι, κτὲς pro δι.
- 238 Παλάμη, ης, ἡ, palma, manus: παλάμη, dat. plur. pro παλάμαις, *ἀ*
πάλλω, vibro.
Φέρω hinc φορέω, propriè fero vestem aliquam, sed general. gesto,
gero quocunque modo.
Δικασπῆλος, υ, ὁ, judex, qui versatur circa jus; interdum idem quod
rex: *ἀ* δίκη, ης, ἡ, jus, causa, accusatio, mulcta, et πάλω, versor.
Θίμις, ἡ, lex, fas; hinc θιμιστός vel θιμιτός, licitus, sanctus: habet ge-
nit. Θίμιτος et Θιμιδός: *ἀ* τίθημι, pono. Sunt enim θιμιστός, νόμος τίθιντες,
positæ et constitutæ leges.
- 239 Εἰρύεται, Ion. pro εἰρύνται, 3. plur. perf. ind. pass. mutato *ν* in *α*,
custodiunt, *ab* εἰρύω.
- 240 Πέθος, υ, ὁ, desiderium, amor, affectus, cupido; hinc ποθῇ, ης, ἡ,
idem; παθῶ, desidero; *ἀ* πίπειθα, præf. med. verbi πείθω persuadet
enim desiderium homini, ut id desideret quod desiderat, inquit Etymol.

ἵκωμαι, fut. 1. med. verbi ἰκίωμαι, mutuatitium ab ἵκωμαι.

Δύνωμαι, f. δύνηται, possum; δύνηται, 2. sing. f. 1. med. pro δύνηται, 241
ἄδωνες, validus, peritus.

ἔσσι, quando, dum, sicut, ita; pro ἔσσι dicunt poëtae ἔσσι. 242

Ἀνδροφόνος, υ, ὁ καὶ ἡ, homicida, viros interficiens, πολυκίπης, ab ἀνδρὶ
et φόνω, occido.

Πίπτω, cado, interficior, prosternor; aliquando profligo. Vide Il. 243
β. 175. fut. πίπτωμαι, præf. πίπτωκα, aor. 2. ἔπιπτον ἄ πίτω, cado, inus.

ἔνδοθι, pro ἔνδοθι, poët. intus; ab ἔνδοθι, intus.

Ἀμύνσω, f. ξω. rado unguibus, lanio, vellico, animum exulcero.
Metaph. ab αἵμα, inquit Etym. hinc ἀμυνχῶ, ἤσ, ἡ, laceratio.

Γαῖα vel γαῖη, ης, ἡ, terra, et per aphæresin literæ γ, fit αἶα, in 245
proσά γῆ, idem; γαῖα dicitur quasi μαῖα vel μαῖα, quia terra semen ex-
cipit, exceptumque gremio corrumpit; ἄ γῆ, fit γῆρας, ατος, τὸ, senec-
tus, quia senex ad terram despiciit.

Ἥλος, ου, ἡ, clavus; hinc καθήλω, f. ὥσω, clavo defigo, vel con- 246
figo. Est etiam ἥλος, morbus quidam rotundus, callosus, capiti
clavorum persimilis; ab ἵω mitto, quod immittatur iis quæ compin-
guntur.

Πάρω, transfigo, fut. 1. παρῶ, perf. πάπακα, aor. 1. ἔπαρε, aor. 2.
ἔπαρον, perf. pass. πάπαμαι, aor. 1. ἐπάρεθην hinc πάρος, υ, ὁ, meatus,
per quem aliquid influit.

Ἐτέρωθεν, ab alia parte: ab ἑτέρως, ρα, ρον, alter; quod ab ἑ, se. 247

Ἠδυιπῆς, ἰος, ὁ καὶ ἡ, dulcè loquens; ab ἡδύς, ὤα, ὃ, dulcis, et ἔπω, 248
dico.

Ἀνιέρω, f. σω, surgo, exsurgo, impetu fero; ἀνιέρω, 3. sing. aor. 1.
ἰνδ. act. ab ἀνὰ, et ἐρέω, quod ab ἐρέω, elevo, attollo, concito.

Λιγύς, ὤα, ὃ, stridulus, aliquando in bonam partem, et significat ju-
cundus, sonorus, facundus; ἄ λιγγω, strideo, resono, quod per Ono-
matopœiam ἄ sono fictum; idem λιπαῖον λιγυρὸς, ἄ, ὃ, idem cum λιγύς.

Ἀγορευτὴς, ὤ, ὁ, concionator, orator; ἀγορευτός, ὤος, ἡ, concionandi
ars: ab ἀγορεύωμαι.

Γλώσσα, et Att. γλῶττα, ης, ἡ, lingua, item sermonis forma, et lin- 249
gula tibix, ob similitudinem.

Μίλι, ιτος, τὸ, mel; hinc μίλιττα, ης, ἡ, apis. Eustath. deducit παρὰ
τὸ μίλω, curo, quia cum curâ quæritur ab hominibus et cupide appeli-
tur.

Γλυκύς, ὤα, ὃ, γλυκύων, ιτος, et ὑτιρός, ὑτατος, et γλύσσων, pro γλυκύ-
τιρός, dulcis, transfertur ad multa, pro suavi seu jucundo: hinc γλεύ-
κος, ἰος, τὸ, mulsum, vinum quoddam suave.

Ῥέω, tempora sumit ἄ ρέω, fluo, propriè de rebus liquidis: item di-
co, loquor, pro quo usitatius est ῥέω, aor. 1. ἔρρηθην ῥέω, 3. sing. im-
perf. ἰνδ poët. pro ῥέω, addito propter seq. vocalem.

Γένος, ὤς, ἡ, genus, generatio, progenies, aliquando spatium septem 250
annorum; aliquando triginta, aliquando centum: ἄ γίνομαι.

Μέροψ, οπος, epitheton propriè hominis: ἄ μερίζω, divido, et ὀψ, vox:
ab ἔπω, dico, hinc homines dicuntur μέροπες, quod articulatâ linguâ
loquantur, quod soli homini datum est inter animantia: vel quod hic

aliâ, ille aliâ linguâ et dialecto loquatur; vel à divisione vocis, quæ post Chaldæam turrim facta produitur. Sunt etiam qui ὀρνὲς significare dicant.

Ἀνθρώπος, u, ὁ καὶ ἡ, homo: ab ἄν, supra, quod cum articulo supplet vicem nominis: hinc πρὸς τὰς ἄνω, ad superos, et ἀδρῖω, aspicio, et ἀψ, vultus, iuxta Ovid.

Os homini sublime dedit, cælumque tueri, &c.

Plato putat ἀνθρώπος dici quasi ἀνὰθρώων ἀ ἄνω, contemplans quæ videt. Alii, quasi ἄνω ἵκων, sursum vergens.

- 251 *Φθίω, et φθίω, corrumpro, contabesco, consumor, pereor; à φθίω, idem; ἰφθίω, Ion. pro ἰφθίω, 3. pl. plusquamperf. passivi: facta ex 3. sing. inserto α ante το.*

Περίω, antea, et ποῖτ. περίω, à πρὸ, ante.

Τετάρω, pro τετάρων, Ionicâ augmenti detractio, et Bæoticâ syncop. aor. 2. pass. verbi τέρω, fut. τέρω, (ad differentiam futuri τέρω, à τέρω, mutatur ad eundem modum tenuis in aspirat. etiam in aliis temporibus, quæ sine φ efferruntur) aor. 2. τετάρων, &c. alo, nutrio, educo.

- 252 *Ἡέλιος, ἴν, valde divinus, ab ἦγαν, valde, mutato α in η, quod aliquid quando in compositione, amittit, et Δίος, divinus.*

Τετάρτος, ἄρτ, αρον, idem quod τρίτος, tertius; à τρεῖς, tres.

- 254 *Πέποι, proh dii: Dryopum linguâ, qui in Græciâ fuerunt, Dii dicebantur πέποι, quasi πάντα ὀκτιύοντες, vox est admirantis, vel indignantis.*

Πένθος, ιος, τὸ, luctus, dolor, propriè qui ex morte amicorum concipitur: à πάθος, ιος, τὸ, passio, clades, interitus; à πένχω, ut βένθος à βάθος.

Ἰκάνω, venio; idem advenio, invado, idem ἵκω et ἰκνέμαι, sed tempora ab ἵκωμαι.

- 255 *Γάβω, f. ἴσω, lætor: γάβωμαι, 3. sing. aor. 1. opt. hinc γάβος, ιος, τὸ, lætitia; idem γάβω, et γάβω, ut Iliad. ξ. 139. γάβω ἐνὶ στήθεσσι, et γάβωμαι, quod à γάδομαι, idem, vel à γάλω, glorior, ut κτήσω à κτάω.*

- 256 *Κεχαράτο, reduplicatio pro χαράτο, Ionicè προ χάειντο, lætarentur, 3. pl. aor. 2. med. opt. à verbo χαίρω, gaudeo, lætor.*

- 257 *Πυνθάνωμαι, tempora à πυνθόμαι, audio, intelligo, interrogo, cognosco; f. πυνθόμαι, aor. 2. m. ἰπυνθόμαι, πυνθόω, 3. pl. aor. 2. opt. Ionicè pro πυνθίω.*

Μάγναμαι, illo odio contendo, quod nunquam ad fœdus perducatur, pugno telis infestis, seu verbis; fit ab inusitato μαγνάω, idem, quod à μά, non, et ἄγνω, fœdus facere occisione agni: ab ἄγνω, agnus. μαγνάνωμι, Ion. pro μαγνανέωμι, depugnantium, gen. dual. part. præ. med. Sermo est de Achille et Agamemnone inter sese litigantibus: sic etiam de duobus exercitibus ferro pugnantis e. 387.

- 258 *Περίω, adhuc vivo, exsto, persto, supero: à περί, quæ hic in compositione significat præ, et ἵμι, sum.*

- 259 *Νώριος, α, ον, junior; à νίος, α, ον, novus, juvenis; à νίος fit νάριος, u, ὁ, νάριος, u, ὁ, sed νάος, Ion. pro νάος, ὁ, ὁ, templum.*

Ἀρείων, *arēs*, ὁ καὶ ἡ, præstantior, *proprie* armis præstantior; ab ἄρεσ, 260, Mars, prælium.

Ἦ, *quàm*, ποῖτ. ἢ, inde ἡπτε, *idem*.

Ὀμιλία, *f. ὄσω*, in cœtu aliquorum versor, commercium habeo, ver- 261 sor; ab ὄμιλος, *u, ὁ*, cœtus; παρὰ τὸ ὄμῃ ἐκλῦσθαι. Sæpè dicitur de multitudine militum, et sunt qui hinc putant dici παρὰ τὸ ὄμῃ τὰς ἱλας βάλλων, à turmis jungendis: hinc μεταμιλία, conversor.

Ἀθριζέω, *f. σπ*, parvi vel flocci pendo, contemno, *tanquam ἀθήρας* ab ἀθήρ, spica, arista. Eustath. dicit, ἀθριζέω, dici ἀπὸ τῶν ἀθήρων, *quas* agricola ἐκ ἀξιοῖ θριζέω, metere dedignatur; ἀθήρεω, 3. pl. imperf. Ion. pro ἡθριζέω.

Παιὼν, *ἴνος*, ὁ, pastor, custos; ab ἐν τῇ πῶα μίνω, πῶα, *as, ἡ*, herba, 263 gramen; *vel ποιμὴν*, quasi αἰμὴν, ab αἶς, ovis, et μέω, quæro, vehementer cupio; *hęc sumitur metaphoricè pro ποιμὴν λαόν*, princeps, dux.

Ἀρτίος, *ἴς*, ὁ καὶ ἡ, æqualis deo; ab ἀντί, æqualitatem in compositione 264 denotante, et θίς.

Ἐπιμίλος, *u, ὁ καὶ ἡ*, assimilis; ab ἐμίλος, similia, *quod ab ἐμω*, simi- 265 lis sum.

Κεῖριστος, *pro κρείτιστος*, *metath.*

266

Ἐπιχθόνιος, *u, ὁ καὶ ἡ*, qui in terrâ vivit, terrestris; ab ἐπὶ, et χθών, *οὐδς, ἡ*, terra.

Φήρ, *κῆρς*, ὁ, fera, item centaurus: φησιν, *dat. plur. est etiam fera* 268 *in genere*; Æol. pro θήρ, ὁ, *idem*, *quod ἀπὸ τῷ θύν ῥῥον*, à currendo velociter.

Ὀρεισκῶς, *u, per sync. pro ὀρεισάμενος*, in montibus degens, in montibus cubans: ὀρεισάμενοι, *dat. plur. Ion. pro ὀρεισάμεναι*, ab ὄρος, mons, et κῶω seu κύμαι, jaceo.

Ἄπιος, *ἰα, ἰον*, longinquus: ex ἀπίης γαίης, *id est*, ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ μακρὰν ἀπὸ γαίης, *inquit* Constantinus: ab ἄπιμι, absum, *vel ἀπίης, id est*, τῆς Πιλοποννήσου, ab Apide filio Phoronei.

Κατὰ ἐμ' αὐτὸν ἐγὼ, *pro* meis viribus, seu facultate, per me ipsum. 271

Βροτός, *ῥ, ὁ*, homo, mortalis, *ut*, βροτός ἀνὴρ sæpius sine substantivo, 272 *dicitur quasi βροτός, id est*, ὁ ἐν ῥῥῳ ὢν, *quod nihil sit magis fluxum quàm homo*; βροτός, *ῥ, ὁ*, cruor, sanies; hinc βροτώ, cruore inquino.

Μαχίωτο, *pro* μαχοίτο, Ionica dissolutio diphthongi circumflexæ, præ. opt. à μαχίωμαι.

Ξυίον, *pro* ξυίον, hoc autem *pro* ξυνήσαν, 3. imperf. plur. verbi ξυνή- 273 *μι*, audio, aut potius imperf. plur. verbi ξυνίω, audio, *aut* Constantinus.

Ἀποαίρετο, Ion. pro ἀφαιρέω. Variè construitur ἀφαιρέωμαι ἀφαιρέωμαι 275 *τῇ κέρει*, vel τῷ κέρει, vel τῷ κέρει.

Ἐδω, sino, permitto, item cesso; imperf. ἔδω, non ἡ, aorist. 1. ἔδω. 276

Ἀντιβία, ἀντίβιος et ἀντίβια, *adverb. contrà*; ab ἀντίβιος, *ἰα, ὄν*, vel ἀν- 278 *τίβιος*, *ἴς*, ὁ καὶ ἡ, adversarius, ab ἀντί, et βία, vis.

Μίρω, divido, sortior, præ. med. μέμωρα, et metathesi ἡμωρα hinc *μείρω*, *as, ἡ*, fatum, *quod et decens vel æquum significat*; ut 285 *hujus libri*.

Σκηπτῦχος, *u, ὁ*, sceptrum tenens; à σκηπτειν, *u, τὸ*, sceptrum, et 279 *ῥχων*.

Κῦδος, ιος, τὸ, gloria, decus: ἀ κύνω, osculor, quòd sit omnibus innatus gloriæ amor; vel quasi κύνω δῖος, parere timorem, quòd plebeis animis timorem pariat; vel ἀ κῖδω, curo: sed κῖδος, υ, ὀ, convitium, objurgatio.

- 280 Γένωτο pro ἐγίνωτο, ab ἐγινάμην, aor. 1. med. verbi γίνωμαι, genero. Μῆταρ, τίς, et τρεῖς, per sync. mater; παρὰ τὸ μῶ, quæro, vel vehementer cupio, quasi quæsit a liberis, vel proli victum quærens.
- 281 Πλείνισσι pro πλείυσι poet. nam poetæ formant dat. pl. a nomin. pl. addendo σι, et mutando in neutris a in ις ut πάντισσι.
- 283 Μολίμην, Ionicè pro μολύναι, aor. 2. infin. verbi μολίμην, depono, demitto, &c.
- 284 Ἐρεος, ιος, τὸ, septum, claustrum, munimentum, sepes: ab ἔργω, sed ἔργωμι, cum aspero, et poet. ἔργω, in carcerem conjicio, custodio, coërceo: sed ἔργω, cum tenui, veto, prohibeo, arceo; ἔργωμαι, cum tenui, summoveo.
Πίλωμαι, sum; item πῖλω, usitatum tantum in præsenti indicat. et particip. et in præter. imperf. Vide etiam in 418.
- 289 Σημαίνω, propriè signum do, vel signo dato aliquid præcipio; γενεραλίτηρ præcipio, impero, præsum; ἀ σῆμα, τος, τὸ, signum, portentum, vexillum, sepulchrum.
- 292 Ὑποβλήδην, adverb. subjiciendo vel interpellato sermone excipiendo verba dicentis nondum finita, obstrepere interfando; ab ὑποβάλλω, subjicio, aliquando interfari.
- 293 Δουλῆς, ἦ, ὄν, timidus, ignavus, ἀ δέιδω, f. σω, timeo.
Καλωίμην, vocer, sine contractione pro καλοίμην, 1. sing. opt. præter. pass. verbi καλίω.
- 294 Πᾶν ἔργον, pro εἰς πᾶν ἔργον.
Ὑπίκω, f. ξω, f. 1. med. ὑπιζομαι, succumbo, cedo, obedio: ab ἕκω, assimilor, obedio.
Ὅττις, poet. pro ὅ, τι, et κεν.
Εἰπας, dixeris, 2. sing. aor. 2. opt. verbi ἔπω, dico.
- 295 Ἐπιτίλλω, et -ομαι, jubeo, impero, præcipio, mandatum impono quod aliquis exequatur, exorior; ἀ τίλλω, inusitato, fio: sed τιλίω, sum, verbum poeticum; ἐπιτίλλω pro -ω Ionicè, præter. imperat. med.
- 301 Ἀπλῶν, auferens, aor. 2. part. ab ἀναίρειν.
Ἄικων, υσα, ον, in prosā ἄκων, invitus: ab ἀ priv. et ἰκόν, ἦσα, ὄν, volens, sponte aliquid faciens, quod legitur in participio tantum. Sunt autem qui dictum putant quasi ἄκων, cedens, ab ἄκω, cedo.
- 302 Γνώσει, poet. pro γνῶσι, 3. pl. aor. 2. subjunct. ab ἔγνω, verbi γινώσκω.
- 303 Ἀΐψα, statim, vox poetica: hinc αἰψήδης, εἰ, εἰν, celer, et λαυφήδης, εἰ, εἰν, idem, cum particulā augmentativā λα, quæ semper auget compositione: ab ἀπτομαι, tango, Eustath.
- Αἷμα, τος, τὸ, sanguis: hinc αἵμασι, ας, ἦ, Odys. τ. 358. sepes, quæ spinas habet. Quidam deducunt αἷμα ab αἶθε (propter calorem, cujus sanguis fomes est) cujus præter. pass. ἥσμαι, unde αἶμα, et κατὰ τὸν ἥδωται fit αἷμα quòd autem αἰ ante μ et ε plerumque aspiratur, fit αἶμα.

Κελαινός, ἢ, ὄν, niger, ater, quasi μελαινός, ἃ μίλαι, μέλαινα, μίλαν, niger, quod ἃ μα neg. et λαῖν, video, inquit Martinus.

Ἐρεῖω, f. ἔρω, fluo, moveo, recedo, aberro; item cesso, otio me do, proprie ἀπὸ τῆς ἱεας (ἃ quo derivatur) ὑποχωρεῖσθαι, ἃ terrā elabi, aut fluere.

Δέρν, τὸ, hasta jaculum, genit. δέραντος et δέρνους, metathesi δερνι, sic in cæteris: hinc δερύσσω, f. ξω, pugno; δέρν, secundum Eustath. tam de ligno ex arbore exsecto, quam de eo quod in arbore adhuc est: ἃ δέρν, excorio: ut sit ξύλον ἐνδιδαρμῖνον, lignum deliberatum. Sunt qui ἃ δέρν, quercus, deducunt.

Ἀνίστην pro ἀνωστήν, surrexerunt, 3. pers. dual. aor. 2. verbi ἀνίστημι. 305
Ἄνυσαν, Ion. et poet. pro ἰλυσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi λύνω, solvo.

Ἔϊσας, η, ον, æqualis, pro ἴσας et ἴσας, idem, addito ε ab ἰδω, assimilo. 306

Προέρυσσεν, poet. pro προείρυσεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi προέρω. 308

Κρίνω, f. ῖω, accuso, judico, damno, secerno, deligo. 309

Ἐἴκοσι, viginti, et ἑικοσι, idem.

Βῆσι, pro ἔβησι, 3. sing. aor. 1. ἃ βαίνω, hic ascendere facio. 310

Ἔω, sedere facio, colloco, fut. ἴσω, vel ἴσσω, ind. 1. ὦσα, vel ἴσσω, 311
et ἀνά—ἴσι per ἱmesin pro ὦσι.

Πολύμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, valde prudens: ἃ πολλός, et μήτις, ιδος, ἡ, deliberatio, prudentia, consilium; ἃ μῆδω, curo, pro quo usurpatur μῆδομαι, unde μῆσις, et σ mutato in τ, μήτις.

Πλέω, fut. πλίσσω, navigo; ἐκίπλωι, 3. plur. imperf. ind. verbi ἐκίπλω. 312

Υγρὸς, ρά, ρὸν, humidus; ab ὕω, pluo: hinc ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua.

Κίλυθος, η, ἡ, via, in plurali τὰ κίλυθα, per metaplastum, pro κίλυθοι· ab ἱλύθω, venio, pleonasmō τοῦ κ· vel ἃ κίλλω τὸ τρέχω· ὕγρὰ κίλυθα, mare.

Ἀπολυμαίνομαι, lustror, purgor, et contra, corrumpo, noceo, quod ἃ 313
λῦμα, τος, τὸ, sordes, purgamentum, quasi λοῦμα, idem: quod ἃ λούω, lavo, quod ἃ τῷ λούεσθαι ἀπεβάλλοντο λυματα, inquit Eustath. hinc λυτήρ, ἱερός, ὁ, pelvis.

Ἀνώγω, vel ἀνωγίω, jubeo, mando, suadeo, cujus imperf. ἀνώγον, pro ἡνώγον· item ἡνώγον, præf. med. ἡνώγα, pro ἡνώγα· est etiam ἀνώγαμι, ab ἄνω, poet. pro ἀνώω, impetro.

Ἔδω, facio, id est, sacrifico; ἔδω, 3. plur. imperf. ind. poet. pro 315
ἤδω· ἃ ἔδω, metathesi, et ζ mutato in δ.

Τέλειος, ἡσσαν, ἦν, perfectus, eximius; ἃ τέλεις, ιος, τὸ, finis.

Ἀτερύγναι, η, ὁ καὶ ἡ, infructuosus, sterilis; ab α priv. et τρέγναι, ης, ἡ, 316
frumentum, fructus; τρεγνῶω, f. ἔρω, vindemio; vel ἀτερύγναιος ἄλς, quod τρεγνῶσθαι nequeat; vel βαθύτατος ἄλσος, fundo carena, adeo ut ejus τρέγναι, fæces invenire nemo queat; ἃ τρεῖς, γδς, ἡ, vinum recens, item fæx vini, vel, secundum Plin. ἀκαταπίπτος, indomitus; ἃ τρέχω, f. ξω, vexo, et attero.

Ἐλίσσω, f. ξω, volvo, pro ἐλίσσω, ab ἐλίσω, verito, volvo, implico, 317
agito; ἐλίσω, cum tenui, claudio, in angustum cogo, aggero; et aliquan-

do idem quod εἰλίω· hinc ἐελίττω, vel ἐελίσσω, agito, rapido volumine torqueo; ἐλισσομένη, part. præs. med.

Καπνὸς, ὤ, fumus: ἀ καίω, uro, incendo, et πνῶ, ἤς, ἦ, spiritus, flatus; quod ἀ πνίω, spiro, fut. πνύσω.

- 318 Πίνομαι, pauper sum, occupor circa, seu laboro; πίνοντο, Ion. pro ἐπίνοντο, 3. pl. imperf. ind. πίνης, ἡς, ἦ, pauper, et πόνος, οὐ, ὅ, labor.

Τὰ κατὰ στρατὸν, subintelligitur ὄντα.

- 319 Λήγ', Ion. pro ἔλγει, desinebat; 3. sing. imperf. ind. verbi λήγω. Ἐπηκύλησ' pro ἐπηκύλησι, minatus fuit, 3. sing. aor. 1. ind. verbi ἐπακυλίω.

- 321 Ἔσαν, per systolen, pro ἦσαν, 3. pl. imperf. ind. verbi εἰμι.

Κήρυξ, κος, ὅς, præco, caduceator, fecialis, legatus, buccinator; κήρυξι, nom. dual. ἀ γήρυς, υος, ἦ, vox, vel κράζω, clamo.

Ὅτρηρς, ρά, ρὸν, celer, citatus, sedulus, diligens, impiger; ὀτρήρω, nom. dual. ἀ ὀτρίνω, incito, hortor, jubeo.

Θιράπων, οντος, ὅς, famulus; θιράποντι, nom. dual. hinc θιραπίων, in-servio; ἀ θίρω, curo.

- 323 Ἀγίμην, pro ἄγιν, infin. pro imperat.

- 324 Δόην, Atticè pro δοίην, Ionicè additur σι· δόησι, 3. sing. aor. 2. opt. verbi δίδωμι.

- 325 Ῥίγιω, et ῤίγιω, rigeo, frigeo, horreo, obstupesco; ἀ ῤίγος, υος, τὸ, frigus extremum, rigor; hinc ῤίγιον, horribilius, durius, tristius; hinc superl. ῤίγιστος, ἀ ῤίγνυμι.

- 326 Περίω, præmittebat; 3. sing. imperf. ind. verbi περὶμαι· imperf. περὶην, ἡς, ἦ, et περῖον, εν, υς, υς, υς, υς.

- 327 Βάτην, Doricè pro ἔσταν, 3. dual. aor. 2. verbi βαίνω ab ἔσταν.

- 328 Ἰκίσθην, venerunt, 3. dual. aor. 2. med. verbi ικίσταμαι.

- 329 Εὐρίσκω, tempora sumit ab inusitato εὐρίω, fut. εὐρήσω, aor. 2. εὐρει, invenio, propriè investigando; a canibus sumitur, qui εὐρεῖς dicuntur, quod olfacta investigent et inveniant; interdum reperio.

- 330 Γήθησι, Ion. pro γήθησι, lætatus est; 3. sing. aor. 1. ind. verbi γηθίω.

- 331 Τάρβω, f. ἴσω, timeo, tremo; ἀ τάρβος, υος, τὸ, stupor, timor; per synoop. pro τάρβος, idem; ἀ τάρσσω, turbo, terro, confundo, vexo.

Αἰδομην, reverentes, nom. dual. part. præs. verbi αἰδομαι.

- 332 Στήτην, steterunt, 3. dual. aor. 2. ind. Ion. pro ἰστήτην, verbi ἴστημι.

- 333 Προσφώνω, f. ἴσω, alloquor, appello, saluto; προσφώνων, 3. plur. imperf. ind. ἀ φωνή, ἡς, ἦ, vox.

- 334 Ἀγγέλος, υ, ὅς, ἦ, nuntius; ab ἀγγέλλω, nuntio, dico: Eustath. deducit ab ἄγω, aliud dictum affirmant quasi ἀλίγω, quod fit ἀνλίγω, et metath. ἀγγέλλω, mutato γ in ν.

- 335 Ἄσσοι, propius, pro ἴσσαν, idem, mutato ι in α, quod fit ab ἐγγύς, propè; hinc ἀσσοτέρω, et ἀσσοτάτω, propius, proximè.

Ἴτι, 2. plur. imperat. præs. ab εἰμι, eo.

Ἵμεις, Æol. pro ἡμῖς.

Ἐπαίτιος, ον, ὅς, καὶ ἦ, qui est in culpâ, culandus; ab αἰτία, ante 153.

Διογενῆς, ἰός, ὁ κῆ ἡ, Jove natus, nobilis, generosus; à δις, et γένεσθαι. 337
Vocat. διογενῆς.

Πάτροκλος, υἱ, ὁ, et Πατροκλῆς, ἰός, et Πατροκλῆς, ἦος, Patrocles, filius Μενεΐου, συγγενὴς τοῦ Ἀχιλλεύου et socius carissimus. Πατροκλῆς, flectitur cum duplici crasi: sic, nom. ἰός, ἦς, gen. ἰός, ἰός, ἦς, dat. ἰῷ, ὡ, ὡ acc. ἰά, ἦ, ἦ vocat. υἱ, υἱ, ut et cætera propria cum κλῆς composita.

Μάρτυρες, testis; plur. μάρτυροι, à μάρτυρ, ρος, ὁ, idem. 338

Ἔστων, sint, 3. dual. imperat. verbi εἶμι, sum.

Πρὸς Διῶν, coram diis.

339

Μάκαρ, αἶρος, ὁ, ἡ, beatus, felix. Dicuntur dii μάκαρες, quia omnium beatissimam vitam degunt. Eustath. putat dictum μακά τὸ μὴ ὑποκινῆσθαι κηρὶ, quod fato non obnoxii. Alii à χαίρειν.

Ἀπηνῆς, ἰός, ὁ καὶ ἡ, crudelis, illaudandus; ab αἰνῶν, laudo, et ἀπὸ, 340
quod negationem in compositione sæpè significat; quasi ἄποθην ὦν τοῦ αἰνῆσθαι, procul à laude; vel ὁ μὴ ἡνίκαις ἔκταν, non frænâ cedens; vel μεταρῆ. ἀπὸ τῶν δυσηνίων ἔκταν, ab effrænatis equis.

Χρεία, Ion. pro ἡ χρεία, necessitas, opus; aliquando χρίω. 341

Ἀκρίς, ἰός, ὁ κῆ ἡ, inconueniens, inconsistentaneus, acris; ab ἀ privat. et ἔκω.

Ὀλοός, ἡ, ὁν, perniciosus; ὀλοῆσι, Ion. pro ὀλοαῖς, dat. plur. f. ab ὄλ- 342
λυμι, pereō.

Θύω, fut. σω, sacrifico, aliquando insanio, ut hîc.

Νόω, fut. ἴσω, intelligo, cogito, mente agito, volvo, sum sapiens, 343
video, prospicio; νοῆσαι, aor. 1. inf. à νόος, νοῦς, mens, cogitatio, &c. in quibusdam casibus tertiæ et quintæ flexionis, à νόμαι, id est, περινομαι, scribit Eustath. quod mente nihil celerius moveatur.

Πρόσω, ante, præterita, et ἐπίσω, retro, futura, post; pro περίσω, et ἐπίσω, geminato σ.

Ἐπιπύθω, pro ἐπιπύθω, paruit, obediuit, 3. sing. imperf. pass. verbi 345
ἐπιπύθωμαι.

Ἄγω, ind. 2. ἦγον, usitatius ἤγαγον, ex δ' ἄγαγε, per tmesin et Ion. 346
pro ἔξαγαγε, eduxit.

Γυνή, ἡ, mulier, uxor, gen. γυναικός, vocat. γύναι, tanquam à γύναιε; 348
in duali cum masculino; dicitur quasi γονή, à γίγνομαι, quia materiam habet generandi.

Δακρύω, f. ὕσω, lacrymo; à δάκρυ, υος, τὸ, lacryma. 349

Ἐτάρων, pro ἱταίρων, sociorum, gen. pl. ab ἱταῖρος.

Ἀφαρ, statim, citò, facilè, subito; ab ἄπτομαι, quasi ταχίως καὶ ἅμα τῷ ἄψασθαι γινόμενον, pœtica vox; hinc ἀφάρετος, ἔρα, ἔρον, cele-
rior.

Νόσφι, adverb. seorsum; hinc νοσφίζω, β. 81.

Λιάζω, f. σω, agito, jacto, turbo: ἴτεμ separo, fugio, declino; λιασ-
θίς, ἔσσα, ἐν, part. aor. pass.

Πολός, ὁ, ὁ, canus; canum dicitur mare, propter spumam et 350
fluctus.

Ὀρόων, inspicions, pœt. pro ὀρέων, ὄρσα, ὄν.

- Οἶνός, οπος, ὁ κὺ ἡ, vinei coloris, *vel* uvas maturas colore referens ;
 ab οἶνος, υ, ὁ, et ὄψις, ιως, ἡ, visus.
- 351 Ἠρίσατο, supplicavit, 3. sing. aor. 1. med. verbi ἄρῃμαι.
 Ὀργίσμαι, et ἐρύγνυμι, extendo, porrigo : *etiam* appeto, desidero,
quia illud desideramus, ad quod manus extendimus ; ἐργὴν, ὕνα, ὄν,
 part. præs. ab ἐρίγμαι, appeto, fit ἐργή, ἥς, ἡ, *quia ira dicitur affectus*
vindictæ ; ab ἐρίγμαι, extendo, fit ἐργμα, τος, τὸ, passus.
- 352 Μήτηρ, μητὴρ per syncop. μητὴρ, ἡ, mater, dicitur *etiam* de brutis
 quæ fœtum ediderunt ; ἀ μάω, quæro ; *vel* quod a fœtu quærat ; *vel*
quodd fœtui victum quærat.
 Μινυθάδιος, υ, ὁ κὺ ἡ, brevi tempore durans ; *quod* ἀ μινυθῆς Attic. pro
 μικρὸς, parvus ; hinc μινύθω, minuo ; hinc μίνυθω, adv. ad paululum
 temporis ; *et* hinc μινυθάδιος, in animatis ponitur pro βραχύδιος, *et* in
 rebus inanimatis dicitur ὀλιγοχρόνιος.
- Ἐόστα, existentem, acc. sing. masc. part. ἰὸν, poet. pro ὄν, ab εἰμί.
- 353 Ὀφίλλω, aor. 2. Ion. pro ὄφιλω, *et* hoc pro ὄφιλω, ab ὀφίλω, f. ὀφι-
 λήσω, debeo ; *aliquando* significat utinam in aor. 2. de quo post ; ὀφίλ-
 λω, augeo, adjuvo, prosum ; *quod* aliquando usurpatur pro ὀφίλω, de-
 beo ; *sed* ὀφιλῶ, prosum, juvo.
- Ἐγγαλίζω, fut. σω, *vel* ξω, in manus porrigo, insero, figo in mem-
 bris, sub fide sponsionis præbeo, *inquit* Budæus ; ἀ γνάων, υ, τὸ, ca-
 vitas, manus.
- 354 Ὑψιθεμέτης, υ, ὁ, altitonans ; ab ὕψος, ιως, τὸ, altitudo : hinc ὑψαλδῆς,
 ἡ, ὄν, altus, et βέβημι, sono, strepo ; hinc βροντῆ, ἥς, ἡ, tonitru.
- Τυτθῶν, ἔ, τὸ, parvum ; ἀ τυτθὸς, ἡ, ὄν, parvus, infans, cui mamma
 præbetur ; ἀ τυτθὸς, ἔ, ὁ, mamma ; hinc τυτθῆ, ἥς, ἡ, nutrix.
- 356 Ἀπούρας, aorist. 1. ab ἀπουρίζω, pro ἀπουρίσας, auferens, præripiens,
 pro ἀφορίζω, extermino, ab alienis finibus aufero ; ab ὄρας, υ, ὁ, ter-
 minus, mutando φ in π Ionicè ; *vel* ἀπούρας, pro ἀπαυρίσας, quod cum
 syncopæ ἀπαύρας, *et* metalepsi ἀπούρας ab ἀπαυράω, eripio, privo,
 aufero.
- 357 Δακρυχίον, ἰούσα, ἰόν, lacrymas fundens ; ἀ δάκρυ, υος, τὸ, lacryma, *et*
 χίω, fundo.
- Πόττιος, ἰα, ἰον, reverendus, pudicus, honorabilis : ἀπὸ τοῦ πίπτω τοῖς
 ποσὶ pro πόττιος, aliquando legitur πόττιος, per syncop.
- 358 Βύθος, ιως, τὸ, profunditas, fundum : ἀ βάθος, ιως, τὸ, idem, ut ἀ πάθος,
 ιως, τὸ, πίνθος, τὸ, pleonasmo τοῦ ν, *et* τροπή α in ι.
- 359 Καρπαλίμος, υ, ὁ κὺ ἡ, velox : καρπαλίμως, adverb. velociter, proti-
 nus ; pro ἀρπαλίμος, idem ; ab ἀρπάζω, f. σω *vel* ξω, rapio, corripio,
 citò intelligo.
- Ἀναδύμι, emergo, aliquando recedo ; ἀνίδν, 3. sing. aor. 2. δύμι,
 sive δύνα, *et* δύω, ingredior, demergo, induo.
- Ἦντι, sicut, per ectasin *et* diæresin τοῦ ἦντι.
- Ὀμίχλη, ης, ἡ, nebula, caligo ; παρὰ τὸ ὁμοῦ ἔχων εἴλησιν *vel* ποτὶς
 ab ὁμοῦ *et* ἀχλὺς, υος, caligo, nebula obscuritas.
- 360 Πάροιθε, *et* πάροιθεν, ante, antea : regit genit. ἀ πάρος, poetica voce,
 ante, antea.
- 361 Καταρίζω, demulceo, manibus tracto, fut. ξω, pro quo aliquando

καίριζον κατέρεξον, 3. sing. aor. 1. ind. à μέζω, facio. Ante. Vide u. 424.

Ὀνομάζω, fut. ου, nomine voco; ἢ τ' ἰνίμας per tmesin et Ionicè pro ἱξωνίμας, 3. sing. imperf. ind.; ab ὄνομα, τος, τὸ, nomen; quod alii πικρὰ τοῦ ἰόντων, distribuo, deducunt, quòd nomen suam cuiusque imaginem rerum reddit; alii ab ὄνομ, juvo, quasi ἰνίμας, quòd ejus usu res agnoscat. 362

Τέκνον, υ, τὸ, filius, proles: à τέκνω, pario. 362
Κλαίω, fleo; tempora sumit à κλαίω sed κλάω, frango, fut. κλάσω at κλάω, fut. αἶνω, pro κλαίω, Atticè, fleo, lugeo; Eustathius deducit κλαίω à κλάω, frango, quòd lacrymis quodammodo frangitur animus.

Σὺ φέρεις, Atticè pro σοῦ φέρεις, qui utuntur accusat. pro genit. vel potius pro κατὰ φέρεις, synecd.

Κεύθεω, f. ου, occulto; à κύθεος, ιος, τὸ, profunditas, caverna. 363

Εἶδμεν, sciamus, poet. pro ἴδμεν, 1. plur. subj. præs. ab ἴδω.

Βαρυττιέχω, graviter gemo, poet. pro στυγέω, fut. ξω, à στυγέ, ἡ, δι, 364 angustus, quia coarcto corde ingemimus; hinc στίγος, υ, ὁ, gemitus, suspirium.

Τί, poet. pro τί, cur? quid? à τίς, τίνος. 365

Εἰδυῖη, scienti, dat. sing. fœmin. part. præs. ἰδυῖς, per syncopen pro ἰδυῖως, ab ἰδῶ.

Δάσσαντο, Ion. et poet. pro ἰδέσαντο, dividerunt, 3. plur. aor. 1. med. 368 à δαίω, divido, scio, uro.

Ἐκ δ' ἱλον, exemerunt, per tmesin pro ἱλύλον.

Χαλκοχίτων, αἰες, ὁ καὶ ἡ, lorica ænea armatus; à χαλκός, οὔ, ὁ, æs, 371 et χιτὼν, αἰες, ὁ, tunica; quod Grammatici deducunt à χίω, quòd περιχύται τῷ σώματι. Vid. Il. β. 42.

Ἦν, pro ἦν, erat, Ionic. dicunt pro ἦν, ἦα, et ectasi poet. ἦα, imperf. 381 ind. ab ἡμί.

Θνήσκον, Ionicè pro ἰθνησκον, moriebatur. 3. plur. imperf. ind. verbi 383 θνήσκω.

Ἐπασσύντεροι, illi dicuntur facere, cum unus facit post alterum continuâ serie; conferti, crebri, frequentes: ab ἐπι et ἄσπον, idem quod ἰγγύς, propè, propius.

Ἐπώχετο, ferebantur, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἐπώχομαι.

Πάντα, omnino, undequaque. 384

Νίον, recenter, nuper; à νίος, α, ον, recens, juvenis. 391

Περίσχω, Ionicè pro περισχῶ, 2. sing. aor. 2. med. imperat. à περάχω, 393 mutante fut. 2. περισχῶ, à περισχίω, contineo, defendo, adjuvo, curam suscipio.

Ἐὺς, bonus, fortis, formosus, genit. ἰός, sed per poëticam ectasin ἡὺς, genit. ἡῖος, et metathesi, ἡῖος; hinc ὦ, bene, feliciter, in compositione significat facile, vel feliciter; hinc ὦγι, adverb. euge, bene: vel ὦος, sui, proprii, ut quidam volunt; ut et ἰών, genit. deduct. ab ἰς, ἡ, ὦν, suus.

Ὀνημι cum ο, juvo, prosum, fut. 1. ἰνήσω, aor. 1. ὤνηα ὀνίωμα, emo, 395 mercor.

- 396 Πολλάκι, multoties, ante consonantem : πολλάκις, ante vocalem ; ἀ πολλός, multus.
Μίγαρον, υ, τὸ, ingens domicilium, palatium ; ἀ μέγας, magnus : sed generaliter, quaecunque domus.
- 397 Ἐφασθα, pro ἴφης, dicebas, 2. sing. imperf. paragoge Æolicā.
Κιλαίνης, ίος, ὁ καὶ ἡ, nigras nubes faciens : ἀ κίλαϊν, nigrum facio : quod ἀ κίλας, et νίφος, ιος, τὸ, nubes, caligo, quod est ἀ η particulā negativā, et φῶς, τὸς, τὸ, lux.
- 399 Ἐνδῶ, f. ἥσω, constringo : ξὺν, Alt. pro σὺν, ἀ δῶ, ligo, vincio ; unde δουράς, οὔ, ὁ, vinculum ; sed cum genit. absum ; at δέομαι, f. ἥσομαι, opus habeo, indigeo, supplico, rogo ; hinc δῶ, imperf. oportet : sed δῶ, cum η, invenio.
- 401 Ἰπιλίῃσω, diæresis Ionica pro ἱπιλίῳσω, solvisti, 2. sing. aor. 1. med. ἱπιλυσάμην, verbi ἱπολύω.
- 402 Ὀκτα, celeriter ; per syncop. pro ὀκτία· ab ὀκνός, ὤα, ὃ, genit. ίος, ίας, ίος, celer ; ὄχ· ob sequentem aspirat.
Ἐκατόγχερος, υ, ὁ καὶ ἡ, centum manibus habens ; ab εκατὸν, centum et χίρ, manus.
- Μακρὸς, ἀ, ὃν, longus, altus, profundus ; factum ex Dorico μαῖκος, pro μαῖκος, ιος, τὸ, longitudo, proceritas.
- 403 Βριάρεως, ιω, ὁ, Alt. pro Βριάρεος, υ, Briareus, gigas, quidam centum manibus habens ; ἀ βριάω, robustus sum.
- 405 Γαίω, glorior ; γαίω, υσα, ον, part. præs. hinc γαῖρος, α, ον, superbus, ferrox.
- 407 Μνέομαι, memoro, commemoro, memor sum ; f. μνήσομαι, præter. μέμνημαι, aorist. 1. pass. ἐμνήσθην hinc μνάω, id est, μνᾶσθαι ποιῶ, in memoriam revoco ; μνήσας, σασα, σαν, aor. 1. part. act.
Παρίζω, Ion. pro παρίζω, asside, præter. imperat. verbi παρίζομαι.
Τὸ γένυ, genu, genit. γένυος, et metath. γένος, ἀ κοῖν, festino, curro.
- 408 Ἐπι Τρώεσσι ἀρήξει, per tmesin pro ἱπαρήξει, opem ferre, aor. 1. inf. act. verbi ἱπαρήγω.
- 409 Πρύμνα, ης, ἡ, puppis, quæ ultima est in navi. Synecdoch. pro totā navi ; hinc πρυμνήσιον, υ, τὸ, funis quo navis ad terram religatur, rudens, ἀ πρυμνός, ἡ, ὃν, ultimus, summus, extremus ; quod ἀ πύγας, τος, τὸ, finis.
Ἐλαίνω, fut. ἔσω, tempora sumit ab ἱλάω, impello, ago, instigo, item abigo, percutio ; hinc aor. 1. ἱλάσα, et per syncopen, ἱλσα, vel, ut alii, ἱλσαι, aor. 1. inf. ab ἱλῶ, f. ἱλῶ, Æol. ἱλῶ.
- 410 Ἐκτίνω, occido, fut. κτινῶ, præter. ἔτανα, aor. 2. ἔτανον per apoc. ἔταρ ab inusit. κτάω, occido : hoc autem secundum Mart. ἀ καίτω, ut sit, deorsum jacere, sternere : κτεινόμενος, part. præter. pass.
Ἐπαυρίω, et ἐπαυρίσκω, et ἐπαύρομαι, fruor ; item consequor ; item poenas luo, ἱπαύρομαι, 3. plur. præter. subj. med.
- 412 Ἄτη, ης, ἡ, culpa, noxa : hinc ἀτάομαι, patior detrimentum, et ἀτάνω, f. ἥσω, lædo.
- 413 Κατὰ δάκρυ χύσω, per tmesin pro καταχύσω, fundens, part. præter. f. verbi καταχύνω.
- 414 Αἰνῶ, infeliciter, graviter, malo fato, pro αἰνῶς, poet. αἰνός, ἡ, ὃν, in-

felix, gravis; quod ab αὶ interjectione, heu, hei; aut per syncop. ex αἰνός, ἦ, ὦ, idem.

Αἴθι, utinam, si, et apoc. αἶ, sed αἶ fit Doricè pro εἶ, hinc fit communiter αἶθι, et αἶθι, pro αἶθι.

Nota, $\left\{ \begin{array}{l} \text{Αἶ, articulus præpos.} \\ \text{Αἶ, quæ.} \\ \text{Αἶ, heu.} \\ \text{Αἶ, si.} \\ \text{Αἶ, utinam.} \end{array} \right.$

Αἴθι, αἶθι, ὦς, verbo ἔφιλον, vel Ionic. ἔφιλων, sæpè præpronuntur, sequente mox infinitivo; usurpatur autem adverbium optandi; factum ex aor. 2. τῷ ἔφιλω, debeo; et aliquando invenitur in primâ, secundâ, et tertiâ personâ; αἶθ' ἔφιλαι ἔσθαι, utinam sederes; αἶθ' ἔφιλαι ἄγαμος τι μίνην, utinam coelebs essem; ὦς ἔφιλαι θάνατός μοι ἄδην, utinam mihi mors placuisset, *Iliad.* γ. 173.

Ἀπῆμιν, οἶος, ὁ κῆ ἦ, illæsus, inoffensus: aliquando non nocens, quod est verbale à πῆδω, significante πάσχω, patior; idem est cum πάθος, ιος, τὸ, ex α privat. et πῆμα, τος, τὸ, damnum.

Αἶσα, αἶ, ἦ, fatum, sors, fortuna, parca; vel ab αἶ ἴσα, semper æqua-416 lis; vel quasi δαίσα, à δαίω, divido; quia distribuit unicuique tempus mortis, et vitæ conditionem.

Διὸν, adverb. poet. diu, jamdiu; hinc διηαῖος, α, ὦν, diurnus, et διῶν, ιος, τὸ, consilium.

Ἐκύνερος, υ, ὁ κῆ ἦ, qui brevis est fati; ab ἑκὺς, εἰς, ὦν, velox, et μείζω, 417 ας, ἦ, fatum; à μείζω, divido, sortior.

Ὀλῶς, ιος, ἦ, ærumna, miseria; ὀλῶρες, εἰς, ὦν, infelix; ab ὀλ, adverb. hei, heu, fit ὀλῶ, unde οἰζύνω (sicut αἰδῶ, ab αἶ) per dialysin ὀλῶν, et inde ὀλῶς.

Πίλαμαι, sum, imperf. ἐπιλόμην, ἐπύλου, et per syncop. ἔπλου, et per 418 diæresin ἐπλω πύλω, idem.

Τῷ, idcirco; τῷ, sine accentu, pro τῷ, alicui.

Τω, particula enclitica adverbis et conjunctionibus annexa tantum 419 ornatús gratiâ, ut hîc: ὅ τω, aliis juncta, significat quidem; aliquando igitur, aliquando quamvis.

Τετρακίεραυτος, υ, ὁ κῆ ἦ, fulmine gaudens; à τέτραμαι, f. ψομαι, delector, et κεραυνός, ὦν, ὁ, fulmen: quod à κεραιζύν, dissipare, ut boves cornibus, et αἶων, clamare.

Ἀγάνηφος, υ, ὁ κῆ ἦ, valde nivosus, nivibus obrutus; ab ἄγων, et νηφός, 420 αἶος, ἦ, nix; quod à νίφω, ningo.

Πάρεμαι, assideo; ab ἔμαι, sedeo: παρέμινος, ἴν, ιων, part. præs. 421

Ἐκύνερος, υ, ὁ κῆ ἦ, citus, citato gradu permeans, velox; ab ἑκὺς, εἰς, ὦν, et πείρος, υ, ὁ, transitus; quod à πείρω, transadigo.

Ἀποπαύει, Ion. pro ἀποπαύου, abstine, 2. sing. præs. imperat. med. 422 verbi ἀποπαύομαι.

Ὠκεανός, ὦν, Ion. ὠς, ὁ, oceanus, mare; dicitur à celeri fluxu; ab 423 ὠκέω, et ὠς, fluo.

Αἰθίοψ, πος, ὁ, vel Αἰθιοπός, ιος, Æthiops; ab αἶθω, uro, et ὤψις, ιος, ἦ, vultus; quia adusti sunt facie.

- 424 *Χαίρει*, ἡ, ὄν, hesternus ; ἀ χθίς, heri.
Δαίς, τὸ, ἡ, et *δαίτη*, ης, ἡ, et *δαιτὺς*, *δαιτύες*, ἡ, epulum, convivium, *σαίλει*et, *ingeniosè exstructum* ; ἀ *δαίω*, epulum instruo, epulor ; cibos dividi facio et apponi.
ἔπειτο, Ion. pro *ἔποντο*, sequebantur, 3. pl. imperf. ind. verbi *ἵπνομαι*.
- 425 *Δωδύκατος*, ατῆ, ατῶν, duodecimus ; ἀ *δυωδύκατος*, ἁτῆ, ατῶν, idem ; ἀ *δύω*, poet. *δύω*, et *δέκα*, decem.
- 426 *Ποτὶ*, Doricè pro *πρὸς*, ad vel in.
Χαλκιδᾶτης, ἰός, ὁ καὶ ἡ, qui æneis fundamentis insistit, firmus ; ἀ *χάλκας*, ὤ, ὁ, *ᾤς*, et *βάσις*, ιως, ἡ, gressus.
Δῶ, pro *δῶμα*, per apocopen ; hoc pro *δόμεμα* : ἀ *δίμω*, ædifico.
- 427 *Γονάζομαι*, f. *οομαι*, genibus innitor, genua amplectens oro ; ἀ *γόνυ*, genu.
- 428 *Αὐτῷ*, ibi, per syncop. pro *αὐτόν*.
- 429 *Εὐζώνος*, υ, ὁ καὶ ἡ, bene cinctus, pulcher ; *ἠϋζώνιος*, Ion. per *diseres* : pro *εὐζώνω* : ἀ *ζώνωμαι*, cingo.
- 430 *Ἀπαύρων*, 3. plur. imperf. et crasi *ἀπαύρων*, ἀβ *ἀπαυράω*, aufero ; ex ἀπὸ et *αὔρω*, vel *αἶρω*.
- 432 *Λαμῶν*, ὄος, ὁ, portus ; ἀπὸ τῷ *λίαν μάνιν*, ad differentiam oceani semper fluentis.
Πολυβοῦθης, ἰός, ὁ καὶ ἡ, profundus ; *πολὺ βύθος*, ἔχων. Vide *βύθος*, ante.
Ἐντός, intus, regit genitivum.
Ἰκοντο, venerunt, 3. pl. aor. 2. verbi *ικνέομαι*.
- 433 *Ἰστοίον*, υ, τὸ, velum : quod ab *ιστὸς*, ὤ, ὁ, malus navis : quod ab *ἵσταμαι*, sto ; hinc *ιστοδόκη*, ης, ἡ, receptaculum mali ; ab *ιστὸς*, et *δίχημαι*, excipio.
Στίλλω, mitto, succingo, contraho, ut *ἡς*, fut. *στιλῶ*, aor. 1. *ἵστυλα*, *στιλάντο*, Ion. pro *ιστέλαντο*, 3. pl. aor. 2. med.
- 434 *Πιλάζω*, f. *άσω*, accedo ad, pertingo, admoveo ; *πίλασαν*, Ion. pro *ἐπίλασαν*, 3. pl. aor. 1. ind. ἀ *πίλας*, prope.
Πρότονος, υ, ὁ, et *πρότονος*, υ, τὸ, funis ille qui deducitur à malo ad proram ; ἀ *πρὸς*, et *τόνος*, υ, ὁ, tentio : quod ἀ *τένω*, tendo.
Ἰφίντις, aor. 2. partic. ab *ἰφίημι*, remitto ; *ἰφίς*, ὤσα, ὄν, gen. *ίντος*.
- 435 *Ὀρμος*, υ, ὁ, monile circa collum : fit ab *ἔρω*, necto ; vel portus, statio navium ; hinc *ὄρμισις*, ιως, ἡ, quies in portu ; ab *ἔρμα*, τας, τὸ, fulcrum, stabilimentum : quia navis ibi tanquam in fulcro et stabilimento consistit.
Πρότρυνον, protraxerunt, 3. pl. aor. 1. ind. poet. pro *πρότρυνον*.
- 436 *Κυνή*, ἡς, ἡ, cubile, aliquando tentorium, aliquando sepulchrum, aliquando anchora, ut *ἡς* ; ab *ὑδω*, dormio, quasi *ὑδινή* : significat et concubitus, ut ζ. 25.
Περυμῆσιον, υ, τὸ, funis quo navis ad terram religatur ; quidam oram intelligunt ; *περυμῆσια*, retinacula ; ἀ *πρύμνα*. Ante 409.
- 437 *Ῥαγμῖν*, ἴνος, ἡ, propriè aqua fracta à litore ; catachresticè litus ; ἀ *ῤῆσσω*, frango, quia in litore fluctus frangitur ; hinc *ῤῆγνῶ*, et *ῤῆγνυμι*, idem.
- 439 *Ποντοπύρας*, υ, ὁ καὶ ἡ, pontigradus : ἀ *πόντος*, υ, ὁ, pontus, et *πορεύω*

μαι, eo, iter ingredior : *sed παρώ, ago, duco, aliquando ire jubeo : hac autem à παρω. Ante.*

Βωμὸς, οὐ, ἰ, altare ; *synedoch. templum ; sed propriè basis ; à 440 βάσις.*

Πολύτμονες, υ, ἰ καὶ ἰ, multum gemens ; *item luctuosus, et multis gemitibus prosequendus ; à πολὺ, et τῆμος, gemo. Ante.*

Κλυτὸς, ἰ, δι, celebris, inclytus, praeclarus, splendidus ; κλέω, οε- 447 lebro, quod à κλέω, audio : *quidā qui celebratur, ejus fama passim auditur ; unde κλυτὸς, ἰ, δι, aliquando idem cum κλυτός : κλέω significat etiam claudio, obsero.*

Ἐξείης, ordine, deinceps, per parenthesis Ion. τοῦ α pro ἔξ, idem, 448 ab ἔξω, ἔξω, inquit Eustath.

Εὐδῆκτος, υ, ἰ καὶ ἰ, bene aedificatus ; ab εἰ, et δῆμα, aedifico.

Χερσίπτοιμαι, f. ψομαι, manus lavo ; χερήψατο, 3. plur. aor. 1. med. 449 Ion. pro ἰχρηψατο, à ἵπτω, lavo.

Οὐλοχύντες, υ, ἰ, hordeum sale conspersum ad sacrificandum, molis ; alii, primitiae ante sacrificium : *aliquando ipsa canistra ex quibus molae effunduntur ; ab οὔλα, ὤν, αι, bordeum, (quod ab οὔλας, η, εν, idem quod ὄλας, η, εν, integer ; quod priusquam molae invenirentur, hordeum, ut et aliae fruges integras comederentur) et χίω, fundo.*

Ἀνασχεὼν, οὔτω, δι, part. aor. 2. verbi ἀίχω, tollo. 450

Τίμησας, Ion. pro ἱτίμησας, honoravisti, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi 451 τιμάω.

Ἴπτω, f. ψομαι, lædo ; ἵψω, Ion. pro ἵψω, 2. sing. a. 1. med. ; ab ἵς, ἔ, ἰ, missile : *vel, ut Harmaro placet, ab ἵς, jaculum, et πίπτω, cado, quia læditur in quem jaculum inciderit : sed ἵπταμαι, volo, volas.*

Προβάλλοντο, Ion. pro προέβαλλοντο, projecerant, 3. plur. aorist. 2. med. 452 verbi προβάλλω.

Ἀὐ, rursus, retro, adu. 453

Ἐσφαξαν, jugularunt, 3. pl. aor. 1. ind. verbi σφάττω.

Δίξω, excorio ; ἰδυεαν, 3. pl. aor. 1. ind. à δίξας, τοι, τὶ, pellis ovina, propriè corium.

Τίπω, seco, scindo : *vel τάμνω, fut. 1. τιμῶ et ταμῶ, perfect. τίπη- 460 κα, aor. 2. ἱτίμαι, vel ἵταμαι, perf. med. τίπημα, ἔς.*

Κατακαλύπτω, fut. ψω, abscondo, obtego, coöperio, καταμάλυνω, 3. plur. aor. 1. ind. à καλύπτω, præf. med. sumit à καλίζω à κάλλος, υς, τὸ, pulchritudo, forma : *quod κάλλω, gratiā, inquit Martinus, nos ipsos tegamus et velemus : κατα—μάλυνω per tmesin.*

Διπτυχες, υ, ἰ καὶ ἰ, vel διπτύξ, χες, ἰ καὶ ἰ, duplicatus ; à δις, bis, 461 et πτύξ, χος, ἰ, plica : à πτύσσω, fut. ξω, plico ; *hinc πύμα, densè, sublato τ' διπτυχα ποιῶσαντες, id est, duplicantes ; est etiam διπτυχα, adverb.*

Ἰμωδότης, fut. ἵνω, humeris impono ; *sed hic crudas carnes ex singulis victimæ membris carptas aris impono ; ἰμωδότης, 3. pl. aor. 1. ind. ex ἰμός, ἰ, δι, immaturus, crudus, incoctus ; vel ex ἄμως, υ, ἰ, humerus : quodā ab humeris has carnes discernere incipient.*

- 462 Σχιζή, vel σχιζα, ης, ή, rima, scissura; σχίζαι, ligna scissa in usum sacrificiorum; σχιζής, Ion. pro σχιζαίς, dat. plur.; à σχιζά, findo, scindo.

Αἶθεψ, οπος, ό η, ardens, calidus, calefaciendi vim habens, niger; aliquando etiam splendidus: vinum dicitur αἶθεψ, ut quidam volunt, propter colorem nigrum: ut alii, quia θερμὸν, seu καυστικὸν, quoddam quædam caloris in se habeat; vel fortè ab effectu, quasi αἶθων τῇ ἡψι, quoddam faciem ignito quodam colore inficiat.

- 463 Λιβω, libo, stillo, fundo; ἐπιλιβε, 3. sing. imperf. ind. hinc λίβης; τος, ό, vas, in quo funditur aqua; λιβω, idem quod λιβω, à quo fit; à λιβω, stillo, fit λίβανος, ό, thus.

Πιμπόβολοι, υ, τδ, veru cum quinque cuspidibus; πῖντι ὀβελούς ἔχον ἐν μιᾷ λαβῇ, veru in quinque cuspides ex uno manubrio divisum; à πιμπι pro πῖντι, Æolic. et ὀβελός, οὐ, ό, veru; hoc autem à βέλος, τος, τδ, quoddam simile sit βέλω quali genere veruum utebantur Græci.

- 464 Σπλάγχνοι, υ, τδ, viscera: τὰ σπλάγχνα, exta et vitalia, cor, jecur, pulmo, &c. frequenter de corde dicitur: ut liquet etiam in compositis; ἀσπλάγχνης, υ, ό η, non habens cor, et εὐσπλάγχνης, υ, ό η, animosus; item misericors: ducitur, ut refert Eustath. à Dorico σπλάν, quod pro σπλὴν dicitur; hinc σπλάγχνίζομαι, misericordiâ moveor.

Πάω, possideo, adipiscor, gusto, vescor; πάομαι magis usurpatur; ἐπάσαντο, 3. plur. aor. 1. med. ab Heb. פָּה peh, os.

- 465 Μιστούλλα, minutatim seco, in frusta concido; μίστυλλον, Ionicè pro ἰμιστούλλον, 3. plur. imperf. ind.; à μῖλιν, minor.

Ἄμφ' ὀβελίσιν ἔπιραν, per tmesin pro ἀμφόπυραν, 3. pl. aor. 1. ind. verbi ἀμφιπύρω, transfigo, figo.

- 466 Ὅπασα, f. ἦσα, asso, torreo; ὤπτησαν, 3. pl. aor. 1. ind.

Περιφραδής, ἴος, ό η, sciens, peritus; à περιφράζω, circumloquor, considero, perpendo; hinc περιφραδῆος, peritè, ritè.

- 467 Παύσαντο, Ion. pro ἐπαύσαντο, cessabant, 3. plur. aorist. 1. med. verbi παύομαι.

Τετύκαστο, 3. pl. aor. 2. med. cum reduplicatione Ionicâ, κ pro χ, Ion. pro ἐτύχοντο· significat τυγχάνω aliquando struo, facio, paro.

- 468 Δαίνυμι, epulas do, seu tribuo; δαίνυμαι, epulor; δαίνυντ' pro δαίνυντο, Ion. pro ἰδαίνυντο, 3. pl. imperf. ind. à δαίω, idem.

Διύομαι, poet. pro διύομαι, egeo, ἰδυίτο, 3. sing. imperf. ind.

- 469 Πόσις, ιως, ή, potus; à πίνω, seu πίνω, bibo: hinc πόσις, υ, ό, potus.

Ἐδπνός, ἴος, ή, cibis; ab ἔδω, edo, præt. ἰδίδωκα, cætera tempora non sunt in usu.

Ἐξ ἔρον ἦντο, per tmesin pro ἔξιντο, exemerunt, 3. plur. aor. 2. med. verbi ἔξωμι.

Ὁ ἔρως, τῷ ἔρω, desiderium, Æol. pro ἔρως, ἔρωτος, ό, ab ἐράω, amo, cupio, quod quidam deducant ab ἐράω, quoddam ex aspectu nascitur amor; alii ab εἰσέρω, influo, quoddam amor intrinsicus per oculos influat; alii ab εἶρω, dico, quia quæ amamus, multum sunt in ore; vel ab εἶρω, necto, quoddam amor est nexus.

- 470 Κρητῆρ, Ionic. pro κρητῆρ, ἦρος, ό, crater; à κρηάω, misceo; κρητῆρας

ἱερτάψκυντο ποταῖς, i. e. crateras ad summum usque labrum implebant, ut coronā impositā velut cincti viderentur; στίφω etiam aliquando exponitur impleo. Sic et Virgilius, vina coronant.

Νομάω, f. ἴσω, vibro, moveo, divido, distribuo, ut hic, et ali- 471 quando considero; νόμωσαν, Ion. pro ἰνόμωσαν, 3. plur. aor. 1. ind. à νόμω, distribuo, divido, pascō, rego: sed ἰνόμωμαι, depascor, incolō, partior.

Ἐπαρξέμενοι, ex poculis suis libantes quisque, nom. plur. part. aorist. 1. med. verbi ἐπαρξομαι, ubique dicitur de libationibus: ex τῷ et ἀρχῇ, initium.

Δίπας, δε, τὸ, poculum: διαπίσσειν, poet. pro διπασσι, dat. plur. παρὰ τὸ διχασθαι τὸ πῖμα: hinc διαρίζω, bibo.

Πανημέριος, ἰα, ον, per totam diem; à πᾶς, et ἡμέρα, ας, ἡ, dies; ita 472 dicitur dies ab ἡμέρας, u, ἡ καὶ ἡ, mansuetus, mitis, jucundus, quia dies est jucunda, nox verò fera, et horrida; vel ab effecto secundum Platonem, quod ἡμέρα ἡμέρα efficiat; vel, ut alii putant, quasi ἡμέρα, ab ἡμέρῳ, desidero, quodd diem homines maximè desiderent.

Μολπῇ, ῆς, ἡ, cantus, vel chori cum cantu; à μίλπω, cano, celebro; μίλπομαι, cano, ludo, oblector; dicitur μίλπω, quasi μίλα ἱπώ. carmina dico.

Ἀΐδοντες, canentes, nom. plur. part. præs. verbi αἰδῶ.

473

Παιῶν, ονος, et Παιῶν, ᾠος, et Παιῶν, ᾠος, ὁ, hymnus in laudem Apollinis. Παιῶν et Παιῶν, dicitur ipse Apollo; à παῖω, ferio, pulso, cædo; quod sagittis Pythonem confoderit. Hymnus autem hic canebatur aut in belli congressu (et tum Marti) aut partā victoriā, aut in aversione malorum, veluti hic, ut pestis sedaretur: et hinc quidam deducunt à παύω, sedo, quasi παυάν, &c.

Μίλποντες, celebrantes, nom. pl. part. præs. verbi μίλπω.

474

Τίρεπτι' pro τίρεπτο, Ion. pro ἱτίρεπτο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi τίρεπω, delecto, exhalo: τίρεπομαι, delector, gaudeo. φέρω, κατὰ suband.

Ἥμος, quando; extra interrogationem, poetica vox, cui respondet 475 τῆμος, tum.

Ἥλιος, ὁ, sol, per parenthesin τῷ ε, et verso spiritu pro ἥλιος, ἰω, ὁ, idem; ab ἡλίσσω, circumago; alii ab ἥλη, ης, ἡ, calor, solis splendor, ut sit quasi ἥλιος: alii à δῆλος, manifestus, ut sit quasi δῆλιος: alii ab ἅλς, mare, παρὰ τὸ οἰκειῖσθαι τὴν ἅλα, inquit Eustath. vel quia ex mari ortum habere videtur.

Καταδύμι, penitus ingredior, ingredior in profundum, subeo, demergo, abscondo me, occido; κατίδω, 3. sing. aorist. 2. ind. à δύμι, ingredior.

Κρίφας, τὸ, tenebræ, crepusculum, nox; aliquando etiam ultima noctis pars, diluculum; hinc de adventu noctis: genit κρίφατος, ἡ inuasi-
tat. pro quo utuntur κρίφατος, contr. κρίφας, quasi à κρίφος, inquit Eu-
stath. inuenio autem Odyss. σ. 369. ἀχρεῖ μάλα κρίφατος, ad extremum
serum; à ἴφος, ιος, τὸ, idem; sed Eustath. et Etym. dici volunt κρίφας,
quasi κρίνοι φάσς.

Ἐπὶ κρίφας ἦλθε, per tmesin pro ἐπῆλθε, 3. sing. aor. 2.

- 476 *Κοιμάω*, *f. ἦρα*, dormire, vel cubare facio, dormiendi causā colloco, ut *Odyss. 2. et μ. ἤρεος κοιμήσασθαι*, dicitur de cervo; aliquando sopio, ut de *Jove II. μ. κοιμήσας ἀγέμευ*, cubo, dormiendi gratiā, dormio, obdormio; aliquando morior; *κοιμήσασθαι*, *Ion. pro κοιμήσασθαι*, 3. plur. aor. 1. med. à *κῆμαι*, jaceo; hinc *κοιμητήριον*, *v. τὸ*, locus in quo mortui cubant, cœmeterium.
- 477 *Ἡερῆϊς*, *ἴος, ἡ* ἢ *ἡ*, vernus, matutinus, manè genitus; vel et active lucem matutinam gignens: *Ἡερῆϊς*, *ας, ἡ*, est *epith. Auroræ*, *Angl. daughter of the dawn*; pro quo est et *Ἡερῆϊς*, ab *ἥρα*, ver, et per syncop. *ἥρ, ἥρος, τὸ*, quod et tempus matutinum, lux matutina significat: hinc *Ἡερῆϊς, ἡ, ἡ*, et epenthesi *Ἡερῆϊς*, vernus; hinc *Ἡερῆϊς, ἡ, ἡ*, et interposito *ι*, *Ἡερῆϊς, υ, ον*, matutinus; potest etiam intelligi aërë genitus, quasi *Ἡερῆϊς*, ab *ἥρα, ἥρος*, pro *ἥρα*, aër, et *γίνομαι*.
Ῥοδοδάκτυλος, υ, ἡ ἢ *ἡ*, roseos habens digitos, *Angl. rosy-fingered*; à *Ῥόδω, υ, τὸ*, rosa; quod à *ῥίω*, fluo, et *ἰδμή, ἥρ, ἡ*, odor, et *δάκτυλος, υ, ἡ*, digitus: quod à *δάκνυμι*, quasi *δάκτυλος*, δι' αὐτῶν γὰρ ἡ δακτύλιος γίνομαι, digitis ostendimus, vel à *δέχομαι*, quasi *δάκτυλος*, digitis enim accipimus quæ dantur.
- Ἥος, ἥος, contr. ὅς, ἡ*, Aurora, *Angl. the morning*: ab *αἶψα*, splendo: ut *αἶδῃς*, declinatur. *Ἥος*, sæpe etiam ut Dea inducitur, vecta duobus equis currui junctis, facem manu ferens. Fuit mater Memnonis ex *Tithono*.
- 478 *Ἀνέγερσθαι*, solverunt, *Ion. pro ἀνέγερσθαι*, 3. plur. aor. 2. med. verbi *ἀνέγω*.
- 479 *Ἰκμενος, ἴνα, υος*, id est, *ἰκνῆσθαι ποιέμενος*, venire faciens, secundus, prosper; ab *ἰκμαι*, *Ἰκμενος*, cum tenui, est humidus, et tum venit ab *ἰκμάς*, genit. *ἰκμάς, ἡ*, humor.
Ὀῦρος, υ, ἡ, ventus secundus; ab *ὀύω*, impetum do; est etiam *ὄρος*, pro *ὄρος, υος, τὸ*, mons; et *ὄρος* pro *ὄρος, υ, ἡ*, terminus, *Ion. Vide ἔρδς, β. 153.*
- 480 *Ἐτίσαντ'*, *Ion. pro ἐτίσαντο*, erexerunt, 3. pl. a. 1. med. verbi *ἔτιμι*.
Λευκός, ἡ, ἡ, albus, à *λέω*, video; quia album optime videri possit.
Πτάω, et πτάσσω, pando, extendo, fut. *πτάσω ἀνέπτασθαι*, 3. pl. aor. 1. ind.
- 481 *Ἄνεμος, υ, ἡ*, ventus, pro *ἄνεμος*, interposito *ι*, idem; ab *ἄω*, spiro.
Πήγω, f. ἦρα, incendo, inflo: *πύργον*, 3. sing. aor. 1. sed *Eustath.* monet hoc *πύργον* posse esse à themate *πύρῳ*, transporto, per syncop. *πύρῳ*.
Μίσος, υ, ον, medius; dicitur *πυρὸν τὸ μέγαν ἰσχυρὸν*, quod habeat partes utrinque æquales.
Κῦμα, ατος, τὸ, fluctus, unda, tempestas, *metaph. magna lues*, quasi *κίωμα*, à *κυνάω*, misceo, proprie de liquoribus; est etiam aliud *κῦμα* pro *κίωμα*, foetus; à *κίω*, in utero gesto.
- 482 *Στεῖρα, ας, ἡ*, carina, naves: quasi *στέρα*, à *στέρος*, solidus, pro *στερὸς*, idem; *ἐπὶ στεῖρῃ τῶν ναυίων ὑπάρχει*, ἐπὶ γὰρ τῇ ξύλῳ τέτρη ἔσπευ ἐπὶ θυμῷ τινι, &c. inquit *Eustath.* quod carina sit solidissimus asserum; quippe in quem, tanquam fundamentum quoddam, ædificantur cætera

partes navis; est etiam τῆρα, sterilis, quod à τέρω, privo, quasi τὴ τιναὶ ἰσχυμένα.

Παρφύρεος, ἰα, ιω, contr. ῥε, ᾶ, ᾷ, purpureus: à παρφύρεα, ας, ἦ, purpura.

Ἰάχῃ, vociferor, clamo, et in rebus inanimatis, resonare, strepitum edere; ἰάχῃ, 3. sing. imperf. ind.

Ἐθῶν, currebat, 3. sing. imperf. ind. verbi θίω.

483

Διαπρήνω, f. ᾶν, pertranseo, per syncop. διαπρήνῃ, hinc fut. διαπρήσω, et geminato ο poet. διαπρήσσῃ, διαπρήσσῃ, part. f. 1. fem.

Ἠπειρος, υ, Ion. εἰ, ἦ, continens, terra firma, regio mediterranea, et poet. terra; ab η privo. et πέρας, τος, τὸ, finis, quasi sine fine.

Ἔευσσαν, traxerunt, Ion. et poet. pro ἔευσαν vel ἔευσαν, 3. pl. aor. 1. ind. verbi ἔω.

Ῥψῷ, altè; ab ῥψος, ως, τὸ, altitudo: quod, ut quidam volunt, dicitur quasi ῥψος ab ἔκτομαι, ut sit ἀφ' ἑῖς ἰσῶν, unde patet prospectus: ut alii, ab ἰπῷ.

Ψάμαδος, υ, ἦ, arena, sabulum; ψάματος etiam accipitur pro ipso litore: et ψάματος, et ἄματος ita inter se differunt; hoc campi paborem significat, illud litoralem, qui est prope mare; à ψάματος, idem, pro quibus ἄματος, et ἄματος, υ, ἦ, à ψάω, in tenues partes comminuo.

Ἔρμα, τος, τὸ, sustentaculum, fulcrum; ab ἔρω, necto.

Τάνω, f. ἔω, et τάω, extendo, traho; ὑπτάσσουσιν, 3. pl. aor. 1. ind. à τῶω.

Σαυδάζω, et σκιδάμην, et σκιδῶ, dispergo, dissipo; σκιδάσσαν, 3. plur. imperf. à σκιδάμαι: à σκιδάω, idem.

Μάμω, f. ἰω, p. κα, irascor, iram exerceo, vel foveo, ut hìc: α μῆ 488 υς, ira.

Πωλίωσσο, Ion. pro ἰωλίωσσο, 3. sing. imperf. ind. et ο verso in ω, à 490 πωλίω, verto, versor, dego, ago: nam πωλίω cum ω, vendo.

Κοιδιαινέας, υ, ἦ, ἦ, honestans viros, claros viros continens; à κιδέω, ως, τὸ, et ἀνὴρ ἰσος, sync. ἀνδρὸς.

Φθινύσκει, 3. sing. imperf. ind. verbi φθινύω, corrumpo, contabesco, 491 consumo; est et φθινύσκει, idem; à φθίω, quod à φθίω, idem.

Ποθύσκε, desiderabat, Ion. pro ἰκίδυ, υ, 3. sing. imperf. ind. verbi 492 ποθύω.

Ἀὐτῇ, ῥε, ἦ, tumultus, vox pugnae commissae, clamor belli, et ex cansequente, praelium; ab αὐτῷ, clamo, exsicco, incendo; hinc αὐτῇ, ῥε, vox, oratio.

Πτόλιμος, pro πόλιμος, υ, ἦ, hinc reges Ægypti dicuntur Πτολίμασι, quia bellicosì.

Ἐκ τοῖο, Ion. pro τοῦ, scil. χρόνου, à quo tempore.

493

Ἰσαν, 3. plur. imperf. ἔμ, eo.

494

Λανθάνω, ἔμ λήθω, lateo; λανθάνωμι et λήθωμι, obliviscor; λήθω 495 pro λήθεω, Ion. pro ἰλάθεω, 3. sing. aor. 2. ind.

Ἐφετμῇ, ῥε, ἦ, mandatum, præceptum; ab ἐφίμην, mando; item stimulo, incito; ἐφετμῶν, Ion. pro ἐφετμῶν, gen. pl.

Εὐρύωψ, οπας, ἦ, ἦ, latè videns; ab εὐρύς, ἔμ, ἦ, et ὄψ, ὀπας, ἦ, οcu- 498 lus, aspectus; vel ut alii, latè sonans, ab ὄψ, ὀπας, ἦ, vox.

- 499 Ἄκρος, ῥα, ῥον, summus, *id est*, extremus vel supremus.
 Καρυφῇ, ἤ, ἰ, vertex, summitas capitis; et summitas in genere;
 dicitur quasi κάρης ὀροφῇ, tectum capitis; vel quasi κρυφῇ, à κρύπτω,
 tego, abscondo; quòd ea pars capitis crinibus tegatur.
 Πολυδυσῆς, ἀδός, ἰ, καὶ ἰ, multa cacumina habens, *epith. montis Olym-*
pi; à δυσῆς, ἀδός, ἰ, jugum collis, cacumen; sed δουρῇ, ἤ, ἰ, collum,
 cervix, et δυσῆς, οὖ, ἰ, collis.
- 501 Σκαιός, ἀ, ἐν, sinister; et *metaph.* indoctus, rudis, ineptus, in-
 faustus; à σκαζω, claudico: quia levis manus claudicat περὶ τὸ ἐνεργῆν,
inquit Eustath.
 Δεξιῖνος, ῥα, ῥον, *poët. pro* δεξιός, ἀ, ἐν, dexter; à δέχομαι, excipio;
 ὅτι δέχεται δι' αὐτῆς τὰ διδόμενα· δεξιὰ etiam apud Homer. exponitur
 pacta conventa, *Il. β. 341. καὶ δεξιὰ, ἤ, ἐπιπίθμην.*
 Ἀνθερῶν, ἄνθος, ἰ, mentum: ab ἀνθίω, floreō: quòd in eo barba efflo-
 rescit; aliquando guttur.
- 505 Τιμῶν, honora, 2. sing. a. 1. imperat. verbi τιμᾶν. Ὀκυμαρότατος,
superl. grad. adj. ἀκίμαρος, antè 417.
- 506 Ἀτὰρ, sed, pro quo aliquando αὐτὰρ.
- 511 Νιφίληγίγναι, ν, ἰ, qui nubes congregat: Jovis *epitheton*; à νίφω,
 ν, ἰ, quod à νίφος, ν, τὰ, et ἀνέμω. Vide Θυίστα, β. 105.
- 512 Ἦστο, 3. pers. sing. imperf. med. ἦμαι, σο, το, et per epenthesisin τοῦ ε,
 ἦστο· ab ἦμαι, sedeo.
 Ἀπτομαι, f. ψομαι, tango, aliquando attingo, apprehendo, ut hìc;
 aliquando appropinquo, adeo, ingredior; ut *Il. β. 358. ἀπτίσθω ἦς*
νῆς, eat ad suam navem. Il. 9. 67. ἀμφοτέρω βίλῃ ἦπτιτο item asto.
Il. ε. 799. ἰππῶν δὲ θυὰ ζυγῷ ἦψατο, prope autem jugum equinum dea
astitit; item adhæreo, ut Il. π. 8. ἥδ' ἄμα μητρὶ θύουσι ἀνέλυσθαι ἀνάγης
Εἰσωτοῦ ἀπτομένη, quæ cum matre currens elevari flagitat vesti adhæ-
rens; aliquando dicitur de capessendis armis, ut Odys. β. 423. ἐπύ-
λυσεν ὀπλῶν ἀπτισθαι, jubet arma captare; aliquando attingo, esito,
gusto, ut Odys. δ. 60. σίτου δ' ἀπτισθον, καὶ χαίρειτον, cibum gustate, et
gaudete; et Od. x. 379. βεβήμεν δ' οὐχ ἀπτιται οὐδὲ ποτῆτες, cibum autem
non attendis neque potum.
- 513 Φύω, fut. σω, gigno, nascor; aliquando πίφωκα, adhæreo, ut hìc;
 ἱμπιφύω, νῖα, δς, part. perf. act. per syncop. pro ἱμπιφυνύω, vel ex
 præt. med. ἱμπίφωμαι, innascor, ingenero, *cujus præt. med. aliquando,*
 ita adhæreo, ut avelli nequeam, ut ingenerari videar.
 Ἐρομαι, interrogo; hinc aor. 2. med. ἤρόμην, ν, ετο, idem; pro ἔρο-
 μαι apud poetas; ab ἐρω, dico.
 Διούτερος, secundo, iterum; à διούτερος, ῥα ῥον, secundus, inferior,
 posterior; à δύω.
- 514 Ναμικτῆς, adverb. verè; à ναμικτῆς, ἴος, ὁ καὶ ἰ, verus, quasi diceret,
 in quo dicendo non erratur: à νῆ, et ἀμαρτάνω, aberro, pecco, quod
 deducunt à μέρετω, prehendo, vel secundum Martin. à מרור maroth.
 Heb. rebellare.
 Ὑπισχίεσθαι, et ὑπὶσχω, et ὑπὶσχομαι, promitto; à σχίω pro ἔχω· hinc
 ἴσχω idem; ὑπὶσχω, 2. sing. aor. 2. imperat. med. pro ὑπὶσχε.
 Κατάνυσον, annue, 2. sing. aor. 1. imper. verbi κατανύσκειν.

Ἀποκίπω, nego; nam ἀπό in compositione interdum est priv. aut 515 negat. ut hīc.

Ἐπί, pro ἔπει, inest.

Εἶδω, f. ἴσω, scio; ab εἶδω, idem; hinc εἶδαι infn. pro εἰδῆσθαι, et part. εἰδώς, pro εἰδῆώς, per syncopen.

Μυτὰ πᾶσι, pro πασῶν.

516

Ἀτιμοτάτη, inhonoratissima, superl. grad. fem. adj. ἀτιμός.

Ὀχλῶ, f. ἴσω, indignor, graviter suspiro, gravatè fero; ab ὀχθῆ, ἤ, 517 ἦ, ripa, metaph. quoniam animus ὀχθεύων, dum aliquā re offenditur, quasi exsurgit et intumescit; sunt tamen qui ab ὀχθεμαι deducunt.

Ἐχθροπός, ἦ, ὦν, odiosus, invisus; fit ab ἔχθος, ιος, τὸ, odium, et 518 ἔψ, ὅπως, ἦ, visus, seu vox, ut sit ἔχθοπος, et pleonasm. τοῦ δ, ἔχθροπος, quem aspiceret aut colloqui est nobis odiosum; hinc ἔχθροπῶν, f. ἴσω, sum invisus, voce altercor, sum inimicus; ἔχθροπῆται, id est, ἐχθρὸν γνώσθαι.

Ἐφίσους, induces; 2. sing. fut. 1. verbi ἰφίμι.

Ἐρίθῃσι, Ion. pro ἐρίθῃ ab ἐρίθω, irritō, lacesso; ab ἔρις, δος, ἦ, lis; 519 contentio; ἐρίθων est uis ἔριν θυμικὴν παρακινῶν, inquit Eustath. alibi; hinc ἐρίθῳ, idem quod ἐρίθω.

Νυκίω, f. ἴσω, objurgo, propriè in verbis, contendo, rixor; à νύκτος, 521 ιος, τὸ, rixa; quod à νῆ part. priv. et ἔκω, cedo; sed νικῶ, vinco.

Ἀποστίχω, abeo, discedo, revertor; à στίχω, propriè ordine eo, 522 incedo; fut. 1. στυξω, perf. ἔστυχα, aor. 2. ἔστυχον hinc στίχος, υ, ὦ, ordo, et στίξ, χος, ἦ, acies, vel turma continens homines trecentos vel quingentos.

Νόω, f. ἴσω, mente agito, cogito, animadverto, intelligo; item video, cerno, νοήσῃ, 3. sing. aor. 1. subj.

Μίλι, curæ est, fut. μιλήσω perf. μιμήλῃσι sed apud poëtas μέμῃσι 523 per syncop. unde partic. μιμηλός, qui, vel, quæ curæ est; dicitur ἡμῶι ταῦτα μιλήσται, vel ἡμῶι περὶ τούτων μιλήσται.

Εἰ δ' ἄγε, verum age. Sententia elliptica est, et ita supplenda: 524 ἄγε δὲ εἰ ἰδίλῃσι. Dunbar. Collect. Min. Not. in loc.

Κεφαλῇ, ἤ, ἦ, caput; ἀπὸ τῷ κεκυφῆσθαι, à cavitare.

Πεισίδης, 2. sing. subjunct. præt. med. verbi πείθω, persuadeo, fut. 1. πείσω, præt. πίπεικα, aor. 2. ἔπειθον, præt. med. πίπειθα, fretus sum, credo, fidem habeo.

Ἐμῶν, Att. pro ἐμῶν, Ion. pro ἐμῶν, gen. sing. ab ἐγώ.

525

Τέμαρ, τὸ, finis, exitus: item signum: τέμαρ, idem: sumitur et 526 pro scopo, seu fine actionum proposito.

Παλιγγεῖτος, υ, ὦ, ἦ, rursus congregatus, revocatus, vel quod revocari potest: per syncop. pro παλιπαγγεῖτος, à πάλιν, rursus, et ἀγγεῖω, congreγο.

Ἀπατάω, f. ἴσω, quasi ἀπάγω τῷ πάτω, propriè, aliquem à τῇ rectā abducere; et metaph. decipio, fallo; hinc ἀπατηλός, ἦ, ὦν, fallax.

Ἀτελείτης, υ, ὦ, ἦ, ad finem non perductus, irritus: item fine ca- 527 rens; à τελευτάω, f. ἴσω, finio, quod à τέλος, ιος, τὸ, finis.

Κυάνιος, ἴα, vcl ἔη, ἰον, et κυάνιος, ἴα, ἰον, cæruleus; aliquando ni- 528

ger; à κύανος, υ, ό, color cæruleus; κυανέησιν, Ion. pro κυανίαις, dat. plur. fem.

Ὀφρύς, ύς, ή, supercilium; metaph. superbia; aliquando tumulus; ab ὄπτωμαι, inquit Martin. ὄφρύσι, dat. plur.

- 529 Ἀμβροσίος, ία, ίον, immortalis, divinus; interdum dulcis, placidus; quod ab ἄμβροτος, υ, ό τῷ ή, idem; ab α priv. et βροτός, ύ, ό, mortalis.

Χαίτη, ης, ή, juba equi; propriè, in homine cæsaries; à χέω, fundo.

Ἐπιρρώσαντο, 3. pl. aor. 1. med. ἐπιρρώομαι, fortiter moveor; quod ab ἐπὶ et ῥώομαι, inusitat. à quo tamen quædam tempora sunt in usu; significat, vehementi motu agitari; hoc autem à ῥωνύω vel -υμι, corroboreo; ἐπιρρώσαντο, id est, ῥωμύνωσιν ἐκινῶντο.

- 530 Κράς, κρατός, in genit. vel κραάς, κράτος, τὸ, caput; à κάρηνοι, υ, τὸ, idem.

Ἐλελίττω, f. ξω, agito, concutio, rapido volumine torqueo; ἐλέλιξω, 3. sing. aor. 1. ind. ab ἐλίσσω, supra, reduplicatione primæ syllabæ.

- 531 Βουλεύω, f. εἶσω, consilium agito, consulto; à βουλή, ύς, ή, consilium, consultatio.

Διαιμάγην, Bæot. pro διαιμάγησαν, 3. plur. διαιμάγην, aor. 2. pass. à τίμω, quod aliquando format fut. 1. τμήξω, aor. 2. ἐτμαγον, vel ἐτμηγον, inquit Scotus; alii faciunt hoc fut. et aor. à τμήσσω, vel τμήγω, seco, scindo, divido, separo.

- 532 Ἄλλομαι, f. λῦμαι, salio, salto: hinc ἄλτο cum leni pro aspirat. Æolico more, qui dictiones à quacunque vocali incipientes tenui efficiunt, 3. sing. aor. 2. med. per syncop. pro ἤλετο, et α pro η quibusdam placet, ut ἄλτο potius sit aorist. 1. pro ἤλατο quibusdam, ut sit plusq. perf. pass. à præt. ἤλμαι, plusq. ἤλμην, ἤλσο, ἤλτο, pro quo ἄλτο.

Βαθύς, ύς, ύ, profundus, ut hic; catachresticè et metaph. variè significat; latus, β. 92. ἡϊόνος προπάρειθι βαθύς ἐστι χῶνος, litus secundum latum prodibant; densus, ib. 146. κινήσει ζεφυρὸς βαθὺ λήϊον, movet zephyrus densam segetem, π. 765. βαθύην ὕλην, densam sylvam (ubi βαθύην pro βαθύαν); item altus, ε. 144. βαθύς ἐξάλλεται αὐλῆς, alto exilit ovili; aliquando vehemens, λ. 306. βαθύη λαίλαπι τύπτων, vehementi procellâ verberans; spissus, υ. 445. τρεῖς δ' ἦρα τύψι βαθύαν, ter nebulam percussit spissam, et ψ. 249. βαθύα δὲ κάπνισι τύφρη ἵετο abditus, τ. 124. τὸν δ' ἄχος ὄξυ κατὰ φρεῖνα τύψι βαθύαν, huic autem dolor acutus mentem verberavit abditam; à βάθος, υς, τὸ in comparat. βαθύτερος, βαθύνω, et βάσσων superl. βαθύτατος, et βάβιστος, 9. 14. ἤχι βάβιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βεῖθερον, ubi profundissimum sub terrâ est barathrum.

Αἰγλήεις, ήσσα, ήν, splendidus, fulgens; in obliquis aliquando patitur crasin, ut in acc. αἰγλήντα pro αἰγλήντα ab αἰγλη, ης, ή, fulgor, splendor; hinc ἀγλαός, ύ, idem; quod quidam ab ἀγάλλω, orno, facio, paro, deducunt; et inde αἰγλη.

- 533 Ἀνίσται, assurrexerunt, Bæot. et per syncop. pro ἀνίστησιν, 3. pl. aor. 2. ind. act. verbi ἀνίστημι, surgo, surgere facio.

- 534 Ἔδος, ες, τὸ, sedes, solum, templum, aliquando mora, desidia; ab ἔζομαι, sedeo; aliquando simulachrum.

Σφός, ύ, Dor. pro σφίτις, ές, ερον, suus, proprius.

Ἐναντίον, *adverb.* in occursum, ex adverso, obviam; *ab* ἐναντίας, *a*,
ον, adversus; *ab* ἐν ἐναντί.

Ἐτλη, 3. *sing. aor. 2. verbi* τλάω *vel* τλήμι, *pro* ταλάω, *suffero, sus-*
tineo, audeo, fut. 1. τλήσω, præt. τίτληκα, aor. 2. ἔτλην.

Ἐπιχόμενος, *advenientem, accedentem, acc. sing. m. part. præs. 535*

Ἔσται, *steterunt, Bæot. et per syncop. pro* ἴσταισιν, *vel* ἴστασαν, 3. *pl.*
aor. 2. verbi ἴστημι. *Vide* β. 170.

Ἀπαντες, *omnes, nom. pl. m. ab* ἅπας, *ασα, αν.*

Θρόνος, *u, i, solium, sedes, sella angusta. metaph. dignitas; à* θρόνω, 536
sedeo.

Ἀγνοίω, *metri causâ pro* ἀγνοία, *f. ἴσα, ignoro; ἡγνόησιν per epenih. 537*
τῷ i pro ἡγνόησιν, 3. *sing. a. 1. ab a priv. et* νόω, *cogito, in animo ver-*
so, video.

Συμφερέζω, *βουλὰς, consilium ferre; à* συμφερέζω, *colloquor, consi-*
lium capio simul; à φερέζω, *dico; à* φάω, *dico, deducit Eustath. quasi*
φάζω, et epenih. literæ ε, φερέζω συμφερέσαστο, Ion. et poet. pro συν-
φερέσαστο, 3. sing. aor. 1. med.

Ἀργυρέπυγος, *u, i, ἔ, ἡ, argenteos habens pedes, id est, argentei co-* 538
loris: per consequens, candidos, formosos: à πύξ, *u, i, malleolus*
pedis, pes: quod quidam deducunt à πίδω, *u, τὸ, terra, solum; quidam*
παρά τὸ ἐν τῷ πίδω ἔλθαι vel à πύξ, *fimbria, limbus; ἀργυρέπυξ dici-*
tur Thetis, ἡ κόρμην λαμπρὴν (inquit Eustath.) περι τὰς ὁάς τοῦ ἱματίου
ἔχουσα, quod habeat fimbrias vestimenti, institis argenteis ornatas; et
ἀργυρεῦς, ᾧ, οὔν, argenteus, albus.

Κερτόμιος, *ιον, i, ἔ, ἡ, cor scindens, opprobrium, maledicentia; κε-* 539
τομίωσι, Ion. pro κερταμίωσι, *subintellige* ἵπτοι, *à* κῆρ, *τὸ, cor, et* τέρνω,
scindo; quia convitium cor quasi conscindit.

Δολομήτης, *u, vel* δολομήτης, *ιος, i, ἔ, ἡ, qui dolosè cogitat, vaser, do-* 540
losus; à δόλος, *u, i, dolus, et* μῆτις, *ιδος, ἡ, consilium.*

Ἀπὸ—ἵοντα, *per timesin pro* ἀπόντα, *accus. sing. m. ab* ἅπυμι. 541

Κρυπτάδιος, *ία, ιον, clandestinus; à* κρύπτω, *abscondo. 542*

Δικαζέμεν, *Ion. pro* δικάζω, *determinare, judicare, statuere; à* δί-
κη, ης, ἡ, jus. Arist. deducit δίκαιον *ἀπὸ τῷ* δίχα, *quasi* δίχαιον, *quod in*
duas æquales partes rem scindat. Plato putat dici quasi δίκαιοι, *id est,*
διὰ ἵον, per omnes res proccurrens, interposita litera κ.

Τίτληκας, *substinuisti, 2. sing. perf. verbi* τλήμι. 543

Ἐπύλομαι, *spero; ἐπύλω, Ion. pro* ἐπύλω, 2. *sing. præs. imperat. 545*
ab ἔλωμαι, *apud poetas pro* ἐπύλω, *idem; ab* ἐλπς, *ιδος, ἡ, spes, ab*
ἔλω, cupio, et πάω, *possideo.*

Χαλεπός, *ἡ, ὄν, perniciosus, molestus, difficilis; à* χαλίστω, *damno 546*
afficio: quod, secundum Martinium, à χολή, *ἡς, ἡ, bilis.*

Ἐπεικῆς, *ιος, i, ἔ, ἡ, consentaneus, decens; ἐπεικῆς, subintelligitur 547*
ἐπὶ, decet, par est, æquum est, ab ἔκω, *cujus præt. med. ἴκω. Imper-*
sonaliter sumptum, sæpe exponitur, æquum est, ut ante dictum.

Ἀκῶ, *audio, fut. ἀκούσω, perf. ἤκουα, aor. 2. ἤκουσ' ἀκούειν, Ion. pro*
ἀκούειν, præs. inf. ab ἀκῆ, *ἡς, ἡ, acies: acutus enim est sensus audiendi,*
inquit Martinus.

Ἔλπιται, 3. *sing. fut. med. ab* ἔλθω, *scio. 548*

550. Ἐκαστος, ἄσπ, ας, singuli; ab ἐκάς, procul, ut sint tam ii qui procul absunt, quàm ii in propinquo, Harmar.
 Διέρε interroga, Ion. pro διέρω, 2. s. præs. imperat. verbi διέρωμαι.
 Μεταλλάω, fut. ἴσω, scrutor, inquirō diligenter, exquiro, percontor. Metaph. sumpta à metallorum scrutatione, quā nihil περιμεγύττερον, inquit Eustath. à μέταλλοι, ου, τὸ, metallum, quod à μετὰ, et ἄλλος, quia in iisdem venis diversa metalla diversantur, Harm. vel, quia adinvenitur et eruitur ἄλλο μετ' ἄλλο, sc. effodiendo: vel, διὰ τὸ μετὰ τὰ ἄλλα πάντα ἐπινοηθῆναι, Eustath. ubicunque una inventa vena est, non procul invenitur alia.
- 551 Βοῶπις, ὠπίδος, ἡ, quæ habet bovinos oculos, id est, nigros et rotundos, ideoque venustos; à βῶς. Eustath. scribit Junonem ita dictam, ἀπὸ τῆς βοῆς διὰ τὰς αἰρίους ἤχους, à clamore vel sonitu quem aër edit. Juno enim elementum aëris esse putabatur, igitur mytholog. hinc Juno fingitur tantum semper litigando delectari.
- 552 Κρονίδης, ου, ὁ, Saturni filius, præcipuè Jupiter: à κρόνος.
- 553 Λίην, Ion. pro λίαν, valde, admodum.
- 554 Εὐκηλος, ου, ὁ κῆ ἡ, quietus, mitis, pro ἔκηλος, addito υ Ἄeol. ἔκηλος autem ab εἶκω, cedo qui cedit ἡσυχάζει.
 Φεράζομαι, intelligo, video, considero, consilium in eo; φεράζω, Ion. pro φεράζῃ, 2. sing. præs. pass. à φεράω. Ante.
 Ἄσσα, quæcunque; et Att. ἄττα ἄττα significat aliqua, quædam; ab ἄ et τὰ Megarensium linguâ significante τινά ἄττα etiam est vox, quâ juniores compellant senes, quasi, pater; Iliad. ι. 603. φῶνξ, ἄττα, γεραιά.
 Ἐθέλησθα, poetica paragoge pro ἐθέλῃς, velis, 2. sing. præs. subj. verbi θέλω, volo.
- 555 Διδόικα, valdè timeo, primæ syllabæ ectasi poetica, pro δίδοικα, perf. med. verbi διδοῦ.
- Παρεύπω, moneo, seduco: παρεύπη, 3. sing. præs. subj. sed propriè, alloquor: exponitur et decipio.
- 556 Ἀλίοιο, pro ἁλίου, ab ἅλιος, ἰα, ιοι, marinus, ab ἄλς, ἁλδς, ἡ, mare; ἅλιος γέγων, Proteus. Vid. Iliad. δ. 26.
- 558 Ἔτυμος, ου, ὁ κῆ ἡ, verus, et anadipl. ἐτήτυμος: ἔτυμοι et ἐτήτυμοι neutra, usurpantur adverbialiter, pro verè, certè, revera; hinc τὸ ἔτυμοι, et ἐτυμολογία, ας, ἡ, vera origo vocabuli, veraque aut verisimilis originis ratio: ἔτυμος, derivatur ab ἐτός, ἡ, δὲ, verus, quod ab εἶμι, sicut εἰ-τός, ἡ, δὲ, ἀ τῆθμι.
- 561 Δαιμόνιος, Ιου, ὁ κῆ ἡ, divinus, beatus, augustus, admirandus; et aliquando in malam partem, pro infelix, miserandus, ut hîc; δαιμονία, inquit interp. id est, κακὴ κεφαλὴ, à δαίμων, οιος; ὁ κῆ ἡ, Deus, numen, genius prudens. Ante.
 Οἶμαι, Ion. pro οἶη, putas, suspicaris, 2. sing. præs. ind. verbi δόμαι.
- 562 Πεῖξαι, Ion. pro πράξαι, aor. 1. inf. verbi πράττω.
- 563 Ἔσται, eris, Ion. pro ἔσῃ, 2. sing. fut. verbi εἶμι.
- 564 Μόλω, cum infîn. significat sum. Infinitivus autem futuro participio exponitur: ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι, mihi placebit, Il. β. 36. ἃ ῥ' ἔ τλιεσθαί ἐμῇ, quæ non erant eventura, exitum habitura; aliquando sig-

nificat debet, *Il. β. 116.* οὗτω που Διὶ μέλλει ὑπερμονῆ φίλον ἦναι, sic Jo-
vi debet placere; *aliquando* potest, *Il. ε. 362.* καὶ μὴν δὲ πού τις μέλλω
βροτῶν ἀνδρὶ τιλίσσεται, vel aliquis sanè potuerit homo homini perficere :
fut. μάλλιν, tanquam à μάλλιν' exponitur etiam paro, cunctor, differo.

Κάθητε, sedeto, 2. sing. imperat. præs. verbi κάθημαι. 565

"Λαπτες, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tangi non potest; vel, cui quis nocere ne-
quit; *ex consequente*, fortis; *si priorem habeat significationem, deri-*
vatur ab α priv. et ἄπτομαι, attingo, apprehendo, capesso; *si poste-*
riorem, ab ἰώπτω, noceo; *quod ab ἑψ, ἑψας, ὁ*, vermis ligna corrodens;
ἄαπτος, ellipsi τῷ ι, pro ἄἰαπτος; potest etiam α accipi ἐπιτακτικῶς, et
tunc significat eum, qui aliis infert mala, invictus.

Ἐφίω, poet. pro ἐφῶ, resolutio α circumflecto in ἰω, deinde metri cau-
sâ interjecto ι, 1. sing. aor. 2. sub. act. ab ἐφίημι, omitto, injicio.

Καθίτω, sedebat, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi καθίζεμαι, perf. -ῆτο- 569
μαι, plusq. perf. -ῆσμαι, ἦσσο, ἦστο; vel poet. pro καθίτω, Ion. pro καθί-
το, 3. sing. imperf. verbi κάθημαι.

Γνάμπτω, fut. ψω, inflecto, deprimo, persuadeo, domo; *ἰκνιγμένωσιν*
nom. scem. part. aor. 1. à γάμπτω, idem; hinc ἐπικάμπτω, persuadeo,
animum ad alicujus voluntatem inclino.

Ὀχθήσων, molestè tulerunt, 3. plur. aor. 1. verbi ὀχθίω. 570

Οὐρανίων, νους, ὁ, coelicola; *ab ὕρανος, οὔ, ὁ*, coelum.

"Ἡφαίστος, ου, ὁ, Vulcanus, ita dicitur *ab ἄπτω*, tango; *ἔτι αὐτῷ ἔκ* 571
ἔστιν ἄψοσθαι, non eum licet tangere; *accipitur pro igni.*

Κλυτοσίχνης, ου, ὁ, inclytus artifex; *à κλυτός, ἡ, ὁ*, inclytus, *et τίχνη,*
ης, ἡ, artificium; *hinc τιχνάμεαι*, fabricor, arte conficio, aliquid dolosè
machinor, seu molior.

Ἐπίχρως, ου, ὁ καὶ ἡ, gratus, desiderabilis; *per syncop. pro ἐπιχρῶτος,* 572
idem; in plurali, τὰ ἐπίχρως, ut hic; ab ἐράω, diligo, desidero, verso;
in η, ἐπίχρως φέρειν, gratificari.

Ἀνυκτός, ἡ, ὁ, tolerabilis, tolerandus, ferendus; *ab ἀνέχω, tolero.* 573

Ἐριδαίνω, contendo; *ἐριδαίνων, 2. dual. ind. præs. ab ἔρις, ἰδος, ἡ,* 574
contentio.

Κολοῖς, οὔ, ὁ, graculus; *hinc κολοῖάω, graculorum more vocem* 575
edo; κολοῖς, οὔ, ὁ, strepitus, tumultus, turbatio. *Metaph. ἀπὸ τῶν*
κολοῖων, id est, à graculis; quippe aves quæ gregatim volare solent
magno cum garritu, strepituque; hinc κολοῖάω, tumultuor.

Ἥδως, τὸ, jucunditas, voluptas, cum leni Æol. pro aspirat. est inde- 576
clinabile; ab ἡδύς, εὔα, ὁ, suavis; *ἡδως, ιος, τὸ*, cum aspirat. acetum
significat.

Παράφηναι, persuadeo, hortor. 577

Νοσοῦση, intelligenti, dat. sing. scem. part. νοίω, à νοῖω.

Νικιήσι, pro νικίῃ, 3. sing. præs. subj. νικίησι, metri causâ, νικιήσι. 579

Ταράσσω, seu ταράττω, f. ξω, commoveo, turbo: *per tmesin pro συ-*
ταράξῃ, 3. sing. aor. 1. subj. propriè dicitur de aquâ, cum limum in eâ
commovemus; à ῥάσσω, pulso, dejicio, frango; hinc ἀράσσω, pulso, et
præponendo τ, ταράσσω.

Ἄστρεοπηγῆς, ἡ, ὁ, fulgurum auctor; *ab ἀστρεπή, ἡς, fulgur, poet.* 580
pro ἀστρεπή, et hoc ab ἀστρεάπτω, fulguro, quasi ἄστρα ἰάπτω, ab ἀστῆ,

ίρος, ὅ, sive, ἄστρον, α, τὸ, astrum, et ἰάπτω, mitto. *Anle.* παρὰ τὸ ἀστέρης ἰάπτειν (*inquit Eustath.*) id est, ἀστρουδῆς δίας πίμπει, emittere fulgorem instar astri. *Sunt qui ἀστρεπὴ factum dicunt ἀ στρεπὴ, idem; hoc autem παρὰ τὸ στρεπὴ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ὄραϊν quod oculos visu spoliatur; vel, παρὰ τὸ ἀναστρέφειν ποιῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς, quod avertere cogat oculos.*

- 581 Στυφιλίζω, fut. ξω, asperè tracto, depello, evertō, quatio, agito, disjicio, deturbo; ἀ στυφιλὸς, ἡ, δι, durus, asper; *quod ἀ στίφω, astringo: quòd quæ astringuntur et inspissantur, soleant indurari.*

Φέρεται, ἀτα, ατα, præstantissimus, superl. ἀ φέρω.

- 582 Καθάπτισθαι, infin. pro imperat. more Attico; καθάπτομαι, tango animum dictis; ἰέμεν mulceo; καθάπτικοι λόγοι, mordacia dicta.

Μαλαυδὸς, ἡ, δι, mollis, mitis, placidus, indulgens: ἀ μαλάσσω, fut. ξω, mollio.

- 583 Ἰλαος, α, ὁ καὶ ἡ, placidus, propitius, benignus, clemens; ἀβ ἰλάομαι, fut. ἄσομαι, placo.

- 584 Ἀναίσσω, fut. ξω, sursum ruo, surgo; ἀναίξας, aor. 1. part. ab ἀνά, et αἰσσω, ruo, cum impetu feror.

Ἀμφικύπτειν, α, τὸ, poculum utrinque ansatum, vel labia introrsus inflexa habens: quidam exponunt poculum geminum, ut Gaza ex Aristotele annotat: ubi ait ille cellulas favorum esse geminas, ut sunt ἀμφικύπτειν, ab ἀμφί, in compositione, utrinque, circum, et κύπτειν, α, τὸ, cyathus; sic dictum ἀπὸ τῆς κυφότητος, ob concavitatem vel curvitatē, ἀ secundo aor. verbi κύπτω, fut. ψω, pronus sum, inclino caput. *Sunt qui dici referunt quasi κύπτειν, ἀπὸ τοῦ χύειν εἰς αὐτὸ πηλὸν, id est, vinum. Nota δίας semper cum ἀμφικύπτειν adjungi.*

- 585 Τίθω, 3. sing. imperf. pro ἵθω, et Attic. ἵθῃ, transumpta ab inusitato τίθω.

- 586 Τίτλαθι, præ. imperat. ἀ τίτλημι, ἀ τλάω; sunt tamen qui aor. 2. esse dicunt, habereque anadiplasiasmum Ionicum, pro τλά, et τλάθι, legitur et τίτλα pro τίτλαθι.

- 587 Ὀφθαλμός, ὅ, ὁ, oculus, quasi ὀπταλμός: ἀβ ὀπτομαι, video, et ἄλλομαι, salio; δι' ὃ ἄλλομαι τὸ ὁρατικόν, in quo visus salit, aut ex quo salit visio; vel quasi ὀπῶν ὀπτομαι, per syncop.

- 588 Θυνάμενην, cæsam, acc. sing. fæm. part. præ. pass. verbi θύνω.

- 589 Ἀργαλῆος, ἰα, ἰον, molestus, difficilis, pro ἀργαλῆος, ε, pro λ Attic. ab ἄλγος, ιος, τὸ, vel quasi ἰργαλῆος, ἀβ ἰργον, opus.

Ἀντιφύρομαι, resisto, obviam me fero, occurro in certamine, repugno.

- 590 Ἄλλοτ', pro ἄλλοτι, aliàs, alio tempore.

Ἀλέξω, arceo, adjuvo, opem fero; tempora sumit ab ἀλέξω fit ex fut. 1. ἄλξω, interjiciendo ε, ab ἄλκω inusit. quod ab ἀλκή, ἤ, ἡ, robur; sed ἀλέγω, fut. ξω, curam gero; ἀλέξιμηναι, Dor. pro ἀλίξω.

Μέω, paro, cupio, quæro, præ. μίμωκα, per syncop. μίμωκα, hinc partic. μίμωκας, ὡς, ὅς. hinc etiam μίμωμαι, Il. i. 638. pro μίμωκαμαι, et μίμωκαται, Il. β. 863. pro μίμωκασαι, vel μίμωκασαν.

- 591 Ρίπτω, fut. ψω, projicio, præcipitem do; ἀ ρίπω, vergo.

Τάξω, prehendo, capio, tendo, extendo; venit ἀ τύνω hinc aor. 2. ἔταγον, et reduplicat. τίταγον, partic. τίταγών pro ταγών Poëta non-

nunquam perfecti augmentum reliquis cujusvis modi temporibus, maxime verò aor. tribuunt. παῖδες regitur à participio πινῶν, Dunbar. Coll. Græc. Min. p. 164. quod vide.

Βηλδς, εὖ, ὁ κὲ ἦ, limen domûs; à βάλω, et λίαν, quòd per limina sæpius eatur, Harm. sed βίλος, ιος, τὸ, cum ι, telum; à βάλλω.

Θιοπίσις, υ, ὁ κὲ ἦ, divinus, magnus, mirificus; ἐκ θιού πιστὸν vel θν θιὸς ἀν θιόποις à θιόπις, ιος, ὁ κὲ ἦ, vaticinus, divinus, à θιός, et ἴστω, poët. pro ἴσω hinc θιοπίζω, vaticinor. Vid. β. 367. θιοπιοίη.

Ἥμαρ, ατος, τὸ, dies, poët. pro ἡμέρα, quod deducitur ab ἡμερος, ου, 592 ὁ κὲ ἦ, suavis, ad differentiam noctis quæ horrida et immitis est; vel ἀπὸ τοῦ ἡμέριον, quasi ἡμέρα, quòd eam maximè homines desiderant; vel quasi ἄμα ἐφ ῥίψα, simul cum aurorâ fluens; hinc εἡμερον, η. 30.

Καπίσιον, Æol. syncope pro κατίπισιον, aor. 2. verbi καταπίπτω, poët. 593 rejecto α, et mutato τ in lileram sequentem, euphoniæ gratiâ.

Ἐΐην, poët. pro εἴην, ab εἶ, 3. sing. imperf. verbi εἶμι, Ion. ἴω poëtica ectasi, ἦα, ἦε, ἦι.

Κομίζω, fut. σω, curam gero, habeo, capio, recipio, excipio; ἴστω 594 gesto, veho, porto; κομίζομαι, voce mediâ, idem; κομισάμεντο pro κομίσαντο, 3. plur. aor. 1. à κομῖν, curam gero.

Μυδάω, vel μυδῖω, fut. ἴσω, rideo, subrideo; μυδάσθω pro ἡμυδάσθω, 595 3. sing. aor. 1. à nomine μύϊον, quod de minore et leniore risu quàm γαλῶν vel à μύϊον, et ἰδούς, dens; quòd subrisione dentes parum nudentur, Harm.

Οἰνοχοῖω et οἰνοχύνω, vinum infundo, potum ministro, pincernæ munere fungor; οἰνοχόει, 3. sing. imperf. ab οἰνοχόος, υ, ὁ, pincerna; quod ab οἶνος, υ, ὁ, vinum, et χύνω, fundo; οἰνοχοῦσθαι autem dicuntur convivæ, à ministris vinum accipientes.

Νέκταρ, εος, τὸ, vini genus, compositum ex favis et floribus odoratis, ex quo poëtæ finxere deos bibisse; à νι, et κτῶ, occido, inquit Martin. quod diis immortalem vitam suppeditet; sed Harmarus annotat, ex Suida, dici quasi νέον κτήρ, nova possessio; juventutem enim ætate deperditam restituit.

Ἀφύσσων, ευσα, εν, hauriens, part. præs. verbi ἀφύσσω.

Ἀσέσιτος, υ, ὁ κὲ ἦ, vel ἄσέσιτος, η, εν, inextinguibilis, immensus; ab 599 α privat. et σβέννω, sive σβέννυμι, extinguo: tempora sumit à σβίω.

Ἐνῶρτο, excitatus est, 3. sing. plusq. passivi; ἄρην, ἄρεα ab ἰνέω.

Γίλως, ὁ, risus; genit. γίλωτος vel γίλως, dativ. γίλω, unde in dat. Odyss. σ. 99. γίλω τελευται, et in accus. Odyss. σ. 349. γίλων ἱτάροισιν ἵκνῃν à γιλάω, rideo; quod ab ἔλῃ, ης, ἦ, id est, calor; è caloris enim copiâ risus profluit, ad quod etymon alludit Homerus hoc in loco, ubi dicit ἄσέσιτος γίλως, major risus, quàm extingui potest: sumpta metaph. ab igne; Martinius deducit à γίλω, splendor solis; quòd risus sit serenitati similis.

Ποικνύω, et ποικνύω, aliquid sedulò ago, satago, valde occupor, ministro; ἀπὸ τοῦ ποιεῖν, et πνύειν, nam qui satagit, et properanter opus facit, anhelat; hinc ποικνός, ε, ὁ, minister, famulus. ποικνύοντα, Angl. hobbling or bustling about, acc. sing. m. part. præs. Vid. Sam. Clarke, et Dunbar. Collect. Min. Not. in loc.

- 601 Περίπας, ασα, αν, totus; à præpositione περί, et πᾶς, omnis, universus.
- 603 Φέρμενγέ, γγος, ή, cithara; deducit Eustath. παρά τὸ φερίμεν, quod per syncopen dicitur pro φερίμεν, propriè, præsentio. Etym. dici tradit quasi φερίμενγέ· παρά τὸ φερεγγῆσθαι τῆς οἰμης, primò enim solitus est Apollo citharam pulsare, deinde musarum cantus, vel carmina sunt subsecuta. Harmarus autem à φέρω, et ὄμος, υ, ὀ, quia humeris fertur; fortasse à φέρω, et μνήζω, quòd musica, lætitiæ comes, dolorem et iram avertat.
- 604 Μοῦσα, υς, ή, musa, dea cantûs; à μάω, quæro; quoniam est πάσης παιδείας αἰτία. Plutarchus dici putat ab amore mutuo, quem inter se exercebant, quasi ὁμοῦ δι' εὐνοίαν αἰὶ καὶ φιλαδιφίαν οὖσας· alii quasi ὁμοίουσας, quòd uno nexu omnes disciplinæ teneantur. Eustath. à μνήν, docere.
- 605 Δαμπερὲς, ρᾶ, ρόν, splendidus; à λάμπα, fut. ψω, splendo. Φῶς, ιος, τὸ, lux, lumen: quod contractum est φῶς, φωτὶς, τὸ, à φάω, luceo; φῶς, ὁ, vir, apud poëtas.
- 606 Κακκίω, dormiturio, magis somni cupiditas, quàm tempus hoc verba significatur, quod verbis in ίω est familiare; pro κατακίω· ab antiquo verbo κίω, pro κῠμαι, jaceo; hinc κακίω, υσα, ον, dormiturus.
- 607 Ἦχι, et ἦπερ, quomodo, ubi, pro ἦ, idem: ab ἔς, ἦ, ὅ, qui, quæ, quod.
Ἀμφιγυῖης, ἥσσα, ἦν, utrinque claudus, id est, utroque pede; à γυῖς, ή, ὃν, claudus, quod est à γυῖον, υ, τὸ, membrum. γ. 34. in plur. propriè, pedes; ἀμφιγυῖης, epitheton Vulcani apud Homer. qui claudus fuit, ex quo ob deformitatem à parentibus cælo dejectus est.
- 608 Εἰδυῖσι, scientibus, sapientibus, Ion. pro ιδυῖαις, dat. plur. scem. part. perf. ab ιδίω, ιδιῶς, et per syncop. ιδῶς.
Πραπίς, ἰδος, ή, præcordia; item ratio, mens, solertia, prudentia: quòd mentis sedes sunt præcordia seu pectus; sed usurpatur in plurali tantum.
- 610 Κοιμᾷθ' pro κοιμᾷτο, cubabat, 3. sing. imperf. verbi κοιμέσθαι.
Ἰπνός, υ, ή, somnus; παρά τὸ ὑποπνῖν, quòd dormientes, si sani sint, molliùs et submissiùs ducant spiritus; alii παρά τὸ λύνει τοὺς πόνοους, quasi λύπονος· nam Homer. vocatur, λύνει μελισθήματα θυμοῦ, Il. ψ. 61.
- 611 Ἐνθα, ἐνθάδε, ubi, ibi, hæc, illac, β. 91.
Εὔδω, dormio, ab ἔω, colloco; quòd cubantes ad somnum se component; vel ab εἶδω, bene; et ἔδω, edo, qui liberaliùs se cibis invitanti, plerumque somnolenti sunt, inquit Harmarus; in prosâ usurpatur poetiùs καθιδῶ. Κάθειδ' pro ἐκάθειδε, 3. sing. imperf.
Ἀναβῶς, ᾄσα, ἀν, ascendens; part. ab ἔβην, à βαίνω.
Παρά δὲ, juxta vero.

CLAVIS HOMERICA

IN B'. ILIADIS.

ἌΝΕΠΕΞ, *Ionice pro ἀνδρῶν.*

Ἰπποκαρυστής, ὅ, ὁ, galeatus, habens conum ex caudâ equinâ, eques 1 bellicosus, ex equo pugnans; ab ἵππος, ὁ, ὁ, vel ἱ, equus, (*quod ab ἵπταμαι, et πούς, quod pedibus sit volucris*) et κορύσσω, galeo, armo, item armo in genere, concito, sic in δ. 424. et 442. ἀ κέρως, ὅς, ὁ, galea.

Εὐδοί, *pro ἡδοί, ab ἡδω, dormio.*

2

Παννύχως, ἰα, ἰα, per totam noctem; ἀ πᾶς, et νύξ, κτίς, ὁ, est etiam πάννυχος et πάννυχος, κ. 159. τί πάννυχον ὕπνοι αὐτῆς;

Νήδυμος, ὁ, ὁ, ὁ, ὁ, dulcis; *pro ἡδυμος, pleonasm. τοῦ ν, ab ἡδύς, ἡδύς, ὁ, suavis, vel profundus, unde vix emergere vel excitari possis: ἀ νὴ privat. et δύω, emergo, ingredior, induo, ἀ δύνω, idem.*

Μεμνήμεναι, cogitabat, *Ion. pro ἡμεμνήμεναι, 3. sing. praeterimperf. ind. 3 verbi μεμνήμεναι, f. ξω.*

Πολύς. *Ante. regulariter, et poet. genit. πολῖος. nom. plur. πολῖος, 4 πολῖς. gen. πολῖων, accus. πολῖας, πολῖς, irregul. genit. πολλοῦ, tanquam ἀ πολλός.*

Βάσσω, *apud poetas pro βαίω, vado; ἀ βάω inusit. βάσσω ἴθι, id est, 8 yade, accelera.*

Ἀτρεκέως, *Ion. pro ἀτρεκέως, verè, ab ἀτρεκέως, ἰός, ὁ, ὁ, ὁ, verus, ab α 10 privat. et τρέω, timeo: quia qui verè dicit, non timet; vel ἀ τείχω, curro, ut sit, ὁ μὴ παρατείχων τὴν ἀλήθειαν, qui non veritatem transgreditur. Iones in adverbis derivatis ab adjectivis primæ declinationis contractorum ponunt: ante ας.*

Ἐ, ipsum; ab ἔ, sui.

11

Κελεύω, f. σω, jubeo, hortor; ἀ κέλω, idem.

Καρηκομάω, caput comatum habeo; ἀ κάρη, τὸ, indecl. caput, et κομάω, comam nutrio; *quod ἀ κόμη, κς, ἱ. Ante.*

Πανσθενής, omni impetu, festinantissimè; *vel cum toto exercitu, 12 πανστρατί, ἀ σίω, concito, impello.*

Εὐεγνύσιος, ἰα, ὁ, ὁ, latas vias habens, lativius; *ab ἀγνύα, ἄς, ἱ, vicus, via pro vico, quod ab ἄγω, duco; vel secundum Hesych. ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς ἄγειν ἡμᾶς τὰ γνῖα, quod per eam membra ducamus, id est, eamus. Secundum Suidam, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πῶς γνῖα καὶ κάμφεις, quod non habeat membra neque flexus, id est, anfractus.*

Ἀμφί, utrinque, sine, seorsum, diversè, *ut hîc; ab ἀμφί.*

13

Ἐφάπτομαι, attingo, capesso, pertineo, impendo. *Attic. pass. pro 15*

- activ. et contra : sic nomin. pro vocat. et contra ; sic superl. pro compar. et contra : ἰφίπται, præt. pass. ab ἐπὶ, et ἄπτω, necto, fut. ἄψω, præt. ἴφα, aor. 2. ἴφον, præt. med. ἴφα, pass. ἴμμαι, aor. 1. ἴφθην.
- 18 Κιχάνω, à κιχίω, invenio, κίχων, 3. sing. imperf.
- 19 Χύω, fundo, fut. χύσω, præt. κύνωχα, præt. pass. κίχυμαι, aor. 1. ἰχύθην κίχυνθ' pro κίχυντο, 3. sing. plusq. pass. à χίω, idem.
- 20 Νηλῖος, α, ον, possessivum ; à Νηλεὺς. Vide Πηληϊδῆς. Ante.
- 21 Τῖ, honorabat, pro ἔτι, 3. sing. imperf. ind. verbi τίω.
- 22 Ἐυσάμενος, Attic. pro ἐυσάμενος, η, ον, ex ἐυσάμην, similis fui, aor. 1. med. τοῦ ἰδω.
- Θεός, θεία, θεόν, divinus ; à θεός, οὔ, εἰ, Deus ; contract. ex θεῖος, seu θεῖος.
- 23 Δαίφρων, ονος, εἰ καὶ ἡ, bellicosus, in bello prudens ; à δαίος, ια, ον, hostilis, vel prudens ; à δαίω, uro, vel disco, et φέρω, ἵκω, ἡ, mens.
- Ἱπποδάμοις, ου, εἰ καὶ ἡ, equorum domitor ; ab ἵππος, et δαμάω, domo.
- 25 Ἐπιτρέπω, committo, curæ trado. Sed ἐπιτρέφω, nutrio : ἐπιτρέφεται, 3. plur. perf. Ion. pro ἐπιτρέφονται ἐίσι.
- Μίμηλα, curæ sum, præt. med. à μέλλω, per ectasin pro μέμολα, aut per syncopen pro μεμύληκα, præt. activo. hinc μεμήλω, curæ erat, infra 614, et μεμηλώς, vīa, ἵς, curans ; πλούτωιο μεμηλώς, Il. α. 708. quod aliquando qui curæ est.
- 26 ἔνις, 2. sing. aor. 2. act. imper. à ξυνίημι, communiter per σ, σύνις.
- 27 Ἄνωθεν, procul, remotè ; legitur cum genit. ut Iliad. π. 89. ἄνωθεν ἡμῶς, sine me ; ab ἄνω.
- Ἐλαιοῖα, misereor, idem quod ἱλεῖω, poet. ab ἱλως, α, εἰ, vel ιος, ους, misericordia ; hinc ἱλιῶ, misereor.
- 33 Ληθῆ, ῆς, ἡ, oblivio ; à λήθω, supra.
- 34 Μελίφρων, ονος, εἰ καὶ ἡ, dulcia sapiens, jucundus, dulcis, mellitus : hinc epitheton somni, Iliad. ζ. 265. vini, εἶον μελίφρονα. θ. 188. μελίφρονα πύρρον, suave triticum, id est, τίφρον, commodissimum equorum pabulum. Odyss. α. 436. σίτωιο μελίφρονος, cibus dulcis ; à τὸ μέλι, mel, et φέρω, ἵκω, ἡ, mens.
- Ἀνίω, Atticè pro ἀνείω, poet. pro ἀνίω, Ionic. pro ἀνῶ communiter, aor. 2. subj. ab ἀνίημι, remitto, manu emitto, dimitto.
- 37 Φῆ pro ἴφην, aor. 2. à φημί, hinc, puto.
- Κύνες pro ἐκύνες, poet. et Æol.
- 38 Νήπιος, ιω, εἰ, imbecillis et infirmus, adject. si ad ætatem referatur, parvulus et infans ; etiam de brutis ; si ad animum, significat stultum, insipientem, ut hinc, dementem, à νῆ, privat. et ἴπω, dico : qui loqui non possit ; sed ἥπιος, ιω, ιω, blandus, mitis, placidus, humanus, in 4. Iliad.
- Ἦδω, Att. pro ἦδω, Ion. quod est pro ἦδω, 3. pers. plusq. med. verbi ἴδω, scio : est etiam ἦδη Att. pro ἦδεα, quod Ion. pro ἦδω, 1. persona sing.
- 39 Στοναχῆ, ῆς, ἡ, gemitus : quod à στενός, ου, εἰ, hoc autem à στενός, ἡ, δν, angustus, arctus.
- 40 Ὑσμῖν, ῆς, ἡ, pugna, bellum, ab ὑπομένω, sustineo, tolero : quòd pugna et insubtus hostium sustineatur, pro quo dicitur etiam ὑσμῖν, Il.

β. 863. *μίμασαν ἱερῶν μάχουσαι* hinc etiam adverb. Il. β. 477. *ἱερῶν δ' ἵναι*, ut ad prælum irent.

Ἐγείρομαι, excito, suscito, expergefacio, et syncop. *ἔγγραμι*, unde 41 *ἔγρειτο*, 3. sing. imperf.

Ἀμφιχυτο pro *ἀμφιέχυντο*, circumfusus erat, 3. sing. *plusquamperf. pass. dempto augmento*; ab *ἀμφιχίω*.

Ὀμφή, ἦς, ἡ, *proprie*, divina vox, vaticinium; ab *ὄν*, *οὔσα*, *ὄν*, et *ὄμφη*, quasi ἡ τὸ ὄν *φαίνουσα*, aperiens id quod est, veritatem prodens: *est etiam fama*, somniorum visio; hinc *ὀμφήεις*, *ὤσα*, *ὤς*, *ὤτες*, vaticinans, vates.

Ὀρθίω, f. *ὄρω*, dirigo, erigo, attollo; *ἐρθοῦμαι*, erigor, seu erigo me; 42 ab *ὀρθός*, ἡ, ὁ, rectus; *ἐρθωθείς*, ὤσα, ἰν, part. aor. 1. pass.

Χιτὼν, ὤτης, ὁ, vestis interior, ut hinc, vel vestis exterior, vel vestis militaris, cui arma superinduuntur; *aliquando et foeminea*: in plurali *aliquando* significat lineæ. *Odyss. v. 108. ἵθα δὲ Νύμφαι φάει ὑφαίνουσι ἀλκιόεφρα*, illic Nymphæ texunt lineæ cæruleæ; *idem* *χλαμύς*, ὕδατος, ἡ, vestis quæcunque exterior.

Νηγάτις, *ν*, ὁ καὶ ἡ, novus, nuper factus: *ἀ νίος*, *α*, *ον*, novus, et *γίνομαι*, fio, quasi *νηγάτις*, id est, *νωστὶ γινόμενος*, inquit Eustath.

Φῆρες, *ῆς*, τὰ, pallium, vestis exterior, virilis; *aliquando et foeminea*: in plurali *aliquando* significat lineæ. *Odyss. v. 108. ἵθα δὲ Νύμφαι φάει ὑφαίνουσι ἀλκιόεφρα*, illic Nymphæ texunt lineæ cæruleæ; *idem* *χλαμύς*, ὕδατος, ἡ, vestis quæcunque exterior.

Ἵπαι, poet. pro *ὑπὸ*, ut et *παρὰ* pro *παρά*: hinc cum dativo, *aliquando* 44 cum genit. *aliquando* cum accus. vel *ὑπαι*, hinc, per *imesin*, pro *ὑποδύσαντο*, 3. sing. aor. 1. med.

Λιπαρός, ὁ, ὁ, unctus, pinguis; *ἀ λίπος*, *ως*, τὸ, pinguedo; *est etiam* *λιπαρός*, maturus, formosus, lautus, splendidus; *ἀ λίαν*, et *πίος*, *ως*, τὸ, pinguedo.

Πῆδilon, *ν*, τὸ, talare, pedis vinculum, calceus; *παρὰ τὸ περιελίσθαι αὐτὰ ταῖς ποσίν secundum illud Virg. pedum circumdat vincula plantis*; unde Eustath. annotat, olim cum diphthongo scriptum fuisse *πῆδυλον*.

Ἀργυρέηλος, *ν*, ὁ καὶ ἡ, argenteos habens clavos; *ἀργυροῖς ἥλοις διαπύ* 45 *παρμένιος*, argenteis clavis distinctus; ab *ἥλος*, *ν*, ὁ, clavis.

Πατρώϊος, *α*, *ον*, paternus; *Ionice affigitur ι*, quod Attici subscribunt; 46 *πατρῴος*, *ῶα*, *ῶον*, idem.

Ἀφθίτος, *ν*, ὁ καὶ ἡ, incorruptus, corruptioni minimè obnoxius; *item* immortalis, æternus; ab *α priv.* et *φθίω*, corrumpo.

Προσβήσατο, conscendit, 3. sing. aor. 1. med. verbi *προσβαίνειν*. 48

Φῶς, lumen, pro *φῶς*, per pleonasmum *literæ ο*: *ἀ φάω*, luceo. 49

Λιγυφθογγος, *ν*, ὁ καὶ ἡ, clamosus, argutam vocem edens; *ἀ λιγύς*, ὤσα, 50 *ὤς*, sonorus, et *φθίγγω*, sono, loquor, vocem edo; hinc diphthongus.

Κηρύσσω, fut. *ξω*, præconem ago, per præconem jubeo, præconio 51 voco aut convoco. De aliis significantibus, quas non habet Homerus, consule lexica.

Ἴζω, sedere facio, struo, constituo, colloco, considerare facio, ut hinc; 53 *aliquando neutraliter*, sedeo: ab *ἴζω*, verso *ι* in *ι*.

Συγκάλιω, fut. *ίσω*, convoco; *ἀ καλίω*. 55

Πονηρὸς, *ῆς*, ὁν, prudens, astutus, ut hinc; *aliquando* *densus*, ut *Iliad*.

2. 281. πυκνὰ κίνυτο φάλαγγες, densæ movebantur phalanges; *fit ex πυκνός (interjecta i) idem quod ex πύκα (quasi πυκνός) densè, spiassè, accuratè, affabrè; hinc πυκάζω, tego, denso, munio.*
 Ἀρτύνω vel ἀρτύνω, apparo, instruo, condio; ἀρτύνομαι apparor, vel apparo, ut hîc ab ἄρω, apto; ἡρτύντο, 3. sing. imperf.
- 56 Ἐνύπνιον, u, τὸ, insomnium, quodd se dormienti obtulit; accipitur etiam adverbialiter, per somnum, in somnis, ut hîc; ab ὕπνος, ou, ò, somnus.
- 58 Εἶδος, ιος, τὸ, facies, forma, figura, ut hîc; aliquando forma, pulchritudo: ab εἶδω.
- Μέγας, ιος, τὸ, magnitudo, proceritas: à μέγας, ἄλη, α, magnus.
 Ἀγγισα, proximè, maximè, aliquando cum genit. aliquando cum dat. hîc autem sine casu; pro ἀγγισα dicitur, Il. ζ. 470. ἀγγι μάλιστα hîc ἀγγισίω, sum propinquus, et ἀγγισίως, ἰως, ò, cognatus, propinquus: ab ἀγγι, vel ἀγγῆ, adverb. prope, juxta: quod etiam regit genit. et dativum.
- Ἐφικει, pro ἰσικει, simillimus erat, 3. s. plusq. m. verbi εἶκω, similis sum: sic ἰώλπειν, pro ἰώλπειν ab ἰλπω et ἰώγειν, pro ἰέγειν, ab ἰέγω, quia omnia assumunt aliquid augmenti præter augmentum præteriti, ut sic scriberentur ἰοίκειν, ἰόλπειν, ἰέγειν sed poetica licentiâ hoc augmentum transfertur è primâ in secundam syllabam.
- 71 Ὀχέμεν, u, ετο, aor. 2. med. verbi ὀχεμαι.
 Ἀππιτάμενος, η, ου, part. aor. 2. med. ab ἀπιτάμεν, præter. ἀπιτάρμαι ab ἀπὲ et ἵτταμαι (quod à πτάω, idem) ut ἵτταμαι, aor. 2. ἵτταμεν, part. τήμινος ἵτταμαι, volo; ἀπιτάρμαι, avolo, evolo: sæpè dicuntur ambo de iis, quæ cito cursu avium more feruntur; est etiam ἵττα in activo, quasi ab ἵτταμι.
- 73 Πειρίσσομαι, tentabo, fut. med. verbi περιένω.
- 74 Πολυκλήης, ἴδος, ò κῆ ἡ, Ion. pro πολυκλήεις, multas habens clausuras, vel compages, seu sedes; à πολὺς, et κλήης, ἴδος, ἡ, pro sede nauticâ; aliquando clavis, seu vectis, seu quicquid januam clausam continet; aliquando pars corporis; à κλῆς, κλειδός, ἡ, clavis; hîc κληίζω, fut. εω, claudio, à κλέω, idem. Eustathius tamen annotat κληίς, transtrum, sedes nautica, derivari à κλάω, frango: quia ibi κλάται τὸ σῶμα συγκαμφθῆν.
- 75 Ἄλλοθεν, alîundè; ἄλλοθεν ἄλλος, aliunde alius.
- 76 Κατ' ἄρ' ἔζετο, considebat, per tmesin et Ion. pro καθίζετο, 3. sing. imperf. verbi καθίζομαι.
- 77 Ἡμαθίης, ἰοσσα, ἐν, Ion. pro ἀμαθίης, arenosus, pro ψαμαθίης ab ἄμαθος, pro ψάμαθος, u, ἡ, arena, antè: mascul. pro foemin. Attic. vel poet.
- 79 Ἠγήτωρ, ορος, ò, princeps, ductor; ab ἡγίομαι: est etiam ἡγητής, ἡγος, ò, et ἡγμῶν, ἰος, ò κῆ ἡ, idem.
 Μίδω, rego, impero, ut hîc, curo, μέδομαι, idem: sed plerumq. apud Homerum, curo, aliquando machinor; μέδω, idem; μέδω autem à μέδω, consulo: bono enim pars regiminis est bene consulere, inquit Harm.
- 80 Ἰσπῶ, tempora sumit ab ἵπῶ hîc ἰσίσπω, dico, ut hîc, aliquando

objurgo, maledictis offendo; *est etiam ἐνισπῶν, perispomen. Od. γ. 93. ὅλαρον ἐνισπῶν*, mortem dicere; *reduplicantur initiales literæ, Iliad. α. 551. τὸν δ' ἔκτωρ ἐνίσσκει*, hunc Hector objurgavit; *pro ἐνίσσω dicitur ἐνίσσω, Iliad. α. 197. ἐκπύγλαις ἐπίσσει ἐνίσσμεν*, asperis verbis increpare; *et ἐνίσπει, Il. η. 446. ὅστις, ἔκ' ἀθανάτοισι νόον κ' μῆτιν ἔνπει*, qui amplius immortalibus mentem et consilium suum indicabit; *ἐνίσσω, et ἐνίσπει, idem*, objurgo, reprehendo.

Ψῦδος, *ως, τὸ*, mendacium: ἀ Ψύδω, fallo. *Vid. Iliad. ζ. 163.* 81

Φαῖμα, *pro φαῖμα, Attica syncop. aor. 2. optat. ἀ φαί.*

Νεοφίζω, separo, *item* privo; *sed in activâ voce non habet Homerus*; νεοφίζομαι, separor, separo me; *item* aversor, rejicio, recuso, repudio, *ut νεοφίζομαι hic, et α. 222. ἀ νεοφί.*

Ἐκκρίσσειμι, post surgo; ἐκκρίσσειν, 3. pl. aor. 2. ind. ab ἐκρί, ἀνά, et 85 ἔκκρι.

Ἔθνος, *ως, τὸ*, gens, natio: *aliquando pro ordine, et societate, et genere hominum*; *dicitur et in singulari et plurali de brutis, ut gens et gentes apud Latinos, ab ἔθνος, ως, τὸ*, mos; *quod aliæ gentes habeant alios mores et consuetudines.*

Μελισσάν, *Dor. pro μελισσῶν ἀ μέλισσα, sive μέλιττα, ας, ἡ, apis*; ἀ μέλι.

Ἀδινός, *ἡ, δὲ*, frequens, confertus, *ut hic*; *aliquando tener, mollis, imbecillis, ut Odys. α. 93. μὴλ' ἀδινὰ σφαλῶσι, κ' ἐλλίποδας ἱλμας βοῦς*: *quod alii exponunt pingues, alii teneras et imbecillas oves mactant*; *πρὸς συγχεῖν τῶν βούων potest etiam exponi albas oves*: *nam aliquando, teste Constantino, ἄδινος significat albus*; *aliquando miserabilis, lamentabilis*: *aliquando stridulus*; *ab ἄδαν, et ἄδαν, adverb. affatim, abunde*: *quod interdum regit genit. interdum absolutè ponitur.*

Πίτρα, *ας, ἡ, et Ionic. πίτρα, saxum, aliquando scopulus, cautes*; 88 *aliquando rupes*: ἀ πίτρος, *ω, ἡ*, lapis minor; *quod ἀ πίτρα et πέτρα, inquit Martin. qui faciliè projicitur.*

Γλαφυρός, *εἰς, εἰς*, concavus, profundus; *aliquando etiam scitus, elegans, concinnus, varietate delectans*; *sed non apud Homer. nisi φειγνύγα γλαφυρὴν, Hymno in Merc. versu 64. sit exponendum elegantem pyram, potius quàm cavam, ἀ γλάφω, f. ψω, scalpō, fodio.*

Βοτρυδὶν, racematim, in modum racemi, botri; βότερεν, *ως, ἡ, ra-* 89 *cemus*: βοτρεῦς, *aulem, inquit Martinus, quod ποτὶς ἦν, potum effundat.*

Πτόμαι, πτόομαι, πτάμαι, ποτόομαι, ἵπταμαι, volo, volas; πίτομαι *hic*; πτάομαι, *Hym. in Merc. 155. ποτάομαι in versu sequenti*; ἵπταμαι *ante*; πικτόνται, *Ion. pro πικτόνται, tertiâ pers. plur. præter. pass. ποτάομαι, ποτίσμαι, πικτόνται*

Ἄλις, *adverb. confertim*; *aliquando satis, affatim, magna copia*, 90 *sine casu*; *in τῆς ἁλὸς, utpote in ἡ ἀθρόον ἐπὶ τὸ ὕδωρ, quod in mari sit aquæ abundantia*; *vel quod omnes aquæ ibi sint in unum collectæ*: *cum genit. interdum.*

Νῆον, *per systolen, pro νῆον, genit. ἀ νῆος, νῆος, ἡ, navis.* 91

Ἴλιον, *ἰνός, ἡ, littus, ripa. Etym. deducit παρὰ τὸ καταιονᾶσθαι ἐπὶ τῶν* 92 *κυμάτων, quod ἀ fluctibus alluatur*; *ab ἰονάω, aspergo, profundo.*

- ^{Ἐσιχῶντο}, pleonasm. poet. pro ^{ἔσιχοντο}, 3. pl. imperf. verbi ^{εἰχάω}, et ^{-άμαι}, ordine eo, procedo, aor. 2. ^{τῷ ἐέχῳ}, idem.
- 93 ^{Ἰλαδὶν}, turmatim, confertim; ab ^{ἴλη}, ^{ης}, ^ῆ, quod est pro ^{ἴλη}, agmen, seu turma, propriè sexaginta quatuor equitum; ab ^{ἐλίω}, cum tenui, coarcto, congreco.
- ^{Ὀσσα}, ^{ης}, ^ῆ, vox, rumor, divina fama, ut hìc; item omen; ab ^{ὀψ}, vox, quasi ^{ὀψα} hinc ^{ὀσομαι}, auguror, vaticinor, Il. ξ. 17.
- ^{Διόη}, 3. sing. plusquamperf. med. à præ. med. Att. ^{διόηα}, combustus eram; inflammabatur, fulgebat, ^{ἔξῆπτο}, ^{διετίετο}, inquit Constant. excitabatur; à ^{δαίω}, f. ^{σω}, comburo, luceo.
- 94 ^{Ὀτρύνω}, incito, urgeo, adhortor, fut. ^{ὀτρυνῶ}, pro quo Ionicè ^{ὀτρυνίω}, ut κ. 55. ^{ὀτρυνίω ἀνστήμηναι}, hortabor ut surgat; ^{ὀτρύνομαι}, incitor, ^{ὀτρύνω}, nom. sing. fæm. part. præ.
- ^{Ἀγέροντο}, 3. pl. aor. 2. med. verbi ^{ἀγίρω}.
- 95 ^{Τετρήχει}, 3. sing. plusquamperf. ^{τετρήχω}, verb. poet. pro ^{τετρήνω}, asper et salebrosus sum; à ^{τετρήνς}, poet. pro ^{τετρήνς}, ^{ῆα}, ^ῆ, idem; asper et salebrosus factus sum. Metaph. autem significat, tumultibus turbari.
- 96 ^{Ὀμάδος}, ^ς, ^ῆ, multitudo; item tumultus et strepitus, quem multitudo concitat, ut hìc; ^{Ὀμάδος} ^{καὶ δῦπος}, tumultus et strepitus, ψ. 233. ab ^{ὀμῶ}, et ^{αὐδῆ}, inquit Eustath. alii ab ^{ὀμάς}, ^{ὀμάδος}, ^ῆ, omnes simul, seu universitas; quod ab ^{ὀμῶ} hìc ^{ὀμαδίω}, congreco, et ^{ὀμαδῶ}, tumultuor.
- ^{Ἐννα}, novem, ab ^{ἑννς}, pro ^{ἑνς}, aliquando vetus: quidā novenarius inter numeros digitus est novissimus, id est, postremus, inquit Martin.
- ^{Σφίας}, illos, Ion. pro ^{σφῆς}.
- 97 ^{Βόῶ}, fut. ^{ῶω}, clamo, vociferor, ut hìc; aliquando clamans dico; refertur etiam ad inanimata; derivatur, à ^{βῶς}, ut propriè sit vox instar bovis.
- 98 ^{Σχολίατο}, Ion. pro ^{σχῶντο}, 3. pl. aor. 2. med. opt. ab ^{ἔχω}, cujus fut. 2. ^{σχῶ}, ex inusit. ^{σχῶ} hìc autem ^{ἔχω} sui compositi ^{κατέχω}, reprimo, cohibeo, significationem excipit.
- 99 ^{Σπουδῇ}, adverb. diligenter, festinanter, cum labore, vix, ut hìc; à ^{σπουδῇ}, ^{ης}, ^ῆ, quod in omnibus hìs significationibus legitur; festinatio, diligentia, studium, alacritas, prompta voluntas; hoc autem à ^{σπείρω} ἰδὼν, viam sequi.
- ^{Ἐπῆρτον}, Bæot. pro ^{ἐπῆρτόσαν}, occuparunt, 3. pl. aor. 1. pass. sed hìc activè sumitur.
- ^{Καθίδρα}, ^{ας}, ^ῆ, sedes, sella, sedile; ab ^{ἵδρα}, ^{ας}, ^ῆ, sedile; aliquando sedes, quæ honoris gratiâ alicui collosatur, ut 9. 162. ^{περὶ μὲν δὲ τῶν Δαναῶν τετρήνῳ}, ^{ἔδρη} ^{τι κρίασι} ^{τι}, honoraverunt te Danaï equites sodeque, et carnibus, &c. aliquando sedes, id est, habitatio; aliquando consessus; ^{ἵδρα}, ab ^{ἵζομαι}, sedeo; quidam legunt hìc ^{καθίδρας}, καὶ ^{ἵδρας}, divisè.
- 101 ^{Κάμω}, 3. sing. aor. 2. verbi ^{κάμω}, laboro, vel laborare facio.
- 102 ^{Δάω}, dedit, 3. sing. aor. 1. verbi ^{δίδομι}.
- 103 ^{Διάκτορος}, ^ς, ^ῆ, internuncius, minister. Mercurii epitheton, quasi ^{διάγων} ^{τὰς ἀγγελίας}, qui transmittit nuntia; idem ^{διάκτορς}, ^{ος}, ^ῆ, à cuius genitivo fit; sed non invenitur apud Homer. venit à ^{διᾶγω}, duco, transmitto; quod ab ^{ἄγω}, duco.

Ἀργυφόντης, υ, ὁ, Mercurius : quod Argum occiderit ; ab Ἀργος, ου, ὁ, Argus, qui centum oculos habuit, et φίνω, occido ; vel, ut volunt alii, quasi ἀργός ἀπὸ τοῦ φονίου, purus ab occidendo : pacificus enim deus est Mercurius : animus enim irritatus mutescit, et sedatur oratione facundā.

Ἑρμείας, υ, ὁ, Mercurius : poet. pro Ἑρμῆς ab ἔρμω, dico, nuntio, 104 mutato spiritu.

Πάριππος, υ, ὁ, domitor equi, eques ; epitheton propriè viri nobilis : ἀ πλῆσσω, f. ζω, percutio, cædo, vexo, et ἵππος, ου, ὁ, vel ἱ, equus.

Πολύμηνες, multos possidens agros, per conseq. dives ; ἀ πολλός, et ἀγός, 106 ἴος, ὁ vel ἡ vel ἄγην, agnus.

Θυίς, poet. pro Θυῖα, pro Θυίστης, Thyestes. Attici enim et poëtas vocat. in α 1. declin. ἀ nominibus in υς, usurpant pro nominativis : sic Νεφελήγεῖτα Ζεύς.

Φερῶμαι, poet. pro φερῶν, gesto, fero, tanquam ἀ φέρω vel φεράω. 107

Νῆσος, ου, ὁ, insula, ἀ νῶ, nato ; quæ mari, ἀ quo cingitur, innatare 108 videtur, et in eo velut fluitare : et hinc dicitur Æolus habitasse πτωλῆ ἐν νήσῳ, natanti insulâ, Odys. κ. 3. et α. 90. νῆσος ἐν ἀμφιέτρῳ, insulâ in circumfluâ ; vel activ. vel passiv.

Ἐνιδῶ, f. ἴσω, firmo, figo, colloco ; aliquando hæreo, adhæreo ; 109 ἐνιδῶμαι, incumbo rei, totis viribus aliquid facio ; aliquando sternor ; hic verò innitor, incumbo ; ἐνιδάμενος, ἴνα, ιον, part. aor. 1. med.

Ἀγος, ιος, Ion. γος, ὁ, Mars, ut hic ; aliquando prælium, aliquando 110 plaga prælio accepta, aliquando impetus, et belli desiderium ; ab αἶμα, interficio.

Ἐνιδῶσι, illigavit, 3. sing. aor. 1. verbi ἴδω. 111

Σχίστης, ιας, ου, miseriarum auctor aliis, aliis infestus, ut hic ; item 112 noxius ; item strenuus ad patiendum ; interdum crudelis, multa patiens, miser, impius, improbus, ingratus ; derivatur ἀ σχῶν, habeo, et τλάω, suffero.

Ἐπίσχετο, promisit, 3. sing. aor. 2. med. verbi ἐπισχίσσμαι.

Ἐκπίσαντ' pro ἐκπίσαντι, vastanti, dat. sing. aor. 1. part. verbi 113 ἐκπίσσω.

Ἀπορίομαι, f. ἵσται, abeo, redeo, discedo ; ἀ ἵσται.

Ἀπάτη, υς, ἡ, fraus, fallacia ; ἀ ἀπατάω, fallo, decipio. 114

Δυσκλῆς, ιος, ὅς, ὁ καὶ ἡ, ingloriosus ; ἀ κλῆς, ἴος, ἴως, τὸ, gloria, et 115 apud poëtas κλυός ἀ κλυῶ, celebros, vel celebrem reddo.

Ἰπερμνῆς, ιος, ὁ καὶ ἡ, præpotens, nimium violentus, Jovis epitheton ; 116 ἀ μένος, ιος, τὸ, robur, vis.

Παλίον κέρας, hic, et α. 24. synecdoch. arces civitatum, vel metaph. 117 gloriam civitatum significat.

Αἰσχρὸς, ῥα, ῥόν, turpis, id est, indignus, ut hic ; aliquando contu- 119 meliosus, aliquando deformis : compar. αἰσχερότερος, vel αἰσχίων, superl. αἰσχερότατος, vel αἰσχιωτός, ab αἶσχος, ιος, τὸ, turpitudine, probum, infamia ; hoc autem dicitur quasi αἰσχος, ab α privat. et ἵσχω, habeo, ut sit quod quis habere nolit.

Ἐσσημένωσι, futuris, posteris, poet. et Ion. pro ἱσμένωσι, part. fut. verbi ἵμι.

- ²Ἐσιχῶντο, pleonasm. poët. pro ἐσιχῶντο, 3. pl. imperf. verbi εἰχάω, et ἔειμαι, ordine eo, procedo, aor. 2. τῷ εἰχῶ, idem.
- 93 Ἰλαδίη, turmatim, confertim; ab ἴλη, ης, ἡ, quod est pro ἰλῆ, agmen, seu turma, propriè sexaginta quatuor equitum; ab εἰλίω, cum tenui, coarcto, congreco.
- ²Οὔρα, υς, ἡ, vox, rumor, divina fama, ut hìc; item omen; ab ὀψ, vox, quasi ὀψα, hinc ὄσομαι, auguror, vaticinor, Il. ξ. 17.
- Διδήη, 3. sing. plusquamperf. med. à præc. med. Att. διδήα, combustus eram; inflammabatur, fulgebat, ἔχρητο, διεκρίετο, inquit Constant. excitabatur; à δαίω, f. σω, comburo, luceo.
- 94 Ὀτρύνω, incito, urgeo, adhortor, fut. ὀτρυνῶ, pro quo Ionicè ὀτρυνίω, ut κ. 55. ὀτρυνίω ἀνστήμιναι, hortabor ut surgat; ὀτρύνομαι, incitor, ὀτρύνω, nom. sing. fæm. part. præc.
- ²Ἀγέροντο, 3. pl. aor. 2. med. verbi ἀγίρω.
- 95 Τετρήχε, 3. sing. plusquamperf. τετρήχω, verb. poët. pro τετρήνω, asper et salebrosus sum; à τετρής, poët. pro τετρής, ἡ, ὅ, idem; asper et salebrosus factus sum. Metaph. autem significat, tumultibus turbari.
- 96 Ὀμάδος, υς, ὅ, multitudo; item tumultus et strepitus, quem multitudo concitat, ut hìc; Ὀμάδος κὲ δῦπος, tumultus et strepitus, ψ. 233. ab ὀμῆ, et αὐδή, inquit Eustath. alii ab ὀμάς, ὀμάδος, ἡ, omnes simul, seu universitas; quod ab ὀμῆ hìc ὀμαδίω, congreco, et ὀμαῖω, tumultuor.
- ²Ἐννα, novem, ab ἑνός, pro ἑνός, aliquando vetus: quodā novenarius inter numeros digitus est novissimus, id est, postremus, inquit Martin.
- Σφίας, illos, Ion. pro σφᾶς.
- 97 Βοάω, fut. ἴσω, clamo, vociferor, ut hìc; aliquando clamans dico; refertur etiam ad inanimata; derivatur, à βῆς, ut propriè sit vox instar bovis.
- 98 Σχολάω, Ion. pro σχῶντο, 3. pl. aor. 2. med. opt. ab ἔχω, cujus fut. 2. σχῶ, ex inusit. σχίω. hìc autem ἔχω sui compositi κατέχω, reprimo, cohibeo, significationem excipit.
- 99 Σπουδή, ἡς, ἡ, quod in omnibus his significationibus legitur; festinatio, diligentia, studium, alacritas, prompta voluntas; hoc autem à σπείω, ὀδοι, viam sequi.
- ²Ἐγίτθευ, βασιλ. pro ἐγνύθησαν, occuparunt, 3. pl. aor. 1. pass. sed hìc active sumitur.
- Καθίδρα, ας, ἡ, sedes, sella, sedile; ab ἵδρα, ας, ἡ, sedile; aliquando sedes, quæ honoris gratiâ alicui collocatur, ut 9. 162. πρὶ μὲν δὲ τίον Δαναοὶ ταχύνωλοι, Ἐδρη τι χρέασι τι, honoraverunt te Danaï equites sedequæ, et carnibus, &c. aliquando sedes, id est, habitatio; aliquando consessus; ἵδρα, ab ἵζομαι, sedeo; quidam legunt hìc καθίδρας, καὶ ἵδρας, divise.
- 101 Κάμω, 3. sing. aor. 2. verbi κάμω, laboro, vel laborare facio.
- 102 Δῶκε, dedit, 3. sing. aor. 1. verbi δίδωμι.
- 103 Διάκτορος, υς, ὅ, internuncius, minister. Mercurii epitheton, quasi διάγων τὰς ἀγγελίας, qui transmittit nuntia; idem διάκτορες, εἰς, ὅ, à cuius genitivo fit; sed non invenitur apud Homer. venit à διάγω, tra-duco, transmitto; quod ab ἄγω, duco.

'Αργυφόντης, *u, i*, Mercurius: quòd *Argum* occiderit; ab 'Αργυ, *ov*, *i*, Argus, qui centum oculos habuit, et φίνω, occido; vel, ut volunt alii, quasi ἀργός ἀπὸ τοῦ φονίου, purus ab occidendo: pacificus enim deus est Mercurius: animus enim irritatus mitescit, et sedatur oratione facundā.

'Ερμείας, *u, i*, Mercurius: poet. pro 'Ερμῆς ab ἔρω, dico, nuntio, 104 mutato spiritu.

Πάξιππος, *u, i*, domitor equi, eques; epitheton propriè viri nobilis: ἀ πάλισσα, *f. ζω*, percutio, cædo, vexo, et ἵππος, *ov, i*, vel *i*, equus.

Πολύερος, multos possidens agros, per conseq. dives; ἀ πολὺς, et ἄρς, 106 *ης, i* vel *i* vel ἀρῆν, agnus.

Θυίς, poet. pro Θυίσα, pro Θυίστης, Thyestes. Attici enim et ποίτᾱ vocat. in *a* 1. declin. à nominibus in *us*, usurpant pro nominativis: sic Νεφεληγμέτα Ζεύς.

Φεῦμαι, poet. pro φεῦν, gesto, fero, tanquam ἀ φέωμι vel φεῦναι. 107

Νῆσος, *ov, i*, insula, ἀ νῆ, nato; quæ mari, à quo cingitur, innatare 108 videtur, et in eo velut fluitare: et hinc dicitur Æolus habitasse πτωλῆ ἐν νῆσῳ, natanti insulâ, Odyss. *u. 3. et a. 90.* νῆσος ἐν ἀμφιγύρῳ, insulâ in circumfluâ; vel activ. vel passiv.

'Ερείδω, *f. τίω*, firmo, figo, colloco; aliquando hæreo, adhæreo; 109 ἐρείδομαι, incumbo rei, totis viribus aliquid facio; aliquando sternor; hæc verò innitor, incumbo; ἐρεϊάμενος, *ῖνα, ion, part. aor. 1. med.*

'Αρς, *ios, Ion. ης, i*, Mars, ut hæc; aliquando prælium, aliquando 110 plaga prælio accepta, aliquando impetus, et belli desiderium; ab ἀρῶ, interficio.

'Ενδῆσι, illigavit, 3. sing. aor. 1. verbi ἰδῶν. 111

Σχίστιος, *la, ov*, miseriarum auctor aliis, aliis infestus, ut hæc; item 112 noxius; item strenuus ad patiendum; interdum crudelis, multa patiens, miser, impius, improbus, ingratus; derivatur ἀ σχῶν, habeo, et τλάω, suffero.

'Υπόσχεται, promisit, 3. sing. aor. 2. med. verbi ὑποχίωμαι.

Ἐκπίεσαν, pro ἐκπίεσαντι, vastanti, dat. sing. aor. 1. part. verbi 113 ἐκπύεθαι.

Ἀπορίομαι, *f. ἵσσομαι*, abeo, redeo, discedo; ἀ ῥίομαι.

'Απάτη, *ης, i*, fraus, fallacia; ἀ ἀπατάω, fallo, decipio. 114

Δυσκλής, *ιος, ῖς, i* καὶ *i*, ingloriosus; ἀ κλῆς, *ῖος, ῖος, τὸ*, gloria, et 115 apud poetas κλέος: ἀ κλέω, celebroy, vel celebrem reddo.

Ἰσπερμής, *ιος, i* καὶ *i*, præpotens, nimium violentus, Jovis epitheton; 116 ἀ μέγας, *ιος, τὸ*, robur, vis.

Πολίων κάρανα, hæc, et *i. 24.* synecdoch. arces civitatum, vel metaph. 117 gloriam civitatum significat.

Αἰσχρὸς, *ος, ῶν*, turpis, id est, indignus, ut hæc; aliquando contu- 119 meliosus, aliquando deformis: compar. αἰσχροτέρης, vel αἰσχρίων, superl. αἰσχροτάτης, vel αἰσχροτος, ab αἶσχος, *ος, τὸ*, turpitudine, probum, infamia; hoc autem dicitur quasi αἰσχος, ab *a* privat. et ἵσχω, habeo, ut sis quod quis habere nolit.

Ἑσσεμένους, futuris, posteris, poet. et Ion. pro ἱσμένους, part. fut. verbi ἵμι.

- 120 Μᾶψ, frustra, poëtica vox pro μάτην, ut hīc, cum injuriā, non jure, injustē; hinc et μαψιδίος, ἰα, ἰοι, stultus, ineptus, idem quod μάταιος, αἰα, οι, à quo μαψιδίος, temerē, injustē.
- 121 Ἄπρηκτος, υ, ὁ καὶ ἡ, imperfectus, irritus, ut hīc; aliquando vanus; cum ita significat, est pro ἄπρηκτος, ab α et πρέσσω. Sed sunt qui exponunt hīc ἄπρηκτος πόλεμος, infinitum bellum; si ita, derivatur à πρήσσω, eo per, facto per syncopen à πρέσσω, futuro verbi πρέσσω, transeo.
- Πολεμίζω πόλεμος, bellum gero, ut hīc; aliquando pugno, decerto, et tunc sine casu: alii legunt πολεμίζειν, in futuro πολεμήσω à πόλεμος, υ, ὁ, bellum.
- 122 Παῦρος, υ, paucus, aliquando parvus; aliquando παυρότερος, ἔρα, ῥον, deterior: pro superl. dicitur μάλα παῦρα αἰσούλα ἰδὲ, quā paucissima nefaria scivit.
- 124 Ὅρκιος, υ, τὸ, fœdus jurejurando sancitum, ut hīc; aliquando ea, quæ ad hoc fœdus sancendum pertinent, ut γ. 245. Κήρυκες δ' ἀνὰ αἶστυ θύων φέρον ὅρκια πιστά, Ἄρει δὺν, καὶ αἰνοὶ εὐφρονα, præcones autem per urbem deorum ferebant fœdera firma, agnos duos, et vinum lætificum: aliquando ipsum jusjurandum.
- Πιστός, ἡ, ὁ, fide dignus, fidus; à πίστις, ιως, ἡ, fides; à πείθω, persuadeo; ὅρκια autem dicuntur πιστά ex effecto; non quòd semper fideliter observentur, sed quòd fidelis observatio sit illis debita; hinc ita appellantur etiam cum minimè observantur. Iliad. δ. 157. κατὰ δ' ὅρκια πιστὰ πάτησαν, et fœdera fida conculcarunt.
- Τίμνω, f. μέν, seco, scindo, ut ante, α. 458. hīc ferio: nisi ὅρκια hīc etiam, ut et γ. 248. sit potiùs metonymicè accipiendum pro illis agnis, quorum pili in hoc fœdere faciendo abscissi fuerant, et distributi omnibus iis, quibus fœdus fuit observandum; ἀργῶν ἐκ κεφαλῶν τάμνει τείχας, agnorum ex capitibus abscidit pilos, &c. de fœderis sanciendo more, vide γ. 269. et sequentibus: quòd si ita accipiendum, τίμνω, propriam significationem habet; et ὅρκια πιστὰ τίμνω, est, per metonymiam adjuncti, fœdera fida ferire.
- Ἀριθμῶ, fut. ἔσω, numero: ἀριθμῶμαι, idem, item numeror, ut hīc; jungitur ἀριθμῶ cum καταλέγω, Odyss. π. 235. ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον, agè, procos numero recense; deducitur autem ab ἀριθμός, ὅ, ὁ hoc autem ab ἄρω, apto, quòd ex unitatibus ἀπὲρ conjunctis numerus resultet; vel quòd sit discreta quantitas, quasi ἀριθμὸς, ab ἀρι et τῖμνω est enim admodum divisibilis, inquit Harmar. ἀριθμηθήματα, poet. pro ἀριθμηθῆναι.
- 125 Λέγω, fut. ξω, dico, colligo, cubare facio, vel cubitum demitto; λέγωμαι, dicor, recenseor, item dico, et recenseo, dissero, diligor, colligo, cubo, dormio; λίσσασθαι, aor. 1. inf. med.
- Ἐφίστιος, ἴς, ὁ καὶ ἡ, domesticus, item qui habet larem ubi deget, ut hīc; civis, indigena, incolā; ἐφίστιος etiam dicitur, qui domi est, vel qui domum rediit; sic aliquando dicitur de eo qui sedem alienā telure, vel civitate ponit, ut illud intelligi potest, Odyss. η. 248. ἀλλ'

καὶ τὸν δόστανος ἰφίστατο ἡγάγε δαίμων, sed me infelicem duxit fortuna domesticum, id est, ut cum illâ, scil. Calypso, habitarem; ab ἰπλ, et ἰστία, ac, ἡ, focus, lar, domus; aut, secundum alios, ara quæ juxta focum extructa erat; aliquando significat Vestam, ut Hym. in Vestam, primo versu, quodd illa primùm domos ædificaverit; ab ἰω, ἰσω, colloco.

Ἔασσι, poet. et Ion. ἱασσι, pro ἰσι.

Δανάς, ἀδός, ἡ, numerus denarius; item decuria, ut hîc; ἀ δικά, de-126 cem.

Διακοσμία, fut. ἴσω, distribuo, digero, ordino ut hîc; aliquando compono, adorno, instruo, orno, dispono; ἀ κόσμος, u, ὁ, ordo: διακοσμηθῆμιν, syncope pro διακοσμηθήμεν, 1. pl. aor. 1. optat. pass.

Διυοῖατο, Ion. pro διύοντο, eguerint, 3. pl. præ. opt. ἀ διύομαι. 128

Πίλις, poet. pro πλίσις, et hoc pro πλίσιας, per syncope. ἀ πλίω, 129 ος: sic etiam legitur πλῖς pro πλίς.

Ναίω, habito, incolo, hîc cum præpositione, aliquando sine præposi-130 tione; aliquando habitor, incolor, poet. ναίωμαι, infrâ 626. νήσων αἱ ναίονσι πύργη ἀλλός, insulis quæ habitantur trans mare: ναίωμαι, habitor, incolor.

Ἐπίκουρος, u, ὁ κῆ ἡ, auxiliator in bello, auxiliarius, auxiliarius; hinc ἱπικουρίω ἱπικουρος autem ab ἐπὶ et κῆρος, juvenis, ante; quodd juvenum potissimum est in bellicis rebus versari. Nota, ἱπικουρος et σύμμαχος ita inter se differunt; ἱπικουροὶ οἱ τῶν πολυμουμένων βοηθοί, σύμμαχοι δὲ τῶν πολυμουμένων ἱπικουροί, sumit auxiliores illorum qui oppugnantur; σύμμαχοι, illorum qui oppugnant: illi ex aliâ regione sunt, ideoque vocantur (i. 233.) τηλεκλυτοί, ex longinquo vocati, et (u. 420.) πολέμαχοι ἱπικουροί ἡ sæpè commilitones.

Ἐγχέσπαλος, u, ὁ κῆ ἡ, qui hastam vibrat, vibrandæ hastæ peritus, et 131 proinde, bellicosus; ab ἔγχος, ιος, τὸ, hasta; quod ab ἔχω, habeo, et πάλλω, quatio, vibro.

Πλάζω, fut. γέω, errare facio; aliquando avertō, amoveo, ut hîc; 132 aliquando disturbo, ut Odyss. β. 396. πλάζει δὲ πίνοντας, disturbavit autem bibentes; πλάζομαι, erro.

Εἰῶσ' pro ἱῶσι, poetice, 3. plur. præ. ind. vel subj. verbi ἰάω, sino.

Βεβῆασι, Ion. pro βεβήκασι, ἀ βάλω, quasi ἀ βάλω. Iones in verbis 134 in αὖ et ἰω subtrahunt κ ex præteritis, et corripiunt penultimam; hinc etiam in participio βεβῆας, ξ. 477. ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβῆας, fratrem circumstans; hinc etiam ε. 359. ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβῆαμι, per syncope pro βεβῆκαμι, infin. et ε. 286. οἱ περὶ Πατρόκλῳ βεβῆσαν, quia circa Patroclum iverant, pro βεβῆσαν, et hoc pro βεβῆκασι.

Ἐνιαυτός, ὁ, ὁ, annus; ab ἐν αὐτῷ ἶναι, quia in seipsum annus redit.

Σήπω, fut. σήψω, aor. 2. ἴσκαποι, et ἴσκαποι, putrefacio; σήπομαι, pu-135 tresco, putrefio, præf. med. σίσκηπα, putrefactus sum, ut hîc.

Σπάρτον, ου, τὸ, spartum, genus vitilium; propriè est (inquit Plinius) juncus aridi soli, et per metonym. materiæ, funis sparteus; ἀ σπαρτός, ὁ, ὁ, seminatus: quod ἀ σπείρω.

Λίλυνται, solvuntur, 3. pl. perf. pass. verbi λύω.

Εἴαται, poet. pro ἱαται ἱαται autem Ionicè pro ἦνται ab ἦμαι, sedco, 137

perf. pass. vel potius præs. nam sedent significat hîc, et in aliis locis ; hinc ἵκαστο, sedebant, plusquamperf. vel imperf.

Ποτὶδύμεναι, pro προσδύμεναι, Doric. vel potius pro προσδιδύμεναι, part. perf. pass. verbi προσδύμεναι. Participia enim præt. pass. fiunt proparoxytona, cum augmento carent.

138 Ἀκράατος, υ, ὁ κὶ ἦ, imperfectus, ut hîc, irritus ; ἀ κραινω, perficio, efficio, item impero, rego.

140 Πατρίς, ἰδος, ἦ, aliquando substantivè usurpatur, interdum adjectivè ; cum γαῖα, ut hîc ; cum αῖα, ut δ. 172. μῆσανται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἰης, recordabuntur Achivi patriæ terræ ; cum ἄρουρα, Od. α. 407. ποῦ δὲ νύ οἱ γυνὴ κὶ πατρίς ἄρουρα, ubinam ei genus et patrium solum ; ἀ πατὴρ.

141 Αἰρήσμεν, capiemus, 1. plur. fut. ind. verbi αἰρῖω.

142 Ὀρεῖν, concito, turbo, ita commoveo ut persuadeam, ut hîc, ad iram commoveo ; tribuitur etiam mari, ut infra 294. ἐρινομένη τε θάλασσα, commotumque mare ; ὄρειν, 3. sing. imperf. ; ἀ ὄρω, excito.

143 Πληθὺς, ὄος, ἦ, multitudo, ut hîc ; aliquando plebs, vulgus ; πληθος, ιος, τὸ, idem ; ἀ πλῆος, ια, ον, plenus.

145 Εὐρος, υ, ὁ, Eurus, ventus orientalis, inter Aquilonem et Vulturum mediûs, quasi ἀπὸ τῆς ἡω ρέων, ab aurorâ fluens.

Νότος, υ, ὁ, Notus ; ἀ νοτῆς, humiditas ; quia est humidus et nebulosus ventus.

146 Ὀρερα, præt. med. verbi ὄρω, per metathesin pro ὄρωρα ὄρωρα verò Atticè pro ὄρω ὄρωρα autem significat passivè, ut infra 797. πόλεμος δ' ἀλκίος ὄρωρει, bellum inevitabile ortum, vel excitatum est : et in plusq. perf. 810. πολλὸς δ' ὄρουμαγδὺς ὄρωρει, multusque tumultus coortus est ; dicitur et ὀρώρει, σ. 497. ἐνθα δὲ νῆκος ὀρώρει, illic verò contentio orta erat ; ὄρωρα activè plerumque, ut hîc, aliquando et passivè, ut ν. 78. μαιμῶσιν, καὶ μοι μῖνος ὄρωρει, impetu magno feruntur, et mihi robur movetur.

Ἐπαίσσω, fut. ξω, irruo, adior, cum dativo ; aliquando accurro, et cum genit. item insequor ; item impeto, percutio, invado, cum accusat, aliquando insurgo, ut hîc, sine casu ; ἐπαίσσομαι, idem ; in omnibus significationibus aliquid impetus et vehementiæ significatur, ut et in simplicis αἰσσω significationibus, quæ quàm plurimæ sunt apud Homerum, celero, impeto, percutio, volo, insurgo ; aliquando vibro ; item declino ; item vago, circumvoluto, accurro, attollo. Cum variis præpositionibus variè exponitur : descendendo ad, cum κατὰ, transeo, erumpo, evolo, præcurro, vel procurro ; derivatur ab α intens. et ἰω, eo.

147 Ζεφύρος, υ, ὁ, Zephyrus, Favonius etiam dictus ; ita dicitur quasi ζῆν-φίρος, vitam ferens, aut ea quæ ad vitam attinent : quoniam τῷ Ζεφύρῳ πνέοντος αὐτοῦ οἱ καρποί αὔξονται, quòd eo flante, terra hyemali frigore constrictâ aperiat, ac plantæ omnes germinent ; hinc Odys. η. 119. Ζεφύρῳ πνέοντα τὰ μὲν φύει, Zephyrus spirans hæc crescere facit, id est, Ζεφύρῳ πνέον, Zephyrius flatus.

Λκίον, υ, τὸ, seges, campus segetum, apud poëtas.

148 Λαβρός, υ, nimium vorax, quasi λίαν βορὴς, vel vehemens, rapidus, immediocris, impetuosus, quasi λίαν βαρὺς, et ita inanimatis tribuitur ; hinc Iliad. ψ. 473. λαβρεύομαι, fut. σομαι, immodestè et arroganter loquor, et ibid. 479. λαβραγένης, υ, ὁ, procaciter loquax.

'Επαιγίζω, fut. *ισω*, irruo, impetuosè spiro, cum turbine afflo: de ventis dicitur, vel procellâ; ab *αιγίς*, *ιδος*, *η*, procella; quod ab *αἶσσω*, verbo poetico, irruo, impetu feror: vel, ut alii, ab *αιγίς*, *αἰγίς*, pellis caprina, de quâ ante; et infra 477. quæ dicitur impetuosa, et data esse ad terrorem hominum. *Iliad.* α. 308. et 310. ἔχῃ δ' αἰγίδα θεῶν δυνήν—
ἣν δῶκε φορέμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν.

'Ημύνω, fut. *ύσω*, inclino, ut hîc; ἐπὶ τ' ἡμύνι ἀσταχύνουσιν, id est, ἐπι-
κατακλίνω τοὺς ἀσταχύνους τοῖς σταχύν· aliquando inclino, cum accusat.
aliquando nuto, aliquando cado; derivatur à *μύνω*, η præposito.

Ἀσταχυς, *vos*, ὁ *κῆ* ἢ *η*, spica, arista, totæ fruges cum spicâ et culmo, ut hîc, pro *στάχυν*, *vos*, ὁ, spica, addito *α*, ut pro *σταφίς*, *ιδος*, ἡ ἀσταφίς, uva passa; *στάχυν* autem derivatur à *στιξ*, ordo; à *στάχυν*, secundum Martin. *Harmarus* autem deducit à *στάς*, et *χύν*, fundo: *seges* suo stat caule, et *spicæ* fluitant, quasi à vento fusæ.

Ἀλαλατὺς, *ὄν*, ὁ, clamor, propriè militum dicentium ἀλαλί· quod est 149
vox quædam inarticulata, quæ à militibus ante pugnam editur; gene-
raliter strepor, et ululatus aliquis; hinc ἀλαλάζω, talem clamorem
edo; quidam deducunt ἀλαλή ab ἀλα accusat. nominis ἄλς, mare, quodd
perpetuò strepitum edit, inde faciendo ἄλη, et per reduplicationem ἀλα-
λί· alii autem ἀλαλατὺς deducunt ab *α* pleonastico, et *λαλίω* alii ab *α*,
id est, ἰμοῦ, et *λαλίω*.

Ἰπίνεθι, poetica vox, sub, cum genit. ut hîc; aliquando subtus, 150
infra, sine casu, dicitur et ὑπίνεθιν ab ὑπὸ, et ἵνεθι, infra, inferius;
item ἵνεθι, pro ἵνεθι, ab ἵνεος, inferus, mortuus; hinc ἵνετις, pro
ἵνετις, α. 898. ἥτοθα ἵνετις οὐρανῶν, fuisses inferior cœlitibus; ab
ἵν *ἵνα*, in terra; ἵνα, *ας*, ἡ, terra; dicitur etiam ἵνεθι et ἵνεθιν, et ἵνετις,
pro ἵνεθι, &c.

Κοίη, *ας*, ἡ, pulvis, ut hîc, aliquando cœnum; item arena seu sabu-
lum litoreum; aut fluviale; frequenter usurpatur pro humi, in dativ.
plur. et aliquando additur χαμαί, ut α. 583. χαμαί πίνοι ἐν κοίῃσι. *Od.*
λ. 599. significat illum vaporem, qui cum vehementi sudore corpore
emittitur, κατὰ δ' ἰδρὸς—ἥρην ἐκ μυλίων, κοίη δ' ἐκ κρατὸς ἰδρῶσι, aliquan-
do cinis foci; à *κίης*, *ως*, ἡ, pulvis; derivatur secundum Eustath. à
κοίω, idem quod κόπτω, scindo, ut sit ἡ εἰς σμικρὰ κοκομένη γῆ· secundum
Martin. à *κόω*, uro; cinis est pulvis ex re usâ nascens, vel secundum
Harmar. à *κίνηω*, moveo, quia faciliè supplensione pedum excitatur.

Ἀήρω, tollo, attollo; aliquando porto; aliquando fero, affero; 151
item eripio, aufero, subtraho; ἀείρωμαι, idem, *Odyss.* α. 106. aliquando
passivè, ut hîc, κοίη ἀερόμενη, pulvis excitatus, et *Iliad.* ψ. 365. et
alibi; dicitur autem, inquit Eustath. quasi εἰς αἶρα αἶρω, in aërem le-
vo; est et αἶρω, necto, ut *Iliad.* α. 499. σὺν δ' ἤεριν μῆσσι, colligavit-
que loris.

Ἐλάμω, trahere, præf. inf. *Iqn.* pro ἔλκω. 152
Οὐρὸς, ἔ, ὁ, fossa, quâ navis in mare deducitur; τόπος ὅθεν ἡ ναὺς ἐρύει, 153
id est, ἐρμῆ, καθιλοκρότη εἰς θάλασσαν, inquit Eustath.

Ἐκκαθαίρω, purgo, detergo; ἐκκαθαίρων, 3. pl. imperf. à καθαίρω, pur-
go; ponitur cum duplici accus. *Il.* π. 666. Φοῖβε, κελαινεφὶς αἶμα κῆθρον
ἰλθὼν ἐκ βελίων Σαρπηδόνα, Phœbe, atro sanguine purga Sarpedonem;

significat et ordo: ἂ κατὰ et αἶψα, sordes enim purgando tolluntur.

- 154 ἵμνωες, η, ου, ab ἵμαι, cum leni, eo, aut ruo, eo cum impetu, ut hīc; aut impetu feror; ἵμνωες, η, ου, cum aspero, cupiens; ab ἵμαι. Vid. Il. λ. 168.

Ἵπὸ δ' ἤρειον, per tmesin pro ἱφρήσει, 3. plur. imperf. ab ἱφαιρίω, subduco, ab αἰρίω.

- 155 Ἐνθα κιν, tunc sanè.

Ἰπείμερα, et ἰπείμερα, præter fatum; pro ὑπὲρ μοῖραν, contra quod in fatis erat: α μοῖρα, ας, η, fatum.

- 157 Ἀτρυγόνη, ης, η, indomita; in fœminino tantum, Atticè, Minervæ epitheton; ἀ τρύω, attero, absumo, defatigo, vexo; ita dicitur Minerva, quodd sit ἄτρυτος, quodd bellicis laboribus non defatigetur.

- 159 Νῶτος, α, cum α, ὁ velut alii volunt; νῶτον, ου, τὰ, dorsum, tergum; aliquando pro μέλσσι νωτιαῖς, vel νωτιαῖν κρέασι vel ψῆα pro carne tergi, vel partibus: quæ quia optimæ habitæ sunt, in conviviis ei qui dignissimus habebatur, datæ fuerunt in honoris signum, et hinc vocantur νῶτα γαστέρα, Hym. in Merc. terga venerabilia; aliquando tergus bestię, vel extrema corporis pars; ponitur aliquando pro superficie maris, ut hīc; dicitur etiam de hasta, u. 279. ἐγχύη δ' ἄρ' ὑπὲρ νῶτα ἐν γαίῃ ἵστη ἱμάνη, stetit erecta, 9. 94. πῇ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν, quo fugis, ut et Latini, terga dare; derivatur ἀ νύω, inquit Martin. quodd inclinato tergo nutamus, Harm. In plurali, τὰ νῶτα.

- 160 Καδδὶ pro κατὰ δι.

- 162 Αἴης, pro γαίης, γαῖα, terra.

- 164 Ἀγανὸς, ὃ, δι, lenis, mitis, ut hīc, placidus; ἀ γάνυμαι, gaudeo, et α epitatico præposito; hinc ἀγανόφρων, ονος, ὁ καὶ η, Il. v. 467. benignus; et u. 772. ἀγανοφροσύνη, ης, η, benignitas, lenitas; est et ἀγανὸς, per antiphrasin, sævus, crudelis: quod etiam potest derivari ab ἄγαν, valde, et αἰνός, ὃ, δι, gravis.

- 165 Ἀμφύλιστος, ἴσση, ἴσση, utrinque agitatus, circum agitabilis. ἀμφοτέρωθεν ταῖς κόπαις ἱλαυνόμενος, ut navis quæ utrinque remis interpellitur; vel εἰς ἑκατέρω τὰ πλερὰ περιφύμενος, circum agitabilis; epitheton navis apud Homer. ab ἀμφὶ et ἱλίσσω, volvo, quod ab ἰλίω.

- 167 Ἀΐζαα, irruens, nom. f. aor. 1. part. act. ab αἰσσω.

- 169 Ἀτάλαντος, ου, ὁ καὶ η, propriè ejusdem ponderis, par, æqualis: sæpè habet dativ. personæ, et accusat. rei, in quâ fit comparatio, ut hīc; aliquando res per concretum exprimitur; aliquando similis; ἀ τάλαντον, trutina, lanx; aliquando id quod lanci imponitur ponderandum, nominativum pondus 125 librarum, Il. ι. 122. δέκα δὲ χροσσοῖο τάλαντα, decem auri talenta. De varietate talentorum, vide Budæum; Constantinus annotat apud Homerum esse minimum pondus, quod probat ex Il. ψ. 269. in ludis funebribus Patrocli, ubi primum equitem donavit muliere, et tripode ansato, secundum equâ, tertium lebetes; τῇ δὲ τιτάρτῃ δῖος δύο χροσσοῖο τάλαντα, at quarto posuit duo auri talenta, ultimum præmium minoris esset pretii, quam antecedentia, inquit Constant. derivatur autem τάλαντον παρὰ τὸ τλῆναι, fero; ἀτάλαντος autem dicitur quasi ἀτιτάλαντος, idem.

'Ἐστῶν', stantem, part. præt. ἴσταμ, per Ion. sync. pro ἴστανα hoc 170 autem pro ἴστανα, verso 1 in α, ut quidam volunt, à verbo ἴσταμ. Hic autem nota, ἴστην, aor. 2. et ἴστανα, neutrum habere significationem, ut hic; ἴστασθ', stantem, cum præpositione περί, aliquando significat defendere; aliquando autem in obliquis notat positum esse. Ita et ἴστην, ut ante, α. 535. ἴσταμ autem activè significat, ut ε. 346. τρίποδ' ἴστασαν ἐν πυρί, tripodem statuerunt in igne; ἴσταμαι autem et activè, statuo, et neut. sto.

Ἔστυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene tabulatus; à εἶσμα, ατος, τὸ, transtrum, spatium inter duas lineas; item spatium inter tabulata navis; εἶλις autem (ut Martinio placet) à εἶλας, ατος, τὸ, fulgur, lumen; quod splendor inter lineas ductas appareat, inquit Harmarus. Poët. pro ἴστυλος, dicitur ἰστυλος, et ἰστυλμος, ου, et Ion. οιο.

Ἄγχι, idem quod ἄγγι, prope. Vide supra, 58. 172

Πολυμήχανος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde artificiosus, qui est prompto ad multa 173 machinanda ingenio, industrius, acutus, versutus, prudens; à πολλός et μηχανή, ἡς, ἡ, artificium; item astutia, solertia; item fabrica, machina; à μῆχος, ιος, τὸ, idem.

Φύγετε, fugietis, 2. plur. fut. 1. med. verbi φύγω. 175

Λίποιτε, relinquetis, 2. plur. aor. 2. opt. med. verbi λίσσω. 176

Ἐρύω, cessa, 2. sing. imperat. præs. verbi ἔρω. 179

Χλαῖνα, ης, ἡ, palla, vestis, quæ tunicae exteriori superinduitur; 183 ἱμάτιον ἐπὶ τὸ χιτῶνα, infra 262. ἀπὸ μὲν φίλα ἵματα δύω, χλαῖναι τ' ἐπὶ χιτῶνα, te charis vestibus exuero, pallio, et tunica; vestis quæ pro tempore sumitur ad ventos, pluviam, et frigus depellendum; hinc dicitur, π. 223. ἰσπλάσασα χιτῶναι, χλαῖνάν τ' ἀμροσπερίων, bene implens tunicis, chlænisque arcentibus ventum, et Od. ξ. 529. ἀμφὶ δὲ χλαῖναι ἵσσαιτ' ἀλεξάμενοι, chlænam induit ventum expellentem; aliquando ea vestis, quâ quis honoris vel ornamenti gratiâ induitur, ut Od. κ. 365. dicitur etiam de crassioribus illis tegumentis, in quibus dormimus aut cubamus; derivatur à χλαῖνω, calefacio.

Ὀπίω, pro quo apud Homer. semper ὀπιῶν, aliquando sequor; 184 ut hic 1. aliquando adsum, aliquando procedo; item opitulator; aliquando fruitionem significat, ut Hym. in Terram 12. ὄλος δὲ πολλὸς καὶ πλεῖτος ὀπιῶν, felicitate et multis divitiis fruuntur; hinc ὀπίδης, ὤ, ὁ, comes, assectator; derivatur ab aor. 2. τῷ ὀπάζω, persequor, item sequi jubeo, comitem adjungo; aliquando præbeo, do, et in malam partem, Od. ψ. 210. Θωὶ δ' ὀπαζον ὀϊζὺν, Dei autem dederunt ærumnam; aliquando addo, pergo, ut Hym. in Merc. 120. ἔργῳ δ' ἔργον ὀπαζέ, in opere pergebat; ὀπαζέμαι, à persequente urgeor; augeor, ὀπαζέμενος διδὸς ὄμβρου, torrens de montibus auctus Jovis imbre; item comitem accipio; ab ὀπείμαι, sequor.

Ἀντίος, ἰα, ἰος, adversus, obvius; ab ἀντίον. 185

Ἐγκρίνωμαι, Ionicè pro ἐγκρύπτω, inhibuit, 3. sing. aor. 1. verbi ἐγκρύπτω. 189

Παραστάς, ἄνα, ἀν, adstans, part. aor. 2. verbi παραίστημι.

Διδίττω, f. ζω, terreo, timeo; hinc διδίττωμαι, sive διδίσσωμαι, idem; 190 item terreor, trepido, attonitus sum; pro quo (per epanth. τοῦ ι) διδίσσωμαι et διδίσσωμαι, ut hic, διδίσσωσθαι, trepidare. Activè legitur II.

- ν. 810. τίς διδίσσιναι οὕτως Ἀργείους; cur ita terres Argivos? in futur. διδίσκομαι legitur δεῖδιζω in eadem significatione, Il. α. 790, ἰδιδίσαν ἔδρι-
μον ἔγχος, horrebant fortem hastam; διδίσκω, Od. α. 150. Derivatur
autem διδίστω ex δίδω, præf. med. δίδω, pro δίδωδα, exempto δ et ο.
- 191 Ἰδρύω, ἰδρύμι, ἰδρύω, sedere facio, quiescere facio, ut hic; aliquando
sedeo, collocor; ἰδρύομαι, quiesco, cohibeor; derivatur ab Eustath.
ab ἴζω, vel ἴζω, idem.
- 192 Σάφα, perspicue, certò, ut hic; aliquando verè; aliquando idem
quòδ ἀπερίωτος nomen adverbiale factum ex σαφία, ἀ σαφής, manifestus;
quod dicitur quasi σάος φάσι, inquit Martinius.
- 193 ἴψινται, lædat, 3. sing. fut. med. verbi ἴπτω.
- 195 Μήτι, nequid; ἀ μὴ, non, et τίς, aliquis.
- 198 Δῆμος, ου, ὁ, populus, plebs; ἀ δέω, ligo; quia plebs legibus sit ob-
ligata; vel quasi sub uno rege συνδεδημένος, inquit Harm.
- Ἐφύρει, 3. sing. aor. 2. optat. ab ἐφύρισκω, quod ab ἐπὶ et φύρισκω.
- 199 Ἑλάσασκε, poet. et Ionic. pro ἔλασε, abjecto primo augmento; et σε
in σάσκε converso, 3. sing. aor. 1. act. ab ἐλαίνω, ante.
- Ὀμοκλήσασκε, ut ἐλάσασκε ab ὁμοκλέω, est et -ίω, hortor vociferando,
fortiter et minaciter clamo, increpo; ab ὁμοκλή, ἤς, ἡ, hortamentum,
quod fit vociferando, increpatio, comminatio; hoc autem ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ
κίκλησθαι, simul vocari; ὁμοκλῆων, Il. α. 658. ab ὁμοκλῆω.
- 200 Ἀτρέμης ab ἀτρέμα, α. 318. adverb. sine aliquo motu, tacitè; ab
ἄτρεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, intrepidus; hoc autem ab α privat. et τρέμω, horreo,
timeo.
- 201 Ἀπτόλεμος, α, ὁ καὶ ἡ, imbellis: ab α privat. et πτόλεμος, bellum; pro
πόλεμος, cujus derivationem vide α. 60.
- Ἀσιαλκίς, ἰδος, ὁ καὶ ἡ, invalidus; ab α privat. et ἀλκή, ἤς, ἡ, robur, vis
corporis; aliquando vis animi, fortitudo; item remedium, auxilium:
quasi ἀρκή, ab ἀρκῶ, auxilior: vel παρὰ τὴν ἀκμήν, juventute, quæ stren-
ua est ad labores suscipiendos.
- 204 Πολυκοιρανία, Ionicè pro πολυκοιρανία, ας, ἡ, multorum principatus;
ἀ πολυκοιρανός, ου, ὁ, multorum dominus, et rex; ἀ πολὺς, et κοιρανός,
ου, ὁ, princeps; quod dicitur, inquit Eustath. quasi τοῦ καίρου κύριος,
temporis dominus, α mutato in ο, hinc κοιρανίω, guberno, impero; ὡς
ὄγε κοιρανίω, sic ille dominans, 207. hujus libri.
- 205 Ἀγκυλομήτης, α, ὁ, et ἀγκυλόμητις, ιος, ἡ, versutus, qui obliqua cogi-
tat; ἀγκυλομήτιω, Ion. pro -ου, ab ἀγκύλος, α, ου, (quod tria denotat, 1.
obliquum, ut hic; 2. rotundum, vel curvum, ut ἀγκύλα κύκλα, ἀγκύλα
τόξω, curvos arcus, ε. 209. 3. validum, ut ἀγκύλον ἄρμα, ζ. 39.) et μήτις,
ιδος, ἡ, consilium.
- 207 Δίεπω, administro, moderor, dispono, dispenso; ἀ διὰ, et ἴπω, ope-
ror; est et δίσσω, renuntio; ab ἴπω, dico.
- 209 Ἠχῆ, ἤς, ἡ, idem quod ἦχος, suprà, α. 156.
- 210 Αἰγιαλός, ου, ὁ, litus; ab ἄλς, mare, et ἄγω, frango, quia fluctus
maris in litore franguntur; vel, ut alii, παρὰ τὸ τὴν αἶαν γέντοια εἶναι
τῆς ἄλδς, quòδ terra sit vicinior mari; alii autem Ἄegialum explicant
in Achaïā flumen, ex quo regio Ionia olim dicebatur Ἄegialea, et Iones
Αἰγιαλῆς.

Σμαραγδῶ, stridorem edo, resono: ab antiquo μέγῃ, vel plurali μέγῃ, antiquā voce, manus; quasi plausione manuum; μέγῃ autem ita dicitur, quia manibus dividimus et componimus; à μέγῃ, divido; hæc Martin.

Μοῦνος, Ionicè pro μένος, η, ου, solus.

212

Ἀμτροειπῆς, ἴος, ἰ κῆ ἦ, sine modo loquax; ὡς ἔχων μέτροι ἴπποι, non adhibens loquendi modum; ab α privat. μέτροι, ου, τὸ, mensura, modus, et ἔπω, dico.

Βισμῆμην, videor, aor. 1. med. opt. verbi ἴδω, scio.

213

Γιλοῖος, οἶα, οἶον, ridiculus; γιλοῖος, poet. hinc γιλοῖον, Od. v. 390.

à γῆλος, Il. α. 508.

Φαλκῖος, οὐ, ἰ, strabo, qui oculos habet distortos: quasi φάλλος à 217 φάος, et ἔλασ.

Καλὸς, ἦ, δν, claudus; à κῶλον, quod aliquando pes; ut sit ἰ πινυθὸς τὸ κῶλον, pede patiens.

Κυρτὸς, ἦ, δν, concavus, curvus, incurvus, convexus, tumidus; vide 218 à 426. à κύπτω, pronus sum, vergo, inclino.

Συνέχω, constringo, contineo, coërceo; hinc συνέχῃ, coarctatio, pro quo συνέχωρ' hinc συνέχῳ, inde συνεχοῦς. Hesychius derivat à συνίχω, præτ. σύνιχα, Att. συνέχματα. Eustath. à συνίχω.

Φοξίς, ἦ, δν, habens acutum caput; vel, qui est distorto vultu; cuius 219 caput ἰξὺ φαίνεται.

Ψιδνός, ἦ, δν, rarus habens pilos, glaber: quasi ψιδανός, ait Eustathius; à verbo ψῖ, rado, minuo.

Ἐπινύθει, part. med. ex ἐπινύθω, quod habet præτ. med. ἔπνυθα, unde fit ἐπινύθω, epenth. τοῦ ο, et ἐπινύθω, reduplicatione Atticā; ab ἀντίω vel, ut alii, ab ἐπινύθω, ὅω per Metath. mutato in ἴω, quod compositum cum duplici præpositione, ἐπὶ et ἐν, est ἐπινύθω.

Λάχνη, ης, ἦ, lanugo, pili molles; ex particulā λω, epitaticè, et χνοῦς. primi pili qui radi possunt; vel à λάσιος, ἴου, ἰ κῆ ἦ, hirsutus.

Κυκλήμην, præτ. med. verbi κλάζω, η pro α, κυκλήγας, οἶα, ἰς, part.

222

Ἐπαύλας, mirificè, vehementer, adv. ab ἑπαύλος.

223

Νμισάω, f. ἴσω, indignor, irascor, succenseo, cupiens suum cuique ἡμισθῶν, distribuere; item vitio verto; hinc ἡμισσῶν, 3. plur. aor. 1. pass. pro ἡμισσῶσθαι, geminato σ poet. et sublato augmento Ionicè; hinc ἡμισσις, ἰως, ἦ, indignatio cum quādam invidiā: et per consequens est nomen certæ deæ, quæ insolentiam hominum reprimere et punire solet.

Νέειμι, objurgabat, 3. sing. imperf. pro νέειμι, à verbo νεύω.

224

Τίς, Ionicè pro του, pro τίνος, subintelligitur ἵκεα.

225

Ἐπιμήμφωμαι, fut. φωμαι, conqueror, expostulo, accuso; ἐπιμήμφωμαι, 2. sing. præs. subj. Ionicā resolutione, pro -φῃ.

Κατιζῶ, et κατῶν, verb. poet. careo, indigeo; item cupio, desidero, παρὰ τὸ ἔχων αἰτῶν, habere quod petat.

Πλῆος, plenus, poet. pro πλῖος, α, ου hinc πλήθω, f. σω, impleo.

226

Ἐκείρω, f. ἴσω, eligo, excipio, seligo; ab αἰρίω, idem; hinc αἰρεῖς, 227 ἰως, ἦ, electio, optio, et peculiariter, electio dogmatis orthodoxæ fidei non consoni; et αἰρετικὸς dicitur, qui ita elegit suam religionem. ἱ-

- αἰρετός, ου, ὁ κὲ ἡ, selectus, eximius, *pro quo aliquando ἔχαιτος, Il. μ. 320.*
- 229 Ἐπιδύμμαι, eges, 2. sing. præs. subj. Ion. *pro ἐπιδύμῃ. verbi ἐπιδύμμαι.*
- 232 Μίσγω, misceo, permisceo; ἀ μίγνυμι, idem; μίσγωμαι *pro μίσγω, Ion. 2. sing. præs. subj. pass.*
Φιλότης, ητος, ἡ, amicitia, concubitus venereus; ἀ φίλος, hinc φιλίω, diligo, osculor, humaniter tracto; hinc φίλημα, ατος, τὸ, osculum.
- 233 Κατέσχωμι, detineas, 2. sing. sub. med. Ion. *pro κατάρχη, verbi κατέχω.*
- 234 Ἐπίδασκῃμιν, invadere, inducere, præs. inf. *pro ἐπιδάσκω, poët. pro ἐπιδάσκω.*
- 235 Πίπων, ονος, ὁ κὲ ἡ, maturus, percoctus; *proprie de fructibus. Metaph. mollis, effeminatus, ignavus; dicuntur Achivi molles et effeminati, quia ubi maturuit fructus, dulcis quidem est, sed flaccidus et inutilis; est tamen aliquando vox amicius appellantis, non conviciantis, ut ὁ πίπων, ὃ Μενέλαος ἀ πίπτω, coquo; fructus enim maturantur à sole.*
Ἐλεγχος, ιος, τὸ, probum, vituperium, dedecus; hinc ἐλέγχιστος, η, ον, maximè redarguendus; sed ὁ ἐλεγχος, υ, argumentum, documentum, criminatio; ἀ ἐλέγχω, arguo, reprehendo; hoc autem παρὰ τὸ ἔλκεν ἔχειν, quod res in luce colloceat argumentum et criminatio.
Ἀχαιῖς, ἰδος, ἡ, mulier Græca. Achivos Achivas nominat, ob eorum mollietatem et inertiam. Ἀχαιῖδες, ἐκ ἑτ' Ἀχαιοί.
- 237 Πίσσωμι, Ion. *pro πίσσωμι ἀ πίσσω, concoquo, digero, quod est Æol. pro πίπτω, idem.*
- 241 Μιθίμην, ονος, ὁ κὲ ἡ, remissus, negligens; *vel, cum neglectu quodam missum faciens, aut dimittens; ἀ μιθίμην, dimitto, missum facio; quod ἀ μιτὰ et ἡμι.*
- 245 Ἠνίπαπι, pleonasmo poetico, *pro ἡνίπι, quod est 3. sing. præter. med. Att. ab ἡνίπτω, increpo, ab ἡνίπω, reprehendo.*
- 246 Ἀκριτόμυθος, υ, ὁ κὲ ἡ, ἀκριτος περὶ τοῖς λόγοις, qui loquitur inconsideratè, homo indiscreti sermonis; ἀ ἀκριτος, υ, ὁ κὲ ἡ, indiscretus; hoc autem ab α priv. et κριτός, ἡ, ὄν, quod ἀ κρίνω, judico, et μύθος, sermo.
- 248 Χυρότερος, ἱρα, ρος, et χυρέων, poët. *pro χείρων, ονος, ὁ κὲ ἡ, pejor, deterior.*
- 249 Ἄμα, simul, unà cum, regit dat.
- 250 Τῷ, quare, igitur.
Στόμα, ατος, τὸ, os, tum proprie, tum metaph. ἀ σπινθ claudere, vel quasi σιτόμας ἀ σῖτος, υ, ὁ, commeatus, et τόμα, ατος, sectio; quod ἀ τήμηνω, scindo: in ore cibus quasi scinditur.
- 251 Φυλάσσω, fut. ξω, observo, custodio; ἀ φύλαξ, ατος, ὁ κὲ ἡ, custos; hoc autem ἀ φυλή, ης, ἡ, tribus, Athenis decima urbis pars, quod φυλακὰς haberent αἱ φυλαί vel quasi φυλάσσω, ἀ πύλη, ης, ἡ, porta: non est urbs in tuto, nisi portæ occludantur, inquit Harm.
- 258 Ἀφραίνω, fut. ανῶ, insano; ἀ α priv. et φρεῖν, ἰδος, ἡ, mens, sapientia; item præcordia.
- 261 Ἀποδύω, ἀποδύμι, fut. σω, exuo. hinc per tmesin.
Ἔω, induo; hinc ἔμμα, ατος, τὸ, vestis, Æol. ἔμμα.

Αἰδῶ, *vel potest dici accusativus, ab ἡ αἰδῶς, τὴν αἰδῶ, vel per crasin* 262
pro τὰ αἰδοία, inguen, pudenda.

Μετὰφρενοι, *υ, τὸ, interstitium quod est inter lumbos et scapulas,* 265
dorsum; ἀ μετὰ et φρενί, quasi μετὰ τὰς φρένας, pone præcordia.

Ἰδνῶ, *incurvo, torqueo, flecto; ab ἴζω, sedere facio; ἰδῶν, aor. 1.* 266
pass.

Θαλίεις, *εἶ, εἶν, virens, humidus, ut hîc: ἀ θάλλω, vireo, floreo;*
θάλας, εἶα, εν, idem, η. 475. vide ζ. 431.

Σμῶδιξ, *ικας, ἡ, vel σμῶδιγξ, ιγγος, livor proveniens ex plaga; ἀ* 267
σμῶξαι, quod est Ionibus πατάξαι

Ταρῶϊα, *fut. ἴσω, trepido, paveo; ἀ τάρβος, υς, τὸ, timor; ἀ ταρῶσσω, 268*
fut. ξω, vexo.

Ἀχρεῖος, *turpiter, inutiliter, adverb. pro ἀχρεῖος ἀ χρεῖα, αι, ἡ, utili-* 269
tas, ἀ χρεῖομαι.

Ἀπαμύργνυμι, *vel ἀπαμύργνυμαι, abstergo; ἀπαμύρξατο, 3. sing. aor. 1.*
med. ab ἀπὸ et μύργνυμι, quod pro ἐμύργνυμι, idem hoc autem ab ἀμύρ-
γω, mutato α in ο.

Πλησίος, *υ, ὅ, propinquus; ἀ πλάω, per syncopeν, pro πλάω, pro-* 271
pinquo; quod ἀ πύλας, prope.

Ἔεργα, *Att. præf. med. pro. ἔργα, ex ἔργον, υ, τὸ, opus: ab ἔργω, sive* 272
ῥέζω.

Λωδότης, *ἦρες, ὁ, convitiator, contumeliæ sive injuriæ illator, contu-* 275
meliâ dignus; ἀ λωδόμεαι, quod ἀ λώδω, υς, ἡ, convitium.

Ἐπιστόλος, *υ, ὅ καὶ ἡ, verba probrosa in aliquem jaciens, qui invehit*
in aliquem: ab ἐπὶ, εἰς, et βάλλω.

Θῆν, *adverb. expletiva part. aliquando quidem, et θῆν, ηὐς, ἡ, cumu-* 276
lus: ἀ θῆν, aut θῆς, ηὐς, ὅ καὶ ἡ, cumulus; item litus.

Ἀνίημι, *dimittō, remitto, permitto, relinquo; fut. ἀτίσω.*

Ἀγῆνω, *ορες, ὁ, virilis, generosus, superbus: quasi ἄγων ἄνδρας, viros*
regens, vel ἄγων ἄνδρ, admodum vir; vel ὁ ἄγων τῇ ἡρώϊῃ χεῖρῶν, qui
viribus pollet; vel qui admirationi est propter virilem animum; ab
ἀγάμαι, miror, et ἡρώϊα, ης, ἡ, vis; hinc ἀγανωρία, Il. ι. 696. superbia.
Est et Ἀγῆνω nomen proprium, Antenoris filius.

Πτολίπορθος, *υ, ὁ, τὰς πόλεις ὁ πύρρων, urbium vastator; ἀ πύρρων, vasto,* 278
et πύρις, civitas, pro quo sæπὲ πτόλις, ut πτόλιμος, pro πύλιμος.

Εἰδόμενος, *ἴνα, εν, similis; ab εἶδομαι, videor, appareo, assimilor.* 280

Σιωπάω, *fut. ἴσω, sileo, taceo, ἀ σιωπῇ, ἡς, ἡ, silentium; quod dicitur*
quasi σιγῇ ἐπὶς, silentium vocis.

Ἰπίστειν, *Bæot. pro ὑπίστειναι, 3. plur. aor. 2. act. verbi ἰφίσταμαι, 286*
suppono, subjicio.

Ἐκπύρρασι, *pro ἐκπύρρασι, polliciti sunt nimirum Achivi, Agamem-* 288
nonem Trojam ἐκπύρρασι, postquam vastaverit, cum gloriâ domum re-
diturum.

Νικεός, *εἶ, εἶν, novus, recens, tener; item, qui integris est adhuc* 289
viribus, tener; ἀ νίος, α, εν.

Χῆρες, *εἶα, εἶν, viduus; interdum ponitur adjectivè, ut hîc; χῆραί τι*
γυναικίς, interdum substantivè, sive absolute, χῆρα σὺ ἴσομαι, tua ero

vidua, ζ. 408. dictum est per antiphrasin, ἀ χαρὰ, αἶς, ἡ, gaudium: vel ἀ χαρὶς, seorsum; vel ἀ χρεῖα, αἶς, ἡ, opus.

- 290 Ὀδυρμαι, f. οὔμαι, lamentor, lugeo; ab ὀδύνῃ, ης, ἡ, dolor; propriè corporis; sed generaliter, quicumque dolor vehemens, vel corporis, vel animi; ab ἰδυν τὸ σῶμα καὶ ψυχῇ, eo quodd edat vel consumat corpus et animam.

- 291 Ἀνιαῖς, εἴσα, ἰν, molestiâ affectus, part. aor. 1. pass. verbi ἀνιάω, dolore afficio; ab ἀνία, αἶς, ἡ, dolor. Od. η. 193. dicta, inquit Plato, ἀπὸ τοῦ ἰμπεδιζῖν τὸ ἰέναι, quodd gressum impediatur; hinc ἀνιαρὸς, ἀ, ἰν, Odys. ε. 220. et ἀνιαρότερος, ἱερα, ον, tristis, tristior, Od. β. 190.

- 292 Μῆν, ηνὲς, ὁ, mensis; ἀ μῆνη, ης, ἡ, luna, Il. τ. 374. quia olim menses iuxta lunæ cursum distributi erant; hoc ἀπὸ τοῦ μὴ μῆνιν ἔν τῷ αὐτῷ, quodd non in eodem statu permaneat.

- 293 Ἀσχαλάα, poet. pro ἀσχαλᾶ, 3. sing. præf. ab ἀσχαλάω, idem quodd ἀσχάλλω, Od. β. 193. contristor, doleo; ab ἄχος, ιος, τὸ, deductum, interjecto σ, adeo ut ἀσχάλλω fit ἄχους ἄλλῃ ἔχων, affatim doloris habere.

Ζυγὸς, ὤ, ὁ, jugum, transtrum, seu τῶν ἱερσόντων καθίδρα, sedes remigum, hinc πολύζυγος, ὕγου, ὁ καὶ ἡ, id est, πολυκάθεδρος, quodd multa transtra habet.

Ἀελλα, ης, ἡ, procella, propriè turbo ventorum: quasi ἄγων εἰλοῦσα, valde convolvens; ad quam derivationem hic poeta alludit; ἢ πτερεῖλαι εἰλίωσι, quam procellæ rotant, vel volvunt; vel παρὰ τὸ αἶν, spirare.

- 294 Χυμῆριος, υ, ὁ καὶ ἡ, hybernus; ἀ χυῖμα, ατος, τὸ, sive χυμῶν, ὄνος, ὁ, hyems; interdum procella, tempestas; hoc autem παρὰ τὸ χεῖν ὕδατα, quodd pluvias fundat hyems imbrifera.

- 295 Εἴνατος, nonius, pro ἱνάτος, ἀτη, ταν· scribi potest ἱνάτος· ab ἐνία, novem.

Περιοπίαν, revertens; Ion. pro περιτροπᾶν, ἀουσα, ααν, part. verbi περιτροπᾶν, circumeo, ἀ τρέπω, verto.

- 296 Μίμνω, idem quodd μίνω, maneo, permaneo; μιμνόντισσι, poet. dativ. pro μίμνουσι· est et μιμνῶ, idem, 392. hujus libri.

Νιμισίζω, vel frequentius νιμισίζομαι, idem quodd νιμισάω, suprâ; significat. et revereor, ἐπὶ ἡα θεὸς νιμισίζετο αὐτὸν ἰόντας, reverebatur, Od. α. 263.

- 298 Δαυρὸς, εἰ, εἰν, diuturnus; ἀ δῆν, diu, poet. advverb. item pridem; δηρὸν, adverbialiter pro δῆν.

Κενὸς, pro κενός, ἡ, δὲ, vacuus, inania, levis; ἰνῶ, inusit. vacuo, inania.

- 300 Ἐτὸς, poet. pro ἐτὸς, ὤ, ὁ, verus; ab ἐμὶ, sum.

Οὐκί, poet. pro οὐκί, hoc autem pro οὐκ.

- 302 Ἔβαν, poet. pro ἔβαν, 3. plur. ἔβαν, aor. 2. verbi βαίνω.

- 303 Χθιζὲ, pro χθὲς, heri; sic pro κρηί, poet. κρηίζα, et κρηίζον, nudius tertius: secundum alios, hodie, manè.

- 304 Ἀγείθω, poet. pro ἀγάγω, congreco; ἀγείθοντε, 3. plur. imperf. pass.

- 305 Ἀμφὶ καὶ simul sumuntur; aliquando pro alterutrâ solâ; vel alterum referatur ad ἔδοκον· interdum καὶ præponitur, postposita τι, καὶ τ' ἀμφὶ τι τὰ φρον, Il. ε. 760. interdum absolutè, φ. 10.

Κρήνη, ης, ἡ, fons, et scaturigo; ἀ κρήνη, κρήνῃ, et per syncop. κρήν, infundo, misceo.

Πλάτανος, ος, ἡ, idem quod πλατάνος, υς, ἡ, platanus; ἀ πλατὺς, αῖα, 307 ὁ, latus: quia arbor hæc latas habet frondes.

Δράκων, κείτος, ὁ, draco; ἀ δρέκω, video, quia est ἐξυδερὴς ζῷον, acu- 308 tissime videt; quare ἀ ποῖτις præponitur custodiæ thesaurorum, inquit Coulon.

Δαφνοῖς, ἡ, ὁ, sanguineus; ἀ δα particulā augmentativā pro ζα, et φίνος, υς, ὁ, cædes; δα, particula per se nihil significat, sed in compositione auget; idem est ζα in compositione, et unam pro altero ponitur; est etiam δαφνοῖς, idem, σ. 538,

Σμερδαλίς, ἰα, ἰον, idem quod σμερδνίς, ἡ, ὁ, s. 742. terribilis intuitu, 309 et generaliter terribilis; ἀ μέδω, privo; item intueor, vel oculos undeque obverto; hinc σμερδω, quasi ζμερδω, ζ ex ζα epitatico, idem; aliquando Attici vertunt hoc ζ in σ, ut σμερὲς, pro ζμερὲς.

Ἔσαν, ποῖτ. pro ἦσαν, 3. plur. imperf. verbi ἴμι, sum.

311

Στρουθὺς, ὤ, ὁ, passer; ἀ στρουῖς, passer, inquit Martin.

Νωστὺς, ὤ, ὁ, pullus; dicitur quasi ἴον τωόμενος, qui recens movetur; vel νωστὶ ὀπτόμενος, qui recens vidit.

Πίταλον, ου, τὸ, folium latum; ἀ πτεῖν, extendo, vel folium decidu- 312 um; ἀ πίπτω, cado; quia citò defluunt.

Ἵποπιπτάς, per syncop. Ion. pro ὑποπιπτάς, αῖα, ὁ, ἀ πτίσσω, metu contrahor: propriè de animantibus dicitur, quæ cum hostem conspiciunt in loco ad latendum commodo, præ metu se contrahunt: aut pro ὑποπιπτάς, per ectasin, quod est participium Epentheticum pro Attico contracto ὑποπιπτάς, ex Ionico ὑποπιπτάς: hoc verò pro communi ὑποπιπτάς ab ἵπτημι, fut. 1. πτίσω, præterit. πίπταμαι, volo, volas.

Ὀκτώ, αἰ, αἶ, τὰ, octo.

313

Ἐλιωνός, ἡ, ὁ, miserabilis; ἀβ ἔλιος, ου, ὁ, ἑλιωνά, miserabiliter, ad- 314 verb.

Κατισθία, prorsus edo, peredo; ἀβ ἰσθία, quod est ἀβ ἴσθω, edo, κα- 315 τίσθω, 3. sing. imperf. ind.

Τελζω, strideo; verbum ex sono factum per Onomatopœiam; ττερι- 316 γῶτας, ποῖτ. pro ττεριγέτας.

Ἀμφιποτάω, circumvolvo: ποτάομαι, volo; ἀ πτόμαι, idem, ἀμφιπο- 315 τῶτο, 3. sing. imperf. med.

Πτέρυξ, γὰς, ἡ, idem quod πτερόν, ὤ, τὸ, ala; hoc autem quasi πτίγερ 316 ἀ πταμαι, volo: quod ejus beneficio aves volant.

Ἰαχῶς, præf. med. partic. ab ἰάχω, clamo, ἀβ ἔχίω, Doricè pro ἰχίω, resono; vel quasi ἰαν χίω, vocem effundo.

Φάγω, idem quod ἴσθω, edo, ἴφαγι, 3. sing. imperf.

317

Ἀεὶζήλος, pro ἀεὶδηλος, υς, ὁ κῆ, inclytus, illustris; ἄρι, Dor. pro 318 ἴρι et δῆλος, υς, ος, manifestus, δ verso in ζ, vel, multum æmulandus;

ἀβ ἄρι, valde, et ζήλος, υς, ὁ, æmulatio; item clarus, illustris.

Ἐφην, ostendit, 3. sing. aor. 1. verbi φαίνω.

Λῆας, λῆας, ὁ, contract. λῆς, genit. λῆος: est etiam Λῆας nomen ur- 319 bis Laconicæ, 585. hujus libri.

- 320 Θαυμάζω, *f. σω*, miror, admiror; ἀ θαῦμα, ατος, τὸ, admiratio, res mira: quasi θαύματα ἀ θαύομαι, cerno, spectro; legitur θαυμαίνω, pro θαυμάζω, *Hymn. in Vener. 84. et inde in fut. part. θαυμασιοντις, Odys. 9. 108.*
- 321 Πίλωρ, ωρε, τὸ, monstrum, portentum: quasi πίλωρ, ὄρους, prope montem, ratione magnitudinis; est et πίλωρε, ὄρα, ρον, idem, *i. 741.*
- 323 Ἄνω, nomin. plur, Attico more decl. ab ἄνω, α, mutus: ab α privat. et αῶ, clamor.
- 324 Τίρας, τει, τὸ, prodigium; quasi ἴρας, ab ἴρω, nuncio.
- 325 Ὀψιμος, α, ὁ κῆ ἡ, serus: et ὀψιτίσιος, α, ὁ κῆ ἡ, imperfectus; ab ὀψί, sero, et τιλίω, perficio.
- Ὀυ, ποëtic. pro οὔ, cujus.
- Ὀλύται, peribit, 3. sing. fut. med. verbi ὀλλυμι.
- 328 Πτολιμίζω, bellabimus, 1. pl. f. verbi πτολιμίζω, ποët. pro πολιμίζω.
- 332 Ἐτοκεν, quousque.
- Ἄστν, ιος, τὸ, urbs; ἀ στάω, sto, et ἄμα, simul, ob ædes contiguas, *Harm.*
- 334 Κονάβος, α, ὁ, strepitus, sonitus ligni aridi cùm colliditur; παρὰ τὸ βόη κινῆν, ab excitando clamorem; vel ἀ κόνις, ιος, ἡ, pulvis, et βόη est enim κόνιαβος, clamor è terrâ, *Etym. hinc κονάβω, strepitum facio, et κονάβω, idem; κονάβωσαν, 3. plur. aor. 1. Ion. pro κονάβωσαν.*
- 338 Νηπίωχος, α, ὁ, infans; ἀ νήπιος, α, idem.
- Μίλν, impers. curæ est.
- Πολυμήϊος, bellicus, *Ion. pro πολέμιος, ια, ιον, qui u dissolvunt, et vertunt i in η, ἀ πόλεμος, α, ὁ.*
- 339 Συνθήκᾳ, ας, ἡ, pactum; ἀ συντίθημι.
- 340 Μήδης, ιος, τὸ, cura, consilium.
- 341 Σπονδή, ἡς, ἡ, libatio; peculiariter σπονδαὶ dicuntur libationes, quæ in sanciendo federibus adhibentur; et sæpe etiam ipsa fœdera: ἀ σπίνδω, fut. σπάσω, tanquam ἀ σπίνδω, libo vino, vel simili liquore.
- Ἀερετος, α, ὁ κῆ ἡ, non mixtus (ab α priv. et κρέω, syncop. κρέω, misceo) sincerus, inviolatus.
- Δεξιὰ, αῖς, ἡ, dextra: ἀ δεχομαι, accipio.
- Ἦς, quibus, dat. pl. *Ion. pro αῖς, ab ὅς, suus.*
- Ἐπιθωμι, syncop. pro ἐπιθωμι, 1. pl. aor. 2. med. verbi πιθωμι.
- 342 Ἐριδιόομεν, contendimus, 1. pl. præ. ind. verbi ἐριδιόωμι.
- Μηχος, ιος, τὸ, artificium, consilium, remedium; μηχανή, ἡς, ἡ, idem; hinc μηχανάω, molior.
- 344 Ἀστυμφής, ιος, ὁ καὶ ἡ, immotus; item ἀστυμφής ab α privat. et στίμω, injuriâ afficio, motito, et moveo.
- 345 Ἀεχων, *Doricè pro ἄεχω vel ἄεχων al. ἄεχων pro ἄεχων ab ἄεχομαι, impero.*
- 347 Ἀνοσις, ιος, ἡ, perfectio, effectio, profectus, ab ἀνίσω, perficio, expedio, festino, item impleo.
- 349 Γνώμαι, *Doric. et Attic. pro γνῶναι ab ἴγνω.*
- 353 Ἐνάλσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, fatalis, aliquid portendens; item idoneus, decens, utilis, suavis, faustus; ab αἶσα, ας, ἡ, fatum, parca, item pars; item officium.

Ἐπιύγω, urgeo, impello; -γμαι, urgeor, accingo me, festino; *ισυ*-354
γίγτω, 3. sing. *præs imperat*.

Ὁρμημα, ατος, τὸ, incitamentum, impetus, conatus, cura, anxietas, 356
id ad quod animus quasi impetu fertur; *ab ὁρμή, ἡς, ἡ, impetus*.

Πέπτος, ου, ὁ, fatum, sors, mors; *ἀ πίπτω, cado; quia est ἡ ἰσχύς* 359
σύμπτωσις τῷ βίῳ, ultimus vitæ casus; vel quia mors homines in ter-
ram defecit; vel quasi πέτος, ἀ πίττω, volo; volat enim irrevocabile fa-
tum. Coul.

Ἐπίσπῃ, 3. sing. aor. 2. subjunct. *ab ἐπισπῶ, otheo; ab ἐπὶ, et σπῶ,*
verbo poëtic.

Ἀπόβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, abjiciendus; *ἀπόβλητος ἦτορ, rejiculum verbum* 361
et indignum quod audiat; ab ἀποβάλλω, rejicio.

Φῶλοι, ου, τὸ, tribus, gens; *ἀ φύω, gigno; vel ἀ φύλλον, ου, τὸ, foli-* 362
um. Metaph. *petita à foliis: eadem enim hominum nascendi est ra-*
tio quæ foliorum.

Φερίτη, Ionic. *pro φερεῖα, seu φατεῖα, ας, ἡ, quasi πατεῖα, curia,*
conventiculum, sodalitas, tribus; quasi pagi propria sibi sacra pecu-
liariaque communiter habentium. Athenis sic dicta fuit tertia tribus
pars, quum populus in quatuor duntaxat tribus divisis erat. Scapul.
Athenis olim ex quatuor tribubus, quæ illic erant, quarta dicta est
φερεῖα. Coul.

Θεοπιστή, divinitus, divino consilio: *subaud. γιγνώμη, vel βουλή, ἀ* 367
θεοπίσις, ου, ὁ καὶ ἡ, divinus; dictum quasi ἐκ Θεοῦ πίσις, à Deo cadens:
vel, ὃν Θεὸς θίσκει, quem deus alloquatur; ἀ θίσις, ιος, ὁ καὶ ἡ, vati-
cinus; ἀ θῶς et ἔγωγος vel ἀ ἐπέζω, do, et θῶς, deus, à deo missus;
hinc μ. 177. τὸ πῦρ θισπιδαῖς, ignis divinitus ardens; ἀ δαῖω, uro.

Κακότης, ἡς, ἡ, pravitas, ignavia; *ἀ κακός, α. 9.*

368

Ἀφραδία, ας, ἡ, Ionic. *ἀφραδία, inconsiderantia, temeritas; aliquando*
inscitia; ἀ ἀφραδίας, ιος, ὁ καὶ ἡ, inconsultus, qui multa loquendo effu-
tit; ab α privat. vel epitatico, et φράζω, dico, memoro, expono.

Μᾶν, Doricé *pro μὴν, quæ particula plerisque aliis particulis subjun-* 370
gitur, ἀλλὰ μὴν, atqui; ἀλλὰ μὴν ἔτι, neque vero; ἢ μὴν, certè qui-
dem, ut hic.

Συμφερόμην, ονος, ὁ καὶ ἡ, consiliator, qui unà consilia agit; *inter-* 372
dum unanimis; ἀ συμφερόμεναι, simul delibero; ἀ σὺν, cum, et φεράμεναι,
aliquando consilium in eo, delibero; ἀ φεράζω.

Ἀλάσσω, capio, fut. *ἀλάσω, præt. ἤλασα, Attic. ἰάλασα, aorist. 2. ἤλων* 374
unde partic. ἀλούς, præt. autem et aor. 2. pass. significant; hinc ἀλῶ-
μαι, act. et ἀλῆναι, pass. π. 714.

Νύκος, ιος, τὸ, contentio, *παρὰ τὸ νίκαι, quod juvenum pro-* 376
prium sit contentiosos esse; vel quasi νύκος, à particulâ privat. ν, et
νύω, cedo.

Χαλεπαῖνα, succenseo; injuriâ lacesso, exhibeo me difficilem et as- 378
perum; *ἀ χαλεπός, ἡ, δν, difficilis, molestus, gravis, asper.*

Ἀνάκλησις, ιως, ἡ, dilatio; *ἀν ἀναβάλλω.*

380

Ἡβαῖς, ἀ, δν, *pro βαῖς, ἀ, δν, parvus: propriè ἡβαῖς est quod διὰ*
μικροῦς μὴ βάσις ἔχει, ubi η pro α priv. vel ἡβαῖς, pro βαῖς, parvus,
modicus, et pleonasm. τῷ η.

- 381 Δαῖπνον, *u*, τὸ, prandium, coena; *quasi* μὴ δ' ἴδω πονῶν, post quod laborandum erat; *ter* enim cibum sumebant: primo ἄριστον, ante solis exortum; deinde δαῖπνον, tertio δεῖπνον, quod coena nostra est. Coul.
 Εὐνάγω, *pro* συνάγω· εὐνάγωμεν ἄρηα, ut committamus pugnam.
- 382 Θάγω, *fut.* ξω, acuo: *quasi* ἵς θόον ἄγων, ad celeritatem impellere; *hinc* θηγάτη, *us*, ἡ, cos; θηξάσθω, *3. sing. aor. 1. imperat. med.*
 Ἀσπίς, ἴδος, ἡ, clypeus; δ σπῶ, σπίζω, extendo, et *a priv.* quoniam non in longum producitur, sed rotundus est.
- 384 Ἀρμαστος, τὸ, currus; *ab* ἀρμῆς, εὖ, apta comraissura, *ab* ἄρω, co-
 apto. Ἀμφίς ἀρματος, ex utrâque parte currus.
 Μιδίσθω, curet, curam gerat, *3. sing. præs. imperat. med. verbi* μίδω.
- 385 Στυγερὸς, *εἰς*, εὖ, tristis, horribilis, odio dignus; δ στυγίω, odi, tremo, horreo, metuo; δ Στυξ, γὰρ, ἡ, Styx, palus inferorum.
- 386 Πανσωλή, *us*, ἡ, cessatio; δ πανω, cesso.
- 387 Διακρίνω, discerno, dissipo, perficio, dirimo, *ut* *hinc*; διακρίναι, *pro* *-u*, *Ion. dissol. fut. 1.*
- 388 Ἰδρώω, *f. ἄσω*, sudo, *Att. pro* ιδρώω, *ab* ιδρῶς, ὥτες, ἰ, sudor, hoc *au-*
tem *ab* ἴδος, *us*, τὸ, *idem*: *quasi* ὕδωρ, *ab* ὕδαρ, aqua; *mutato spiritu*
cum primâ literâ.
 Τιῷ, *Dor. pro* τῷ hoc verò *pro* τινός.
 Τίλαμῶν, ὄνος, ἰ, lorum: δ quo clypeus aut gladius suspenditur, δ
 τλάω, fero; *vel* δ τένω, extendo: quod extendatur lorum; *hinc* Τίλα-
 μῶνιος, *prop.* Ajax, β. 528.
- 389 Ἀμφίβοτος, ἔτυ, ἰ καὶ ἡ, circa hominem tegens undique; *ab* ἀμφί, et
 βοτὸς, mortalis.
 Καμύεται, *3. sing. fut. med. δ* κάμνω, *fut.* καμῶ, *med.* καμοῦμαι.
- 390 Εὖχος, *u*, ἰ καὶ ἡ, pulchrè politus; *idem* εὖχιστος, *u*, ἰ καὶ ἡ, *ab* εὖ, bene,
 et ξύω, *idem* quod ξίω, scalpo, cudo, polio.
- Τιταίνω, tendo, extendo, traho, omnibus nervis contendo: δ τένω,
 tendo, extendo.
- 392 Μιμνάζω, δ μένω, δ μένω, maneo.
- 393 Ἀρκίος, ἰου, ἰ καὶ ἡ, sufficiens, vim propulsandi habens, utilis, adju-
 vans; *item* possibile; *ab* ἀρκέω, propulso; *item* auxilior; *item* sufficio,
 sum contentus.
- 395 Ἀκτὴ, ἡς, ἡ, litus maris; *ab* ἄγω, frango; *quia* unde allisæ litori
 franguntur; ἀκταὶ etiam sunt rupes à litore in mare projectæ, μ. 284.
item, fruges, λ. 630. ἀλφίτου ἱεροῦ ἄκτην, farinæ sacræ fructum; παρὰ τὸ
 κατέγυνυθαι, quodd terantur, molianturque; *hinc* Ἀκταίη, Actæa Nym-
 pha, σ. 41.
- 396 Προβλής, ἦτος, ἰ καὶ ἡ, projectus, prominens; δ προβάλλω, projicio,
 emitto, promo, προβλήτι σκοπίω, *id est*, scopulo προέχοντι εἰς τὴν θάλασ-
 σαν, prominenti in mari.
 Σκοπίλος, ἴλυ, ἰ, scopulus, locus eminens, *sed* altus, *ex* quo circum-
 jacentia oculis lustrari queant; δ σκοπία, speculor: quod δ σκοπτομαι,
 circumspicio; *item* inviso, visito.
- 397 Παντοίος, οἷα, οἷον, omnigenus, varius; δ πᾶς.
- 398 Ἀνετὰς, ποῖτ. *pro* ἀναστὰς, ἄσω, ἀν, *item* ἀνιστήτην, *pro* ἀναστήτην, *u*.
 305. ἀνστήμιναι, κ. 55. ἀνστήσθαι, β. 694.

ὀρέοντο, pro ὕραντο, 3. pl. imperf. pass. poëticā augmenti detractiōne, et pleonasmo τῷ ε, ruebant.

Κυδάζω, idem quod σκαδάζω, dispergo, κυδαίνω, nom. plur. masc. aor. 1. part. pass.

Κάπνισσαν, fumum excitabant, 3. pl. aor. 1. ind. Πον. et poët. 399

Αἰωνίτης, α, ὁ καὶ ἡ, semper existens; ab αἰώ, et γίνομαι, sum; ἐπι-400 theton deorum, θῶν αἰωνιτῶν, pro -ῶν et θῶς αἰωνοτῆσι, pro -τῶς, γ. 296.

Μῶλος, α, ὁ, strages in bello, pugna diuturna, vulnus; item pondus; 401 παρὰ τὸ μὴ λίσσθαι ταχίως, quod non citò dirimatur; vel quia ἀμὸν ἐλ- λύν, simul perdit.

Πενταίτητος, ἔξ α, ὁ καὶ ἡ, quinquennis, quinquennalis; ab ἵτα, ιος, τὸ 403 annus; πενταίτης, idem.

Κικλήσκω, verbum poët. idem quod καλέω, voco; κέλεσθαι, pro ἐκέλεσθαι 404 αἰ, 3. sing. imperf.

Ἑξ, sex, ἑκτος, α, ον, sextus. 407

Αὐτόματος, α, ὁ καὶ ἡ, spontaneus, ex seipso aliquid faciens; ab αὐτὸς, 408 et μάω, cupio.

Βοή, ἡ, clamor, ut βοή ἄσβεστος, immensus clamor, λ. 50. item pugna, quod clamore magno configi soleat; à βοάω, clamo; βοίη ἀγ- γής, bello fortis, per ellipsin præpositionis κατὰ, ut ἀπαντα τοφίς, apud Theog.

Ἦδυ, Ion. pro ἦδυ, 3. sing. plusq. perf. ab ἰδω. Solent enim Iones 409 1. pers. sing. plusq. perf. in uo desinentes, terminare in ια.

Ἀδελφῶς, et ἀδελφῶς, ῶ, ὁ, Il. ι. 21. poët. pro ἀδελφός, ῶ, ὁ, frater.

Αἴθερ, ἔρως, ὁ, æther, item cælum; vel ab αἶθω, uro: quod superiora 412 sunt igne plena; vel ab αἰ, et θῶ, quia cæli semper sunt in motu.

Πρηνής, ἴος, ὁ καὶ ἡ, pronus, in caput propendens, præceps; παρὰ τὸ 414 πρὸ νευκίνας, in antèrius labi.

Βαλῆιν, Ion. pro βαλῶν, fut. 1. verbi βάλλω.

Μίλαθρον, ἄδρυ, τὸ, propriè, medium tecti lignum, sic dictum ἀπὸ τοῦ μιλαίνεσθαι ὑπὸ τῷ κάπνῳ, quia nigrescit à fumo; per synecdoch. ponitur pro totâ domo.

Αἰθαλῶς, ἴσσα, εἰν, ardens, part. verbi αἰθαλίω, ab αἶθω, uro. 415

Δήιος, pro δαίιος, Ion. hostilis, ardens, bellicosus, à δαίω, uro; δήϊος, pro δήϊου, Ion. ut et δήϊοις pro δήϊους, δ. 373.

Θύρετρον, ἴτρυ, τὸ, janua, à θύρα, ας, ἡ, idem, β. 788. hinc θύριον, os- tiolum, et fenestra, et θυρεός, Odyss. α. 240. saxum claudens speluncæ ingressum.

Δαίξω, aor. 1. infn. δαίξω, fut. αω, vel ξω, divido, partior, discindo; 416 à δαίω, idem; δαίτῳ γάμον, instruere nuptiales epulas, τ. 299. et δαί- σάμενοι, Odyss. η. 188. epulati: à δαίω, epulor.

Ῥαγμῆδες, ἰω, ἰω, fissus, fractus; à ῥωγὴ, ἡ, ἡ, fissura, à ῥηγνύνω, 417 frango.

Κοῖα, ας, ἡ, pulvis; à κόνις, idem; à καίω, uro: κοινήσι, dat. plur. 418 Ion. pro κοινίαις: cinis est pulvis ex re ustâ nascens; vel à κινίω, quia, facilè suppletionē pedis excitatur. Vide suprâ 150.

- ὀδᾶς, mordicus, adverb. ab ἰδῦς, ὄντες, ἰ, dens; ab ἰδῶ, edo.
 λαζέωτο, 3. pl. opt. med. Ionic. pro λαζέοντο· ἀ λαζέομαι, prehendo, capio, idem λαμβάνω, in prosā, cujus aor. 2. ἔλαβον, ex quo fit verbum λαβάζω, et per syncopen λαζώ.
 419 Ἐπιχειραίνω, annuebat, 3. sing. imperf. verbi ἐπιχειραίνειν.
 420 Δίετο, per syncopen pro ἰδίχετο, Ionic. κ pro χ, vel poet. pro ἰδίδυτο, 3. sing. plusquamperf. verbi δίχομαι.
 Ἀμείμετος, κ, ὁ κὶ ἦ, immensus; ἀ μέγας, et α, idem quod σύν· ἀλι-
 quando invidiā carens: et sic ab α privat. et μεγαίρω, invideo.
 429 Ὑπείρεχον, per metath. transposito augmento, pro ὑπείρεχον, ab ὑπεί-
 ριχ. Homerus tamen sæpè usus est ὑπείρ, pro ὑπὲρ, tum extra compo-
 sitionem, ψ. 227. tum in compositione, ut ὑπείρεχος, excellentior, ζ.
 208.
 427 Ἐπάσαντο, gustarunt, 3. plur. aor. 1. med. verbi πείω.
 435 Δηθᾶ, idem quod δην, diu, ex quo factum.
 Λίγω, aliquando significat, cubare facio, dormitum dimitto; λίγο-
 μαι, dormio, cubo, jaceo, λογόμηναι, 1. plur. subj. præs.
 436 Ἀνὰβλάλλομαι, poet. pro ἀναβλάλλομαι, differo, procrastino, prorogo:
 ut ἀνὰβλάδην, pro ἀναβλάδην, χ. 476. et ἀνὰβλαδῆν, pro ἀναβλαδῆν, φ. 364.
 438 Ἀγυρόντων, Attic. pro ἀγυρίττων, 3. pl. imper. præs.
 439 Ἀθρόος, α, ον, confertus, densus, frequens; ἄθροος, autem, nullam
 edens vocem; ἀ θρίω, tumultuando loquor.
 440 Ἴομεν, per Ionic. systol. pro ἴομεν, 1. plur. aor. 2. verbi ἵμι, vado.
 Θάσσοι, citiùs, comparat. pro ταχύτερον· ἀ ταχύς, ἵα, ὦ, velox, idem
 θάττον· dicitur θάσσειν pro τάττων.
 446 Θύω, propero, impetu quodam feror, pro θύω, idem, pleonasmo lite-
 ra ι, ut ἀετύω, pro ἀετύω, θύωι, 3. plur. imperf. Ion. pro ἔθυον.
 447 Ἐρίτιμος, κ, ὁ κὶ ἦ, pretiosus, valde honoratus; ἀ τιμή, pretium:
 quod est ἀ τίω, honoro, punio, persolvo, et ἔρι, particulā augmentat.
 quæ est in compositione tantum.
 Ἀγήματος, apud poetas pro ἀγήματος, κ, ὁ κὶ ἦ, senectutis expers, non
 senescens; ab α privat. et γῆρας, τος, τὸ, senectus.
 448 Ἐκατὸν, centum; ab ἐκάς, procul; centesima pars, quia procul abest
 ἀ primā.
 Θύσσωι, fimbriæ, seu villi; hinc θυσανίσσω αἶγλις, fimbriata ægis, ε.
 593. et θυσανίσσω, ι. 738. ἀ θύω, quod est ἐρμῶ, et κινῶ.
 Ἀερίδομαι, poetica vox, attollo, pendeo; metaph. instabilis sum;
 ἡερίδοτο, 3. plur. imperf. pass. dicitur et ἡερίδομαι in præs. formatum ex
 præf. imperf. ab αἰεῖω, idem.
 449 Εὐπλεκής, ἴος, ὁ κὶ ἦ, bene contextus; ἀ πλέω, plico: εὐπλεκτος, ον,
 ὁ κὶ ἦ, idem.
 Ἐκατόμβοις, κ, ὁ κὶ ἦ, valens centum boves; ab ἐκατὸν, centum, et
 βῆς, bos; vel potiùs centum numismata ejus nominis: nam βῆς etiam
 olim erat Atticum numisma, bovis notā percussum.
 450 Παιφάσσω, oculos undique verto; παιφάσσωσα, part. præs. fæm.
 quidam per reduplicationem, ex φάω, dictum volunt; alii quasi πάντα
 τὰ φάη αἴσσω ad aliam significationem transfert poeta, ι. 808. παλμίζ-
 ζειν ἐκ ἰκασκον, ἔδ' ἐκπαιφάσσειν, pugnare non sinebam, neque irruere.

Σθένες, *εις, τὸ, robur vis; dicitur quasi στήνεις, ab ἵστημι, sto; hinc* 451
σθιναρὸς, εἰς, εἰς, validus.

Ἀληπτος, *υ, ὁ καὶ ἡ, incessabilis; ab α privat. et λῆγω cum υ, cesso,* 452
finem facio; est et ἄλληπτος, idem, 632. hinc adverbialiter.

Ἀίδηλος, *ου, ὁ καὶ ἡ, obscurus, tenebricosus, inexpectatus; ab α pri-* 455
vat. vel, valde lucidus, ab α epitatico, et δῆλος, manifestus, vel exitio-
sus, edax, nocivus, improbus; ab ἀντιρρητικῷ, et ἴζω πῶς αἰδῶμαι, dici-
tur quod nunquam quiescat, et semper in motu sit; vel ab αἰς, semper,
et δαίω, lædo, noceo; vel ab αἰδῶς, ου, ὁ, tartarus; vel denique, ab
α, et αἶδω, video.

Φλόγω, *incendo, inflammo; hinc φλογίω, idem, et φλογίδω, infernus,*
ardens fluvius; ἱπιφλόγω, 3. sing. præst. ind.

Ἀσπτες, *ου, ὁ καὶ ἡ, immensus, ad cujus magnitudinem consequi non*
possumus; ab ἴσπευμαι, sequor.

Ἰγλα, *ης, ἡ, materia, peculiariter ligna; sæpè etiam sylva; hinc*
ἰγλῆς, ἴσσω, ου, arboribus opacus, et ἰλοτίμος, υ, ὁ lignator.

Αἰγλή, *ῆς, ἡ, splendor, ab αἶψα, uro.* 456

Παμφανίδω, *undecunque appereo, totus luceo; est et παμφαίνω, ι. 6. 458*
παμφανίδωσαι, ποῖτ. pro -ἴδωσαν ἀ πᾶς, et φαίνω.

Ὀρνις, *ῆριδος, ὁ, vel ἡ, avis, ales: dicitur quasi ῥεις, παρὰ τὸ ῥεω, quid* 459
enim concitatus ave?

Πτετνὴς, *ῆς, ὁ, volatilis; ἀ πίτεμαι pro πτενὴς, nam ποῖτα υ in du-*
plex α mutant, quorum unum in η vertunt.

Χην, *πνός, ὁ, vel ἡ, anser; ita dictus, quod hiscat, et perpetuò edat;* 460
ἀπὸ τοῦ χαινίσι, et χαινὶδαν ἰστίων vel, παρὰ τὸ ἡχη, sonus, est etiam ani-
mal clangens.

Γίρανός, *ου, ἡ, grus: etym. dictum vult quasi γίρδαν, ἀπὸ τοῦ τῆς γῆς*
ἱερῶν στίγματα: est enim στικμολόγος, avis.

Κύκνος, *ου, ὁ, cygnus; ἀ κυκᾶν, miscere: quod plus cæteris misceat*
et fodiat limum in cibis indagandis.

Δελιχόδωρος, *ου, ὁ καὶ ἡ, longam habens cervicem; δουλιχός, Ionic.*
pro δολιχός, longus; δουρὴ, vel δισ, cervix.

Λυμῶν, *ῶντος, ὁ, pratum, locus irriguus: quo ἵδωρ λυέσται, aqua de-* 461
fluit. Ἀσίω ἐν λυμῶνι, Asia in prato; ubi aliqui legunt ἀσίω, pro ἀσάω,

Ionic. per syncop, ab Ἀσίης, vir illustris, cujus erat pratum; alii Ἀσίω,
in Asia; nonnulli ἀσίω, id est, limoso; ab ἄσκι, limus, Coul.

Ῥιθεον, *υ, τὸ, fluentum; ἀ ρίω; fluo; pro quo aliquando ριθεον.*

Πτερυγισσι, *alis, dat. plur. Ion. pro πτερυξι, ἀ πτερυξι, υγος, ἡ.* 462

Κλαγγηδὼν, *adverb. cum clangore; ἀ κλαγγή, ῆς, ἡ, clangor, propriè* 463
avium; aliquando militum, quum in hostem impetum faciunt; tribui-
tur et canibus, canibus, &c. ἀ κλάζω, clango.

Πάδιον, *ου, τὸ, campus, planities; ἀ πῖδον, solum, terra; at πῖδιον,* 465
ιον, τὸ, parvum vinculum pro pedibus; ἀ πῖδον, ῆς, ἡ, vinculum par-
vum.

Κοναβίζω, *resono; κοναβίζε, 3. sing. imperf. Ion. pro κοναβίζε, idem* 466
κοναβίω, ἀ κόναβος, υ, ὁ, sonitus; dicitur ἀ κονῶν βοή.

Ἀνθιδεύς, *είσσω, εἰς, floridus; ab ἄνθος, υς, τὸ, flos.* 467

Ὡρεα, *ας, ἡ, Ionic. ὥρεν, tempus generale, et certum; ut hora, dies;* 468

item, ver, æstas; unde ἄραι, deæ, quæ quatuor anni temporibus præ-sunt, dicuntur.

- 469 Μυία, ας, ἡ, musca; μυιάων, pro μυῖων, Doric. à μύω, claudio: quòd oculi earum conniveant; vel à μύζω, murmuro: circumvolantes enim murmurant, Harm.

- 470 Σταβμός, ὤ, ὁ, stabulum, tugurium; ex ἴστημι, statuo; στάβμη, ης, ἡ, amussis.

Ἠλάσκω, vagor errabundus, circumeo, decline; ἡλάσκουσιν, 3. pl. præs. + additâ; hinc ἡλακάτη, ης, ἡ, colus muliebris, Od. δ. 131. *cujus plur. τὰ ἡλακάτα, Od. ζ. 53.*

- 471 Γάλας, ιος, τὸ, lac; pro γάλα· γάλα tanquam γάλα, à γάλας, ιος, τὸ, lætitia: quia ex lacte lætitia.

Ἀγγος, ιος, τὸ, vas unumquodque, urna; ἀπὸ τοῦ ἄγειν, quòd in iis res ferantur et portentur.

Δύω, irrigo, perfundo, obliuo; item mollio, madefacio, tingo; hinc δύνω, pro ἰδύνω, v. 655. et δύσκων, pro ἰδύνων, Od. η. 260. *est et δύω, indigeo.*

- 473 Ραίω, perdo, vasto, corrumpo; διαρραίω, idem; διαρραΐσαι, aor. 1. infin.

- 474 Αἰπόλος, υ, ὁ, caprarius; hinc αἰπόλιον, υ, τὸ, grex caprarum; ab αἶξ, αἰγὸς, ἡ, capra, et πόλις, versor; vel περὶ τὰ αἶψα πολῶν, qui versatur in locis arduis atque præruptis, ubi solent pasci capræ.

- 475 Ῥῖα, facile, poet. pro ῖα· à ῖω, quasi fluenter; hinc ῖνιδιος, ια, ον, facilis, et syncop. et metalepsi, ῖνιδιος, ια, ον.

Διακρίνωσι, poet. pro διακρίνωσι, discernant, 3. plur. præs. subj.

Νομός, ὤ, ὁ, pascuum, pascua; item pastus, pabulum, præda, cum accentu in ultimâ; à νέμω, pasco; sed νόμος, cum accentu in penultimâ, lex, consuetudo.

Μυγῶσι, pro μυγῶσι, 3. plur. aor. 2. subj. à μέγνυμι, aor. 2. ἔμειγον, pass. ἔμειγον.

- 478 Ἰκέλος, similis, pro ἰκέλος· hinc ἰκέλις, assimilo: ab ἰκω, similis sum.

- 479 Ἄρης, Mars; genit. ιος, et ης, ιως, ξ. 485. significat etiam bellum, β. 381. ferrum, u. 389. vulnus, v. 369. hinc ἄρεος, υ, ὁ καὶ ἡ, δ. 407. et ἀρεΐος, β. 698. Martius, Marti sacrum.

Στήριον, υ, τὸ, pectus. Comparat poëta Agamemnonem cum Jove oculis et capite, ad ostendendam auctoritatem, prudentiam, et excellentiam; cum Marte zonâ et balteo ratione armaturæ; cum Neptuno lato pectore, quod est honoris et venerationis, Coul. παρὰ τὸ στήριον, sive στήριον ὄναι, quòd sit solidum et firmum pectus.

- 480 Ἀγέλη, ης, ἡ, grex; ab ἄγω, duco; hinc ἀγέληφι, in grege; nam φι et φιν est syllaba, quam poëta addunt interdum dativis casibus.

- 481 Μετακρίπτω, relucet inter, intereminet; sic ἐκκρίπτῃς ἐν πολλοῖς, eximius; à κρίπω, decorus sum.

Ἀγρεύματος, pro ἀγρεύματος· ab ἀγρεύω, congreco.

- 484 Ἔσσω, poet. pro ἔπω, dico.

- 485 Ἴσται, scitis, per syncop. pro ἴσταν· ab ἴστημι, scio.

- 488 Ὀνομήνω, Attic. pro ὀνομαίνω, nomino, nominatim recenseo; ab

ἄνομα, nomen; vel regulariter, aor. 1. sub. ὀνομαίνω, fut. ἴω, aor. 1. ἀνόμενα.

Μνησάιαιτο, Ionic. pro μνήσαιντο, 3. pl. opt. aor. 1. med. verbi μνάσμαι. 492

Πιτερήεις, ἥσσα, ἦν, saxosus; ἃ πίτεραι, αἱ, ἦ, saxum. 496

Πολύκνημος, α, ὁ κῆ ἦ, multos habens colles; est epitheton urbis Ete- 497
oni, ob crebros montes, quibus cingitur; ἃ κνημὶς, ἦ, ὁ, pars montis
quæ à pede ipsius ascendit, seu loca montis pede altiora; vel quodd
abundet herbâ dictâ κνήμος. Argivorum linguâ vulgò ἐρίγανος· quidam
exponunt κνημὶς, locus densus; ἃ κνήμη, tibia, Coul.

Εὐρύχορος, α, ὁ κῆ ἦ, locus latus: ubi in penultimâ o pro ω· ἃ χῶρος, 498
locus, sedes; vel ἃ χορὸς, ἦ, ὁ, chorus; item locus choreis destinatus.

Εὐκτιζῶ, bene condo, creo; in partic. præf. pass. εὐκτισμένους, sed o 501
abjicitur ποῖτ. ab ὤ, bene, et κτιζῶ, condo; est et εὐκτιτες, ἴστω, ὁ κῆ ἦ,
idem, β. 592.

Τρήων, ὄνος, ἦ, columba; ἃ τρέω, f. ἴω, timeo; est enim timida avis; 502
hinc πολυτρήων, ὄνος, ὁ κῆ ἦ, columbis abundans; aliquando τρέων, ad-
jungitur cum πιλιάς, α. 778. et tum significat timidus.

Ποίημι, ἥσσα, ἦν, herbosus; ἃ ποίη, Ionic. ποίη, herba; quod à qui- 503
busdam deducitur ἃ ποίη, annus; quia singulis annis crescit et arescit.

Ποσειδάων, ὄνος, ὁ, Neptunus, idem Ποσειδάων, Doric. quasi ποσει δίδους, 506
potum præbens; vel per antiphrasin, quodd nullus maris aquam potare
possit; vel παρὰ τὸ σίμω τὸ πίδαω, ἃ concutiendo terram; hinc Ποσει-
δάων, per syncop. pro Ποσειδάων, Neptuni templum, Od. ζ. 268.

Ἄλσος, ἴος, τὸ, saltus, lucus; ab ἄλλομαι, salio, quia sponit illic ar-
bores saliant; vel ab ἄλδω, rigo, tanquam ἄλσος· vel ab ἄλδω, augeo.

Πολυστάφυλος, α, ὁ κῆ ἦ, multas habens uvas; ἃ σταφυλή, ἥς, ἦ, uva, 507
quodd ἃ σταφίς, idem.

Ἐσχάτιονα pro ἰσχάτιονα, secundum Eustath. ab ἰσχάτιος, extre- 508
mus; ab ἰσχάτος, idem; hinc verbum ἰσχάτω, ποῖτ. sum extremus;
nisi sit partic. ab ἰσχάτων, pro -άων. 509

Πεντήκοντα, quinquaginta; ἃ πέντε, quinque.

Εἰκοσι, viginti; ab εἰκὼς, ὡς, ὁς, similis, æqualis. Numerus enim 510
est ex duobus denariis constitutus; vel ab εἰκω, cedo: numero enim
denario ut perfectissimo reliqui numeri cedunt, Harm.

Παρθένος, α, ὁ, virgo: ἢ παρ' οὐδινὸς οὐδὲν λαβοῦσα εἰς ἴδνα, quæ non- 514
dum ab ullo accepit mûnera sponsalia; vel ἃ θηλάζω, quia nondum
lactat; vel ἃ παρθένω, præstare: quia formâ matribus præstant vir-
gines.

Αἰδοῖος, οἶα, οἶος, reverentiâ dignus; item verecundus, modestus:
αἰδέμεν, ὄνος, ὁ καὶ ἦ, qui reveretur; ab αἰδῶς, ἴος, οὗς, ἦ, reverentia,
timor.

Ἰγυρεῖος et ὑπερεῖος, etiam ὑπερεῖος, et ἄνω absolutè, οἶγμα subin-
tellecto; ab ἔων, suprema pars ædium, summa domûs contignatio.

Λάθεη, clam, hîc absolutè, legitur etiam cum genit. Odys. ε. 43. ἃ 515
λάθος, ἴος, τὸ, secretum; ἃ λανθάνω.

Τριάκοντα, triginta; ἃ τρεῖς, tres, ποῖτ. τρεῖςκοντα.

Ποταμὸς, ὤ, ὁ, fluvius; παρὰ τὸ ποτὸν εἶναι, quodd potabilem præbeat 522
aquam; ποταμοῖο φίλοντα Ὠκεανοῦ, Oceani fluenta fluvii, ξ. 245.

- 523 Πηγή, ἡς, ἡ, fons; ἀ πηδάω, salio; hinc Πήγασος, γάισον, ἰ, alatus equus Persei, quodd circa fontes natus est.
- 524 Τίσσαρέκοντα, quadraginta; ἀ τίσσαρις, quatuor.
- 525 Δε στίξ, vid. in ἀποστίχῳ, α. 520.
Ἀμφίπῳ, circa aliquid operor, et curo; -ων, ὡσα, ον, part. præs.
- 526 Ἐμπλην, prope; ἀ ἐμπλάζω, appropinquo, pro πιλάζω, idem; quod ἀ πίλας (adverb.) prope, vicinē.
Ἀριστερός, ἁ, ὄν, sinister, pravus, metath. per antiphrasin; ab ἄριστος.
- 528 Μείων, ονος, ὁ καὶ ἡ, minor, quasi μὴ ὄν comparativus est irregularis adjectivi μικρὸς, ἁ, ὄν, parvus.
- 529 Λίνον, α, τὸ, linum, quodcunque textum ex lino; hinc λινοθάραξ, ηκας, ὁ καὶ ἡ, thoracem habens lineum.
- 530 Ἐγχέαια, ας, ἡ, sive ἐγχέαια, hasta, sive peritia hastā certandi; ab ἔγχος, ιος, τὸ, idem; quod ab ἔχω, retineo.
Κάζω, orno, instruo, verbum poetieum, et usurpatur tantum in præt. pass. et partic. ἐκίαστο, 3. sing. plusquamperf. passiv.
- 532 Ἐρατινός, ἡ, ὄν, amabilis; ab ἐραμαι, quod ab ἐράω, amo.
- 535 Πέραν, Ionic. pro πέραν ἀ πέρα, idem, ultra, supra, præter.
- 538 Ἐφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, maritimus; ab ἐπὶ, et ἄλς, mare.
Αἰπὺς, εἰα, ὗ, altus, ingens; αἰπὸς, ἡ, ὄν, idem, §. 369.
- 539 Ναιετάω, habito, incolo; ἀ ναίω, habito; ναιετάσκον, pro ναίετασκον· poetæ enim in verbis in αω, si contractio fit in α, aliud α contractioni præponunt: ναίετασκον verò pro ναίετασκον, quod pro ἐναίεταον.
- 543 Ὀρεκτός, ἡ, ὄν, porrectus; ab ὀρέγομαι, porrigo.
Μελία, ας, ἡ, fraxinus, vel lignum ex quo fit hasta.
- 547 Μεγαλήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, magnanimus; ab ἦτωρ, ορος, τὸ, cor, et μέγας. Ποτὶ, aliquando, olim.
- 548 Ζαῖδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad vitam utilis, fertilis, ferax; ἀ ζῆν, et δῶρον, epitheton terræ, quia dat necessaria ad vitam.
Ἄρουρα, ας, ἡ, arvum, in genere terra; ab ἄρώω, aro: quod aliqui deducunt ex ἄρης, ferrum; terra enim ferro scinditur; hinc ἄροτρον, α, τὸ, aratrum, κ. 353.
- 550 Ἀρνίς, οῦ, ὁ, agnus adultus; ἄρνιος, εἰα, ον, agninus; ἀρνίον, ου, τὸ, propriè, locus ubi agninæ carnes venduntur.
- 551 Περιτίλλω, circumvolvo, perficio; περιτελλομένων, part. præs. genit. pl. ἀ τίλλω, poetie. verb. sum, impero.
- 554 Ἀσπίς, ἰδος, ἡ, clypeus; hinc ἀσπιδιώτης, α, ὁ, clypeum gerens.
- 555 Προγινώσκεις, ἔρα, ερι, major natu; ab προγινῆς; ἀ προγίγνομαι, præcedo.
- 558 Ἰνα, aliquando, ubi, adverbium loci.
Φάλαγξ, γγος, ἡ, acies, propriè Macedonum, continens octo millia hominum armatorum; dicitur de quavis acie; quasi πάλανξ, ἀ πίλας, propè, quodd milites sint in phalange conferti, Coul.
- 559 Τυχίοις, ἑσσαι, ὄν, muris cinctus; ἀ τίχος, ιος, τὸ, murus.
- 560 Κόλπας, α, ὁ, sinus; tum in mari, cùm in homine; dicitur quasi κοῖλ-πος, ἀ κοῖλον, concavum.
- 561 Ἀμπίλος, ου, ἡ, vitis; ἀ πάλλειν, quia vinum bibentes agitat; hinc ἀμπιλόις, ἑσσαι, ὄν, vitibus consitus.

Ἀγακλυτὸς, ἡ, ὄν, valde celebris, inclytus; ab ἄγαν, et αλυτὸς, quod 564
 ἀ κλῖος, ους, τὸ, gloria; est et ἀγακλυτὸς, ἡ, ὄν, inclytus, de quo multa
 audiuntur, ζ. 436. quod ἀ κλύω, audio.

Τρίτατος, ἄτη, ατον, tertius. 565

Ὀγδῶκοντα, pro ὀγδοήκοντα, octoginta, ab ὀγδῶς, ἡ, ον, octavus, quod 568
 est ab ὀκτώ, octo.

Ἀφνειὸς, ἤ, ὁ κὺ ἡ, poëtica vox, locuples, pro ἀφνῶς, ἤ, ὁ κὺ ἡ, idem; 570
 ab ἀφνειος, divitiæ, de quo vid. n. 171.

Αἰπυνὸς, ἡ, ὄν, altus; ab αἰπύς, ἴα, ὄν, idem. 573

Νόρσψ, οπας, ὁ κὺ ἡ, tam splendidus, ut perstringat aciem oculorum: 578
 ἀ particulā negatīvῃ ἢ, seu νῶ, et ὤψις, ιας, ἡ, visus, quod ab ἵπταμαι.
 νόρσπα χαλκῶν, splendidum æs, id est, arma tersa et nitida. Plurimum
 terroris hostibus armorum splendor importat.

Κυδιάω, exulto, glorior; κυδίων, poët. pro κυδῖον, ἀ κῦδος, ιας, τὸ, 579
 gloria.

Κητώεις, ὄισσα, ὄν, et -ώδης, ιας, ὁ κὺ ἡ, propriè cetosus: sed ingens 581
 in genere; ἀ κῆτος, ιας, τὸ, balæna, v. 147.

Ἐξήκοντα, sexaginta; ab ἕξ, sex. 587

Ἀπάτρεθι, seorsum; ab ἀτρεθι, seu ἄτρε, idem.

Προθυμία, ας, ἡ, promptitudo animi, studium, desiderium; ἀ πρό, et 588
 θυμός, ἤ, ὁ, animus.

Πόρος, ου, ὁ, transitus, canalis, alveus; ἀ πέραν, transeo; vel ἀ πέραν, 592
 transadigo.

Ἀντομαι, et ἄντω, occurro; idem ἀντάω ἀντίμηναι, part. præ. plur. 595
 scem. ab ἀντί.

Θρηῖξ, Ionice pro Θρηξ, pro Θρηξ, κας, ὁ, communiter; hinc Θρησκίων,
 superstitiosè deos colo; vel colo, simpliciter, et in bonam partem;
 quia Orpheus Thraces superstitiosè deos colere docuit; hinc ἱεροθευ-
 κεία, ας, ἡ, cultus religiosus, quem aliquis sibi superstitiosè sumit; ab
 ἱέλω, volo, et Θρησκίων, colo.

Ἀοιδῆ, ἤς, ἡ, cantus; ab αἰδῶ, cano; hinc αἰδῶς, οῦ, ὁ, cantor, v.
 720. et αἰδῖμος, υ, ὁ κὺ ἡ, decantatus, ζ. 358.

Στείνομαι, promitto, firmo, præfinio, præ me fero; στείνο, pro ιστίω- 597
 το sic στείνομαι γὰρ τὸ ἵπος ἐρίην, videtur enim aliquid verbum dicturus,
 γ. 84.

Πηρὸς, α, ὄν, mancus, mutilatus, parte aliquâ corporis captus, mu- 599
 tus, cæcus: quasi πηθὸς, ἀ πῆθω, patior; hinc πηρίω, mutilo, sum ocu-
 lis captus.

Ἐκλάσθαι, poët. pro ἐξίλασθαι, aor. 2. verbi ἐκλήθω, vel ἐκλασθῆναι, obli- 600
 visci facio: ἀ λήθω, vel λαμβάνω, lateo, celo.

Κιθαριστὴς, ἴος, ἡ, ars pulsandi citharam; ἀ κιθάρα, ας, ἡ, cithara; vel,
 κίθαρις, ιας, ἡ, γ. 54. παρὰ τὸ κινῆσθαι ῥαδίως, quod facilè moveatur; vel
 παρὰ τὸ κινῆναι, εἰς ἔρωτα, quod audientes ad amorem alliciat.

Ἐννῆκοντα, nonaginta; ab ἑνῆα, novem. 602

Τύμβος, υ, ὁ, monumentum, sepulchrum, tumulus, bustum; ἀ τύφω, 604
 comburo: quoniam ibi defunctorum cadavera cremabantur; hinc τυμ-
 βῶν, fut. σω, sepelio.

- Ἀγχιμαχῆτις, ὤ, ὁ καὶ ἡ, cominus pugnans; ab ἄγχι, prope, juxta, et μάχομαι, pugno.
- 605 Πολύμηλος, α, ὁ καὶ ἡ, pecoribus abundans; ἀ μῆλον, α, τὸ, ovis; ἀ μάλω, curō: quia pastor curam habet ovium; μῆλον, et Doricè μῶλον, est malum, vel pomum; ἀ μαλία, ας, ἡ, malus, arbor, Od. η. 115.
- 606 Ἠνιμόεις, εἴσσα, οἶν, ventis expositus; ab ἡνιμος, poet. pro ἄνιμος, α, ὁ, ventus.
- 611 Ἐπισάμινος, η, ον, peritus, sciens; ab ἐπίστημι, animadverto, intentus sum, &c.
- 617 Ἐέργω, idem quod ἔργω, includo; item contineo.
- 623 Τίταρτος, ἀρτη, αρτην, quartus; pro τίταρτος, ἀ τίσσαρις, vel τίτταρις, quatuor.
- 626 Ἄττα, ἐ regione; ab ἀττι.
- 629 Νάω, pro ναίω, habito; inusit. nisi in his temporibus: act. ind. 1. ἵασσα, med. ἵασσάμην, pass. ἵάσθην ἀπονάω, transmigro.
- 632 Εἰνοσίφυλλος, α, ὁ καὶ ἡ, quatiens frondes, frondosus; ἀ φύλλον, α, τὸ, folium, et εἰνοσις, pro ἵνοσις, ιως, ἡ, motus; ab ἵνώ, impello, agito.
- 633 Τρηχὺς, εἴα, ὦ, asper, pro τραχύς.
- 635 Ἀντιπύραϊος, αἶα, αἶον, ex adverso, seu ἐ regione situs; ἀντιπύραϊα, loca ex adverso sita: ex ἀντι, et πύρα, ultra; hinc adverbium ἀντιπύραν, ἐ regione.
- 637 Μυτοπάρης, α, ὁ καὶ ἡ, rubras habens proras; ἀ μύλτος, α, ἡ, herba quædam rubri coloris, minium; hinc μυλτίω, tali colore inficio, et παρῆα, pro παρεια, ας, ἡ, gena, apud poetas, prora navium.
- 643 Ἐτίταλτο, plusquamperf. pass. verbi τίλλω, fut. τιλῶ, præt. τίταλκα, aor. 1. ἔτιυλα, præt. pass. τίταλμαι.
- 647 Ἀργυρίος, εἴσσα, οἶν, albus, splendidus; ab ἀργός, ἡ, ον, albus.
- 651 Ἐνυάλιος, α, ὁ, Mars; ab Ἐνύω, Enyo, Bellona, πολυμυκὴ θιά, quod est παρὰ ἑαυτὴν, clamare.
- 654 Ἀγίρωχος, α, ὁ καὶ ἡ, superbus; vocat Rhodios (inquit Coul.) ut explicat Didym. superbos et gloriosos, παρὰ τὸ ἄγειν αὐτὸς ἐπὶ τοῦ γίγας ὀχίσθαι, καὶ ἀξιῶντας ἄγειν γίγας ἔχον, quod honoris et excellentiæ supra cæteros admodum cupidi fuerunt. Leves, explicat Alcæus quasi οἱ ἄγοντο ῥῆον ἐπὶ ὄχῳ, qui curru vehantur. Providos, alii interpretantur ἀγείροντας ὄχῳ, congregantes cibaria, quæ aliunde in insulam suam asportabant. Jactabundos, reddit Eustathius, παρὰ τὸ ἄγειν αὐτῶν, quod se et sua plusculum jactabant.
- 655 Διάτριχα, trifariam; ἀ τρίχα, idem; ἀ τρεῖς, pro τρίχα, Dor. fit τριχθαί.
- 660 Λιζέας, ὤ, ὁ, juvenis, ætate et robore florens; ab αἶν, et ξίω, ferveo, æstuo: quia juvenis semper habet sanguinem ferventem, quod est contrarium senibus; vel quasi μὴ εἶδὼς ἔξωθαι, qui semper est in motu et quietis impatiens; ab α et ἔξω, sedeo.
- 661 Τεράφ' pro τεράφι, vel ἔτραφι, non autem immediatè pro ἱεράφῃ, nam longa vocalis non abjicitur per apostrophum: ἔτραφι autem Æol. et poet. dicitur pro ἱεράφῃ, 3. sing. aor. 2. pass. verbi τέριφω. Vide Edit. Sam. Clarke, ejusque notam in loc.
- Ἐϋπηκτος, α, ὁ καὶ ἡ, bene ædificatus; ἀ πηγύνω, vel πήγνυμι, ædifico, conglutino, extruo.

- Μίτρω, *ως, ὁ*, avunculus maternus, ἀ μητρε, mater. 662
 Κατέκτα, *aor. 2. acl. verbi κατακτείνω κτείνω*, occido, interficio, *fut.*
 1. κτείνω, *praet. ἔτακκα, aor. 1. ἔκτανα, aor. 2. ἔκτανον, pro quo apud poë-*
tas per aoroc. ἔκταν, unde 3. sing. ἔκτα, pro ἔκταν.
 Ἐπὴξί, compegit, 3. *sing. aor. 1. verbi πύγνυμι.* 664
 Γίονος, *ῥ, ὁ*, nepos, filius filii; ἀβ υἱός, *ῥ, ὁ*, filius. 666
 Ἀλάομαι, vagor, erro, dubito; ἀλάμενος, *part. praes.* 667
 Οἰκίω, *fut. ἴσω*, habito; ἀβ οἶκος, *υ, ὁ*, domus; ἔπειθι, *Bacot. pro ἐπεὶ* 668
ἔπει, 3. pl. aor. 1. pass.
 Καταφυλαδίη, per tribus, tributim; ἀ φυλή, *ῥς, ἡ*, tribus.
 Ἐχίω, vel ἔχια, *σ. 347. ἔχισσα, δ. 269. aor. 1. ἀ χίω, vel χίω, hinc* 670
καταχίω, defundo, effundo, profusus aut effusus dejicio.
 Ἀλαπαδνός, *ῥ, ὁ*, imbellis, expugnatu facilis; ἀβ ἀλαπάζω, vasto, 675
 expugno, evacuo; *fit autem ἀπὸ τῷ λάπαθος*, herba quae ventrem
 emollit; vel ἀ λαπάθω, ventriculus qui ossibus vacuus; hoc autem ἀ
 λάπτω, evacuo.
 Παῦρος, *υ, poët.* paucus, parvus; ἀ πῶν, finem impono. 678
 Ἠγησάσθην, duxerunt, 3. *dual. aor. 1. verbi ἡγίμαι.*
 Καλύπτω, *Dor. et Ion. pro καλύπτε, 3. pl. imperf. pass. verbi καλύω.* 684
 Δυσσυχής, *ῥος, ὁ* καὶ *ἡ*, horrissonus; ἀ δὺς in compositione tantum, signi- 686
 ficat aegre, difficulter, male, et ὕχος, *υ, ὁ*, sonus.
 Ἐμνάσσομαι, *Ion. pro ἐμνάσσω, 3. pl. imperf. verbi μνάομαι*, memini.
 Πορθίω, *fut. ἴρω*, vasto; ἀ πέρω, *idem*; hinc πορθμός, *ῥ, ὁ*, *Od. δ. 671. 691*
fretum quod facile trajici potest; hoc differunt πορθμός et ιορθμός, *inquit*
Didym. quod illud est angustum mare terrā hinc et inde clausum;
hoc est angustior terra gemino interclusa mari; πορθμῆς, *Od. v. 187.*
qui cimbā seu lintre fretum trajicit.
 Ἐγχυσίμορος, *υ, ὁ* καὶ *ἡ*, bellicosus, exercitatus in vibrandā hastā; ἀβ 692
 ἔγχος, *ως, τὸ*, et μορίω, labore affligor; ἀ μέρος, *υ, ὁ*, fatum, verso ο in α
 sunt quā dici volunt quasi ὁ ἐγχύων ὤρει ἔχων aliquando est, stultus
 miles, et fit tum ἀ μορός, *κνμ υ*, fatuus.
 Ἀχίω, doleo; ἀβ ἄχος, *ως, τὸ*, dolor; est et ἀχίω, *idem, σ. 869.* 694
 Δαμύκτης, *τιρος, τρος, ἡ*, Ceres, dea frugum. Dicitur autem δαμύκτης, 696
 quasi γημύκτης, ἀ γῆ, terra, et μύκτης, mater; vel per sync. quasi δαμαμά-
 κτης, altrix populorum; vel παρὰ τὸ δάω, invenio, aut δαίω, accendo, et
 μύκτης, mater, quærens filiam Proserpinam facibus accensis. Coul.
 Τίμνος, *ως, τὸ*, agri portio seorsum relecti; τίμνος τάμνος ἔτεχον ἄλ-
 λων, *καλὸν, φτωαλῆς, καὶ ἀργός*, prædium partiti sunt præstans cæteris,
 amœnum, soli arboribus consiti et arborum, *ζ. 194. 195. Peculiariter*
est locus sacer ab alijs sejunctus, et deo alicui dedicatus; sylvā, fanum,
 delubrum: ἀ τίμνω, scindo.
 Ἦδη, jam, *adverb.* 697
 Λεχιστοίη, *ως, ἡ*, regio herbosa, ferens herbas toris extruendis aptas;
 ex λέχος, *ως, τὸ*, lectus, et πῶα, *ας, ἡ*, herba, *Ion. πῶα.*
 Ζῶς, *ἡ, ὁ*, vivus; ἀ ζάω, vivo. 699
 Ἀμφιδευφής, *ῥος, ὁ* καὶ *ἡ*, utrinque laceratus; ἀ δρυῖ, *proprie, ar-* 700
borem excortico; vel lacero, unguibus lanio; ἀ δρὺς, quercus.

- 'Ελείπτο, relicta erat, 3. *sing. plusquamperf. pass. verbi λείπω.*
- 701 'Ημιτελής, *ies, ὁ κτ' ἢ, imperfectus, semiperfectus; ob ἡμισυς, dimidius; et τέλος, ius, τὸ, finis.*
- 702 'Απ'θρόσκοντα, *desilientem, accusat. singul. masc. part. praes. verbi ἀποθρόσκω.*
- 706 Αὐτακασίγητος, *u, ὁ, frater germanus; ab αὐτός, ipse, et κάσις, ius, ὁ, frater, et γητὸς, pro γιγητὸς, natus.*
- 707 'Οπλίτες, *έτα, εον, junior; ὀπλότης, natus minimus; dicitur de iis qui arma ferre possunt; ab ὅπλον, ου, τὸ, arma, quasi ὁ ὅπλα φέρειν δύναμιος.*
- 713 'Ενδεκα, undecim; *ab ἑς, unus, et δέκα, decem.*
- 719 'Επτα, septem.
- 720 'Εμβάσαν, *syncop. poet. pro ἐμβάσαντων hoc vero, η in α verso, pro ἐμβάσαντων, tertiā plur. plusq. ἐμβάσαντων, à βίβηκα, praet. verbi βαίνω.*
- 722 'Οθι, *ubi, ab ὅς, articulo praepositivo.*
- 723 'Ελκος, *ies, τὸ, ulcus, vulnus in genere; ab ἔλω, traho: quia ibi contrahuntur noxii humores; vel, quod sit dissolutio continui; vel ab ἐλκύν, lanio; ἐλκηθμός, ὤ, ὁ, ζ. 465. violenta tractio.*
Μαχθίζω, laboro, ærumnas patior: à μάχος, u, ὁ, labor, molestia, ærumna; hoc autem à μόγος, idem; à μόγις, vix; ut is sit qui vix perfertur; est et μαχθίω, κ. 106.
'Ολεφρωνί, ones, ὁ κτ' ἢ, propriè; perniciosè cogitans, et in genere perniciosus; ab ὀλος, ἦ, ὁ, perniciosus, et φρονίω.
'Υδρεος, ου, ὁ, hydrus, serpens aquaticus, natrix; ab ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua. Homerus tamen, per hydrum, intelligit sagittam illatam hydræ sanguine, quam confecit Hercules, Coul.
- 727 Νόθος, *u, ὁ κτ' ἢ, vel -ος, η, ου, spurius, nothus; est quadruplex liberorum procreatio apud Homerum, inquit Eustath. (1.) γνήσιοι, qui ex legitimo concubitu suscipiuntur. (2.) νόθοι, qui ex concubinis; οἱ δύο Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, filios duos Priami, nothum et legitimum, λ. 102. (3.) σκεπτιοί, qui furtim proseminali; σκεπτιὸν δὲ ἡ γένετο μήτηρ, sed clandestinum genuit mater, ζ. 24. (4.) παρθένιοι, qui ex virgine primo pudore diminutâ procreantur; Εὐδωρος ἀρχίος ἡγεμόντι παρθένιος, Eudorus Mavortius duxerat virgine procreatus, π. 179.*
- 729 Κλιμακίος, *έισσα, έιν, asper, locus in quo sunt κλίμακες; à κλίμαξ, quasi κλιμακίος, scalâ egens, ascensu difficilis; vel à κλάω, frango, quodd asperi et petrosi ascensus quasi frangunt ingredientes.*
- 732 'Ιατὴς, *ἥρος, ὁ, Ionic. pro ιατὴρ, medicus; ab ἰάομαι, sano, medeor.*
- 740 Μισπτόλμος, *ου, ὁ κτ' ἢ, bellicosus, fortis, constans in bello, bellum, et belli onera fortibus humeris sustinens; à μένος, ius, τὸ, et πόλμος, u, ὁ, bellum.*
- 744 'Ωβίω, *trudo, pello, futur. ὠθήσω, et ὠσω tanquam ab ὠθω ὤσι, 3. sing. aor. 1.*
- 746 'Υπέθυμος, *u, et Ion. οιο, ὁ κτ' ἢ, magnanimus, ex ὑπέρ, et θυμός, ου, ὁ, animus.*
- 750 Δυσχέμερος, *ου, ὁ κτ' ἢ, frigidus, hybernalis, habitatu difficilis ob hyberna frigora; à χεῖμα, ατος, τὸ, hyems.*
Οἶκίον, ίου, τὸ, idem quod οἶκος, ου, ὁ, domus; est et οἰκία, ας, ἡ, ed non apud Homer.

ἱμερτός, ἡ, ὄν, amabilis; ἀδ ἱμερος, κ, ὀ, desiderium, propriè amato-751
rium, cupido; ἀδ ἱμέρω, desidero; ἱμερος dicitur, inquit Eustath.
quasi ἔρωσ ἐξ ἱματίου ἀφροδισίου, amor et desiderium ex Veneris veste
elicitum.

Καλλιῤῥος, κ, ὀ κὴ ἡ, pulchrè fluens, purus; ἀ καλός, ἡ, ὄν, et ῥώ, 752
fluo; est et καλλιῤῥος, ἰδῶν, Odys. κ. 107.

Ἀργυροδίνης, κ, ὀ κὴ ἡ, argenteos habens vortices; ἀ ἄργυρος, ου, ὀ, 753
argentum: quod ἀ ἄργος, ἡ, ὄν, albus (inde omnia quæ nient, ab Ho-
mero dicuntur ἀργυρία, ut hîc) et δίνη, κς, ἡ, vortex, gurgēs maris; et
turbo aeris: idem δίνος, ου, ὀ, hinc δινώω, revolve, circumago.

Ἵππεθι, desuper; καθύπερθε, idem; ἀ ὑπέρ, super. 754

Ἐλαιον, ου, τὸ, oleum; ἀ ἱλαία, ας, ἡ, olea fructus, vel arbor ipsa;
hoc autem dictum παρὰ τὸ λῦον, καὶ λῆλαιον τίκτουσα, dulcia et lævia
ferens.

Στυγῆ, Στυγὸς, ἡ, Styx: fingitur ἀ ποῖτις esse palus inferorum; vel, 755
horror. Vid. ante, β. 385.

Ἀπορῥῶξ, ὄγος, ὀ κὴ ἡ, substantivè accipitur pro rivo: item, stillā,
propagine, brachio fluvii. Adjectivè, abruptus, deductus, derivatus,
ut Odys. ι. 98. ἀπταὶ ἀπορῥῶγες, latera abrupta; ἀ ἀπορῥῖα, defluo;
aut, secundum alios, ἀ ἀπορῥῖσσω, erumpo.

Ὅτρεχες, pro ὁμοίτρεχες, ejusdem pili, nam ὁμοίος, patitur hanc syn-765
copen; ἀ θρίξ, τρεχός, ἡ, capillus, mutante θ in τ in obliquis suis et com-
positorum: sic οἰτης, ejusdem ætatis, pro ὁμοίτης.

Σταφύλη, κς, ἡ, cum accentu in penultimā, perpendiculum: sed στα-
φυλή, ἡς, ἡ, cum accentu in ultimā, uva; ἀ σταφίς, ἰδος, ἡ, uva.

Θρίψ', nutritiv, pro ἰθρίψι, 3. sing. aor. 1. verbi τρέφω. 766

Θήλυς, ιως, ὀ κὴ ἡ, vel υς, ιως, υ, fœmineus, vel sexus fœminei, pro 767
quo in fœminino genere dicitur θήλυα· θήλυα θῆς, fœmina dea; pro
quo passim θηλύτρεαι, apud Homer. 9. 520. θηλύτρεαι γυναῖκες, fœminæ
mulieres; παρὰ τὸ θάλλειν, ἀ gignendo et pullulando; vel ἀ θηλή, ἡς, ἡ,
quod est papilla.

Μήνιν, irascebatur, pro ἡμῖν, 3. singul. imperf. verbi μυνώ· hinc 769
ἀπομηνίσας, ασα, αν.

Δίσκος, ου, ὀ, discus, orbis, ex ferro, ære, lapide aut ligno, qui exer-774
cendi corporis gratiā in auras projiciebatur, Il. ψ. 523. ἐς δίσκουρας λί-
λαιπτα, ad disci jactum relictus esset; fit ἀ δίκω, jacio.

Αἰγανίς, ιως, ἡ, secundum Suidam, est jaculum ferreum: sed secun-
dum Eustath. est genus hastæ leve et longum; ita dictum, quòd spi-
culorum amenta fiebant ἐ λoris caprinis, eaque apta erant ις αἰγῶν ἄγ-
ραν, ad caprarum capturam; vel, παρὰ τὸ ἄγαν ἵναι, quòd rectā celeri-
terque ferantur.

Λωτός, ὄν, ὀ, lotus, arbor cujus fructus est quàm maxime dulcis: ex-776
terni, eo degustato, patriæ suæ obliviscuntur; unde proverbium, λῶτον
φαγών, comedere lotum, dicitur de iis qui regionem externam præpo-
nunt suæ, Coul. Hinc Λωτοφάγοι, populi ita dicti, Odys. ι. 91. Est
etiam ex herbarum genere, ut hîc.

Ἐρίπτω, fut. ψω, comedo, propriè, ut bestię in terram inclinatæ;
ἀπὸ τῆς ἑας, terra, quasi ις ἑας κύπτω. ἐρίπτωμαι, particip. præ. med.

Ἐλόθριπτος, υ, ὁ καὶ ἡ, genitus, seu nutritus in paludibus; ab ἔλος, εις, τὸ, palus, et τρέφω, nutrio.

Σάλην, υ, τὸ, apium, herba quædam; ἀπὸ τῷ οἰσθθαίῃ τῷ ἔλως, quòd nascatur et erumpat è palude.

777 Πικυκαρμένα, densati, bene tecti, perf. part. pass. verbi πυκάζω.

778 Ἀρηίφιλος, υ, ὁ καὶ ἡ, Marti charus, aut cui Mars charus est, bellator, bellicosus; ab Ἄρης, ιος, ὁ, et φίλος, amicus.

779 Φοιτάν, fut. ἴστω, εἴ, ventito; aliquando insanio, hinc φοιτίζω, idem. Hym. in Bacch. 8. φοίτων, 3. plur. imperf. pro ἰφοίτων.

780 Ὡς, tanquam, quasi, velut; ab ὤς, sicut.

782 Ἰμάσσω, fut. σω, loris verbero; ab ἰμάς, ἄκτος, ὁ, lorum, flagellum.

786 Πεδήνμος, υ, ὁ καὶ ἡ, ventipes; ἀ πῦς, et ἄνμος, ventus, quasi ἔχουσα πόδας ἄνμου.

Ἴρις, ιδος, et ἱριος, et ἱριως, ἡ, Iris, circulus cœlestis nuncians pluvi- am: ideo ab ἱρῶ, dico; est dea nuntia aliis diis.

787 Ἀλγυνός, ἡ, ὃν, tristis, curæ plenus; ab ἀλγῶ, curo; vel, molestus, ut i. 487. difficilis, ε. 76. pro ἀλγυνός: ab ἄλγος, ιος, τὸ, dolor.

788 Ἰγυράς ἀγυρεύειν, conciones concionari, vel habere.

Θύρα, ας, ἡ, porta; sæpius in plurali θύραι, fores, inquit Coul. αἱ θύραι, significant ipsam regum aulam: θύρησι, dat. plur. pro θύραις.

791 Εἴλωτο, assimilavit, 3. sing. aor. 1. med. verbi εἶδω.

792 Σκοπός, ὤ, ὁ καὶ ἡ, speculator, spectator; ἀ σκοίτομαι, circumspicio, viso, perpendo.

Ποδάκινησι, pedum pernecitate; dat. plur. pro ποδάκιαις, ἀ ποδάκια, ας, ἡ, ex πῦς, ποδός, ὁ, pes, et ὤκως, ὤα, ὃ, celer.

Πικτιδός, νῆα, ὃς, fretus, part. perf. med. verbi πύθω.

794 Δίγμνος, ἐν ποτιδύγμνος, suprâ, β. 137.

Παρά ναῦφιν, pro ἀπὸ νῆων. Multa nomina secundæ, tertiæ, et quintæ declinationis, syllabas φῖ vel φιν, in fine sibi adjungunt, et sunt indeclinabilia.

Ἀφορμηῖν, pro -εἴσαν, 3. plur. aor. 1. opt. pass. verbi ἀφορμάω, ex aliquo loco me proripio; ab ἀπὸ, et ὀρμάω, impetu feror, ab ὄρμη, ἤς, ἡ, impetus.

796 Ἀκριτος, υ, ὁ καὶ ἡ, indemnatus, indiscretus; ἀκριτοι μῦθοι, id est, ἀναριθμητοί, non numerati sermones: numerantur enim verba, et ponderantur rationes in judicio; hinc ἀκριτόμυθος, ου, ὁ καὶ ἡ, β. 246. ἀ κρίνω.

797 Εἰρήνη, ης, ἡ, pax; παρὰ τὸ εἶρειν, dicere, quòd tempore pacis, ubi arma silent, jus verbis dicatur.

Ἀλῆστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inevitabilis; ab α privat. et λιάζω, jacto, agito, declino, devito, separo me, abscedo; quod dicitur per metath. verbi ἀλίζω, congreco.

Ὄρεω, perf. med. Attico anadiplasismo, pro ὄρεω, quòd significat active aut passive; ab ὄρω, moveo, concito: sic ἵπνωπα, ab ἵπτομαι, præter. med. Att. pro ὤπα, ut ὄρεω, pro ὄρω, ab ὄρω. Vid. β. 146.

804 Πολυσπέρης, ιος, ὁ καὶ ἡ, multum sparsus, et disseminatus; ἀ σπείρω, sero, semino, spargo; est epitheton hominum, quia per diversos terræ tractus sparsi sunt, in multas nationes et populos distributi.

806 Πολίτης, ποῖτ. pro πολίτης, υ, ὁ, civis; ἀ πόλις, ιος, ἡ, urbs.

Τεύχος, υς, τὸ, vas; *τύχμα*, arma, *in plur.* à *τύχμα*, fabricor; *ali-* 808
quando, armare, struere.

Οἴγω, et *οἴγνυμι*, aperio; *οἴγνυτο*, 3. *plur. imperf. Ionic.* *οἴγνυμι*, 809
pro οἴγνυμι, *Ionicā Dialysi*.

Πύλη, ης, ἡ, porta, *proprie*, aditus per moenia in urbem ferens; à
πόλις, civitas, quasi *πύλη*, quòd *πόλις* *πύλαι* *muniatur*; vel à *πύλλω* ἔλα,
multa materia; quòd *cujusque rei materia in urbem per portas impor-*
tetur, *Harm.* Coul. *autem deducit à πύττω*, complico.

Πεζες, ῥ, ὁ, pedes, qui pedibus iter facit: à *πέζα*, υς, ἡ, malleolus 810
pedis; *πεζαί* 9' *ἵπποις*, pedestres, equestresque; *ab ἵππος*.

Ὀρυμαγδός, ῥ, ὁ, tumultus, strepitus, *proprie in montibus*, cum re-
scinduntur arbores; *ab ὄρος*, υς, τὸ, mons, et *ὄραδος*, υ, ὁ, clamor, *per*
metath. *ὄρυμαγδός*.

Κολώνη, ης, ἡ, vel *κολωνός*, ῥ, ὁ, tumulus editus, collis, columna; à 811
κόλος, mutilus et truncatus; vel à *καλύω*, quia *celeritatem progressum*
ilinerantium impedit.

Περίδρομος, υ, ὁ *κῆ* ἡ, circumvius, rotundus; à *τρέχω*, *aor. 2.* *ἴδραμι*, 812
curro, *præf. med.* *ἴδραμι*.

Πολυπάρημος, υ, ὁ *κῆ* ἡ, peragilis in saltu; à *παίρω*, salio, salto; *est* 814
epitheton Myrinnæ reginæ Amazonum agillimæ, quòd *multa præclara*
fecerat in bello facinora; *παρῆμος* idem est ac *τῶν ποδῶν κίνησις*, motio
pedum.

Κερυθαίολος, υ, ὁ *κῆ* ἡ, ornatam habens galeam; à *κέρυς*, υς, ἡ, galea, 816
et *αἰόλος*, ης, ον, varius; *hinc αἰόλλω*, vario.

Ἀφροδίτη, ης, ἡ, Venus; *παρὰ τὸ δύνην τῷ ἀφρῷ* *ab ἀφρῷ*, ῥ, ὁ, spuma, 820
est et libido venerea; *alii dictum putant quasi ἀφροσύνη*, insipientem:
quia contraria est Palladi Venus, et incontinentia sapientiæ; *alii πα-*
ρὰ τὸ ἀφρὸν τῆς διαίτης, à mollitie et deliciis vitæ.

Κνημός, ῥ, τὸ, pars montis quæ à pede ipsius ascendit; à *κνήμη*, υς, 821
ἡ, tibia.

Εὐνάω, vel *εὐνάζω*, sopio; *etiam in pass.* concumbere, decumbere;
εὐνηύσα, *aor. 1. part. pass.* *ab εὐνή*, ης, ἡ, cubile, quòd *ab εὐδω*, dormio,
quasi εὐδισί.

Νεώτατος, infimus: à *νείος*, *νιότατος*, *per syncop.* *νιότος*. 824

Ἔσκει, sinebat, 3. *sing. imperf. Ion.* *pro εἶω*, verbi *εἶω*. 832

Φθισήναι, υς, ὁ *κῆ* ἡ, viros corrumpens, perniciosus; à *φθίω*, cor- 833
rumpo, et *ἀνῆρ*, vir, *epitheton belli*.

Ὀρχημος, υ, ὁ, princeps; vox poetica pro *ἀρχός*, quasi *ἄρχαμος*. 837

Ἀῖθων, υς, ὁ, ardens; *ab αἶθω*, ardeo; *αἶθωνες ἵπποι*, ardentes equi, 839
est et epitheton ferri, δ. 485. *αἶθωνι σιδέρεσσι*, micanti ferro.

Ἀἶθων, proprium nomen unius equorum Solis; quorum numerantur
quatuor, 9. 185.

Ἐάνθι τι καὶ σὺ Πάδαργι, καὶ Ἀἶθων, Λάμπι τι δῖν.

Ἀγάρρως, *contr.* -ρως, υ, ὁ καὶ ἡ, æstuosus; *ab ἄγαν*, valde, et *ῥίω*, 845
fluo; *dicuntur Ἑλλήσποντος Ἀγάρρως* (*inquit Coulon*) *propter angustias*
freti sparsasque per æquor Cycladas, cæterasque insulas, ad quas col-
lisi fluctus reciprocantur.

Ἀγκυλόταξος, υς, ὁ καὶ ἡ, curvum habens arcum; *ab ἀγκύλος*, ης, ον, 848
curvus, et *τίξον*, υ, τὸ; arcus.

- 850 Ἐπικιδνῆμι, diffundo super ; ἀ κιδνῆμι, quod ἀ κιδνῆω, hoc autem ἀ σκιδνῆω, dispergo.
Λῖα, per aphæresin, pro γαῖα. Vide α. 244.
- 852 Ἥμελος, υ, ὁ καὶ ἦ, mulus : ab ἡμισυς, ια, υ, dimidium, et ὄνος, ε, ὁ, vel ἦ, asinus : quia generatur ex equo et asinā.
Γένος, ια, τὸ, genus ; ἀ γίνομαι.
Ἀγροτίες, ἱα, ἱεν, agrestis ; ab ἀγρός, οὔ, ὁ, ager ; ἀγροτίη, subst. venatrix ; epitheton Dianæ, cui venatores lucos et sylvas consecraverunt, φ. 471. Θηρῶν Ἀγροτίη, ferarum Diana venatrix.
- 857 Γενίθη, ης, ἦ, origo, generatio ; quod ἀ γινῆ, ᾤς, ἦ, quod ἀ γίνομαι.
- 858 Οἰωνιστής, ὤ, ὁ, augur per divinationem avium ; ab οἰωνός, ὤ, ὁ, avis vorax, item, augurium, ut paulō post.
- 860 Ἐδάμην, prostratus est, 2. sing. aor. 2. pass. ἀ δαμάω, domo ; hinc δαμνῆω, idem ; vel, ut quidam volunt, ἀ δέμω, vel δέμομαι, inus. hinc aor. 2. ἰδάμην, et præterit. ἰδάμην, per syncop. pro διδάμην, et pass. διδάμην.
- 861 Κεραιζέω, propriè, cornibus dissipo, ut bos : vel, scindo, vasto, diripio ; κεραῖζι, 3. sing. imperf. pro κεραῖζει, ἀ κέρως, ατος, τὸ, cornu.
- 863 Μιμάσων, pro μιμάσκων, per syncop. ab inusit. μάω, suprâ ; eodem modo, μιμάσσι, pro μιμάσκει, κ. 208. μιμάμην, pro μιμάσκων, ι. 637. μιμάσας, pro μιμάσκει, α. 590.
Ἰσμίην, per metaplasm. pro ἰσμήν, de quo vid. β. 40.
- 866 Γίγνα, poet. præterit. med. ex γίνομαι, gignor, nascor, unde γιγνώσκει, ὤς, ὁ.
- 867 Βαρβαρόφωνος, υ, ὁ καὶ ἦ, rudis ; propriè, rudis in voce ; ἀ φωνή, ἥς, ἦ, vox, et βάρβαρος, υ, ὁ καὶ ἦ, barbarus ; dicti autem sunt barbari (apud Græcos, inquit Coul.) peregrini homines ; ἀ βάρβαρ, voce absonâ, in quam incidere solebant, cum primùm Athenis verba Græca conabantur. Cares omnium maximè βαρβαρόφωνοι, inde κεραῖζων est βαρβαρίζων.
- 868 Ἀκροτόφυλλος, ου, ὁ καὶ ἦ, frondes habens indiscretas, frondosus ; ab ἀκροτός, β. 796. hoc ab α priv. et κρίνω, judico, secerno, et φύλλον, υ, τὸ, folium.
- 873 Ἐπαρκέω, depello, auxilior ; ἐπέρκει, 3. sing. aor. 1. ab ἐπὶ et ἀρκέω. Λυγρός, ἀ, ὁ, tristis, gravis, miserabilis ; ἀ λοιγός, οὔ, ὁ, perniciēs, mors, Martini. vel ἀ λᾶ et ὑγρός, valde humidus : humidiora enim loca sunt quibuscunque cubantibus inimica, Harm. fortasse dicitur quasi λυγαρός, ἀ λυγξ, λυγρός, ὁ vel ἦ, singultus.
Ὀλίθρος, υ, ὁ, interitus, pestis, perniciēs, mors ; hinc ὀλίθριον ἤμαρ, exitialis dies, τ. 294. ab ὀλλυμι, pereō.
- 877 Διήεις, ισσα, ιν, varius, undosus ; item vorticosus ; ἀ δίη, ης, ἦ, aquarum vortex, seu aëris turbo ; ἐκ τοῦ δύνω, rigo.

CLAVIS HOMERICA

IN Γ'. ILIADIS.

ἌΜΑ, simul; ἄμυθις, poet. pro ἄμα, *Iliad.* ι. 6. 1

Ἐνοπή, ἤς, ἡ, clamor; ab ἐνίπω. 2

Ἀτίσφατος, αἶτον, ὁ καὶ ἡ, vehemens, nimius: quasi ὁ ἐδὲ θύς φατίζω, 4
quod ne deus ipse quidem possit effari, ab α. priv. et ἱστῶ, 3. 477.
fatalis, divino ore pronuntiatus; ὁ θύς, et φατὶς, ὁ φημί: hinc ἱστῶ, 3.
responsa divina, *Od.* α. 507.

Ὀμβρεος, υ, ὁ, imber: ab ὀμβρ, ἡ, ὄν, et ῥέος, υ, ὁ, flexus: quod simul
et confertim pluat; hinc per parenthesis τοῦ ι, fit ὀμβρεμῶς, ου, ὁ καὶ ἡ,
γ. 357. impetuosus, gravis; aliquando ὄμβρεμῶς, sine μ, sed tum potens,
minax, fortis, δ. 453. Vide γ. 357.

Ῥοή, ἤς, ἡ, silentium; ῥοάων, *Æol.* pro ῥοῶν, gen. plur.; ὁ ῥω. 5

Πυγμαῖος, ου, ὁ, Pygmæus; ὁ πυγμῶν, ἤς, ἡ, pugnus; item mensura 6
continens spatium quod est à cubito ad digitos clausos; quia Pyg-
μαῖο populi non excedebant istam mensuram staturâ suâ.

Σιγή, ἤς, ἡ, silentium; ὁ σιγῶν, sileo; in dativo adverbialiter, ut hic, 8
ἴσαν σιγῇ, tacitè ibant.

Πνέοντι, poet. pro πνέοντι, nom. plur. part. præs. verbi πνίω.

Ἀλλήλων, dat. ἀλλήλοις, et scem. αἰς, accus. ους, scem. ας, neut. α, est 9
defectivum, invicem, alter alterum, alii alios; ab ἄλλος, η, ον.

Κλέπτω, fut. ψω, furor, decipio: quasi ὁ καλύπτω quia secretè fu- 11
ratur; hinc κλέπτεις, υ, ὁ, fur.

Ἀμείνω, meliorem, ἀμύνων, ους, neut. plur. ἀμύνοντα, ου, ο.

Ἐπιλύσσω, υς, υ, videt, ex ἐπὶ, et λύσσω. 12

Κονίσαλος, υ, ὁ, pulvis excitatus; ὁ κόνις, ιως, ἡ, pulvis, et ἄλλομαι, 13
salio.

Ὀρενμι, excito: ὄρενμι, 3. plur. imperf. pass. ab ὄρω.

Ἀελλῆς, ἰως, ὁ καὶ ἡ, turbidus, procellosus; ab ἄελλα, κς, ἡ, procella.

Σχῆδον, prope; hinc σχιδέω, idem, π. 800. 15

Προμαχίζω, in primâ acie pugno; ex πρὸ, et μάχομαι. 16

Παρδαῖος, scem. ἐν, ἡ, pantherinus, παρδαλῖν, scilicet, δορῶν, panthe- 17
rina pellis, quam gestabat Paris Alexander humeris; mos erat heroum
pellem gestare (ut Coul. ex Scholiast. annotat) Argus pellem Tauri,
Acestes Libystidos ursæ, &c. ὁ παρδαλῖς, ιως, ἡ, quod dicitur, quasi πρὶ-
αλῖς, παρὰ τὸ προάλλισθαι, quod saliat et inordinatè moveatur ingressu.

Καμπύλος, η, ον, curvus, flexibilis: ὁ κάμπτω, deflecto, curvo; idem
γνάμπτω.

Κεκορυθμένος, per syncop. pro κεκορυθμένος, η, ον, armatus, munitus, ὁ 18
κερυθῖν aut potius, secundum alios, per antistæchon, pro κίκερυσμένος.

ἂ κερύσσω, galeâ armo: *item*, armo *in genere*; ἂ κέρυς, υἱός, ἡ, galea. Κερκυρμένα χαλκῷ, ferro munita, aut acuminata, aut ferreas cuspides habentia.

- 19 Προκαλιζέω, provoco: προκαλιζέτω, 3. sing. imperf. Ion. ἂ καλέω.
 20 Δηϊότης, ἦτος, ἡ, pugna certamen; ἂ δηϊός, ἰα, ον, hostilis, ardens; hinc δηϊάω, comburo, vasto igni; *idem* δηϊζέω, et δηϊάω, ἂ δαίω, uro.
 22 Βιδάω, βίβημι, eo, progredior: βιδάων, *præs. part.* βιδάω· βιδάς, η. 213. *part. aor.* 2. verbi βίβημι, poet. loco βῆμι· βιδάσθω, *idem*, η. 809. ἂ βαιίω, vado.
 23 Λίον, οἶτος, ὁ, leo, animal perspicacissimum, παρὰ τὸ λάω, quod est βλίπω.
 Σῶμα, αἶτος, τὸ, corpus: quasi δῶμα τῆς ψυχῆς, domus animæ; vel quasi σάϊμα, ἂ σῶον αἶμα.
 Κύρω, nanciscor, incido, ut hîc; *item*, sum, existo, fut. κύρω· ἐπὶ σάϊματι κύρωται, corpori impingens; hinc κύρεμα, αἶτος, τὸ, ε. 488. *id*, in quod aliquis incidit, præda quam aliquis nanciscitur; est et κυρέω, *idem*, unde 6. Hym. ad Neptun. κυρήσαι.
 24 Κερὰς, ᾤ, ὁ, cornutus; ἂ κίρας, τος, τὸ, cornu.
 Ἄγριος, ἰα, ον, *adjectivè*, agrestis: τὰ ἄγρια, *substantivè*, ε. 52. ab ἄγρος, ᾤ, ὁ, ager.
 25 Πεινάω, fut. ἄρω, esurio; ἂ πίνω, ης, ἡ, fames.
 Εἴπω, quamvis, etiamsi.
 26 Σίω, fut. σω, concito, aliquando prosequor: σιώνται, 3. pl. *præs. subj.*
 28 Ἀλιεύς, υ, ὁ, peccator, sceleratus, impius, *idem* ἀλιτρός, ᾤ, θ. 361. ab ἀλύτω, ἀλίτω, ἀλιτίω, et ἀλιτράϊνω, pecco: ἐπὶ τῆς λιτῆς, quasi passus repulsam precatationis; potest derivari ab ἀλόμαι, vagor; hinc ἀλιτήμων, οἶος, ὁ, peccator, ω. 157.
 29 Ὀχος, υ, ὁ, et ιος, τὸ, currus; ab ἔχω, quod aliquando est *idem* quod ἐλαίω, traho; hinc ὀχίω, fut. ἵσω, veho, porto; aliquando ὀχος, aquarum impetus, et *idem* quod ὀχίτις, ᾤ, ὁ, canalis; hinc ὀχίτηγός, ᾤ, ὁ, aquæ ductor, φ. 257.
 Χαμάδι, et χαμάδις, humi; ἂ χαμαί, humi, in terrâ; quasi χθαμαί, ἂ χθών, οἶος, ἡ, terra; vel ἂ χῶ, fundo, quasi fusè et abjectè in terram.
 31 Καταπλήσσω, fut. ξω, percello, obstupefacio: καταπλήγη, 3. sing. aor. 2. pass. ἂ πλήσσω, fut. ξω, percutio.
 32 Χαζέω, fut. σω, recedo, retrocedo, devito; *item* capax sum: ἰχάζετο, 3. sing. imperf. med.
 Ἀλιεύω, fugio, vito; ab ἀλίω, significante vito, caveo; sed primario, molo: sed ἀλιεύω, caleo.
 33 Παλινεστὸς, υ, ὁ κὶ ἡ, resiliens; ἂ πάλιν, et ἔρω.
 34 Βῆσσαι, αἰ, vallis, concavitas, campus; vel loca arboribus consita: βήσσης, dat. plur. Ion. pro βήσσαις.
 Τρέμος, υ, ὁ, tremor; ἂ τρέμω.
 Ἰπὸ—ἔλλαβε per *imesin* pro ἐπὶ λαβεῖ, λ duplicatâ, metri causâ.
 Γυῖον, υ, τὸ, membrum, propriè dicitur de pedibus et manibus; παρὰ τὸ ἐπὶ τῆς γυῖος (id est, γυῖς) ἵναι, quòd hi super terram gradientur: istæ verò, πάντα χωρεῖσι, ἂ χῶ, omnia complectantur: vel, ἂ pueru-

lis dictum, qui manibus et pedibus βαίνουσιν ἐπὶ τῆς γῆς, id est, reptant, Coul.

Ἀναχωρία, fut. ἴσω, recedo; ἂ χωρία, σο, accedo; item, capax sum; 35
 ἂ χῶρες, υ, ἰ, locus: ἀπεχώρησι, 3. sing. aor. 1.

Ὀχρεός, υ, ἰ, pallor: quasi ἄχρους· ab α priv. et χρῖον, color; hinc
 ὠχρεός, ρᾱ, ρῶν, pallidus, Butrach. 80. et ὠχρίω, Odys. λ. 528. palleo.

Δύσπαρις, ἰδός, ἰ, infelix Paris; ἂ δὺς, quod usurpatur tantum in 39
 compositione pro ἀγρῆ, malè, infelicitèr.

Γυναιμανὲς, ἰός, ἰ καὶ ἰ, mulierosus, mulierum amore insanus; ἂ γυνή,
 αἰσός, ἰ, et μανίνομαι, furo.

Ἑπιεργιστής, ἰός, ἰ, deceptor; hinc ἐπιεργίστω, 399. hujus libri, de-
 cipio; ab ἑπυρος, pro ἄπυρος, υ, ἰ καὶ ἰ, infinitus, innumerus, et ἐργῶν,
 ominor; quod est ab ἐψ, ἐπός, ἰ, vox; vel, secundum Eustath. quasi
 ἐμπεργιστής, ab ἑμπερος, ἰεον, blandus, et ἐψ, vox, qui blandis verbis de-
 cipit.

Ἀγανός, ὄνου, ἰ καὶ ἰ, qui gignere non potest, innatus. 40

Ἀγαμος, ἄμου, ἰ καὶ ἰ, coelebs; ἂ γαμία, uxorem duco; vel quasi
 ἄδαμος, indomitus; γάμος enim est δάμος, nuptiæ jugum sunt.

Κερδίων, κέρδιον, utilis; κέρδιος, utilissimus; ἂ κέρδος, ἰός, τὸ, lucrum. 41

Δόξα, υς, ἰ, injuria, dedecus, fortè ἂ δόξ' laab, subsannare. 42

Ἐπὶφιος, ἰού, ἰ καὶ ἰ, spectabilis, adeò ut sit materia exprobrationis;
 ab ἐπιφωμαι, video.

Καγχηλῆς, fut. σω, cachinnor, effusè rideo: καγχηλῶ, idem; καγχ- 43
 ηλῶσι, pro καγχηλῶσι, 3. plur. præs. subjunct.

Πρέμεις, υ, ἰ καὶ ἰ, pro πρέμαχος, propugnator, anresignanus; ἂ μέ- 44
 κραι.

Ἐπι, per syncop. pro ἑπιστι· ab ἐπιμι, insum. sic ἴνι, pro ἑπιστι. 45

Ἐπίπλωμι, αὐτ ἐπιπλώω, fut. ὠσω, navigo in, transnavigo; πλώω, αὐτ 47
 πλώω, ποῖτ. pro πλώω, navigo.

Ἐρίηρις, Ἰον. pro ἑρίηρι, sic in accus. ἑρίηρας, pro -ρους· ab ἑρίηρος,
 amabilis; ἂ cuius nominat. ἑρίηρος, υ, ἰ καὶ ἰ, fiat, ἑρίη, peramabilis,
 conjunctus: ab ἑρι, et ἑράω, amo, idem ἑράζω· alii deducunt ab ἑρέω,
 adapto: ἑταίρους ἑρίηρας, charos socios, ritè compactos comites, bene
 aptatos inter se socios.

Μιχθίς, ὤσω, ἰν, part. aor. 1. pass. μιθγυμι, mutuatur sua tempora ἂ 48
 μίγν, inusitato.

Ἄλλοδαπὴς, ἰ, ὄν, extraneus, alienigena; ab ἄλλος, υ, ὄν, et δάπιδον,
 υ, τὸ, pavementum, solum: vel ἂ δᾶ, Dor. pro γᾶ, vel γῆ, terra, et
 πίδον, solum, campus.

Νυῆς, ὤ, ἰ, filii seu fratris uxor; Græci enim pro Helenᾶ, seu pro 49
 fratris communis uxore recuperandā pugnabant.

Δυσμενὴς, ἰός, ἰ καὶ ἰ, infestus hostis; ἂ δὺς, et μένος, ἰός, τὸ, ro- 51
 bur.

Χάρις, ατος, τὸ, gaudium; ἂ χαίρω.

Κατήφως, υς, ἰ, et Ἰον. κατηφῶς, vultus demissus, seu pudor cum
 mœrore, dedecus; ἂ κατηφῶς, χ. 293. vultum demitto; hinc κατηφῆς,
 ἰός, ἰ καὶ ἰ, Od. η. 431. qui est vultu demisso ex pudore aut tristitiā:

κατηφόνες, α. 253. infames qui prodire non audent; dicitur ἀπὸ τοῦ κατὰ τὰ φῶς βάλλιν, quod tristes et pudore affecti oculos dejiciant.

52 Μῆνω, significat in bello, in statione et loco suo manens exspectare, et sustinere irruentem; μῆνυας, 2. sing. aor. 1. opt. *Æol.*

53 Παράκοιτις, ἴδος, ἡ, idem quod ἀκοιτις, δος, ἡ, uxor; ἀκοίτη, ης, ἡ, cubile, concubitus, ἀ κύμαι· παρακοίτης, ου, ὁ, maritus, ζ. 439. παράκοιτις, δος, ἡ, concubina.

54 Κίθαρις, ιος, ἡ, cithara; ἀ κιθάρα, idem; παρὰ τὸ κινῆσθαι ῥαδίως, quod facile moveatur; vel παρὰ τὸ κινῆν εἰς ἔρωτα, quod audientes ad amorem alliciat; hinc κιθαριστής, ὅς, ἡ, ars canendi citharâ, β. 600. et κιθαρίζω, σ. 570. citharâ ludo; et κιθαριστής, citharista, *Hym. in Musas et Apoll.* 3.

56 Δειδύμων, οἷος, ὁ καὶ ἡ, timidus; ἀ δέιδω.

57 Ἔσσω, pro ἴσω, quod est pro ἴσω· ab εἶμην, plusquamperf. pass. ab ἔω, induo.

59 Λίσσα, ης, ἡ, officium, ut hîc; aliquando fatum; ut α. 416. παρκα, υ. 127. σορς, α. 224. παρς, σ. 327.

60 Πίλικυς, ιος, ὁ, securis, gladius anceps; παρὰ τὸ πῖλιν ἀκὺς, quod sit velox; hinc πιλίκεσσι, *Odys.* ι. 244. ποët. geminato κ. ex πιλικάα, et πίλικον, υ. 612. manubrium bipennis.

Ἀτιγής, ἴος, ὁ καὶ ἡ, indomitus; ἀ τιγέω, affligo, vexo, domo, conficio, et α privat.

62 Νῆϊος, ἰα, ἰον, vel νῆϊος, υ, ὁ καὶ ἡ, navalis; ἀ ναῦς, ὅς, ἡ, navis; νῆϊον ξύλον, lignum navale, pro quo apud *Homer.* δὲν νῆϊον, ut *Iliad.* ο. 410. γ. 744. et *Odys.* ι. 384. hîc autem, ut et υ. 391. simpliciter νῆϊον, lignum navale.

Ἐκτάμνησι, *Ion.* pro ἐκτάμνη, 3. sing. subj. præς. ἀ τάμνω, scindo, Ionicè et Doricè pro τίμνω, idem; vel pro ἐκτάμνη, ποët. inserto ν, et *Ion.* addito σι, 2. subj. ἐκτίμω, aor. 2. ἔξισταμον.

Ἐρῶν, ἥς, ἡ, impetus; ab ἐρώω, fluo; interdum et impetu feror; aliquando ἐρῶν, cessatio, ut *Iliad.* π. 301. ab ἐρώω, cesso.

63 Ἀτάρβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, intrepidus; ἀ ταρβέω, ante; est et ἀταρβής, ἴος, ὁ καὶ ἡ, idem, *Iliad.* υ. 299.

64 Προφίρω, exprobo, objicio, crimini objicio, hîc.

Ἐρικυδής, ἴος, ὁ καὶ ἡ, valde illustris, admodum gloriosus; ἀ κῦδος, ιος, τὸ, gloria.

68 Καθίζω, fut. σω, sedere facio; κάθισον, 2. sing. aor. 1. imperat. ab ἵζω, idem.

70 Κτῆμα, ατος, τὸ, possessio; κτήματα, bona, facultates; ἀ κτάομαι, κτήσμαι, κέκτημαι, acquiro, possideo.

71 Ὀππότερος, uter; ποët. pro ὀπότερος, ἴρα, ρον, ἀ πότιρος, idem.

78 Ἰδρύνθησαν, resederunt, 3. pl. a. 1. pass. *Ion.* pro ἰδρύνθησαν, verbi ἰδρύν.

80 Τίττωσκωμαι, collineo, intensissimè dirigo; ἀ τιταίνω, tendo. *Vid.* θ. 41.

83 Στείται, pro σῖνεται, ut σῖντο, β. 596.

85 Ἐσσυμένως, propriè; ἀ σῖνω, suprà.

89 Πολυβοτάνος, ἴρα, ρον, epitheton terræ, quasi multum pascens; ἀ βίω, pasco; πολυβοτάνη, pro πολυβοτάνη, ποët. addito ν, vel Ionicè, mutato α in η.

- Ἀχὴν ἔγνωτο σιωπῇ, fuerunt taciti. *Vid.* α. 34. 95
 Πέποιθε, *syncop.* pro πιπίησθε, *præt. pass.* à ποίω, vel potius pro πε- 99
 πίνεσθε, *præt. med. verbi πάσχω*, patior; *pleonasm. inserto ε.*
 Τίτυνται, pro τίτυνται, à τίτυω, fabricor. 101
 Ab inusitato τίθημι, usurpantur *præsens imperat.* τίθηθι, *χ.* 365. 102
 et optat. τιθήην, ut hîc; *infin.* τιθήναι, pro quo τιθάμην, *Doric.* ε. 497.
 et τιθάμηναι, ω. 225. et in *præt.* τιθιούτας, *ζ.* 71. per *syncop.* pro τιθ-
 νικώτας, et τιθιῶτι; *Odyss.* τ. 331. *Bæot.* pro τιθηῶτι, pro quo etiam
 τιθηῶτα, ε. 401. et τιθῆσι, η. 328. per *synæresin*, ex τιθάμει, à τίθηκα.
Vid. ζ. 466. à θνήσκω, morior.
 Ὑπερφιάλος, ου, ὁ καὶ ἡ, infidus, fœdifragus, qui pertransit jusjuran- 100
 dum, quod per phialas factum est; à φιάλη, ης, ἡ, phiala, vas ex quâ
 liba fundebantur, et ὑπὲρ, supra; significat etiam ὑπερφιάλος (inquit
 Coul.) vinosus. *Procos* enim vocat *poëta* ὑπερφιάλος, qui *cyathos plu-*
res et capaciores exhauriebant, *Odyss.* α. 134. μὴ ξύνος ἀνιθεὶς ἐρυσθαγ-
 ῶν, διὰ πρὸς ἀδύσκει, ὑπερφιάλοισι μετελθόν, ne hospes, offensus strepitu in
 convivio, turbaretur cum vinosis congressus. *Sunt qui exponunt*,
superbis; in quâ significatione legitur, *Odyss.* δ. 503. εἰ μὴ ὑπερφιάλον
 ἴκος ἐβαλε, nisi superbum dictum protulisset, *Od.* ι. 106. vocat *Cyclo-*
pas ὑπερφιάλος, id est, homines magnæ staturæ, ductâ *metaphorâ* à *po-*
cullis capaciibus; hinc adverb. ὑπερφιάλως, *Iliad.* ν. 293.
 Ὑπερβαίνα, ας, ἡ, pro ὑπερβασις, ιως, ἡ, transgressio, delictum; à 107
 βαίνω.
 Μετίησι, *Ion.* et *poët.* pro μετήσι, hoc autem *poëticâ* *parag.* pro μετῇ, 109
 interfuerit; 3. *sing. subj. præs. verbi μέτιμι.*
 Ἐρύκω, *fut.* ἔσω, contineo, arceo, impedio: sed ἔρῳ, *fut.* ἔσω, tueor, 113
 traho.
 Προτῖ, pro πρὸς, *Doricè.* 116
 Προτῖ, *contract. ex προτῖναι*, *Att.* pro προτῖ, 3. *singul. imperf. verbi* 118
προτῖναι, præmitto.
 Γάλως, ἡ, *genit.* γάλως, et γάλω, et γαλώως, γαλώω, *glos*, soror mari- 122
 ti, vel uxor fratris; à γάλα, κτος, τὸ, lac, quod sint (inquit *Harm.*)
quasi ὁμογάλακτοι, eodem lacte nutriti, eò quod sæpius conviventur.
 Δάμαρ, ἡ, uxor, *genit.* δάμαρτος, quasi γάμαρ; à γάμος, υ, ὁ, nuptiæ;
 vel, ἀπὸ δαμάζεσθαι ἀνδρὶ, quod viro subjiciatur.
 Ὑφαίνω, texo, ordior; item ὑφών; unde ὑφαντὸς, ἡ, ὄν, textus, *Odyss.* 125
ν. 136. ἰσθῆτα ὑφαντὴν, vestem textilem, et ὑφασμα, τὸς, τὸ, tela,
Odyss. γ. 274. *Metaphoricè* dicitur, μύθος καὶ μῦθια ὑφαίνον, verba et
 consilia texebant, *Il.* γ. 212. et δόλον ὑφαίνει, dolum texebat, ζ. 187. id
 est, struebat.
 Δίπλαξ, κος, hîc duplex: propriè duas crustas habens; à δις, bis, 126
 et πλάξ, κος, ἡ, crusta; vel à διπλάζω, *f.* σω, gemino, duplico, quod à
 διπλός, duplus.
 Μαρμαίρω, splendo, hinc μαρμαίρος, ἴα, ιον, splendens, et μαρμαίρος,
 υ, ὁ καὶ ἡ, marmor, μ. 380. est et μαρμαίρος, splendidus, vel marmoreus,
 π. 735. πέτρων μαρμαίρων, lapidem splendidum, vel marmoreum.
 Ἐμπίσσω, *f.* ἄσω, inspergo, *metaph.* intexo; ἰνίπασσι, 3. *singul. aor.*
 1. *poët.* σσ *gem.* à πᾶσσω, idem.

- "Αἶθλος, *u, i, vel ἄθλος, in oratione solutâ, certamen, labor*; à τᾶ, *præfixo a epitalico, et τ mutatur in θ.*
- 129 Ὀκία, *pro ὀκία, fœm. ab ὀκός, ūa, ò, celer.*
- 130 Νύμφα, *et νύμφη, ης, ή, sponsa, propriè, nympha, nurus*; *hinc νυμφίον, do nuptum.*
Θίσκαλος, ἑλου, ὁ κῆ ή, *Dei similis, admirabilis*; à θός, *et ἕκλος, similis*; *ab ἕκω.*
- 133 Λιλαίμαι, *cupio, appeto, desidero, poet. vox, idem. γλίχομαι in pro-sâ. λιλαίμαι, Ion. pro λιλαίη, infrâ 399. λιλαίμαιναι, part. præs. med.*
- 135 Πίπηνι, 3. sing. præt. med. verbi πήγνυμι, *f. ξω, compingo, infigo.*
- 137 Σῦο, *Ion. pro σοῦ, tui, à σὺ.*
- 138 Κεκλήσομαι, *paulò post fut. verbi καλῶ, quod format præt. pass. κέκλημαι, tanquam à κλέω, à cujus secundâ personâ κέκλησαι, formatur κεκλήσομαι, ση.*
- 140 Τοκίς, *ίας, ή, parens*; à τίκτω, *pario*; *τοκήων, Ionicè pro τοκίων.*
- 141 Ἀργιός, *vel ἀργινός, ή, ὄν, albus*; *ab ἀργός, ή, ὄν, ἀργυνῆσι, dat. plur. pro ἀργυναίς.*
Καλύπτω, *f. ψα, operio, tego*; *καλυφάμενος, ἴνη, ιον, part. a. 1. med. Ὀθήη, ης, ή, linteum, velum, ὀθήησι, dat. pl. pro ὀθίαις.*
- 142 Θάλαμος, ἀμω, ὁ, *thalamus, cubiculum*; *propriè uxoris et mariti*; ἀπὸ τοῦ θάλος, *florens, virens, infrâ 174. vel ἀπὸ τῷ θάλπυι, quòd ibi calefiant: accipitur per synecdoch. pro totâ domo.*
Τέρη, *εινα, ιι, tener, mollis*; à τέρω, *vexo, affligo, tero.*
- 143 Ἀμφίπολος, ἑλου, ὁ κῆ ή, *famulus, et famula, quasi περὶ τὴν διοικίαν πολοῦσα, circa dominam versans*; *ab ἀμφί, et πολίω, versor*; *hinc ἀμφιπολίω, famulor, Odys. σ. 253.*
- 146 Οἱ ἀμφὶ Πριάμον, *Priami comitatus, vel Priamus ipse. Vide Clarke in loc.*
- 148 Πνῦμι, à πνίω, *spiro*; πνῦμαι, *sapio*; *hinc πεπνυμένος, η, ὄν, sapiens.*
- 149 Εἴατο, *sedebant, Ion. pro ἔντο, 3. pl. imperf. verbi ἔμαι.*
Δημογέρον, *οντος, ὁ, senior populi, iudex populi, senator ob ætatem, pater ob auctoritatem*; à δήμος, *u, i, populus, et γέρον, ὄντος, ὁ, senex.*
- 151 Τίττιξ, γος, ὁ, *cicada, per Onomatopœiam, eleganter poëta senes cicadis comparat, quia utrique sint ἄνιμοι et λάλοι, loquaces et sicci*; *τίττιγσι, dat. pl. pro τίττιξι.*
- 152 Δινδρον, *u, τὸ, arbor*; *δινδρῶνι pleonasmò τῷ ε. inde δινδρέις, ἥσσα, ἥν, Odys. α. 51. arboribus abundans.*
Λιριόεις, *ἥσσα, ὄν, liliaceus*; *item suavis*; à λείριον, *ίω, τὸ, lilium.*
- 153 Πύργος, *u, ὁ, turris*; *item ordo militaris*; *formâ quadrangulâ dispositus in modum turris, viros 660 continens*; à πῦρ, *ρός, τὸ, et ἔργον, u, τὸ, quia fulmini et igni obnoxii sunt*; *vel, quia ob acuminatas formas sunt flammæ similes.*
- 155 Ἦκα, *tacitè, quietè, sensim, submissâ voce, leniter, paulatim. Factum est ab ἄκην, mutato accentu et vocali prima: ἄκην autem est ab a priv. et χαίω, hisco, aperio os ad loquendum*; *quasi ἀχῆν, Ionicè mutato χ in κ.*
- 158 Αἰνῶς, *aliquando valde, propriè graviter, horrendè*; *ab αἰνός, ή, ὄν, gravis.*

Ἔφρων, βασις, pro ἔφρων, 3. pl. imperf. ἂ φωνί. 161

Πόσις, ἰός, ὁ, maritus. *Est nomen, inquit Dammius, ab eadem origi-* 163
ne ac πόσις, ἰός, ἡ, potus, scilicet ἂ πῖον, f. πῖον vel πῶσον, quod ἂ πῖον, bibo,
διὰ τὴν σπικνωτικὴν ὑγρότητα, et quia bibitur quasi ab uxore.

Πῆλις, pro παῖς, εὖ, ὁ, Ionic. affinis, ἂ πῶον, possideo; quem scilicet
per affinitatem possidemus; οἱ φίλοι, aut Eustath. dicuntur, qui genere
non attingunt; παῖοι autem, qui nuptiis affines et domestici facti sunt.

Ἐφερμάω, f. ἴσσω, cum impetu irruo; ἂ ἐφράω, idem. 165

Πελώριος, ἰούς, ὁ καὶ ἡ, ingens, magnus, admirandus; ἂ πῖλος, ὄρες, τὸ, 166
monstrum: quod ita dicitur quasi πῖλος ὄρεος, prope accedens ad mag-
nitudinem montis.

Γεράριος, ἂ, ὁ, venerabilis, honorandus, in compar. γερεώτερος, ἴσσω, 170
ἴσον, infra 211. ἂ γέρας, αἶτος, τὸ, præmium, honor.

Ἐκνέριος, εὖ, ὁ, socer, mariti pater, quasi ἔκνυρος, ἂ δέχομαι, excipio; 172
vel quasi ἔκκος, παρὰ τὸ ὅς ἐκνύει τὴν κόρην ἄγων, quod ad se puellam
adducat; in fæmin. ἐκνυρὰ, Ion. ἐκνυρὴ, γ. 451. mariti mater.

Δαινός, ἡ, ὁ, gravis, terribilis, vehemens; et in bonam partem augus-
tus, reverendus.

Ἄδιον, f. ἴσσω, placeo: ἂδιον, f. ἴσσω, tædio afficio. 173

Γινώτες, ὤ, ὁ, notus, cognitus; item, frater, ut hic, ἂ γινώσκω. 174

Τηλυγίτης, ἴσσω, ἴσσω, et τηλυγίτης, α, ὁ, per syncop. pro τηλυγίτης, in 175
senectute genitus, natu minimus, absente patre genitus, unicus, ut
hic; ἂ τῆλη, procul, et γίνομαι.

Ὀμηλικία, ας, ἡ, ætatis æqualitas; cœtus æqualium; ἂ ὁμήλιξ, κος,
ὁ καὶ ἡ, cœtaneus, quod est ab ὁμιλος, α, ὁ, cœtus, seu ὁμιλῆς, ἡ, ὁ, similis,
et ἡλικία, ας, ἡ, statura.

Τήνω, f. ξω, liquefacio, mollio; item, macero, contabesco; hinc 176
τακιδονί στυγερῇ, tabe horrendâ, Odys. λ. 200. τέτωμα, perf. med.

Δαής, ἴσσω, ὁ, levir, mariti frater, ἂ δαίω, accendo; quia mos erat, ut 180
illi tædas fratribus præferrent in nuptiis.

Κυνῶπις, ἴσσω, ἡ, Inverecunda, impudens; ἂ κυνῶπις, α, ὁ.

Ἀγαμαι, fut. 1. ἀγάσσομαι, ἂ ἀγάζομαι, admiror, laude prosequor, 181
suspicio; aliquando invidio; hinc ἀγαυός, ἡ, ὁ, admirandus, splendi-
dus; ἂ ἄγῃ, ης, ἡ, admiratio; sed ἀγὴ, ἡς, ἡ, fractura, et littus.

Μοιρεγνήτης, ἴσσω, ὁ καὶ ἡ, felici fato natus, ἂ μοίρα, ας, ἡ, fatum, felicitas, 182
δω. et γίνομαι.

Ὀλβιόδαμνον, οἶος, ὁ καὶ ἡ, felix; ἂ ὀλβίος, ἴσσω, ὁ καὶ ἡ, felix, dives, lo-
cuples; ἂ ὀλβος, ου, ὁ, felicitas, opes, agrorum possessio; παρὰ τὰς
ὀλὰς, hordea; ὀλβίος, et ὀλβος, ὁ παρὰ τὰς ὀλὰς βίος (hinc Anglia et Sco-
tia dicuntur Ὀλβιον sed longe in tempore o mutatum in α, hinc Ἀλβιον)
et δαίμων, οἶος, ὁ καὶ ἡ, felix.

Διδμήατο, domiti sunt, Ionic. pro ἰδιδμήατο, hoc vero pro ἰδιδμήατο, 183
3. plur. plusquamperf. pass. verbi διμω inus. pro δαμῶν. Vide διδμή-
ατο, α. 878.

Ἦδη, jam, olim. 184

Αἰολόπυλος, πῶλον, ὁ καὶ ἡ, varios, seu veloces eques habens; ἂ πῶλος, 185
λω, moveo, vario, et πῶλος, α, propriè pullus equinus; aliquando puer,
vel puella.

- 187 Στρατάομαι, exercitum colloco, castra pono; ἃ στρατὸς, εὖ, ὁ, exercitus; -ῶντο, Ion. et poet. pro -όντο; 3. pl. imperf.
 "Οχθα, ης, ἡ, ripa; ἔχω, pro ἔειχω, eò quòd ripæ emineant, inde quoque fossarum tumuli vocantur ὄχθαι, hinc ὄχθος, υ, ὁ, ut hymno in Apol. 17. Κύνθιον ὄχθον, Cynthium collem.
- 188 Λέγω, f. ζω, numero, hic; ἐλέχθην, aor. 1. pass.
- 189 Ἀμαζών, ὄρος, ἡ, et in plurali, αἱ Ἀμάζονες, ὄρει, Amazones. Est nomen mulierum Sythiæ vel Asiæ bellicosarum: ab α priv. vel α unitatem notante, et μαζός, mamma, quasi μονόμαζος, nam dextram mammam adurebant in infantia, ne posset inturgescere, ut ad bella essent habiliores: alii nomen deducunt ἀπὸ τοῦ μὴ μαζῷ τρίφισθαι, quia matres puellas suas non lactant mammis suis, sed lacte equino et melle.
 Ἀντιάτωρα, ας, ἡ, virago, viris æquiparanda: Amazonum epitheton; ab ἀντι, et ἀνὴρ, ἑρὸς vel δρὸς.
- 191 Ἐρένω, interrogo, idem ἔρομαι ab ἔρομαι, idem, dico.
- 196 Κτίλος, υ, ὁ, aries; παρὰ τὸ κτείν τῶν λοιπῶν, quòd dux gregis præcedit reliquas oves; vel quasi ἀκτίλος, ab ἄγω, duco.
 Ἐπιπυλίομαι, vado, obambulo, lustrò; ἃ πυλῖω, idem cum πολῖω, verò, verso.
- 197 Εἶσκω, et ἴσκω, assilior, comparo, ab εἶκω.
 Πηγισμαλλός, υ, ὁ καὶ ἡ, villosus, vel habens vellus nigrum, vel album: ἃ πηγός, ἡ, δὲ, compactus, albus, niger, et μαλλός, ὤ, ὁ, vellus; ἃ μῆλον, υ, τὸ, ovis.
- 198 "Οἷς, ἄας, ἡ, in masc. aries; in fem. ovis: est et οἷς, οἷος, λ. 677.
 Πᾶῶ, τος, τὸ, grex; ἃ πάω, possideo.
- 201 Κραναός, ἡ, δὲ, asper, sterilis, montanus; ἃ κάρηνοι, ἡνιου, τὸ, vertex, montis caput.
- 202 Δόλος, υ, ὁ, dolus, fraus; dicitur ἃ δῖω, ligo; dolus enim ὁ συνδῶν τῆς ἀλισκομένης, illaqueat et illigat deceptos; vel ἃ δῖλω, inesco; vel ἃ δηλίω, decipio; hinc dicitur Jupiter Δολομήτης, υ, ὁ, α. 540. et Venus Δολοφροήουσα, γ. 405. et Mercurius Δολοφραδής, Hymn. in Merc. 282. hinc etiam δολοίς, ὀισσα, εἰν, dolosus, Odys. η. 245. et δόλιος, ἰα, ιον, idem, Odys. δ. 445.
 Πυκνός, idem quòd πυκνός, ἡ, δὲ, densus, prudens.
- 206 Ἀγγελίας, poet. gen. υ, ὁ, nuntius, legatus; ab ἀγγέλλω, nuntio; ἀγγελίης, Ion. pro ἀγγελίας.
- 207 Ξενίζω, sive ξενίζω, hospitio suscipio; ἃ ξένος, υ, ὁ, hospes.
 Φιλέω, f. ἤσω, hic, amicè tracto.
- 208 Ἐδάην, novi, aor. 2. pass. ἃ δαίω, disco, scio: ἃ quo etiam formata sunt δαίς, ὀισσα, εἰν, doctus, Hymn. in Vulcanum 5, δαήμεναι, ζ. 150. δαῖναι, Odys. δ. 493.
- 211 Ἀμφω ἔχομένη, pro ἀμφῶν.
- 213 Ἐπιτροχάδην, adverb. succinctè, maturè; ἃ τροχάζω, curro, festino, rotor; ἃ τρέχω.
- 215 Ἀφαρμαρτοπίης, ἰός, ὁ καὶ ἡ, errans in verbis, qui dicendo peccat, aut decipit; ex ἀφαρμαρτάνω, aberro, et ἔπω, dico.
- 217 Στάσκειν, poet. et Ion. pro ἴσκει, 3. sing. aor. 2. verbi ἴσκειν.

Προπερής, ἴος, ὁ καὶ ἡ, præceps, pronus; ἀ πρὸ, et περής, ἴος, ὁ καὶ ἡ, 218
idem, quod dicitur παρὰ τὸ πρὸ νισυκίμαι, in anteriùs labi.

Ἀἰδρής, ὁ καὶ ἡ, gen. ἰως, imperitus; hinc αἰδρῆας, ας, ἡ, γ. 198. im-219
peritia; ἀ α priv. et ἰδρῆας, ας, ἡ, peritia; quod ab αἰδω, scio; est et
αἰδρῆς, Od. μ. 41.

Ζάκετος, υ, ὁ καὶ ἡ, furiosus, valde iracundus; ἀ ζῶ, et κότες, ου, ὁ, ira 220
vetus.

Νιφῶς, ἄδος, ἡ, nix confertim et cum impetu decidens, imber niva-222
lis; ἀ νίφω, ningo; νιφάδισσιν, poet. pro νίφασιν hinc νιφῶεις, ἴσσω, ἔιν,
nivosus, γ. 754.

Τανύπιπλος, υ, ὁ καὶ ἡ, longum habens peplum; ἀ τανύν, extendo, et 228
πίπλος, υ, ὁ, vestis muliebris cæteris vestibus superinjici solita; habe-
bant etiam viri suos πίπλους, Il. α. 229. Priamus δὲ suis φωριαμοῖς
δάδωκε περικαλλίης, ἔξει πίπλους, ex arculis duodecim perpulchros exe-
mit peplous; stragulum; significat etiam vela, quibus currus et defunc-
torum cadavera integantur, ε. 194. ἐν μεγάροις Λυκάονος ἑνδεκα δίφροι κα-
λοι, πρωτοπαγῆς, νισυκίης, ἀμφὶ δὲ πίπλοι πίπτονται, in ædibus I.ycaonis
undecim currus sunt pulchri, nunc primum compacti, recens facti, cir-
cum verò stragula expansa sunt.

Ἄγος, οὔ, ὁ, vel ἡ, dux, ab ἄγω, duco. 231

Ταῦνομα, pro τὸ ὄνομα. 235

Δαίω, et poet. in plur. δαίοι, pro δύνω, duo. 236

Πύξ, adverb. cum pugno; πύξ ἀγαθός, pugillatu strenuus; vel ἀ 237
πίσσω, complico; vel πύκω, densè; contracta manus quasi densatur
in pugnam.

Φυσίζοος, υ, ὁ καὶ ἡ, ad victum generans necessaria, epitheton terræ, 243
ἀ φύω, nascor, et ζάω vel quasi φύουσα ζῶα, gignens animalia.

Εὐφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ritè sapiens, lætum reddens; hinc εὐφραίνω, de-246
lecto, lætum reddo.

Ἄσκος, ου, ὁ, uter, utris; ἀ α epitatico, et σχίω, contineo; vel, 247
σχίζω, lacero.

Ἀγριός, ου, ὁ καὶ ἡ, caprinus, hircinus; ἀ αἶξ, γός, ἡ, capra. Ἀγριός,
proprium, ut β. 574. Ἀγριός νῆσος, Ægea insula; dicitur quoque Ἀγριός,
Odys. ι. 196. caprinus.

Φαινός, ἡ, δι, lucidus; ἀ φαίνω, luceo, ἀ φαίνω.

Ζυγνύνω, vel ζεύγνυμι, jungo, copulo, ἀ quo in fut. ζεύξω, γ. 495. 260
ζευγνύμεναι, præf. inf. pro ζευγνύμαι.

Ὀτρύνω, incito, hortor; hinc ὀτραλίως, celeriter, more eorum qui
incitati sunt; nisi malis, παρὰ τὸ τρεῖν, quod est φοβεῖσθαι, et σπύδω,
timeo, et festino.

Ἥνιον, ου, τὸ, habena; ἀ ἡνία, ας, ἡ, idem; Eustath. ab ἡνῶ, derivat: 261
est enim ἡνία διαμὸς ἰνωτικὸς τῶν ἵππων hinc ἡνιοχος, ου, ὁ, auriga, ε. 231.
et -χῆς, ἴος, ὁ, ε. 505.

Δίφρος, ου, ὁ, pars quædam in curru, locus in curru, ubi parabates et 262
auriga sedebant; dictus quasi δίφορος, duo portans; sed per synecdoch.
currus; aliquando sella, ut ζ. 356. ἔζω τῇ δ' ἐν δίφρῳ, in hac sellâ sede;
in plur. δίφροι, et aliquando δίφρα est et δίφρας, ἄδος, ἡ, in Eireni-
one, ver. 7. κατὰ δίφραδα βήσεται, in excelso curru portetur.

- 263 Ἐχῶ, *f.* ἔχῳ, hīc, dirigo; ἔχῳ, *pro* ἔχῳ, 3. *pl.* imperf.
- 268 Ἀν, *pro* ἀνα hoc autem *per apoc.* *pro* ἀνάστα, quod *pro* ἀνίστη, omissio augmento, et *mutato in a*, est aor. 2. *ind.* 3. *sing.* à verbo ἀνίστημι, surgere facio, *cujus* aor. 2. *ut et simplicis ἵστημι, neutram vel passivam significationem habet; aded ut ἀνίστη, pro quo ἀνάστα, pro quo ἀνα, retracto accentu, significet, surrexit: est et ἀνα pro ἀνάστηθι, surge, 2. sing. aor. 2. imperat. Vide ζ. 331. est et ἀνα, voc. ab ἀναξ, γ. 351.*
- 271 Ἀγανὺς, ἡ, ὃν, præclarus, venerandus, superbus; *ab* ἀγάω, miror.
- 272 Μάχαιρα, ας, ἡ, culter, brevis gladius, aut simpliciter, gladius; ἀμάχη, ης, ἡ, pugna.
- 272 Ἐίφος, ιος, τὸ, gladius; ἀ ξίω, seco, et ἀ φή, ἡς, ἡ, tactus, quod ejus acies tetigerit, illud secat.
- Ἀνέρε, 3. *sing.* plusquamperf. *pass.* ab αἶρω, tollo; *pleonasm.* τοῦ ω. *vel fiat ab αἰνέω, attollo, elevo, suspendo: in pass.* pendeo, superbio, plusquamperf. *per syncop.* et sublato augmento *pro* ἠώρητο nonnulli autem legunt ἀνέρε, 3. *sing.* plusq. *perf. pass.* ab ἀορμαι *pro* ἡορμαι, *perf. pass.* verbi αἰνέω.
- 279 Τίνυμαι, punio, ulciscor; τινύω, et τίνυμι, τίνω, reddo, pendo; solvo: τίνυσθαι, 2. *dual.* *præs.* à τίνω, honoro, solvo.
- 281 Φίνω, *f.* ἰνώ, occido, interimo, cædo, et propriè, *per effusum sanguinem.* Ex *perf. med.* πίφω, *fit per sync.* novum verb. *Ionic.* πιφω, quod idem notat. Hinc καταπίφω, idem. καταπίφη, hīc, interfecerit, 3. *sing.* *præs. subj.* καταπίφω, *ε.* 539. κατίπιφον μνηστῆρας, *Odyss. ω.* 324. κατίπφην, interfecit, *Il. ζ.* 183. et sæpe alibi, tum in *Il.* tum in *Odyss.* est 3. *sing.* imperf. *ind.*
- 291 Ἔως, et ποët. ἕως, donec; τίως, tamdiu; *ab* ὤς.
- 292 Στόμαχος, υ, ὁ, stomachus, guttur; à στόμα, τος, τὸ, et χίω, fundo; quod os cibum transfundat ad intestina; *vel* à στόμα, et ἀγχω, quod os constringatur ad fauces.
- Νηλεὺς, et ηηλὺς, ἰος, ὁ καὶ ἡ, sævus, immisericors: à νη *priv.* et ἐλείω, misereor.
- 293 Ἀσκαίρω, et ἀσκαρίζω, tremo, singultio, palpito, *Att. pro* σκαίρω, propriè de iis qui morti obluctando animam efflant.
- 299 Πημαίνω, *fut.* πημανῶ, aor. 1. ἐπήμανα, *Att.* ἐπήμνηα, noceo, lædo, pecco; à πῆμα, ατος, τὸ, damnum.
- 300 Ἐγκέφαλος, υ, ὁ, cerebrum; quasi ἐν κεφαλῇ, in capite.
- 309 Πιερωμένος, η, ὃν, fatalis, fato destinatus; à πέρω, finio, destino; *per syncop.* *pro* περτών, idem; à πέρω, τος, τὸ, finis.
- 313 Ἀψόρρος, υ, ὁ καὶ ἡ, retrogradus, retro fluens; *ab* ἀψ, retro, et ρίω, fluo; est et ἀψόρροος, υ, ὁ καὶ ἡ, σ. 399. fluens citato cursu, quasi αἰψόρροος.
- 315 Διαμετρέω, *f.* ἴσω, dimetior; à δια, et μετρέω, metior.
- 316 Κληῖρος, υ, ὁ, sors; à καλῖω, voco, advocans ad se eum qui sortitur: significat et hæreditatem, *ο.* 498. hinc κληρίω, *f.* ὄσω, sortior, sorte lego.
- Κυνίς, ης, ἡ, propriè canis pellis, ex quâ consueverunt conficere galeam: sed in genere sumitur *pro* omni galeâ.
- Χαλκήρεος, ἰος, ὁ καὶ ἡ, æneus, ære conglutinator, ex ære factus, aptatus: à χαλκός, ὤ, ἡ, æs, et ἔρω, apto.
- 322 Δόμος, υ, ὁ, domus; à διμω, ædifico.

Πάριος, Dor. pro Παρίδος, gen.: ex obliquis Barytonorum in α, et 325
 υς, *Dores literam d auferunt.*

Ἀερίπυς, οδός, ὁ κ' ἦ, celer: ab αἰε, ἔρος, ὁ, αἰρ, et πῦς, πωδός, ὁ: vel 327
 ab αἰρώ, tollo.

Ποικίλος, α, ον, varius, versicolor, ἀ πύκνα, sapienter, et λλαν, valde:
 quasi πυκαλός.

Ἐπισφύριον, υ, τὸ, fibula ocreæ: ἀ σφύρην, ὤ, τὸ, malleolus pedis: quo- 331
 niam supra malleolum pedis stringi solet; est etiam σφύρα, ας, ἦ, malleus.

Ἄραρα, præf. med. verbi ἄρα, pro ἤρα: hinc ἀραρώς, υἷα, ἔς.

Δύνω, f. δύσω, induo, ἴδυνν, 3. sing. imperf.: addidit propter sequen- 332
 tem vocalem.

Σάκος, ιος, τὸ, scutum: ἀ σάττω, f. ξω, onero, farcio. 335

Στίβαρις, α, ὄν, densus, solidus, robustus: ἀ στῖβω, calco, quia quod
 calcatur, condensatur.

Ἰππυρις, ιδος, ἦ, epitheton galeæ, apicem seu cristam ex setis equinis 337
 habentis; ab ἵππος, υ, ὁ, et ἔρα, ἄς, ἦ, cauda.

Δίφος, υ, ὁ, propriè, jumentorum cervix cui jugum imponitur; ἀ
 λίπω, decortico, quoddā a cervice incipient animalia excorari; est et
 hominis collum, et crista, seu setæ equinæ in galeâ.

Ἀλκιμος, υ, ὁ κ' ἦ, vel ἄλκιμος, α, ον, robustus, validus; ab ἀλκή, ἡς, 338
 ἦ, robur.

Ἔντια, τὰ, et per contract. ἔντη, arma; et quidem quā aliquam cor- 339
 poris partem tegunt, veluti clypeus, galea, &c. ἀπὸ τῷ ἐντὶς περιέχον τὸ
 σώμα, quoddā internè tegant corpus et ambiant.

Ἐκάτερθι, utrinque, pro ἑκατέρωθι ab ἑκάτερος, ἕρα, ἕρον, alteruter, 340
 uterque: regit genit.

Στάτην, steterunt, Ion. pro ἱστίτην, 3. dual. aor. 2. verbi ἵσταναι. 344

Δολιχόσκιος, υ, ὁ κ' ἦ, longam umbram habens; ἀ δολιχός, ἦ, ὄν, lon- 346
 gus, prolixus, et σκιά, ἄς, ἦ, umbra; vel δολιχόσκιον ἔγχος, longa hasta:
 quasi μακρὰ περιέχουσιν, longè vadens; ἀ κίω, vado; vel, διὰ τὸ ἐν σκιά
 τραφεῖναι, quia educata est, et crevit arbor in umbrâ.

Πάντοσι, undique, quoquoque; ἀ πᾶς, πάσα, πᾶν. 347

Ἐρήξην, perrupit, 3. sing. aor. 1. pass. verbi ῥήσσω vel ῥήγνυμι. 348

Ἀνεγνάμθην, flectebatur, 3. sing. aor. 1. pass. verbi ἀναγνάμπτω.

Ἄνα, vocat. poet. τῷ ἀναξ. 351

Δάμασσαν, doma, 2. sing. aor. 1. imperat. poet. pro δάμασον, verbi 352
 δαμάω.

Ἐρίγῃ, præf. med. verbi ῥίγιω, timeo; dicitur ἔριγῃ in augmento, et 353
 non ῥίγιῃ, quia ῥ non solum in imperfecto, sed etiam in perfecto ge-
 minatur, sed non reduplicatur: nisi potius ἔριγῃ sit subj. verbi ἔριγῃ,
 facti ex hoc præf. medio; ῥίγιω, autem dicitur ἀπὸ τῷ ῥίγος, ιος, τὸ, fri-
 gus vehemens.

Ὀψίγονος, υ, ὁ καὶ ἦ, serò natus, posteri; ab ὀψι, serò, et γίνομαι. 354

Ξενόδοχος, et ξενόδοκος, υ, ὁ καὶ ἦ, hospitium præbens; ἀ ξύνος poet.
 pro ξένος, υ, ὁ, hospes, et διχομαι, accipio; notandum est in hujusmodi
 verbis compositis, quando actio significatur, accentum esse in penulti-
 mâ; cum passio, in antepenultimâ: ut ξενόδοχος, præbens hospitium;
 ξανόδοχος, cui hospitium præbetur.

- 355 Ἀμπικαλὼν, ἔσα, ὄν, sursum vibrans, poet. pro ἀνικαλὼν, ab ἀνὰ, et πάλλω, vibro : cum reduplicatione in aor. 2.
- 357 Ὀμβριμος, sive ὄβριμος, ου, ὁ καὶ ἡ, robustus, et validus ; ἀ βριῶν, robustum reddo, vel robustus sum ; item, impetuosus et rapidus ; ἀ ἄμβρος, ου, ὁ, imber, ut δ. 453. ὄβριμον ὕδωρ, aqua impetuosus. In utraque significatione Eustath. deducit à particulâ βρι, per pleonasmum, et exponitur in bonam et malam partem ; hinc s. 403. ὄβριμοιργός, ἔ, ὁ καὶ ἡ, horrenda et violenta patrans, et s. 747. ὄβριμοπάτρη, ης, ἡ, ex forti patre genita. Vide ἄμβρος, γ. 4.
- 358 Πολυδαίδαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, affabrè factus multo artificio elaboratus ; ἀ πολὺς, et δαίδαλος, pro δαιδάλιος, affabrè factus, artificiosus ; ἀ Δαίδαλος, illo peritissimo artifice Cretensi, ἀ δαίω, scio.
Ἐγείδω, f. σω, firmo, infigo, incumbo ; ἐγέριστο, 3. sing. plusquam-perf. pass. pro ἐγέριστο, quæ est reduplicatio Attica pro ἤριστο.
- 359 Ἀντικρὺν, adverb. è regione, ex adverso ; apertè ; palam ; ἀ ἀντὶ, præpos.
Παρὰ, per ectasin, pro παρὰ.
Λαπάρη, ης, ἡ, ea pars corporis, quæ est inter costas nothas, et ilia ; ἀ λαπαρίς, ρά, ρόν, vacuus, inanis, mollis ; ἀ λαπάζω, vacuo, inanio.
Ἀμάω, f. ἦσα, et -ομαι, meto, congreco, colligo : idem διαμάω, item, scindo, metaphor. ut hic ; hinc ἄμητος, ου, ὁ, messis, et ἄμη, ης, ἡ, falx.
- 360 Ἀλεύατο, pro ἡλύσατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi ἀλύω, devito, fugio : quod pro ἀλύω, idem, epenth. τῷ υ.
- 362 Φάλος, ου, ὁ, cum accentu in penultimâ, conus, apex galeæ : idem quod λόφος, ου, ὁ, sed φαλός, cum accentu in ultimâ, splendidus ; item, petra eminens in mari.
- 363 Διατρυφίς, ῖσα, ἔν, part. aor. 2. pass. à verbo διατρίπτω, diffringo, dirumpo, comminuo, contero : quod à δια, et τρύπτω, frango, confringo, fut. 1. τρύψω, fut. 2. τρυφῶ, ut ῥάπτω, ῥαφῶ, et ῥίπτω, ῥιφῶ, quæ tenuem mutant in aspiratam, et ne duæ aspiratæ concurrentes cacophoniam efficerent, τρυφῶ mutat suam θ in τ.
- 365 Ὀλοώτερος, ἔσα, ἔον, perniciosior, compar. ab ὀλός, ἡ, ὄν.
- 367 Ἐάγη, 3. sing. aor. 2. pass. ἤγην, Attic. ἰάγην, verbi ἄγνυμι, frango, ut et ἰάζω, pro ἤξα, aor. 1. act. ejusdem verbi, η. 270.
- 368 Ἠίχθην, ης, η, aor. 1. pass. ἀ ἰίσσω, irruo.
Ἐτάσιος, ἰου, ὁ καὶ ἡ, iners, vanus, irritus, inutilis ; ἀπὸ τοῦ ἄτης, ventus, ex quo ἀητάσιος, et per syncopen ἰτάσιος : ab α privat. et ἰτός, verus.
- 369 Ἰππόδαυς, ῖα, η, densus instar equi, ex setis equinis hirsutus ; ἀ ἵππος, ου, ὁ, et δαύς, ῖα, ὄ, densus, consitus, pilosus ; hinc δάσος, ἰος, τὸ, locus sylvestris.
- 371 Ἀγχω, f. ξω, strangulo ; hinc ἀγκτήρ, ἦρες, ἡ, funis, et ἀνδραγχος, ου, ὁ, qui strangulat.
Πολύκιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, multum acu pictus, et ornatus ; ἀ πολὺν, et κιστὸς, οὔ, ὁ, acu pictus ; κιστὸν ἱμάντα, acu pictum cingulum ; ἀ κιντίνω, pungo.
Ἀπαλός, ἡ, ὄν, mollis, tener, pro ἀφαλός, idem, Ion. quasi tactui cedens ; ἀ ἀπτομαι, tango, attingo, ἀ ἄπτω, necto.
- 372 Ὀχλὺς, ἰος, ὁ, retinaculum, fibula ; ἀ ἔχω, habeo, teneo.

τίτατο, plusquamperf. pass. verbi τίνω, perf. act. τίτακα, pass. τίταμαι. sed τίτάσθη, δ. 556. à τάζω, idem, unde et τταγών.

Τρυφάλεια, ας, ἡ, galea tres conos habens; à τρεῖς, et φάλας, ου, ἰ, galea: v pro ι.

Ἑκταμῖνος, et poet. κτάμῖνος, abjecto augmento, et retracto accentu, 375
Æolico more: ut διγμῖνος, pro διδγμῖνος, part. præt. pass. verbi κτίνω, ἵκταμαι, præt. pass. nisi potius sit part. aor. 2. medi; ab ἵκτα, Dor. ἵκταν, à κτῆμι inusitato, idem quod κτίνω.

Κινὸς, Ion. pro κινός, ἡ, ὄν, vacuus.

376

Παχὺς, εἶα, ὅ, crasus, densus: ab ἵπαγον, aorist. 2. verbi πίσσω, idem quod πήγνυμι, figo; crassa gravia sunt, et in loco suo quasi fixa manent.

Δινίω, f. ἤσω, volvo in morem vorticis; à δινω, ας, ἡ, vortex; ἐκιδινίω, 378 idem.

Μιναιίω, avidè cupio, impetu feror; item iratus sum; item gemo, 379
π. 492. κτυνόμενος μενταίνει, dum trucidaretur gemebat: hinc aor. 1. μινάιναιμι, τ. 58. à μένος, ιος, τὸ, animi ardor, et impetus.

Εὐώδης, ιος, ὁ καὶ ἡ, idem quod εὐοδμος, sive εὐσμος, fragrans, bene 382
olens; ab εὖ, bene, et ὀδμή, sive ὀσμή, ἤς, ἡ, odor; quod ab ὤζω, oleo, fut. ὀξίω.

Κηώις, ισσα, εν, fragrans, bene olens, propriè, ex suffitu et aromatis quæ comburuntur; à κῶ, jaceo, dormio: nam est propriè epitheton thalami; vel, à καίω, uro, et ὤζω, oleo.

Νεκτάριος, εἶα, ιον, nectareus: nectaris odorem et suavitatem refe- 385
rens, ideoque divinus; à ἵκταρ, αρος, τὸ, nectar, potus deorum.

Ἐανὸς, ἡ, ὄν, indutu pulcher, tenuis et subtilis: *adject. propriè pepli, aut ornamenti muliebris epithet. ut ε. 734. πίπλον μὲν κατήχυνεν ἱανόν, peplum quidem deposuit subtilem; aliquando de stanno dicitur, ε. 612. et tum est fusilis, quasi ῥανός, à ῥίω, fluo. Hic et alibi substantivè usurpatur, et epitheton adjungitur; ἱανὸν νεκταρίου, vestis nectareæ; sic ἱανὸν ἀμφορόσιον, ξ. 178. et ἱανὸν ἀργῆτι, γ. 419. ὅς. et tunc ponitur pro ἱανὸς πίπλος, seu pro εἶμα et ἱμάτιον sæpe enim epitheta ponuntur pro suis substantivis: ut, ἡμέρα, pro die, cùm sit *adject. fœm.* ab ἡμερος, gratus, et subaudiatur ἡώς, ἡμέρα ἡώς, aurora suavis, &c. ut Coulon annotat ex Eustath. est et εἶανος, π. 9. ab ἵω, induo.*

Τινάσσω, f. ξω, concutio, agito, vibro.

Γραῦς, γραῶς, ἡ, Ion. γρηῦς, anus; à γεαῖα, idem; hoc autem à ῥαλω, 386
corrumpo; ἡ ἀπὸ τοῦ χρέινου διαφθαρέμενη, tempore corrupta, vel per syn-
cop. à γεραιά, vetula; vel διὰ τὸ γῆρας γεραφώμενη, vultu senectute exa-
rato; per dialysin, γρηῦς.

Παλαιγνής, ιος, ὁ καὶ ἡ, senex, annosus, vetula, olim genitus; à πά-
λαι, olim, et γαίνομαι, nascor.

Εἰροκόμος, υ, ὁ καὶ ἡ, lanas carpens, vel tractans; ab εἶρειν, ιον, τὸ, la- 387
να, et κομείω, curo.

Ἦσκειν, Ion. vel ob seq. vocalem, pro ἥσκει, 3. sing. imperf. ind. act. 388
verbi ἄσκειω, exerceo, paro, elaboro, orno. Vid. ἥσκηται, κ. 438.

Φιλίσκη, diligebat, 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἐφίλει, υ, à φιλίω.

Διωντὸς, ἡ, ὄν, rotundus, versatilis, tornatus, torno factus, ut hinc: a 391
διώω, revollo, versor, torno; à διώ.

- 392 Στλβω, f. ψω, splendo, fulgeo, corrusco, illustro.
- 394 Χορὸς, ὄ, ὀ, tripudium, saltatio, chorea; *tam de actione saltandi, quam de saltantium multitudine. In tragædiis, comædiis, et satyris peculiariter dicebatur χορὸς multitudo, quæ saltabat et canebat inter actus; dicitur quasi χορὸς, à χαίρω, gaudeo, vel, χαρὰ, ἄς, ἡ, gaudium.*
- 397 ἱμερίεις, ἰσσα, ἰ, desiderabilis; *idem quod ἱμερὲς, β. 751.*
- 400 ἦν, qui? quonam modo? quâ? quâ ratione? *ab inus. πὸς, πᾶ, πὸ;* Πρὸτέρω, longius, ulterius; *à πρὸ.*
- 402 Κῦθι, illic; κῦσι, illuc; *ab ἐκῦθος.*
- 408 Ὀϊζύνω, f. σω, ærumnas perpetior, gemo, lamentor; *ab ὄζυς, ὄος, ἡ, ærumna, ζ. 285. fit autem ὄζυς, ex paragoge vocis ὀ, quæ est lamentantis, ut ex αἰ, αἰδζω.*
- 410 ἡμισυτὸς, ἡ, δι, reprehensibilis, poet. Epenthesei ἡμισυτὸς: à ἡμισύνω.
- 411 Περσύνω, orno, paro; *πορσυνύσσω, Ion. pro πορσυνεύσσω, fut. part. f. à πέρος, quod est à πέρω.*
- 412 Μαμίομαι vel -όμαι, f. ἡτομαι, vitupero, à μῶμος.
- 414 Μιδίω, aor. 2. subj. poet. pro μιδῶ vocalis circumflexa ῶ, resolvitur in ἰω deinde, metri gratiâ, inseritur ι. à μιδίμω.
- 415 Τὸς, ὄς, tantum, quantum.
- 415 Ἀπιχθαίρω, odio prosequor: ἀπὶχθηρα, aor. 1. ab ἐχθαίρω, *idem; ab ἔχθος, ἰος, τὸ, odium.*
- 416 Μητίζομαι, et μητιόμαι, machinor, hîc concito, efficiam; *μητίσσομαι, fut. pro μητιόσομαι, à μῆτις, ἰδος, ἡ, consilium.*
- 417 Οἶτος, υ, ὀ, ærumna: *idem, exitium, infelix fatum; ab οἷ dolentis.*
- 419 Ἀργῆς, ἦτος, albus, candens, 9. 183. *ab ἀργός, ἡ, δι, albus: est et ἀργήτι, λ. 817. ab ἀργῆς, per μεταβολήν, et συστολήν, pro ἀργῆς.*
- 423 Τύψωφος, υ, ὀ ζῆ ἡ, altum tectum habens: *ab ὕψος, ἰος, τὸ, altitudo, et ἐρίφω, tecto.*
- 424 Δίφρος, υ, ὀ, hîc, sella. *Vid. suprâ 262.*
- Φιλομυιδῆς, ἰος, ὀ ζῆ ἡ, *geminato μ, metri causâ, amans risus; à μιδάω, fut. ἦσω, leniter rideo; at φιλομίδουσα, η. 10. amans imperii, à μίδομαι, regno.*
- 436 Ἀφραδῆς, imperitè; *ab ἀφραδῆς, ἰος, ὀ ζῆ ἡ, inconsultus, quasi qui multa loquendo effutit; ab α epitatico, et φράζω, dico, consilium in eo.*
- 441 Τραπυῖοιμιν, vertamus, Ion. et poet. pro τραπῶιμιν, 1. pl. a. 2. subj. pass. verbi τρίπω.
- 446 Ἔραμαι, *idem quod ἐράω, amo, concupisco.*
- 448 Τρητὸς, ἡ, δι, perforatus; *à τρητάν, perforo, fut. τρήσω à τρέω, idem τιτραίνω.*
- 450 Ἐσθάρω, intueor oculis defixis; *ab ἑς, et ἀθρίω, despicio, observo: sed ἀθρίω fit à θωρίω per syncop. video, contemplor; ubi α est ἐπιτατικόν τι, intensivum quiddam.*
- Ἐκῦθατοι, occultabant, 3. plur. imperf. verbi κῦθάνω.
- 457 Νίκη, ης, ἡ, victoria: *quasi ἐνίκη, id est, ἐνὶ ἡκουσαι, uni accedens; vel quasi ἐνίκη, id est, ἐνὶ αἰκουσαι, uni cedens; vel, ut Plutarchus vult, quasi μηίκη, παρὰ τὸ μὴ ἵκεν, à non cedendo.*

CLAVIS HOMERICA

IN Δ' ILIADIS.

ἘΩΝΟΧΟΕΙ, 3. sing. imperf. act. pro ἠνοχίῳ, Attico more assumpto 3. contract. ex ἠνοχίῃ ab εἰνοχίῳ.

Δυδῆχαστο, pro διδῆχαστο, ectasi poetica, pro quo διδουράναι ἦσαν, Ion. 3. 4 plur. plusquamperf. pass. verbi διχῆμαι.

Παραβλήθη, adverb. comparativè; item, simulatè, dolosè; à παρα-6 βάλω, comparo.

Ἀλαλκομένης, ἰδός, ἡ, potens auxiliari: epitheton Minervæ; à μίνος, 8 ιος, τὸ, robur, et ἀλαλκῶ, per reduplicat. arceo, expello, juvo, fero auxilium, pro ἀλαῶ, idem; quod ab ἀλκῇ, ἥς, ἡ, robur: hinc ἀλξ, ἀλκῆς, ἡ, idem, inusitat. in nominat. cujus dativus ἀλκῇ legitur, i. 299. vel ita dicitur Minerva, ἀπὸ τοῦ Ἀλαλκομένης ἡρώος, heroe Alalcomeneo, qui in oppido Boeotiae, à se condito, Minervæ templum et simulachrum condidit, Coul.

Παρεμίβλωκε, Æolicâ syncope, auferendo α, pro παρεμίβλωκε, 3.11 sing. perf. curavit, advenit, astitit, adfuit; à παρὰ, et μίμβλωκε, quod factum est ex μιμίλωκε, syncope τοῦ α, ejusque loco propter euphoniā inserto β, et η versâ in ω, à μολίω, venio, advenio.

Φύλοπις, ἰδός, ἡ, pugna, contentio, seditio, certamen: quasi τῶν φυ-15 λῶν ἔπις, quod bellis puniat Deus homines; à φυλῇ, ἥς, ἡ, tribus, et ἔπις, ἰδός, ἡ, vindicta: quâ Deus aliquem persequitur; quod ab ἔπομαι, est enim ἡ ἔπισθι ἱστομένη τίς τις: vel quasi τῶν φυλῶν ἐφ, tribuum clamor: dicitur enim de bellico clamore; vel denique quasi φύλαμις, converso μ in π. παρὰ τὸ ἰμοῦ τὰ φύλα εἶναι, quod gentes sint simul.

Ἐπιμύσσω, vel ἐπιμύττω, fut. ξω, Attic. subeanno, strepitu narium 20 floccifacio: ἐπιμύξαν, 3. pl. aor. 1. ab ἐπι, et μύσσω, vel μύττω, mungo, emungo, inusitat. hoc autem à μύζω, clausis labris quendam ex naribus sonum emitto.

Σκύζομαι, indignor, irascor; σκύζω, idem: sed propriè, murmuro 28 sicut canis; à κύων, ἰδός, ὁ, vel ἡ, canis; vel à σκύμιος, ου, ὁ, catulus leonis: et tunc significat, irascor; vel denique, παρὰ τοῦς Σκύθας, à Scythis; illi enim iracundi adducunt τὸ ἐπισκύμιον, supercilium. Ita, sæpè à viliis nationum ducuntur verba. Coul.

Ἀγριος, ἰα, ιον, agrestis, immitis, ferus; τὰ ἄγρια, subst. feræ, i. 52.

Ἄλιος, ἰα, ιον, vel ἄλιος, ε, ὁ τῆς ἡ, marinus, propriè: ut ἄλιος γίγμων, 26 Proteus, a. 538. ab ἁλς, ἰδός, ἡ, item, vanus, inanis, ut hic, ἄλιον θῦναι πόιν, vanum reddere laborem; ἄλιος μῦθος, i. 715. sermo inanis; ductâ significatione à mari, vel quod mare res quædam vana et inutilis

esse videretur ante inventas naves ; vel quòd ad potum inutilis sit aqua marina.

Πόνος, υ, ό, *tria significat : exercitationem, dolorem, et exitium, seu detrimentum ; frequentius accipitur pro labore quovis et negotio, ut hic ; à πίνομαι, efficio, ago.*

27 Μίγος, ου, ό, labor, ærumna, fatigatio ; *παρά τὸ μίγας, in magnis enim rebus laboramus ; vel, παρά μὴ εἶν τὴν ψυχὴν γάνυσθαι, quòd animum lætari non sinat labor ærumnosus.*

32 Ἀσπιγχεῖς, studiosè, sedulò, incessanter ; *à σπείρω, urgeo, festinare cogo ; item, irascor. In ἀσπιγχεῖς, α est epitaticon. Vide λ. 110.*

34 Εἰ, pro ὦθι, utinam.

35 Βεβρώθαις, 2. sing. præt. med. opt. vel præs. à βεβρώθω, per reduplicationem Atticam, ex βρώθω, comedo.

36 Ἀκίωμα, f. ἰσώμαι, sano, medeor, curo, sarcio ; ἱξακίσαιο, 2. sing. aor. 1. opt. med. legitur π. 29. ἀκίωμα, epenithesi τοῦ ι. Scitè hic et alibi hoc verbum dolori et iræ applicatur, quia sunt quasi animi morbi.

41 Ὅθι, ubi.

42 Διατρίβω, f. ψω, consumo, immoror, interpello ; *à τρίβω, contero.*

44 Ἀστειρίαις, ἴσσα, εν, stellatus ; *ἀδ ἀστὴρ, ἴσος, ό, stella. Vide 75. hujus libri.*

47 Ἐϋμμελίαις, υ, ό, εὖ περὶ τὴν μελίαν ἡσκημένος, bene exercitatus ad hastam, fraxinæ hastæ peritus, bellicosus ; *à μελία, ας, ή, fraxinus, ideoque fortis ; dissolvitur εὖ, geminatur μ ποët. et υ in genit. vertitur in ω ποët. per crasin, pro ω hinc εὐμμελίω, pro εὐμελίω.*

49 Λοιβή, ἥς, ή, libatio ; *à λάβω, libo, stillo.*

Δαγχαίνω, aor. 2. ἱλαχον, præt. med. λίλογχα, sortior.

51 Φίλτατος, syncop. pro φιλότατος· φίλος in comparat. φιλότιμος, seu φίλτιμος· superl. φιλότατος, φίλτατος, seu φίλιστος.

54 Τάων, Æol. pro τῶν, gen. pl. f. ab ή.

55 Φθοσίω, f. ἦσω, invideo ; *à φθίω, υ, ό, invidia.*

58 Ἐνθεν, hinc, illinc ; *ἀδ ἐνθα.*

Ὅθεν, unde.

59 Πρεσβύτερος, ἴσων, ἰσων, senior ætate ; *πρεσβύτατος, ὤτη, ατον, et πρέσβιτος, Hymn. in terram, 2. maximus natus ; item, venerandus ; à πρεσβύς, ὤος, vel ἴως, ό, senex ; hoc autem παρά τὸ πρεσβυηκίαι τὴν ἡβην, quòd jamdudum adolescentiam excesserint.*

62 Ἵπάκω, assimilo, cedo, morem gero, indulgeo, condono ; *ὑποείκω, ποët. ὑποάξωμιν, 1. pl. fut.*

66 Ἵπερένδας, insignis, gloriosus, gloriâ supereminens ; *-αντος, in genit. à ὑνδος, ιος, τὸ, gloria.*

75 Ἀστὴρ, ἴσος, ό, stella : *ἀδ α privat. et ἴστημι, sto ; quasi ὁ ἀστεινός ἔχων δρόμον, cursum instabilem habens : ἀστὴρ differt ab ἀστρῶν, quòd ille sit unicum et singulare in cælo corpus, Angl. a star ; hoc verò signum ex multis compositum stellis, Angl. a constellation.*

76 Ναύτης, υ, ό, nauta ; *à ναῦς, ὅς, ή, navis.*

77 Σπινθήρ, ἥρως, ό, scintilla ; *à σπῶν, et αἶθω vel quasi σπικόμενοι τὸ θίρον, calidum quid extensum vel ejaculatum ; legitur et σπινθαριδης, scintillæ, Hymn. in Apol. 442.*

Θέρω, vel Θερών, salio, cum impetu insilio; καταθερίω, *fulur. ἔρω*, pro-79
silio, desilio; καὶ δ' ἔθωρε, *pro κατίθωρε δι, 3. sing. aor. 2.*

Ταμίης, *Ion. ταμίης, υ, ὁ*, dispensator, promus condus, qui serario 84
præest, arbiter, administrator; ἀ τέμνω, scindo, distribuo: quia res sibi
commissas distribuit; hinc ταμίη, υς, ἡ, dispensatrix, ζ. 383.

Δίζωμαι, *pro δίζωμαι, Attic. et Ion.* quæro, indago; idem διζώμαι, quæ-88
ro; ἀ διζώ, quæro; quod ἀ δις, bis; ὁ γὰρ ζήτῳν in διχονομίᾳ ὦν ζήτῳ, qui
enim aliquid investigat, in duas quasi sententias dividitur.

Ἀσπιστάων, clypeatorum, genit. plur. *Ætol. ab ἀσπιστῆς.* 90

Ἐπιπρόμην, *Ion. pro ἐπιπροῦναι, a. 2. infin. ab ἐπιπροΐημι*, immitto. 94

Πάμπρωτος, υ, ὁ καὶ ἡ, omnium primus; ἀ πᾶς, et πρῶτος, *Il. v. 324. 97*
Hinc adv. πάμπρωτον, in primis, quamprimum, potissimum, *Odyss. 2.*
577. et πάμπρωτα, idem, hic.

Ὀϊστήνῳ, *f. σω*, sagittā peto; ab ὀϊστὶς, οὔ, ὁ, jaculum. 100

Κυδάλιμος, υ, ὁ καὶ ἡ, gloriosus; ἀ κῦδος, ιας, τὸ, gloria; sunt et κῦδι-
μος, υ, ὁ καὶ ἡ, *Hymn. in Merc. 46. et κυδρεῖς, ἀ, ὁ, σ. 184. ejusd. signif.*

Συλίω, συλιέω, et συλάω, *f. ἔσω*, prædor; item, detraho, educo; ἀ 105
σύλη, υς, ἡ, præda.

Ἰκαλος, υ, ὁ καὶ ἡ, saltator libidinosus; ab ἰξὺς, ἴος, ἡ, lumbus, et
ἄλλομαι, salio.

Τυγχάνω, *fut. τυύξομαι*, quasi ἀ τύχῳ item τυχήσω, quasi ἀ τοῦ χά, 106
τυχήσας, ασα, αν, part. aor. 1.

Προδοκῆ, ἥς, ἡ, locus insidiis aptus; et communiter, insidiæ; ἀ προ-107
δοκάζω, exspecto, observo.

Ἰπτιος, ἰα, ἰον, supinus; ab ὑπὸ, vel quasi ὅπτιος, quod supina sint 108
ὑπώρητα, id est, faciliè videantur.

Δῶρον antiqui palmam dixere; et hinc δῶρον, ου, τὸ, munus, quod 109
manu datur; ἱκαδιδικάδωρος, υ, ὁ καὶ ἡ, sedecim palmorum longus.

Ἡερεῖ, *Attic. et poet. transpositione pro ἡερεῖ, præf. med. aut potiùs 110*
ab aor. 2. ἡερεον, verbi ἡζω, apto.

Τέκτων, οιος, ὁ, faber, artifex; ἀ τέχνῳ, fabricor.

Λυαίνω, levigo, polio, explano; ἀ λῡός, α, ον, levis; λυάνας, ασα, αν, 111
part. aor. 1.

Ἀγκλίνω, *poët. syncop. pro ἀνακλίνω*, reclino; ἀγκλίνας, ασα, αν, part. 113
aor. 1.

Πῶμα, πώματος, τὸ, operculum, ἀ πῶμα, poculum, quia propriè 116
operculum poculi, quod ἀ πίνω, bibo.

Ἀέλης, ἀελλῆτος, ὁ καὶ ἡ, nondum jactus, et per consequens, novus; sed 117
ἄελητος, υ, ὁ καὶ ἡ, nondum ictus, vel minus læsus, *infra 540. utrum-*
que ab α privat. et βάλλω, jacio.

Νῦρεᾶ, ᾄς, ἡ, nervus; ἀ νῦρεον, ου, τὸ, idem, *infra 151. ἀ νύω, annuo, 118*
quia nervi sunt instrumenta voluntarii motus, inclinationis, et flexionis:
metaph. vires, robur; τὰ νῦρεα etiam dicuntur nervi extracti, qui chor-
daru usum præstant; νῦρεᾶ, ᾄς, ἡ, peculiariter dicitur de illo nervo,
quo arcus intenditur.

Πικρὸς, ἀ, ὁ, amarus, propriè saporis tribuitur. *Homerus tamen*
odori etiam tribuit, *Od. 2. 406. πικρὸν ἀποπνέουσιν ἄλλος πολυειθέλης ἰδμεν,*
acerbum spirantes maris profundus odorem. *Metaph. etiam dicitur de*

aliis rebus, difficilem, acerbum, sævum, morosum, ut hîc; πικρὸν οἶτον, acerbam sagittam; et Od. 3. 152. πικρὸν δάκρυον εἴς, amaras lacrymas stillabat; dicitur quasi πικρὸς, à πικρῇ, π, ἦ, pinus, cujus lacryma est amara; hinc πικρογάμοι, qui amaras sortiti sunt nuptias, Od. α. 266. est et πικρικιδανὲς, ἦ, ὦν, amarus, Il. κ. 8.

- 122 Γλυφίς, ἰδος, ἦ, crana, sagittæ incisura, in quâ nervus inseritur; à γλῶφω, scalpo, quod à γλάφω, idem.

*Βόιως, εἰα, εἰων, bovinus, bubulus, à βοῦς, εὐς, ὁ καὶ ἦ, bos; est et βί-
ως, εἰα, εἰων, bovinus, χ. 397. βόειος δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας, bovinaque appendit
lora.*

- 123 Μᾶζος, οὔ, ὁ, mamilla; à μάσσω, exprimo; vel à μύζω, vel μυζάν, sugo; hinc Ἀμάζονες, ὀνων, αἰ, Amazones, sic dictæ quia abscindebant unam mamillam, ut melius pugnarent; ab α privat. et μᾶζος. Vide χ. 189. Sed μᾶζα, sive μᾶζα, in Eiresione 6. est genus edulii, ex lacte et farinâ; vel, ut alii volunt, panis bis coctus; à μάττω, fut. ξω, pinso.

Σίδαιος, ὁ, vel σίδηρος, κ, τδ, ferrum; meton. ensis, aut alia res ex ferro confecta; hîc pro sagittæ cuspidē; à σίζω, strideo; quod dicitur de ferro candente, cum in aquâ restinguatur: σίζω autem à sono.

- 124 Κυκλοτερὴς, εὐς, ὁ καὶ ἦ, propriè, tornando rotundus factus; et generalitèr ita rotundus, ac si torno ad orbicularem rotunditatem exactus esset; exponitur et orbicularis, rotundus, circularis, teres; à κύκλος, κ, ὁ, circulus, et τερεῖω, terebro, torno.

- 126 Ὀξύβηλος, εὐς, ὁ καὶ ἦ, acutus, celeriter emissus; ab ὀξὺς, ὤα, ὦ, et βάλλω.

- 128 Ἀγυλία, ας, ἦ, prædas agens, prædatrix. Minervæ epithet. ab ἄγω, duco, et λεία, ας, ἦ, præda.

- 130 Χρῆς, εὐς, ὁ, cutis, propriè, à χρῆος, κ, ὦ, idem; quod à χρῆα, color, Ion. χρῆα aliquando superficies, in quâ color est; peculiariter corpus, seu cutis hominis.

- 132 Ἰόνω, fut. ὦν, dirigo; ab ἰόνς, ὤα, ὦ, rectus; sed ἰόνω, λ. 551. rectè feror, cum impetu progredior.

Ζωστής, ἦρος, ὁ, balteus; à ζώννυμι, cingo.

Ὀχρὺς, εὐς, ὁ, retinaculum, annulus, pl. ὀχῆς, ab ἔχω.

- 133 Ἦνιτο, occurrebat, 3. sing. imperf. verbi ἄντομαι pro ἀντάω

- 135 Ἐλέλατο, 3. sing. plusquamperf. pass. ab ἐλάω, idem quod ἐλαύνω, perf. pass. ἤλαμαι, et cum Att. reduplicat. ἐλέλαμαι, π. 518. hinc ἐληλιδάται, Od. η. 86. pro ἐλάωνται, Ion. pro quo alii legunt ἐρηλιδάται.

- 137 Μίτρα, ας, ἦ, Ion. μήτηρ, lamina ferrea, cingulum militare, fascia, quâ caput obligatur; dicitur quasi μήτρα, à nomine μήτρος, κ, ὦ, licium, filum; alii dictum volunt quòd sit περὶ τὰ ἱερω ζώνη.

Ἐβρυμα, ατος, τδ, tutamen; ab ἐρύω, servo, traho.

Ἄκων, et ἄκως, οντος, ὁ, jaculum; ab ἀκῆ, ἦς, ἦ, cuspis.

- 139 Ἐπιγράφω, fut. ψω, inscribo, perscribo, leviter vulnero, ut hîc; à γράφω, scribo; hinc ἐπιγράφειν, strictim; φ. 166.

- 140 Ὀτυλὴ, ἦς, ἦ, vulnus; ab ὀτάω, vulnero; idem ὀτάσκω, et ὀτάζω.

- 141 Ἐλίφας, ατος, ὁ, propriè, elephas; hîc autem ebur, totum pro parte: ut βῆς, pro pelle bovinâ; κέρω περίσσωπον, pro vultu; dicitur ἐλίφας,

quasi ἱλίαις (ait Coul.) ab ἱλας, ιας, τὸ, palus, et βαίω, subeo; ob molem corporis in it in aquâ palustri; vel (ut Plinius) ob pudorem se anime perfundit; seu ab ἱλφαίρω, noceo; aut ab ἱλίσσω, volvo: proboscidem enim habet, et nasum tortuosum et involutum.

Φοῖνιξ, ιος, ὁ, purpura; ἀπὸ τῶν Φοινίκων, qui primum purpureum colorem invenerunt; vel, ἀ φῖνος, υ, ὁ, sanguis. Vide ζ. 220.

Μιαιίνω, inquino, tingo, polluo, aor. 1. ἡμίηνα.

Παρώς, υ, ὁ καὶ ἡ, ad genam pertinens; vel, παρώϊον, υ, τὸ, ornamen- 142
tum quod apponitur in maxillis equorum, ut hic; est et παρώϊον, π.
159. idem quod παρωιά, ας, ἡ, gena, maxilla; à quo derivatur.

Ἡεῖσαντο, 3. pl. aor. 1. med. verbi ἡεῖσμαι, precor, opto; ab ἡεῖα, 143
ἄς, preces.

Ἐλατήρ, ἥρας, ὁ, impulsor, aut agitator in genere: in specie, agitator 145
equi, auriga, remex; ab ἱλάω, quod ab ἱλαίνω, agito, impello, serio, expello.

Μιδιήν, pro ἡμιάνην, Bæot. pro ἡμιάνθησαν, 3. pl. aor. 1. pass. vel pro 146
μεινθήτην, per syncop. 3. dual. aor. 1.

Εὐφύς, ιος, ὁ καὶ ἡ, robustus, propriè, qui à naturâ habet, ut sit ad 147
aliquid habilis; ab εὖ, et φύμι, bene sum.

Ῥυγες, υ, ὁ, tumor; est etiam ῥυγες, amplitudo, dignitas; aliquando 151
extrema pars gladii; vel alicujus talis, cuspis, quia prominet, ut hic:
ab ῥίγγω, promineo.

Πατίω, f. ἥσω, calco, ambulo. Metaph. contemptui habeo: hinc 157
παριπατίω, circumcalco, obambulo: πάττω, pro ἱπαττω, 3. plur.
aor. 1. hinc πάτος, υ, ὁ, via trita; à quo ἀποπατίω, à via recedo.

Ἀπίττω, pœnas luebant, 3. pl. aor. 1. verbi ἀπείτω.

161

Ὀλώλη, 3. sing. perf. med. subjunct. cum reduplicat. ab ὀλλωμι, pro 164
ὀλω.

Ῥυζυγος, υ, ὁ καὶ ἡ, summus trutinator rerum humanarum, sublimis 166
quocunque modo, ab ῥύος, ιος, τὸ, altitudo, et ζυγόν, ὤ, τὸ, jugum, tru-
tina.

Ἐρεμνός, ἡ, ὁ, niger, tenebrosus, horrendus, terribilis; pro ἱερεμνός, 167
ἡ, ὁ, obscurus, ab ἱερεός, ιος, τὸ, Erebus, inferi.

Μοῖραν ἀνεπλήρης βίωσις, fatum adimpleveris vitæ; sed i. 544. ἀφρώς 170
βίωσις, dives opum: βίωσις enim est vita, victus, omne quod ad victum
pertinet; à βίος, υ, ὁ, vita, Od. e. 490. παρὰ τὸ βίω, quid enim aliud
vita quàm via? βίος, oxyt. arcus, a. 49. à priori βίωσις, ητος, ἡ, Hym.
in Mart. 10. idem quod βίος.

Πολυδίψιος, ἰον, ὁ καὶ ἡ, multum siticulosus; à δίψα, ας, ἡ, sitis; quod 171
ab ἱπτω, lædo, quasi ἱψα. Dicitur autem πολυδίψιος Ἑργος, siticulosus
Argos (ut annotat Coul.) quia Argos ante Herculem erat ἡνδρον,
sine aquâ; ruptis autem in Lernâ fontibus, fuit ἡνδρον, irriguum. Fa-
bulam refert Didymus ita: Peloponnesum diu caruisse fontibus, donec
Neptunus unus ex filiabus Danaï, quem deperibat, fontes indicavit; vel,
quia ejusdem Danaï filia primæ puteos foderunt. Duas ibidem inter-
pretationes longè diversas affert, πολυδίψιος dici metaph. pro πολυδι-
ψοειν, exitiale, propter bella; vel πολυπύθητον, multum optandum, peti-
d à sitientibus locutione, qui aquam enixè petunt.

- 174 Ὀρτίοι, *contract.* ὀρτοῦν, ᾤ, τὸ, os, ossis; παρὰ τὰ ἰστά, *ossa enim sunt τὸ αἴτιον τῆς στάσεως*, firmitatis causa.
 Πύθω, *f. σω*, putrefacio; *hinc* πύω, υ, τὸ, pus; *hinc* Πύθων ἄνος, ὁ, *draco quem Apollo interfecit; quia nubes, quas sol dissipat, sunt quasi putrefactiones terræ.*
- 176 Ὑπερνερίω, ultra virum possum, superbio, ferocio; *ab* ὑπερνήωρ, ὅρος, ὁ καὶ ἡ, supra modum virilis, fortis, superbus; *ab* ὑπὲρ, et ἀνὲρ.
- 182 Χάινω, *fut.* χαῖω, hisco, dehisco; χάσκω, et χασκάζω, *idem*: χάνοι, 3. *sing. aor. 2. optat.*
- 188 Ἐπιθαρσύνω, audacem reddo, confirmo, animum addo; θαρσύνω, *idem*; ἀθάρστος, ἰος, τὸ, fiducia.
- 184 Διδίσσω, terrefacias, 2. *sing. imperat. verbi* διδίσσομαι, *pro* διδίσσου.
- 185 Καίρις, ᾤ, ὁ, opportunus, lethalis, ut *hic*.
 Πάγη, *pro* ἐπάγη, 3. *sing. aor. 2. pass. ἀ*πήγνυμι *πάγη*, λ. 571. *aor. 2. act.*
- 186 Παναιόλος, ὅλου, ὁ καὶ ἡ, omnino varius, multam variegatus, ornatu vario insignitus; ἀ πᾶς et αἰόλος, η, ον, pictus, variegatus. *Vide γ. 185.*
- 187 Ζῶμα, ατος, τὸ, lorica, vestimentum, quo cingimur, seu præcingimur, vestis ad præcinctum idonea, *Dor.* ξῶμα, *Eustath.* refert *idem* esse quod ζωστήρ, ἥρος, ὁ, ἀ ζώνυμι, cingo.
- 189 Φίλος, *Attic. pro* φίλι. *Vocat. idem cum nomin.*
- 190 Ἐπιμάσσομαι, *f. ξομαι*, tango, ita ut persentiscas, tactu exploro: aliquando prehendo, *Odyss. τ. 480.* abstergo, *Odyss. τ. 468.* ἀ μάσσω, sive μάττω, tango, *idem* quod ἄπτομαι.
- 191 Φάρμακον, υ, τὸ, medicina, venenum, quando medicinam significat, dicitur quasi φέρων ἄκος, remedium afferens: quando venenum, quasi φέρων ἄχος, dolorem ferens: *hinc* φαρμάσσω, *Odyss. ι. 393.* intingo, *proprie*, veneno afficio.
- 200 Παπταίνω, circumspicio, circumlustro, intueor; quasi φαπταίνω πανταχοῦ τὰ φάη τιταίνω, undique oculos vibro; *hinc* *aor. 1.* ἐπάπτηνα, δ. 497. ἀμφὶ ἐπαπτήνας, circum se spectans.
- 209 Βάι, *pro* ἔβαν hoc autem per syncop. *pro* ἔβησαν ἀ βαίω, *qorist. 2.* ἔβην, quasi ἀ βῆμι *hinc* *partic.* βᾶς, ᾤσα, ἀν.
- 211 Βλήμινος, η, ον, vulneratus; *pro* βέβλημινος, seu potius *pro* βλέμινος ἀ βλήμι, ut διζήμινος: *hinc* *in optat.* βλείω, ι. 288. βλήτο, 518. *hujus libri*; ἀ βάλλω, projicio.
- Ἀγχιγέται, *Attic. et Ionic. pro* ἡγεμῖνοι ἐστὶ, *ab* ἀγγίξω, congreco.
- 218 Ἐκμυζῶ, vel ἄω, *f. ἴσω*, exsugo, sugo: ἀ μύζω, *idem*.
 Ἠπιος, ἰα, ἰον, mitis, clemens, benignus; *ab* ἦδω, jucunditate et suavitate afficio; et inde quidam scribunt ἥπιος, cum aspirato; vel, *ab* ἴπος, ἰος, τὸ, sermo; quia affari alios non gravatur; vel, quia omnia sermone præstat; *hinc* ἡπιόδωρος, υ, ὁ καὶ ἡ, lenis, qui suavia dat, ζ. 251.
- 219 Φίλα φρονίον τινα, amicus alicui.
- 222 Χάριμα, τὸς, τὸ, læticia gaudium; χάρμη, ης, ἡ, lætitia; *apud Hom.*

est, animus ad pugnam promptus; et eam lætus iniens: *item*, pugna, conflictus; à *χαίρω*, gaudeo.

Βριζω, *f. σω*, *propriè*, gravatus sum post cibum, aded ut aliquantis- 223
per dormiam, *et generalitèrs* dormire; *sed βριθω*, sum gravis, onustus sum.

Καταπνέσσω, metu consternor; *idem* -*πνέσσω*, δ. 372. 224

Φυσίω, *f. άσω*, anhele, tumeo; à *φυσάω*, vel *φυστάω*, sufflo. 227

Κάματος, *υ, ό*, labor, defatigatio; à *κάμνω*, fatigor, gravor; *hinc κα-* 230
ματηρός, *εά, εόν*, laboriosus, *Hymn. in Venerem*, 247.

Έπιπαλῖω, obambulo; *item* *επιπαλῖω*, *επιπαλῖωτο*, 3. *sing. imperf.* 231

Θύρεα, *δος, ή*, impetuosa; à *masculino* *Θύρες*, *υ, ό*, *υ. 30.* qui cum 234
impetu assultat; à *θύρω*, salio.

Λρωγός, *ε, ό κ, ή*, auxiliator; *αδ* *αρώγω*, auxiliior, *verso η in υ. αρωγή*, 235
ης, ή, auxilium, δ. 408.

Γύψ, *υπός, ό*, vultur; *παρά τὸ γυγῖναι τὰ χυλῆ*, *quia habeat curva et* 237
adunca labia.

Ίμερος, *υ, ό κ, ή*, jaculator, et jaculis destinatus, *quasi ό μέρον ἱμο* 242
ποιῶν ἐν ἰοῖς, mortem inferens jaculis; *vel, ό περι τούς ἰοὺς μαμορμένους*,
telis malè exceptus; *αδ ἰδς*, jaculum, *et μέρος*, *υ, ό*, fatum, *verso ε in υ.*

Σέβομαι, veneror, adoro, erubesco; à *τίβω*, *idem*: à *τίβας*, *indecli-*
nabile, veneratio, admiratio, pudor, *et indignatio.*

Τίφθ' pro τίπτει, *poët. pro τίποτι*, quid tandem? cur? 243

Θάπτω, sepelio; *hinc* stupeo, *in quâ significatione usurpatur*, *aor.*

2. *ἔταφον* *ταφὸν δ' ἀνέρουσιν* *Ἀχιλλεύς*, *υ. 193.* admiratus verò surrexit
Achilles; *et præf. med. τίθηκα*, *part. τίθηκός*, *οἶα, ἰς*, *ut hic*; *ἵσταται*
τίθηκότες, statis stupidi: *derivatur* à *ἵθω*, pono, colloco; *ut παρά τὸ βῶ*,
fit βάπτω *ἀφθιον γὰρ ἔχουσι τὴν ἀπόθιν οἱ θάπτόμενοι*, sepulti enim oc-
cupant sedem sempiternam.

Νόρξος, *ε, ό*, hinnulus: *quasi νότορος*, qui nondum ingredi potest,
vel à *particulâ* *νι*, *et βορὰ, ᾤς, ή*, pabulum, abstinens à pastione; *aut* à
νωστί ἐπὶ βορὰν ἰλθὼν, recens veniens ad pastum.

Εὐπρυμνός, *υ, ό κ, ή*, pulchram puppim habens; à *πρυμνή*, *ης, ή*. 248

Οὐλαμὸς, *ε, ό*, condensum agmen, *propriè*, multitudo quinquaginta 251
equitum, quadrangulari formâ disposita: *vel* (*ut annotat Coulon, ex*
Etymol.) *caterva constans ex quatuor et quadraginta militibus*; *αδ*
οὔλος, *υ, ον*, integer, sanus, *item*, tener, mollis; *item*, fascis manipulo-
rum; *item*, crispus; *vel fit ex ὁμοῦ*, *et εἰλιῦσθαι*, simul cogi. *Caterva-*
rum, *apud Homer. inveniuntur quatuor genera*: *οὐλαμὸς*, *hinc*; *φάλαγξ*,
β. 559. στίξ, *β. 525. πυργός*, *δ. 334. de quibus vide in suis locis.*

Σῦς, *υός, ό κ, ή*, aper, sus; *παρά τὸ σῦνσθαι*, *seu σίνσθαι*, cum impetu 253
ferri.

Πύματος, *ἀτα, ον*, extremus, ultimus: à *πυθμήν*, *ίνες, ό*, ima pars, 254
fundus.

Μελίχιος, *ίος, ον*, blandus, placidus; à *μέλιχος*, *ό*, *idem*; à *μέλισσω*, 256
mellitum reddo. *Metaph.* verbis demulceo.

Ἄλλοις, *οἷα, οἷον*, alius atque alius, diversus; *αδ ἄλλος*, *υ, ον*, 258
alius.

- 259 Γερῶσιος, *λου*, ὁ κῆ ἡ, *vetustus, ad senes pertinenens, qui senibus honorario datur*; ἃ γῆρων, *ortos*, ὁ, *senex*.
- 260 Κίεσνται, 3. *pl. aor. 2. subjunct. med. κίεάννυμι, vel κίεάω, misceo*.
- 262 Δαιτῆρς, ᾧ, ὁ, *coquus*; ἃ δαίω, *divido*; *est enim coqui dividere escas frustulatim, et sedentibus in mensâ distribuere, Odys. a. 141. δαιτῆρς δὲ κρεῖων πίνακας παρίθκεν αἰείρας, coquus carniū lances apposuit sumens; et metaph. μμμερισμένον, divisum; aliquando δαιτῆρν, adverbialiter, divisim, per vices, ut hîc; hinc δαιτῆρῶν, fut. σω, λ. 687. dividere*.
- 265 Ἄγος, ᾧ, ὁ κῆ ἡ, *dux, ab ἄγω, duco*.
- 266 Ἐρίηρος, *ω*, *concors, valde congruus, ex ἔρι, et ἔρω, apto*.
- 272 Γηθόσυνος, ὕμη, υνι, *lætus*; ἃ γηθίω, *supra: hinc γηθόσυνη, ης, ἡ, gaudium, γ. 29*.
- 274 Κορυσσίσθη, *armabantur galeâ, 3. dual. imperf. pass. verbi κορύσσω*.
- 275 Σκοπίᾱ, ᾧς, ἡ, *specula*; ἃ σκοπία, *speculor*.
- 276 Ἰωῆ, ᾧς, ἡ, *tumultus, vox, clamor, splendor, fumus, flatus, quasi ab ἵμαι, mitto*.
- 277 Πίσσω, *ης, ἡ, pix*; *est etiam Πίσση, nomen loci, Hymn. in Pan.*
- 278 Λαίλαψ, *απος, ἡ, procella, turbo procellosus, ventus imbre permixtus; παρὰ τὸ λαίω ἄσπασθαι, quia robustè aut valdè tangit et torquet; vel ἃ λαί, et λάπτω, lambo*.
- 279 Σπίος, *ως, τὸ, spelunca*; *pro quo poët. σπῆος, Odys. ε. 194. Ionic. σπήος, Iliad. π. 83. dat. pl. σπῆσι, poët. Odys. α. 15. Ion. σπήεσι, Odys. ε. 400*.
- 281 Κίνημι, *idem quod κίνηω, moveo, κίνητο, 3. pl. imperf. pass. Ion.*
- 282 Φρίσσω, *proprie de mari, horreo, fut. ξω, præt. χα· ἃ Φριξ, κὸς, ἡ, maris, vel fluctuum fremitus; hinc Φρικη, ης, ἡ, frigoris horror, alior*.
- 293 Τέτρω, *per reduplicat. ἃ τρώω, pro τμάω, scindo; inquit Eustath. secundum quem τέτρω significat, ἐν ἱπιτομῇ, καὶ συντόμῳ λαμβάνειν, brevè accipere, citò invenire; hinc ἵτετρω, 3. sing. imperf. ut hîc*.
- 297 Ὀχισφι, *ab ὄχος, ως, τὸ, currus, vehiculum, ut hîc; item fluxus aquæ. Multa nomina declin. secundæ, tertiæ, et quintæ, habent syllabam φι fini additam; et sunt indeclinabilia: neutra autem in ος prius mutant ο in ι. vel ὄχισφι est potiùs dat. plur. Ion. pro ὄχισιν*.
- 299 Ἐρεος, *ως, τὸ, septum, vallum; ab ἔργω, includo*.
- Ἔμει, *esse, Ion. pro εἶμαι, ab εἶμι, sum*.
- 300 Ἀναγκαίη, *ης, ἡ, necessitas, vel ἀναγκαίη in dativ. adverbialiter, necessariò, ab ἀναγκαῖος, αἶα, αἶον, necessarius; hoc verò ab ἀνάγκη, ης, ἡ, necessitas: quod ab ἀνάσσω, regno; necessitas enim ἀνάσσουσα πάντα ἐπικρατεῖ, omnibus imperat; vel, παρὰ τὸ ἄγων πάντα, omnia enim complectitur, et ducit; vel dicitur quasi πρὸς ἡν ἄκος οὐκ ἔστιν εὐρεῖν, est inevitabilis, et adversus ejus decreta vis nulla resistere potest; vel, quasi ἀκίνητος οὐσία ἐν, immobilis substantia*.
- 302 Ἐχέμαι, *Ion. et Dor. ἐχέμεναι pro ἔχων, habere*.
- Κλοίομαι, *moveo, quatio, turbo: ἃ κλόιος, υς, ὁ, motus, tumultus; quod ἃ κλάω, frango; est enim κλόιος, fractio obstrepera*.
- 303 Ἰπποσύνη, *ης, ἡ, equitandi peritia: ab ἵππος, υς, ὁ*.
- Ἡνορέα, *ας, ἡ, vel Ion. ἡνορεν, virilitas, vigor; ab ἄνῃρ, vir*.

Ὁριζάσθω, porrigat, extendat, 3. s. a. 1. imperat. m. verbi. ὀρίζω. 307
 "Εμπεδος, ε, ὁ κ' ἢ, stabilis, firmus; ἢ τῇ γῇ, stans in terrā; ἀ π' 314
 δει, ε, τὸ, solum.

Ὁμοίος, poet. pro ὅμοιος, ὁμοῖα, ὁμοῖον, similis. Quidam tamen gram- 315
 matici componunt ὁμοίος, ex ὁμοῦ, et ἴσθαι, nam ὁμοῖον γῆρας exponunt
 τὸ πᾶσι ὁμοίως ὑπερχόμενοι, æquē ad omnes veniens; quidam ex ὁμοῦ,
 et ἴσθαι, putō; περὶ οὗ πάντες ὁμοῖαι ἔχουσι δόξαν, de quo omnes eandem
 tenent sententiam; vel, ab ὁμοῖ, ferō, τὸ ὁμοίως πᾶσι φορτικόν, æquē om-
 nibus molestus, ut hic; ὁμοίος, similis; hic, æquē molestus; ab ὁμοῖς,
 ἢ, δει, similis.

Λιχμάζω, vel λιχμάσσω, pugno, vibro, aut tracto hastam; gemina- 324
 tur σ poet. ab λιχμή, ἡς, ἢ, cuspis.

Μήστωρ, ὁ, consulor, peritus; ἀ μέδω, ἡς, τὸ, cura. 328

Πύργος, ε, ὁ. Vid. γ. 153. 334

Κικασμένος, η, ον, ornatus, part. perf. pass. verbi κάζω. 339

Κανστυρὸς, ἀ, δει, ardens, fervens; ἀ καίω, καίω, uro. 342

Ἀντίκλην, fut. ἴσω, hic cum genit. significat idem quod μετήχω, par-
 ticeps sum; cūm regit dativum significat occurro, ut η. 114. significat
 aliquando oro, obsecro; ab ἀντιβάλλω, quod ab ἀντί, et βάλλω.

Ἀκουάζω, idem quod ἀκούω δαιτὶς ἀκουάζεσθαι, exponunt, vocamini 343
 ad cœnam.

Ὀπλιζω, f. σω, armo, paro in genere; ab ὅπλον, ε, τὸ, plur. ὅπλα, 344
 arma, et instrumenta omnia nautica et bellica.

Ὀπταλῖος, ἰα, ἰον, assatus; ab ὀπτάνω, asso. 345

Ἐδμεναι, Attic. pro ἰδμεναι pro ἰδω, ab ἰδω, edo.

Μελιθῆς, et Dor. μελιθῆς, ἡς, ὁ κ' ἢ, dulcis instar mellis; ἀ μέλι, 346
 mel, et ἡδύς, εἶα, ὤ, suavis.

Ἀνυμῶλιος, ε, ὁ κ' ἢ, ventosus, futilis; ab ἄνυμος, ε, ὁ, quasi ἀνυμῶνιος. 355

Βάζω, fut. ξω, dico, loquor; vox poetica; ἀ βοή, ἡς, ἢ, clamor, βοάζω,
 et syncop. βάζω.

Περειώσις, ε, ὁ κ' ἢ, sanctissimus supra cæteros, supra modum supe- 359
 rans; ἀ περὶ, et ὅσις, ἰα, ἰον, sanctus, vel quasi περιεύσις, qui facilè
 exaudiri potest; ἀ περιεύω, admodum clamo: περιεύσιον, magnopere.

Δῆνος, ἡς, τὸ, consilium; ἀ δῆν, diu: εὖ quòd diu sit consultandum. 361

Ἀρίστω, fut. 1. ἀρίσω, placo, ab ἄρω, apto; nam cūm aliquem pla- 362
 care desideramus, nos ejus moribus accommodamus; ἀρεστήματα, poet.
 pro ἀρεστέματα, 1. pl. f. 1. med.

Μεταμῶλιος, ε, ὁ κ' ἢ, pro μεταμῶνιος, Attic. qui pro ν, dicunt λ, va- 363
 nus, irritus, ventosus; ab ἄνυμος, ventus; vel ex μετὰ, particulā negat.
 μή, et ὀνῶ, juvo.

Κολλητὸς, ἢ, δει, conglutinator, adjunctus, bene compactus; ἀ κολ- 366
 λάω, conglutino, jungo, quod ἀ κόλλα, ἡς, ἢ, gluten.

Καπανήϊος, Ion. pro Καπανῖος, pro Καπαῖος, in genit. ἀ nomin. Καπα- 367
 νῶς, proprium; ἀ κάπτω, comedo, ἔμ σπρω, flo; est et Καπαῖος, β.
 564. hinc Καπανήϊδης, patronymicum, ε. 109.

Ὀπιπτεύω, fut. σω, circumspicio; per reduplicat. ab inusitat. ὀπτύω, 371
 ab ὀπτομαι, video.

Γίφυρα, ας, ἢ, pons, semita inter diversos aciei instructæ ordines; δι-

- citur quasi γήφυρα, ἢ ἰφ' ὕγροῦ γῆ, terra super humido posita; hinc γήφυρά, fut. ὄσω, ponte tecto, o. 357.
- 381 Παραίσιος, υ, ὁ κ' ἦ, dirus, infaustus; ἀ παρὰ, et αἶσα, ης, ἡ, fatum, sors; παραισία σήματα, sinistra Jovis signa. Illa verò Jovis signa fuere fulgura, ait Eustath.
- 383 Βαθυχοῖνος, υ, ὁ κ' ἦ, profundos habens juncos; ἀ βαθύς, ἕα, ὃ, profundus, et σχοῖνος, υ, ὁ, et aliquando ἦ, juncus, funis; laus hæc fluviorum. Inde statuæ illorum junco et arundine redimitæ; est hic epithet. fluvii Asopi; Hymn. in Dianam, ver. 3. Meletæ.
- 390 Ἐπιήροθος, υ, ὁ κ' ἦ, adjutor, auxiliator; item, utilis; ῥέθος, υ, ὁ, undarum strepitus; item impetus; ἀ ῥέω, fut. ῥέσω, fluo; adeo ut ἐπιήροθς dicatur ille, qui magnâ aliquem animi contentione juvat.
- 391 Κίντρον, υ, τὸ, stimulus, calcar, centrum, punctum in medio globi; hinc κίντωρ, ορος, ὁ, stimulator.
- 400 Εἶο, Ion. vel poet. pro εἶ.
- 402 Ἐνιπή, ἥς, ἡ, objurgatio; ἀ ἐνίπτω.
- 406 Ἑπτάπυλος, υ, ὁ κ' ἦ, septem portas habens; ἀ ἐπτά, septem, et πύλη, ης, ἡ, porta; ἐπτά, autem quasi σιπτά, ἀ σέσω, veneror; et quia poetæ aliquid sanctum et sacrum huic numero esse crediderunt, attribuant epitheton ex ἐπτά compositum rebus, quas dignas laude arbitrantur; hic Θέως ἐπταπύλοιο. Iliad. η. 220. σάκος ἐπταβόιοιο, de Ajacis clypeo, &c.
- 407 Ἀγαγόνι, pro ἀγαγόντι, part. aor. 2. ἀ ἡγαγον, pro ἡγον, aorist. 2. verbi ἄγω.
- 408 Ἀρωγή, ἥς, ἡ, auxilium; ἀ ἀρώγω.
- 409 Ἀτασθαλία, ας, ἡ, improbitas; item petulantia; fit ἀ ἀτάσθαλος, υ, ὁ κ' ἦ, improbus, malorum auctor; ἀπὸ τῆ ταῖς αἰαῖς θάλλειν, ut sit is, ἀ quo mala quasi germinant: vel, ἀ ἄση θάλλας, noxa et clades convivii, ut sit nocua improbitas ob violentiam quorundam agrestium, qui laborantes edendi penuriâ, cūm quid viderent, confestim in illud irruentes rapiebant; hinc ἀτασθάλλω, Odys. σ. 57. improbè ago.
- 410 Ἐνθίο, aor. 2. med. imperat. Ion. pro ἐνθε, quod Atticè ponitur pro ἐνθεοῖ est et ἐνθιο, aor. 2. med. ind. pro ἐνθεα, quod Attici pro ἐνθεο, ζ. 326. ἀ ἐντίθημι, pono, impono, concipio.
- 412 Τίττα, adverb. benevolentiae, quo seniore junior compellat, honoris aut benevolentiae gratiâ; τίττα φίλυ, ἄττα τροφίως, πάππα πατρὸς, ἡθῆς ἀδελφῆ· τίττα, amici; ἄττα, nutritii; πάππα, patris; ἡθῆς, fratris, Coul.
- 416 Δηῖω, fut. ὄσω, vasto, uro, per syncop. pro δηῖω, vel δηῖω, depello, igni et ferro vasto; ἀ δαῖω, uro; vel, ἀ δαῖς, ἴδος, ἡ, pugna.
- 420 Βράχω, fut. ξω, sonum edo. Onomatopœia, dictio facta à sono, quem virga aut jaculum reddit, cūm vibratur.
- 421 Ταλασίφρων, ονος, ὁ κ' ἦ, qui animo patienti est, et forti; ἀ τάλασις, ιως, ἡ, patientia; quod ἀ ταλάω, fero, et φρῆν, ἴνος, ἡ, est et ταλάφρων, ονος, ὁ κ' ἦ, idem, v. 299.
- 424 Κορύσσω, armo; κορύσσομαι, armor, impetu feror, attollor, ut hic; ἀ κέρυς, θος, ἡ, galea.
- 425 Χίρρος, sive χίρρος, υ, ὁ κ' ἦ, desertus, incultus; χίρρος γῆ, deserta

terra: *χίερος* etiam substantivè, inculta terra; et sæpè simpliciter, terra; dicitur quasi ἔξ ἧς ἐστὶ χιερί προσάπτεσθαι, quia potest manibus excoli.

Ἀκρεᾶ, ας, ἡ, summitas, promontorium, extremitas, littus: quia est terræ extremitas; ab ἄκρος, ρα, ρον, summus.

Κορυφαίω, fut. ὄσω, erigo, attollo, impleo; ἀ κορυφή, ῦς, ἡ, vertex, 426 summa pars capitis.

Πτύω, fut. σω, spuo; mare etiam dicitur πτύων, cùm eructat, et exspuit; ἀποπτύω, idem.

Ἀχνη, et ἄχνη, ης, ἡ, paleæ in frumento; item, spuma, vel ejectamentum maris, ut hic.

Νωλμῆς, ἰος, ὁ κὺ ἡ, indesinens, fortiter persistens; hinc νωλμῆς (cui 428 et aliquando additur αἰώ, ut i. 317. νωλμῆς αἰώ, semper assiduè) et νωλμῆος, indesinenter; ἀ νῆ priv. et λείπω, quasi νωλιπῆς.

Σημάντωρ, ορος, ὁ, qui signum dat classicum canendo, dux; ἀ σημαί- 431 να, signum do, et jubeo; quod ἀ σῆμα, τος, τὸ, signum.

Πολυπάμμων, ονος, ὁ κὺ ἡ, dives; ἀ πολὺς, et πάμμα, ωτος, τὸ, posca- 433 sio; ἀ πάω, possideo, pascor.

Αὐλή, ῆς, ἡ, aula, atrium, locus vacuus, subdialis, ante ædes expositus; item, caula; quoniam stabulantur animalia in hujusmodi locis; ab ἄω, spiro: quia ista loca sunt aperta, et facilè ἀ ventis perfata; aliquando est, regia domus, ut Il. ζ. 247. sed rarè apud Homerum.

Ἀμύλγω, fut. ξω, mulgeo; παρὰ τὸ ἀμὰ ἔλπειν, quia unà et simul 434 trahatur; hinc nox dicitur ἀμολγός, ὤ, ὁ, λ. 173. quia sub noctem pecora solent mulgeri.

Γάλα, γάλακτος, τὸ, lac: quasi γάλα· παρὰ τὸ γάλον εἶναι εἰς ἀνατροφὴν, quòd lac sit nutritioni aptum, et visu pulchrum; hinc Odyss. δ. 336. hinnulus, qui non ablactatur, dicitur γαλαθηνός.

Ἀζηχῆς, ἰος, ὁ κὺ ἡ, tria significat; (1.) magnum sonum edens; ab 435 α priv. et ἤχος, υς, ὁ, sonus; hinc adverbium ἀζηχῆς, magno cum clamore, ut hic. (2.) durus et aridus, ο. 25. ab ἄζη, ης, ἡ, ariditas. (3.) indesinenter, ρ. 658. quasi ἀδιχῆς, et ἄδην ἔφω, non disjunctus, semper habens.

Μηκάομαι, balo, propriè caprarum, ut βληχῶμαι, ovium; præi. med. μέμικα· etiam tribuitur ovibus: unde participium μιμηκός, et Dor. μιμακός, υῖα, ὅς. Dores enim mutant η in α.

Θρόος, υς, ὁ, rumor tumultuarius, tumultuantium clamor, murmur; 437 item generaliter, vox, vociferatio; ἀ θρέω, lugeo, tumultuando clamo; hinc θρήνους, υς, ὁ, lamentatio; et θρηνίω, lamentor.

Ἰός, ἰα, ἰος, unus, solus; est etiam ἰός, ὤ, ὁ, jaculum, sagitta; ab ἵμι, jaculor.

Γῆρυς, ιος, ἡ, vox; hinc γηρύω, loquor, sono; Hymn. in Merc. 425. derivant παρὰ τὸ γῆρυς, ἡ γὰρ φωνὴ τοῖς γέρεσι περίπτω, senes loqui decet, quòd ritè præstant.

Πολύκλητος, υς, ὁ κὺ ἡ, è multis locis evocatus; ex πολὺς, et κλητός, 438 quòd ἀ καλίω, veco.

Δήμος, υς, ὁ, terror; Δεῖμος κὺ Φόβος, Terror et Timor, sunt Martis 440

- equi, Il. o. 119. ἵππους κίλειτο Δυμόν τε Φόβον τε ζυγυγύμην, equosque jussit Metum Terroremque jungere; à δαῖδα, fut. σα, timeo.*
Φόβος, υ, ò, metus, timor, fuga; à φέβομαι, fugio, timeo; quia quæ timemus, ea fugimus.
"Αμοτος, υ, ò, η, insatiabilis, inexplibilis in genere; ab α priv. et μοτός, linteum illud quod vulneribus inditur; hinc ἄμοτος, qui lineamentis vulnerariis oppleri non potest; et per consequens, inexplibilis.
443 *Στηρίζω, fut. ξω, firmo, confirmo, figo; ab ἵστημι, cujus significationem retinet, licet vehementiorem; significat etiam neutraliter sto, consisto, firmo pedem; ut Odys. μ. 434. ἔτι στηρίζαι ποσσὶν ἔμπεδον, neque stare pedibus firmiter.*
447 *Ῥινός, υ, ò, vel ἦ, pellis, cutis; item, clypeus, scutum, figurativè; olim enim scuta ex pellibus bubulis faciebant; hinc ῤινοτόρος, υ, Il. φ. 392. clypeos tundens, epithet. Marlis: sed ῤιν, et ῤις, ῤινός, ò, nasus.*
448 *Ὀμφαλός, ισσα, υ, umbilicatus, epithet. scuti; ab ὀμφαλός, υ, ò, umbilicus animalis.*
449 *"Επληντο, imperf. pass. verbi πλάω, quod per syncop. dicitur pro πλάω, appropinquo: formatur anomale ἐπληντο, tanquam à πλῆμι· ἐπλητο autem in 166. Batrachom. pro ἐπέπλητο, impleta erat, plusq. perf. verbi πίπλημι, seu πλήθω, impleo: vel pro ἐπέπληντο, à πλήθω.*
450 *Οἰμωγή, ἦς, ἦ, ejulatus, ploratus; ab οἰμῶζω.*
452 *Χεῖμαρρος, υ, ò, torrens; epithet. ποταμοῦ· est et χυμάρρος ποταμός, υ. 138, et contraci. χυμάρρους, λ. 493. à χεῖμῶν, ὄνος, ò, hyems, tempestas, et ῤίω, fluo; quasi χεῖματι ῤίαν.*
453 *Μισγάγκεια, ας, ἦ, locus in convalle, in quo fit mistio aquarum ex montibus confluentium; à μισγω, misceo, et ἄγκος, ιος, τὸ, vallis.*
454 *Κρουός, υ, ò, scaturigo rivorum et fontium, scatebra saliens; à κρούω, pulso, quòd ex montibus μετὰ κρούσειας, cum strepitu defluit; vel, ἀπὸ γάμιν κρούω.*
"Εντοσι, intus, intra; ab ἐντός, intus.
Χαράδρα, ας, ἦ, Ion. χαράδρη, sulcus, quem torrens impetu suo facit, alveus; à χαράσσω, fut. ξω, sculpo, imprimo, signo, scribo.
455 *Δούπος, υ, ò, sonitus, fragor; propriè, quem corpus aliquod ad terram allisum edit; hinc δουπία, fut. ἦσω, strepo, tinnio, sono, δ. 504. fit per onomatopœiam.*
460 *Μίτωπον, υ, τὸ, frons, pars faciei μετὰ τοὺς ὀφθαλμούς, post oculos, vel, inter oculos; hinc μετώπιον, υ, τὸ, λ. 95.*
461 *Σκότος, υ, ò, vel ιος, τὸ, tenebræ, caligo; παρὰ τὸ σκιάζειν, obumbrare; vel, quasi σκόπος, ὅτι δι' προσκοπίσθαι, quòd prospicere debeat is, qui in tenebris ambulat: vel, παρὰ τὸ σκέδην, quòd sæpè nos tenebræ detineant, ne ultra progrediamur.*
462 *Ἐρείπω, evertō, prosterno, aor. 2. ἔρειπον, neutraliter significat, cecidi, lapsus sum; hinc partic. ἐρείπων, ι. 309. et ἔρειπτο, ξ. 15.*
465 *Δειλιμένος, η, αν, charus, promptus, cupidus; perf. part. pass. verbi λιλίω, volo, à λῶ, poëtic. quòd est, volo, cupio.*
468 *Κύπτω, fut. ψω, pronus sum, inclino, curvo, κύψας, ασα, αν, part. aor. 1.*

Ευστόν, ε, τδ, hasta perpolita; δ ξύω, rado, polio; δ quo et ξυστός, η, 469
ον, *adject.* perpolitus.

Λύκος, υ, ο, lupus, *ab albeni pilo sic dictus*; λύκος enim antiquis 471
Græcis erat lux solis, et sol ipse: unde Apollo seu Sol dictus est Λύκος
et Λυκηγεύς. *Vide Clarke in Il. δ. 101.*

Διοπαλλίζω, *fut.* ξω, fero, quatio, occido; δ δονίω, *fut.* ήσω, agito, con- 472
cutio, et πάλλω, vibro; *vel quasi δονίω ταίς παλάμαις*, excutere mani-
bus; *usurpatur etiam, Odyss. ξ. 512. pro amico*; τὰ σὰ ῥάκια διοπαλί-
ξω, tuis te vestibibus amicies.

Ἡθίος, υ, ο, juvenis, innuptus; παρὰ τοῦ αἶθω, uro: *quia juvenes 474*
fervent; dicitur et ἥθιος, ι subscript. *Attic. quod de virgine dicitur,*
secundum Eustath. sed ἡθίος, ια, ον, est frater, et affinis; παρὰ τὸ Θύς.

Θείπτα, τὰ, nutritionis præmia, *pro θείπτρα, hoc autem pro θείπτῃ 478*
εἷα δ' θείπτηριον, quod est δ τείφω, θείφω, nutrio.

Αἰών, αἰώνος, ο, æternitas; παρὰ τὸ αἰὼ ὦν, *quia semper est*; aliquan-
do, duratio vitæ hominis, *ut hic*; *aliquando vita ipsa hominis, ι. 685.*
et aliarum creaturarum, Hymn. in Merc. 42. ponitur et ut ævum apud
Latinos, pro longiori vitâ.

Ἀγυρς, υ, ο, populus, *videlicet, quoddam genus arboris*; ἀπὸ τῆς 482
ἐγέρσεως, *quod in altum erigatur*; *vel, παρὰ τὸ κατέγυσθαι, quod ventis*
perculsa frangatur, Odyss. η. 106. φύλλα μακιδνῆς αἰγίλειοι, folia excel-
sæ populi; δ μήκος: *sed Coul. Macedoniæ: quia, inquit, frequens est*
arbor in Macedoniâ.

Εἰαμυή, ης, η, locus irriguus et herbosus, humectus et uliginosus, 483
pratrum; *ab ἰα, ας, η, herba, gramen.*

Ἐλος, ιος, τδ, palus; *quo non ἰλῆ, splendor solaris pertingit.*

Λείος, ια, ὤον, lævis, non asper. 484

Ἀρματοπηγός, οῦ, ο κῆ η, qui currum fabricatur; *ab ἄρμα, τος, τδ, cur- 485*
rus, et πῆγνυμι, fabricor.

Ἴτρυς, υος, η, rotæ circumferentia, in quâ radii infiguntur; *aliquando 486*
rota; *ab ἰω, eo*; *quasi in circulo vadens.*

Βουβών, ὄνος, ο, inguen, δ βῶ, incedo; *et particulâ emphaticâ βῶ, ο μ- 492*
γάλως βαινὼν τοῦ βαινὼν ἔστιν ὑπέρτατος, gressum juvat. Est etiam tumor
in illâ parte, aut collo, aut axillis, &c.

Κεκάδοτο, *pro ἐχάδοτο, δ. pl. α. 2. Dor. vel Ion. δ χάζω, recedo, 497*
retrocedo, fut. 2. χαδῶ, per Anadiplas. et convers. τοῦ χ in κ, κεκαδῶ.

Ὀκιδίων, *velocium, gen. plur. fœm. adj. ὀκὺς, ὤα, ὦν. 500*

Κόρη, *et Attic. κόρη, ης, η, crinis, tempora capitis, caput*; δ κίρω, 502
tondeo.

Κρόταφος, υ, ο, *Ion. οιο, idem*; παρὰ τὸ κροτῶν τὴν ἀφρὴν, *quod pulsus*
venarum ibi facillè dignoscatur.

Ἀραβίω, sono; *ab ἄραβος, υ, ο, strepitus, maxime is qui fit in bello 504*
clamor, κ. 375. stridor dentium; *ἀραβος δὲ διὰ στομάχιον ἔδινται. Eu-*
stath. dicit δούπος non tam asperum significare sonitum, quàm ἀραβος.
Homerus dicit, corpus in terram cadens δουπῶν, arma ἀραβῶν. ἀραβος
autem dicitur, η ἐν ἄρει βοῶν, in bello clamor, quasi ἀραβῶος. vel, η ἐν ὄρει
βοῶν, in monte clamor, qui personat, et vocalis est; *quasi ἀραβῶος. vel η*
ἐπὶ τὴν ἔραν βοῶν, ad terram clamor; *quasi ἔραβος.*

- 505 Φαίδριμος, *φ, ὁ κὲ ἦ*, splendidus, illustris; *ἃ φαίδριος, φά, ρόν*, hilaris, splendidus; *idem φαιδριόεις, ισσα, εν, ν. 686. φαιδριόεντις, Ἐπιοί* quod est *ἃ φάρι* hinc φαίνω, splendo, et φαίνω, luceo.
- 507 Ἰθύω, *fut. σω*, recta tendo; *ιθύς, et ιυθύς, ὡα, ὦ*, rectus.
- 508 Κίελο, *pro κίελο, 3. sing. imperf. ἃ ποθί. κίελομαι*, jubeo, hortor; *fit autem κίελομαι, per pleonasm. τοῦ κ. ἃ κίελομαι, idem; quod ἃ καλίω.*
- 511 Ταμίσχρεις, *οες, ὁ κὲ ἦ*, cutim, seu corpus vulnerans; *ἃ τίμνω, et χρέος, χρεός.*
- 513 Θυμαλγής, *ίος, ὁ κὲ ἦ*, animum vexans, animo acerbus; *ἃ θυμός, ἔ, ὁ*, animus, et ἄλγίω, doleo.
- Πίσσι, coquit, 3. sing. ind. præs. Æol. pro πίπτω.*
- 515 Τριτογύνια, Minervæ epitheton, *ἃ τριτὰ, ὀιος, ἦ, Bæotic. caput, et γίνομαι. Ποῦς* enim fingunt illam *ἃ capite Jovis esse genitam; vel ἃ τρίτος, tertius; quod nata sit tertiâ mensis die, aut quia eadem cum Lunâ est, quæ tertiâ ἃ coitu die apparet; vel, quia Minerva est ipsa prudentia, cujus tres sunt partes; benè deliberare, ritè judicare, justè facere.* Coul.
- 518 Χερμάδιον, *ε, τὸ*, lapis magnus, qui manum implere possit; *vel, qui unâ manu sustolli potest; ἃ χεῖρ, manus, et μάσσω, tango.*
- Ὀκρυόεις, ισσα, εν, horrendus, dirus, tristificus; ut ζ. 345. Δῶκε ἑμῷ κυνὸς ὀκρυόισσας, levir mei, quæ sum canis horrenda, pro κρυόεις, Il. ε. 740. κρυόισσα ἰωκή, horribilis insequentium impetus; ἃ κρύος, ιος, τὸ, frigus, quasi κρύους καὶ φέβω ποιητικὸς; nisi potius hîc sit legendum ἰκρύειντι, longas prominentias habens, asper, ut et 9. 327. tum enim derivatur ab ἰκρύς, idem quod ἄκρυς, summum cacumen, et prominentia; hoc autem ab ἄκρος, α, ον, summus.*
- 521 Τένων, *οντος, ὁ*, tendo, nervus, *ἃ τένω, tendo; quia præcipua eorum actio intensione consistit.*
- Ἀναιδής, ίος, ὁ καὶ ἦ*, impudens, inverecundus. *Metaph. tribuitur rebus inanimatis, ut hîc, λάας ἀναιδής, lapis asper; ab a privat. et αἰδής, pudor, verecundia.*
- 522 Ἀχρεῖς, seu ἄχρει, usque ad, tenus, prorsus; *ἃ μέχρει, vel μέχρεις, idem.*
- Ἀπαλοίησιν, 3. sing. aor. 1. ab ἀπαλοῖω, tero, contundo, confringo; ab ἀπὸ, et ἀλοῖω, per pleonasm. ι, pro ἀλοῖω, trituro, aliquando frango, comminuo; ab ἀλωά, ᾤς, ἦ, area, in quâ teritur, seu tritatur frumentum.*
- 526 Χολὰς, *ἄδος, ἦ*, intestinum; *dicitur παρὰ τὸ δεχίσθαι τὸ χολῶδες τῷ ἥπατος, quod bilem hepatis recipiat; vel, ἃ χαλάω, laxo; quod laxum sit; vel ἃ κοῖλος, cavus.*
- 528 Πνύμων, *οιος, ὁ*, pulmo; *ἃ πνύω, spiro; est enim pulmo flatûs et spiritus dispensator.*
- 529 Ἀγχίμολος, *ε, ὁ καὶ ἦ*, propinquus, qui propè accessit; *usurpatur sæpè ut substant. cum præpositione ἔ; ut Il. α. 352. ἀγχίμολον, adverbialiter, cominus; ἃ μολίω, venio, vado, et ἄγχι, prope.*
- 531 Γαστήρ, *ἦ*, venter; *gen. γαστήρης, per syncop. γαστῆρες, dat. plur. γαστῆρσι παρὰ τὸ γῶ, capio; quod sit insatiabilis venter.*
- Ἀἴνυμαι, aufero, capio, αἴνυτο, 3. sing. imperf. Ion. pro ἤνυτο.*

Ἀκρόκομος, υ, ὁ καὶ ἡ, comatus in vertice; ab ἄκρος, α, ον, summus, et 533
κόμη, ης, ἡ, coma. *Thracēs item dicti, quia cæsariem alebant in bello.*
Coma enim reverenda in senibus, veneranda in sacerdotibus, terribilis
in bellatoribus, Coul. ex Ambros.

Παλαίξω, fut. ξω, agito, moveo, quatio, concutio, de gradu dejicio; 535
παλαίχθη, 3. sing. aor. 1. pass. à παλάμη, ut sit propriè, manu moveo.

Τεταόσθην, extensi fuerunt, 3. dual. plusquamperf. verbi τείνω, fut. ωῶ, 536
p. τίτακα, p. pass. τίταμαι.

Ὀρίω, fut. σω, vitupero, ab ὄρημι, juvo, prosum; item, vitupero, ὄν. 539
σαιτο, 3. sing. aor. 1. opt. med.

Ἀβλήτης, υ, ὁ καὶ ἡ, illæsus, invulneratus jaculis; ab α priv. et βλάω. 540
sed ἀβλής, ἦτος, ὁ καὶ ἡ, epithet. jaculi nondum jacti. Vide suprâ 117.

Ἀνέτατος, υ, ὁ καὶ ἡ, non vulneratus, ex α priv. et ἔττω, vulnero.

Διούω, circumvago, circumago, Æol. pro διών, idem; à διω, ηι, ἡ, 541
vortex.

CLAVIS HOMERICA

IN E' ILIADIS.

Ἐκδηαός, υ, ὁ καὶ ἡ, manifestus, conspicuus, ab ἐκ, et δηλός, ma- 2
nifestus.

Ἀκάματος, υ, ὁ καὶ ἡ, indefessus, id est, ἡ καμὼν, non laborans; ejus- 4
dem significationis est ἀκάμας, αὐτός, ὁ καὶ ἡ, quod Soli tribuitur, σ.
239. quia stare nescit; est et Ἀκάμας, proprium, β. 823. ab α, et κάμ-
νω, fatigo.

Ὀπωρινός, ἡ, ὁ, autumnalis; ὁπωρινὸς ἀστήρ, autumnale sidus, id est, 5
canicula, quæ inclinante æstate exoritur; ab ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus,
χ. 27. παρὰ τὸ ἔπισθαι τῇ ὥρᾳ, quia tempestatem æstatis sequitur autum-
nus; vel, παρὰ τὸ δψ, et ὥρα est ὀπώρα (inquit Etymol.) τὸ τῆς ὥρας
ὄντως πρόσσπον ἢ τι καρποῖσι, καὶ ἀνθισι διωρέμινον, spectabilis terræ facies
fructibus et floribus.

Ἐναλίγκιος, υ, ὁ καὶ ἡ, similis. Adject. regit casum dativum, et habet
aliquando accusativum rei præter dativum personæ, Odys. α. 371.

Διόϊς ἐναλίγκιος; αὐδὴν, diis assimilis voce; ab ἰν, et ἀλίγκιος, idem.

Παμφαίνω, colluceo, valde luceo, idem quod παμφανένω, suprâ β. 459. 6

Λιλυμένος, η, ον, lotus; à λύομαι, sed Att. λῦμαι, labor.

Ἦσθη, erant, 3. dual. imperf. poët. pro ἦσθη. 10

Ὀρμέομαι, aliquando idem quod ὀρμάω, suprâ, impetum cepi, impe- 12
tu ruo; est etiam prodeco, proficiscor; ὀρμηθήτην, 3. dual. aor. 1. pass.
ab ὀρμή, ἦς, ἡ, impetus.

- 16 Ἄκκη, ἦς, ἥ, acies, mucro; ab ἄκων, οντος, ὅ, jaculum, vel potiùs ab ἀκῆ, cuspis, mucro.
- 19 Μεταμέλειος, ἰου, ὅ καὶ ἥ, quod medium est inter mamillas; ἀ μᾶζος, οὔ, ὅ, mamilla.
- 20 Ἀπορέω, f. σω, erumpo, exilio; ab ὀρέω, irruo, gradu concitato feror; ab ἔρω, excito, concito.
- 21 Περιβαίνω, fut. ἵσσομαι, circumeo; apud Homer. circumeo protegendō; vel, protego circumeundo; περιβῆναι, aor. 2. infin. ab indic. περιέβην quasi ἀ βῆμι βῆναι simpl. legitur, v. 459.
- 23 Νύξ, κτὸς, ἥ, nox ante, caligo hìc. 659. hujus libri accipitur pro morte; ἀ νύσσω, pungo; quia oculos punit.
- 24 Πάγχυ, omnino, penitus, poet. pro πάνυ, ἀ πᾶς.
Ἀπαχήμενος, η, ον, part. ex ἀπάχμαι, tristor, præt. pass. verbi ἀπαχίω, tristitiā afficio, facti ex ἀχίω, reduplicatione Atticā; ἀπαχήμενος verò Odys. i. 62. part. præs. pass. verbi ἀπάχμαι, tristitiā afficio; ab ἄχος, ιος, τὸ, dolor; ἀπάχμαι, μ. 179. ἀπαχίατο est et ἀπαχίζω, ζ. 486. et ἀπάχω, δ. 207. ejusdem significationis; sed ἀπάχμαι, tristor, ι. 364.
- 31 Βροτολοιγὸς, ὤ, ὅ, hominum perniciēs; ἀ βροτὸς, ὤ, ὅ, mortalis, et λοιγός, ὤ, ὅ, perniciēs. Epithet. Martis.
Μισαίνος, υ, ὅ καὶ ἥ, inquinatus cæde; ἀ μισίω, inquino, et φόνος, υ, ὅ, cædes; etiam epithet. Martis.
Τυχοσιπλήτης, υ, ὅ, muros quatiens; ἀ πλήσσω, vel πλήττω, Att. ferio, quatio, vulnere, vexo, et τῦχος, ιος, τὸ, murus; vel reddi potest appropinquo murorum ad diruendum; ὅ τοῖς τύχοσι προσπιλάζων ἀ πιλάζω, appropinquo, venit πλάτης, qui appropinquat, et hinc per synopen, πλάτης et πλήτης est et τυχοσιπλήτης, murorum eversor, ἀ βάλλω et τυχοσιπλήτης, idem cum τυχοσιπλήτης, sed non apud Homerum.
- 36 Ἠΐους, ισσα, υ, habens magnas ripas, vel litora; ab ἠϊών, ὄνος, ἥ, ripa, litus; ἠΐους verò per syncop. pro ἠϊόνιους.
- 37 Κλίνω, fut. νῶ, hìc, in fugam verito, κλιναν, 3. plur. aor. 1.
- 40 Στεφθίντι, participium aoristi primi passivi verbi στέφω, verito, deflecto; aliquando versutè agere.
- 41 Μισσηγὺς, vel μισσηγὺν, adverb. in medio, inter; scribitur etiam sæpè μισσηγὺς, vel μισσηγὺν, ἀ μέσος, medius.
- 43 Ἐναίρω, occido, spolio, destruo; ab αἶρω, tollo, fut. ἄρῶ, aor. 1. ἤρα, ἔηρατε, 3. sing. aor. 1. med.
- 46 Νύττω, et νύσσω, fut. ξω, pungo, stimulo, lancino, vulnere: νύξ, 3. aing. aor. 1.
- 49 Αἶμων, ονος, ὅ καὶ ἥ, cum spiritu leni, peritus, per endcian τῷ δ, pro δαίμων sed αἶμων, cum spiritu aspero, cruentus; ab αἶμα.
Θήρα, ας, ἥ, venatio; ἀ θῆρ, εὸς, ὅ, fera, ι. 324. quod dicitur quasi φθίρε, ἀ φθίρω, corrumpo; unde etiam peculiariter (inquit Coul.) bestiae venenatae θηρία ἀ medicis appellantur; vel ἀπὸ τῷ θίω θῆον, quod ferae celeriter currant; hinc θηρεύω, venor, et θηρητῆρ, ἥρος, ὅ, venator; θηρήτωρ, ορος, ὅ, Il. i. 540.
- 50 Ὀξύεις, ἰσσω, ἰος, acutus, spinosus; ab ὀξύς, ὤα, υ, α. 190.
- 51 Διδάσκω, fut. ἄξω, doceo; ἀ δι, et δάσκω, dispertior, sive divido; vel ἀ διδάμι, et δαίω, discō; hinc διδασκίμηναι, pro διδάσκειν, Il. i. 442.

in voce med. significat erudiendum curo ; in pass. disco, certior fio.

Τὰ ἄγεια. Vide γ. 24.

Ἰοχάρεια, ας, ἦ, sagittis gaudens ; ab ἱς, ῥ, ἰ, et χαίρω, epithet. apud 53
Homer. Dianæ.

Ἐκβολία, ας, ἦ, peritia jaculandi eminus ; ab ἐκβόλος, υ, ἰ, longè 54
jaculator ; ab ἐκός, et βάλλω.

Ἐλασσω, poetico pleonasmo pro ἔλασσω, aor. 1. verbi ἐλαίνω, quod ali- 57
quando significat trajicio, ut hîc.

Ἐφίλωτο, 3. sing. imperf. pass. à φίλωμαι, quod à φίλιω, vel ποτὶς 61
aor. 1. med. verbi φίλιω aliquando enim verba circumflexa tempora for-
mant quasi à Barytonis, ut φίλιω, ῥ, aor. 1. ἴφιλα, unde med. ἰφιλάμεν
et in imperat. κ. 280. μάλιστα μὲ φίλοι, Ἀθήνη, maximè me ama, Mi-
nerva ; alii tamen legunt φίλα vel per syncop. factum à regulari aoris-
to ἰφιλησάμεν.

Τεκτήνατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi τεκταίω, fabricor, aliquando 62
moliôr ; à τέκτων, ους, ἰ, artifex, faber lignarius ; quod à τίνω, fabricor.

Ἀρχαῖατος, υ, ἰ πρὶ ἦ, auctor, seu origo malorum ; ab ἀρχή, ῥ, ἰ, 63
principium, et κακός, ἦ, ἰν, malus.

Ἐκβισφάτοι, idem quod Σισφάτοι, ἦ, τὸ, oraculum. Suprà, γ. 4. ex- 64
primitur etiam scientia divina.

Καταμάρπτω, idem quod μάρπτω, capio, corripio, assequor ; quod 65
dicitur quousi μάρην ἄπτομαι, manu capio.

Διώκα, fut. ξω, fugo, abigo, persequor, sequor ; à δίω, abigo ; hinc
διωκίμην ; ι. 223. et διωκίμηναι, Odys. ο. 278. pro διώκειν.

Γαυτός, ῥ, ἰ, clunis ; quasi γλοιτός ; à γλοιός, ῥ, sordidus.

Διὰ πρὸς, per totum, omnino, prorsus, penitus.

Κύστις, ιος, ἦ, vesica, venter usque ad femora ; à κύσω, occulto ; 67
vesica urinam accipit, et occultat ; vel à κύω, pario ; quia urinam pa-
rit ; vel, à χύω, fundo.

Γνύξ, genu flexo, super genua ; quasi γονύξ, adverb. à γόνυ, υος, vel 68
ατος, τὸ, genu ; α. 406.

Ἐκτιφῆ, interfecit, 3. sing. imperf. verbi κίφω, idem quod φίνω. Vide 69
suprà, γ. 281.

Πύκα, dense ; aliquando etiam, prudenter, accuratè, ut hîc ; hinc 70
πυκνός, ἦ, ἰν, densus.

Ἰών, υ, τὸ, nervus cervicis, posterior colli pars ; unde ἱνς, nervi 73
enascuntur, occipitium ; ab ἱς, νός, ἦ, nervus, vis.

Ψυχρὸς, εἰς, εἰν, per syncop. factum ex ψυχρὸς, frigidus, gelidus ; à 75
ψύχω, frigefacio.

Ἐτίτυκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi τίχω, tanquam ex τίχω, 78
usurpatur tantummodo à poetis ; est secunda persona ἐτίτυξο, μ. 164.
ex primâ ἐτετύγμην.

Μισταδρομάδην, cursim currendo ; à μεταδρομή, ῥς, ἦ, transcursus ; hoc 80
autem à μετατρέχω, transcurro ; apr. 2. ἱδραμον, præf. med. διδρομα.

Ἀποξέω, fut. ἔσω, abrado, abscindo, ex ἀπό, et ξέω, hîc per timesin. 81

Κραταῖος, ἦ, ἰν, durus, fortis, vehemens ; à κράτος, ιος, τὸ, robur ; 83
idem κρατερός, εἰς, εἰν, α. 25.

Ἀμπίδιον, per campum, poet. adverb. pro ἀνὰ πίδιον· πιδίον, ου, τὸ, 87

- campus; ἀ πῖδον, u, τὸ, solum, terra: eodem modo, κακπιδίον, poet. pro κατὰ πιδίον, ζ. 201.
- Πλῖθω, fut. σω, inundo, om̃ de fluviis et mari dicitur.
- 89 Ἰσχανιώσιν, poet. pro ἰσχανῖωσιν, ex ἰσχανάωσιν, reprimunt, coërcent. 3. plur. præs. ut et Od. 9. 288. ἰσχανίων, pro ὤν et ἰσχανιώσων, Il. ψ. 300. ubi significat cupidus: μέγα δρόμῳ ἰσχανιώσων, cursus valde cupidam: ἰσχανάω, detineo, inhibeo, comprimo: ab ἰσχω, quod ab ἔχω est et ἰσχύω, ζ. 387.
- 90 Ἄλωή, ἥς, ἡ, et Dor. ἄλωά, locus vitibus et arboribus consitus, vinea, arbustum, campus frumentarius, area, sata, segetes: ἄλωάων, gen. plur. Æol. pro ἄλωῶν, est etiam ἄλων, ὄνος, ἡ, area: ab ἀλίζω, congreco: quod ab ἄλις, satis, abundè: scribunt igitur quidam cum spiritu aspero.
- Ἐριθλῆς, ἱός, ὃ καὶ ἡ, valde virens, seu latè frondens: ab ἔρι, valdè, et θάλλω, germino, vireo.
- 91 Ἐξαπίνης, repente, poet. pro ἑξαίφνης, ε. 738. ex αἰφνης, subito: quod est et ἄφνω, repente, subito: quasi ex occulto adveniēdo, pro ἀφανῶς, ita ut non appareat, occultè.
- Ἐπιβρίθω, fut. σω, ingruo magno cum pondere; ἀ βρίθω, gravis sum, item ingruo; hinc βριθῦς, ὤα, ὃ, gravis, infra 746. et βριθοσύνη, κα, ἡ, pondus, infra 889.
- 95 Ὡς οὖν, postquam.
- 99 Γύαλον, u, τὸ, concavitas; θάρεκος γύαλον, id est, τὸ μέσον, medium thoracis; propriè, τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς λέγεται γύαλον, παρὰ τὸ γῶ, quod est capio.
- 100 Διέχω, transfigo, et transeo, hīc; διίσχυς, 3. sing. a. 2. ἀ διὰ, et ἔχω. Παλάσσω, fut. ξω, sortior, πᾶλάσσω, 3. sing. imperf. pass. η. 171. κλήρω νοῦν πικάλαχθε, sortem movete nunc; vel, sorte accipite; sed hīc fædo; ἀ πάλλω, vibro.
- 102 Κίντωρ, ὅς, ὁ, stimulator, qui pungit; κίντορες ἵππων, equorum agitadores; ἀ κιντίω, pingo.
- 105 Ἀπέρηνυμαι, concitatus alicunde feror, prodeo cum impetu; ἀπορύνυμος, ἴνη, ἴνος, part. præs. ab ἀπέρηνυμι, excito; quod ab ἔρηνυμι. Suprà, γ. 13.
- 106 Δαμάζω, fut. σω, idem quod δαμάω, subigo, affigo, conficio, occido; δάμασσι, 3. sing. aor. 1. pro ἰδάμασι.
- 109 Ὀρσισ, vel ἄρσισ, pro ὄρσων, imperat. pass. Ionic. ε inserto, metri gratiā, excitor; ex futur. ὄρσω, ab ἔρω.
- 112 Πλε, per Apoc. apud poet̃as, pro παρὰ.
- Διαμπερεῖς, adv. prorsus, in totum, utrinque, per omnia; vel, utrinque perforatum; item semper, λ. 377. διὰ δὲ ἀμπερεῖς, per tmes. pro διαναμπερεῖς, ἀ διὰ, ἀνὰ, et πύρω idem διαμπερεῖως.
- 113 Ἀνακοντίζω, fut. σω, ejaculor, emitto; metaph. sursum ebullio, subsidio, ut hīc; ab ἀκοντίζω, jaculor, quod ab ἄκων, ὄνος, ὁ, telum, jaculum. Στεριπτός, ἡ, ὃν, versatilis, flexilis, tortilis, tortus: ἀ στρέφω. Vid. infra 493.
- 119 Φθάμινος, ἴνη, ἴνος, part. aor. 2. med. ab ἰφθάμην ab inusitato φθῆμι,

pro quo φθάω, prævenio, pervenio; hinc φθάειν, aor. 2. opt. π. 363. et φθάν, part. act. λ. 51.

Ἐλαφερός, εἰς, ῥὺν, levis, agilis instar cervi; quasi ἱλαφερός, ab ἱλαφω 122 φέρων, ferens cervum; hinc ἱλαφεῶς, adverb. Odys. ι. 240.

Ἀτρώμος, ὁμοῦ, ὁ πῶς ἢ, intrepidus: ab α privat. et τρέμος, ου, ὁ, timor; 126 ἀ τρέμω, timeo; quod ἀ τρέω, idem.

Σακίοπικλος, ου, ὁ, scuti vibrator, ἀ σάκος, ιος, τδ, scutum, et πάλλω, vibro.

Ἀχλὺς, ὕψος, ἡ, tenebræ, caligo, nubes; quasi ἄγαν ἀλύουσα, Coul. 127 Fortasse, inquit Harm. ab ἄχος et λύω, sub noctem obrepente somno dolor consopitur, et mala nostra leniuntur.

Οὐτάμνι, Ion. Dor. οὐτάμνιαι, φ. 68. pro οὐτάμνι, præc. inf. ab οὐτάμνι, 132 vulnero; ab οὐτάμνι.

Καὶ πρὶν πῆρ, per tmes. pro καίπρ.

135

Εἰρεπικός, ου, ὁ πῶς ἢ, laniger; ab εἶρος, ιος, τδ, seu εἶρος, lana, vellus, et 137 πικός, ου, idem; quod ἀ πίκω, pecto, carpo, tondeo, nisi potius sit ab εἶρω, necto; quasi vellera innexa habens.

Χρᾶν, fut. σω, ferio, saucio, leviter vulnero, perstringo, propriè, 138 leviter vulnerans sanguine corpus inquino; ἀ χρέω, coloro, tingo; quod habet et alias significationes, nempe, commodo, oraculum edo; item, invado furiosè.

Καταδύμι, et -δύνω, et καταδύνω, ingredior, demergo, lateo, occultor, 140 mergo, vereor; vel, non audeo.

Ἠρημῖος, α, ὁ πῶς ἢ, vel ος, η, ου, solitarius, desertus; ponitur in neutro genere, subintellecto substant. ἄϊς, ovis; formatur ab ἥριμος, quietus et placidus: quod per metath. literarum, ab ἡμερος, mansuetus, mutato spiritu; vel, παρὰ τὸ ἔρην μόνον ἔχων, quia solam terram habet, qui solitario vivit.

Ἀγχιστίνος, et ἀγχιστῆνος, η, ου, ab ἄγχι στὰς propè stans; ἀγχιστῆνοι, 141 id est, πυκνοί, ἐπαλλήλοι, densi, conferti, alii aliis contigui, &c. ab ἄγχι, et ἵσταμαι.

Ἐπ' ἀλλήλοισι, κίχυνται, 3. plur. perf. pass. verbi ἐκίχυν, infundo, aliquando dicitur de multitudine, cum in aliquem locum catervatim se refundit, vel confluit; ab ἐπὶ, et χύνω.

Κληῖς, ἴδος, ἡ, clavis; quâ ostium aperitur, ut ζ. 89. οἷξας κληῖδι θύρας, 146 aperiens clave valvas; item, vectis, seu quicquid januam clausam continet, ut ω. 454. ἀνοίγσκον μεγάλην κληῖδα θυράων, aperiens magnum claustrum januarum; item, sedes nautica, transtrum, ut π. 170. πιντήκοι ἴσαν ἦτες, &c. et paulò post, πιντήκοι ἴσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἱταῖροι, quinquaginta erant viri in transtris; item, pars corporis ut hîc. Vide πολυκληῖς, β. 73.

Αὐχὴν, ἴνος, ὁ, cervice, loci angustia; ab αὐχίω, glorior, Batrach. 147 57. quia gloria et vanitatis signum in erectâ cervice; hinc αὐχίνος, ἰου, ὁ πῶς ἢ, cervicalis, Odys. γ. 450.

Εἰργάθω, prohibeo, distraho, ut hîc; dissolutione poëtica, ἔργαθον, pro ἔργαθον, in imperf. ab ἔργω, vel ἔργω, idem.

Κρίνομαι, in voce mediâ aliquando significat, conjecturam de re ali- 150

- quâ facere, explorare, et examinare, *ut hîc; ἐκρίνατ' ἐνίερον*, conjecturam de somniis fecit; *ἐκρίνατ' pro ἐκρίνατο, 3. sing. aor. 1. med.*
- 154 Κτίαρ, ατος, τὸ, possessio, prædium; ἀ κτῆμα, ατος, τὸ, *suprà, γ. 71. κτίατισσι, poet. pro κτίασι, dat. pl.*
- 156 Γόος, ου, ὁ, ut νόος, νοῦς, lamentatio, luctus, ἀ γόω, lugeo.
- 158 Χηρωσταί, οί, qui succedunt in hæreditate viro viduo, et filiis carenti, ἀ χῆρος, ρα, ρον, viduus, desertus; *hinc χηρέω, desolo, vasto, orbo. Κτῆσις, ιως, ἡ, idem quod κτίαρ. Δατίομαι, divido; idem δάζομαι, et δαίζω, ἀ δαίω δατίοντο, poet. sic δατιῶντο, ψ. 121. Ion. pro ἰδατίοντο, 3. plur. imperf.*
- 160 Εἶν, pro ἐν, poet.
- 161 Ἐξάγνυμι, fut. ξω, frango, rumpo: *potiùs quàm ἐξάγω, usurpatur; mutuatur tamen tempora ab ἄγω, hîc per tmesin.*
- 162 Πόρτις, ιος, ἡ, vitula, juvenca; *παρὰ τὸ ἄρτι εἰς πορείαν, καὶ νομὴν ἔχουσαι, quod recēns ad pastum eat; πόρις, idem et πόρταξ, κος, ὁ, vitulus; hinc πορτιτρέφος, ου, ὁ καὶ ἡ, terra vitulos nutriens, Hymn. in Apoll. 21. Εὐλαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, locus arboribus consitus, sylva; ἀ ξύλον, ου, τὸ, lignum, materia, et ἔχω.*
- 167 Κλόος, ου, ὁ, tumultus, strepitus, motus qualis est tumultuantium. Ἐγχυμῶν, hastarum, *gen. pl. Æol. ab ἐγχύω vel ἐγγέην, ab ἔγχο.*
- 181 Ἐἵκω, poet. assimilo; *ab εἵκω, similis sum.*
- 182 Αὐλάγρις, ἰδος, galea; *ab αὐλωπός, fistulæ instar, ex αὐλός, ὤ, ὁ, tibia; item, quicquid angustum est, et oblongum, et ὠψ, oculus; nam galea quasi in fistulam abit, id est, in angustum et oblongum.*
- 186 Εἰλύω, fut. σω, volvo, cum aspero, *ut φ. 319. αὐτὸν εἰλύσω ψαμά-θουσιν, eum involvam arenis; sed med. et pass. cum tenui εἰλύομαι, volvor, item, intego, induo, ut hîc; item involvo, occulto, ut Od. ξ. 479. σάκισιν εἰλυμένοι ἄμους, scutis coöperientes humeros; nisi sit synecdochicè accipiendum; hinc εἰλύεται, Il. μ. 286. pro εἰλονται, quasi ab εἰλυνμι, hinc etiam εἰλυμα, τος, τὸ, Odyss. ζ. 179. integumentum; ab εἰλώ, seu εἰλω, volvo.*
- 187 Κιχήμενος, η, οί, ἀ κίχμαι, assequor; ἀ κίχημι, idem, pro κιχέω, invenio, accedo, consequor, apprehendo.
- 190 Ἐφάμην, hîc, putavi, *potiùs quàm dixi. Αἰδωνίς, ιος, vel ὄος, ὁ, Pluto; ab Αἰδῶς, υ, ὁ, Orcus.*
- 191 Ἐμπες, Ion. pro ἔμπες, tamen. Κοτίης, ἰέσση, ἦν, iratus; ἀ κοτίω.
- 194 Πρωτοπαγής, ἰός, ὁ, primus vel recēns compactus; ἀ πρῶτος et πῆγνυμι. Νιστιυχής, ἰός, ὁ καὶ ἡ, nuper factus; ἀ νίος, et τίνχω.
- 195 Πίσταται, expansa sunt; *perf. pass. πίπταμαι, pro πιπίταμαι, per synecop. ἀ πιτάζω, expando; sed aliqui putant esse perf. pass. verbi πτῆμι. Δίζυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, bijugis, ἀ ζυγός.*
- 196 Ἰστημι, statuo, *præf. ἵστακα, neutram significationem accepit, stare. Ion. ἵστακα, ἵστᾱσι, per contractionem pro ἵστάσθαι aut regulariter ab ἵστημι, Ion. reduplicat. pro ἵστημι, hinc ἵσταμεν, Odyss. λ. 464. ἵσταμεν ἀχνύμενοι, stabamus tristes; et ἵσταμεν, Il. δ. 342. et ἵστάμεναι, κ. 480.*

Κεῖ, hordeum, neutrius generis; ἂ κριθή, ἥς, ἡ, idem; aut κρεῖ, pro κριθῶν, per Apoc. quod secundum Suidam significat aliquando hordeum.

Ὀλυσας, ας, ἡ, legumen quoddam, far, pabulum in genere.

Αἰχμητὰ, pro αἰχμητῆς, ἡ, ὁ, poet. ut dicitur. 197

Ποιητὴς, ἡ, ὁ, factus, fabricatus; ἂ ποιῶ, facio. 198

Ἐμμεμαῶς, νῖα, δε, gliscens, cupiens, ulterius progredi cupiens; ira- 199
cundo impetu concitatus, ductus; ἂ μεμαῶς. Al. ἰμμεῖαῶς.

Ἀρχύνω, idem quod ἄρχω, impero, præssum. 200

Φειδομαι, parco, miseror, ignoscō; item parcē utor, abstinco; hinc 202
φειδῶ, ὅς, ἡ, Il. η. 409. lucrum, Odys. ξ. 92. parsimonia; et φειδωλὴ, ἥς, ἡ, Il. χ. 244. sed Φειδῶν, Odys. ξ. 316. est nomen proprium; dicitur φειδομαι quasi φύνγω τὸ δύναι, quod parcus et tenax dare refugiat.

Φορῶ, ἥς, ἡ, pabulum, esca, alimentum; ἂ φορέω, alo; quasi φορέω βλεν.

Εἴθω, præf. med. ἴθω, soleo, ex consuetudine facio; ἂ addito per 203
pleonasmum.

Ἐδμεναι, edere, Att. et per syncop. pro ἰδμεναι, Dor. et poet. pro ἴδαν, verbi, ἴδω.

Ἀδδην, multum, affatim, adv.

Πίσυτος, υ, ὁ καὶ ἡ, fretus, fidens, ἂ πύθω, persuadco. 205

Πάσσαλος, υ, ὁ, paxillus, clavus ligneus; ἂ πῆσσω, figo. 209

Ἵψιφης hīc, et ὑψιφῆς, Odys. γ. 5. metri causā pro ὑψηφῆς, ἥς, 213
ὁ καὶ ἡ, Iliad. ι. 578. altum tectum habens, altus; ab ὕψος, ὡς, τὸ, alti-
tudo, et ἑρῖφω, tego.

Ἀλλότριος, ἰα, ἰων, alienus; apud Homer. externus vlr. hostis; ab 214
ἄλλος, alius.

Διακλάω, f. σω, frango; ἂ κλάω, idem; διακλάσας, poet. pro δια- 216
κλάσας, part. aor. 1.

Πέρες, antea, prius, adv.

Κραιπνὰ, celeriter, neut. plur. adverb. pro κραιπνῶς ἂ κραιπνός, ἡ, ὁ, 218
celer, rapidus; ab ἀρπάζω nam raptim, rapidè, et velociter, idem sig-
nificant, Harm.

Μάστιξ, γος, ἡ, flagellum; ἂ μάσσω, subigo; vel ἂ μάλα, et στιζω, 226
pungo; quia quodammodo extimulat: hinc μάστις, ὡς, Od. ε. 162. et
μαστιῶ, Il. ρ. 622. et μαστιζω, ι. 366.

Σιγαλδύς, ἴσσα, υ, splendidus, varius; ob pulchritudinem silentium
et admirationem inducens; ἂ σιγάω, admiror, sileo.

Ἡνίοχος, ἔχω, ὁ, auriga; ab ἡνίον, υ, τὸ, habena, et ἔχω est et ἡνιο- 231
χῆς, ab ἡνιοχὺς, ὅς, ὁ, ι. 505. idem; hinc ἡνιοχύνω, λ. 103. aurigor.

Ματιάω, f. ἴσω, torpescere, vanè tempus conterere, ἂ σκοπο aberro; 233
ἂ μάτην, frustrā; hinc ματιῆ, ἡς, ἡ, stoliditas, Odys. κ. 79.

Μοιάνυξ, sive per syncop. μώνυξ, χος, ὁ καὶ ἡ, solidipes, habens ungu- 236
las solidas; ἂ μόνος, ἡ, ον, et ὄνυξ, χος, ὁ, unguis; ἂ futur. τοῦ νύσσω,
pleonasmō τῷ ε, est enim pars corporis ad fodicandum accommodata.

Κιχαρισμῆνος, υ, ον, charissimus, gratus, item, qui beneficium contu- 243
lit; ἂ χαρίζομαι.

Ἴς, ἰνός, ἡ, fibra, nervus, vires; sic hīc; quoniam in fibris maxima 245
pars virium consistit.

- Ἀπίθερος*, *ε*, ὁ κῆ ἡ, immensus, *ab a privat. et πίθερον*, *poët. pro πλίθερον*, *ε*, τὸ, jugerum.
- 248 Ἐκγεγάμην, *poët. pro ἐκγεγάμην*, *Doric. pro ἐκγεγάμην*, quod est *infin. ex præter. med. ἐκγίγασα*, quod formatur ex futuro secundo *ἐκγέω*, mutua-tilio ab *ἐγκάω* ex verbo *ἐκγίνομαι* nisi potius sit formandum, quasi ex γίγμην, cujus *infin. esset γιγάναι*, *Dor. γιγάμην*.
- 249 Χαζάμω, recedamus, *2. pl. subj. verbi χάζω*.
- 253 Ἀλυσκάζω, evito, effugio; interdum absolutè, fugio, ut *hîc*; *ab ἀλύσκω*, idem; aliquando (ut annotat *Eustath.*) esse extra conspectum alicujus, propter loci intervallum, ut *Od. μ. 335. διὰ ἧσου ἰὼν ἤλυξα ἱταίρους*, per insulam progrediens, extra conspectum sociorum essem; *ab ἀλῶ* seu potius ἀλίωμαι, vito; item congreco; sed primariâ significatione est molo.
- 255 Ὀκνεω, *ου*, ὁ, cunctatio, ignavia, metus; hinc *ἐκνέω*, et *ἐκνέω*, pigresco; sum tardus, piger; vereor, non audeo, dubito, piget: dicitur autem *ἐκνέω*, quasi *ἐκνέω*.
- 256 Εἶμι, eo, vel ibo; nam præsens hujus verbi frequenter apud poëtas usurpatur pro futuro.
- 257 Πάλιν, αὐτίς, rursus; ob majorem vehementiam; jungitur et αὐτίς, cum πάλιν, *Il. β. 276. significat et postea*, *Od. ξ. 405. αὐτίς δὲ κτείνωμαι*, posthac interficiam.
- Ἀποίσταν*, fut. 1. *ab ἀποφίρω*, aufero, refero, *δ φέρω*, fut. 1. *οἶσω*, tanquam *οἶω*.
- 258 Γεν pro γι *οὖν*, modo, igitur, certè, saltem.
- 260 Πολύβουλος, *ου*, ὁ κῆ ἡ, sapiens; *πολύβουλος Ἀθήνη*, consultrix Minerva, utpote *ἔ Jovis cerebro nata*, et *literarum præses*; *δ πολὺς*, et *βουλή*, *ἡ*, multum consilii.
- 262 Ἐρυκαίω, vel *ἐρυκάω*, *ζ. 90. inhibeo, arceo*; *ab ἐρύω*, idem; hoc verò *ab ἐρύω*, traho, custodio; est *ἐρυκάνω*, *Od. α. 199. et ἐρυκάνω*, *Od. α. 429. idem*.
- Ἄντυξ*, *υγος*, ἡ, ambitus et circumferentia; propriè currus; et hemicycli (inquit *Didymus*) in sede aurigæ, ubi equorum habena aptantur; transfertur et ad alia, ut *Iliad. ζ. 118. ἄντυξ ἀσπίδος*, orbis clypei; aliquando pro temporis circulo; quod tempus circumagi videatur; *ab ἄνω*, et *τεύχω*, fabricor; quod sit fabrica in altum tendens, sive structura elevata.
- 271 Ἀτιτάλλω, alo, curiosè nutrio, et curo; *ab ἀτάλλω*, idem, vel, augeo, adulesco; *ab ἀταλῆς*, ἡ, *δν*, mollis, tener, puerilis.
- Φάτην*, *ης*, ἡ, stabulum, præsepe; dicitur quasi *φάγη* παρὰ τὸ φαγεῖν.
- 273 Κῆ, sanè, hîc; ex *καί*, et *ἐν*, particula potentiali: significat etiam si, quamvis, sive, saltem, et *ἴσα* componitur ex *καί* et *ἰὰν*, si verò sine accentu scribatur, *καὶν* est pro *καί* et *ἐν*.
- 284 Βέλωμαι, per syncop. pro βέλωμαι, *2. singul. præter. pass. Ionic. hinc βεβλήσθαι*, *Ion. pro βέβληται*, *λ. 656. et βεβλήσθαι*, pro *-ηται*, *ξ. 28. Vid. βεβλήσθαι*, *ι. 3.*
- Κινῶν*, *ῶνος*, ὁ, imus venter, inter thoracem et os, quod ad ilia pertinet; *δ κινῶς*, *α*, *δν*, vacuus, inanis; *δ κινῶς*, ἡ, *δν*, idem, quod illa pars corporis sit *κίνο*ς ὀστέων, ossibus expers.

Ἀνσχίσσεται, toleraturus; pro ἀνσχιέσεται, fut. 1. inf. med. verbi 285
ἀνίχω.

Ἀμαρτάνω, aberro; item erro, hallucinor, fut. 1. ἀμαρτίσω, aor. 2. 287
ἤμαρτον, pro quo ποῖται dicunt ἤμαρτον, mutando α in β, et inserendo
pleonast. ε.

Ἄσαι, aor. 1. inf. verbi ἄσω, satio; at ἄσω, ἄσω, i subscript. cano. 289

Ταλαύριος, υ, patiens æruminarum, fortis, audax; à τάλαν, suffero,
patior.

Ἴν, vel ῥίε, ι, genit. ῥινός, nasus; à ῥίω, fluo; quòd per nares effluant 291
mucor et superflua sordes cerebri; sed ῥινός, ῥ, i vel ι, pellis, cutis,
suprà δ. 447.

Πιεῖω, fut. ἄσω, vel ἤσω, transfigo, transmitto, sic hìc.

Ἄτις, ἰος, i ῥ, i, noxius, poet. pro ἀτις, ab ἀτάω, lædo. 292

Παρίτρισσαν, trepidarunt, 3. pl. aor. 1. part. gem. ε, verbi πατρίω. 295

Κτάμηναι, Dor. κτάμην. Ion. pro κτάμαι, à πτῆμι, interficio; quòd à 301
κτίνω, idem.

Ἴσχίον, υ, τὸ, coxendix; τὰ ἰσχία, clunes; ab ἰσχίῳ, quòd illæ partes 305
sedentes sustineant.

Κοτύλη, ης, ι, cavitās quæcunque; item, cavitās coxæ, sinus in quo 306
caput femoris vertitur, ut hìc: ἰπὸ, quivis sinus ossium altiùs descen-
dens, qui alterius ossis caput excipit; item vasculum, seu poculum
concauum, ut Il. χ. 494. quod Hymn. 47. forma est κότολος, aliquan-
do est, vola manûs; unde κοτυλίεσσι αἷμα, ψ. 34. multus sanguis, id
est, τὸ ἀμφοτέρωθεν ταῖς χερσὶν ἀρυσθῆναι δυνάμειος, quantum utrâque ma-
nûs volâ hauriri potest; sed Odys. ι. 433. πρὸς κοτυληδόνειον à κο-
τυληδὼν, ὅιος, ι, idem quod κοτύλη, acetabulum, cavum illud in quo fe-
moris caput vertitur; à κίω, seu κίμαι, jaceo, positus sum.

Θλάω, f. σω, frango, collido, contundo; verbum à sono fictitium; 307
Θλάσσει, poet. pro ἰθλάσει.

Παχύς, ὤα, ὦ, fortis, hìc. 309

Βουκόλιω, f. ἤσω, pasco oves, multum curo, et amo; à βουκόλος, ου, ὁ, 313
ν. 571. à κίλοι, υ, τὸ, cibus, et βῦς, bos, i vel ι, vel παρὰ τὸ κοῖν πρὶ
τοῦς βοῦς, quòd bobus inserviat; vel, quasi βουκόμος, ut ἱπποκόμος, boum
custos; à κωμέω, curo; hinc βουκολία, ας, ι, boum cura, Hymn. in
Merc. 495.

Πῆχυς, ὤα, ὁ, cubitus, mensura sex palmorum; est etiam pars 314
brachii, vel brachium, lacertus, ut hìc; ἀπὸ τῷ πιπρῆναι, quòd sum-
mo brachio compingatur, λ. 375. πῆχυς accipitur pro eâ parte arcûs,
quæ sagittam sustinet.

Πτύγμα, τος, τὸ, plicatura; à πτύσσω, plico. 315

Ἀπὸ θυμὸν ἵλοιτο, animam eriperet, per tres in pro ἀπίλατο, Ion. pro 317
ἀφίλοιτο, 3. sing. a. 2. opt. verbi ἀφαιρέω.

Συνθήσα, ας, ι, pactum, mandatum; συνθησάων, gen plur. Æol. à 319
συντίθημι.

Τάων, Æolic. pro τῶν, ab ὁ, ι, τὸ, pro τούτων, harum. 320

Τένας, ασα, αν, tendens, part. aor. 1. verbi τένω. 322

Ἄρτιος, ὤα, ὁ ῥ, i, propriè de numero pari; metaph. integer, perfec. 326
tus; exponitur etiam, aptus, consentaneus; ab ἄρτω.

- 329 Μίθικω, quæro, sector, investigo; *μίθικι*, 3. *singul. imperf. Ion. pro* *μίθειναι*, ab *ἐπομαι*, sequor.
Κρατιεῖνυξ, χος, ὁ κῆ ἦ, fortis unguibus; *ἀ κρατιεὺς, et ὄνυξ*.
- 380 Κύπρις, ἰδος, ἦ, Venus, *ἀ Κύπρις*, Cyprus, *insula in quâ Venus nata est, vel, quasi κυόπορις, ἡ τὸ κύειν πορίζουσα*, concipere præbens.
- 396 Μιτάλμινος, *pro* *μιθαλλόμενος, η, ον, per syncop.* insiliens; *ab ἄλλομαι*, *mutato spiritu aspero in tenuem*.
- 397 Ἀδληχεὺς, ἴος, *et* *ἀδληχεὺς, ὤ, ὁ κῆ ἦ*, debilis, invalidus; *ἀ βληχεὺς, idem cum α* *epitatico; βληχεὺς autem, si sit debilis, deducitur παρὰ τὸ βεβλήσθαι, ut sit ὁ καταβεβλημένος καὶ πιπτακὼς* quidam tamen volunt *significare, validus, robustus; ut sit ὁ καταβάλλων.*
Εἴθωγ, poet. statim.
- Ἀντιτρέψω, perfodi; *ἀ τρέψω, perforo, quod ἂν τρέψω, idem.*
- 399 Θίναρ, ἀρος, τὸ, palma, vola, planta pedis; *παρὰ τὸ σθένος, ro-* *bur: vel, παρὰ τὸ θέτωρς εἶναι χωρίον, quod sit receptaculum in quo re-* *ponuntur ea quæ dantur; vel, παρὰ τὸ θύνειν, extendere: quod exten-* *ditur vola.*
- 340 Ἰχῶρ, ὤρος, ὁ, *proprie*, sanguis crudus: *apud Hom. est humor, qui* *à diis fluxit vulneratis: nam istos affirmat esse ἀναιμούς: nisi malis* *ιχῶρ, esse deorum, αἶμα verò hominum sanguinem, et cæterorum ani-* *malium.*
- 341 Σίτος, ον, ὁ, frumentum, panis, fruges et cibus *in genere; annotant* *Grammatici σίτος pro frumento masculinum esse; pro cibo, neutrum.*
- 342 Ἀναιμός, ον, *et* *ἀναιμὸν, ονος, ὁ κῆ ἦ*, sanguinis expert; *ab α* *privat.* *et αἶμα, ατος, τὸ, sanguis. Dii sunt ἀναιμόνιοι, ἐπὶ οὐ τρέφονται, ἀθάνατοι* *δὲ ὅτι ἀναιμόνιοι: ὁ γὰρ θάνατος ψίχου τοῦ θεοῦ γίνεται, Didym.*
- 343 Κάεσσαλεν, prostravit, dejecit, *poet. pro* *κατέβαλε, aor. 2. ind. act. ver-* *bi καταβάλλω.*
- 350 Πωλήσῃαι, versaberis, 2. *sing. fut. 1. med. Ion. pro* *πωλήσῃ, verbū* *πωλῶ.*
- 351 Ἐτέρωθι, alibi, alio loco; *ἐτέρωθεν, alterâ ex parte; ab ἑτερος, alter.*
- 352 Ἀλλύω, *fut. σω*, errabundâ mente afficio et incertâ; *item, erro,* *mente langueo, mœrore confectus: ἐν ἄλλῃ τὴν ψυχὴν ἔχω, Eustath.* *vel, secundum Etymologum, ab ἁλῶ, vagor; quod qui anxii sunt vagari* *solent; vel, ex α* *privat. et λύω, solvo, ut sit ἁλύω, quasi solutionem* *malorum non invenio; interdum significat, morderi, angi, vel ringi ani-* *mo, ut hic; ἁλύσσω, autem, χ. 70. ubi Priamus de canibus ejus san-* *guinem bibituris loquitur: ab aliquibus explicatur, ὑπὸ πλεθμονῆς ἁλύν-* *τες, præ crapulâ disrupti; ab aliis quasi ἐν ἀλὶ ὄντες, fluctuantes in sa-* *λο; ab aliis ἐν ἄλλῃ ὄντες, anxii animo, seu ἄγαν λυττώντες, valde efferati,* *Coul. ex Didym.*
- 354 Μιλαίνωμαι, nigresco; *μιλαίνω, 3. sing. imperf. Ion. ἀ* *μιλαίνω, ni-* *grum reddo.*
- 356 Ἄηρ, ἴρος, ὁ, aër; *in fœmin. autem, caligo: ἡἶρ, ὁ, vel ἦ, pro ἁἷρ,* *quod etiam in fœmin. tantum significat caligo.*
- 358 Χρυσάμπνυξ, κοός, ὁ, aureas habenas habens; *ἀ χρυσὸς, οὔ, ὁ, et ἄμπνυξ,* *κος, ὁ, vel ἦ, illud vinculum quod cohibet, et constringit comas sparsas* *in equorum frontibus; item, muliebris capitis ornatus, quo constrin-*

- sed κήδομαι, f. σομαι, a. 56. curam gero, sollicitus sum de re aliquâ; est et κηδών, f. ἴσω et ἴσω, curo, ω. 240. ἤλθετι κηδύσαντις.*
- 401 Ὀδυνήφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, expellens dolorem; *ex ὀδύνη, ης, ἡ, dolor, et φάω, occido; ῥίζαν βάλε ὀδυνήφατον, λ. 845.*
- 402 Καταβητός, ἡ, ὃν, mortalis; *ex κατὰ vacante, et θνήτς, ἡ, ὃν, mortalis; à θνήσκω, morior.*
- 403 Ὀδρυσίεργος, οὔ, ὁ καὶ ἡ, gravia operans, horrenda et violenta patrans; *ab ὄδριμος, ἰμου, ὁ καὶ ἡ, potens, fortis, minax, et ἔργον, ου, τὸ, opus.*
Αἰσυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel η, ον, παράνομος καὶ ἄδικος, impius, iniquus, indecens; malus; quasi αἰσύλος, ab α privat. et αἶσα, ης, ἡ, sine æquo et justo; vel, quasi αἶσαν συλάν, deprædans contra jus et fas; vel partem et portionem deprædans; vel ab αἶσαι, lædere.
- 408 Παππάς, invoco patrem aut avum, dico pappā, ablandior patri, ut infantes; *à πάππας, ου, ὁ, pater, vox liberorum ad patrem, Od. ζ. 57.*
- 412 Ἀδρηστιή, ης, ἡ, Adrasti filia, regis Argivorum, β. 830. qui primū Nemesis templum posuit, à quo ipsa scelerum ultrix Nemesis dicta est Ἀδράστια, Ion. Ἀδρήστια, β. 828.
- 413 Οἰκίς, ἰως, Ion. ἦος, ὁ, domesticus servus, *ab οἶκος, ου, ὁ, domus.*
- 414 Κυρίδιος, ἰς, ἡ, juvenilis; *plerumque ei tribuitur, qui juvenili ætate uxorem duxit; capitur sæpè pro legitimo desponsato; sic κυρίδια, ας, ἡ, a. 114. quæ juvencula uxor est, seu quæ virgo nupsit; à κύρος, ποët. pro κύρος, υ, ὁ, juvenis; hinc κύρη, ης, ἡ, puella, virgo.*
- 417 Ἄλθω, ἀλθαιῶν, et ἀλθίω, medeor, sano; item, augeo, ἄλθετο, 3. sing. imperf. pass. pro ἤλθετο, amisso augmento.
Κατηπιάω, à κατὰ, et ἡπιάω, mitigo, placo; ab ἡπιος, ἰα, ἰον, clemens, mitis, benignus; κατηπιόωντο, ποët. pro κατηπιῶντο, ex κατηπιάω, το, 3. plur. imperf. pass.
- 422 Ἀνίμη, ἡ, stimulo; *vel, solieito; ἀνις, ὤσα, ἰν, part. præs.*
- 423 Ἐκπαγλα, adverb. vehementissimè hîc. *Vid. α. 146.*
- 424 Καρρίζων ὤσα, ον, demulcens; *part. præs. verbī καταρρίζω.*
Εὐπίπλος, sive εὔπιπλος, υ, ὁ καὶ ἡ, stolatus, pulchrum habens pelum; ab εὔ, bene, et πίπλος.
- 425 Περὶονη, ης, ἡ, fibula, acus, acicula; *à πείρω, transeo, vel infigo; quoniam subnectitur oræ vestimenti, eique inseritur, et infigitur; hinc περιόω, fut. ἴσω, η. 145. transfodio, et περιόομαι, fibulâ connecto, substringo fibulâ, vel aciculâ, κ. 133.*
Καταμύζατο, laceravit, perstrinxit, 3. sing. aor. 1. med. Ion. verbī καταμύσσω.
- Ἀραιός, ἀ, ὃν, tenuis, rarus, laxus, mollis; item, imbecillis; *metaph. ab α epitatic. et ραίω, consumo.*
- 429 Μυτιέχομαι, adeo; πόλινδς μυτιέχοι, civitatem adi, ζ. 86. inquirō; *πατρός ἡοῦ κλῖος ἐνδὲ μυτιέχομαι, patris rumorem inquirō, persequor; ἄλλὰ μῖτιλθι, sed persequere, φ. 422. supplicium de aliquo sumo, animadverto in aliquem; accedo, pertranseo, adeo, propriè: item, tractare aliquid, ut hîc.*
- 434 Ἀζίτο, venerabatur, 3. sing. imperf. Ion. verbī ἄζομαι.

- ἰοχέαιρα, ας, ἡ, quæ fundit sagittas, ex ἰς, sagitta, et χίω, fundo. 447
- Ἄδυτον, ὅτι, τὸ, adytum; ab ἄδυτος, α, ὁ καὶ ἡ, ad quem non patet ingressus. Adytum autem est illa pars templi, in quam nulli præter sacerdotem ingredi licet; ab α privat. et δύμι, ingredior. 448
- Κυδαίνω, fut. ἰώ, honoro, decoro, laudo, honorificè tracto; ἀ κῆδος, ας, τὸ, gloria; κῆδαινον, 3. pl. imperf. Ion. pro ἐκῆδαινον. 449
- Εἰδωλόν, ὅλω, τὸ, simulachrum, imago, effigies; ἡ αἶς τὸ ἰδῆναι μῖνον αἰκὼν ab εἶδος, ας, τὸ, forma; quod ab εἶδω, video. 449
- Δαισήμεν, α, τὸ, scutum oblongum, vel breve scutum: parmula: ἀ 453
- λάσιος, ἰω, ὁ καὶ ἡ, hirsutus; quia scuta pellibus hirsutis obducebantur; vel, ἀ λαῖος, α, ὁ, sinister, quod in sinistrâ gestabantur. 453
- Καρπός, ὅ, ὁ, fructus, emolumentum; item, junctura manûs cum cubito; item, vola, sic hîc. 458
- Πέργαμος, ἄμω, ἡ, Pergamus; urbs Asiæ insignis, ita dicta, quod editâ in rupe sit sita. Pergama enim omnia loca editiora olim appellabantur. 460
- Ες, τί, quousque? 465
- Φαίεσθαι, α, Ion. αἶο, ὁ, propriè, sonitus in aquâ, per onomat. mur. mur, tumultus, ut hîc. 469
- Πῆ, interrogat. quî? quonam modo? quâ? quod? ab ἦ, quare? nus, quomodo; ab ἔς, ἡ, ὅ. 472
- Ἐχέαις, habebas, 2. sing. Ion. pro ἔχης, verbi ἔχω. 472
- Γαμβρός, ὅ, Ion. αἶο, ὁ, gener, ζ. 177. socer, v. 464. affinis, ut hîc; ἀ 474
- γαμίω, uxorem duco; quasi γαμβρός, syncope α, et epenthesi β. 474
- Καταπτάσσομαι, trepidant, 3. plur. præs. verbi καταπτᾶσθαι. 476
- Ἐπιδιωγός, ἰός, ὁ καὶ ἡ, indigens; ab ἐπιδιώω, indigeo: idem ἐπιδιωγός, ab ἐπιδιώομαι. 481
- Μέμωνα, apud poëtas, cupio, volo, audeo, præf. med. ἀ μῖνω. 482
- Τῆν, pro τὸν, Dor. pro τὴν. 485
- Ὁρε, αρε, ἡ, uxor: in plur. ὄρε, contract. ὄρε, ὄρεται, dat. pl. poët. pro ὄρεται dictum est ὄρε, quasi ὄρεται, παρὰ τὸ ὅμω ἀρεταῖαι γάμω, quod cum viro auptiis congruat; vel, quod viro fœmina est aptanda et adæquanda; hinc ὀρεῖζω, colloquor familiariter, sicut cum conjugē, ζ. 516. ὀρεῖς γυναῖκα, colloquebatur uxori; et ὀρεῖστίς, ὅ, ὁ, confabulator, familiaris, Od. τ. 179. et ὀρεῖστίς, ὅς, ὁ, talis confabulatio, ζ. 216. vel, commercium in genere, v. 291. 487
- Μήπως, nè fortè. 487
- Ἀψίδος λίνου, nexus lini; περιφραστικῶς dicitur pro δίκτυα, retia; ἀψίς, ἰδος, ἡ, aliquando, fornix, curvatura rotæ; vel εἰς ἣν αἱ κνήμαι, tibie eurrus à modiolis rotæ compinguntur, Didym. ab ἄπτω, attingo, necto. 487
- Λίνον, ου, τὸ, linum, vel filum linteum; item, chorda citharæ. 487
- Πάναγρον, ου, τὸ, retis epitheton, quod omnia capiat, ἀ πᾶν, et ἄγρον, ας, ἡ, præda, captura, piscatio, aucupium, venatio. 487
- Κύρμα, ατος, τὸ, id in quod aliquis incidit, adeptio, lucrum insperatum, præda, per syncope. pro κύρμα, ατος, τὸ, idem; ἀ κύρω, incido, nansciscor; idem κύρω. 488
- Τῆμος, ὅμω, vel ὅμω, ὅμω, poët. pro ὅμωτες. 489
- Τηλεκλήτης, ὅ, ὁ καὶ ἡ, longe vocatus; ἀ τῆλι, procul, et καλῶ, voco: 491

pro quo legitur *τῆλεκλυτὸς*, ὅ, *Il.* α. 233. et alibi, *τῆλεκλυτοὶ τ' ἱπκοῦροι*, à longinquo evocati auxiliares: sed *τῆλεκλυτὸς*, est percelebris, cujus celebritas procul pervenit; à κλέω, celebros, ut ζ. 321. est et *τῆλεκλυτὸς*, ὅ, clarus, cujus nominis inclyta fama procul pervenit; à κλέω, audio, *Il.* σ. 400.

- 493 Δάκω, 3. sing. aor. 2. pro ἴδαμι, à quo δακύνω, pro δακύν, in infn. à δάκνω, mordeo, aorist. 2. ἴδακον, ex inusitato δάκω.
- 497 Ἐλίσστω, fut. ξω, hic, converto; ἐλίσθησαν, 2. plur. aor. 1. pass. pro quo, ζ. 109. ἐλίσθηον, Bæot. Vid. α. 530. Legitur ἐλίσστω, *Hymn.* in *Palladem*, ver. 9. pro ἐλίσστω.
- 498 Ἀολλῆς, ἰος, ὁ καὶ ἡ, congregatus, confertus; hinc ἀολλίξω, ζ. 270, et ἀολλίω, ζ. 287. καὶ δ' ἂν ἀόλλησαν, pro quo alii legunt ἰσαν dicitur quasi ὁμῶ, vel ἁμὰ ἐλίσω.
- 499 Ἀχρῶ, ης, ἡ, palea, gluma; generaliter capitur pro tenuissimo cujuslibet rei; aliquando, spuma maris: ἄχρῳ πυρὸς, pro fumo, δ. 426.
- 500 Λικμάω, fut. ἴσω, ventilo, purgo; etiam cribro; à λίκμος, υ, ὁ, ventilabrum; quod dicitur à λίσω, et κάμνω, pro quo etiam dicitur λίκνον: sed λίκνον, *Hymn.* in *Merc.* 150. significat cunas; à λικμάω derivatur λικμητής, ἦρος, ν. 590. ventilator.
- 502 Ὑπολευκαίνω, album reddo; ὑπολευκαίνομαι, albesco; à λευκαίνω, idem; quod à λευκός, ἡ, ὄν.
- Ἀχυρμητιά, ας, ἡ, acervus palarum; sed propriè, ἀχυρμητιαὶ sunt ἀχυροθήκαι, loca areæ, in quibus seponuntur festucae et paleae tritici; *Didym.* dicitur quasi ἀχυρῆα, ab ἀχυρῶν, υ, τὸ, palea, quod dicitur παρὰ τὸ μὴ ἔχειν, quòd sit res quæpiam inanis; vel quasi ἀέχυρῶν, ab α privat. et ἔχυρῶς, εἰς, ῥόν, munitus, quòd nemo curat; vel, quòd à vento facilè torquetur, et ita non à vento tuta.
- 504 Πολύχαλκος, υ, ὁ καὶ ἡ, multum habens æris; item per conseq. solidus, firmus, epitheton cæli.
- 505 Ἠνιοχεύς, ἰος, ὁ, auriga, qui habenas tenet; ἠνίοχος, υ, ὁ, idem, ab ἠνίον, υ, τὸ, et ἔχων. Vid. α. 231.
- 509 Χρυσάρεος, υ, ὁ καὶ ἡ, ensem aureum habens; à genit. τοῦ χρυσάρεος, ερος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ab ἄρε, ἄρεος, τὸ, ensis, κ. 484. quod ab αἴρω, tollo.
- 515 Ἀετιμῆς, ἰος, ὁ καὶ ἡ, integer, incolumis; ab ἄετιος, ἰου, ὁ καὶ ἡ, integer; vel pleonasmò τοῦ ε, quasi ἀετιμῆς, à τίμνω, seco; vel quasi ἀετιλῆς, à τιλίω, perficio.
- 521 Ἰακὴ, ἡς, ἡ, per aphæresin pro διακὴ, clamor, minæ, insectatio, persecutio; à διώκω.
- 523 Νημεία, ας, ἡ, tranquillitas ventorum; à νήμεος, υ, ὁ καὶ ἡ, ventos non habens, 9. 552. νήμεος αἰθὴρ, tranquillæ aër; hoc autem à νῆ, et ἄνεμος, ου, ὁ, ventus.
- Ἀκρόπολος, ου, ὁ καὶ ἡ, excelsus, habens verticem excelsum; hinc ἀκρόπολις, ὤς, ἡ, arx; quod ab ἀκρος, εἰς, ῥον, summus, et πόλος, ου, ὁ, vertex; item polus; vel à πολίω, versor.
- 524 Βορέας, vel -ης, Ion. υ, ὁ, aquilo; ἀπὸ τῷ βοᾶν, καὶ ῥῶν, quòd ventus est sonorus et violentus; vel à βορῶ, alimentum, (*inquit Etymol.*) quòd nobis alimentum ministrat frugibus incrementum præbens; vel ποτὶς,

quod nos edaciores reddit, Coul. hinc Βορέω, ψ. 692. et Βορέα, hinc pro Βορέου, Ion. et Æol.

Ζαχρηής, ἰος, et Ζαχρηῆς, ἰος, ὁ καὶ ῖ, μ. 347. valde utilis; ὁ Ζά, valde, 525 et χρεία, ας, ἡ, utilitas; vel significat vehemens, violentus; ὁ χρεία, necessitas; necessitas est quoddam violentum, nec habet legem.

Ἄω, spiro, flo; quod fit per onomatop. alii ab α et ω, quia spirare 526 est et primum et ultimum, quod homo agit; hinc ἄωμι, idem; ὁ quo partic. αὔω, αὔτος.

Φάμαι, inusit. formantur tamen ab eo quædam tempora: nempe 531 præter. pass. πέφαμαι, occisus sum; 3. pers. s. πέφαται, 3. plur. πέφανται, infin. πέφασθαι, paulò post futur. πεφήσομαι, v. 828.

Ἔρυτο, custodiebat, juit; δ. 138. ἡ οἱ πλούστοι ἔρυτο, quæ multum 538 ei juit; sed hinc, impediēbat, depellebat, ut et ε. 518. et Odys. α. 523. pro ἔρυτο, vel ἔρυτο ab ἔρυμι, idem quod ἔρυν imperf. med. vel est plusquamperf. τοῦ ἔρύω, traho, custodio, libero, arceo, impedio, &c.

Νυκίη, ης, ἡ, ἡ κάτω κοιλία ἔρχεται μέρος τῆς γαστρὸς, pars extrema 539 ventris, venter inferior; nunquam apud Homer. usurpatur sine γαστρίᾳ adjuncto; derivatur à νιαρός, vel νιαρός, εἰ, εἶν, novus, recens, ultimus, juvenilis: hoc autem à νίος, ας, ον.

Βίος, ας, Ion. οιο, ὁ. Vid. δ. 170.

544

Διδυμάων, ονος, ἡ, geminus, gemellus; ὁ διδυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, duplex, 548 geminus; ὁ δύο, duo; dicitur de morte et somno, π. 672. ὕπνῳ καὶ θανάτῳ διδυμάων διδυμάων (inquit Didym.) διδυμῶν διαφίρουσι· οὗτοι μὲν ἀδελφοὺς δηλοῦσιν, οἱ δὲ διδυμοὶ οὐκ ἐξ ἀνάγκης.

Ἡῶα, vel Ἡῶασκω, pubesco, adoleasco, fut. Ἡῶσω, ab Ἡῶ, ης, ἡ, pubes, 550 pubertas, dea voluptatis, juvenia, δ. 2.

Εὐπῶλος, ου, ὁ καὶ ἡ, produciens bonos equos; ὁ πῶλος, ου, ὁ, pullus 551 equinus.

Τέρφος, ἰος, τὸ, densitas; peculiariter sylvæ; quasi τράφος, ὁ τρέφω, 555 nutritio, eò quod animalia nutrit; quod Etymon ipse Homerus, inquit Eustathius, versu hōc exprimit; hinc τερφῆς, ἰος, ὁ καὶ ἡ, λ. 387. ἐτ τερφῆς, ας, ὁ, μ. 158. densus, frequens; et Τέρφη, ης, ἡ, β. 533. urbs Lororum, sic dicta ob sylvæ densitatem.

Ἰφιος, ου, robustus, fortis, pinguis, bene nutritus; ab ἴφι, fortiter; 556 quod ab ἰς, ἰδς, ἡ, fibra; item, vis, robur.

Κατίκταίν, Bæot. pro κατεκτάθηναι, 3. plur. aor. 1. pass. ὁ κατεκτείνω, 558 occido.

Καππότην, Ion. pro κατεπισότην, 3. dual. aorist. 2. ὁ πίπτω, cado. 560 Ἑλάτη, ης, ἡ, abies; sed Il. η. 5. ὑξέστησ' ἑλάτησιν, politis abietibus, id est, abiegnis remis; ab ἑλάω, progredior, quod in altum tendat; est enim arbor admodum procera.

Δίω, expello, persequor, timeo, sic hinc; δίον, Il. χ. 251. potest ex- 566 ποτι cucurri; διον et δια, pro ἰδιον et ἰδιε, poet. hinc διώκω.

Ἀποσφάλλω, fut. λῶ, à viâ errare facio, subverto, seduco, frustror, 567 facio excidere ab incepto, impedio; -ομαι, aberro; ὁ σφάλλω, subverto, decipio, frustror; ἀποσφάλλω, 3. sing. aor. 1. opt. Æol.

Ἀγκών, ὄντος, ὁ, locus curvaturæ, seu flexus brachii; cubitus, lacer- 582

tus; accipitur pro quocunque flexu membrorum: ut, *curvatura manūs*, λ. 252. item, pro flexu fluviorum et murorum, ut π. 701. *τρεῖς μὲν ἐπ' ἀγκῶνας βῆ τιγχιος ὑψηλοῖο* aliquando cornua citharæ; dicitur quasi ἔγκων, ἀπὸ ἐγκῶσθαι, quodd os alterum alteri insertum sit in cubitu et manuum commissurâ.

585 Ἀσθμαίνω, anhelō, difficulter anhelō, cum singultu palpito, expiro; ab ἄσθμα, ατος, τὸ, anhelatio, spirandi difficultas, Il. ε. 10.

586 Κύμβαχος, ου, ὁ, idem quod ἐπὶ κεφαλὴν ἔκπτει κύμβαχος, incidit, vel decedit in caput; pronus, in caput præceps, κύμβαχον ἀκρίτατοι νύξ', conum summum galeæ percussit, ε. 535. suprema pars galeæ: ἀ κύμβος, υ, ὁ, cavus recessus.

Βεῖχμῆς, ῥ, ὁ, sinciput. *Batrachom.* 225. est βεῖγμα, ατος, τὸ, idem; ἀ βεῖχω, mædæfacio: quia sinciput in infantibus est valde humidum.

589 Ἴμασ', scuticâ agitabat, 3. sing. aor. 1. verbi ἱμάω, ab ἱμάς, ἄντος, ὁ, lororum.

593 Κυδοίμῆς, ου, ὁ, tumultus, turba; hinc κυδοίμῳ, turbo, turbas excito, λ. 324. παρὰ τὸ κύνει δύματα, quodd timorem inducat.

594 Ἐνώμῳ, quatiēbat, 3. sing. imperf. verbi νωμάω, ἀ ἥμῳ, distribuo.

595 Ἀλλοσι, interdum, hîc.

597 Ἀπάλαμος, υ, ὁ καὶ ἡ, industriâ carens, cujus manibus nulla est ars; ab ἀ πρίω, et παλάμη, ης, ἡ, manus, palma.

Ἴων, ῥα, δι, prodiens, elapsus, iturus; nam tria tempora significat, prææs. præat. et fut. inquit Bud. ab ἵμι, eo; ἰὼν πολίης πύδῳ, emensus ingentem campum, id est, per ingentem campum means, vel prolapsus; διὰ subintellecto ἰλλυπτικῶς; nam crebrò regunt verba genit. deficiente quâvis præpositione quæ postulat genit. ut λύω δισμάτων, id est, ἀπὸ δισμάτων.

598 Στήη, vel στήη, vel στήη, poët. pro στήη; hoc autem poët. pro στήη, hoc autem Ion. pro στή, 3. sing. aor. 2. subj. σῶ, σῆς, σῇ; vel στήη, pleonasmo τῷ η, pro σῇ, ab ἴστημι.

Ἀκύρρεος, vel ἀκύρρεος, ου, ὁ καὶ ἡ, celeriter fluens, ab ἀκὺς, ῥα, ὁ, et ῥίω, fluo.

599 Ἀφρὲς, ῥ, ὁ, spuma; dictum quasi μετὰ σφοδρῆς φερῆς προΐμινος, quasi magno cum impetu immissa; quodd excitetur ex aquarum conflictu, Coul. hinc ἀφρίω, spumo, λ. 282. de equis; ἄφρειον τίθησιν, spumabant in pectoribus.

Μυρμύρῳ, murmuro, per onomatopœiam.

603 Πάρεα, pro πάρεσι, adest, ut dicitur prius.

605 Τίτραμαι, conversus sum; perf. pass. ἀ τρέπω, verto; nam τίτραμαι, ἀ τρέφω, alo.

613 Πολυκτήμων, ορος, ὁ καὶ ἡ, dives; ἀ πολλὸς, et πτάομαι.

Πολλυλῆος, υ, ὁ καὶ ἡ, habens multas segetes, locuples; ἀ λῆιον, ου, τὸ, seges.

620 Λάξ, adverb. cum calcibus, pede porrecto; hinc λακτίζω, calco, Od. ε. 98.

621 Σπάω, fut. σω, traho, educo, contraho, extraho, evello; σπάομαι, idem; ἰσπάσας pro ἰσπάσαστο, 3. sing. aor. 1. med.

623 Ἀμφιβῶστις, ιως, ἡ, circumventio; ab ἀμφιβαίνω, circumeo.

Ἀδαίμων, οὐς, ὁ καὶ ἡ, imperitus; *ab a priv. et daímon, quod à daíw, 634*
disco; hinc ἀδαμονία, vel Ion. ἀδαμονία, καὶ ἡ, inscitia, *Odys. u. 243.*

Γόνος, υ, ὁ, foetus, filius, soboles, proles; *à γενέσθαι, med. γίγνομαι, verbi 635*
γίγνομαι, sum; vel, γέινω, gigno; γονή, ἡ, ἡ, idem, *u. 539.*

Ἐπιδιύομαι, insuper egeo, egeo, inferior sum; *à διύομαι ἐπιδιύομαι, 636*
Ion. pro ἐπιδιύω, 2. sing. præs. subj.

Θρασυμένων, οὐς, ὁ καὶ ἡ, qui viriliter sustinet irruentem hostem, ideo 639
audax; *à θρασύνει, ὡς, ὁ, et μένω, maneo, exspecto; vel, à μέμνηται, me-*
mor, ut sit audaciæ memorandæ.

Θυμολίον, οὐτος, ὁ, animum leonis habens, magnanimus, *à θυμός, ὁ,*
ὁ, et λίων, οὐτος, ὁ.

Ἄλκαρ, ρος, τὸ, et ἀλκή, ἡ, subsidium, auxilium. 644

Δομήτις, ὦσα, ἡ, domitus, aor. 1. part. pass. *à δῶμι, perf. pass. 32-646*
μεῖμαι, aor. 1. ἰδμήθη.

Κλυτέπλος, υ, ὁ καὶ ἡ, inclytus equis, *Plutonis epitheton: à κῶλος, 654*
καὶ ὁ, pullus equinus, et κλυτός, ὁ, ὁ, inclytus.

Μαλίνος, fraxineus, pro μάλινος, καὶ, ὁ, ἵξι ἐπὶ μάλινον ἔδω, sedit in fraxi- 655
neâ viâ, *Od. ε. 339. à μάλια, ας, ἡ, fraxinus.*

Ὀμαρτί, simul, unum post aliud; *ab ὁμοῦ, idem, et ἀμαρτίος: de iis 656*
dicitur, quæ serie continuâ se sequuntur; hinc ὁμαρτία, sequor unâ
cum, *μ. 400.*

Δάρεα, pro δέρεα, per epenthes. τοῦ υ, metri gratiâ; *à δέρε, δέρεται,*
τὸ, hasta.

Ἠῖξεν, 3. plur. aor. 1. *ab ἠίσσω. 657*

Μαιμάω, pro quo μαιμάω, poet. *à quo in part. μαιμάωσα, properans, 661*
ver. 670. μαιμάωσι δὲ οἱ φίλον ἦτορ, turbatum ei erat dilectum cor; idem
quod μένω, vehementer cupio.

Ἐγχεῖστω, admoveo, tango, infrico, adjungo, applico, hæreo; *à 662*
χεῖστω, admoveo, appello, accedo; dicitur quasi χεῖρῖστω *à χεῖρ,*
manus; significat enim propriè, ταῖς χεῖρσιν προσεγγίζων, manibus admo-
vere; *ἐγχεῖσθαι, ὦσα, ἡ, part. aor. 1. pass.*

Τλήμων, οὐς, ὁ καὶ ἡ, ærumnatus, miser, tolerans, audax, fortis; *à 670*
τλάω.

Ἐργυρεος, υ, Ion. οἰς, ὁ καὶ ἡ, valde sonans, *μεγαλόχους, διὰ τὰς βρον-* 672
τὰς ab ἐρ, particula augmentativa in compositione, et δοῦρος, υ, ὁ, bo-
nitus, pro ἐργυρεος, *υ. 49. interposita γ, metri gratiâ.*

Μέρομος, υ, ὁ καὶ ἡ, fatalis; *à μοῖρα, ας, ἡ, fatum; legitur et μέρομος, 674*
idem, *υ. 301.*

Ἀποκταίνω, interficere, aor. 1. infin. Ion. pro ἀποκταῖναι *verbi ἀπο-* 675
κταίνω.

Δῖμμα, ατος, τὸ, timor: *à δίδω. 682*

Χαίρω, fut. χαίρῃσθαι, et χαρῶ, aor. 2. pass. ἔχαρην.

Ὀλοφύδης, καὶ, ὁ, luctuosus, lugubris: *ab ὀλοφύεσθαι, lugeo, queror, 683*
lamentor, *υ. 871. quod dicitur παρὰ τὸ ὅλως φύρειν ἑαυτὸν, quod qui la-*
mentatur totum se macerat.

Ἐλωρ, αρος, τὸ, idem quod ἑλώριον, υ, τὸ, præda; *ab ἔλω, capio. 684*

Αἰών, ὄντος, ὁ, ævum, æternitas; *quasi αἰὼν ὢν item, ætas, vita, tem-* 685
pus vitæ hominis.

- 688 Εἰφεραῖον, *Ion. pro ὠφεραῖον, fut. 1. infn. verbi ὠφεραῖω.*
 690 Παρρίσσω, *fut. ξω, prætereo; item, proripio me raptim; ut hîc.*
 691 Ὀθῖω, *fut. ὀθήσω, et ὄσω, tanquam ab ὄθω, trudo, pello; ὄσαιτ' pro ὄσαιτο, 3. sing. aor. 1. med.*
 698 Φαγῶς, ὤ, ἡ, fagus; ἀπὸ τῷ φαγαῖν, quia olim homines ἐ fructibus arboreis victitabant; hinc Φάγιμος, ἴτη, ον, fagineus, s. 839.
 694 Θύραξ, extra domum; alibi generaliter, extra, ut hîc; hinc οἱ Θύραξ, externi, alieni; ἀ θύρα, ας, ἡ, janua, ostium.
 697 Ἀμπνύω, pro ἀναπνύω, *Ion. ἀ πνύω, respiro; hinc ἀμπνύθη, recreatus est, ad se rediit, 3. sing. aor. 1. pass. Ion. pro ἡμπνύθη, tanquam ex ἀναπνύομαι, vel ἀνάπνυμαι.*
 Πνοή, ἥς, ἡ, aura, flatus, *epenthesi τῷ ι, pro πνοή.*
 698 Ζωγρίω, *fut. ἴσω, capio vivum, à cæde conservo, vivifico; item, veggio; ab ἄγω, ας, ἡ, captura, venatio, quasi ζῶν ἀγρεύω.*
 Κικαφής, ἴτης, ἰ, spirans, *Ion. pro κικαφηκός, ἀ prisco καφίω, quod ex κίκαφα, præf. verbi κάπτω, spiro, flo; item, comedo.*
 707 Αἰολομίτρας, υ, ἰ, qui balteum vel mitram variè ornatam habet; ἀ αἰόλος, η, ον, varius, et μίτρα.
 709 Κλίω, hîc claudio, circumdo.
 720 Ἐντίω, et ἐντίω, paro, instruo; ἀ ἔντω, τὰ, per contract. ἔντη, arma.
 721 Πρίστια, ης, ἡ, vetula, senex veneranda, per syncop. pro πρίστια; ἀ πρίστως, υος, vel ιως, fœm. πρίστια, d. 59. pro πρίστια, dicitur πρίσθια, Hymn. in Ven. 32. et πρίσθης, Hymn. in Vestam et Merc. 18. πρίσθια τιμὴν, antiquum honorem.
 722 Κύνλα, per metaplasm. pro κύκλοι.
 723 Ὀκτάτημος, υ, ὀ τῆ ἡ, octo radios habens, proprium rotæ; ἀ κνήμη, ης, ἡ, radius rotæ.
 Ἄξων, ονος, ὀ, axis, tabula, in quâ delinquentium pœnæ scriptæ fuerunt; ἀ ἄγω, duco, vel frango.
 725 Ἐπίσσωτρον, υ, τὸ, canthus, ferramentum illud curvum, quod ligno orbiculari rotæ affigitur, ne continuâ agitatione conteratur; ἀ ἐπὶ et ὤωτρον, υ, τὸ, illud lignum, ἀ σώω, citato gressu currere cogo; quod est ἀ σῶω, agito.
 Θαύμα, ατος, τὸ, admiratio; item miraculum, res nova, visuque mira.
 726 Πλήμη, ης, ἡ, modiolus rotæ, id est, foramen, in quod axis caput immittitur, et circumvolvitur, ἀπὸ τοῦ πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος, quod axe impleatur.
 728 Περιδραμος, υ, ὀ τῆ ἡ, orbiculatus, circumcurrens, rotundus; ἀ τρέχω.
 729 Ῥυμός, ὤ, ὀ, temo; ἀ ῥύομαι, traho.
 730 Λίπαδνα, τὰ, coria lata circa pectus equorum, capistra; ἀ λιπίζω, decortico, deglubo; quod est ἀ λίπω, idem.
 734 Οὔδης, ιος, τὸ, et οὔδας, ατος, τὸ, λ. 748. solum, pavementum; οὔδας, inusit. in nomin. οὔδας, in omnibus casibus præter nomin. οὔδης, υ, ὀ, limen; ἀ ὀδός, ὤ, ἡ, via; quoniam solo incedimus et ambulamus.
 738 Θυσσανίους, ιωνος, ιν, fimbriatus; ἀ θύσαναι, fimbriæ. Ante, β. 448.

Στεφανίω, *fut. άσω*, corro, cingo, honore afficio, exorno; στεφάνη 739
vel -νος, υ, ι, corona, virtutis præmium; δ στίφω.

Κρύβεις, *ισσα, εν*, frigidus, rigidus, horribilis; δ κρύος, υς, τὸ, frigus; 740
παρὰ τὴν κρυῖσιν τῶν ἰδόντων τὴν γινώσκοντων ἐν τῷ κρύῳ, δ *strepitus dentium*
qui editur in frigore; hinc κρυερός, ρά, ρόν, *idem*, υ. 48. *Vid. ιερύβεις*,
δ. 518.

Τετραφάλῃος, ου, ο καὶ ἡ, habens quatuor conos, vel clavos eminen- 743
tes, sive phaleras, seu fistulas; τετραφάλῃος κυνία, galea quatuor emi-
nentias, sive conos habens; *legitur τετραφάλῃος υ, ο καὶ ἡ, μ. 384. idem*;
δ φάλα, quoddam ornamentum galeæ; vel δ φάλαρα, τὰ, *pro φάλαρα*,
phaleræ, ornamentum equorum, et equitum, et nobilium; hoc autem
δ φαλλός, ὤ, splendidus; *item*, conus galeæ cui crista inseritur.

Περούλις, ἰος, ἡ, vel ἡ, pedes, miles propugnator; *quidam exponunt* 744
περούλις (nam via legitur in singulari) multitudo in unum congregata.
Dicitur (inquit Eustath.) quasi περούλις, παρὰ τὸ περῶν idem περούλις
item, multitudo.

Φλόγιος, ἰος, ιον, flammeus, lucidus, rubens, δ φλόγω, comburo, in- 745
flammo, illustro, ardeo; *aliquando*, lædo, ango.

Βερίθς, ὤα, ὦ, gravis; δ βεῖθω, *suprà*; hinc βερισότης, ης, ἡ, pondus, 746
υ. 839.

Ὀβριμοπάτρη, ης, ἡ, forti patre genita; δ πατήρ, et ὄβριμος. *Vide γ. 747*
357.

Ἐπιμαίωμαι, attrecto, palpo, instigo, urgeo verberibus, cupio, in- 748
quiro; ἐπιμαίω, 3. *sing. imperf. δ μαίωμαι, idem cum μάω, cupio, et*
quæro.

Μυκάω, mugio, reboo, crepo; *quidam exponunt*, aperior; *fut. 1. 749*
μυκάσω, et μυκήσω, aor. 2. ἔμυκον pro quo Ion. augmenti detractio,
μύκων, παρὰ τὸ μῦ λέγειν hinc μυκηθμός, ὤ, ο. 575. mugitus.

Ἐπιτρέπω, *fut. ψω*, curæ committo; ἐπιτίθηται, 3. *sing. perf. pass. 750*
Ἀνακλίνω, hinc, aperio, et ἐπιτίθω, claudio. 751

Τῇ, hâc viâ, hîc. 752

Κεντηνηκὴς, ἰος, ο καὶ ἡ, stimulatus; δ κέντρον, υ, τὸ, stimulus, punctum,
et ἔκω, cedo, qui calcaribus agitur.

Ἵπκατος, ἄτη, ατον, supremus, *pro ὑπέρτατος, (ab ὑπέρ) consul, exi-* 756
mius, altus, honoratus; aliquando, imus, et profundus.

Ὅσσάτιος, ὅ, quantus; *ab ὅσος, idem, pro ὅσος.* 758

Ἐκηλός, ου, ο καὶ ἡ, quietus, otiosus, securus, nil turbarum movens, 759
mitis, lenis; *ab ἔκω, cedo; ὁ γὰρ ὑποχμῶν ἵσθιν ἡσυχάζων.*

Ἀφρονα τοῦτο, scil. Martem. 761

Λυγρῶς, vehementer; δ λυγρός, ἄ, ὦν, gravis, molestus, perniciosus, 763
β. 873.

Ἐξαποδίωμαι, insequendo expello; *ab ἀποδῖω, expello; δ δῖω, idem.*

Ἄγει, *idem ἄγε*, age, agedum; vox hortantis; *ab ἀγείω, venor; δ* 765
celeritate in venatione adhibitâ transfertur; hinc ἀγρεύθ', pro ἀγρεύτω.
Odyss. υ. 149.

Ἡεροιδής, ἰος, ο καὶ ἡ, tenebrosus, ater; *hinc ὅσον ἡεροιδής, quantum aëris* 770
spatium quod nullis nebulis impredientibus potest transpici; alii intel-

- ligunt*, caliginem spissi aëris quæ visui objicitur; *ab* ἀήρ, ἴσος, ὁ, et ἰδός, ἰος, τὸ, species.
- 772 Ὑψηλός, ἴος, ὁ καὶ ἡ, altè sonans; ὑψηλός ἵπποι, ita dicuntur παρὰ τὸ εἰς ὕψος ἀναφέρειν ἤχον τῶν ποδῶν, quòd sonitum pedum in latum efferrunt; aut quasi μεγαλόφωνοι, quòd clarè et crebrò hinniunt; *ab* ὕψος, ἴος, τὸ, et ἤχος, ον, ὁ.
- 774 Συμβάλλω, hìc coëo, conjungor, commisceo.
- 776 Πουλῆς, ποῦτ. addito υ, pro πολὺς, πολλή, πολὺ.
- 777 Ἀνατίλλω, oriri facio; et generaliter, existere facio, emitto, produco, ut hìc; aliquando etiam neutraliter, orior, enascor, existo; ἀντίτυλα, 3. sing. aor. 1. ἀ τίλλω, inusitat.
- 778 Τρέμων, νιος, ἡ, propriè columba, hìc adject. timidus. Vid. β. 502. Πιλιὰς, ἀδός, ἡ, vel πίλινα, ας, ἡ, columbarum quædam species; ἀ πιλός, ἡ, δν, niger; sic dicta, quòd nigro sunt colore. ἴθμας pro ἴθματι, ob sequens aspirat. *ab* ἴθμα, τος, τὸ, motus, gressus, passus; *ab* ἴω, vado.
- 782 Εἴλωμαι, conglobor, hìc; *ab* εἰλῶ, volvo, arcto; εἰλόμενος, ἐνη, ενογ, part. præs. pass. Λίωσι, pro λίων, οντος, ὁ, ποῦτ. λείουσι, dat. plur. Ὠμοφάγος, υ, ὁ καὶ ἡ, cruda devorans; *ab* ὠμός, ἡ, δν, crudus, et φάγω, comedo.
- 783 Κάπρος, υ, ὁ, aper; hìc σῦς κάπρος, λ. 293. σῦς κάπριος.
- 785 Στίτωρ, ορος, ὁ, Stentor, præco, qui tantùm vociferabatur quantum alii quinquaginta, ut sequitur. Χαλκείοφωνος, υ, ὁ καὶ ἡ, vocem æream habens; ἀ χάλκεος, ἐν, εον, æneus, et φωνή, vox.
- 786 Αὐδήσασχ', vociferabatur, pro αὐδήσασκε, quod pro ἡδῆσε, aor. 1. Ion. *ab* αὐδάω.
- 787 Ἀγγῆς, ἡ, δν, admirandus, stuporem excitans; *ab* ἀγαίω, admiror, cum stupore miror.
- 788 Πωλίεσκετο, versabatur, 3. sing. imperf. pass. Ion. et poët. pro ἐπωλιύτο, ἀ verbo πωλίσμαι, versor.
- 790 Οἰχίσκω, idem quod οἰχίω, recedo, progredior, versor; *ab* οἰχομαι, idem οἰχίω, Odyss. γ. 322. Ἐδιδίσαν, productâ secundâ syllabâ, et syncope factâ pro ἰδιδίσαν, 3. plur. plusquamperf. med. *ab* ἰδιδίω, ἀ δίδω, timeo; ita et ἰδιδίμην, ζ. 99. pro ἰδιδίμην.
- 791 Ἐκαθεν, procul; *ab* ἐκός, idem.
- 798 Ἐπορεύω, fut. σω, hostiliter insilio, irruo, adeo; sic hìc; *ab* ἐρεύω, impetum do, irruo, gradu concitato feror: quod *ab* ἔρω, concito.
- 795 Ἀναψύχων, fut. ξω, refrigero, abstergo, desicco, ut hìc; dicuntur et ἀναψύχων quæ animum reducant, ut κ. 575. ἀνίψυχθι φίλον ἦτορ in hac significatione deduci potest ἀ ψυχὴ, ἡς, ἡ, anima; sed in priori, ἀ ψύχω.
- 797 Τίετο, affligebatur, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbī τίεμαι. Ἦα, eram, 1. sing. imperf. Ion. pro ἦν, verbī ἦμι.
- 803 Ἐκπαφάσσω, insanio, seu fanatico more irruo: ἀ παφάσσω, suprâ. Vid. β. 451.

- Ἐπιτάρροθος, *υ, ὁ καὶ ἦ, adjutor, pro ἐπίρροθος, adjutor. Ante, δ. 390.* 808
 Πολυνείθε, *κος, ὁ καὶ ἦ, impetuosus; ἂ πολὺς, et αἶστω.* 811
 Δέδουκεν, *subiit, 3. sing. perf. act. verbi δύνω.*
 Ἀκήριος, *υ, ὁ καὶ ἦ, proprie, exanimis, cor non habens, mortuus, ut* 812
 η. 100. *ἡμνοι αὐθι ἱκατοι ἀκήριοι, sedentes ibi singuli excordes, et λ. 392.*
 δ' οὐ βίλος πέλεται, *καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησι, acutum telum est, et exanimem*
statim reddit; sed ἀκήριον δῖος exponunt metus qui reddit homines ex-
animas, ut hic; ab α privo. et κῆρ, contr. pro κίερε, ατος, τὸ, cor; est
etiam ἀκήριος, ἂ κῆρ, εὐς, ἦ, oxyt. sora, lethum, mora. Odys. μ. 98. τῇ
δ' οὐκ ποτε ναῦται ἀκήριοι νύχτιονται, hanc nondum unquam nautæ illæsi
gloriari possunt, et Odys. ψ. 328. ἀκήριοι ὕνδρες ἄλυτον, viri indemnes
fugerunt; et Hymn. in Merc. 527. ῥάκεος ἀκήριος, virga sincera, vel
incorrupta, vel immortalis.
 Ἄλῃμι, *erro, congreco, ut hic; ἀλάμμαι, præc. inf. hinc ἀλάμων, εως,* 823
ὁ καὶ ἦ, et ἀλῆταις, υ, ὁ, erro, mendicus; ab ἀλάμμαι, vagor.
 Ἄνα, *separatur à verbo suo γινώσκω, si legas ἀνὰ κοιρανίοντα.* 824
 Δίδιθι, *2. sing. imperat. inusitati thematis δίδιμι, aut, secundum quos-* 827
dam, pro δίδω, ex δίδω, ἂ δίδω.
 Ἐχω, *agito, impello, hic.* 829
 Σχιδίην, *adverb. cominùs; σχιδίος, υ, ὁ καὶ ἦ, cujus est accusat. aut* 830
secundum Eustath. πληγὴν, vel τυπὴν intelligend. est etiam et σχιδίην, pro-
pè, cominùs, ferè, pedetentim, sensim; ἂ σχιδίην, propè, propinquè;
item, ferè.
 Τυκτός, *ἦ, ὄν, factus, paratus, ascitus; ἂ τίχων τυκτὸν κακόν, natum* 831
malum, et neutraliter, improbum.
 Ἀλλοπερόσαλλος, *ου, ὁ καὶ ἦ, mutabilis, qui se omnibus accommodat,*
nunc hic, nunc illic adhærens: epilth. Martis; ab ἄλλος, πρὸς, et ἄλλος.
 Πρώην, *paulò antè, nupèr, primùm; ἂ πρῶι, manè cui opponitur* 832
ὄψι, vespere; item, tempestivè, præmaturè.
 Λίλασται, *oblitus est, 3. sing. perf. pass. Dor. pro λίλησται ita λιλάσ-* 834
μιθα, pro λιλήσμιθα, λ. 313. ἂ λανθάνω.
 Ἐμμαπίως, *dicto citiùs, celeriter, pro ἁμαπίως, idem; quasi ἅμα τῷ* 836
ἔπει, unà et simul cum dicto.
 Ἐβραχε, *sonuit, gemuit, 3. sing. imperf. verbi βράχω.* 838
 Φήγιος, *ἴση, ἰων, fagineus; ἂ φηγίος, οὔ, ὁ, fagus, suprà 693.*
 βριθοσύνη, *ης, ἡ, gravitas, pondus; ἂ βριθω.* 839
 Θῶς, *aliquando est generis fœmin, dea, ut hic.*
 Δύν', *pro δύν, per apostroph. Ion. pro ἰδυν, 3. sing. imperf.* 845
 Ὡς, *cum, vel postquam, hic.* 846
 Ἐξάλυντο, *abstulerat, 3. sing. imperf. verbi ἐξάλλωμι.* 848
 Ὀρέγνυμι, *aliquando jaculor, pugno, vel vibro, ut hic; ἀρέξαθ' pro* 851
ἀρέξατο, 3. sing. aor. 1. med.
 Τῇ, *ea parte, λ. 499.* 858
 Δάπτω, *f. ψω, et δαεδάπτω, devoro, lacero, exedo; proprie signifi-*
cat, se ingurgitare ferarum ritu, ut λ. 480. αὐτὰρ ὁ δάπτει, sed leo
devorat; aliquando tribuitur igni, ut ψ. 183. δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπ-
τῆμι, dabo Hectorem igni devorandum; hic autem de hastâ dicitur;
ἂ δαίω, divido vel comburo.

- 860 Χίλιοι, αι, α, mille; ἑνιάχιοι, et δεκάχιοι, apud poëtas, pro ἑνεακισχίλιοι, et δεκακισχίλιοι ὅσων τ' ἑνιάχιοι ἐπύαχον ἢ δεκάχιοι, boatum edidit Mars quantum novies mille clamant, vel decies mille: hîc de Martē; de Neptuno autem, ξ. 148. Quidam legunt ἑνιάχυοι, quantum novem labia; sed nihil hoc grande foret de deo præstantiore, qui adeo fortiter clamabat, quantum vix quinquaginta possent, ut de Stentore dictum est, suprâ 785. Coul.
- 861 ἐνιάγω, hîc, conduco, committo, in eo.
- 863 Ἄτοσ, ου, ὁ καὶ ἡ, insatiabilis, per crasin, pro ἄατος.
- 865 Καῦμα, ατος, τὸ, æstus; ἀ καίω, uro.
Δυσωής, εος, ὁ καὶ ἡ, graviter spirans; ἀ δὺς, et ἄω, spiro.
- 869 Ἀχύνω, fut. σω, mœreo, doleo; ab ἄχος, εος, τὸ, dolor; idem ἀχίω, β. 694.
- 873 Ῥίγος, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens; inde *adject. compar.* ῥίγιον, magis horrendum, tristius; et *superl.* ῥίγιτος, maximè horrendus, tristissimus.
- 874 Ῥότης, τητος, ἡ, voluntas, consilium, gratia; ἀ ῥέμαι, cupio, desidero; quod ab ῥω, mitto.
- 876 Ἀήσυλος, ύλη, υλον, injustus, impius, nocens, despiciens, ut hîc: fit ab α priv. et ἄδω, placeo, vel ἡδω, voluptate afficio; vel ab ἄσαι, nocere, tanquam ἄσυλα, pleonasmo τοῦ η.
- 878 Διδμήμισθα, pro διδμήμισθα, per syncop. domiti sumus, plur. perf. pass. ἀ δέμω, domitus sum; vel ἀ δμάω, per syncop. pro δαμάω hinc διδμήατο; γ. 183. et διδμήμεν, Odyss. α. 426. et διδμήσασθαι, Hymn. in Apoll. 543.
- 879 Προτιβάλλω, adior, aggredior, refræno, castigo, coërceo, ut hîc; προτι, pro πρός, Dor. προτιβάλλαι, Ion. pro προτιβάλλη, 2. sing. præsi. subj. pass.
- 880 Ἰγίνομαι, nascor, præti. med. γίγνα, aor. 1. ἰγινάμεν frequenter activè, genui; diciturque et de viro et de muliere; ἰγίνα, Ion. pro ἰγίνω, 2. pers. sing.
- 882 Μαργάω, et μαργαίω, insanio; ἀ μέγος, η, ου, vel μέγος, ου, ὁ καὶ ἡ, insanus, Od. π. 421. γαστέρι μέγῃ, ventre edaci, Odyss. σ. 2. quod ex μάλα, et ἀργός, ex ἀεργός, otiosus, malus.
Ἀνίημι, fut. ἴσω, remitto; aliquando, stimulo, et impello, indulgeo, ut hîc; ἀνίηκν, aor. 1.
- 884 Ἐπίσσυτε, pro ἐπίσυτε, geminato σ, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἐπισύομαι.
- 885 Ἵπνικαν, pro ἱπνέικαν, 3. plur. aor. 1. ab ὑποφέρω, subduco, sed γ verso in ι poët. nisi malis esse aor. 1. ab ἱπνίτω, servatâ characteristicâ præsentis, ut et ἡνέικα, pro ἡνεγξα, ab ἀνίγκω.
- Ἦτε, hîc, nimirum, profectò.
- 886 Αὐτῷ, ibi.
Νεκὰς, ἀδός, ἡ, acervus cadaverum; νεάδισον, dat. plur. Ion. ἀ νερός, εἰς, εὖν, mortuus.
- 887 Ζῶς, pro ζῶος, ἡ, ον, vivus, vivens homo; ἀ ζάω, vivo.
Ἀμικνός, ἡ, ον, debilis, qui citò deficit; ab α privat. et μίνω, maneo,

vel μένος, ιος, τὸ, robur; hinc ἀμνησία, fut. εἰ, debilito, comminuo, v. 562.

Τυπή, ῆς, ἡ, percussio, ictus; à secundo aor. τῷ τύπτω τυπήσι, dat. plur. Ion. pro τυπαῖς.

Μινυεῖα, cantillo, voce querulâ cano; item, exili voce lamentor, 889 ut hîc; item, exili voce lamentans, vel cantillans; à μινυῖς, ἀ, ὄν, pro μικρὸς, εἰ, εὖν, parvus.

Ἀάσχιτος, υ, ὁ τῷ ἡ, intolerabilis, qui cohiberi nequit; ingenium 892 Junonis, ob pervicaciam dicitur ἀάσχιτον et robur Martis, quia nemini cedit, nec contineri valet, ω. 708. πάντας ἀάσχιτον ἔκτο πίνθος, omnes intolerabilis vel immodicus luctus invaserat; ab ἄσχιτος, ἴτον, ὁ καὶ ἡ, idem; ab α privat. et ἔχω, pro κατέχω, coërceo; alii autem leg. ἀασχιτὸς, ἡ, ὄν.

Ἐπιικτὸς, ἡ, ὄν, subditus, cedens, proclivis ad cedendum, tolerabilis; ab εἰκω, cedo.

Δάμνημι, ης, ησι, domo, reprimo, quòd à δαμνάω. 893

Ἐνισία, pro ἰνισία, ας, ἡ, consilium, monitus; ἰνισίησι, dat. pl. Ion. 894 pro ἰνισίαις; ab ἰνισι, immissio; quod ab ἰνίημι, immitto.

Ἀἰθῆλος, υ, ὁ τῷ ἡ. Vid. β. 455. 897

Ἐνέτριος, ιρα, ιρον, inferior, per sync. pro ἰνιότριος; ab ἴτριος. Antδ. 898

Ἰάομαι, fut. ἄομαι, et ἡσομαι, curo, medeor; ἰάσασθαι, aor. 1. inf. ab 899 ἴω, vis; efficacibus pharmacis opus est ad sanandum.

Ὀδυήφατος, ἄτω, ὁ τῷ ἡ, dolorem sedans; ex ὀδύνη, ης, ἡ, et φάω, oc- 900 cido, suprâ 401.

Τι, particula explet. ut dicitur suprâ. 901

Ὀπός, ῦ, ὁ, lacteus succus, et omnis liquor non sponte, sed aliquo 902 alio modo fluens, coagulum; ab ὀπή, foramine, unde fluit.

Συμπήξει, 3. sing. aor. 1. à συμπήγνυμι, compingo, condenso, coag- mento; à πήγω, seu πήγνυμι, idem.

Περιτρέφω, fut. ψω, obtorqueo, circumverto, aut potius per epenth. 903 pro περιτρέφω, coagulare, vel concrecere facio circumagitando; à τρέφω, idem quod πήγνυμι, ut Odyss. ζ. 477. σικκίεσσι περιτρέφωτο κρέ- σταλλος.

Κυκῶω, fut. ἡσω, misceo, confundo, propriè de liquoribus; item metaph. confundo, turbo; hinc κυκῶν, ἄνω, ὁ, miscellanea potio, λ. 129.

Ἀνδρεκτασία, ας, ἡ, homicidium; ἀνδρεκτασίαν, gen. plur. Æol. ab 909 ἀνῆρ, et τένω, interficio, occido.

CLAVIS HOMERICA

IN Z'. ILIADIS.

- 1 Οἰ'Ο'Ω, desolo, destituo, solum facio; *ab* οἶος, οἶον, solus, *a.* 118. *οἶσθι*, 3. *sing. aor. 1. pass.*
- 2 Πολλὰ, *adverbialiter pro* πάλιν *aliquando pro* πολλάκις, *ut* β. 789.
- 9 Φάλος, *υ, ἰ*, conus galeæ, *quia* φάει, splendet.
- 12 Ἔπειφει, interfecit, 3. *sing. imperf. verbi* πέφινω, *idem quod* φένω. *Vide* γ. 281.
- 17 Ἰφαντιάω, *et* -άξω, *fut. σω*, obviam prodeō, alicui occurro, subsidio veniens, *vel* ante aliquem prodire ad eum protegendum, *ut* hic; incurro, incido; *item* ἵπαντιάω *ab* ἀντάω, in occursum eo, *et* ἀντιάω, *idem*; *vel*, obsto, occurro, obtestor.
- 19 Ἔσκεον, ἴσκες, *Ion. et poet. pro* ἦν, ἦς, *vel* potius *pro* ἦεν, ἦς, ἦ, *imperf. verbi* εἰμι, sum, *ex inusit. ἴω*.
- Ἰφρηίοχος, *ς, ἰ καὶ ἰ*, administer aurigæ, auriga; *ab* ἵπρδ, *et* ἵπλοχος, ἰχρ, ἰ, auriga.
- 24 Σκότης, ἰα, ἰον, tenebrosus, ex occulto coitu et illegitimis nuptiis natus, spurius, clandestinus, *ut* hic; *à* σκότος, ιας, τδ, tenebræ. *Vide* νίθος, β. 727.
- 25 Ποιμαίνω, pasco; *à* ποιμήν, ἴνος, ἰ.
- Οἴσσι, *Ion. et Æolic. pro* οἴσι, *ab* οἴς, ovis, *contract. οἴς, genit. οἴος. Suprà, γ. 198.*
- Εὐνή, ἦς, ἰ, hic, concubitus. *Vide* *a.* 435.
- 26 Ἰποκυρσασμένη, prægnans, *vel* gravida facta, *ut* hic; *aor. 1. part. scem. med. verbi* ἵπαιω, gravida sum, *vel* osculor.
- 27 Ἰπολύειν γυνῆα, membra, *vel* artus dissolvere, *id est*, vitam eripere, *et* causam esse exitii.
- 34 Ἐὐρρύτης, *υ, ἰ καὶ ἰ*, pulchrè fluens; *geminatur* *ς, ab* εὐρ, *et* ῥίω, *hic etiam* εὐρρύς, ιας, ἰ καὶ ἰ, ζ. 508. *idem quod* εὐρρύτης, *et* εὐρρύς, ους, ἰ καὶ ἰ, η. 329. εὐρρύτας *autem* Æol. *pro* εὐρρύτων.
- 35 Ἐλε, *aliquando* cepit; *aliquando* interfecit; 3. *sing. aor. 2. ab αἰρίω.*
- 38 Ἀτύζομαι, timeo, trepido; ἀτίζω, *fut. ξω*, reddo attonitum, turbo; *ab* ἄτη, ης, ἰ, damnum.
- 39 Βλάπτω, *fut. ψω*, noceo; *item*, in itinere impedio; βλαφθεῖς, ὤσα, *in part. aor. 1. pass.*
- Μυρικινος, ἰτη, ἰον, myricinus; *à* μυρίκη, ης, ἰ, myricà, arbore quâdam, *Il. κ. 406.*
- 40 Ἀξας, ασα, αν, frangens, *part. aor. 1. ab* ἄγων, *fut. ξω*, frango.
- Ἐβήτων, ibant, 3. *dual. aor. 2. verbi* βαίνω.

Φοβέονται, trepidè fugiebant, 3. plur. imperf. Ion. pro φοβέοντο. 41

Τροχός, οὔ, ἰ, rota; ἃ τρέχῃ, curro; dicitur etiam apud Homerum 42 de re quâlibet, quæ est orbiculari rotunditate instar rotæ, ut Odys. μ. 173. κερεῖο μέγαν τρέχον, ceræ ingentem massam; sed τρέχει, ου, ἰ, cursus.

Ἐκυλίω, fut. σω, evolvo, devolvo; ἔκυλισθη, 3. sing. aor. 1. pass. ἃ κυλίω, volvo, γ. 99. propriè dicitur de devolutione ex superioribus in inferiora; κυλίδω, et -ιω, idem, 9. 86.

Ἐν πατρὶς, subintelligitur οἶκος, domo. 47

Κυμήλιον, ἰου, τὸ, quæque bona immobilia; item, quod in pretio magno habetur, munus pretiosum quod dari solebat hospitibus, ut esset amoris et hospitii perpetuum monumentum et pignus, repositæ in thesauro pecuniæ; παρὰ τὸ ἐκὺ κῦσθαι τὰ μύλιχα, quod ibi recondantur nobis res gratæ et mellitæ; ἃ κύμαι, jaceo; hinc κυμηλίδεχον, ἰου, τὸ, locus, in quo res pretiosæ reconduntur.

Πολύμηκτος, υ, ὁ καὶ ἡ, multum elaboratus; ferrum dicitur πολήμικτος 48 τινι, quod multis modis potest laborari et fabricari; vel, quod ad multos labores sit idoneum; παρὰ τὸ κάματος, labor; quod ἃ κάμω, laboro.

Καταξίμην, deducere, deducendus, Ion. pro κατάξην, fut. 1. inf. 53

Κήδομαι, hîc, parco, sollicitus de servando; κήδαι, 2. sing. præst. pro 55 κήδη· quod ἃ κῆδος, ιος, τὸ, cura, sollicitudo.

Αἶψος, ὤα, ὕ, aliquando est idem quod ὑψηλός, ἡ, δν, altus, ut Iliad. 57 λ. 181. aliquando est χαλεπός, ὃ σκληρός, durus et difficilis; vel gravis, ut hîc.

Ἐξαπολείατ', Ion. pro ἐξαπέλονται, funditùs percant, 3. plur. aor. 2. 60 opt. ab ἐξαπωλίμην, ab ἄλλωμι.

Ἀκίδωτος, ἴστω, ὁ καὶ ἡ, inhumatus, insepultus; ab α privat. et κῆδος, ιος, τὸ, exequiæ, parentalia, funus; est et ἀκίδωτος, indefletus; ἃ κῆδος, mæror; et etiam incuratus; ἃ κῆδος, cura; potest autem ἀκίδωτος esse superlativi gradûs τοῦ ἀκιδῆς, quod in omnibus illis significationibus legitur.

Ἄφαντος, ἄντεν, ὁ καὶ ἡ, non apparens, funditùs extinctus, et qui cum stirpe perit: ab α et φαίνω.

Δίσιμος, ἰμου, ὁ καὶ ἡ, justus, pius, æquus; ab αἶσα, ις, ἡ, officium; est 62 et αἰσιμος, υ, ὁ καὶ ἡ, fatalis, 9. 72. ab αἶσα, fatum, et αἰσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, ω. 376.

Ἀνατρέπω, prosterno, subverto; ἀνατρέπομαι, prosternor, resupina- 64 tus sum; ἀντρέπεται, 3. sing. aor. 2. med.

Ἐναιεα, ου, τὰ, spolia, vel arma; ab ἐναιέω, occido, spolio; alii αν- 68 item deducunt ex ἔρεα, bellum, Mars; ἔναιεα βροτόντα, spolia cruenta, ζ. 480.

Ἐπιβαλλόμενος, ἰνη, ινον, intentus, cupidus; ab ἐπιβάλλωμαι, quod cum genitivo aliquando significat cupio.

Ἀνάκλις, ας, ἡ, timiditas, ignavia: ab ἀνακλις, ἰδος, ὁ καὶ ἡ, instra- 74 nuus, ignavus, β. 201. quod ab α privat. et ἀλά, ἡς, ἡ, robur, vis, item auxilium.

Ἐγκλίνεται, incumbit, 3. sing. perf. pass. verbi ἔγκλινω.

78

- 78 "Ἀριστοὶ μάχεσθαι, præstantissimi ad pugnandum; *infin.* post adjectivum habet significationem gerund. in dum: ut, λαλῶν ἄριςτος, apud Plat.
- 79 Ἰδὺς, ἴος, ἦ, impetus, nempe, ejus qui rectâ fertur ad aliquid; ab ἰδύω, rectâ feror; hoc verò ab ἰδὺς, ἴος, rectus, directus; et ἰδὺς, vel ἰδὺ, adverb. rectâ in, seu rectâ ad.
- 83 Ἐποτρύνω, verbis incito, impello, exacuio: ἐποτρύνων, 2. dual. præst. subj. ab ἴπω, dico; aut ἐπί, et ἐτρένω, incito.
- 87 Γεραιά, ᾤς, ἦ, matrona, anus; ἀ γεραιός, ἀ, ὃν, senex.
- 89 Οἴσσω, ab οἶγω, fut. ξω.
- 90 Δαίω, fut. ἴσω, vel ξω, videor.
- 94 Ἦνις, ἴος, ἦ, annicula, horna, per ectas. pro ἦνις ab ἦνις, ου, ἰ, annus. Ἠμιστος, ἴσση, ἴστω, indomitus, nondum stimulo domitus; ab ἦ pro a privat. et κινῶ, pungo; ἀκίνητος, ἦτον, ὁ κὶ ἦ, idem.
- 96 Ἀποσχῶν, abstinere: exprimitur et avertō, ut hîc; aor. 2. *infin.* ab ἀπῶν.
- 100 Ἐξίμηναι, exiisse, Ion. et Dor. pro ἐξῆναι, aor. 2. *infin.* verbis ἔξιμι.
- 101 Ἰσοφαιζέω, adæquo, æquiparo; dictum quasi ἰσοφαιζέω ab ἴσος, η, ου, æqualis, par, et φέρω hinc ἰσοφάροι, Odyss. σ. 372. boves æquali ferendo oneri apti; vel, ἰσοφαιζέω, indutus sum paribus indumentis; ἀ φῶρος, ἴος, τὸ, pallium, aded ut sit tractum à similitudine vestium.
- 107 Ὑποχωρεῖω, fut. ἴσω, sensim recedo, clam me subduco; item, retrocedo, cedo, abscedo; ab ὑπὸ, et χωρεῖω, eo, accedo, &c.
- 108 Φάν, Ionicâ augmenti detractio pro ἴφην, et hoc Bæoticâ syncope, pro ἴφασαν, 3. plur. imperf. vel ἴφησαν, aor. 2. verbi φημί, et significat aliquando apud Homerum, dixerunt, ut Odyss. β. 337. aliquando ponitur pro ᾤθησαν, existimârunt, putaverunt, ut hîc.
- 109 Ἀλιξίσω, ex ἀλίξω, ut suprâ, α. 590.
- 110 Ἐκικλито, hortabatur, 3. sing. imperf. verbi κίλλομαι, poet. pro κέλλομαι.
- 113 Βίω, ivero, poet. et Ion. inserto ι, pro βίω hoc autem pro βῶ, α. 2. subjunct. à βάλω, gradior, incedo, eo; cujus aor. 2. indicat. ἔβην est et βίωμαι, pro βιώσσομαι, vivam, Il. χ. 431.
- 114 Βουλευτής, ὤ, ὁ, consultor, senator; ἀ βουλευών.
- 117 Δέρμα, τος, τὸ, pellis, tergus, cutis; ἀ δέρω, excorio; hoc autem ἀ δέρας, ατος, τὸ, idem, quod alii generale esse volunt, alii de pelle ovinâ propriè dici: ἀ δέρμα autem δερμάττος, ἰνι, ιων, coriaceus, Odyss. δ. 782. et δέτρον, ου, τὸ, Odyss. λ. 578. rostrum vel membrana et durior pars rostri, quâ aves cibum excipiunt.
- 125 Προβαίω, fut. ἴσσομαι, prægredior, antecedo, et metaph. anteo, antecello, ut hîc.
- 127 Δύτνης, ου, ὁ καὶ ἦ, qui multum suspirat, ideoque infelix, miser; ἀ δὺς et τίνω, gemo: aut, secundum alios, ἀ τῆναι, aor. 2. *infin.* verbi ἵσταναι, ut sit, qui vix locum invenire potest, ubi consistat.
- 128 Κατά, cum genitivo, de, ut hîc.
- 130 Οὐδὲ γὰρ ἐδὴ, non enim, ut antè.
- 132 Διώνυσος, Bacchus, poet. pro Διόνυσος. Ita cognominatus Bacchus, quod cum natus est, κίρσας ἔννευ τὸν Διὸς μηρὸν, omnibus femur Jovis vul-

peravit; vel quasi δίδυρος, quia τὸν αἶνον δίδωσι, vinum præbet; vel ἀπὸ Διὸς καὶ Νύκτος, quia filius est Jovis, et in monte Nyssâ educatus; vel quasi διάνυρος, à διανύω, quia vacillant, nec firmis vestigiis hærent, qui plusculum potaverunt. Nazus insula sacra ei, Od. λ. 324. ubi Ariadne dicitur occisa à Dianâ ob testimonium Bacchi.

Τήνη, ης, ἡ, nutrix; est etiam τήνης, ὤ, ὁ καὶ ἡ, nutritor, nutrix; sumitur etiam pro terrâ alumnâ; à τέθλις, οὖ, ὁ, mamma, mammilla, quod ita dicitur (inquit Harm.) quia προστίθεται, infantis ori admo-
vetur.

Θύσθλα, ων, τὰ, liba, vel rami, vel thyrsi qui in bacchanalibus por- 134
tabantur; à θύω, sacrificio.

Θυνόμενος, ίνη, ιναι, percussus, part. præ. pass. verbi θύνω, ferio, per- 135
cutio. Vid. α. 34.

Βουκλήξ, ἥγες, ὁ, vel ἡ, stimulus, quo boves punguntur, quasi βοῦς
πλήττων. Didymus (ut Coulon annotat) explicat βουκλήγι, securi, quia
boves securi cæduntur; potest significare scutica, quia fit ex bubulâ
pelle; à πλήττω, percutio, et βῆς, οὗς, ὁ καὶ ἡ,

Ὀδύζομαι, potius ἰδύσσω, succenseo, irascor; usurpatur tantum in 138
aor. 1. med. apud poet. ex ἰδύνη, ης, ἡ, nam ira est dolor quidam, aut ex
eo oritur; ἰδυσσαμίνοι, Iliad. 9. 37. pro ἰδυσσαμίνοιν.

Ῥία, quietè, tranquillè, hic, pro ῥίω, ex ῥίω, fluo: quia quæ facilia
sunt, quasi fluere videntur.

Τυφλός, ἡ, ὁ, cæcus; aliquando surdus; sed non apud Homer. dici- 139
tur quasi τύφους ἔλλω, id est, oculorum fumos habens; vel à τύφω, fu-
mum excito, et λάω, videre; cæcus est, in quo τύφεται, id est, ἀπὸ λω-
ταται τὸ λάω, visus destruitur. Hesych.

Πέρας sive πέρας, ατος, τὸ, finis, terminus; item, scopus, meta; à 143
πίρας, ατος, τὸ, idem; hinc Odys. ψ. 243. περάτη, quod est, secundum
aliòs, transitus; alios vero horizon, quam significationem habet in
Homero etiam πέρας, inquit Coul.

Γενή, ἥς, ἡ, genus, origo; Ionic. pro γινώ. Antè.

145

Τηλεθώσα, valde virescens, seu germinans, luxurians, Bæot. pro τη- 148
λεθῶσα· à τηλεθώω, germinò, pullulo, viresco, quod à θηλίω, hoc verò à
θάλλω, idem; pro eodem etiam dicitur τηλεθώω apud poetâs; sed non
apud Homerum. metaph. χ. 423. καὶδας τηλεθόντας, pueros, vel filios
florentes, et ψ. 142. χαίτην τηλεθόνσαν, comam florentem.

Δαίμηναι, discere, Dor. pro δαῖναι ab ἰδάν, aor. 2. verbi δαίω, 150
disco.

Μυχός, ὤ, ὁ, recessus, locus abditus, penetrabile; fit ex νυχός, pro νυκ- 152
τὴς, nox, versu i in μ, ut sit ὁ ἰνδύτατος καὶ σκοτεινὸς τόπος, aut ex μύω,
claudio, quasi locus clausus et occultus; hinc μυχοτάτος, η, ων, pepitiss-
simus, semotissimus, Odys. φ. 146.

Ὀνάζω, fut. σω, præbeo, hic; propriè, persequor, comitem do.

157

Ἐμίσσω, 3. sing. aor. 1. med. à μῖδομαι, molior, struo, fut. μίσσωμαι,
antè: sed sunt qui deducunt à μίσμαι, consulo; et ab ἱμίσμαι, vomo, et
à μῖω, cupio, quæro.

Ἐξίλαυνω, fut. λάσω, expello, abigo; ἐξίλασθαι, poet. pro ἐξίλασθαι, 3. 158
sing. aor. 1. ab ἱλαύνω.

- 160 Ἐπιμαίνομαι, insanio super aliquâ re; *metaph.* furiosè amo, vel, insanio alicujus amore; ἀμαίνομαι, *futur.* μανύμμαι, *aor. 1. med.* ἱμανάμην, *Attic.* ἐμνηάμην, furo.
- 161 Μιγῆσθαι, misceri, *Att. et Dor.* pro μιγῆναι *aor. 2. inf. pass. verbi* μίγνυμι.
- 163 Ψεύδω, *fut. σω*, fallo, ut antè; ψύδομαι, fallor; item activè, fallo; ψυσάμενος, *ἐν, ἐν, part. aor. 1. med.* item neutraliter, mentior, ut hîc; ψύδω dicitur quasi ψεύγω, quodd omnes fallacem et mendacem fingunt; vel παρὰ τὸ ἰδω, video, per antiphrasin, quodd mendaces aberrent et cæcutiant, Coul. vel ἀ ψίω, minuo, et ἰδω, idem quod λίσσω, dico: mendax enim rem narrando minuit.
- 164 Κάκταν, per syncop. pro κατάκταν, 2. sing. *aor. 2. imp. verbi* κτίνω, a *poët.* rejicitur, et τ und cum α deperditur: nam τ non ponitur ante α.
- 166 Οἶον, *adverb.* qualiter, sicut, exempli gratiâ, ut, pro simul ac.
- 167 Σέβάζομαι, *fut. σομαι*, idem quod σέβομαι, colo, veneror, religiosè admiror; item, vereor; ἀ σέω, idem; σέβασσάτο τόγῃ θυμῷ secundum quosdam, pro ἀσέβεις ἡγήσατο, id irreligiosum, aut non tutum putavit; secundum alios, religiosum id ei fuit.
- 168 Σήματα, hîc, literæ, vel potiùs, signa quædam alia loco *literarum*.
- 169 Γεῶφω, *fut. ψω*, sculpo, insculpo, fodio, vulnero. Est (secundum Damm.) ἀ γεῶω, i. e. ἰσθίω, et φθίρω; et id ἀ ῥῶω, quod est quidem thema obsoletum, sed radix multarum inde vocum, et generaliter denotat, deminuo, comminuo, concido, destruo, incido, frango. Γεῶφω non videtur Homeri temporibus propriè usurpatum fuisse sensu scribendi, sed tantùm insculpendi figuras, seu signa quædam in tabulam ligneam, ad significandam mentem.
Πίναξ, κοσ, ὁ, tabula; ut, πίνακός τε νῶν, tabulas et asseres navis, *Odyss. μ. 68.* aliquando lanx, vel discus, ut *Odyss. α. 141.* δαιτρός δὲ κριῶν πίνακας παρέθηκεν αἰείρας, coquus autem carniū lances apposit sumens; aliquando tabella scriptoria, codex, libellus, ut hîc; ἀ πῖνος, pinus; quodd ex pineo ligno plerumque fuit confecta.
Πτυκτός, ἡ, ὄν, plicatus, complicatus; ἀ πτύσσω, complico.
Θυμοφθόρος, υ, ὁ καὶ ἡ, corumpens animum, ad mortem pertinens, exitiosus; ἀ θυμός, ἔ, ὁ, et φθίρω, corrumpto, interficio.
- 170 Πνθιρός, ἔ, ὁ, socer, uxoris pater; et πνθιρὰ, ἄς, ἡ, socrus; ἀ πνθός, ιος, τὸ, luctus (inquit Harm.), quia soceri sæpè dolent filiarum vicem, et metuunt ne res illis malè cedant; sed ἐκνρός, ἔ, ὁ, et ἐκνρὰ, ἄς, ἡ, mariti pater et mater, *vid. γ. 172.*
- 171 Πομπή, ἡς, ἡ, missio, ductus comitatus; aliquando solenne spectaculum in morem triumphi. *Odyss. δ. 545.* εἵνεκα γὰρ ξένιοι τὰδ' αἰδολοῖο τίτυκται πομπή, καὶ φίλα δαρά, nam ob hospitem hæc venerandum parata sunt, celebritas, et amica dona; hinc πομπίς, ἰως, *Ion.* ἡς, ὁ, *Odyss. γ. 325.* πομπῆς ἔσονται, duces, ductores aderunt; vel, pompæ tuæ ductores erunt; et πομπύω, *fut. σω, Odyss. ν. 422.* transmittō, transveho; et πομπός, οὔ, ὁ, comes, *Il. ν. 416.* vel, dux viæ, ut *ω. 153.* πομπὴν ὁπάσσομεν Ἀργυφόντην δὲ ἄξι, ducem viæ dabimus Mercurium, qui ducet, &c. τὸ πομπόν, teste Eustath. significat caduceus; ἀ τίμπω, mitto.

Χίμαιρα, ας, ἡ, monstrosa quædam bæstia ; quæ è tribus diversi generis animalibus composita fuit, cujus caput et pectus, vertex scilicet, erat leonis ignemque ex ore efflabat, venter erat capræ, cauda verò draconis ; ἀ χίμαρες, ου, ὁ, hædus hyeme natus : unde χίμαιρα, ας, ἡ, capra, quod ἀ χύμα, ατος, τὸ, hyems.

Ἀμαιμάκιστος, ου, ὁ κὴ ἡ, et -ας, η, ου, insuperabilis, indomitus ; ab α priv. et μάχομαι, cum reduplicat. vel, qui animo est in prælia prono : quasi ἄγαν μαιμάων ἀ μαιμάομαι, impetum facio, et α epitativo et augmentativo, vel immensus ; ex μήκος, ιος, τὸ, Dor. μάκος, longitudo ; hinc ἰστὸς ἀμαιμάκιστος, malus ingens, vel longus, Od. ξ. 311.

Πιφρίμιν, pro πιφρίῳ, vide in φίνω, γ. 281. 180

Κατίπεφνι ; vide etiam in γ. 281. 183

Δύμιναι, subiisse, Dor. pro δύναι, aor. 2. infin. verbi δύμι. 185

Ἵφαιῳ, hic struo. Vid. γ. 125. 187

Ἦς, ιος, bonus, accus. ἡν, ab ἦς. 191

Βασιλῆς, ἶδος, regia, adjunct. fæmin. derivatur ἀ βασιλῆος, ου, ὁ καὶ ἡ, regius ; quod dialysi Ion. fit βασιληῖος, Od. π. 401. ἀ βασιλῆος, Il. α. 9.

Τίμῳ, hic, assigno, partior ; τάμῳ, 3. plur. aor. 2. Vid. τίμιος, 194 β. 696.

Φυταλῖα, ᾶς, ἡ, locus arboribus consitus, hortus, vinea ; ἀ φυτὸν, ὤ, τὸ, 195 planta, arbor, stirps.

Πάτος, ου, ὁ, via calcata, seu trita, v. 137. κiónτις ἐκ πάτου ἐς σκοπὴν, 202 euntes ex viâ publicâ in speculum ; aliquando consuetudo, vel consortium, ut hic ; vel frequentatio, ut Odys. ι. 119. ἐν δ' αἵγες ἀπιρεύσιναι γυγάσιν ἄγριαι, οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπιρεύει, in eâ verò capræ infinitæ nascuntur sylvestres, neque enim frequentatio hominum prohibet ; hinc πατῶν, fut. ἴσω, calco, ambulo.

Χρυσῆνιος, ου, ὁ κὴ ἡ, aureas habens habenas ; ἀ χρυσὸς, οὔ, ὁ, aurum, 205 et ἡνία, ας, ἡ, habena. Omnia apud Homerum (ut annotat Coulon) quæ in pretio habentur, et honore deorum, dicuntur aurea : χρυσάμπυκας ἵππους, ι. 358. δῶμι χρυσάμπυκας, Hymn. 5. vers. 5. Ἀπόλλωνος χρυσάρεον, ι. 509. Ἄρει χρυσιοπέληξ, Hymn. in Mart. 1. χρυσῇ Ἀφροδίτῃ, χ. 470. χρυσοπέφανον Ἀφροδίτην, Hymn. 5. 1. Ἀετίμιδος χρυσηλακάτου, π. 182. χρυσόζυγον ἄρμα, de curru Solis, Hymn. in Solem. 15. χρυσόθερος, Ηρη, α. 611. Λητῶ χρυσοπλόκαμος, Hymn. in Apoll. 205. Ἴειν χρυσόπτερον, 3. 398. &c.

Λισχύνω, pudefacio, erubescere facio, dehonesto, deturpo, ut ε. 24. 209 item, dedecoro, dedecore afficio, ut hic ; -ίμιν, pro ἡν, præf. inf. ab αισχύνη, ης, ἡ, pudor, dedecus ; quod ab αἶσχος, ιος, τὸ, turpitudine : de quo vide β. 119.

Παλαιός, ᾶ, ὃν, vetus, antiquus ; ἀ πάλαι, olim. 215

Ξεινῶν, pro, ξίνων, ἰον, τὸ, manus hospiti datum, λ. 778. τὰ ξείνια, δ 218 ξίνος. Antè.

Φοίνιξ, κος, ὁ, hic, ut δ. 141. purpura, puniceus color ; significat 219 palma, Hymn. in Apoll. 117. et Od. ζ. 163. est et proprium Il. ι. 168. et nomen gentis, ψ. 744. usurpatur et adjunct. ruber, rufus, ψ. 454.

Κάλλιψ, per apostrophum, pro κάλλιπι, ob sequentem aspiratam ; τὰ 223 κάλλιποι ἰθάδι ἦσαν, Il. ι. 364. hoc autem pro κατίλιπι, Æol. syncor.

aor. 2. verbi καταλύω, eodem modo καλλίπτειν, pro καταλύπτειν, κ. 238. et καλλίψην, pro καταλύψην, ξ. 89.

226 Ἀλώμεθα, vitemus, 1. plur. præs. subj. med. verbi ἀλέω.

233 Πιστίω, fidem exigo; πιστόμαι, fidem do; sed apud Homerum, in mediâ voce significat, fidem dare et excipere, ut hic; πιστάσαντο, 3. plur. aor. 1. med. id est, πίστις ἐποιήσαντο ἀλλήλοις, ἰδεξιώσαντο, ἡσπάσαντο, fidem mutuam dederunt; ut et φ. 286. χυρὶ δὲ χύρα λαβόντις ἐπιστάσαντ' ἐπίσσει, manu manum prehendentes confirmarunt verbis; at in pass. Odys. α. 435. ὄρκω πιστωθῆναι, juramento fidem dare, et Odys. φ. 219. ὅφρα μὲ εὖ γινῶται, πιστωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ, ut me bene cognoscatis, et habeatis persuasum in animo, id est, vobis fides facta sit; et Hymn. in Merc. 533. πιστωθεὶς κατέκρινε, certè persuasus animi, annui, id est, mihi fide factâ; δ πιστις, ὡς, ἡ, fides.

236 Ἐνιάβοις, ου, ὁ κὶ ἡ, novem boum, seu ejus nominis nummum pretium valens; δ βοῦς, οὗς, ὁ κὶ ἡ, et ἑνία, novem; quem numerum, quia perfectus est, et propter novem Musas (inquit Coul.) sæpè inducit poëta, ut hic; ἑνιάβοια τύχῃα, ζυγόμενοι ἑνιάπηχυν, α. 270. et Od. λ. 310. ἑνιάροι γὰρ τοί γε κὶ ἑνιάπηχες ἦσαν, novennes cum essent, novem cubitorum erant latitudine; longitudine autem erant ἑνιόργυιοι, novem ulnarum, vid. ἐκατόμβοις, β. 450.

239 Ἐτης, ου, ὁ, civis, socius, amicus; ἀ ἔτος, ἰος, τὸ, annus, ut sit æqualis, coætaneus; vel, ἀ ἔθος, ut sit, qui est alicui familiaris, ἐξ ἔθους; hinc ἱθαῖρος, ου, ὁ, amicus, quasi ἱθαῖρος.

243 Ξιστός, ἡ, ὁ, rasus, scalptus, dolatus; vel, radendo, scalpendo, dolando politus; ἀ ξίω, scalpo, polio.

Αἶθουσα, ης, ἡ, porticus, testudo; ξισταὶ αἶθουσαι, sunt subdiales porticus ex politis lapidibus factæ, inquit Eustath. dicitur verò αἶθουσα, in hac significatione, quasi αἰδομένη ὑπὸ τοῦ ἡλίου, quæ calefit, aut illustratur in sole; vel διὰ τὸ αἰδισθαι ἐν αὐτῇ τοῦ χυμῶνος, quod hyeme calefiant homines in eâ; aliquando partic. est fæmin. ab αἶθω, uro.

Τιτυγμένος, η, ου, exstructus, part. præter. pass. verbi τύχω, fabricor. paro, pro τιτυγμένος, i abjecto; nisi quis malit à τύχω, paro.

245 Διδυμμένος, η, ου, ædificatus, part. perf. pass. verbi δίμω, quod legitur tantum in aor. 1. et præter. pass. Est etiam διδυμμένος, domitus, κ. 2.

246 Μηστὴ, ἡς, ἡ, sponsa, uxor legitima; hinc μνηστύμεαι, et -εῖω, ambio, conjugium peto, nuptias paro; quod à μνάσμαι, reminiscor; item ambio conjugium, Odys. α. 248. hinc μνηστὴς, ἥρος, ὁ, proci, Odys. α. 91. et μνηστὴς, ἡς, ἡ, mulieris conciliatio in uxorem, Od. β. 199.

248 Τέγῃος, ου, sub tecto, sublimis, altus, ut hic; τέγῃοι θάλαμοι, excelsi thalami, qui in superiori domus parte sunt super tecto, ut Eustath. vult; τέγῃω, id est, ὑπερῷ, vel, qui multa tecta, et multas contignationes habent; Τέγῃω, autem, pro quo Τεγῆ, Ion. est oppidum Arcadiæ, β. 607. à τέγῃ, pro τέγῃ, tectum domus; quod à τέγω, teco; pro domo ipsâ utitur Homerus per sync. ut Odys. α. 333. στήθα παρὰ σταθμὸν τέγῃος πίνα ποιητοῖο, stabat sanè juxta limen aulæ, vel domus, bene fabricatæ.

251 Ἠπιόδορος, ου, ὁ καὶ ἡ, mitia donans, aut mitis; interp. ἥπια καὶ

πρᾶτα, τούτῃσι πρᾶντινὰ δουρουμένη κατὰ τὴν παιδοτροφίαν, ingulgentiâ utens in puerorum educatione; *ab ἥπιος, ἴα, ιω, δ. 218. mitis, et ἄφορ, ω, τὸ, donum.*

Φῦ, ἀντὶ τοῦ προσέγγισι τῇ χειρὶ, accessit, hæsitque manui, *pro ὄφρ, 253 aor. 2. à φίω, adhæreo.*

"Ἐπ' ἐνέμαζα, *pro ἐξενέμαζα, per tmesin: ἐξενέμαζω autem, ut et ἐνέμαζω, aliquando simpliciter, profero, alloquor, ut hic et antè, a. 361.*

Δυσώνυμος, ου, ὃ καὶ ἡ, *cujus nomen odiosum est, vel inauspicatum; 258 malus, infaustus, execrandus, detestabilis; δυσώνυμος ὡς Ἀχαιοί, id est, κακώνυμος à δύς, et ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.*

"Ἐνικα, *poët. pro ἤνικα, aor. 1. à φίω, vel, ut alii, ἐνίκω, subj. præf. 258 à verbo ἐνίκμι.*

Ζῆνδω, *libo, vino, lacte, aut simili liquore diis sacrifico; ἐπίνδω, 259 αἶθρα δίνω, libans nigrum vinum, λ. 774. poët. ἐπίνδισκος, π. 227. et Æol. ἐπίνδησα, pro ἐπίνδης, Odyss. δ. 591. fut. ἐπίνσω, aor. 1. subjunct. ἐπίνσης, hic; et poët. ἐπίνσωσι, pro ἱσπύωσι, Odyss. 9. 89.*

Ὀνότῃαι, *reficiaris, Att. pro ὀνότῃ, 2. sing. fut. 1. med. ab ὄτῃμαι, 260 pro ὀτῃμαι, juvor, fructum et utilitatem capio, fruor; ab ὄτῃμαι, juvo.*

Πηϊότα, *Æol. pro πῆς, 3. sing. aor. 2. subjunct. à πίνω.*

Κικμηῶντι, *poët. metri causâ, pro κικμηῶντι ἄνδρας κικμηῶτας, λ. 881. à 261 κικμηῶς, ὤα, ἰς, defatigatus, Ion. τοῦ κ' ἱερίσσι, pro κικμηῶντι, part. præf. à κικμηῶ, in proximo carmine, à κᾶμνω.*

Pro αὔξω, augeo, poëtæ dicunt αἰξω, quasi οὐκ ἐπύχω, non colibeo; αἰξῆμαι, cresco, 9. 66. αἰξέτο ἱερὸν ἡμέρ, crescebat sacer dies.

"Αἰρε, *afferat, 2. sing. præf. imperat. verbi αἰρέω. 264*

Ἀπογυῖω, *fut. ὥσω, enervo, delumbo, membra debilito; à γυῖω, 9. 265 402. membra frango, claudum reddo, enervo; à γυῖω, ου, τὸ, membrum corporis, γ. 34.*

"Αἰπτος, ου, ὃ καὶ ἡ, *illotus; ab α priv. et ἵπτω, lavo; hinc ἀιπτός- 266 ποδῖς, π. 233. illotos habentes pedes; non tantum ablucere manus, sed etiam pedes, religionis erat, antequam diis libâssent.*

Ἀθρόφ, οπος, ὃ καὶ ἡ, *aliquando nigricans; ut hic, et antè, a. 462. hinc Αἰθίοφ, οπος, ὃ, Æthiops; quia vultus ejus, ab æstu solis, niger redditur.*

Πᾶ, *hic, extra interrogationem, ullo modo. 267*

Ἐστὶ, *licet, fas est, pro ἔστι, sic etiam utitur ἦ, licebat.*

Αὔθρον, υ, τὸ, *cruor, seu pulverulentus sanguis; à λύω, solvo: quia 268 solutis venenis, sanguis elapsus, τῷ κρύνῃ fit cruor.*

Πεπαιλαγμένος, η, ου, *œdatus, præf. pass. à παλάσσω, œdo, ε. 100.*

Εὐχεταιῶμαι, *vota facio, preces fundo; ab εὐχή, ἡς, ἡ, preces; εὐχεταιῶμαι, poët. pro εὐχεταιῶσθαι.*

Θύωσι, *poët. pro θύωσι, dat. plur. à θύω, θύως, τὸ, victima, hostia, 270 vel sacrificium; ἱέω, suffimentum: à θύω, sacrifico; hinc θύως, ἱέωσα, ἰς, suffimentis redolens.*

Ἱερεύμεν, *sacrificare, fut. 1. inf. Ion. pro ἱερεύσω.*

275

- 281 ὦ, κεν, utinam.
- 285 Φαίην, existimarim, 1. sing. præs. vel aor. 2. optat. à Φημί.
Ἄτριπος, υ, ó καὶ ἡ, ingratus, injucundus, minimè delectans; *est et*
ἀτρεπής, ἰος, ó κῆ ἡ, idem, τ. 354: ab α, et τρεπω, delecto.
- 288 Κνώεις, ἰσσα, υ, bene olens, à καίω.
- 289 Παμποίκιλος, υ, ó κῆ ἡ, variè pictus; à πᾶς, et ποικίλος, η, ον, varius.
- 291 Ἐπιπλώς, supernavigans, enavigans, navigans; *quidam à πλῶμι ρμ-*
tant factum; alii per apoc. pro ἐπιπλώσας, ασα, αν.
- 292 Τῇ ἰδὲν, subintelligitur κατὰ.
Εὐπατίριος, α, ον, claro patre nata, generosa: ab εὐπάτης, vel εὐπά-
τωρ, quod à πατήρ.
- 294 Ποικίλμα, τος, τὸ, varius, vel versicolor ornatus, variegatio: à ποι-
κίλλω, variego, variè distinguo; *quod à ποικίλος, η, ον.*
- 300 Ἱέρια, ας, ἡ, sacerdos, fœm. ab ἱερός: sed ἱερῖον, Ion. ἱερῆιον, υ, τὸ, γ.
159. ovis quæ in honorem Dei mactatur.
- 301 Ὀλολυγῆ, ῆς, ἡ, τῶν γυναικῶν εὐχῆ, Eustath. vel φωνῇ γυναικῶν, ἥ ποι-
ῆται ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐχόμεναι, vox mulierum quam orantes edunt in tem-
plis, vel simpliciter, ejulatus, clamor cum lamentatione; *idem ὀλολυγ-*
μὸς, εὐ, ó, ab ὀλολύζω, Odys. γ. 450. cum clamore ploro, exclamo,
ululo, per onomatop.
- 305 Ἐρυσίπτολις, ἰος, ó καὶ ἡ, custos urbis; ab ἑρύω, traho, custodio, et
πόλις, poet. pro πέλις, ἰος, ἡ, Palladis epitheton: potest etiam exponi,
quæ urbes vastat, et distrahit civitates; nam ἑρύω significat tam ἰλ-
κύειν, quàm φυλάττειν.
- 306 Ἄξον, frange, 2. sing. aor. 1. imperat. verbi ἄγω, vel ἄγνυμι.
- 311 Ἀνανύω, fut. σω, renuo, denego; ἐκινύω, annuo.
- 316 Αὐλή, ῆς, ἡ, hîc, aula. Vide δ. 433.
- 317 Ἐγγυθι, prope; regit gen. poet. pro ἐγγὺς, idem.
- 320 Πέρεος, υ, ó, annulus, seu fibula, cujus circumplexu hastæ ferrum
cum ligno coercetur; à πέρεος, υ, ó, rete piscatorium ex vitili contex-
tum: general. omnia rotundæ et orbicularis formæ; à περιέειμαι, vel
περιέχω, vel πύλω.
- 321 Ἐπω, curo, tracto, scribitur à quibusdam cum tenui: sed composi-
ta μελέπω, δς. potius cum aspero in hâc significatione scribendum de-
monstrant; τὸνχ' ἴποντα, id est (inquit Eustath.) ἀμφέποντα καὶ περὶ
αὐτὰ ποιοῦμενον significat et sequor; sed tum usurpatur potius ἴπομαι
ἔπω cum leni, dico.
- 322 Ἀφάω, palpo, contrecto, tango; ἀφῶντα, poet. pro ἀφῶντα venit
ab ἀφή, ῆς, ἡ, tactus; quod ab ἄπτομαι, tango; sed ἀφάνω, sicco, uro,
inediâ exaresco.
- 323 Δμωῆ, ῆς, ἡ, serva, ancilla; à δμῶς, ὡς, ó, τ. 333. servus; est et
δμῶς, serva, et δμῶς, servus, et δμῶς, adject. servilis; à δαμῶν, do-
mo, subjicio, quasi domitus servitute.
- 326 Καλᾷ, opportundè, hîc, adverb.
Ἔθειο, imposuisti, 2. sing. aor. 2. med. indic. Ionic. pro ἐπίθω, ab
ἐπιθεῖμι, concipio, impono, repono. Vid. δ. 410.
- 329 Ἀμφιδίδμη, 3. sing. perf. med. à δαίω, uro. Vid. β. 93.
- 331 Ἄρα. Vid. γ. 268.

Θίρω, calefacio, **θίρωμαι**, calefio, uror, ut *hîc*; aut calefacio me, ut *Odys.* τ. 507. *ἀσπασίω πυρὸς ἔλκετο διφρὸν Ὀδυσσεὺς θιρόμενος*, prope ignem traxit sedem Ulysses calefaciendus, *vel*, ut se calefaceret; à *θίρος*, *ως*, τὸ, æstas, messis; nisi malis hoc à *θίρω* derivari, quidd eo tempore maximus calor vigeat; est et *θίρω*, ε. 348. et *θιρώμενος*, *Odys.* ι. 376. calefacio; à *θιρός*, ἡ, ὁ, calidus, α. 426. quod à *πρᾶτ*. pass. *θίρω θιρίω* autem *Odys.* ε. 23. calesco, calefio.
Συρίθηναι, *hîc*, animadverto, *σύνθη*, 2. sing. aor. 2. imperat. med. 334
Vid. α. 75.

Νίμισσις, *ως*, ἡ, indignatio, β. 223. pro *νίμωσις*, ε *geminatur poetiçð*. 335
Προτρέπω, ante me verto, propello, item, hortor; *hîc* verò, cedo: 336
πρωτρεπισθῆναι, aor. 2. inf. med.

Ἐπαμύχω, *vel* *ἐπαμύχομαι*, alterno, alternatim quid facio, ut *hîc*; 339
aliquando permuto, ἵκη τ' ἐπαμύχεται ἀνδρας, alternis vicibus hominibus victoria accedit; *ἀμύχω*, et *ἀμύχομαι*, idem.

Μισύμι, sequor, post eo; *ab* ἴμι, eo.

341

Προφέρω, *hîc*, profero, asporto; *προφέρων, οὐσα, οἱ, part. præs.*

346

Θυάλλα, π, ἡ, turbo, procella, *propriè venti*; à *θύω*, impetu furibundo feror, et *ύάλλω*, quasi ventorum complicatorum vis impetuosa, aut potiùs à *θύω*, et *άλλα*, quasi *θύουσα άλλα*, furens turbo, *metaph. dicitur, Od. μ. 68. πυρὸς τ' ἰλοοῖο θύλλα*, ignis perniciosi procella.

Ἀπόιεσι, poet. pro *ἀπεισι*, 3. sing. aorist. 1. *Quidam deducunt ab* 348
ἀπύρω, composito ab ἀπὸ, et ἴρω, pro *φθίρω*, corrompo, *cujus futur. Æol. ἴρω*, aor. 1. ἴρω, sine augmento; alii autem ab ἴρην, et dicunt ἴρην dici *Æolicè* pro ἴρω (ut *ἀργινὸς*, pro *ἀργινὸς*) idem quod *φθίρω* alii denique componunt ἴρην ab ἴρω, et ἴω. Metaphora ducta à liquidis terræ affusis, quæ ita pereunt, ut nunquam attolli possint; ἴρην enim ex dicuntur res, quæ pereunt: et ἴρην jubetur aliquis, id est, abire in malam rem, ut 9. 164. et dicitur ἴρην, qui inauspicatò et cum malo fato venit, ut 9. 239. et qui ægrè it, vel difficulter graditur, ut ε. 420. de Vulcano claudicante; *ἀπόιεσι*, abreptum, aut deglutitum perdidit, mersit: *ἀπίνηξι*, *vel* *διέφθιρι*.

Τεκμαίρομαι, molior, ad machinor, statuo, ut *hîc*, et *Il. α. 70. ali-* 349
quando perficio, ad finem perduco, ut Odys. η. 317. κομπήν δ' ἐς τὸδ' ἔγὼ τεκμαίρομαι, reductionem verò in hoc ego perficiam; *aliquando prædico, prænuntio, conjicio, præsagio, ut Odys. λ. 111. τότε τοι τεκμαίρομ' ἔλθερον*, tum tibi prædico mortem; *legitur et cum infinitivo, Hymn. in Apoll. 285. τεκμήρεωτο Φοῖβος Ἀπόλλων νηὶ ποιήσασθαι*, statuit Phœbus Apollo templum facere; est et *τεκμαίρω*, certis signis ostendo: sed non apud Homer. hinc *τεκμήριον*, ἡ, τὸ, signum indubitatum; à *τεκμωρ*, τὸ, finis; item, prodigiosum signum; sed apud Homer. *τέκμωρ*, signum, α. 525. et finis, *Odys. δ. 573. ἔκετο τέκμωρ*, pervenit ad locum destinatum, ε. 20. sumitur pro fine vel scopo in actionibus proposito, ut α. 30.

Ἐπαυρήσασθαι, fruiturus, fut. 1. med. verbi *ἐπαυρίω*.

353

Σὺ φείνης, pro σὺ, aut potiùs σὺ κατὰ φείνας.

355

Ἀμφιβάϊν, *hîc* circumceo, ideoque invado; *ἀμφιβάϊεν*, 3. sing. perf.

- 356 Ἄτη, α, ἡ, *hīc*, injuria, *proprīa* clades, nocumentum. *Vide* ι. 500.
- 358 Ἀειδήμι, υ, ὁ καὶ ἡ, celebratus carminibus, decantatus; *tam in ma-*
lam partem, ut *hīc*, *quā*m in bonam, ut *Hymn. in Apoll.* 299. *de tem-*
pore; αειδήμι ἔμμεναι αἰνῶ, ut celebre perpetuū esset; ab αἰδῶ, ἤ, ἡ,
cantio; quod ab αἰδῶ, cano.
- 362 Οἱ, nomen pluralis; ab ὁ, ἡ, τὸ, artic. praepons.
Οἱ, sibi, dat. sing. ab ὃ, οἷ, ἦ.
Οἱ, qui, nomina. ab ὅς, ἣ, ὅ, relat. seu artic. postpos.
Οἱ, circumflex. pro ὅπου, ubi, ut, quandoquidem.
Οἱ, pro οἷα, qualia; et οἷα, ceu, tanquam.
Οἱ, adverb. hei.
- 367 Ἰπότερος, ὅπου, ὁ καὶ ἡ, rediens, redux; ἀ τρίκω.
- 373 Ἐφίστημι, sisto juxta: sed tam composita ab ἴστημι, quā ἴστημι, in
aor. 2. et perf. habent neutram signif. adēd ut ἴφιστήμι sit, stetit, vel
astitit; est autem ἴφιστήμι, pro ἴφιστήμι, plusq. perf. pleonas. literae ι.
Μύρομαι, lugeo, fleo, lamentor; item, fluo; ἀ μύρω, fluo, stillo,
fundo.
- 374 Ἐδον, intus; ab ἐν, in.
- 376 Εἴω, eja; adverb. hortantis.
- 378 Εἰς γυνάων, ἡ ἐνατίων, subintelligitur οἶκον.
Εἰνάτης, ἡ, fratria, id est, uxor fratris; dicitur παρὰ ἐνάτην,
cubare, ut sit quasi ἐνάτης, cohabitatione juncta; ἐνάτης καλῶνται αἱ
τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες πρὸς ἀλλήλας, ut Helena et Andromache.
- 380 Εὐπλόκαμος, υ, ὁ καὶ ἡ, pulchros cincinnos, vel cirros habens, ut
εὐπλόκαμος κρίνη est et pulchrum habens crinem; ἀ πλόκαμος, ἄμω,
ὁ, longus crinis, coma, crines plexi et intorti, cirri, vel nodi crinium
nexorum, ξ. 176. idem. πλοκαμῖς, ἴδος, ἡ, et πλοκάς, ἄδος, ἡ, ἀ πλοκή, ἡς,
ἡ, implicatio, quod ἀ πλίκω, plico; est et εὐπλοκαμῖδες Ἀχαιοί, *Odyss.*
β. 119.
- 381 Ὀτρερὶς, εἰς, εἰς, sedulus. *Antē*, α. 321.
Ταμίη, ας, ἡ, proma, dispensatrix; ἀ ταμίης, υ, ὁ, dispensator, pro-
mus. *Vide* δ. 84.
- 394 Πολύδωρος, ὄρω, ὁ καὶ ἡ, multa donans, *hīc*, qui ingentem dotem attu-
lit; ἀ δῶρον, υ, τὸ, donum: est et Πολύδωρος, proprium, υ. 407. et π.
175. Πηλῆος θυγάτηρ καλὴ Πολυδώρη.
- 400 Ἀταλάφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, infans animo juvenilia, vel potius puerilia
sapiens, tenellus; ab α, non, ταλάω, patior, et φρὴν, ἐνός, ἡ, animus:
quod sint plerique animo impatientes: vel potius ab ἀταλῖς, λῆ, λὸν, te-
ner, juvenilis.
- 403 Ἀστυδάει, κτος, ὁ, nomen proprium filii Hectoris; ab ἄστυ, υος, τὸ, et
ἄναξ, κτος, τὸ, quia Hector pater princeps fuit civitatis Trojae, et eam
tuebatur solus, ut et addit Homerus sequentibus verbis.
- 408 Ἀμμορος, ὄρω, ὁ καὶ ἡ, expers; item, infelix, misera; δύσμορος, ut *hīc*,
ab α priv. et μῖρος, υος, τὸ, pars, portio; plerumque fatalis portio, fa-
tum; aliquando mors, aliquando infortunium; et geminatur μ ποῖτ.
- 409 Κτανύσσειν, Ion. dialysi, pro κτανῦσιν, fut. 2. κτανῦ' ἀ κτάνω.
- 411 Ἀφαιμαρτάω, aberro, privor, orbatus sum, ἀφαιμαρται, υσα, ον, part.
aor. 2.

Θαλπυρά, ἥ, ἡ, foveo, fervor, solamen, lætitia, voluptas; θάλλω, 412
foveo, calefacio, *Odys. φ. 179. est et θαλπίων, pro θαλπιῶν, à θαλ-*
πίῳ, Odys. τ. 319. hinc proprium θαλπίος, ἰσ, ὁ, β. 620. dicitur au-
tem θάλλω, quasi θάλλω ποιῶ.

Ἄμει, Dor. pro ἰμει, ἡ, ὄν, vel potius ἰμειντες. 414

Κατίκη, aor. 1. verbi κατακαίω, vel potius κατακαλο, à καίω, uro, fut. 418
καύσω, aor. 1. ἔκησ, cujus generis sunt, χῖω, aor. 1. ἔχην, vel ἔχινω σῖω,
aor. 1. ἔστω, ἄλιω, aor. 1. ἤλινω, sablatâ futuri consonante; hinc κα-
τακόμεν, η. 333. et κατακήμεν, η. 408. Ion. pro κατακῆμαι, in infin. pro
quo κακῆμαι, *Odys. λ. 74.*

Πτελίω, ας, ἡ, ulnus, quasi πτελίω, à πτάλω, folium. 419

Φυτίω, fut. σω, planto; à φύω, gigno; ἰφύτιον, 3. plur. aor. 1.

Ἴος, ἰα, ἰον, solus, unus, ab ἰς, unus. 422

Εἰλάπυς, ὄδω, ἡ, καὶ ἡ, vertens et curvans pedes eundo; ab εἰλώ, et 424
πῆς, boves dicuntur εἰλαπυδεις, quia εἰλίσσονται τοὺς πόδας κατὰ τὴν περὶαν.

Θαλίη, εἰ, εἰν, florescens; itaque pro juvene sumitur; aliquando 430
tener; à θάλλω, germino.

Ὀρφανικός, ἡ, ὄν, pupillaris, ad pupillum pertinens; aliquando idem 432
quod ἑρφανός, ἡ, ὄν, orphanus, pupillus, id est, qui caret parentibus suis,
et destitutus auxilio aliorum; ab ἑρφός, id est, σκεπτός, est enim ἑρφανός
quasi in σκεπτῷ ὄν, vel quasi εἰσφανός, ab εἰς, solus, et φαίνομαι, appareo;
orphanus enim est ὁ μόνος φαινόμενος καὶ γονίς μὴ ἔχων.

Ἐρινός, ὤ, ὁ, caprificus, ficus sylvestris; ἀπὸ τοῦ ἐρίζω, contendo; ar- 433
bor enim contentiosa in muros assurgit, Coulon.

Ἀμβάτος, α, ὁ καὶ ἡ, cui datur ascensus, qui ascendi potest, ascensi- 434
lis; ab ἀνὰ, ἐν βαίνω hic de urbe dicitur, *Odys. λ. 315. de caelo.*

Ἐπίδρομος, α, ὁ καὶ ἡ, accessu facilis; planus, expositus incursioni-
bus; ab ἐπιδρομή, ἥ, ὄν, incursus, ab ἐπιτρέχω, percurro; τρέχω format
tempora ab inusitato δέριμα.

Ἀμφ' Αἴαντι δύνω, καὶ, &c. id est, Ajaces; nam οἱ ἀμφί, aliquando sig- 436
nificat istam primariam personam solam, quam regit post se in accusa-
tivo: οἱ ἀμφὶ Πριάμω, id est, Priamus; οἱ ἀμφὶ Ὀρφέϊ, id est, Orpheus,
&c. Sic hic, et in sequentibus verbis; οἱ ἀμφὶ Ἀτρείδαις, id est, Atridæ;
aliquando hoc phrasi denotatur et homo et comitatus ejus.

Ἦπυ, sive. 438

Αἰδίομαι, hic, vereor. 442

Ἐλκισίπιπλος, α, ὁ καὶ ἡ, vestem trahens, quæ peplum gestat fluxum,
et longum; à πίπλος, α, ὁ, et ἔλκω, traho.

Ἀλυσκάζω, vito, devito; ab ἀλύσκω, idem. 443

Μάδον, didici, 1. sing. aor. 2. Ion. pro ἡμάδον, à verbo μαίνομαι. 444

Εὔμειλιω, gen. sing. ab εὔμειλις, α, ἡ, Ion. ἰω, ὁ, fraxinæ hastæ peri- 449
tus, μ poet. geminato, ex ἰω, et μελίω, ας, ἡ, fraxinus.

Ἀικαίζω, cogo; ab α privo. et ἰκάνω, gen. ἰκτός, voluntarius; at ἀικαί- 458
μινος, ἰνῆ, ἰνόν, invitus.

Χήτος, ὅς, τὸ, privatio, orbitas, viduitas, indigentia; hinc χενίζω, in- 463
digeo, deficio; à χατίω, egeo, indigeo.

Δούλις, ἰω, ὁ καὶ ἡ, servilis; à δούλος, α, ὁ, servus.

Τιβητιάς, per syncop. pro τιβητικός, hoc autem Βεωτ. pro τιβητικός, νῖα, 464

- δι, δ τίθηται, *Iliad.* ε. 12. *præst.* verbi θήσκω. *Obliqui* autem hujus participi τίνων, apud *Homer.* modò per α, ut hìc; modò per ε, ut *Od.* α. 56. ut metrum postulat, effèruntur; est et τίνωντι, *Odys.* τ. 331. idem accidit in τίνων, nisi magis placeat, ut τίνων, sit dictum poet. pro τίνων, hoc autem per epenthesis τῷ ε, pro τίνων, hoc autem per syncop. Attici pro τίνων, vel τίνων, quorum prius dicitur *Ion.* pro τίνων, posterius pro τίνων, δ τίθημι, ut ἰστῶς, ab ἰστημι. *Vide* γ. 102.
- Κυτὲς, ἢ, δι, fossitius; χυτὰ γαῖα, terra quæ ex sepulchris aut fossis effoditur, quâ mortui, aut quodcunque sepelitur, obruuntur; δ χίω, è terrâ fusili educo, vel terrâ aggestâ extruo; vel γῆν ἐπὶ χυτῶν τοῖς τίνωνσι, id est, sepelire, humare, ut *Iliad.* ψ. 256. χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχουσαν et *Odys.* γ. 258. θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχουσαν.
- 474 Κύν, et κύων, fut. ἴσω, utero gesto, sum grvida; item osculor, ut hìc, *Odys.* π. 15. ubi κύσσι, poet. pro ἔκῃσι, δ κύων, in utero gesto, τ. 117. et ψ. 266. δ κύων, osculor, venit κύων, idem, *Odys.* δ. 522.
- Πῆλι, 3. sing. aor. 1. sine augmento, δ πάλλα, vibro; aliquando libro.
- 477 Ἀριπεπής, ἴος, ὁ καὶ ἦ, valde decens, illustris; ab ἄρι, valde, et πέπω.
- 480 Βροτός, ὄσσα, ὄιν, saniosus, cruentus, cruore respersus; βρότος, ε, ὁ, cruor; hinc βροτός, fut. ὄσω, inficio cruore, *Odys.* λ. 41. βροτομένη τύχη, cruenta arma; sed βρότιος, ου, ὁ καὶ ἦ, humanus, seu mortalis, *Odys.* τ. 545. quod δ βροτός, οὔ, mortalis.
- 484 Δακρυόεις, ἴσσα, εν, ὁ, lacrymans: hìc δακρυόιν, adverb. lacrymis effusus.
- Νόω, fut. ἴσω, intueor, hìc.
- 486 Ἀναχίζω, tristitiâ afficio; ἀναχίζω, 1. sing. imperat. pass. *Ion.* pro ἀναχίζε, est et ἀνάχω, 3. 207. et ἀναχίω, vel ἀναχήμει, μ. 179. idem; ab ἄχος, ἴος, τὸ, cum reduplic. Att.
- 488 Πιφυγμένος, η, εν, pro πιφυγμένος δ φύνω.
- 491 Ἠλεκάτη, ης, ἡ, instrumentum quoddam mulierum nentium, circa quod lanam et linum volvunt, colus; item, machina in summis navigiorum; in plur. ἡλεκάτα, neut. fusus, lanæ colui circumvolutæ, fila, stamina, *Odys.* ζ. 53. ab eodem ἡλεκάτη, quod, secundum quosdam, est quædam machina piscatoria; derivatur ἡλεκάτη, ab ἡλάω, agito; vel potius ab ἡλάσκω, vagor, errabundus circumeo.
- 496 Ἐντροπαλίζω, respecto, reflecto inter eundum; δ τροπαίω, idem quod τρέπω, verto.
- 505 Σύνωτο, properabat, 3. sing. aor. 1. med. ab ἴσσω, δ σίω.
- 506 Στατός, ἢ, δι, stans, qui diu stat; στατός ἵππος, equus qui in stabulo continetur, ut hìc, et α. 263. hinc στατίζομαι, sto.
- Ἀκοστή, fut. ἴσω, hordeo saginor, pascor; ab ἀκοστή, ἦς, ἡ, hordeum.
- 507 Κρουάινω, pulso pedibus, lascivè salto, ut hìc, pro κρουαίνω δ κρούω, pulso.
- 509 Κυδιάω, glorior, superbio, κυδιάων, ὄσσα, ὄον, et poet. κυδιών, δ κῦδος, υς, τὸ, gloria.

Ἀγλαία, ας, ἡ, *Ion.* ἀγλαία, splendor, pulchritudo; ab ἀγλαίῃ, οὗ, 510 splendidus; quod ab αἴγλη, splendor, et ornatus; dicitur autem αἴγλη, ας, ἡ, quasi ἰφ' ἢ τις ἀγέλλεται, quo quis ornatur; vel παρὰ ἄγαν ἄλλασθαι, quia splendida micant, et salire videntur.

Ἦθος, ιος, τὸ, unde plur. ἦθη, ἦθη, propriè sedes consuetæ, locus con- 511 suetus, item domicilium, mansio, locus natalis; item, mos, consuetudo, indoles; ab ἦος, atque pro eo sæpè usurpatur.

Ἠλίκτηρ, ερος, ὁ, sol, apud *Homer.* ab ἄλκτρος, υ, ὁ κὶ ἡ, lecto ca- 513 rens: quia sol è lectis discedere cogit; vel, quia ipse est ἄλκτρος, id est, ἀκοιμήτως εἰλούμενος ἡλίκτρον, υ, τὸ, electrum, *Odys.* β. 73.

Καγχηλάω, cachinnor, lætor, gestio, exulto: item καγχᾶζω, vox 514 facta per onomatop. καγχηλάωσι, pro καγχηλῶσι.

Ὀαριζέω, loquor, propriè cum mulieribus, muliebriter garrio; vel, 516 colloquor familiariter sicut cum conjugē: ab ὄαρ, ερος, ἡ, uxor, ι. 327.

Ἦθις, allocutio, seu vox junioris ad seniore[m] reverentiæ causâ, vi- 518 delicet, dignissime, venerande, *Odys.* ξ. 147. ἀλλὰ μιν ἦθις καλῶν, voco illum divinum hominem; θῦον ἄνδρα, θαυμαστὸν ἄγαν, πρῶτον αἰδελφόν. sic *Didym.* à θῦος, pleonasmo τοῦ η, ut ἦσσις, pro βασις.

Ἐπαισίμων, adv. hic, opportune, commodè; pro ἐπαισίμως ab ἐπαίσι. 519 μος, ου, ὁ κὶ ἡ, quod pro diversâ primitivi αἴσα significatione diversè significat, idoneus, æquus rerum æstimator; significat etiam, fatalis, fatale portendens: item, qui decenter facit aliquid: item, recti a- mans; ab αἴσα, ας, ἡ, fatum, parca, sors, pars, officium, ut priùs dic- tum est.

CLAVIS HOMERICA

IN H' ILIADIS.

ΠΥΛΕΩΝ, *Ion.* pro πυλῶν, januarum, gen. pl. *Ion.* πύλη, ας, ἡ. 1

Κῆ, accurrit, 3. sing. imperf. *Ion.* pro ἐκίη, verbi κίη. 2

Ἐλάτῃ, ας, ἡ, meton. materiæ remus, hic, ideo quod apud antiquos 5 ex abiete factus. Vid. ι. 560.

Κορυήτης, υ, ὁ, clavator, vel, qui clavâ pugnat; à κορυή, ας, ἡ, clava, 9 virga capitata, υ. 141.

Στιφάνη, ας, ἡ, hic, quædam species galeæ eminentias habentis, sed 12 significat quamvis eminentiam, ι. 138. κατὰ στιφάνη, de summo vel cacumine montis.

Ἐπιέλωμος, pro ἐπιελλόμενος, ἐνη, υνοι, hoc autem poet. pro ἱεαλλόμενος 15 ἐπι poet. suam servat vocalem, et Æolicè vertitur aspirat. in tenuem, per Syncop. ab ἄλλομαι.

- 21 Ἐκκατιδὼν, *decompos. ab ἐξ et κατιδὼν, ab εἶδω, video, ante; a. 2. ἰδῶν, in reliquis modis manet tantum: imper. ἰδὲ, optat. ἰδοίμι, subjunct. ἰδω, infin. ἰδῶν, partic. ἰδὼν, εὔστα, ἰν.*
- 22 Συναντίστην, *occurrerunt, 3. dual. aor. 2. verbi poet. συνάντομαι pro συναντάω, idem.*
- 26 Ἐπιραλκῆς, ἰος, ὁ καὶ ἡ, *dubius, anceps; quasi anceps robur; dicitur victoria ἐπιράλκης, quia alteri semper tribuit ἀλκήν vel quia νίκη τῷ ἀλκήν δίδωμι, robusto et praestanti concessa; vel quia ἐπίρωτι, et per vices, jam uni parti, mox alteri comparat ἀλκήν ἀλκή, ἤς, ἡ, vis, robur, remedium.*
- 30 Σήμερον, et Att. τήμερον, *hodie: ab ἡμέρα, ac, ἡ, quod ἀπὸ τοῦ ἄμα ἡ μένεται. Vid. a. 590.*
Ἵστειον, *posthac, antea; ab ἵστυες, ἱεα, ἱεν, posterior.*
Τίκαμρ, τὸ. *Vid. ζ. 349.*
- 32 Διαπραθείην, *evertere, vastare, eripere: est aor. 2. verbi διαπρέθω ἴω, poet. pro ἴν.*
- 36 Μίμενας, *cupis, 2. sing. praet. med. verbi μένω, idem quod μένω.*
- 39 Ἦν, si; ἦν, quam, item suam; ἦν, erat; *interdum pro ἱστὶ interdum pro ἱστῇ, licebat; interdum pro ἥσαν interdum pro ἱφην.*
Οἶσθι, *seorsum, ab unâ solùm parte; οἶσθι οἶος, cum solo solus.*
- 41 Ἀγασσόμενοι pro ἀγασόμενοι, *ab ἀγάζομαι, idem quod ἀγάω.*
- 44 Συντίθεμι, *compono, antè: συντίθεμαι, componor, interdum assentior; item, adverto animum, intelligo, ut hìc; σύνθετο, Ion. pro συντίθετο, 3. sing. aor. 2. ind.*
- 45 Μητιάσει, *poet. pro μητιάσει, ex contracto μητιάουσι, 3. plur. praes. verbi μητιάω, consulto, delibero, et molior; hinc μητιάσθι, χ. 174. pro -άσθι est et μαρίζομαι, et μαρίεμαι, γ. 416. idem, ἀ μῆτις, ἰδος, ἡ, consilium.*
- 55 Ἀνίεργω, *cohibeo; ab ἵεργω, ante.*
- 59 Λιγυπῆς, ὤ, ὁ, *idem quod γῶψ, πῆς, vultur; sunt qui interpretantur aquila.*
- 61 Εἶλατο, *vide εἶπαι, ante, β. 137.*
- 75 Ἴθι, ἴτω, 2. et 3. sing. imperat. verbi, *ab ἵμι, eo.*
- 77 Ταναήκης, et τανυήκης, ἰος, ὁ καὶ ἡ, *protensam, seu longam habens cuspidem; ab ἀκὴ, ἥς, ἡ, cuspis, et τανύω, ἀ τάνω, idem; si autem significat longus, protensus, duntaxat ἀ τανύω, factum est: non habet ἀκὴ in se inclusum.*
- 80 Λιλάχουσι, *praet. med. ἀ λαγχάνω hìc significat transitivè, sortiri facio, tribuo, reddo participem.*
- 81 Εὐχος, ἰος, τὸ, *gloriatio, vel potiùs, gloria, honor; ab εὐχῇ, ἥς, ἡ, precatio, votum.*
- 83 Κεμήω, κεμαίνω, et -νυμι, et κεμαῖω, *suspendo; κεμήω, pro κεμαῖω, contract. ex κεμαῖω. Poetæ enim in verbis in αω, si contractio fit in ω, aliud α contractioni praeposunt, vocali longâ praecedente: brevī autem ε, ut πιδάω, πιδίω κεμήω, κεμαῖω, κεμήω, ut prius dictum. Fortasse (inquit Harm.) ἀ κέρα, caput: ut σῖτ, ἀ καπῖτε pendere facio.*

Ταρχύνω, ταρχύνω, et ταρχύνω, sepelio, exequias facio; ἂν τέρχω, α, τὰ, 85
exequiæ; ἀπὸ τῆς ταρχύνω.

Χύσσωσι, vide χύτος, ante, ζ. 464.

Ὀλαίται, peribit, 3. sing. ab ὀλῆμαι, fut. 2. med. verbi ἱλλῶμι.

Ἀλδοθῆν, verebantur, 3. plur. aor. 1. βαοῖ. pro ἡδύομαι, verbi 93
αἰδῆμαι.

Ἀναισμαι, abnuo, recuso; ἀνίσταται, aor. 1. infin. med. plerumque
absolutè, aliquando cum infin. ut Iliad. ε. 500. ἀνίστατο μᾶλλον ἰλιότα
aliquando cum accus. personæ pro repudio, respuo, (et secundum quos-
dam) aspernor, ut Odyss. θ. 212. τῶν δ' ἄλλων ὕπαιρτιν ἀναισμαι οὐδ'
ἀθιγίζω, aliorum utique nullum rejicio, neque despicio; ab α privat.
cum v interjecto, et αἶνος, ου, ἰ, assentatio, laus; quidam volunt pro-
priè dici de recusatione circa nuptias, aut concubitum, et ex ἀναισμαι,
derivant.

Στοναχίζω, et -ομαι, gemo, ingemisco, suspiro; ἂν στοναχῇ, ῆς, ἰ, ge- 95
mitus, suspirium, quod ἂν στυγῆς, ἡ, ἐν, angustus.

Ἀπυλότης, ἡς, ἰ, minax; ἰtem, jactator, ut hic; cujus fecmina. ἀπυ- 96
λότης, ας, ἡ, ab ἀπυλῶ, minor, jacto.

Αἰνότης, ἂ re gravi; αἰνῶν αἰνῶς, magis magisque grave.

Ἀφροσύνη, ἡς, ἡ, amentia, dementia, insipientia; ab ἀφρον, ους, ἰ, καὶ ἰ, 97
quod ab α privat. et φρῆν, νὸς, ἡ, mens.

Ἀντιβαλῶ, fut. ἴσσω, occurro, cum dat. Vid. δ. 342.

Ἀδύς, intrepidus, poet. pro ἀδύς, ἰος, ἰ, καὶ ἡ, pro quo est etiam ἀδύς, 114
poet. θ. 423. ab α privat. et δύς, ἴος, τὸ, metus; est etiam ἀδύς, impu-
dens, quasi ἀδύτος, qui coerceri nequit; ἂ δύνω, ligo.

Μίθος, υ, ἰ, labor, pugna, bellum, tumultus; ab ἰμοῦ θῦν (inquit
Harm.), quod in pugná sit, ut Hom. ait, συμφορῇ ἀρετῇ, virtus sive vis
juncta et collata, Iliad. ι. 237.

Ἀκέρητος, υ, ἰ, καὶ ἡ, qui scopis mundatus non est, incultus, minimè
ornatus; ab α privat. et κερῶν, verro, purgo; hic autem ἀκέρητος, seu
ἀκέρητος, est, insatiabilis; ἂ κερῶν, satio.

Ἀσπασίς libenter; ab ἀσπᾶσις, ἰα, ἰον, qui amplectendus est, op- 116
tatus, θ. 488. ab ἀσπάζομαι, amplector comiter, et amicè excipio;
vel ὁ τις ἐπισκᾶ, quod quis attrahit, et consequatur; est et ἀσπαστός, ἡ,
ἰν, idem quod ἀσπᾶσις, Odyss. ι. 397.

Ἀδελφός, pro ἀδελφός, ὅ, ἰ, hoc autem pro ἀδελφός, ὅ, ἰ, frater.

Ἰππηλάτης, ου, ἰ, equorum agitator, eques; ab ἵππος, ου, ἰ, et ἱλάν- 125
τω hinc ἱππυλάσις ἴδως, equestris via, α. 340. et ἱππύλατος, scilicet τί-
πος, locus equitabilis, vel spatiosus, et agendis equis accommodus, δ.
607.

Μίλος, ους, τὸ, membrum, ut hic, carmen.

Ἥδῃμι, pubescam, 1. sing. præs. opt. act. verbi ἡδᾶω.

Ἐπικλήσις, ους, ἡ, cognomen, cognominatio; ab ἐπικαλῶν, cognomi- 138
no; quod ἂ καλῶν.

Στυγνὸς, pro στυγνός, hoc autem pro στυγνός, ὅ, ἰ, καὶ ἡ, arcta via, 143
angusta via; ἂ στυγῆς, ἡ, ἐν, angustus, et ὀπή, ῆς, ἡ, foramen.

Χρησιμῖν, juvo, prosum, propulso, ut hic quasi χρησιμῖν, ἂ χρησιμῖν, 144
ἴση, ἡ, ἰ, utilis, ἂ χρεῖν, commodo.

- Ἵποφθαίς, ἄσκα, ἀν, praeveniens, *part. aor. 2. med. ὑποφθαίμενος, ἴνα, εν, idem, Odys. δ. 547. ab. ὑπὶφθην, quasi ab ὑπὶφθηνμ᾽ est autem thema φθαίνω, fut. 1. φθαίσω, aor. 2. ἴφθην.*
- 145 Πιρυνάω, et -ίω, fibulā subnecto, *vel in genere, trajicio; à περιώνη, ης, ὀ, fibula; quod à πέρω.*
Ἐράδομαι, hīc, stratus sum; ἱερίσθην, 3. sing. aor. 1. pass. ab ἱερίδω, figo, firmo; *item incumbo, seu decumbo.*
- 146 Ἐξουαρίζω, fut. ξω, hīc, spolio, ab ὑναρίζω, idem; *significat etiam occido, ut ante dictum est.*
- 151 Τρεμέω, tremo; à τρέμος, ου, ὀ, tremor; *quod à τρέμω hoc autem à τρέω, idem.*
Τλῆμι, porto, tolero, audeo, fut. 1. τλήσω, praet. τίληκα, a. 2. ἔτλην hīc dicitur Atlas, cum a epitat. quia cælum humeris portat.
- 155 Μήκιστος, ἴσση, ἴστος, procerissimus, longissimus, à μήκος, τος, τὸ, longitudo, prolixitas; *quod παρὰ τὸ μακρὸς, cujus comparat. et μακρίων et μακίων à quo μήκος, converso a in η. inde deducit Eustath. μῆκων, ὠτος, ἦ, §. 306. papaver.*
- 156 Παρήγορος, ὄρω, ὀ κὲ ἦ, protensus, extensus, prominens ubique; *proprīe, equus ad jugum devinctus; παρήγορος ἴθα κὲ ἴθα, id est, εἰς μήκος ἐκτεταμένος, in longitudinem extensus; sic ψ. 903. παρήγορος, οὐδ' αἰσίφρων, nec levis, nec stolidus, id est, menti non firmiter adhærens, sed ab eā longius excurrrens. Metaph. deducta ab equo; παρήγορος enim erat equus extremus in curru, nempe, tertius ante alios duos longiore excurrrens loco; hīc παρηγορία, ας, ἦ, lorum exterius; παρηγορία, habena equi extremi in curru protensi, §. 87. ab αἰέρω, simul necto, ἔρω, necto.*
- 165 Ὅπῳν, ονος, ὀ κὲ ἦ, minister, assectator, comes; *ab ὀπάω, praebeo, supposito, comitem do, sequi jubeo, persequor, hīc ὀπηδῶ, β. 184. et ὀπηδός, ῥ, ὀ, idem cum ὀπάων, Hymn. in Merc. 449.*
- 171 Πειπάλασθι, 2. pl. praet. perf. imperat. pass. verbi παλάσσω, sortior; πάλος, υ, ὀ, sors; *item, agitatio; à πάλλω, agito.*
- 188 Ὑποσχίθω, idem quod ὑπύχω, porrigo, subtus teneo, &c. ab ἔχω.
- 196 Ἀμφαδίην, substantivum aliquod subauditur, *vel adverbialiter usurpatur; ab ἀμφάδιος, ἴου, ὀ κὲ ἦ. Vid. η. 243.*
Διδίμην, pro διδίμην, 1. pl. à praeterito medio διδάω, à διδάω.
- 197 Δίηται, abigat, summoveat, 3. sing. praes. subj. med. verbi δίω.
- 198 Νήϊς, ἴδος, ὀ καὶ ἦ, inscius, timidus, rudis; *à νῆ privat. et ἰδοῖ, scio.*
- 199 Τραφίμην, educare, Ion. pro τραφῖν, aor. 2. inf. verbi τρέφω.
- 203 Ἀερίσθαι, infin. ab αἶρω, fut. 1. αἰρῶ.
- 212 Μυδιάν, poët. et μυδιάν, idem quod μυδιάω.
Βλοσυρὸς, ῥά, ῥον, terribilis aspectu, truculentus; *à σύρω, traho: quasi βλίμμα, σύρων᾽ βλοσυρῶπις, ἴδος, ἦ, λ. 36. habens oculos truces.*
Προσώπασσι, per metaplasm. pro προσώποις: *à πρέσσωποι, ου, τὸ, facies, vultus.*
Νέρεθι, infra; ἥρεθι, sequente vocali, λ. 535. hīc ἥετιρος, ἔρα, ἔρον, inferior, a. 225. per aphæresin τοῦ ι, pro ἵνεθι, ἵνεθι ἥετιρος, ab ἔρα, ας, ἦ, terra; *quasi ἵν' ἔρα, in terrâ; hīc ἵνερα, mortui, manes.*
- 213 Κραδάω, proprie dicitur de quodam morbo aut vitio, quod sæpè sicu-

bus inest, cradatione infestor; est etiam vibro, concutio, quatio; à κραιδίη, ης, ή, ramus, item folium; hinc, quia natura est foliorum à quovis vento concuti et agitari, fit ut κραιδίω, vibrandi, concutendi, et quatiendi significationem obtineat; à κραιδίω, formatur κραιδάινω, idem, et κραιδαινομίην, v. 504. αἰχμή κραιδαινομίην, sicut ἰερμαίνω, ex ἰερμαίνω.

Πατάσσω, fut. ξω, cum strepitu palpito, vel vehementer percutio; 216 pulso, ferio, ita ut sonitum ictus edat; à πάτος, υ, ή, calcata via; hinc πάταγος, άγος, ό, fragor et strepitus, v. 283. πάταγος ἰδίτων, stridor dentium.

Έχω, sæpissime significat possum, ut hinc; et tum plerumque infinitivum post se habet.

Ἵποτρέω, f. σω, aliquando timore percussus suffugio; propriè perterrefio; à τρέω, tremo.

Έγγυθεν, cominus, è propinquo, propè; ab ἰγγύς, propè. 219

Σκυτοτόμος, υ, ή, qui coria in suum usum scindit ad lora, calceos, 221 vel similia conficienda, sutor; à σκύτος, ιος, τή, pellis, corium, quasi ξύτος, ex ξύω, sicco; et τέμνω.

Οἶκον, υ, τή, idem quod οἶκος, υ, ή, domus.

Έπταβόειος, υ, ή, ex septem bubulis pellibus factus; ἑπτάπτυχον, 222 καὶ ἑπτάβουρον, (inquit Coul.) septem coriis tectus, quod mutuatus Ovid. in Metam. clypei dominus septemplex Ajax; à βούς, βούς, ή, vel ή, bos; quod etiam in scemin. per synecdoch. pro pelle bovinâ capitur: τυκτῆσι βόεσσι, fabrefactis coriis, μ. 105. vide η. 238. ἑπταβόειος, metaph. capitur pro impenetrabilis et infractus, ut θυμὸς ἑπταβόειος.

Σατρεφής, ιος, ή, saginatus, pinguis, bene nutritus; à ζα epitat. 223 valde, et τρέφω, nutrio.

Εἶσται, scies, 2. sing. f. 1. med. Ion. pro εἶσθι, à verbo εἶδω. 226

Ῥηξήνωρ, ορος, ή, vires hominis frangens, vel viros fortitudine fran- 228 gens; à Ῥήγνυμι et ἀνής vel strenuus, qui fortitudine acies hostium perrumpat; ab ἡνωρία, ας, ή, virilitas, fortitudo; quâ notione Achillem vocat Homerus Ῥηξήνωρ· hinc Ῥηξήνωρία, ας, ή, Ionic. Ῥηξήνωρία, Od. ξ. 217. fortitudo in perrumpendis hostium copiis.

Εἰμὶν, sumus, poet. pro ἵσμεν, ab εἰμι, sum. 231

Ἀντιόσσεμιν, obviam eamus, 1. pl. aor. 1. opt. verbi αντιάω.

Ἀφανερός, ρός, όν, imbecillis, debilis; ab α epitat. et παῦρος, ρος, όν, 235 paucus; π mutato in φ quasi ό άγαν παῦρος, καὶ ὀλίγος κατὰ δύναμιν, virtute et robore paucus et parvus; vel ab αῦω, sicco.

Πυρριτίζω, experior, periculum facio, tento; à πυρίω, idem.

Βούς, et Dor. βῆς, ός, ή vel ή, unde in accusat. βῶν, ut hinc; invenitur 236 etiam τοὺς βῶς in accusat. plur. et βῶσι in dat. (sed βῶσιν, Od. ξ. 86. vescantur; à βίω, pasco) sed per synecdoch. pro pelle bovinâ, ut prius dictum; et inde metonym. materiæ, scutum; sic hinc.

Ἀζάλιος, ία, ίον, aridus; ab ἄζω, sicco; quod ab α privat. et ζῶ, 239 vîvo; quia ligna arida vitâ destituuntur, ἀζάνται δινδεια καλὰ, Hymn. in Venerem, 271.

Τή, aliquando significat quapropter.

Ταλαύρειον, adverb. audacter. Vid. ι. 289.

- 240 Σταδίη, scilicet μάχη, stataria pugna: *ab ἵστημι, sto.*
- 243 Ἀμφαδὼν, *hīc, et ἀμφαδὰ, Od. τ. 391. adverb. nisi sint potius censenda adject. per syncoπ. pro ἀναφανδὼν, Il. π. 178. et ἀναφανδὰ, Od. γ. 221. palam, manifestè; hīc ἀμφάδιος, Ion. ὁ κῆ ἦ, manifestus, unde ἀμφαδίων, 196. hujus libri, et ἀμφάδιον, Odyss. ζ. 288. ex prioribus decompos. ἱξαναφανδὼν, idem: quæ omnia à φαίνω, appareo, luceo.*
- 248 Ἐβδομος, ἑβμη, ὅμων, et *poët. ἐβδομάτος, ἄτη, αὐτον, septimus; ab ἑπτὰ, septem: Od. κ. 81. ἐβδομάτῃ, suppl. ἡμέρα.*
- Σχέτο, tenebatur, *Ion. pro ἔρχετο, 3. sing. aor. 2. med. verbi ἔχω.*
- 262 Τμήδην, *idem quod τητικῶς, incidendo, secando, leviter incidendo, ut hīc; à τμάω, seco, inusit. quod à τίμνω.*
- Ἀνακηκίω, subsilio, sursum feror; *κηκίω, salio, cum saltu sursum feror; ex κίω, vado, eo, per reduplicationem.*
- 267 Ἐπομφάλιος, *Ion. ὁ κῆ ἦ ἐπομφάλιον τὸ ἐπικείμενον τῷ τῆς ἀσπίδος ὀμφαλῷ, quod insisit medio clypei umbilico, quod supra umbilicum est umbo clypei; ab ὀμφαλός, ἔ, ὁ, umbilicus.*
- 269 Ἐπερίδω, *f. σα, validè infigo, imprimo; ab ἐρίδω.*
- 270 Ἐαῖα, *Atticā seu Ionicā dialysi diphthong. pro ἤξα, aor. 1. ab ἄγω, frango, ut ἔαγα, ante.*
- Μυλοειδής, ἑός, ὁ καὶ ἦ, similis lapidi molari; *à μύλος, υ, ὁ, vel μύλη, ης, ἡ, mola, Od. η. 104. et μύλαξ, απος, ὁ, Il. μ. 161.*
- 273 Ἀντοσχιδὼν, et -δὰ, π. 319. *propè, cominus; à σχιδὼν, propè; id est, contiguè; item propè, id est, ferè: hīc ἀντοσχιδῖος, ἰα, ἰον, ex tempore factus, Hymn. in Merc. 55. αὐδὴν ἐξ ἀντοσχιδῖος πιερώμενος, cecinit ex tempore conatus, ab extemporaneo conatu; sed Il. ο. 510. ἀντοσχιδὴ μίξαι, cominus miscere, scilicet μάχη, pugna, quæ cominus fit; seu quâ pede cum hoste collato decernitur, μ. 192. πλῆξ ἀντοσχιδῖον, percussit cominus; ἀντοσχιδῖον adverbialiter usurpatur, idem quod ἀντοσχιδὼν.*
- 277 Μίσσος, *pro μίσος, η, εν, medius, geminato σ.*
- 279 Μηκέτι, *idem quod ἔκ ἔτι, non amplius; à μὴ, et ἔτι, adhuc, pleonasm. τῷ κ.*
- 282 Τελίθω, sum, fio; *à τέλλω idem.*
- 288 Λῖαν, *vocat. ab Λῖας. Barytona enim declinata per αἶνος, vel οἶνος, formant vocat. à genit. abjiciendo τος aliquando etiam est Λῖα, poët.*
- 289 Πινυτή, ἦς, ἡ, *aliquando usurpatur substantivè, pro πινυτήτης, ητας, ἡ, sapientia, prudentia; à πινυτός, ἡ, δι, prudens, consultus, à πινύω, idem πινύσσω, et πινύσκω, moneo, sapere facio, à πνῦμαι, sapio, à πνίω, spiro; hīc πινυτής, ἰως, ἡ, prudentia.*
- 292 Ἐτίποις, *subintellige ἡμῶν.*
- 298 Ἄγων, ἄνως, ἡ, *templum, ut hīc; sed varius habet significationes, certamen, ψ. 531. spectantium cœtum, ψ. 617. et ο. 1. multitudinem navium, ο. 427. locum ubi certamen editur, ψ. 273.*
- 299 Δάωμιν, *per systol. pro δάωμιν, poët. pro δῶμιν, demus. Poëtæ primam personam pluralem subjunctivorum in αμιν efferre solent per αμιν.*
- 302 Ἀεθμός, ἔ, ὁ, *amicitia, Hymn. in Merc. 511. ab ἄγω, et θυμός, ἔ, ὁ, animus; hīc ἀεθμία, diligo, amo, amoris vinculo jungor; hīc ἡμῖν ἀεθμοὶ ἦσαν, nobis amici erant, Od. π. 427.*

- Ἦγον, subintellige αἰνὰς. 310
 Κιχαρηὰς, Ion. pro κιχαρηὰς, vīa, δς, à χαίρω, gaudeo. 312
 Ἀρῖον, et ἄρσιν, υος, ὁ αῖ ἡ, masculus, de sexu dicit. Metaph. stre- 315
 nuus, fortis, ψ. 377. ab ἄρδιν, irriquo, sicut videt, filius, ab ὕν, pluo,
 quasi pluvia patris irrigantis, Coul.
 Διηκείσσει, dativ. poet. à διηκῆς, ίος, ὁ καὶ ἡ, continuus, perpetuus; 321
 à δια, et ἡκῆς, ίος, ὁ καὶ ἡ, porrectus, et protensus in longitudinem,
 perpetuus, continuus.
 Γεραίω, præmio honoro; à γίρας, ατος, τὸ, præmium.
 Τιθάσει, per synæresin pro τιθάσει, 3. pl. perf. med. à τίθαι. Antè. 328
 Κυκλίω, f. ἴσω, verso, duco, vel veho rotā, à κύκλος, υ, ὁ, circulus, 332
 ambitus, rota, gyros.
 Ἀτὰρ, aliquando ut. 339
 Κατακρήμιν, pro κατακρήμιν. Vide ζ. 420. et δάμιν, suprā 299.
 Ἄπε, longè, procul, ut hīc, sed retracto accentu; nam ἀπὸ, ab. 334
 Τύμβος, υ, ὁ, bustum, sepulchrum; à τίφω, uro, cremo, quia apud 336
 antiquos defunctorum corpora cremabantur.
 Πυρά, ας, ἡ, pyra, rogos; à πῦρ, εος, τὸ, ignis.
 Ἀκρεῖος, ίης, ὁ αῖ ἡ, hīc, indiscretus, confusus, indistinctus. 337
 Εἰλας, εος, τὸ, propugnaculum, intra quod nos inclusos continemus 338
 ad vim hostium arcendam; ab εἰλίω, cogo, coarcto.
 Ἰππηλάσις, ία, Ion. ἡ, equestris; ab ἵππος, υ, ὁ, vel ἡ, et ἰπώνω 340
 ἰππηλασίῃ ἰδὲς, equestris via, quā equi aguntur, et impelluntur. Vide
 η. 120.
 Ἐκτοσθί, et ἔκτοσθιν, κ. 263. extra, κ. 548. regit genit. τέχνης ἔκτοσ- 341
 θιν, extra moenia; pro ἔκτοσθιν, est ἔκτοσθιν, Odys. κ. 239. metri gratiā,
 et ἔκτοσθι, Il. α. 291. extra; ab ἐκτός, idem; ab ἐκ.
 Ὀρύσσω, f. ξω, fodio; hinc ὀρυκτός, ἡ, δι, fossus, 9. 179.
 Τάφρος, υ, ἡ, fossa, scrobs, in quam mortui ejecti fuerunt; à ταφή, 342
 ἡς, ἡ, sepultura; à θάπτω, sepelio; sed τάφρος est etiam fossa, quæ fit
 ob munitionem.
 Τρταχὺς, vīa, δς, asper, molestus, turbulentus; à τρίτεχνα, antè; 346
 quod est à τεταχὺς, ία, δι. Vide β. 95.
 Διῦτε, huc agite, adverb. hortantis; à διῦς, et διυεῖ, idem; διῦτ' 350
 ἄγετε, agite; vocat aliter illorum; pro διῦτ' est διῦτ', Od. 9. 307, ob
 sequentem aspiratam.
 Ἦνα μὴ, nisi. 358
 Σπουδή, ἡς, ἡ, festinatio, studium, diligentia; à σπιδώ, festino, pro- 359
 pero; ἀπὸ σπουδῆς, serio.
 Ἀρτικεῖν, γ. 359. è regione, vel penitus, sed hīc idem quod φανεῖς, 362
 apertè, palam; ab ἀρτί.
 Ἀπίφωμι, nego.
 Οἶφιν, in tertiā declinatione quando additur fini, abjicitur; et ι, et 366
 sunt oxytona. Vide ἄχιφιν antè, δ. 297.
 Δερίπαι, υ, ὁ, cœna; hinc δερίπαι, fut. ἴσω, ψ. 11. cœno; ἀπὸ τῶν δι- 370
 μάτων, quod in pellibus sedentes cibum sumebant; vel, παρὰ τὸ τὰς πό-
 τας, δερίπαι, quod labores diurnos abruptat; sed secundum Eustath.

- παρὰ τὸ δορὺν παύειν, quòd milites à pugná quiescant; hinc Od. ι. 234. ποτιδέρπεις, *εἰς, ὁ καὶ ἡ*, ad coenam utilis. Dor. pro προσδέρπεις.
- Τὸ πάρος, antea; sic in plurali τὰ πάρος, antea: idem τὸ πάριον et sic in multis aliis adverbii additur τὸ.
- 371 Ἐγρηγόρει, syncop. pro ἐγρηγόρατι, vigilate, 2. plur. praet. med. ab ἐγρίῳ, cuius praet. ἤγρεκα, med. ἤγορα, Attic. ἐγρήγορα, pleonast. ἐγρήγορα, unde ἐγρηγόριον, vigilo. Vide ἐγρηγόρεσθαι, κ. 67.
- 372 Ἡῶτιν, manè; quasi ab aurorâ; est et ἱῶτιν, diluculo; ab ἡῶς, ὅς, οὗς, ἡ.
- 380 Τίλος, *ιος, τὸ*, aliquando significat legionem, turmam, cohortem, agmen, seu numerum equitum 2048.
- 384 Μισαφωνίῳ, interloquor, alloquor, compello; à φωνίῳ, vocem emitto, dico, loquor; à φωνή, ἤς, ἡ, vox.
- Ἡπίτης, ου, ὁ, vociferator, vocalis, argutus; ab ἡπίῳ, pro ἀπίῳ, clamo, sonitum reddo, ζ. 399. ἡπίῳτα est nomin. Boeot. non vocat.
- 387 Ὑμμι, Aëol. pro ὑμῖν.
- 399 Ὀψι, serò, tandem, longo post tempore, ut dicitur.
- 401 Γνωτὸς, ἡ, ὄν, notus, hinc; à γινώσκω.
- 402 Ἐφῆπται, ab ἐφῆμμαι, 1. sing. praet. pass. ab ἐπι, et ἄπτομαι, attingo, conrecto, impendo.
- 409 Φείδω, ὅς, ἡ, parsimonia, lucrum; est et φιδωλή, ἤς, ἡ, idem, χ. 244.
- 410 Μελισσίμην, pro μελίσσιν, infin. pro imperat. propriè, mellitum reddo; à μέλι· hinc autem gratificor, metaph. aliquando, verbis demulceo.
- 418 Ὑλη, ης, ἡ, hinc, ligna, vel sylvā.
- 422 Ἀκαλαρίτης, *ς, ὁ καὶ ἡ, ὁ ἀκαλῶς ῥέων*, quietè fluens; ab ἀκαλός, ἡ, ὄν, quietus; idem ἡκαλός, ab ἥκα, quietè, sensim, paululùm (hinc ἥκιστος, -στη, -οι, minimus, tardissimus,) et ῥέω, fluo, ἀκαλαρίτεια, Aëol. pro -ου.
- 423 Ἀντίῳ, Ion. pro ἀντίῳ, occurro, ἦντιον, 3. pl. imperf.
- 425 Νίζω, in Tarentinorum linguā, idem cum νίπτω, lavo.
- 426 Θερμός, ἡ, ὄν, calidus; à θερμή, ὡς, ἡ, calor, à θέρω, calefacio.
- Ἀμαξα, ης, ἡ, currus, plastrum; est et ἄμαξα, idem, cum leni, μ. 448. dicitur ab ἀμα, simul, et ἄγω, duco, multa in curru simul vehuntur, Harm. vel παρὰ τὸ ἄγειν τὰ ἀμώμενα, ab asportandis messibus; vel παρὰ τὸ ἀμα καὶ ἄξον, quòd axis rotas inter se connectit; hinc χ. 146. ἀμαξιστὸς, ὅ, ἡ, via vehicularis,
- 428 Πυρκαϊά, ἤς, ἡ, rogos; à πῦρ, ῥός, τὸ, et καίω, incendo.
- Ἐπιήῳ, vel ἐπιήῳ, vel ἐπιτηήῳ, in acervos aggero; à πῆῳ, vel πηήῳ, quòd à πῆῳ, idem. ἐπιτηήῳ, 3. pl. imperf.
- 433 Ἀμφίλυκος, λύκη, λυκοί, sublustris; à λύκη, ης, ἡ, lux prima, quæ præcedit solis ortum; vel à λύκος, *ς, ὁ*, lupus; nox dicitur ἀμφίλυκη, quòd sit similis λυκίῃ lupinæ pelli, quæ est cinerei coloris, non omnino integra; vel à λύγη, ης, ἡ, tenebræ; tempus antelucanum profundè obscurum.
- 434 Τῆμος, tum, respondet τῷ ἡμος, cum, à quo et derivatur.
- 436 Ἐδαιμην, ædificârunt, extruxerunt, 3. pl. aor. 1. verbi δῆμω.
- 441 Σκόλοψ, οπος, ὁ, palus, assula; à σκάζω, claudico; quia potest in viâ incurrentibus pedibus eas offendiculo.

Θηύομαι, admiror spectando; à θία, ας, ή, spectatio; à θυάομαι, 444 specto, contemplor; θηύντο, pro θηύντο, præf. imperf. poëticè rejecto augmento, et Doricè & converso in ω.

Ἐνοσίχθων, ονός, ή, quatiens terram; est epitheton Neptuni, παρὰ 445 τὸ ἐνοσαι τὴν χθόνα, terræ motus fieri existimatur ab aquis; aliquando ponitur pro nomine Neptuni, ut v. 13. et Od. γ. 6. aliquando est epitheton, ut hic, Ποσειδάων ἐνοσίχθων. Vid. ἐνοσίχθωνος, infrà 455. ab ἐνώ, quatio, et χθών, νός, ή, terra, epithet. Neptuni.

Ἀπύρων, ονός, ή, terminum non habens; epitheton terræ; quia 446 terra rotunda est: quia, quæ rotunda sunt, principio et fine carere videntur. Hellespontus dicitur ἀπύρων, ω. 545. et ἄρμος ἀπύρων, populus multus, ω. 776. et κρίσσης κόλπος ἀπύρων, Hymn. in Apoll. 431. est et ἀπυρρίσιος, ία, ιων, v. 58. et ἀπυρρίτος, ίτου, ή, idem, Od. κ. 195. ab α privat. et πύρως, ατος, τὸ, terminus.

Πολίξω, et -ζομαι, fabrico urbem, et condo; à πόλις, antiδ; πολις- 453 σμιν, poet. pro ἐπολίσασμιν, 1. plur. aor. 1.

Ἀθλίω, et ἀθλίωω, et -ίω, pugno, laboro, certamen in eo, ἀθλήσαντι, nom. dual. part. aor. 1. ab ἀθλος, υ, ή, certamen; sed ἀθλον, υ, τὸ, præmium certaminis; à τλῶ, et α epitat.

Ἐνοσίχθωνος, υ, ή, quatiens terram; παρὰ τὸ ἐνοσαι τὴν γῆν, Nep- 455 tuni epithet. idem quod ἐνοσίχθων, & autem geminatur, metri causâ. Vid. ἐνοσίχθων, suprâ 445.

Εὐρυσθενής, ίος, ή, latè potens; ab εὐρύς, ία, υ, et σθένης, ιος, τὸ.

Νόημα, ατος, τὸ, cogitatio, consilium, figmentum; à νοέω, 456

Ἀμαλδύνω, propriè, igne destruo; παρὰ τὸ μαίρω, λάμπω, aliquando 463 corrumpo; ab ἀμαλός, ή, εν, tener, et mollis, qui ideo faciliè corrumpitur; aliquando, demolior, everto: quasi ἀμαλδύνω ab ἀμαλός, ή, εν, planus.

Βουφόνιος, boves mactō; à βῶς, οός, ή καὶ ή, et φόνω. Hinc Hymn. in 466 Merc. 435. βουφόνιος, υ, ή καὶ ή.

Ἐτιχ' pro ἔτικι, ob sequentem aspiratam. 469

Χωρίς, absque, seorsum, ut hic. 470

Μέθυ, τὸ, vinum; dictum à μεθύειν, quòd vinum reddat μεθύμενος, re- 471 missos et socordes.

Μέτρον, υ, τὸ, mensura, modus, mensura in carmine; à μέτρον.

Οἰνίζω, vinum emo, ut hic; aliquando, vinosum saporem refero; 472 ab οἶνος, υ, ή, vinum.

Ἀνδράποδον, ίδω, τὸ, mancipium; sunt enim captivi quasi pedes domi- 475 norum suorum, et illi quasi capita; ab ἀνὴρ, et πῦς, δός, ή, ἀνδραπόδισσι, per metaplasm. quasi ab ἀνδράποδος.

Θάλλιος, ία, ιων, virens, floridus, piparus, festivus, ut hic; à θάλλω, vireo.

Κτυπίω, strepo, resono; sed propriè, pulsu sonitum cieo, qualis est 479 tympani; à τυτίω, pleonasm. τῷ κ, quod ex τύπτω hinc κτύπος, εν, ή, fragor, sonitus, κ. 532.

Χλωρὸς, per crasin, pro χλωρὸς, vel χλοηρὸς, ρά, ρον, virens, herbidus,

mollis, tener, pallidus; *sed metaph. accept. ab herbis arescentibus*; ἡ χλόη, vel χλόη, ης, ἡ, herba virens.

480 Δίπας, ατος, ἐτ, αος, τὸ, poculum, ut hīc; dicitur quia πῶτον διώνται, potu irrigatur.

CLAVIS HOMERICA

IN Θ'. ILIADIS.

- 1 ΚΡΟΚΟΠΕΠΛΟΣ, α, ὁ καὶ ἡ, croceâ veste, seu peplo indutus; *Angl. saffron-robed: est Auroræ epithet. metaph. nempe à crepusculo: superante enim die dicitur ῥοδοδάκτυλος, ὕλη, ὁ καὶ ἡ, α. 476. ἂν κρίνος, α, ὁ, crocus, et πέπλος, ου, ὁ, peplum.*
- 5 Θεία, idem quod θεὰ, ἄς, ἡ, dea.
- 8 Διακίρσαι, discindere, intersecare, *Æolic. pro διακίρειν. Æolēs enim in futuro primo quintæ conjugationis verborum in λω, vel ρω, inserunt σ. κίρω, tondeo, scindo, fut. κίρω, Æol. κίρω, retracto accentu; inde κίρωσιν sic κίλω, Odys. ι. 149. ἂν κίλλω.*
- 9 Αἰνῶ, aliquando, approbo, assentior.
- 12 Πληγείς, ὤσα, ἐν, saucius, percussus, vulneratus, *part. aor. 2. pass. ἂν πλήσσω, percutio.*
- 13 Τάρταρος, ἄρον, ὁ, Tartarus, profundissimus inferorum locus; ἂν τάρσσω, et τάρσειον qui exterret et tremefacit; vel (ut Coulon vult) quia omnia ibi perturbata sunt; vel ἂν τάρταρίζω, frigore tremere, nisi malis hoc ab illo fieri.
Ἥιδις, ἰσσα, ἐν, tenebrosus, caliginosus; ab ἡν, ἴσος, ὁ καὶ ἡ, tenebræ, apud poetas, ut et ante dictum est.
- 14 Βίβληρον, *Attic. pro βάρεθρον, ἄθρον, τὸ, fossa, profunditas, locus in terrâ excavatus; sed peculiariter fossa; aut terra hians; propriè fuit locus Athenis valde profundus, in quam rei deturbabantur; metaph. pro exitio, seu pernicië sumitur; dicitur quasi ἄδωτον, non adeundum; vel παρὰ τὸ βάθυ, profundus.*
- 19 Σιρᾶ, ἄς, ἡ, catena; dicitur quasi ἰρᾶ, ab ἴρω, necto; σιρῆ, *Ionice.*
- 20 Ἐξέπτω, fut. ψω, adnecto, alligo; aliquando, appendo, ut hīc; ἔξ-
ἄπτω, 2. pl. præs. imperat. pass. ab ἄπτω, necto.
- 25 Ῥίον, α, τὸ, montis cacumen; παρὰ τὸ περιρρῖνθαι τοῖς ὄρεσι.
- 26 Μετίωρος, ὄρον, ὁ καὶ ἡ, sublimis; μετίωρον, ου, τὸ, absque i subscripto, poetice pro μετίωρον, quod instabile, tanquam in aëre suspensum; item pro suspenso et animo dubio; ἂν μετὰ, et ἀάω, attollo, ex quâ fit αἰώρος sed mutato α in ι, et ο in ω, fit μετίωρος vel ab αἰώρα, ab αἰώω,

dicuntur μετώρεα, τὰ, quæ sunt supra nos in aëre: ut nubes, grando, cometa; vel, ut alii, ab ἰώρεα tertia pers. imperf. activ. hinc ἰεῖω, quoniam quod sublime est perspicui potest.

Τιτυσκομαι, collineo, præparo, *hic. Vide γ. 80.* 41

Ἐκυσπίτης, υ, ὁ καὶ ἰ, celeriter volans, qui rapido cursu fertur, adeo 42
ut volare videatur; *ab ἐκυς, ὤω, ὁ, ante, et πίταμαι, volo, est epilheton equorum, qui etiam dicuntur ἐκυσπίτης.*

Ἐθευρα, ας, ἡ, coma, cæsaries; *dicitur de jubâ equorum, ut hîc; ab ἐθείρωμαι, comam nutrio (nisi malis hoc ab illo) vel potius ab ἰθείρω, aliquid ex consuetudine facio; non enim sunt ἰθευραι, quælibet coma; sed κόμαι αἱ ἐξ ἰθὺς ἐπιμέλειας ἀξιόμηναι.*

Γίντο, per syncop. et aphær. pro γίνοντο, 3. sing. aor. 2. med. pro 43
ἔλαβον, accepit, aut, secundum alios, pro ἔλατο, vel ἔλατο, pleonasmō litteræ γ, exempto ι, et λ in ι converso, more Dorico; iidem dicunt ἦλθε, pro ἦλθε aliquando significat ἦλθε, venit.

Ἰμεσθλη, ης, ἡ, scutica, flagellum loreum; *ab ἰμάσσω, percutio, flagello, β. 782. ab ἰμάς, ἄντος, ὁ, lorum, γ. 371.*

Πολυπίδαξ, κος, ὁ, fontibus scatens; ἡ πίδαξ, κος, ὁ vel ἡ, fons, aqua 47
salient, *hic et alibi. Ἰδην δὲ πολυπίδακα, in Idam abundantem fontibus. Hymn. in Pana, 30. ἐς Ἀρκαδίην πολυπιδάκα est et πολυπιδάκος, ἀκὺ, ὁ καὶ ἡ, υ. 59. ἰσοείοντο πόδες πολυπιδάκου Ἰδης.*

Θυήεις, ισσα, εν, in quo sacra fiunt; ἡ θυή, sacrificio; *vel θυήεις θυήεις, 48 ara odorata: nam θυήεις aliquando significat suffimentum. Vide ζ. 271.*

Ῥίμφα, statim, celeriter; *παρὰ τὸ ῥίπτειν ἱαντὸν διὰ τάχος, præcipi- 54 tare gradu concitato, ut κρύφω, ὁ κρύπτω, projicio, præcipito.*

Ἀπὸ αὐτῷ, ab illo tempore; *vel, post illud.*

Χρέειω, Ionic. idem quod χρεῖω, ας, ἡ, opus; item, necessitas; ἡ 57
χρεάομαι.

Ἰγνυοντο, aperiebantur, 3. plur. imperf. med. poet. pro ἰγνυοντο, verbi 58
ἰγνυμι pro ὄγνω.

Ἐτίταινι, tendebat, attollebat, 3. sing. imperf. verbi τιταίνω. 69

Ταινιλογής θάνατος, mors longum somnum afferens; ἡ τιταίνω, tendo, 70
extendo, et λέγω, cubare facio.

Ῥέπω, propendeo, inclino, vergo: *propriè, de staterâ, seu lance δι. 72 citur, ut hîc.*

Ἀεθρι, Βασιλ. pro ἡέθησαν, sublata erant, 3. plur. aor. 1. pass. verbi 74
ἀέθρω.

Ἐκτυπι, Dor. pro ἐκτύπει, sonabat, imperf. verbi κτυπίω, pulsu soni- 75
tum cieo, strepo, resono, tono, ut hîc; ἡ τυπτω, tundo; per pleonasm.
τοῦ κ.

Σίλας, ατος, τὸ, fulgur, lumen ignis; *παρὰ τοῦ σείω, quatio, et ἔλα, ης, 76 ἡ, splendor ignis; est enim σίλας συρόμην ἔλα, inquit Eustath.*

Μοῖστην, manebant, 3. dual. imperf. Ion. verbi μένω. 79

Οὐρέος, υ, ὁ, ventus secundus flans à puppi; *ab ὕρεα, ας, ἡ, cauda; est 80 enim puppis veluti cauda navis; sed hîc, præsidium, aut custos et inspector; ab ὀρέω.*

Κακκορυφήν, id est, κατὰ κορυφήν, in vertice. 83

- 84 Κράνιον, *in*, τὸ, calva, sedes cerebri; *interdum exponitur caput*; ἀ κάρηνον, ἥνυ, τὸ.
Ἐμπίφω, *præt. med. ab ἐμφύω.*
Καίριος, *ia, ion*, lethalis, *ut dicitur prius.*
- 85 Ἀνίπαλτο, *resiliit, erectus est; decompos. ab ἀνὰ, pro ἄνω, sursum, ἐπὶ, et ἄλτο, quod factum est per syncopen, ex ἄλαιο, pro ἤλατο, ind. 2. med. verbi ἄλλομαι, salio; tenuatur autem ἄλτο, ob sequens τ.*
- 87 Παρηγία, *ας, ἡ*, habena, seu lorum equi. *Vide παρηγρος, η. 156.*
- 89 Ἰωγμός, *vel ἰωχμός, ῥ, ὅ, pro διωγμός; per aphær. τῷ δ, persecutio, tumultus bellicus, turbatio; ab ἰωχῇ, ἥς, ἡ, idem, η. 521. hoc autem à διώκω, expello, insequor; à διω, idem.*
- 94 Μεταβάλλω, *inverto, adverto, ut hic, per imesin.*
- 104 Ἠπίδανος, *ἡ, ὄν, quasi ἀπιδανός, claudus, infirmus, sensibus captus, stolidus; ab α priv. et πιδανός, ἡ, ὄν, firmus; quod à πίδω, υ, τὸ, solum; vel à πίδον, quasi πίδον, à πύς.*
Βραδύς, *ῥα, ὄ, tardus; à βραδύς, ῥα, ὄ, gravis, metathesi τῷ ρ, et pleonasmō τῷ δ· hinc βραδυτής, ἥτος, ἡ, tarditas, τ. 411.*
- 109 Κομίαω, *curo, curam gero; item, nutrio, alo; κομίστην, 3. dual. præs. imperat.*
- 114 Ἀγαπήνωρ, *ερος, ὁ, amans fortitudinis, virtutis, vel virorum amans; ab ἀγαπάω, amo, et ἡγορία, ας, ἡ, virilitas; ab ἀνῆρ, vir: est et proprium, β. 609.*
- 122 Ὑπερώησαν, *retrocesserunt; 3. plur. aor. 1. ab ὑρώω, irruo, recedo, cesso, inhibeo.*
- 124 Πύκασσι, *stipavit, obscuravit, 3. sing. aor. 1. Ion. verbi πυκάζω.*
- 126 Μιθίπω, *sequens per vestigia quæro; ab ἵπομαι, sequor.*
- 127 Δυνίσθην, *indigebant, 3. dual. imperf. Ion. verbi ποῖτ. δύωμαι. Σημάτωρ, ερος, ὁ, hic, rector. Vide δ. 431.*
- 129 Ἐπιβαίνω, *hic, ascendere fecit, ἐπίβησι, 3. sing. aor. 1.*
- 130 Ἀμήχανος, *χάνω, ὁ τῷ ἡ, qui nihil moliri novit, simplex, minimè solers; hic ἔργα ἀμήχανα, ardua opera, perniciem certam afferentia, aut quæ omnia artificia, et commenta superant; ab α priv. et μηχανή, ἥς, ἡ, artificium. Vide κ. 167.*
- 131 Σηκέζω, *stabulo, includo; σήκασθην, Bæot. pro ἰσηκάσθησαν, 3. plur. aor. 1. pass. à σικός, οὔ, ὁ, stabulum, propriè ovium et caprarum; dicitur quasi σσηκός, ab ἵσημι sic et deorum fana, σσηκοὶ dicuntur, quod ibi eorum simulachra statuuntur.*
- 133 Βροτῶω, *f. ἦσω, tono; à βροτῇ, ἥς, ἡ, tonitrus, à βρέμω, murmuro.*
- 135 Φλόξ, *γός, ἡ, flamma, Ion. fulgur; à φλέγω, uro.*
Θεῖον, *ου, τὸ, sulphur, Ion. Θεῖον, et Θεῖον sic nominatum διὰ τὸ Θεῖον εἶναι, ut quidam volunt; hinc Θεῖωω, f. ἔσω, sulphure fumigo, Od. χ. 482.*
- 136 Κατακτῆτην, *collegerunt se, 3. dual. aor. 2. ab ἵκταμι, volo; metaph. de iis dicitur qui cursu rapido feruntur, ut de equis; καθίκταμι, de- volvo volando, descendo vel delabor, collabor.*
- 140 Ἀλλή, *ἥς, ἡ, hic, victoria.*
- 149 Φοβούμενος, *Dor. pro φοβούμενος, ἴνη, ιον, fugatus; à φοβίω.*
- 150 Ἀπειλίω, *f. ἦσω, glorior. Vid. α. 160.*
- 159 Στοιόεις, *vel στυνίοεις, ισσα, ιν, gemebundus, suspiciosus; à στίος.*

Ἔδρα, ας, ἡ sedes; ἀδ' ἴω, seu ἔζομαι. 162

Κείας, αὐτός, τὸ, caro.

Ἀντιτίτυζε, similis eras, 2. sing. plusq. perf. pass. ἀ τίτυγμα, sum; 163
præt. verbi τίτυχω ἀντι autem æqualitatem significat in compositione.

Ἐρῖω, vid. ζ. 348. in ἀπίερα.

Γλήνη, ης, ἡ, pupilla oculi, oculus ipse, virgo, pupa; ἀστὴς κλέρ δι- 164
citur quasi αἰγλήνη, ἀδ αἰγλή, ης, ἡ, splendor; vel per syncop. παρὰ τὴν
γαλήνην, quia serenitas mentis in oculo maximè conspicitur; hinc α.
192. γληνία, ας, τὰ, res ornatae, spectaculo dignae imāgunculae.

Δαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, hic, infortunium, fortuna, sors vitæ. 166

Οὐδινότωρος, ὄρεω, ἡ καὶ ἡ, nullā curā dignus, contemnendus, minimè 178
curandus; ἀδ οὐδὲς, et ὄρεα, cura, est etiam οὐδινότωρος, qui ne uno qui-
dem momento durat, quod ab ὄρεα, tempus, derivatur; sed non apud
Hom.

Ἀνύζομαι, fut ζομαι. hic, stupefio, præfocor: sed propriè, terreor. 183
Vid. ζ. 38.

Ξάνθε, ἀ ξανθός, ἡ, δν, flavus. 185

Πίδαρεν, ἀ πούς, et ἀργός, ἡ, δν, velox, ut hic.

Αἰθω, ἀ αἰθω, uro.

Λάμπω, ἀ λάμπω, splendo. Hectoris equorum nomina.

Κομιδή, ης, ἡ, cura: aliquando cura cibi, tantum, ut hic, nutritio, 186
receptio; ἀ κομίσω, idem.

Μελίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, suavis, hic, ad inanimata. 188

Πυρεός, οῦ, ὁ, triticum, frumentum; quasi σπύρεος, pro σπυρεός, ἀ σπύρω,
semino.

Κανών, όνος, ὁ, regula, norma, examen; propriè quod est supra truti- 193
nam; hic, manubrium, scilicet illa virgula quā clypeus tenebatur: sic
dictum, quod ita collocabatur, ut in æquilibrio teneretur clypeus.

Αὐτονυχί, vel αὐτονυχία, eadem nocte, hanc nocte. 197

Θρόνος, ον, ὁ, thronus, solium, sedes augusta; ἀ θρόνω, sedeo; digni- 199
tas ipsa illius, qui est in tali sede.

Ἀπάχεται, tristaretur, 3. præf. opt. ἀδ ἀπάχω, quod fit per poeticeam 207
reduplicat. δδ ἀχίω, doleo: vid ἀπαχίζω, ζ. 486.

Ἀπτομπής, όνος, ὁ καὶ ἡ, μὴ πτοῦμένος ἐν τοῖς λόγοις, in dicendo intrep- 209
dus; vel cum aspero, ἀπτομπής, mordax in verbis, audax; ὁ καταπτό-
μηνος ἔπει, perstringens dicto; ἀδ ἄπτομαι, attingo, apprehendo, gusto,
tento; id est, lædo, incendo, et ἔπος, όνος, τὸ, verbum.

Ἐπει, pro ἐπειδή, postquam, quoniam. 211

Πλήθει, repleti erant, Bæot. pro ἐπλήθησαν, 3. pl. aor. 1. pass. verbi 214
πλήθω, f. ἔσω.

Κήλιος, υς, ὁ, urens, splendens; ἀ καλός, ἡ, δν, siccus: quod ἀ καλῶ, vel 217
ἀ κἄλλω, υς, τὸ, telum ligneum; dicitur et metri gratiᾷ κήλιος, ο. 744.

Μυγακήτης, όνος, ὁ καὶ ἡ, magna cete habens, aut magnus simpliciter, 222
ceti instar; ἀ μέγας, et κῆτος, όνος, τὸ, cetus; hic navis dicitur μυγακή-
της, φ. 22. delphinus μυγακότης.

Μίσσας, pro μίσσας, poet. idem quod μίσσος, ης, ον, medius. 223

Γιγνώω, pro quo γιγνώω apud Homer. vocem edo quæ exaudiat. 223
Præsens formatur ἀ γίγνωμι, præf. med. τοῦ γινώω, per metaph. pro γί-

- γῆνα· γῆναῖς βοῶ, ita clamo ut intelligar, et exaudiatur clamor meus.
Didymus inquit, γῆναῖν, esse τὸ εἰς πᾶσαν γῆνάν ἀφικεῖσθαι τὴν φωνήν
-ίμαι, pro εἶν.
 Ἀμφοτέρωσι, in utramque partem; ἀμφοτέρωθι, utrobique; ἀμφοτέρωθεν, utrinque.
- 226 Κέρτεσ, pro κέρτεσ, ιος, τὸ, per metath.
- 227 Διαπρυσίος, ιου, ὁ καὶ ἡ, penetrabilis, auditui pervius: quasi διαπρυσίος, ἃ διαπρυεύω quod à πρύω.
- 228 Εἶδος, ιος, τὸ, hic intelligitur μένον, tantum.
- 230 Ὅπῃτι, olim, quando, indefinitè, poet. ὁππότε.
 Κενανυχῆς, ιος, ὁ καὶ ἡ, vana glorians; ἀδ αὐχίω, glorior, et κενός, ἡ, δι, vacuus, inanis.
- 231 Ὀρθόκραιρος, αἶρα, αἶρον, caput erectum habens, vel cornua erecta habens; ἀδ ὀρθός, ἡ, δι, rectus, et κραῖρα, ας, ἡ, caput; -άων, pro ὦν Doricè; hic βοῶν ὀρθόκραιράων, boum erecta cornua gestantium; σ. 3. naves dicuntur ὀρθόκραιραι nam κραῖρα est etiam aliquando antenna.
- 232 Ἐπιστεφής, ιος, ὁ καὶ ἡ, coronatus, coronâ impositâ cinctus; κρητῆρας ἐπιστεφίας, id est, crateres ad summum usque labrum impletos, ut cincti coronâ impositâ videantur; ἀδ ἐπιστέφω quod à στέφω.
- 233 Διακόσιοι, ducenti, pro quo διμύσιοι, αι, α, idem; ἀ δις, duo, et ἑκατόν, centum.
- 235 Ἐμπρέθω, f. ἦσω, poet. pro ἔμπρεθω, incendo.
- 237 Ἄσσα, affixisti, 2. sing. aor. 1. poet. vocali longâ in duas breves solutâ; ἀ ἄτω, lædo; aor. 1. ἄσα, per α longum Dor. et solut. ἄσα, vel ἀ ἄσσω, pro ἄτω, utrumque ἀ ἄτῶν, lædo, noceo.
- 240 Δημὸς, οὔ, ὁ, pinguedo, adeps; ἀ δαίω, comburo: quia adeps in sacrificiis comburebatur; sed δῆμος, ον, ὁ, populus, β. 198. ἀ δῖω, ligo.
- 243 Ἀππε, saltem.
- 247 Ἀετὰς, et αἰετὸς, οὔ, ὁ, poet. aquila; fit ἀπὸ τοῦ ἄττω, ruo, cum impetu feror; vel παρὰ τὸ αὐτὸ ἰτιδὲ εἶναι, quia per aquilam certissimum est augurium, ut Homerus affirmat hoc in loco; vel, quod sit semper vera, siquæ similis.
- 250 Πανομφαῖος, ον, epithet. Jovis. Panomphæus; ἀ πᾶς, πᾶσα, πᾶν, et ὁμφή, ἡς, ἡ, divina vox, responsum à Deo datum; quod dicitur quasi ἡ τὸ δὲ φαίνουσι, ostendens id quod est: quia autem omnis ὅσσα, et ὁμφή, ad Jovem referebatur; vel, quia omnium voces Jupiter audiat; seu, quod omni voce et linguâ collatur, dicitur Panomphæus Jupiter.
- 262 Ἐπιμύμνιοι, propriè induti; ἀδ εἶμαι, indutus sum; præter. pass. ἀβ εἶν, induo.
- 266 Ἐῖνατος, poet. pro ἔννατος, ἀτη, ατον, nonus; ἀδ ἐνία.
 Παλίντοιος, η, ον, reflexus; ἀ πάλιν, et τύνω.
- 268 Τεταφέρω, clam effero, sensim effero, ut hic; ἀ ὑπὸ, ἔξ, et φέρω.
- 271 Δύσκω, pro ἔδυσκω, 3. sing. imperf. ἀ δύσκω, poetico verbo, pro δύω, vel δύω, adire, ad aliquem se recipere.
- 272 Κρυπτάσκω, cooperio; ἀδ κρύπτω, idem.
- 277 Πιλάζω, fut. σω, appropinquo, hic, transitivè, dejecit.
- 279 Ὀλίκα, perdo, exitium afferro, perimo; ὀλίκομαι, perco; ἀδ ὄλλυμι.
- 285 Εὐκλία, ας, ἡ, bona fama, gloria; ἀδ εὖ, et κλῖος, ἔως, τὸ.

Πρωτόν, *Ion. pro πρωτόν, u, τὸ, honorarium, quod meretur is, qui* 289
 maximus est natu ; *vel in genere, quo aliquis honoratur, veluti major*
natu ; ἂ πρωτόν, ἴος, sed Atticè ἴος, ὁ, senex, legatus. Vid. β. 56. et
u. 721.

Τρίπους, ὁδός, ὁ κὺ ἦ, tripes, *pro quo poët. τρίπος, χ. 164. ἂ τρεῖς, et* 290
ποῦς.

Ὅμως, ἦ, ὁ, *aliquando significat idem, ut hîc.* 291

Ἀγρίθεος, u, ὁ κὺ ἦ, bellicosus ; *ab ἄγρης, ἴος, ὁ, et θάξ, ἂ, ὁ, velox ; est* 296
et Ἀγρίθεος, proprium, η. 8.

Λυσσητὴς ἦρες, ὁ, rabidus, rabiosus ; *ἂ λύσσα, vel λύττα, η, ἦ, rabies, 299*
propriè, illa rabies quæ canes sub canicula, solos omnium animalium
agitât ; transfertur etiam ad homines et alia animalia, furorem ex con-
tagione morsûs rabidi canis concipientia ; dicitur λύσσα παρὰ τὴν λύση,
λογισμῶν, quodd rabies rationem perimat ac dissolvat.

Ἰάλλω, *et ἰάπτω, idem ; ab ἴημι.* 300

Ὀπνίσμαι, ineor, matrimonio habeor, comprimor ; *ab ὀπνίω, coëo. 304*
Vide v. 379.

Μήκων, ἄνθος, ἦ, papaver, *ἂ μήκος, ἴος, τὸ, id est, ἂ longitudine. Vid. 306*
η. 155.

Ἐτέρωθεν, ex adversâ, *vel alterâ parte ; ἐτέρωθεν, alibi, alio loco ; ἐτί-*
ρως, alteram in partem ; ab ἴτιρος, ἴρα, ἴρον.

Κῆπος, u, ὁ, hortus, *ἂ κάπος, ventus, et aura. Coul. τέπος καταπτε-*
νύμενος.

Νοτιά, ας, ἂ νοτίς, ἴδος, ἦ, *idem, videlicet humiditas ; ἂ νότος, u, ὁ, 307*
Auster ; quod ἂ νῆ, fluo, no : ventus australis imbres parturit.

Πύληξ, ηκος, ἦ, galea ; *ἂ πᾶλλω, vibro, quodd vihrari soleat.* 308

Παρασφάλλω, errare facio, diverto, avertor ; *παρίσφαλλω, 3. sing. 311*
aor. 1.

Ἀπείργω, poët. *pro ἀπείργω ab ἀπείργω, arceo, prohibeo, dirimo, ex 325*
ἀργω, arceo.

Ὀκρεῖς, *idem quod ὀκρεῖς, antè. Vid. β. 518.* 327

Ναρκεῖω, fut. ἦσω, torpedine affectus sum, obtorpesco ; *ἂ νάρκη, ης, ἦ, 328*
torpedo ; piscis, cujus natura ea est, ut propiùs accedentem, et se tan-
gentem, obstupefaciat ; sæpè pro torpore et stupore νάρκη capitur ;
ναρκέω, torpefacio.

Βαρεία, graviter, adverb. 334

Ἰθύς, rectâ, regit genit. *ut hîc.* 336

Βλαμνίσαιω, torvè aspicio, trucibus oculis circumspicio, terreo aspec- 337
tu, proprium leonibus ; ἂ βλέπω sed Etym. derivat. ἂ βέβω, fremo.

Δοκνέω, insidior, observo, *ut hîc ; video, animadverto, videor ; sed 340*
poët. ἂ δοκέω, observo.

Ὀπίστροφος, ἴρα, ἴρον, posterior ; *ἐπίστροφος, ἄτη, ατον, postremus ; ab 342*
ἐπίσω, retrorsum.

Δάμνω, Bæot. *pro ἰδάμνω, 3. plur. aor. 2. verbi δαμνέω, vel δαμνέω, 344*
domo, subigo.

Ἀμφιπεριστρέφω, *Ion. pro ἀμφιπεριστρέφω, ab ἀμφιπεριστρεφώω, cir- 348*
cumverto, decomp. ἂ στρέφω, verto.

Κικαδῆσμαι, *est fut. 1. med. verbi κικαδῶ, per anadiplosiasmum ; ἂ 353*

καδῶ, fut. 2. verbi κάζω, orno; vel est κικαδίσομαι, pro κικηδίσομαι, fut. 1. med. verbi κηδίσω, per anadiplos. et conversionem Ionicam τῷ η in α. vel est paulò post fut. ejusdem verbi; est et κακαδῶ, κικαδίσω, formatum secundum eundem modum à verbo χαλίζω, retrocedo, devito, privo, conversione χ in κ, *Odyss.* φ. 153.

Ἵσταται, tandem, postremò, ab ἵστατος, ἀτη, ατον, postremus; quod ab ἵσταιρος.

355 ῥαπή, ἤς, ἡ, impetus, vis; à ῥίπτω sed propriè, jactus, sive ictus teli. Ἀικτωρ, tolerabiliter; ab ἀνίχω.

358 Θυμῶς, ὤ, ὅ, sæpè pro vità; ut hic.

359 Φθίμινος, pro ἰφθιμίνος, η, ον, interfectus, moriens; detracto augmento et mutato accentu; vel φθίμινος per syncop. pro φθιόμινος, est et φθιῶ-θαι, à φθίω, idem, ι. 246. quod alii tamen legunt φθίσθαι, à φθίω et φθιῶ, *Odyss.* λ. 329. πρὶν νύξ φθιῶ, antè nox periret, id est, præteriret; φθίω, autem corrumpo, perdo, interficio; à φθίω, idem.

360 Οἰμῶς, per syncop. pro ὀϊμῶς sic τέρων, *Batrach.* 25. pro τὸ ἡμῶν, meus.

361 Ἀλιτρὸς, ὤ, ὅ, peccator, iniquus, ab ἀλιτῶν, pecco.

Ἀπτερινός, ἴως, ὅ, qui impetum alicujus impedit, ab ἀπτερινός, discedo; quod ab ἱερίω, eo, fluo, impetu feror, cesso, retrocedo, inhibeo, averto, repello.

366 Πικυάλιμος, λίμη, λιμον, amarus, prudens, cautus; à πίκκη, ης, ἡ, picea amaritudo, quia autem πίκκη est arbor immortalī virore, et folio iam crasso duroque, ut frigori resistat, inde dicitur metaph. πικυάλιμος, prudens, præcagus.

367 Πολάρτης, α, ὅ, habens portas validas, et bene compactas; à πύλη, ης, ἡ, porta, et ἄρω, ἀπτο, adapto; epithet. Plutonis.

Προὔτιμψω, *Att. syncres.* pro προὔτιμψω, 3. sing. aor. 1. verbi προ-τίμψω.

369 Αἰπὺς, ἡ, ὄν, idem quod αἰπὺς, antè, β. 538.

370 Ἐξαίνω, fut. σα, perficio; ab αἰνῶ, idem; est etiam αἰνῶ, et αἰνύττω.

371 Γένιον, α, τὸ, mentum, mala, barba; à γίνυς, υος, ἡ, mentum, mala, acies gladii; hic γυνήεσσιν, *Odyss.* σ. 175. pubescentem, barbatum; à γυνιάω, barbatus sum.

373 Ἔσαι, hic intellige, χρόνος, tempus.

374 Ἐπίντυς, junge, 2. sing. imperat. verbi ἐπιντύω.

379 Κορίν, pro κορήσιν, per enallagen; aut pro κορίσιν, per syncopen; nam in fut. est κορήσω, κορίσω, satio, saturo: sed κορίω, verro, semper ἔσω.

380 Σάρεξ, κός, ἡ, caro, sive hominis, sive brutorum; quasi σῶρεξ, quia pel- lis ab εἰ σῶρεται.

393 Μύκων, crepuerunt, *Ion.* pro ἔμυκον, 3. plur. aor. 2. verbi μυκάω.

396 Κιντρεινικός, ἴος, ὅ καὶ ἡ, stimulis agitatus, ex κίντρον, α, τὸ, et ἔκω, cedo.

402 Γυϊόω, fut. ὀσω, claudum facio, membra frango, debilem reddo; à γυῖον, α, τὸ, membrum, γ. 34.

405 Ἀπαλθίωμαι, et ἀλθίωμαι, fut. ἴσωμαι. *Vid.* ε. 418.

Μάρπτω, fut. ψω, capio, comprehendo; sed hic, imprimo.

408 Ἐνικλάω, infringo, interrumpo; ab ἐνί, poet. pro ἐν, et κλάω, frango.

Ἄελλοπος, ὅπου, ὁ καὶ ἡ, velox, propriè, procellipes, velox tanquam 409
procella, ab ἄελλα, ης, ἡ, procella, et πῦς· hìc Iris dicitur ἄελλοπος.
Hymn. in Vener. ἵπποι dicuntur ἀελλίπιδες.

Πολύπτερος, ὅχου, ὁ καὶ ἡ, multipliciter duplicatus; ἀ πτόω, duplìco; 411
ita dicitur Olympus, quia habet multas eminentias et declivitates, vel
multos cavosque recessus; sunt enim αἱ πτοχαί, montium sinus, et con-
valles.

Μίμετον, per syncopen, pro μιμήκατον ἀ μίμηκα. Antè α. 589. 413

Ἀδδής, ἰός, ὁ καὶ ἡ, intrepidus; ab α priv. et δῖος, timor. Vid. η. 117. 423

Τολμῶ, fut. πολμήσω, audax sum, audeo; ἀ τόλμα, ης, ἡ, audacia. 424

Ἄντα, hìc, contra. 428

Ἀποφθίσθω, pro ἀποφθίσθω, præs. imperat. ab ἀποφθίμαι. 429

Βιώτω, 3. præs. imperat. ἀ βιώθι, aor. 2. quasi ἀ βίωμι ἀ βίω, vivo;
legitur etiam βιώται, et βιός· thema autem βίωμι inusitat.

Κάπη, ης, ἡ, præsepe, præsepium; ἀ κάπτω, avidè comedo. 434

Ἐνῶπια, τὰ, parietes domûs, qui sunt è regione januæ, ut hìc; 435
ἰνώπιοι, idem quod ἰνωπή, coram; quasi ante oculum; ab ὠψ, ἑπός, ὁ·
hinc ἰνωπιδίως, perspicuè, Odys. ψ. 94.

Κλισμὸς, ὤ, ὁ, lectus in quo recumbi potest, sella recubitoria, ut hìc; 436
ἀ κλίνω.

Μίγδα, mixtim, pro μίγδην, Hym. in Merc. 491. ἀ μίγνυμι. 437

Τιτήμιος, η, ον, part. ἀ τιτῆμαι, præf. pass. ἀ τίω, punio, dolore
afficio; quod ἀ τίω hinc τιτήσθω, 447. τίω habet præf. τιτῆκα, per
syncop. τιτῆκα· unde ι. 13. τιτιήντις· τιτιμίον, υ. 456, ἀ τίω.

Εὐτρεχος, seu ὑτρεχος, υ, ὁ καὶ ἡ, bene currens, velox, volubilis; ab 438
εὖ, bene, et τρέχω, præf. med. verbi τρέχω, curro; ὑτρέχων, idem,
sed apud Homer. est rotundus, Iliad. υ. 496. ὑτρέχων ἢ ἄλων, in ro-
tundâ areâ.

Θῶκος, υ, ὁ, sedile, solium; idem quod θάκος· hoc verò ἀ θασσων, 439
sedeo, celeriter in sedile insilio; est etiam θῶκος, consessus, Odys.
α. 3. dicitur quasi θάκος, ἀ θαῶζω, idem quod θασσων ἀ θαός, ἀ, ὁ, velox.

Ἀμδωμοῖσι, pro ἀνὰ βωμοῖσι, pro ἀνὰ βωμοῖς, ad alteria, vel super. 441

Λῖς, λῖτος, ὁ, lineum tegumentum, subtile linteum; sed secundum
quosdam, λῖτα est accus. plural. ἀ λῖτον est etiam λῖς, leo; cujus
accusat. λῖν, λ. 480. et λῖς, oxyt. per apoc. pro λίσσιν, lævis, Odys.
μ. 64.

Τίφθ', per apostroph. pro τίπτε, cur, pro τίποντι, quid tandem? si 447
enim duæ tenues apostrophatæ vocali aspiratæ præcedant, ambæ mu-
tantur in aspiratas: ut ὄψθ' ὄλην, χ. 102.

Μεμνῆρα, dicuntur, quæ sollicitum reddunt; ἀ μέμνηρες, curiosus, 453
anxius percunctator, et indagator; ἀ μεμνῆρα, anxie dubito, μ. 195.

Ἐπίμνησαν, gemebant. Vid. δ. 15. 457

Ἢε, 3. sing. imperf. ab αἰρίω, capio, teneo. 460

Ἐχαδι, ἀ χέζω, quod hìc significat, capax sum, contineo; legitur 461
autem in hìc significatione, aor. 2. ut hìc, et fut. 2. χαδῶν, ξ. 34. et
præf. med. χέχαιδα, ψ. 268. dicitur autem σχάζω, in hac significatione
per paragog. ἀ σχᾶ, contineo, ut σχάζω, ἀ σχᾶ, traduco.

- fecto medio, ἄντο, sine augmento, φ. 386. hinc ἀήτης, υ, ὀ, ζ. 254. flatus; ἀήμων ἀήτης.
- 6 Ἄμυδις, *Æolicè* pro ἄμα, simul, unà, pariter; *etiam*, statim.
- 7 Καρθών, *et* καρθύνω, in acervum colligo; ἀ κέρθους, υς, ἦ, acervus, agger.
- Παρεῖξ, seu παρῖξ, pro quo *etiam* scribitur παρέξ, extra, foris: ἀ παρὰ, *et* ἔξ· regit vel genit. vel accusat. aliquando *etiam* sine casu.
- Φῦκος, ιος, τὸ, fucus, *id est*, genus herbæ marinæ, unde lana inficitur, alga: hinc φυκίους, ἴσσα, υ, algosus, ψ. 693.
- 11 Κλήδην, nominatim; ἀ καλίω, voco.
- 13 Ττιηότις, ἀ ττιηός, pro ττιηκός, νῖα, ὅς, *per syncop.* ἀ τῖω, ἀνιδ. Vide §. 437.
- 14 Μελάνδρες, ὕδρου, ὃ τῷ ἦ, nigras effundens aquas; ἀ μίλας, αῖνα, αἷ, *et* ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua.
- 15 Αἰγίλις, πος, ὃ τῷ ἦ, altus, capris invius; *epithet. petræ, quæ* ἀ capris relinquitur, quia fastidium non possunt consequi; ab αἰξ, γός, ἦ, *et* λιπὼ· *est et* Αἰγίλις, prop. urbs Epiri, β. 633. adeò abrupto et excelso loco sita, ut αἰξ ἀπολίπη, ipsis capris inaccessa videatur.
- Διοφρεῖς, ἄ, ὄν, obscurus, tenebrosus; ἀ διόφος, υ, ὀ, caligo: quod ἀ νίφος, accessione literæ δ· hoc verò ἀ νίφος, suprâ; vel διόφος, pro γνίφος, idem, mutando γ in δ· vel διόφος, quasi διόφορος, ἀ δονῖσθαι τὰ νίφη, quod volvantur nubes cū cælum caligine obducitur.
- 18 Ἐπίδωσι, illigavit, implicuit, §. sing. aor. 1. verbi ἰδῶν.
- 22 Ὀλλυμι, fut. ἴσω, aliquando *est* perdo, *id est*, amitto, ut hîc; aliquando perdo, *id est*, perniciem infero.
- 32 Μάχομαι, fut. ἴσσομαι, aliquando gen. contendo, adversor, ut hîc.
- 35 Φᾶς, dicens; participium, ἀ φημί, dico.
- Ἔμην, Ion. pro εἶναι.
- 43 Πᾶρ, pro παρὰ hîc, pro πάρεστι, adest.
- 47 Φινγίτων, Att. pro φινγίτῳσαν, præs. imper. Vid. §. 517.
- 49 Εἰλέλουμαι, pro εἰληλούθωμαι, poet. Vide α. 201.
- 53 Παρῖ, subintellige πάντων.
- 54 Ἐπῆλιν, *per syncop.* pro ἐπίλιν· hoc verò Ion. vel Dor. pro ἐπίλιν, ἀ πίλομαι.
- 56 Πᾶλιν, contra, hîc, πάλιν ἐρίων, contradico.
- 63 Ἀφρέτωρ, ορος, ὀ, qui ab omni societate cum hominibus abhorret, sine cognatione; ab α privat. *et* φρέτωρ, Ion. pro φρέτωρ, ορος, ὀ, contribulis: quod ἀ φρετρία, seu φατρία, ας, ἦ, curia, conventus hominum, tertia pars tribûs, apud Athenienses dictum secundum Bud. ἀπὸ τοῦ φρεωνός, ἀ puteo: quod qui erant ejusdem φρετρίας, communi puteo uterentur; secundum alios, quasi πατρία, ἀ πατὴρ, mutando π in φ.
- Ἀνίστιος, ου, ὃ τῷ ἦ, sine domo, sine lare, incertis sedibus vagans; ab ἰστία, ας, ἦ, focus, lar, domus, familia; *est et* Ἑστία, nomen Vestæ deæ. Ἀφρέτωρ, ἀβμιστος, ἀνίστιός ἵπτιν ἱκῶντες, ὅς πολέμω ἔσται, Bud. exponit: nec in deos, nec in cives, nec in familiam suam *est* pius, qui bello delectatur.
- 64 Ἐπιδήμιος, ου, ὃ τῷ ἦ, versans in populo, popularis, civilis, domesti-

cus, intestinus; *ἡς πόλεμος ἐπιδήμιος*, bellum civile, vel intestinum: ω. 262. ἀγρῶν ἢ ἐξ ἴφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες, agnorum et hœdorum publici raptores: *Odys. α. 194.* δὲ γὰρ μιν ἴφωρ ἐπιδήμιον εἶναι, ipsum aiunt peregrè esse; *Eustath. exponit*, peregrè profectum domi agere: *hinc ἐπιδήμιον, Odys. π. 28.* sum in urbe, advenio, prodeo in lucem: α δῆμος, υ, ἰ, populus.

Φυλακτῆς, ἡρως, ἰ κῆ ἰ, custos; α φυλάσσω, *anid*, 1. *hujus libri.* 66

Βασιλεὺς, rex maximus, regno dignissimus; α βασιλεύς, ἰος, ἰ, 69
rex: *est etiam comparat. βασιλεύς, augustior*, qui regiam majestatem magis quàm cæteri præ se fert, 168. *hujus libri.*

Δαίνυμι, præbeo convivium, epulas do, α. 467. α δαίνω, *per apoc.* 70
pro δαίνω, *est et δαίνω, ψ. 29. 3. pers. aor. 2. indic.*

Ἡμεῖς, ἰα, ἰον, quotidianus; α ἡμεῖς, τος, τὸ, dies, *poët. pro ἡμέρα.* 72

Ἵπποδῆς, α, *Ion. ὑποδῆς*, ης, ἰ, apparatus, quo quis excipitur, com. 73
moditas, vel opportunitas accipiendi; α ὑποδῆμαι, excipere, vel accipere epulis; α δῖχμαι.

Πυκνῆς, prudenti, *subintellige consilio.* 76

Ραῖω, *ful. σν*, profligo, corrumpo, disperdo, destruo; διαρραῖω, *idem.* 78

Ἀμφὶ Θρασυμήδεια, Thrasymedes, &c. ut *antè, γ. 146.* 81

Κήαντο, 3. pl. aor. 1. med. α καίω, uro, incendio. 88

Μυσοεικής, ἰος, ἰ κῆ ἰ, animo gratus, seu animum permulcens; α μόνος, 90
ος, τὸ, *et ἰών.*

Ὀνίμας, ατος, τὸ, utilitas, emolumentum; *sed ὀνίμας, peculiariter* 91
usurpatur ab Homero pro epulis; aliquando etiam pro omnibus quæ
in juvenem apta sunt; α ὄνιμα, juvo.

Βουλευήσθαι, consulas, *pro βουλήης, 2. sing. præ. subj. per paragogen* 99
τοῦ θα.

Περὶ, *intellige πάντων.* 100

Νόος, *aliquando sententia, ut hic.* 104

Ἐξ ἑνὶ τῷ, ab illo tempore. 106

Ἀπμυθῆω, interdicto, prohibeo, dissuadeo; α μῦθος, υ, ἰ, sermo. 109

Ψῆδες, *sæpè adverbialiter usurpatur pro ψευδῆς, falsò, mendaciter.* 115

Καταλίγω, f. ξω, deligo, conscribo; *item censeo, enumero, ut hic.*

Λιγυαλῆος, ἰα, ἰον, perniciosus, difficilis, gravis, malus, ærumnosus, 119
invalidus, *quasi λιγυαλῆος secundùm quosdam, χιναλῆος, α χιών, adeò ut*
sit idem quod ὄγρος: α λινῆς, ὅ, ἰ, perniciēs, mors.

Ἄπυρος, ἰ κῆ ἰ, ignis expers, ignem non expertus, *id est, crudus;* 122
idem, qui igni non admovetur; τριπόδας ἄπυρος, id est, τὸς μὴ εἰς πῦρ
χρησίμους, ἀλλ' ἀναθηματικὸς, καινεργεῖς τοὺς κόσμους χάριν τιθίμους ἐν τῷ οἴκῳ,
tripodas non aptos qui igni admoveantur, sed qui suspendantur in
aëdibus ad ornamentum supellectilis, *Didym. idem dicendum de lebetes*
ψ. 267. ἄπυρον κατίθκει λέβητα: ab α et πῦρ.

Τάλαντοι, ἄντω, τὸ, statera, lanx, ut *anid*; *aliquando etiam id quod*
lanci imponitur ponderandum; *nominatim, pondus* 125 *librarum;*
varia erant talenta Græcorum. Macedonicum erat tres aurci. Atti-
cum ad sex millia staterum excrevit, ut Eustath. annotat, &c. Vide
Bud.

Λίβης, ητος, ἰ, lebes; α λείβω, libo, stillo, fundo, rigo; *quia in illo* 123

agua λέγεται: λίς, etiam aliquando significat malluvium, id est, vas ad manus lavandas; item, pelluvium, id est, vas ad pedes lavandos aptum, Odyss. a. 137.

- 124 Πηλός, ἡ, δν, bene compactus, et compositus; est et aliquando niger, ut Odyss. i. 388. aliquando etiam albus; sed non apud Homer. πήγνυμι, figo, struo.

Ἀθλοφάρος, υ, ὁ κὲ ἡ, palmam ferens, pro ἀθλοφάρος, ab ἄθλον, ου, τὸ, præmium certaminis; quod ab ἄθλος, ου, ὁ, pro ἀθλος, certamen, et φάρος.

Ἀίθλιον, ἴε, τὸ, præmium certaminis, ut suprâ dicitur.

Ποσσίν, pedibus, metonym. pro velocitate pedum.

- 125 Ἀλῆας, υ, ὁ κὲ ἡ, pauper. Vide vers. 138.

- 127 Ἠνέκαυτο, Ion. pro ἡνέκαυτο, tulerunt, 3. plur. aor. 1. med. verbi φέρω.

- 129 Ἐυκτιμένος, η, ου, bene ædificatus, pro ἑυκτισμένος, perf. part. pass. ab εὐκτιζω, fabricor.

- 131 Μιστὰ, subintellige ἐκύνες.

- 133 Τῆς ἐνῆς, intellige cum eâ.

- 134 Θίμης, ιστος, vel ἰδος, hîc, idem quod θωρὰς, ὤ, ὁ, lex diuturna consuetudine confirmata, mos.

- 135 Αὐτι, hîc, posthac, insuper.

- 137 Ἀλις, satis, abundè, regit genit.

Νίω, fut. ἴσω, nato, eo, venio, neo, glomero, acervo, cumulo: hinc νῖω, seu νῖω, glomero, cumulo, impleo, onero; νηρόσσω, 3. sing. aor. 1. med. imperat.

- 138 Λῆς, ἰδος, ἡ, praeda, id est, corpora ipsa rerum quæ capta sunt: ἀλῆα, ας, ἡ, idem, pro quo Ion. λῆς, idem; ἀλῆς, ἴε, ὁ κὲ ἡ, pauper, sine prædâ, 125. nisi sit exponendum ἐκ ἔχων τὰ λῆα, segetibus carens.

- 140 Ἔωσι, ποët. pro ἔωσι, subjunct. præs. verbi εἶμι.

- 141 Οὐθάς, ατος, τὸ, uber, mamma: propriè in belluis; hinc ἰθαξ ἀρέξας, metaph. ubertas soli, id est, uberrimum solum.

- 143 Θάλλω, pro θάλλω, ας, ἡ, ponitur substant. omnium rerum affluentia, seu copia; aliquando pro θάλλω θάλλω, id est, convivium lætum.

- 146 Ἔδω, seu ἰδω, τὰ, in plurali tantum, dos, id est, munera, quæ sponsus sponsæ dat; hinc ἀνέδω, ου, ἡ, dote carens, indotata; sic dicitur sponsa respectu sponsi, à quo sponsalium munerum nihil accepit, et parentum, à quibus nihil dotis accepit; ἰδω autem dicitur quasi ἰδω, ab ἰδω, quodd iis exhilaretur, et concilietur sponsa; vel, παρὰ ἔδω, quasi ἰδω, ὅτι ἐστὶν ἐν τῷ γάμῳ.

- 147 Ἐπιμέλιον, ἴε, τὸ, seu ἐπιμέλια, munera quibus aliquem demulceamus, aut illa dos quæ sponso datur; ἀμύλιον, ἴε, τὸ, idem: nam quidam scribunt disjuncta, ἐπὶ μύλια, aded ut ἐπὶ per tmesin à verbo δώσω dividatur; alii exponunt dotem, quâ demulcetur vir conjugem ducturus; quodd ἀμύλιον, mellitum reddo, metaph. verbis, vel factis demulceo; vel ἀμύλιον, curæ est.

- 151 Βαθύλαμος, υ, ὁ κὲ ἡ, herbosus, compascuus, profunda habens prata; ἀ βαθύς, ὤα, ὁ, et λαμὼν, ἄνις, ὁ, pratum.

- 153 Νίεται, detracto augmento, pro νίεται hoc autem pro νίηται, ἀ νίηται, perf. pass. verbi νίω, significantis struo, acervo, vel, ἀ νίω, Ionicè

Δικυόμενος, Ion. pro διχύμενος, η, εν, à διχνυμαι, idem quod ἄχουμαι, 196
amicè accipio, &c.

- 197 Χαῖρε, *imperat. verbi χαῖρε, aliquando est salutantis, ut hīc, aliquando veledicentis; aliquando etiam concludentis.*
- 200 Τάπης, ητος, ὁ, *videlicet, tapes, tragulum: quasi πάτης, à πατίω, calco, vel quasi δάπης, παρὰ τὸ δάπιδον, quòd in pavimento sternatur.*
- 203 Ζωρὺς, ὤ, ὁ, *merus, non mixtus; frequentius utuntur comparat. Ζωρεῖ-τρως, ut hīc: Ζωρὺς autem dicitur, quasi ζωρὺς, vivacior potus.*
Κεραίρω, *misceo; à κερᾶν, idem.*
- 206 Κεῦον, ου, τὸ, *ahenum, vas ad recondendas carnes, carnarium: à κείας, ατος, τὸ, caro; alii accipiunt pro κείας sed κεύων, εντος, ὁ, regnator; à κερᾶν, perficio; item, regno.*
Πυρὸς ἀνὴρ, *exponitur ab Eustath. locus qui ab igne ardenti illustratur, Od. ξ. 305.*
- 208 Σίλαος, υ, ὁ, *porcus saginatus; παρὰ τὸ ἄλῃς σιτυῖσθαι, quòd sit affatim et pinguius enutritus.*
Ῥέχης, ως, ἡ, *spina dorsi, vel spina absolutè; à ῥέσσω, frango: sic dicta ab illà separatione, et quasi rupturâ discernente inter dexterās partes et sinistras.*
Τιθαλυῖα, *part. fœm. præt. med. à θάλλω, ante: τιθαλυῖαν ἀλοιφῇ, abundantem pinguedine.*
Ἀλοιφή, ἡς, ἡ, *seu ἄλφιον, ατος, τὸ, unguentum, oleum, adeps, ut hīc, ab ἀλφω, ungo, lino, illino, incito, instigo, excito.*
- 209 Ἔχην, *intellige carnes.*
- 212 Μαράινω, *marcescere facio, marcidum reddo, extinguo; ἡμεράνθη, 3. sing. aor. 1. pass. Hymn. in Merc. 140. ἀνθρακίην δ' ἡμέραν μαράϊνομαι, marcesco, elanguesco; elangueo; dicitur πῦρ μαράϊνσθαι, quando paulatim collabitur, et sensim extinguitur.*
- 213 Ἀνθρακιά, ἄς, ἡ, *carbonum congeries, seu prunarum; ab ἄνθραξ, κος, ὁ, carbo: quod dicitur quasi ἄνθραξ, flos ignis; ab ἄνθος, ιος, τὸ, flos.*
Στορίω, *f. ἴσω, sterno, prosterno, humi dejicio.*
Ἐφ' ὀπιθεῖ, *et -τω, desuper; ab ὀπί, et ὀπιθεῖ, quod ab ὀπίρ.*
- 214 Πάσσω, *inspergo, conspergo, superinijicio; item, variego.*
Ἄλς, ἀλς, ἡ, *masc. sal; sed fœm. mare.*
Κρατυνται, ᾶν, *Æol. δων, αἰ, veruum bases et fulcra, quibus imponuntur verua, dum infixæ carnes torrentur; à κρατός.*
- 215 Ἐλὺς, ὤ, ὁ, *seu ἱλὺν, ὤ, τὸ, mensa coquinaria; sed ἱλῡς, ὤ, ὁ, cum accentu in antepenult. misericordia.*
- 216 Σῖτος, υ, ὁ, *particulariter pro pane, hīc.*
Τεράπιζα, ης, ἡ, *mensa: quasi τετράπιζα· à τέτταρες, quatuor, et πίξω, ης, ἡ, pedis planta: quia mensa habet quatuor pedes.*
- 217 Κανὼν, *contract. κανοῦν, canistrum; est et κάνωρ, Odys. κ. 355. à κάνης, ητος, ὁ, idem.*
- 219 Τείχος, υ, ὁ, *paries, murus, et general. lateralis, seu latus; à τεῖχος, ιος, τὸ, murus; sed utrumque à τύχω.*
- 220 Θυηλὰ, ἡς, ἡ, *aruspicium, primitiæ sacrorum, seu libamenta, à θύω, sacrifico.*
- 224 Δέδοκτο, *poët. et Ion. pro ἰδιδικτο, propriè, suscepit, hīc propinavit.*

Ἐπήμετος, ἀτου, ὁ κὶ ἰ, amabilis, optabilis, jucundus; ab ἐπλ, et ἐπδ, 228 amo.

Δαδ, ἦς, ἰ, dubium: cum duobus menti propositis viis, nescit utram 230 sequi debeat; ἀ δίω, duo, pro quo ποῖτ. Δαδ, et Δαδ, idem.

Ἀδλς, ιδος, ἰ, domicilium, locus ubi pernoctatur, tentorium, castra; 232 ab αὐλλ, ἦς, ἰ, est et Αὐλλς, ιδος, ἰ, regiuncula Boeotiae, quod classis Græcorum appulit Trojanis bellum inferens, β. 303.

Τηλελυτῆς, vid. α. 491. 233
Περίσθαι, Ion. pro πεύσθαι, ἀ π/πτω, hīc, incido, invado, irrumpo, 235 irruo.

Ἐδξίος, ια, ιω, qui est ad dextram, prosper, faustus; ἀ δεξ, αἰ, 236 ἰ, dextra.

Κέρυμβος, υ, ὁ, et κέρυμβον, υ, τὸ, vertex, cacumen, præcipue, mon- 241 tium; hīc κέρυμβος, rostra, extremæ navium partes; secundum Eustath. fīt ἀ κέρω, τὸ, caput; item, vertex.

Μαλιεὶς, ἀ, ἰν, est epitheton ignis; exponitur, ustivus, fervidus, luci- 242 dus; perniciosus; μαλς, ἰ, ἰν, tener, albus.

Φθίεται, pro φθίσθαι. Vid. φθίμωτες, β. 359. 246

Μῆχες, ιος, τὸ, artificium, commentum, facultas, possibilitas, consi- 249 lium; ἀ μηχανή, idem.

Ῥιχθίντος, facti, gen. part. aor. 1. ἀ ρίχθω. 250

Ἄκος, ιος, τὸ, remedium, medela; ab αἰκίωμαι, medeor, tum propriè, 251 tum μεταφρ. αἰκίσθαι autem est ἄχος ἰᾶσθαι.

Φιλοφροσύνη, ης, ἰ, comitas, benignitas; item, amicitia, familiaritas; 256 ἀ φίλος, et φρῆν.

Κεῖθε, ex animo, ex corde; ἀ κίμας, τὸ, cor; contract. κῆς. 300

Ἀπληγῆς, ιος, ὁ κὶ ἰ, atrox, sævus, quasi nullius curam aut respec- 309 tum gerens; hīc ἀπληγίως, atrociter, sævè; sed εἰσπρὸς pro ἀπερὲς, intrepidè: quia, quos nullius cura aut respectus movent, illi non trepidant; ab ἀλγος, curo.

Ἀπίπω, interdico, prohibeo, recuso, refero, præcisè dico. Ποῖ. ἀπείπω.

Ἦτις, quemadmodum. 310

Τεύζω, idem quod τεύζω, murmuro, susurro, vox per onomatop. sed 311 propriè, turturis; hīc turtur dicitur τευγών, ἴως, ἰ.

Ἰς, ἀ, ἰν, idem, hīc. 319

Κάσθαι, pro κατίθαι, Æol. syncop. 3. sing. aor. 2. verbi θάσσω. 320

Περίλυται, hīc, reliquum est, superest, et velut κειμήλιον, repositum 321 jacet.

Ἀπτήν, ἦτος, ὁ κὶ ἰ, implumis, volare non potens; ab α priv. et ἴπτα- 323 μαι, volo, volas; in dativo sing. ἀπτήν, inde ἀπτήσι.

Μάστωξ, αες, ἰ, esca, ut hīc, et os, oris, labrum superius; ἀ μασώ- 324 μαι, mando, comedo, voro; sed μάσσω, pinso.

Ἀύπτης, υ, ὁ κὶ ἰ, insomnis; quasi ἄπνυ ὕπνου ab α priv. et ὕπτης, υ, 325 ὁ, somnus.

Ἰαίμω, commoror, tempus tero, dormio; ab ἰω, υ, τὸ, solum.

Διαπέρσσω, pertranseo, percurro, α. 483. ἀ περάω, transeo; fut. πρ- 326 εῖσω inde per syncop. πέρσσω, eo per.

- 331 Δίδων, δίδωμι, δίδω, poet. pro ἰδίδω, ἰδίδωμι, ἰδίδω.
- 333 Δαδένετο, ab inusit. δάζω, idem quod δαίω, divido; aor. 1. med. δα-
είμην, aor. et poet. δαδένετο: hinc δαίνεσθαι, c. 511. δαδένετο, Odys.
β. 335. pro ἰδανίμην, est δαδένετο, Od. γ. 66. et Od. α. 42.
- 336 Θυμαρίς, ἴος, ὁ καὶ ἦ, animo conveniens, gratus; ἃ θυμῶς, ὤ, ὅ, et ἄρα,
apto; est et θυμηρῆς, Hymn. in Terram, 18.
- 341 Ἐχίφρων, οἶος, ὁ καὶ ἦ, prudens; ἃ φρεῖν, animus, ὁ ἔχων φρεῖν.
- 343 Δουρίκτης, ἦτος, ὁ καὶ ἦ, pro δορύκτης, quem hastā acquisitum, vel
bello captum quis possidet; ἃ δέρον, et κτάμεναι.
- 357 Ἰεὺς, Ion. pro ἱεὺς, ἃ, ὃν, sacer; ut ἱεὺς, pro ἱεῖς, α. 10.
- 360 Ἦρ, manē; ἦρ, ἦρος, τὸ, ves, item tempus matutinum: quod tem-
pus matutinum similitudinem quandam habeat cum verno; vel potest
ἦρ, in hac significatione derivari ab ἄλγῃ, quod diluculum homines ad
consuetas operas excitet.
- 362 Εὐπλοία, Ion. εὐπλοία, ης, ἡ, secunda navigatio, tranquillitas maris;
quasi diceret, navigationis facilitas; ἃ πλοία, navigo.
- 365 Ἐρυθρὺς, εἰς, εἰν, ruber; ab ἔρυος, ὡς, τὸ, (amissa ε, assumpto ρ) ru-
bor; proprie eorum qui erubescunt.
- 366 Πολὺς, ἃ, ὃν, canus, albus, candidus, splendidus, ut hīc.
- 368 Ἐφουδίζω, contumeliā afficio, adversus aliquem injurius sum; ab
ἐπι, et ἐφούζω, idem; ab ὕβρις, ὡς, ἡ, injuria.
- 376 Ἀκνῶς, et ἀκνῶς, et ἀκνῶσθαι, Odys. λ. 216. fallo, decipio, poet.
idem quod ἀπατάω. Eustath. vult ἀκνῶσθαι proprie esse δι' ἀφῆς ἀπα-
τάσθαι, sensu decipi; ἔκκνῶσθαι, idem.
- 378 Κάε, pro κάει, caput; sed hīc accipitur pro mancipio, seu homini
nauci et nihili, qualis Carum gens, quae aliis se mancipabat.
Δίον, hīc, vice, loco.
- 379 Δέκα, decies; ἃ δέκα, decem.
- 381 Νύττομαι, et νύττομαι, eo, venio; ἃ νῆα, idem; hīc πορνίστομαι,
Dor. pro πέρω, ut dicitur.
- 384 Ἐξοχνοῖ, Dor. pro ἔξοχνοῖ, ab οἰχίω, ab οἰχομαι, idem, vado,
abeo.
- 392 Ἐπίωκα, videor, convenio, ut hīc, ab ἵωκα.
- 394 ὅν, hīc, est particula expletiva, interdum significat quidem; est
etiam ὅν, idem quod ὅν, acervus, eumulus.
- 396 Ῥῖω, traho: item, custodio, tueor, ut hīc.
- 399 Γῆρας, part. aor. 1. verbi γαίω, quasi ex γαίω.
- 402 Ἐκτάσθαι, Ion. vel Att. secundum quosdam, pro κινῆσθαι, sic ἔσθαι,
pro κινῆσθαι, ἃ κτάμεναι.
- 403 Τὸ πρὶν, prius, antea; articulus aliquando ante adverbia redundat;
aut τὸ ad substantivum antecedens πρῶτον referendum est; πρὶν au-
tem posteriorius significat quāquam quod semper ita est cum πρὶν geminatur;
legunt autem alii τὰ πρὶν, uno vocabulo.
- 404 Λαῖος, ης, ὡς, lapideus; ἃ λαῖς, αἰς, ὅ, lapis.
Ἀφίτης, ερος, ὅ, emissor; sic dicebatur Apollo, ab edendēs oraculū,
ὁμοίως πᾶσι προφητεύων item, jaculator; ab ἀφίημι, dimitto; item
emitto.
- 406 Λήϊστος, ἃ, ὃν, bello captus, praedativus, qui praedando capi aut es-

parari potest, parabilis, ut *hic* ; ἀ λητῆς, *Ionice pro λῆτα, ac, i, præda ; idem λῆστῆς, ut vers. 408.*

Κτητῆς, ἡ, ὄν, *acquisibilis, qui acquiri potest ; ἀ κτάμαι. 407*

Ἐλετῆς, ἡ, ὄν, *qui capi potest ; ἀ εἰρώ, et ὕλον. 409*

Ἀμείβω, *hic, transeo.*

Διχθάδιος, ἰα, ὤν, *duplex, geminus ; idem quod διττός, et Atticè διττός, ἀ διχθά, dupliciter, poet. vox, ἀ δις, per synchor. pro δυνάμει, ἀ δύναμις.*

Διερῆς, ἀ, ὄν, *diuturnus, diutinus, longævus ; διηκίς, idem, ἀ διῷ, diu ; ἐπὶ διερὸν, subintellige χρόνον, in diuturnum tempus.*

Παραμυθίωμαι, *f. ἑγομαι, consolor, do consilium, hortor, &c. ἀ μωθίω- 417*

μαι, dico, quod ἀ μῦθος, ὡ, ὅ, *sermo. Ὑπερίχην, teneo super, metaphr. ὑπερίχην χεῖρα τινός, defendo, pro- 420*

tego. Ἀπομηνίω, fut. ἴσω, *iram depono ; vel, valde irascor ; ἀ ἀπὸ, ali- 426*

quando augente, aliquando negante, ut β. 772. et μωίω, irascor ; quod ἀ μῆνις, ira.

Ἀνταρξέω, fut. σω, *incendo, uro ; ἔστω, efflo ; hinc δάκρυα ἀνταρξέω, 433*

lacrymas magnâ copiâ effundens, et cum suspiriis et anhelitu.

Ῥητῆς, ἄρως, ἡ, *rhetor, orator, elocutor : ἀ ῥῶ, dico, loquor. 443*

Πρακτῆς, ἄρως, ἡ, *actor, Ion. pro πρακτῆς, ἀ κρίσσω, Ion. pro κριέσσω, vel κριάτω, facio, ago.*

Ἀποξύνω, fut. σω, *abrado, derado, et generaliter, detraho, quasi abra- 446*

dendo, ut hic ; ἀ ξύνω. Παλλακίς, ἰδὲς, ἡ, et παλλακὴ, ἡ, ἡ, puella, juvencula, concubina, ut 449

hic ; ἀ πάλλαξ, κοί, ἡ, juvenis, quod ἀ πάλλω, vibro, quia juvenilis a- 450

tas viribus ad vibrandum polleat : seu potius est ab Hebr. פלגש (pil- 451

legesh) concubina, quod ἀ ἀνί, divisit, quippe quæ maritum et ux- 452

orem dividit. Ἐχθίω, pro inimico habeo, odio habeo, ἰχθίω, 3. sing. aor. 1. 452

opt. Ἄοδ. pro ἰχθίω, ab ἰχθός, ὡς, τὸ, odium. Ὀϊστῆς, ὤστῃ, ἡ, aor. 1. ab ὀίσμαι, poetico verbo ; aliquando significat, 453

suspicio, ut hic, et etiam ἀντὶ. Καταμύρομαι, imprecor ; ἀ ἀρά, ἄς, ἡ, preces. 454

Ἐριννὺς, ὤρως, ἡ, *Erinny furia, dea infernalis, et peccatorum ultrix ; 455*

aliquando ἐριννὺς, dicitur, qui injuriam alicui illatam persequitur, Od. ε. 475. aliquando etiam, qui fecit, Od. λ. 279. hinc ἐριννύν, indignari.

Ἐφίστασθαι, poet. pro ἐφίστασθαι, *insidere, collocare, fut. 1. ἰσθῆν. ab 455*

ἐφίξω, quod componitur ab ἐπὶ, et ἵξω, ἀντὶ ; hinc ἐφίστασθαι, Odys. γ. 274. et ἐφιστάμενος, Odys. π. 443.

Ἐπαρά, ἄς, ἡ, *imprecatio ; ἀ ἀρά. 456*

Κατωχθίνιος, ἰόν, ἡ, ὅ, *subterraneus, infernus ; ἀ κατὰ, et χθὼν, οὐδὲς, 457*

ἡ, terra. Ἐπαινος, ὢν, ὁ, laus, sed ἐπαινός, ἡ, ὄν, aliquando durus, terribilis, 458

horrendus, ut hic ; ἀ αἰνός, ἡ, ὄν, gravis. Epithet. Proserpinæ. Πιεροφόνη, seu Πιεροφόνεια, quæ cædibus omnia vastat : sic dicitur 459

Proserpina ; dicitur etiam Πιεροφόνεια, ἡ, ἡ, ἀ πέρω, et φόνω, vel quasi 460

Φιεροφόνη, id est, φέροντα φόνον. Στρωφάω, idem quod στρωφάω, versor, circumago ; ἀ στρόφῃ, ἡ, ἡ, ver- 461

sio, flexus, conversio ; ἀ στρέφω.

- 462 Ἑλκός, ἡ, ὄν, volubilis, tortilis; *item*, niger; ἑλκίς, *id est*, μέλαινα, ἢ ἱλικουδὴ κίρατα ἔχουσαι, ἢ ἐν ἱλίῳ τετραμμέναι, ἧται ἀπὸ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν, καθ' ὃ εἰλίποδες λέγονται, *Didym.* nigri boves, vel inflexa cornua habentes, vel in paludibus enutriti, vel flexis pedibus, *ut hic*; ab ἑλίζ, *et* ἑλίζ, κας, ἡ, volumen; *est et* ἑλίζ, niger; *idem quod* ἑλκός, *ut* ἑλκός βοός, *o.* 633. *cujus* (si accentus sit in antepenultimā) hoc ἑλκίς *est accusat.* plur. *est et* ἑλίζ, armillæ, *o.* 401. *hinc* ἱλίσσω, *et* ἱλιλίττω, *quæ omnia ab* ἱλίω, *verto, volvo, circumago.*
- 463 Θαλίω, *idem quod* θάλλω, ἀντὶ, *a.* 236.
- 464 Εὔω, seu εὔω, *ut hic*, uro, ustulo, *videlicet* admotâ flammâ asso. "Ἡφαιστος, *ov, i,* Vulcanus; *hic pro igne.* *Vid. a.* 568.
- 466 Εἰνάνυχας, per novem noctes: *adverb. pro* ἐννάνυχας *ab* ἐνία, *et* νύξ, κτίς, ἡ, *nox,*
- 467 Ἑσβη, extinguebatur; 3. *sing. dor. 2. à* εἰννυμι, *extinguo.*
- 468 Εὐρεκής, ἰός, ὁ καὶ ἡ, bene munitus; *ab* ἑρεός, ἰός, τὸ, septum; *quod ab* ἑργω, *includeo.*
- 469 Πρίδομος, *ov, i,* præcursor, ἀ πρὸ, *et* τρέχω *ut* πρίδομος, *ov, i,* vestibulum, anterior domûs pars. *Eustath.* vult esse interiorem domûs partem: *vult esse idem cum* αἰθουσα, *Odys. δ.* 302. *sed secundum* *Didym.* θάλαμος ὁ ἦν οἶκος τῆς αὐλῆς· τὸ δὲ πρὸ τοῦ αὐτοῦ πρίδομος· αἰθουσα δὲ περίστυλον, τοῦτ' ἐστὶ πρὸς ἥλιον τετραμμένη στοά, παρὰ τὴν αἰθουσαν ἀ δίμος, *ov, i,* domus; *quod à* δίμω, *exstruo, ædifico.*
- 480 Ἑσχάτις, ης, ἡ, extremitas rei cujuslibet; *ab* ἑχάτος, ἀτη, ατοι, ultimus, postremus; *ab* ἑχω, *unde* σχῶ, *teneo, contineo; quia consistimus in eo, quod ultimum est, et id nos veluti cohibet.*
- 483 Πάσασθαι, *aor. 1. med. infin. ab* *inusalat.* πᾶν, *edo, gusto; hinc* πασσάμενος, *metri gratiâ, Od. a.* 124. *cum genit. δι᾿ ὅπου πασσάμενος.*
- 485 Ὀψω, *ov, τὸ,* quicquid cum pane comedimus, epulæ, *vel ab* ὕπτασθαι, *asso; vel quasi* ἔψω, *παρὰ τὸ* ἔψω, *coquo, elixo; sed secundum* *Eustath.* *παρὰ τὸ* ὀψι, *id est, sero; quodà vesperi tantum ejusmodi cibis vescerentur; vel, quod serò tandem voluptatis gratiâ in usum venerit, quum antiquitus frugaliter viverent.*
- Ἐπίχω, *cohibeo, reprimo, contineo; hic verò do, præbeo; ἐπιχών, part. aor. 2.*
- 486 Καταδίω, *f. σω, maderfacio, rigo; κατὰδιωας, 2. sing. a. 1. à* δίω, *idem.*
- 487 Βλύζω, scaturio, mano, effundo, *et* emitto abundanter; *hinc* ἀποβλύζω, *idem; item, evomo, per vomitum effundo, ut hic; βλύζω, autem dictum est à* murmure, *et sono scaturientium aquarum.*
- 488 Πάσχω, *pator, fut. 1. πίνομαι, aor. 2. ἵπαθον, ὄς.*
- 491 Ποιύμεν, *pro* ποιούμεν, *Doricè.*
- 593 Στρέπτος, ἡ, ὄν, flexibilis; exorabilis, *per consequens; à* στρίφω, *verto, flecto.*
- 496 Παρατρέπω, *diverto, deflecto, ab* institutâ viâ *averto; παρατρέπωσι, 3. plur. præst. à* παρὰ, *et* τρέπω, *quod est à* τρέπω, *verto.*
- 497 Ἰπιδέη, *Aitic. pro* ὑπιδέη *ab* ἴδω, *aorist. 2. βάλω, quasi à* βῶμ· *verba 2dæ. conjugat. in* μι, *in subj. aor. 2. pro* ῶ, ῆς, ῆ, *Ionicè faciunt* ἰω, ἡς, ἱη, *pro quo* ποῖτ. ἰω, ῶς, ῶη, *et rursus vertunt hoc u in* η, *ut sit* ἡω, ῆς, ῆη.

Λιταί, αἱ, preces; *item*, deas præsides supplicationum, seu sup-498
plicum precum; ἀ λίσσασθαι.

Ῥυτίς, ἐτ ῥυτίς, ἡ, ὄν, rugosus; ἀ ῥυτίς, ἰδος, ἡ, ruga. 499

Παραβλάψ, ὅπως, ὁ καὶ ἡ, strabus; ἀ παραβλέπω, oculis obliquis aspi-
cio, videlicet more strabonum.

Ἄσθ, αἷ, ἡ, noxa, damnum, clades; *item*, Ate, dea quæ damna et in-500
fortunia hominibus immittit, ut hîc.

Σθενάρης, εἰς, εἰς, robustus; α σθένος, αἷς, τὸ, robur. 501

Ἀγρίπους, ὁδός, ὁ καὶ ἡ, qui integris pedibus est; ab ἄγριος, ἰς, ὁ καὶ ἡ,
integer, æqualis, aptus, et πῶς ita dicitur Noxa, quod mundum totum
peruagetur hominibus nocitura, ut sequitur.

Ἵπικροθῶ, longè præcurro; ab ἵπκρ, ἔξ, πρὸ, et Σίν. 502

Στιγίως, solidè, firmiter, constanter; ἀ στιγίως, ἀ, ὄν, solidus, integer, 506
perfectus, vel solidus, id est, rigidus, durus, ut hîc; ab ιστάναι, quod
solida stent, et durent.

Ἐπιζαφίλως, vehementer; ab ἐπιζάφίλος, ου, ὁ καὶ ἡ, vehemens, ar-512
dens ἀ ζαφίλως, ἰς, valde durus, agrestis, iracundus; vel, valde auc-
tus, vehemens; dicitur ἀ ζῆ, et ἐφίλλω, τὸ αὔξω.

Ἐλίγγω, f. ξω. hîc, aspernor; ἐλίγξω, 2. sing. aor. 1. subj. 518

Δωρετὶς, ἡ, ὄν, muneribus placabilis, seu corruptus; ἀ δῶρον, ου, τὸ, 522
donum.

Παραβήτης, ἡ, ὄν, qui verbis flecti potest, ἀ παρὰ et βίω, dico, ut hîc;
est et παραβήτης, adhortatorius, monitorius, v. 720.

Ματοχέρμης, ου, seu -μος, υ, ὁ καὶ ἡ, gaudens, seu promptus in bello: 525
ἀ χέρμω, qui bellicos labores infracto sustinet animo, et μένος, αἷς, τὸ,
vel μένω in τῇ χέρμῃ, permanens in pugna. Vide δ. 222.

Ἐρανός, ἡ, ὄν, amabilis, jucundus; ab ἐράω, amo; at ἔρανος, ἀνω, ὁ, 527
Odys. α. 226. est τὸ ἐν συμβολῇς γινόμενοι δῆπνοι, cena collatitia ex
convivarum symbolis.

Θαλύσιω, αἷ, τὰ, primitiæ frugum, vel quæ post fruges collectas 530
diis offeruntur, maximè Cereri, quod eorum beneficio omnia viruissent;
ἀ θάλλω.

Γουνός, Ion. pro γονός, ἡ, ὁ, idem quod γόνιμος, ἰμο, ὁ καὶ ἡ, fœcundus,
fertilis, uber; est etiam substant. pro fœcundo, vel fertili solo; ambo
ἀ γαίνομαι.

Ἀόσασθ, peccavit, 3. sing. aor. 1. m. pro ἤσασθ, verbi ἄτω. 533

Ἀλωά, ἐτ ἀλωνή, ἡς, ἡ, campus frumentarius; aut, secundam quosdam,
sata, seu segetes.

Χλούνης, υ, ὁ, per contractionem factum ex χλοῖνης, ut sit is qui in 535
virenti gramine cubat, ideoque ferus, agrestis; χλόα, et Ion. χλοῖα, αἷ,
ἡ, herba virens, gramen, et ἰνὴ, ἡς, ἡ, lectum.

Ἀργιόδους, οντις, ὁ καὶ ἡ, albos dentes habens; ex ἀργός, ἡ, ὄν, albus,
et ὀδύς, ὄντος, ὁ, dens, aut magnos dentes habens; ex ἀγρ, valde, pleo-
nasmō τῷ γ.

Προβίλυμνος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui radicitus et funditus extirpatur; ἀ πρὸ, ἐτ 537
θίλυμνος, υ, τὸ, fundamentum; ἀ Σίμυλον, idem; προβίλυμνος autem ha-
bet et aliam significationem: ut, v. 130. σάκος σάκω προβίλυμνῃ, clypeos
clypeis densis, est ἐπὶ προβίλυμνος aliquando idem quod ἐπ' ἀλλήλους

et ut quibusdam placet, in hoc loco est in hac significatione intelligendum: ut θύλυμα δένδρεα sit τὰ ἐκαλλόμενα ἔχοντα τοὺς κλάδους, arbores confertis densisque ramis.

- 538 ῥίζα, ας, ἡ, radix: quasi ῥιζα, ἀ ῥίω, fluo; quia radices undique diffunduntur; vel quod per radices vita plantis insuat, Coul. ῥιζοῖ, Ion. pro ῥιζαῖς.

Ἄνθος, ιος, τὸ, flos, ab ἄνω θίω, quod sursum ascendat: per metaph. quodcunque excellit, dicitur ἄνθος, ut Iliad. v. 484. ἄνθος ἄνθος, flos juventutis.

Μῆλον, ος, τὸ, malum, pomum; ἀ μήλια, ας, ἡ, quædam species arboris, videlicet arbor pomaria; et ut pomum apud Latinos, sic μήλα apud Græcos, omnia fructuum genera significat, ut hîc; μήλον est etiam ovis, ut ἀντί: ἀ μήλον, malum, est μήλων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pomacei coloris, Odys. α. 104.

- 550 Οἰδαίνω, seu οἰδάνω, tumefacio; ἀ quo οἰδάνομαι, tumefio, vers. 642. hujus libri, ab οἰδάν, Odys. ε. 455. seu οἰδάνω, tumeo, inflatus sum; quod ab οἰ, et δάν, inquit Martîn. vel ab οἰδάν, novi; quia tumida sunt depressis noscibilia, sive magis conspicua, Harp.

- 553 Καλλισφύρες, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchra habens calcaneas; ἀ σφύρον, ὤ, τι, planta pedis; quod deducitur ἀ σφύρα, ας, ἡ, malleolus, ob mallei similitudinem.

- 558 Ἐπώνυμος, ος, ὁ καὶ ἡ, quasi diceret, supernominis, addititius ad nomen, agnomen, cognomen; item, nomen impositum alicui, ob convenientiam quandam rei quæ in personâ est, et nominis; item, denominatus, qui nomen traxit; ab ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

- 559 Πολυπύθης, ιος, ὁ καὶ ἡ, multum lugens, miser, lucta plenus; ἀ πολὺς, et πύθης, ας, τὸ, luctus.

- 561 Παρεπαυλέγομαι, ad cubo; ἀ λέγομαι, cubo; παρατίλατο, pro παρακαταλέλατο, per syncop. abjecto etiam augmento, 3. sing. plus. perf. pass.

- 564 Πολύφοβος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel -βος, η, ον, multum pabulum, seu escam præbens; ἀ φοβῶ, ἡς, ἡ, pabulum, et generale alimentum; ἀ φέβομαι, pascō, nutrio, alo: dictum putatur, quasi φέω βίον.

- 566 Πέρχον, adverb. in genus, existimatur dictum per syncop. pro πέρχων, et hoc pro προγόνῳ, χ pro γ, ἀ γόνυ, γόνυος, τὸ, genu; est et ali-quando funditus, radicitus, φ. 460.

- 567 Ἠεροφαίτη, ιδος, ἡ, quæ in tenebris vagatur; ἀ ἠερίφαιτος, ος, ὁ καὶ ἡ, quod ab ἠερί, et φαίται.

- 568 Ἐρίστουσφι, ex erebo, vel ex tenebris, addito φη genitivo nominis ἔρεβος, ας, τὸ, erebus, orcus, seu caligo orci; quod ab ἔρα, ας, ἡ, terra; hîc ἐριμνός, ἡ, ὄν, pro ἐριμνός, ἡ, ὄν, idem, tenebrosus.

- 570 Ἑλλίσσοντο, supplicabant, 3. plural. imperf. passiv. verbi ἑλίσσεται.

- 575 Πεντηκοντόγυνος, ου, qui quinquaginta jugerum est; ἀ πεντήκοντα, quinquaginta, et γύν, sive γυνίς, ας, ἡ, arvom; item, arvi spatium, seu jugerum.

- 576 Φιλῆς, ἡ, ὄν, tenuis, ut Odys. μ. 421. significat glaber, nudus; ubi observandum aliquid sæpe dici φιλῆν, omisso genitivo ejus rei quæ desideratur: ut, δῆμα φιλῆν, Odys. v. 437. scilicet, τριχῆν et hîc ἄρσιν

ψιλλὰ, sive γῆ ψιλλὰ, *scilicet, sterilis, terra nuda et non conata*; dicitur autem ψιλλῆ, παρὰ τὸ ψῖ, extenuo, *cujus omnia ἀπέπονται, alienante, exolata sunt*; vel, παρὰ τὸ ψῖ, tango; *εὐχρεῖς γὰρ ἀπὸ τῆς τοῦ ψιλλῆ, tenuis enim ad manum contrectantur.*

Ἄραρις, αἷς, ἰ, aratio, *aliquando ager frumentarius*; ab ἀρίω, aro.

Διτανύω, fut. σῶ, idem cum λίσσεται, à quo fit; idem λίσταμαι. 577

Οὐδὲς, oxyton. ὤ, ὀ, limen; ὕδης, αἷς, τὸ, properisip. et ὕδης, αἷς, τὸ, 578 antè. Vide s. 794.

Σανίς, ἰδῆς, ἰ, tabula, asser; *apud Homer. ἀπὸ σανίδος sunt valvæ.* 579

Γυνόμαι, ὕμαι, genua amplectens oro, suppliciter oro, à γίνω, à γοῦναι, pro γίνωαι, genit. γίνω· est et γυνάξμαι, idem, s. 427.

Καθὺς, ἰ, ἰ, dignus *cujus curâ geratur*; idem, in pretio habendus 582 ob virtutem aliquam; item, venerandus; item, prudens, honestus; à καθῶς, ἰδῆς, τὸ, cura.

Ἀλῶν, Atticè, pro ἀλάῃ, captus sit, vel caperetur; *quod est 3. sing.* 588 aor. 2. activi optat. mod. à themate ἄλωμι, aor. 2. significat passivè.

Ἀμαθύνω, perdo, destruo, in cinerea, vel arenam redigo; ab ἄματος, 589 α, ἰ, arena, sabulum: hoc autem ab ἄμμος, α, ἰ, idem.

Βαθύζωνος, α, ὀ καὶ ἰ, altè, seu profundè succinctus; *quidam hoc epi- 590 theton barbaricum mulserum esse voluerunt: sed in genere, formosus, pulcher, ut hîc*; à βαθύς, ὕα, ὀ, profundus, et ζώνη, α, ἰ, zona, cingulum.

Ἄττα, vel ἄσσα, vide s. 553. 603

Ἀντμή, ἡς, ἰ, halitus, spiritus, vapor, fumus; unde Od. π. 290. πν- 605 εὐς αὐτμῆ· idem αὐτμῆν, ἰνός, ab ἄω, spiro.

Συγχέω, fut. ἐύσω, confundo, confundendo misceo, igitur destruo, 608 Il. s. 364. conturbo, turbo, ut hîc; item, enervo, dejicio, seu prosterno, Il. s. 473.

Κρανίσται, Dialysi Ionicâ, pro κρανίσται, absolutum ἵρι, fut. 1. vel 2. 622 infin. med. à κρανῖν, fut. κρανῶ, med. κρανοῦμαι. Fit quasi κρανίσται, à κράω· aliquando etiam significat, regno, impero; κρανίσται, effectum red- do, per pleonasm. τῷ αἷ.

Νηλὲς, ἰδῆς, ὀ καὶ ἰ, pro νηλὲς, crudelis, immisericors; ex τῇ, et ἰλῶν, 628 misereor.

Ποινὴ, ἡς, ἰ, poena; item, merces, præmium, pretium, quo injuria 629 pœnatur, ut hîc.

Ἀποτίω, fut. σῶ, punio, poenas luo, exsolvo; à τίω, honoro, punio, 630 ελεῖσθαι, persolvo, solvo, ut hîc.

Ῥωγέφως, ἡς, ὀ καὶ ἰ, qui sub tecto seu camerâ est, domesticus: ab 636 ἰνὴ· et ἰρὸφῆ, ἡς, ἰ, contiguatio, quâs est tectorum: quod ab ἰρὸφω, tecto, tectum impono.

Μίμας, vide μίματος, antè, s. 413. 637

Ἀσέφελος, α, ὀ καὶ ἰ, vilis, abjectus, nullius pretii, stolidus; ab ἄτω, 643 noceo, et φῶλος, αἷς, ὀ, impostor, fallax; exponunt quidam insipientes, stolidas, aded ut etiam derivari possit à σέφω.

Μετανάστας, α, ὀ, et μετανάστιος, α, ὀ καὶ ἰ, qui sedibus suis relictis, aliò 644 habitatum se contulit; exponitur pulsus patriâ, exul, peregrinus, in- quilinus, ut hîc; à μετά, et νάω.

- 649 Σπέρχμ, f. ξω, attero, absumo; *idem*, exuro, incendo, igne vasto, ut hīc; *hīnc* μετασπέρχω.
- 650 Τῇ ῥῃ, *per synaptesin*, pro τῇ ῥῃ.
- 657 Κῶς, ως, τὸ, pellis ovina, ovinum vellus; *dicitur per pleonasm. ut et κῶς*, *Odys. τ. 58. pro κῶς, idem: quod dicitur παρὰ τὸ ἐπ' αὐτῷ κοιμᾶσθαι.*
 ῥῃγος, ως, τὸ, culcitra; *δ ῥῃγυμι.*
 Λεπτός, ἡ, δι, tenuis, exiguus, parvus, instar corticum et squamularum quæ alicunde avelluntur; *δ λέπω*, decortico; *hīnc* λεπταλός, ἡ, ἰων, *idem*, σ. 571.
 Ἄσπερος, υ, τὸ, flos, *ex ἄσ, idem cum πνίω est flos, seu præstantissimum cujuslibet rei; est et ἄσπερος, υ, ὁ κῆ ἡ*, auribus carens; *ab α privat. et ἄσ, σπερος, τὸ, auris.*
- 667 Ἀνάσταντες, surgendo, more eorum qui surgunt; *ab ἀνίστημι.*
- 669 Πολύαινος, ου, ὁ καὶ ἡ, multum laudatus, laudatissimus; *ab αἶτη, ης, ἡ, laus.*
- 672 Πολύτλας, ὁ κῆ ἡ, multa passus; nobilis, *per consequens: δ πολὺς, et τλάω*, tolero.
- 696 Ἐνίμμι, fut. ἦσω, p. ἦκα, immitto, infundo, inserto.
- 701 Τταρεπίματος, *Ion. et poet. anadiplosiasmo, pro ταρεπίματος, υ, ου, ασσ. 2. med. δ τίεπω*, delecto.

CLAVIS HOMERICA

IN K'. ILIADIS.

- 1 ἈΡΙΣΤΗΣ, *Ion. pro ἀριστῆς, ab ἀριστῆς, ἰος, ὁ. ἀριστῆς, apud Hom. dicitur pro optimatibus, et proceribus, et iis qui principem in civitate locum tenet; sicut et apud Latinos Optimates: quia, qui cæteris honore præstant, excellere præ omnibus virtute debent; ἀριστῆς aliquando adjectivè, præstantissimus, ut ἀριστῆς πρίμων, γ. 44. optimum propugnatorem; ab ἄριστος, υ, ου, optimus Marte; παρὰ τὸ Ἄρης, Mars.*
- 2 Δομαμένος, υ, ου, domitus; *δ δμάω, pro δαμάω, domo; est et δομαμένος, ædificatus. Vide ζ. 245.*
- 4 Γλυκερός, ρὸ, ρὸν, δ γλυκὺς, ἡ, ὁ, *idem; παρὰ τὸ γλυκύος, ως, τὸ, musatum, succus dulcis.*
- 6 Χάλαζα, ης, ἡ, grando; *dicitur quasi ἐκ τοῦ ἄνω πρὸς τὸ κάτω χαλαρά, ex aëre in terram demissa.*

Νεφετὲς, ὤ, ὅ, et νεφὲς, ἀδελ, ἰ, nix ; ἀ νίφω, ningo. 7

Χιών, ὄντος, ὅ, nix : quasi χιών ἀ χίω, fundo.

Παλύνω, Ion. pro ἐπιπείδω, inspergo ; exponitur, misceo, humecto, albefacio ; propriè de farinâ dicitur, ut *Odyss. n. 520. aliquando de nive, ut hic ; ἀ πάλα, κς, ἰ, lucta ; item, tenuissima farina ; flos farinæ ; παιπαλὺ, ἦ, ἰ, idem.*

Πικυιδανὲς, ἰ, ὄν, amarus ; ἀ πικύα, κς, ἰ, amaritudo ; πικυιδανὸς προ-8 λήμω, amari belli. *Homerus (ait Etym.) bellum piceum vocat, ἀ piceâ, quæ faciliè comburitur ; frequentissimè autem bellum cum igne comparat, quodd pugnantium sanguis incalescat ; vel, bellum amarum ; quia picea est amara.*

Ἀνιστοναχίζω, vehementer suspiro, graviter ingemisco ; ἀ στυναχίζω, 9 idem quod στήνω.

Νυίδν, ex imo, pro νυίδων, per syncop. ἀ νείατος, pro νυίδατος, infi-10 mus, superl. τῷ νύϊς, novellus, recens, Ion. pro νίος.

Εὐρυγῆ, ἰγγος, ὅ, fistula, propriè, pastoria ; ἀ ευρεγν, seu -λετν, Attic. 13 vel ευρίζω, sibilo, sibilum edo, fistulâ cano.

Ἀλῆϊκακος, ου, ὅ καὶ ἰ, depulsor mali, seu malorum, remedium ma-20 lorum : nam tam de rebus, quàm personis dicitur : ab ἀλίζω, arceo, et κακός, ἰ, ὄν, malus.

Δαφνίδες, ἰ, ὄν, hic, rufus, rubens maculis rubris. Vide β. 308. est 23 et δαφνίδης, ου, ὅ καὶ ἰ, cruentus, σ. 538.

Ἐίστατο, pro ἔστατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi ἵστημι, sive ἵστω est et ἔστω, plusq. perf. pass. pro ἔστω, μ. 464. ab eodem.

Αἶθων, ardens, ἀντὲ, β. 839. hic, fulvus. 24

Πεδηκὲς, ἰος, ὅ καὶ ἰ, usque ad pedes dependens ; ἀ ἰνκὲς, ἰος, ὅ καὶ ἰ, porrectus in longitudinem, interdum perpetuus, continuus ; πεδνηκὲς δῆγμα λείοντος, pellis leonis ad talos usque demissa, quam gestabat Aga- memnon heroum more.

Βλίφαρος, ου, τὸ, pellis oculis obducta, et illos tegens, palpebra ; 26 dicitur quasi τοῦ βλίφοτος φάρος, peplum oculi intuentis ; vel, παρὰ τὸ ἐν τῷ βλίπῳ αἵεσθαι, quodd attollamus palpebras cùm cernimus et intuemur.

Ἰζώνω, tempora sumit ab ἰζῶ, idem, sedere facio, sedeo ; quod ab ἰζω, sedere facio, sedeo ; ἰφιζώνω, insideo ; aliquando instituo, ut ψ. 250. Ἰζωνν ὑγρὸν ἀγῶνα, certamen latum instituit.

Υγρὰ, seu ὑγρὴ, Ion. interdum, ut hic, sumitur substantivè pro ὑγρὰ 27 κίλευτος, mare, pelagus ; ab ὑγρὸς, εἰ, εὐ, humidus ; et metaph. mollis, tener ; ab ὕμ, pluo.

Στεφάνη, κς, ἰ, galea scæpè, seu quicquid coronæ more cingit caput. 30

Ἐπίσκοπος, κς, ὅ, inspector, explorator, speculator, ἀ σκοπὲς, idem ; 38 hoc autem ἀ εὐσπίττω, circumspicio, dispicio ; hinc etiam σκοπιδίζω, speculor, ex speculâ observo.

Θρασκευδίας, ἰς, ὅ καὶ ἰ, audax ; ἀ θρακὺς, ἰα, ὕ, et καρδία, κς, ἰ. 41

Καρδάλις, ἰα, ἰω, hic, astutus, vaser, callidus, prudens ; ἀ κέρδης, ἰος, 44 τὸ, lucrum : aliquando astutia.

Ἰερεὺς, ὤ, τὸ, substantivè, sacrificium, victima ; ab ἱερεὺς, ἀ, ὄν, sacer. 46

- 52 Δολυχόν, adv. diu, longo tempore: ἀ δολυχόν, ἢ, δι, longus; δολυχόν enim dicitur tam de longitudine temporis, quàm extensionis.
- 55 Ἀιστήμαι, pro ἀιστήναι, Atticè et Dor. aor. 2. infn.
- 66 Ἀδρετάζω, fut. σω, aberro in viâ, aut in nocte evagor; ab ἀδρετά, π, ἢ, quod aliquando per se ponitur; vel cum nomine νύξ jungitur; φί δ βροτῶς, mortalis, præfixo α priv. quodd noctu lateant mortales.
- 67 Φηγγομαι, fut. ξομαι, loquar, vocem edo, clamo, ut hic.
Ἐγγήγομαι, erigi, pro ἑγγήγομαι, pleonasm. τοῦ θ, et syncop. λίτα-
rarum s et v. est perfectum infinitivi medi, cujus indicat. ἑγγήγομαι, ab
act. ἑγγήγομαι, vigilo. Eustath. formari dicit ab ἐγγέω, cujus præf.
ἡγγεα, med. ἡγεα, et Atticè ἐγγήγομαι, et cum pleonasmo λίτα ε,
ἑγγήγομαι, unde novum thema ἑγγήγομαι, cujus præf. ἑγγήγομαι, pro
ἑγγήγομαι hinc pass. ἑγγήγομαι, pro ἑγγήγομαι, cujus infn. ἑγγήγο-
μαι, Abol. ἑγγήγομαι infinitivi enim qui habent οε ante finalem Σαι,
Æolici sunt, et Æolico more sunt proparoxyt. Vide ἑγγήγομαι, Il. α
371.
Ἄνωχθι, 2. sing. imperat. pro ἀνώχθι, per syncop. ab ἀνώχθι, jubes,
γ etiam in χ mutato propter θ sequens: ut νύχθ ἔλην, pro νύκτα ἔλην, fit
πικραχθι, pro πικράχθι, aut ἄνωχθι, pro ἄνωχθι. Poëtæ enim etiam gra-
vitonios imperativos aliquando terminant in θ hinc ἀνώχθω, λ. 189. et
ἄνωχθι, Odys. χ. 487.
- 69 Μεγαλίζω, fut. σω, magnificè effero, extollo: μεγαλίζομαι, superbio;
ἀ μέγας.
- 71 Ἴω, pro ἴω hoc autem pro ἴη ab ἴη, imperf. med. verbi ἵμι, mitto,
injicio.
- 81 Ἐξερίντρο, interrogabat, 3. sing. imperf. med. verbi ἐξερίνω, ab ἔρω,
dico.
- 83 Ὀφθαμίος, α, ον, tenebrosus, obscurus, ater, niger; ab ὄφθη, π, ἢ, et
Doricè ἔφθη, tenebræ, obscuritas: quod ab εἶφω, tego.
- 84 Οὐρεὺς, ιος, ὀ, custos; ab οὔρες, υ, ὀ, in quâ significatione ab ὀρέω,
derivatur, ut Eustath. annotat.
- 91 Πλάζομαι, vagabundus factor; ἀ πλάζω, errare facio.
- 94 Ἀλαλύνταμι, erro, molestè fero, metuo, non sum animi compos,
poët. verbum; ab ἀλυντίω, idem, cum pleonasmo τοῦ λα, vel ab ἀλύττω,
anxius sum, indignor, insanio, tremo; quod ab ἀλίω, errabundâ men-
te et incertâ afficior, gaudeo, superbio, tristor.
- 96 Δραίνω, idem quod δρέω, facio.
- 98 Ἀδνηκίτης, metri gratiâ, pro ἀδνηκίτης, pro ἀδνηκίτης, quod est parti-
cipium præf. temporis, poët. pro ἡδνηκίτης, ἀ themate ἀδής, labori-
bus defessus sum, tædio afficior, propriè, suavitatem non percipio;
ab ἡδύς, vel ἄδω unde ἀδνηκίτης, poët. pro ἡδνηκίτης, ab ἄδω, satio; sa-
tietas enim tædium parit; sed ἀδής, placeo.
- 100 Ἰδμιν. Doricè et Æolicè, pro ἴσμι hoc autem per syncop. pro ἴσ-
μι ab ἴσμι, scio; vel, per syncop. pro ἴδομι, ab ἴδω.
- 101 Μενειάω, fut. ἦσω, impetu quodam animi concitatus cupio; ἀ μεναι-
νή, ἦς, ἢ, impetus, seu cupiditas animi ad aliquid agendum; ἀ μένος, ιος,
τό, animus, animi ardor, seu impetus irati animi; pro eodem dicitur
μινειάω, μ. 59. et -έω, ν. 79.

- Ὀδῆν, non equidem, non omnino, nequaquam. 104
 Ἐκαστίῳ, longissimè, maximè procul; *superl. ab ἑαυτῷ, procul*; 113
ἑκαστίῳ, magis procul, comparat.
 Αἰτιάμαι, causam attribuo, seu assigno, accuso, imputo; *ab αἰτία, 120*
αἰ, ῥ, causa, ratio; item, culpa, crimen; αἰτιάσθαι, poet. pro αἰνῶσθαι,
hinc αἰτιῶμαι, pro -ἄρται, Odys. α. 32. Il. λ. 653. αἰτιῶτο in optat.
pro -δωτο et Odys. υ. 135. αἰτίη, pro αἰτίδω.
 Μιθήμι, fut. ἦμι, hic, cesso, negligens sum, ignavè me gero; *ali-* 121
quando cum genit. ut v. 114. μεθίμηναι παλάμῳ, aliquando cum infin.
ut v. 234. μεθήμι μάχιστον.
 Ἐφίστημι, fut. ἐπιστήσω, sisto juxta, appono, admoveo, aor. 2. ἐπύστην, 124
significat neutraliter adsisito, ut etiam de simplici ἵστη dictum est.
 Ἐπιφράζω, indico; *item, moneo, admonéo, suggero. Ἐπιφράζομαι, 127*
animadverto, intelligo, considero; ἃ φράζω, dico, aliquando jubeo,
cujus aor. 2. et ἵφραδον.
 Φοινικεύς, ἵστη, υ, Phœniceus, purpureus; ἃ φῶνξ, ἀνθ. *Vide δ. 133*
141. et ζ. 210. est et φοινῆς, ἵστη, υ, μ. 202. idem.
 Ἐκτάδιος, ἰα, ἰον, extensus; *item, amplius, qui longè, latèque exten-* 134
di potest, ut hic; ἃ τάλω.
 Οὔλος, integer sanus, integer perfectus, pro ὄλος, *Odys. ε. 343. est*
etiam tener, mollis, ut Il. π. 224. et contortus, ut ἥιο; ab ὄλω, con-
torqueo (ἃ quibus οὐλοκάρηνος, ου, ἰ καὶ ῥ, cripeo capite, Od. τ. 246.
οὐλόπους, δος, ἰ καὶ ῥ, integer pedibus. Hymn. in Mero. 137. et ὠλοχύ-
της, ου, α. 449.) est et ὄλος, exitialis, ut Il. ε. 717.
 Ἀκαχημῆες, pro ἡπασμῆες, α, ον, acutus; *mutato σ in χ, et amisso 135*
augmento, part. præter. pass. verbi ἀκέζω, acuō, secundum quosdam,
per syncop. pro ἀκαχημῆες, part. præter. pass. verbi ἀνέχμι, trisiitiā
afficio, addè ut ἔγχος ἀκαχημῆων exponi possit hasta dolorifica, quod ictu
suo ἄχος offerat; ut etiam ψυχρὴ χαλκός, eò quidd lethale frigus
inferat.
 Βεβήκα, perf. ἃ βίδω, vim affero, urgeo, opprimo; ἃ βία, αἰ, ῥ, vis. 145
 Σαυρωτή, ἦρος, ἰ, cuspis in imo hastæ ferro transversa; seu ferra- 153
mentum concavum, mucronatum, cui extrema hastæ pars inserta
efficit, ut erigatur, et solo depangatur; quasi σταυρωτή, ἃ σταυρῶ, pa-
lum depango.
 Στρώννυμι, et στρώννυ, ἃ στρώ, per syncop. idem, sterno, substerno, 155
jut. στρώσω, præter. ἵστρωκα, pass. ἵστρωμαι, aor. 1. ἵστρώται, ἵστρωτο,
3. sing. plusq. pass.
 Ἀγρῶνλος, ου, ἰ τῆ ῥ, in agro stabulans, seu pernoctans; *ab ἀγρός, οὔ,*
ἰ, ager, et αὐλή, ἦς, ῥ, stabulum.
 Ἀντίω, flores carpo; ἵππον ἀντίω, est dormire somnum suavem, cu- 159
ris solutum, et quasi floridum. Vid. ἄντων, ι. 657.
 Ἄτω, poet. audio; *aliquando cum genit. ut Odys. ξ. 266. aliquando 160*
cum accus. ut 532. hujus libri; aliquando significat exspiro; ut α. 251.
φίλοι ἄϊον ἦτορ, charam exspirabam animam.
 Θρωπῶς, οὔ, ἰ, tumulus, collis, eminentior locus, qui quasi à terrâ
subsilit, ἃ θρώσκω, salio.
 Σχύνλιος, ἰα, ἰον, infelix; laborum patiens; ἥς. *Vid. β. 112. 164*

- 165 Οὐ ν, annon ?
- 167 Ἀμείχανος, ου, ὁ, καὶ ἡ, minimè solers, hìc, indefatigabilis; est et ἀμείχανος, pro κακομήχανος. Vide antè, §. 130.
- 173 Ξυρὸς, ρὰ, ρὸν, acutus ad radendum, et scalpendum idoneus; δ ξύω, idem quod ξίω, rado, scalpo, polio; ξυρὸς autem aliquando substant. ut hìc, culter tonsorius, aut novacula; hinc proverbium, ut hìc apud Homer. ἐπὶ ξυροῦ ἴσασθαι ἀκμήν, dicitur res, quæ in summo discrimine sita est.
- Ἀκμή, ἦς, ἡ, cuspis, acies; ab ἀκῆ, idem, pleonasmò τοῦ μ.
- 182 Ἐγρηγορεῖ, vigilanter; ab ἐγρηγορίω, vigilo. Vide suprà v. 67.
- 183 Δυσκρίω, fut. ἴσσω, difficulter custodio, δ δύστροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, custoditu difficilis; ab εὖρος, ου, ὁ, custos.
- 184 Κρατερόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, fortis, prudens, truculentus, ferox, ut hìc; δ κρατερός, ρὰ, ρὸν, fortis, robustus, et φρήν, νός, ἡ, mens.
- 189 Τετραφάτω, Ion. pro τετραμμένοι ἦσαν δ τρίπω.
- 198 Χάρμα, ατος, τὸ, gaudium, antè, γ. 51. hìc autem quòd gaudium et lætitiā afferat, ludibrium.
- 197 Ἦσαν, inverunt; secundum quosdam 3. plur. præter. imperf. ἦν, pleonasmò τοῦ η, pro ἴσαν, ab ἵμι, vado; secundum alios, aor. 1. ἦσαν, quasi ab ἵμι, pro ἴσαν diphthongo dissolutā, et s. verso in η secundum alios plusq. perf. ἦιυν, et per syncop. i. etiam subscripto, ἦιν, cujus 3. plur. esset ἦισαν, ex quo detracto i, fit ἦισαν sed tum i. esset subscriptum.
- 198 Ἐδιδόμην, sedeo; ab ἵζομαι, idem.
- 202 Πιφαύσκω, inserto υ, πιφάσκω hoc verò per reduplicationem fit δ φάσκω, idem quod φημι, dico, loquor; δ φάω, dico; est etiam πιφαύσκω, in lucem profero; δ φάω, idem.
- 204 Οὐκ ᾄ, nonne?
- 205 Τολμήεις, ἴστα, εν, audax, intrepidus, tolerans; δ τόλμα, ης, ἡ, audacia.
- 207 Φήμις, ιως, ἡ, fama, rumor; δ φάω, dico.
- 212 Ἀσκηθῆς, ιος, ὁ καὶ ἡ, illæsus, incolumis; ab ᾄσκητος, qui retineri non potest, quem nemo prohibeat ab agendo; est et ἀσκηθῆς, per ι, idem, Odys. ξ. 255.
- Ἰκουργέμενος, ιου, ὁ καὶ ἡ, qui supra cælos est; item, cœlestis, ut hìc significare potest.
- 216 Τρόργινος, ου, ὁ καὶ ἡ, et ὕπαργος, ου, ὁ καὶ ἡ, ovis, supra se, vel in se agnum habens; ab ᾄργς, ἀργός.
- Κτήρας, τος, τὸ, res possessa; est et donum, η. 235. δ κτάομαι.
- 217 Δαίτη, ης, ἡ, epulum; δ δαῖς, τός, ἡ, idem.
- Εἰλαπίην, ης, ἡ, epulum, convivium opiparum, compotatio; δ λάπτω, vel λαπάζω, inanio, evacuo; quoniam tali convivio, apparatus et sumptus magni devorantur, et quasi inaniuntur; aut, secundum antiquos grammaticos, ab ἔλν, ης, ἡ, agmen, grex, congregatio, et πίνω, bibo; vel, ab ἔλν, idem quod ἔλν, ης, ἡ, calor solaris: quòd in his compotationibus incalescunt potatores; hinc εἰλαπιναίζω, epulor, convivor, ξ. 241. et εἰλαπιναστής, ᾄ, ὁ, γ. 577. conviva.
- 223 Θαρσαλῆος, ἰα, ἴων, fiducia præditus; fidens animo, audax; hìc θαρσαλιώτερον, major audacia, substantivè; δ θάρσος, ιος, τὸ, fiducia.
- 226 Βράσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, comparat. poet. pro βραδίων δ βραδύς, ἴα, ὁ, tar-

duſ; eſt etiam βραδύτης, ſuperl. βραδύτατος, et βραδύτοι, pro quo ποῖτ.
βράδυτοι, ψ. 310.

Φαίνομαι, hīc, adſum, in conſpectu ſum.

236

Χείρων, οὗτος, ὁ καὶ ἡ, pejor, deterior, inferior, villor; δ χείρ, manus; 238
nam propriè ſignificat, ὁ ταῖς χερσὶν ἥττων, qui manum robore ſupe-
ratur; vel, ὁ διὰ τῶν χειρῶν περιζών τῷ ζῷ, qui victum manum ope-
rà quaeritat: pro χείρων, legitur χειρότερος, β. 248. et χείρων, α. 114.
in dat. χείρῃ, α. 80. accus. χίρην, Od. ε. 228. et in plur. χίρην, Od. α.
323.

Ἄνω, ποῖτ. pro ἀνών, et ἄνωμαι, pro ἀνύομαι, perficio, conficio, pera- 251
go, propero, feſtino.

Μαῖρα, ας, ἡ, hīc, pars; δ μαίρω, divido: p. med. μίραρα.

253

Ἀμφήκης, ιος, ὁ καὶ ἡ, utrinque acutus, aut anceps; ab ἀμή, ἤ, ἡ, 256
mucro; ab ἀμφὶ ἀμφὶ ἀκὴν ἔχων.

Ἄφαλος, υ, ὁ καὶ ἡ, ἄλοφος, υ, ὁ καὶ ἡ, ſine cono, aut criſtā: δ φαλλή, 258
ῥ, ὁ, conus galeæ, et λόφος, υ, ὁ, cervix, criſta.

Καταίτυξ, γος, ἡ, galeæ genus depreſſum, et ſine criſtā; παρὰ τὸ
κάτω τενύχθαι.

Ἵς, ὅς, ὁ vel ἡ, idem quod οὗς, ſus, porcus, aper, ex eoque factum: 264
ſecundum alios, ab ἵμαι, irrigor, et pluviā perfundor: quòd luto ſe
polluere amat, et aquis delectatur; vel, quaſi ἱϋς, δ ἱϋς, ſacrifico;
quòd à ſuillo pecoris genere immolandī initium primum ſumptum vi-
deatur.

Θαμνίς, ιος, ὁ καὶ ἡ, idem quod θαμνός, ἀ, ὁ, α. 52. creber, frequens;
hinc θαμνίς et θαμνίς, nom. et accus. plur. apud ποῖτας; δ θαμνός,
crebrò.

Ἐχω, munio.

Ἐπιſτιμίνως, ſcitè; ab ἐπιſτήμι.

265

Πῖλος, υ, ὁ, pileus.

Ἐρυδις ſeu ἐρωγός, avis ſpecies, videlicet ardea, ſeu ardeola: quaſi 274
ἐλωδός, ab ἔλος, ιος, τὸ, palus; quia in paludibus plerumque verſatur:
ſecundum quosdam, quaſi ἐρωτιδός, avis Veneri ſacra.

Σπύο, Ion. pro σπύ, 2. ſing. aor. 2. med. imper. δ σπύμαι, pro ἵππο- 285
μαι, ſeu ἵπταμαι.

Μήσατο, pro μῆσατο δ μῆδμαι, hīc, ſtruo, perpetro; hinc μῆσαι, pro 289
μήσω, ζ. 253. et μῆσαι, pro μῆση, Odyss. λ. 473.

Πρόφρων, prompta, benevola, propenſa; δ πρόφρων.

290

Ἐννεμίτωπος, τάπυ, ὁ καὶ ἡ, latæ frontis, latam frontem habens; βοvis 292
ἐπιθήτ. ab ἐννός, ῥα, ὁ, latus, et μέτωπον, υ, τὸ, frons; quòd ab ἀψ,
ἐπός, ὁ, oculua, vultus.

Νέκυς, interdum dicitur de defunctorum corporibus, cadavera; 298
aliquando defunctorum manes, Odyss. λ. 290. ἀ νέκυς, υος, ὁ, anēd.

Ἐρμύχην, ιος, ὁ καὶ ἡ, cervicem elatam et arduam habens; ab ἔρ, et 305
ἀνχόν, ante, α. 147.

Ἀπὸ δόξης εἶναι, opinionem fruſtrari.

324

ἴστω, per ſyncop. pro ἴσάτω ab ἴστω, ſcio.

329

Ἀγλαΐσθαι, Attic. pro ἀγλαΐσθαι, orno, decoro, illuſtrem facio; 331
ab ἀγλαΐζω, in quo, et aliis ejusdem generis in ἔω, in fut. 1. Attici

- tollunt σ, et ultimam circumflectunt: medium autem -ίσσμαι, mutant in*
ῖμαι, ἴσσθαι, infin. in ῖσθαι ab ἀγλαός, α, ον, splendidus.
- 332 Ἐπίορκον, αὖτο. pejerando; ab ἐπίορκος, υ, ο και ἦ, perjurus, quod ab
 ὄρκος, υ, ο, iusjurandum.
 Ὁρεθίνω, idem quod ὄρεω, ex eoque factum.
- 335 Κτίδιος, per aphær. pro κτιδίας, α, ον, mustelinus, è mustelâ con-
 fectus; à κτίς, ἴδιος, ἦ, per aphær. pro κτις, mustela; hîc autem κτί-
 διος, è pello mustelinâ confectus.
- 339 Φερίζομαι, f. σομαι, aliquando animadverto, ut hîc.
- 346 Παραφθάσι, 3. sing. opt. aor. 2. à παραφθάνω, præcurro, prævenio
 à φθάνω, fut. φθάσω, aor. 2. ἔφθην, quasi à φθῆμι.
- 347 Προτιυλίῃν, propellito; à προτιυλίω, pro προτιυλίω ab ἐλίω, verto.
- 351 Ἀπίην, poët. ἀπήν, aberat.
 Ἐπίωρα, τὰ, intervalla, Ion. pro ἐπίορα ab ὄρος, υ, ο, terminus:
 factum ex eo singulari ἐπίωρος, per metaplasm. ut tradit Eustath. ἐπί-
 ωρος, custos, v. 450. ab ὄρος, υ, ο, idem.
- 352 Προφίρης, προφιερίστας, προφιερίστατος, præstans; aliquando provec-tâ
 ætate; à προφίρω, præsto.
- 353 Ἀροτρον, υ, τὸ, aratrum; ab ἀρόω.
- 357 Δερηνικῆς, ἴος, ο και ἦ, tantum intervallum continens, quantum hastæ
 jactus; ab ἡνικῆς, ἴος, ο και ἦ, longus, et δέρον, ατος, τὸ, hasta.
 Ἐλάσσων, seu ἱλάττων, minor, compar. à μικρός communiter, sed pro-
 priè ab ἱλαχός, αῖα, ὁ, parvus.
- 360 Καρχαρίδης, ὄντος, ο και ἦ, acutos habens dentes; à κάρχαρος, υ, ο και ἦ
 ἦ, asper, et ὀδύς, ὄντος, ο, dens: κάρχαρος autem à χαράσσω, sculpo.
- 361 Κιμῶς, ἄδος, ο, hinnulus cervi: quasi ἀπὸ τῆ κοιμᾶσθαι quòd adhuc
 in speluncâ cubat, nec se committere sylvis audet.
 Λαγῶς, ὤ, ο, lepus: à λα, epitat. et ὤς, ὠτός, τὸ, auris; ab ἕας, ατος,
 τὸ, idem; nam lepus perlongas habet aures; vel, à λάυν, id est, βλί-
 πυν, lepus enim (ut aiunt) dormit apertis oculis.
 Ἐμμένης, ἴος, ο και ἦ, permanens seu constanter manens; ἱμμένης,
 etiam aliquando substantivè, pro constantiâ; aliquando adverbialiter,
 constanter, indesinenter; à μένω, maneo.
- 364 Ἀποτμήσσω, vel ἀποτμήγω, fut. ξω, abscindo, divido; à τμήσσω, seco,
 scindo; quod à τίμνω.
- 375 Βαρβαίνω, inarticulatè loquor; item, dentes quatio præ metu, seu
 crepito dentibus, ut hic; à βάζω, ductâ à pedibus significatione.
- 383 Καταθύμιος, ἴου, ο και ἦ, quicquid in animo versatur; item, animo
 placens; à θυμός.
- 418 Ἐσχάρα, ας, ἦ, focus, Od. ζ. 52. hîc autem ἐσχάρα πυρὸς vocantur
 ipsæ domus, seu qui in domibus habitant; hîc ἐσχάραφι, Od. ι. 59.
 poët. pro ἐσχάρα.
- 425 Δαίω, pro δαίω, disco, doceor, intelligo; hîc δαίης in subjunct.
 Hymn. in Merc. 562.
- 434 Νήλυς, δος, ἦ, qui nuper, seu qui recens advenit; à νίος, ἴα, ἴον, et
 ἔρχομαι, quasi ὁ νῦν ἐστὶ ἐληλυθός.
- 438 Ἦοκηται, 3. sing. præter. pass. à verbo ἀοκίω, exerceo; item elaboro,
 concinno; quod ab ἀοκίς, ὤ, ὁ, uter; nam, ut tradunt quidam, propriè

de iis, qui uteres conficiunt, enunciatur. *Metaph. etiam de reliquis artibus mechanicis.*

Ἐἴσθα, *Æol. pro εἴμι, 2. sing. præs. ab εἴμι, vado, cujus præs. εἴσπε 450 pro futuro usurpatur, ut hic; quod etiam prius dicitur.*

Ἐναντίσις, *ἰου, ὁ καὶ ἡ, adversarius, quasi diceret, vim et potentiam 451 contrariam habens; ἐναντίων etiam aliquando adverbialiter, adversus, contrā; ab ἀντίσις, adversus, contrarius; quasi ἐναντίων βίαν ἔχων vel, ἐναντιούμενος τῇ βίᾳ. Vide n. 277.*

Κίρσι, *Æol. pro κίρμι, 3. sing. aor. 1. verbi κίρην, fut. κίρῶ, aor. 1. 456 κίρην, tondeo, ψ. 146. item, scindo, ut hic; Odys. ε. 143. deripio, absumo; κήματα κίροντες.*

Λήϊτις, *ἰδης, ἡ, prædatrix. Epitheton Minervæ; ἀ λῆϊς, ἰδης, ἡ, an- 460 ἰδ, n. 138.*

Τῷδισι, *ut ἰδῖ, sed per apposit. syllabæ σι, τῷδισι· geminato poet. ε, 462 τῷδισσι, in quo retinetur circumflexus in antepenultimā, non ex lege, sed quia particula δισσι, articulo τοῖς quasi enclytica adjungitur.*

Ἐπιβουλόμην, *invocabimus, per contractionem, ex ἐπιβουλόμην· ἀ βουλόμην 463 sic βούσαντι, μ. 336. pro βούσαντι.*

Διήλον, *pro διήλον, manifestum, ut hic: quod ἀ διών, invenio; τὰ γὰρ 466 περιδῆλα διήλως ἐκρίνονται, manifesta sunt facile invenienda.*

Διναξέ, *ακας, ὁ, arundo, ut hic: calamus scriptorius; ἀ δονίω, agito, 467 quoddammodo à ventis agitur; et quia ex arundinibus factæ sunt sagittæ, ideo διναξέ etiam sagittam significat, λ. 583. hinc δονακῆς, ε. 875.*

Ἰον. *pro ἰω· ἀ δονακῆς, ἰως, ὁ καὶ ἡ, arundinosus.*

Ἐπιδιφρεάς, *ἀδης, ἡ, locus quidam in curru, currus circumferentia 475 ad extremam currus partem, unde religabantur equi iugo soluti; ἐπιδιφρεος, ἰου, ὁ καὶ ἡ, qui sedet, aut ponitur in curru; aliquando otiosus vel effeminatus, Odys. ε. 51. δῶρα φέρον ἐπιδιφρεῖς Διών, dona ferens in curru ponat; ἀ διφρεος, α, ὁ, locus in curru, currus sella.*

Διδυτο, *ἀ διδυμν, 3. plur. plusquamperf. pass. verbi διώ, irregulariter 476 pro τ· nam futurum facit διώω in activ. eodem modo διδυτο, n. 387.*

Μίλις, *ἰα, ἰω, vanus, inanis, stultus, nihil efficiens, infortunatus; 480 μίλιον etiam adverb. incassum, otiosè.*

Ἀσπὴς, *ἰως, ὁ καὶ ἡ, hic, foedus, durus; vel asper. Vide n. 341. 483*

Ἄσος, *ορος, τὸ, ensis; ab ἀσέω, tollo. 484*

Ἐρυθραίνω, *et ἐρυθραίνω, rubefacio; ab ἐρυθρὸς, ἀ, ὁ, ruber; quod ab 485 ἐρυθρός, ἰως, τὸ, robur.*

Ἀσήμεντες, *οὐ, ὁ καὶ ἡ, rectore carens, cui nemo præest, et τὰ ἀσά- 485 μεντα μήλα, oves carentes signo, id est, non custoditæ; ab ἀσημεος, cui signum, seu nota non est impressa; per consequens, obscurus, ignobilis: ab α privat. et σῆμα, τοος, τὸ, signum.*

Ἀΐθισσαι, *pro ἡΐθισσαι, euphon. gratiā, ab ἀΐθισσα, pro ἀΐθω, insuetus 493 sum; ab α privat. et ἥθης, ἰως, τὸ, mos.*

Ἦμα, *pro ἦμα, pleonasmō τῷ η, ab ἦμα, necto, vel ab ἀΐμα, simul 499 necto: ab α idem quod σὺν, et ἦμα.*

Ροῖζω, *seu ροῖζῶ, fut. ἦσω, stridorem edo, strido, latro; ἀ ροῖζος, οὐ, 502 ὁ, stridor; factum est per onomatop. ad imitationem soni literæ ρ, ut ρίζω ex sono literæ ρ. ζῶω, ex ζ. βήβω, ex β. secundum Eustath. est*

autem ζῆν, ferveo, bullio, propter priorem rationem; est εἶζω, talem sonum edo, qualis fit ex ferro ardenti in aquam dejecto, ob priorem rationem, et βέρεος, υ, ὀ, sonus, quem edunt apes.

- 515 Ἀλαοσκοπία, ας, ἡ, cæca speculatio; σκοπός, ὤ, ὀ, speculator, explorator; quod ἀ σκίπτομαι, circumspicio, invisio, visito; metaph. video, speculor, considero, perpendo, et ἀλακός, οὔ, ὀ κ; ἡ, cæcus, luscus: quod ab α privat. et λάω, video: aliquando volo; vel, ab ἀλάομαι, erro, vagor.

- 519 Ἀνψίος, ὤ, ὀ, consobrinus, filius fratris, vel sororis: παρὰ τὸ ἀνψέθαι, quod est, sursum attingere; quasi ὁ ἀνψὲν συντημένος εἰς τὴν συγγένειαν, attingens aliquem consanguinitate è summo deductâ.

- 522 Ὠκυμέζω, aor. 1. ab οἰμέζω, ploro, ejulo, quod ab ὠ.

- 523 Κυδοιμὸς, οὔ, ὀ, turba, tumultus; παρὰ τὸ κύειν διμματα, sive οἰδματα, quod timorem inducat; hinc κυδοιμία, turbas excito, λ. 324.

- 526 Ἔκταν, occiderunt, per syncop. pro ἔκταναι, ἀ κτῆμι, aliquando occido; vel ἔκταν, ἀ κτῆμι, aor. 2. ἔκταναι, per apoc. poet. ἔκταν ἔκταν' verò σ. 456. pro ἔκταν.

- 532 Κτύπος, υ, ὀ, sonitus, strepitus, propriè, qui pulsu ciatur; ἀ κτύπιον, η. 479.

- 547 Ἀκτιν, ἴναι, ἡ, radius solis; ab ἄγω, fero: quia radii solis omnia permeant, et quacunque feruntur; vel ab αἵττω, salio; quia salit cum impetu radius.

- 568 Ἴππιος, εἰα, ον, equestris; ab ἵππος, υ, ὀ, equus.

- 572 Ἰδρὸς, ᾠτος, ὀ, sudor; apud poet. in dat. et accusat. ἰδρῶ, per apoc. pro ἰδρῶτι, ἰδρῶτα, ut hîc; ab ἴδος, ιος, τὸ, idem: quasi ὕδης, ab ὕδω, mutato spiritu cum primâ literâ.

Νίζω, linguâ Tarentinorum, pro νίπτω propriâ de manibus dicitur, lavo, ut hîc; hinc ἀκονίζω.

- 573 Ἐσδάντι, pro ἐσδάντι, ingressi, aor. 2. part. ἀ βάλω.

- 575 Ἀνψύχθην, pro -θήσαι, recreati essent, 3. plur. aor. 1. ind. pass. ab ἀνψύχω, refrigero, recreo: ἀ ψύχω, frigefacio.

Φίλει ἦτορ, suo corde, subintell. κατὰ.

- 576 Ἀσάμβθος, υ, ὀ, solium balneatorium, pelvis; fit παρὰ τὸ ἄσιν μνῆσαι, à sordibus diminuendis, id est, eluendis; ἄσις, ιος, ἡ, vel ἄση, ης, ἡ, sordes, limus, aliquando molestia.

- 577 Λείσσαι, aor. 1. carens augmento, et geminato, σ. poet. pro ἰλίσσαι hinc λεισάμενος, η, ον, et λείσσαι, pro λείσαι, ἀ λῆω, seu λῆω, quod penitur pro λῆω, idem.

Δίπτι, pro λιπαρός, ἀ, ὀν, seu λιπαρόν, pinguis: indeclinabile, ut hîc.

Ἐλαιον, υ, τὸ, oleum; ab ἱλαία, ας, ἡ, oliva, arbor.

CLAVIS HOMERICA

IN A'. ILIADIS.

ΤΙΘΩΝΟΣ, ὅ, Ion. αῖο, ἰ, Tithonus, Laomedontis Trojani regis filius, 1 quem Aurora, Titanis et Terræ filia, sic amavit, ut eum jam senem herbarum virtute ad juventutem revocaverit, et in virum elegerit.

*Εἰς, ἰδς, contentio, item dea contentionis auctor; in quā significatione deducunt ab εἶω παρὰ τὸ εἰς μάχην εἶω, id est, συμπλέκω.

*Οἶθις, τὰ, adverb. hīc usurpatur; ab ἔθιον, υ, τὸ, carmen, quod 11 voce sublatissimā cantatur, classicus cantus; vel, ab ἔθιος, ἰα, ιω, rectā in altum tendens; ab ἐθῖς, ἦ, δν, rectus.

Οἶμος, υ, ἰ, vel ἦ, via, semita; ab οἶμα, κς, ἦ, idem; à futuro οἶσω, 24 quodā per eam ferant; vel, ab οἶμα, et οἶμα, impetu feror in aliquem, propriè, rectā viā: vel, simul ingredior, χ. 140. est et οἶμος, virga; sunt qui hīc ita exponunt.

Κυανός, υ, ἰ, color cæruleus; est et lapis, seu succus in metallis cærulei coloris, ut hīc; hinc κυανόπικρα, κς, ἦ, de mensā; λ. 628. κυανόπρωρος, υ, ἰ κῆ ἦ, de nave, ε. 693. et κυανοπρόριος, υ, ἰ κῆ ἦ, Od. γ. 299. et κυανόχαίτης, υ, ἰ κῆ ἦ, de equo, ι. 563. et κυανώπις, ἰδς, ἦ, de Amphitrite, Od. μ. 60.

Κασσίτερος, et Att. κατσίτερος, υ, ἰ, stannum, plumbum album: à 25 κάσσω, κς, ἦ, meretrix; stannum videtur esse argentem, nec est. Harm.

*Οὐρεῖσθαι, 3. plur. plusquamperf. pass. Ion. pro ὠρεσθῆναι ἴσαν, ab 26 ὠρεῖω, porrigo, extendo; fut. ὠρέω, præst. ὠρεῖσθαι, Att. ὠρεῖσθαι, ὄς.

*Ἰεσσω, pro ἰεσθ' ab ἰεῖς, β. 786.

*Ἀετὶς, ἦς, ἰ, lorum, seu funis, quo ensis appenditur, seu theca, 31 in quā reconditur; fit ab αἶω hinc αἰτὶς, et pleonasmō τοῦ ο, ἀετὶς vel, quasi ἄρα τῆς ab ἄρα, ensis, et τῆς, servo; à plur. nom. ἀετῶ- 27 ρεις, addendo σι, dat. poët. fit ἀετῆρισσι.

Βλοσυρὸς, ἦ, δν, terribilis aspectu; ab ὄψ, ὀπς, ἦ, et βλοσυρός, δ, δν, 36 terribilis aspectu, truculentus; accipitur in bonam partem; hinc βλοσυρῶπις, ἰδς, ἦ, hīc, idem. Vid. η. 221.

Ἠλέλικτο, plusquamperf. ab ἠλέσω, cum redupl. pro ἠλέλικτο, pro ἦλε- 39 το vel potius plusquamperf. pass. verbi ἠελέω, torqueo, sine augm.

*Ἀμφισυφῆς, ἰδς, ἰ κῆ ἦ, utrinque coronatus; item, undique plenus: 40 ab ἀμφί, et σφῆς.

- Ἐκπιφύῃαι, *part. præt. med. ab ἐκφύομαι*, enascor; ἀ φύν, gigno, produco.
- 50 Ῥέοντ', *pro ἱρρίοντο, ab inusitato ῥέομαι, propriè*, quatuor: *aliquando* festinanter, et cum impetu feror, *ut hic*; ἀ ῥώννυμι, confirmo.
- Ἡῶθι, *adv. in aurorâ*; ἡῶθι πρὸ, ante auroram.
- 51 Φθάν, *Bæot. pro ἴφθησαν*, prævenerunt, ἀ φθάνω. *Vid. ζ. 108.*
- 52 Μετακίεθω, *mutato loco abeo*, abeo inde ad, insequor; ἀ κίω, vado.
- 53 Ἐίρη, *pleonasmō τῷ ε, pro ἔρη, seu ἔρη, ης, ἡ, cum aspero*, ros; *fit quasi ἄρη, ab ἄρδω*, irriro; *vel, παρὰ τὸ τὴν ἔραν διῖναι*, quod terram imbuat; *hinc ἑρσίς, ἑρς, υ, roscidus*, ω. 757.
- 54 Μυδαλίας, ω, υ, humidus, madidus; ἀ μυδάω, nimio humore et madore putresco.
- 62 Οὔλιος, ια, ιω, et οὔλιμος, η, υ, *idem quod οὔλος*, κ. 134.
- 66 Στρεπὴ, ἥς, ἡ, fulgur; *item splendor, per ἀφῆστ. pro ἀστρεπὴ, ποët. pro ἀστρεπὴ, ab ἀστρέπτω*, fulguro, mico, splendo, *vel dicitur παρὰ τὸ στρεῖν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ὁρᾶν*, quod oculos visu privet.
- 67 Ἀμητῆρ, ἥρος, ὅ, messor; ἀ ἀμάω, meto, ω. 451. *hinc ἄμητος, υ, ὅ, messis*, τ. 223.
- 68 Ὀγμος, υ, ὅ, sulcus aratri scissione factus; *quasi ὀγμος, ab ὀγναι*, aperio; *in sulco terra maximè est aperta, et quasi dehiscit.*
Δράγμα, ατος, τὸ, manipulus, ipsa seges; ἀ δράσσω, seu δράττω, prehendo, manu corripio, *Batrach. 155. hinc δράξ, Batrach. 234. idem quod δράγμα, manipulus; τὸ τῶν χειρῶν πλῆγμα· et δραγμύω, σ. 555.* manipulos colligo.
- 69 Τερεφς, υς, τὸ, densitas; τερεφς, ἰος, ὅ κὲ ἡ, densus, creber, frequens. *Vid. ι. 555.*
- 71 Δάω, *hic, cædo, occido. Vid. δ. 416.*
- 74 Παετυγχάνω, intersum alicui actui, adsum, intervenio.
- 86 Δρυτίμος, υ, ὅ κὲ ἡ, *per apoc. pro δρυτίμος, quercuum amputator, et generaliter, arborum incisor: ἀ δρυς, υς, ὅ, quercus, sæpè pro omni arborum genere usurpatur, et τίμνω.*
- 87 Ἐκρίσσω, *pro ἐκρίσσω, satiavit, 3. sing. aor. 1. med. verbi κορίω.*
- 88 Ἄδω, υς, τὸ, *vel υ, ὅ, satietas, fastidium, defatigatio (quæ est laboris, velut satietas) ab ἄδω, satio, expleo. Eustath. deducit ab ἄδω, quod dici fertur pro ἀνδῶ· alii hoc ab illo; alii ab ἄδην, affatim.*
- 94 Κατιπάλμυες, η, υ, *decomp. ἀ κατὰ et ἱπάλμυες, ποët. pro ἱφαλλόμεναι· quod ab ἱπὶ, et ἄλλομαι.*
- 98 Πισάλακτο, fœdatum est, 3. sing. plusquamperf. ἀ παλάσσω, inquino, fœdo, ι. 100.
- Δαμάω, *hic, prosterno.*
- 100 Περιδύνω, *propriè, circumvestio, hic autem περιδύει, spoliavit, pro ἐ-πεδύνει.*
- 102 Γήσιος, ια, υ, *vel υ, ὅ κὲ ἡ, legitimè genitus, originem habens legitimam; item, germanus; item, genuinus; non adulterinus; dicitur quasi γησίος, vel γησίος, ἀ γήγομαι. Vid. νίδος, β. 727.*
- 104 Παράνομος, pugno ex curru, *pro παρανόμος· ἵμι· παρανόμος, υ, ὅ, transgressor legis; aliquando, qui è curru pugnât, pro quo legitur, ψ. 132. παρανόμος· διφθερίσι παρανόμαται· ἀ βάσκω, idem quod βαίω.*

Δίδω, Ion. et poet. pro δίδω, ligavit, 3. sing. imperf. verbi δίδωμι, à 105
δω, ligo.

Μίσχος, υ, ò, vel ì, vitulus, seu vitula; et est tenellum germen in
arbore; seu ramulus tenellus; item pro ἀπαλός, ò, òν, tener, ut hìc.

Δῖγος, υ, ì, vitex, virga, bacillus.

Οὔς, idem quod οὔας, auris, ex quo fit; cæteri casus formantur tan- 109
quam ab οὔς, ut genit. ὠτίς, dat. ὠτί, at οὔας, genit. οὔας, τὸ.

Σπίζω, fut. ξω, urgeo, compello, festinare cogo; neut. festino, 110
item, irascor. Vide δ. 32. dicitur quasi σπύδω ἰσχύμενος.

Εὐνή, ῥς, ò, cubile, ut ἀνὲ; dicitur etiam de brutis, cubile pro lus- 115
tro. Vide α. 435.

Δρυμὶς, ῥ, ò, sylvæ querna, vel glandifera; item generaliter sylvæ, 118
nemus; item, δρυμὶν, ῥ, τὸ, idem; à δρῦς, òς, ò, quercus.

Εἴσαχ' ob sequent. aspir. pro εἴσαχ' hoc autem pro εἴσαχ' Ionicè pa- 125
ragoge, pro εἴσα, imperf. ab εἴσω.

Κυάω, fut. ῥσω, misceo, propriè de liquoribus; item generalitèr, 129
misceo, confundo, perturbo, κυάωται, 3. dual. aor. 1. pass. Ion.

Ἀμύλικτος, υ, ò καὶ ò, qui mulceri, seu leniri non potest, asper, du- 137
rus, immitis, ut et ἀμύλιχος, ι. 158. à μύλλω.

Ἀποκόπτω, fut. ψω, abscindo, amputo; à κόπτω, scindo. 146

Ὀρμος, υ, ò, mortarium, truncus corporis; παρὰ τὸ ἄλλω καὶ μῶν τὰ 147
ἐν αὐτῷ πτισσόμενα, quòd minuantur ea quæ in mortario tunduntur;
sed Harm. deducit ab ὄλος, ista, nisi tota sint (inquit ille) et perfecta,
nulli sunt usui.

Ἔσσυι, pro ἔσσυι, geminato σ, à σύν, fugo, pello, concito.

Ἐάω, aliquando omitto, missum facio, relinquo, ut hìc. 148

Δαΐδωντες, cædentes, intellige terram. 153

Ἀξυλός, υ, ò καὶ ò, ligno carens, vel plenus ligno, ut hìc; ab α primo 155
πρίωται. secundo epitat. et ξύλον.

Εἰλυφάω, et εἰλυφάζω, verso, torqueo, circumago; ab εἰλύν, idem 156
cum εἰλύν.

Θάμνος, υ, ò, locus densus fruticibus, arbustum, frutex, χ. 190. à
θαμά, crebrò, quod ab ἄμα, simul.

Περίριζος, υ, ò καὶ ò, unà cum radice, radicitus; àρίζα, πς, ò, radix. 157

Κενός, pro κενός, ò, òν, vacuus. 160

Κροταλίζω, pulso, crepitare facio, cum strepitu veho; idem cum
κροτῶν à κροτάλον, υ, τὸ, instrumentum, quod pulsatum manu crepita-
bat; à κρότος, υ, ò, pulsus æris, manuum, pedum: sed frequenter de
manuum plausu dicitur; hinc κροτῶν, pulso, verbero.

Σφιδανός, ò, òν, terribilis, intensus, vehemens: quasi σπυδανός, à 165
σπύδω secundum Eustath. σφιδανόν, adverbialiter usurpatum, vehe-
menter.

Κακπιδίον, pro κατὰ πιδίον, per campum. 167

Ἴμενος, η, εν, ab ἵμαι, cupio, desidero: nam significationem activi 168
ἵμαι omnino reliquit.

Ἀμολγός, οὔ, ò, nox intempestiva, propriè, tempus quo mulgentur 173
pecora: quod aliquando est vesperi, aliquando extremâ nocte, pro qui-
bus utrisque usurpatur ἀμολγός ab ἀμάλγω, mulgeo; aliquando geniti-

ὡς *κατὰ* *adjungitur*; *aliquando absolute per se usurpatur. Vide d. 494.*

- 176 Ἐγκατα, *av, τὰ*, intestina, viscera; *παρὰ τὸ ἐντὺς κῦσθαι.*
Δαφύσσω, fut. ξω, avidè deglutio et haurio; *exponitur*, consumo per luxum, devoro; *ἀ λὰ, epitat. et ἀφύσσω*, haurio, infundo, traho, consequor, accumulo.
- 180 Θύω, *fut. σω*, sacrifico, *aliquando furo*, impetu furibundo feror, *ut hic.*
- 183 Πιδίσσω, scatebris abundans; *ἀ πίδαξ, ακος, ὁ, vel ἡ*, scatebra, fons, aqua saliens, *idem cum πηγὴ, quæ utraque ἀ πιδάω.* *Bæot. verso η in ι, πιδίω, unde scem. πιδίσσω, hic, pro πιδάκω, per syncop. et a verso in η.*
- 189 Ἀνώχθω, *pro ἀνωγίω, ut etiam ἀνωχθι, pro ἀνωγι, per metaplasm. ab ἀνώγω, antè κ. 67.*
- 201 Τῦν et τιν, *Dor. pro σὺ.*
- 215 Κεράνω, firmum reddo et validum, munio, corroboro, *pro κρατύνω, idem, ἀ κέρτος, pro κράτος· ἐκκρατύναντο, 8. plur. aor. 1. med.*
- 224 Μητροπάτωρ, *ερος, ὁ*, matris pater, avus maternus: *ex μήτηρ, et πατήρ.*
- 235 Ἐμδα, *f. σω*, figo, firmo, *hic neutraliter, incumbo.*
- 237 Μόλυβος, *υ, ὁ*, plumbum, *idem μόλυβος, υ, ὁ, pro μόλυβδος, vel μόλυβδος, υ, ὁ, hinc μόλυβδαινα, ης, ἡ, α. 80. plumbi massa; ἀ μόλυβι ἐς βάθος (inquirit Harm.) quoddam in fundum facile descendat; vel ἀ μόλυβι, et βάω, qui plumbum fert, vix velociter procedit.*
- 239 Λίς, *ιτὸς, ὁ, poet. pro λίων, οντος, ὁ*, leo, *ut hic; est et tenue, seu subtile linteum, antè ζ. 441.*
- 242 Οἰκτερός, *ἀ, ὁ*, qui miserandus est, *ab οἶκος, υ, ὁ*, misericordia; *unde οἰκτερίτατος, η, ον, Od. λ. 420. et οἰκτιστός, η, ον, χ. 76. οἰκτεῖω, ζῶ, misereor, 813. hujus libri.*
Ἀσπίς, ὅ, ὁ, civis, *scem. ἀσπὴ, peculiariter cives Athenienses: ab ἄσπις, τὸ, urbs, β. 392.*
- 245 Οἶς, *contract. pro οἶας, ab οἶς, οἶος, ἡ*, ovis.
- 248 Ἀειδάκτος, *υ, ὁ καὶ ἡ*, clarus, inclytus; *ἀ δαίκνυμι, propriè, qui multum ostenditur; itaque inclytus.*
- 249 Περσέγονης, *ίος, ὁ καὶ ἡ*, maximus natu; *ἀ περίσους, ἴα, υ, et γίνεμαι.*
- 351 Εὐράξ, *ex obliquo, Ion. pro πλευράξ, per aphær. ἀ πλευρά, ἄς, ἡ*, latus, costa; *idem πλευρόν, ὅ, τὸ.*
- 253 Δάχω, *hic transigo; διαχω 3. sing. aor. 2.*
- 256 Ἀνμοστρεφίς, *et ἀνμοστρεφίς, ὅς, ὁ καὶ ἡ*, à vento nutritus et auctus, *seu à vento corroboratus; hinc ἀνμοστρεφίς ἕγχος, hasta à ventis corroborata, antequam ex arbore absunderetur, ut hic; est et ἀνμοστρεφίς πῦμα, ο. 625. fluctus à vento intumescens; ab ἄνμος, υ, ὁ*, ventus, *α. 480. et τρέφω, nutrio.*
- 257 Ὀπατρεός, *υ, ὁ καὶ ἡ, per syncop. et mutato spiritu, pro ὁμοπάτρεος, seu ὁμοπάτρεος· ab ὁμοπάτωρ, idem, eodem patre genitus.*
- 258 Ἀύτιω, *ab αὐτῷ, videlicet clamo, hinc αὐτὴ, ἡς, ἡ*, clamor, vox.
- 266 Ἀνίνοι, *vide ἰπτανίνοι, β. 219.*
- 267 Τίρω, arefacio, sicco, *factum ex Æol. fut. τίρω· à verbo τρέω· τίρεται γὰρ πῦς τὸ ξεραινόμενον, Eustath.*

Ὠλίη, à partu doleo, parturio, et generaliter, aliquo magno dolore 260
afficior; ab ὠδῖν, seu ὠδῖς, ὠδῆς, ἡ, dolor parturientis; quod ab ὠδῖν, πῆ,
ἡ, dolor.

Βίλος, ἰος, τῆ, telum, vulnus, dolor ex ictu; etiam metaph. dolor
parturientis, ut hīc.

Δριμύς, ἰα, ὃ, acrem habens saporem, seu gustum, in genere, acer, 270
vehemens, astutus; παρὰ τὴ τῆς βίμης μύμῃ, quia quæ sunt acri gustu,
nares contrahant.

Μογοστῆες, π, ὃ τῆ ἰ, partus laborem suscipiens, circa partum labo-
rans, epitheton Lucinæ, ut hīc, circa τέκους μογοῦσα, ut quæ parturien-
tibus adsit: à μόγος, π, ὃ, et τίτω, pario.

Εἰλαΐνεια, ας, ἡ, Lucina, id est, dea, quæ parturientibus opitulatur:
σπερὲ pro ipso partu ponitur; ab εἰλαΐνῃ, venio: quia invocatur, ut se-
tus auspiciò veniat ad lucem. Commemorat Homerus plures Lucinas,
cum alii unicam agnoscant: εἰλαΐνεια θῖσι τῶν τιετρουῶν, Διὸς καὶ Ἥρας
θυγατέρες.

Ἀφρίω, fut. ἴρω, spumo; ab ἀφρός, ὤ, ὃ, spuma. 282

Ραίω, fut. ῶ, perfundo, aspergo, irroto; à ρίω, fluo, quasi ῥαίω:
hinc Angl. to rain, Harm.

Ἵπριτερος, ἰεα, ἰεον, superior, præstantior, major; est et ὑπρίτερος, 290
Ion. junior.

Ἵπτερας, ῶς, ὃ τῆ ἰ, desuper flans; ab ἥω, flo; ὑπτερεῖ ἴσας ἀέλλη, ve- 297
hementi similis procellæ, Dialysi, pro ὑπτερεῖ.

Ἰουδῆς, ἰος, ὃ τῆ ἰ, niger, rubiginosus, purpureus, ferrugineus; ab ἰδς, 298
ὦν, ἡ, telum missile, rubigo cujusque metalli, ut hīc; vel purpureus,
violacei coloris; ab ἰω, π, τῆ, viola.

Ἀγρίως, ὤ, ὃ, albus, Noti epithet. sic velox; ab ἀγρός, ἰ, ὃν, albus, 306
à quo etiam ἀγρός, ἦτας, ἀγρίως, ἦρος, ἀγρίως, ἴσσω, ἔργιος, et ἀγρίως,
ἴσσω, π, ἰdem ἀγρίως, gen. αο, pro ὤ, Æolicè et Boeoticè.

Τρέφω, ἰος, ὃ τῆ ἰ, bene nutritus, crassus, pinguis, tumidus; idem 307
τρέφω, ἴσσω, π, à τρέφω.

Περίπλανκτος, π, ὃ τῆ ἰ, multum errans, vel agitans: hīc venti flatus, 308
Od. ε. 425. latronibus tribuitur; à πλάζω, errare facio.

Κέφαρ, ατος, τῶ, caput; et κέφατος, per syncop. ο. 75. 309

Κυδομία, turbas excito, tumultuor; à κυδοιμός, ὤ, ὃ, ἀντὶ, ε. 593. 324

Κῆρς γὰρ ἄγον, intellige illos. 332

Κεκαδὼν, cum reduplicat. et verso χ in π, à κέζω, recedo, item privo: 334
est aor. 2. partic. Vide 9. 353.

Στήμω, Ion. pro στήμω, aor. 2. subjunct. ab ἴστω. 348

Ἀλιζόμεθα, Dor. pro ἀλιζόμεθα, arceamus, l. pl. præ. subj. med.
verbi ἀλιζω, vel ἀλιζίω, arceo, propulso.

Κακέρυθα, pro κατὰ κέρυθα, in galeam; à κέρυς, υθός, ἡ, in accusat. 351
κέρυθα, vel κέρυς, galea.

Τρίπτυχος, π, ὃ τῆ ἰ, triplex; à τρεῖς, et πτυχή, ὤς, ἡ, plicatura; quod 353
à πτύσσω, plico.

Ἀπίλιδος, longè, procul: ab ἀπίλιδος, π, ὃ τῆ ἰ, immensus: quod ab 354
π, et πλάζω, pro πλάζω, π, τῆ, iugerum, ο. 245.

Μίμτο, pro μίμικτο, ab μίμικμην, plusq. perf. pass. à μίμνμι, vel μίμνμι.

- ῥαδάμνηξ*, γασ, ἰ, gutta; ἀπὶ τοῦ ῥαδάμνου θανά· *est autem ῥαδάμν, per-*
fundo, aspergo, inturo.
- 538 Ἀνδρείας, ἰα, α, virilis, humanus; *ab ἀνδρ, vir, ἀνδρῆς.*
- 545 Τρέσσει, *pro* ἱερῶν, δ τρέσσει, *fut. α, tremo.*
- 546 Γασ γαστῆς ἀμείων, *phrasis pulcherrima, alternans genua, id est, pascuata, et sensim progrediens.*
- 547 Μέσσηλος, α, ἰ, α, *pro* μέσσηλος, α, τὸ, locus in medio stabulo; δ μίσηος, α, α, medius, *et* αὐλῆς, ἰ, α, aula; *quod etiam pro stabulo usurpatur.*
- 548 Ἀγροῖται, α, ἰ πῆ ἰ, *pro* ἀγροῖται, rusticus, *ab ἀγρῆς, ἰ, α, rus.*
- 549 Πίμας, τὶ, pinguedo; *vel pro πίμας, α, α, ἰ πῆ ἰ, adject. ut Odys. α. 135. vel pro πίμας, α, α, substant. ut hic.*
- 550 Ἐγρήναι, *poët. pro* ἱγρήναι, *vigilo.*
Κρεῖον, pro κρεῖον, *et* κρεῖον, *pro* κρεῖον, δ κρεῖον, α, α, τὸ, caro.
- Ἐρεσζο, fut. α, amo, cupio; ab ἱρεσ, idem.*
- 551 Πρέσσει, *lem. pro* πρέσσει, *pro* πρέσσει.
- 553 Ἀσπῆ, α, ἰ, α, *facies in fasciculum colligatæ; δ* ἀσπῆς, ἰ, α, *ligatus, δ*
ἄσπ, lign.
- 558 Μόλις, ἰα, α, ἰ πῆ ἰ, tardus, piger; *fit δ part. priv. α, et* δῖος, *curro.*
Ῥοπαλῶν, α, τὸ, clava, gestamen, sceptrum; item, virga, baculus, ut
hic; dicitur αὐτῶν τὸ ἑ ἵππων μίχες ῥοπαλῶν, quod in alteram partem fle-
tatur; est enim curvus baculus καὶ ἱππῶν ἰ, ἀλλὰ ῥοπαλῶν, Eustath.
- 561 Σπουδῇ, *adv. studiosè, diligenter, agrè, magno labore, ut hic.*
- 568 Ὀδῖον, *fut. α, eo, iter facio, proficiscor; ab ὀδῆς, ἰ, α, via.*
- 571 Ὀρμας, *pro* ἱρμας, α, α, *qui citato impetu fertur; ab ἱρμ.*
- 578 Ἡπαρ, α, α, τὸ, jecur, hepar; *ab ἱπα, operor, et* ἱπαρ, α, α, τὸ, sanguis,
est enim jecur officina sanguinis, Harm.
- 584 Ἑῶν, α, α, τὸ, hic, turba, multitudo, agmen, α. 87.
- 595 Δίμας, τὸ, corpus, *et* ἀνιματῆς, *et* ἀνιματῆς, *dictum quasi* δῶμα
ψυχῆς, vide α. 114. est et particula similitudinis, sicut, instar, et regit
genit. ut hic.
- 610 Ἑρεσ, *pro* ἱρε, *ab ἱρεμας nempe diphthongo u resolutâ in α, deinde i*
addito ad i, poët.
- 623 Κεῖμας, *fut. ἰα, misceo, confundo, perturbo; hinc* κεῖμας, α, α, ἰ,
mixtio, potio: hinc accus. κεῖμας, per apoc.; sed poët. κεῖμας, ut hic,
pro κεῖμας.
- 627 Ἐπιπρῶδῶν, *protendo, propono, foras emitto, prome, aor. 1. com-*
muniter, ἱλαρ ab ἱλάω, mitto.
- 628 Κουκίπῆς, α, α, ἰ καὶ ἰ, nigros habens pedes; δ κουκίπῆς, α, α, ἀντὶ, *et*
α, α. Vide 24. hujus libri.
- 629 Κεῖμας, ἰα, α, τὸ, cepe, seu cepa, *poët. pro* κεῖμας, *dicitur, quod αὐ-*
τῶ ὀφθαλμοῖς καὶ ἱπποῖς τὰς κίρας μύμας, oculos claudimus, cum ce-
pam vel admovemus naribus, aut ori ingerimus.
- 630 Ἀλφειῶν, α, α, τὸ, farina hordeacea, polenta, *secundum Plinium; τὸ*
ἄλφειον, Odys. α. 290. victus.
Ἀκτῶν, α, α, ἰ, litus; item, fructus, vel fruges, ut hic; δ κατὰ γροῦναι,
quod terratur, malanturque. Δαμόντης ἀκτῶν, γ. 322. Cereris fruges,
id est, panem.

- Ὀὔτα, *aliquando* vasorum assens. 632
 Πυθμῆν, *ins, i*, fundum, ima pars; *πὺ ἥδε*; *ἀ πύθμῳ*, putrefactio: quod 634
solet illa pars primum computrescere. 636
 Ἀρογῆν, *adv. sine labore*; *ab α privat. et μέγας, α, i*, labor; *hinc ἀμύγητος, α, i* πῆ ῥ, indefessus, *Hymn. in Mart. 3.*
 Πράμνιος, seu πρέμνιος οἶνος, vini genus sic dictum, *ἀ Pramnιά rure* 638
in Icaro insulâ vel Pramnιά vite; *quidam tamen reddunt τὸν πρᾶμνιον*
τὰς φρεσὶς, vinum demulcens animum; *alii, τὸν ἐπὶ τοῖς πρέμνοις φεταγ-*
γούμενον, vinum ex arborum ramis pendens; *alii*, vinum vetus et vic-
tum: *quasi παραμίνιον, ἀ παραμίνιον*, durare.
 Κῆν, *Ion. pro ἔκην, imperf. act. ἀ themate κῆμι*, rado, scalpo; *quod ἀ*
κνῆν, idem.
 Τυρὶς, ῥ, i, caseus; *deducunt ἀ τυρῶν ἐστὶν enim τυρούμενον γάλα*, lac
quod servatur, et reponitur; *hinc τυρίγλοφος, α, i* πῆ ῥ, mus caseum
rodens, Batrach. 136.
 Κῆθνι, *ως, ῥ*, culter, quo propriè caseum scindimus, instrumentum 639
ferreum quo radimus aliquid: peculiariter, caseum; *ἀ κνῆν*, rado.
 Πολυκαγῆς, *ίος, i καὶ ῥ*, multum aridus; *epitheton sitis*; *ἀ πάγχυνος*, 641
α, ov, aridus: *quod ἀ παγγαίνω*, calefacio, arefacio.
 Ἀναίτιος, *ίος, i* πῆ ῥ, insons; *ab α privat. et αἰτία, ας, i*, culpa. 658
 Κίανται, *poët. pro κίεσται*, hoc autem *Ion. pro κῆνται.* 658
 Ἀπει, *pro ἀπὲ, poët.* 658
 Ἀίκεντι, invito; *adjungitur genit. ita etiam ἔκην*, sponte, ultro, *illud* 666
poët. pro ἔκηντι, hoc pro ἔκηντι.
 Ἐπιρχεῶ, *adverb. deinceps, ordine: deductum putatur ab ἐπὶρχω*, 667
idem quod ἐπὶρχω, inhibeo.
 Γνάμπτω, *pro κἀμπτω, idem*; *ἀ quo fit, idem κνέμπτω*, *hinc γναμπτός*, 668
ῥ, δν, flexibilis.
 Βουλαιώ, *ας, ῥ*, boum abactio; *ἀ βοῦς, et ἱλαίνω*, ago, abigo. 671
 ῥύσιον, *ίος, τὸ*, quod loco ejus quod ereptum erat custoditur, et ve- 673
luti pignus retinetur: *ἀ ῥύω*, custodio, servo, tueor.
 Ἡλίθω, *adverb. frustra, incassum*; *exponitur, profusè, confertim*, 676
largè, ut hic; *et sic ab ἄλως, sed primo modo ab ἡλθίος, ίω, ιον*, stultus,
insipiens.
 Συβόσιον, *α, τὸ*, grex suum, qui pascuntur; *ἀ εὐς, ῥς, i vel ῥ, et βί-* 678
ος, ιως, ῥ, pastus: *ἀ βώσκω, seu βίω*, pascō.
 Αἰπόλιον, *ον, τὸ*, grex caprarum; *ab αἰπόλιος, ον, ῥ*, caprarius; *hoc*
verò ab αἰξ, γὰς, ῥ, capra; *et πολίω*, verso; *αἰπόλιον*, grex caprarum,
ποιμνιον, ovium, *συβόσιον*, porcorum, *βουκόλιον*, boum, *ἵπποφίλοισιν*, equo-
rum.
 Δαιτρεύω, *fut. εω*, divido, *more δαιτρεύω carnes distribuo propriè*; *ἀ* 687
δαιτρεῖς, ῥ, i, coquus; *ἀ δαίω*.
 Κακίω, *fut. ὄσω*, malo, seu damno afficio; *ἀ κακός, ῥ, δν*, malus, *ig-* 688
navus, ignobilis, imperitus.
 Ὑπερφανέω, *fut. ἔσω*, superbio; *insulesco*; *ab ὑπερήφανος, α, i καὶ ῥ*, 693
superbus, elatus; *ab ὑπερφανέομαι*, super appareo.
 Πομνίς, *ίος, i*, pastor; *ἀ ῥίμω*, pascō; *νομίς, dator, tributor, posses-* 696
sor; *ἀ ῥίμω*, tribuo.

- ῥαδάμηνε, γασ, ἰ, gutta; ἀπὸ τοῦ ῥαδάμηνε διαμὰ· est autem ῥαδάμηνε, per-
fundendo, aspergo, irroto.*
- 538 Ἀνδραγαθός, ἰα, ιοι, virilis, humanus; ἀδ ἀνδρ, vir, ἀνδρῆς.
- 545 Τρέσσει, προ ἱστρεσι, ἀ τρέμ, fut. σω, tremo.
- 546 Γόνυ γουνοῖς ἀμείνων, phrasis pulcherrima, alternans genua, id est, paulatim, et sensim progrediens.
- 547 Μίσκυλος, ου, ἰ, seu μίσκυλοι, υ, τὸ, locus in medio stabulo; ἀ μίσκος, η, an, medius, et αὐλὰ, ἡς, ἰ, aula; quod etiam pro stabulo usurpatur.
- 548 Ἀγροῖός τις, υ, ἰ καὶ ἡ, pro ἀγροῖός τις, rusticus, ab ἀγρός, ὤ, ἰ, rus.
- 549 Πῖας, τὸ, pinguedo; vel pro πῖον, ονός, ἰ καὶ ἡ, adject. ut Odyss. ι. 135. vel pro πῖσος, πτος, ἰ, substant. ut hic.
- 550 Ἐγρήσσω, poet. pro ἡγρηγορίω, vigilo.
Κριῶν, pro κριῶν, ex κριῶν, pro κριῶτων, ἀ κριῶς, πτος, τὸ, caro.
Ἐρατίζω, fut. σαι, amo, cupio; ab ἐράω, idem.
- 551 Πέσσω, lan. pro πέσσω, pro πέσσω.
- 553 Διὰ, ἡς, ἰ, faces in fasciculum colligatæ; ἀ διὰ, ἰ, δι, ligatus, δ ἡν, ligo.
- 558 Νηθεῖς, ἰός, ἰ καὶ ἡ, tardus, piger; fit à part. priv. νῆ, et δίω, curro.
Ῥίπαλον, υ, τὸ, clava, gestamen, sceptrum; item, virga, baculus, ut hic; dicitur παρὰ τὸ ἐν ἱπποῖν μίγος ῥίπων, quod in alteram partem flectatur; est enim curvus baculus μὴ ἐρεθὶν δι' ἀλλὰ ῥίπων, Eustath.
- 561 Σπουδῇ, adv. studiosè, diligenter, ægrè, magno labore, ut hic.
- 568 Ὀδίω, fut. σω, eo, iter facio, proficiscor; ab ὀδός, ὤ, ἰ, via.
- 571 Ὀρμῖνος, pro ἰρμῖνος, η, οι, qui citato impetu fertur; ab ἔρω.
- 578 Ἡπαρ, πτος, τὸ, jecur, hepar; ab ἵπω, operor, et ἵαρ, γας, το, sanguis, est enim jecur officina sanguinis, Harm.
- 584 Ἑῖρος, ἰος, το, hic, turba, multitudo, agmen, β. 87.
- 595 Δίμαι, τὸ, corpus, et animati, et inanimati; dictum quasi δῆμα ψυχῆς, vide α. 114. est et particula similitudinis, sicut, instar, et regit genit. ut hic.
- 610 Ἐρω, pro ἔρω, ab ἔρωμαι nempe diphthongo u resolutâ in eo, deinde i addito ad i, poet.
- 623 Κυκάω, fut. ἔσω, misceo, confundo, perturbo; hinc κυκῶν, ὄντος, ἰ, mixtio, potio: hinc accus. κυκῶ, per apoc.; sed poet. κυκῶ, ut hic, pro κυκῶνα.
- 627 Ἐπιπροΐάλλω, protendo, propono, foras emitto, promo, aor. 1. communiter, ἦλα· ab ἰάλλω, mitto.
- 628 Κυανόπους, ου, ἰ καὶ ἡ, nigros habens pedes; ἀ κυανός, αῦ, ἰ, ἀντὶ, et πῆς, Vide 24. hujus libri.
- 629 Κεῖμνεν, ἰου, τὰ, cepe, seu cepa, poet. pro κείμνουν· dicitur, quod αὐτὸ τῷ ὁφθαλμοῖς ἢ ὁδόντις τὰς κόρας μύμναι, oculos claudimus, cum cepam vel admovemus naribus, aut ori ingerimus.
- 630 Ἀλφίται, ου, τὸ, farina hordeacea, polenta, secundum Plinium; τὰ ἀλφίται, Odyss. β. 290. victus.
Ἀκτὴ, ἡς, ἰ, litus; item, fructus, vel fruges, ut hic; ἀ κατέγνωσθαι, quod τερανθῶν, μολανθῶνque. Δαμῖντες ἀκτὴν, ι. 322. Ceteris fruges, id est, panem.

- Οὕτω, *ἀντιπαραβολῇ* vasorum assae. 632
 Πυθμὴν, ἴνις, ὁ, fundum, ima pars; *ut* ἡδὲ ; *ἀ* πύθῃ, putrefactio : quodd 634
 solet illa pars primum computrescere. 636
 Ἀρογὰν, ἀδῶ. sine labore ; *ab* α privat. et μέγας, α, ὁ, labor ; *hinc*
 ἀρόγητος, α, ὁ καὶ ἡ, indefessus, *Hymn. in Mart. 3.*
 Πράμνιος, seu πρέμνιος οἶνος, vini genus sic dictum, *ἀ* Πραμνιάῳ ρυπέ 638
in Icaro insulā vel Pramniā vite ; quidam tamen reddunt τῶν πραμνίων
τὰς φρεὰς, vinum demulcens animum ; alii, τὸν ἐπὶ τοῖς πρέμνις φεταγ-
γούμενον, vinum ex arborum ramis pendens ; alii, vinum vetus et vic-
tum : quasi παραμίνιος, ἀ παραμίνιον, durare.
 Κνή, Ion. pro κνή, imperf. act. *ἀ* themate κνήμι, rado, scalpo ; quod *ἀ*
 κνήω, idem.
 Τυρὲς, ὤ, ὁ, caseus ; deducunt *ἀ* τυρεῖν est enim τυροῦμενον γάλα, lac
 quodd servatur, et reponitur ; *hinc* τυρέλαφος, α, ὁ καὶ ἡ, mus caseum
 rodens, *Batrach. 136.*
 Κῆρυξ, ιας, ἡ, culter, quo propriè caseum scindimus, instrumentum 639
 ferreum quo radimus aliquid : *peculiariter, caseum ; ἀ* κνήω, rado.
 Πελοκαγῆς, ιας, ὁ καὶ ἡ, multum aridus ; *epitheton siccis ; ἀ* πόγγις, 641
 α, ον, aridus : quod *ἀ* πογγαίνω, calefacio, arefacio.
 Ἀναίτιος, ιου, ὁ καὶ ἡ, insons ; *ab* α privat. et αἰτία, ας, ἡ, culpa. 658
 Κίανται, ποῖτ. pro κίανται, hoc autem Ion. pro κύνται. 658
 Ἀκαί, pro ἀπὸ, ποῖτ. 663
 Δίκετι, invito ; *adjungitur genit. ita etiam* ἔκετι, sponte, ultro, *illud* 666
ποῖτ. pro ἔκετι, hoc pro ἔκετι.
 Ἐπιτοχρῶ, adverb. deinceps, ordine : *deductum putatur ab* ἐπιτοχῶ, 667
idem quod ἐπιτοχῶ, inhibeo.
 Γνάμπω, pro ἀκμπω, idem ; *ἀ* quo fit, idem ἀκμπω, *hinc* γναμπῆς, 668
 ἄ, δν, flexibilis.
 Βηλασίω, ας, ἡ, boum abactio ; *ἀ* βόη, et ἱλαίνω, ago, abigo. 671
 ῥύσιον, ιου, τὸ, quodd loco ejus quod ereptum erat custoditur, et ve- 673
 luti pignus retinetur : *ἀ* ῥύω, custodio, servo, tueor.
 Ἥλιθω, adverb. frustra, incassum ; *exponitur, profusè, confertim,* 676
largè, ut hic ; *et sic ab* ἄλως, *sed primo modo ab* ἡλίθιος, ια, ιον, stultus,
 insipiens.
 Συβόσιον, α, τὸ, grex suum, qui pascuntur ; *ἀ* εὖς, δς, ὁ vel ἡ, *et* βί- 678
 σις, ιας, ἡ, pastus : *ἀ* βόσκω, seu βίω, pascō.
 Αἰπόλιον, ου, τὸ, grex caprarum ; *ab* αἰπόλιος, ου, ὁ, caprarius ; hoc
verò ab αἰξ, γὰς, ἡ, capra ; *et* πόλιω, versō ; αἰπόλιον, grex caprarum,
 ποίμνιον, ovium, συβόσιον, porcorum, βουκέλιον, boum, ἵπποφρέσιον, equo-
 rum.
 Δαιτρεύω, fut. σω, divido, *more* δαιτρεύω carnes distribuo propriè ; *ἀ* 687
 δαιτρεῖς, ὤ, ὁ, coquus ; *ἀ* δαίω.
 Κακίω, fut. ὄσω, malo, seu damno afficio ; *ἀ* κακός, ἄ, δν, malus, ig- 688
 navus, ignobilis, imperitus.
 Ὑπερφανῶς, fut. ἦσω, superbio, insoleasco ; *ab* ὑπερφανός, α, ὁ καὶ ἡ, 693
 superbus, elatus ; *ab* ὑπερφανίσσμαι, supèr appareo.
 Ποιμὲς, ιας, ὁ, pastor ; *ἀ* ἦμω, pascō ; νεμὲς, dator, tributor, posses- 696
 sor ; *ἀ* ἦμω, tribuo.

- 700 Θύσσειναι, fut. 1. med. infin. à θύω, curro, cursu contendo.
- 701 Κάσχειν, Æol. syncop. pro κατήσχει, detinuit, 3. sing. imperf. verbi κατασχεῖν.
- 704 Ἀτίμω, contristo, tristitiā afficio; item, privo; dicitur quasi εἰς ἄτην ἡμιβάλλω, in damnum et mœrorem induco; ἀτίμωμαι, contristor, defraudor, privor: quasi εἰς ἄτην ἡμιβαίω, in cladem incido.
- 708 Πασσυδίη, idem quod παυσυδίη, β. 12.
- 713 Μετακίβω, hīc, transeo: sed Odys. α. 22. μετακίβη, abiit inde ad, mutato loco abiit.
- 718 Ἰδμιν, per syncop. pro ἰδμιν hoc autem Ion. pro ἰδυῖν, aor. 2. act. infin. ex ἰδω, scio; est et ἰδμῖναι pro eodem, v. 273.
- 721 Βάλλω, aliquando dicitur de cursu fluminis; ut hīc.
- 725 Ἑδιος, ἰω, εν, meridianus; est et ἰδυῖον, quod substantivè ponitur pro διατρεφῶ παρὰ τὸ ἰδυῖν καὶ ἡλιοτροφεῖσθαι τὴν ἡμέραν, quod dies ad occasum inclinet, minuaturque, ubi est merides.
- 728 Ἀγλαία, ας, ἡ, prædatrix, epithet. Palladis, δ. 128. at ἀγλαῖος, αἰα, αῖον, gregalis, ut hīc; ἀγλαῖα ζῷα, animalia quæ gregatim vivunt; ab ἀγλή, ας, ἡ, armentum, β. 480.
- 734 Φαῖθω, οντος, ὁ, sol, splendidus; à φαῖθω, idem quod φάω, luceo.
- 748 Ὀδάξ, mordicus; ab ἴδω, vel ἰδόνς, ὄντος, ὁ.
- 758 Ἀσπιδης, ἰος, ὁ καὶ ἡ, in clypei modum rotundus, ab ἀσπίς.
- 761 Ἦον, 1. sing. aor. 2. poet. pro ἦν, ab ἡμί, sum; unde opt. ἦοιμι sed sunt qui volunt esse pro ἦν, imperf.
- 762 Ἀπότημαι, sive ἀπότημαι, fut. ἥσομαι, utilitatem ex aliquâ re capio, fruor; ab ἔημι, juvo.
- 763 Μετακλαύσσειναι, à μετακλαίω, fleo pòst, lacrymis et fletu prosequor.
- 773 Χίρτος, ου, ὁ, fœnum, herba virens, cibus quicunque; item, septum, quo cincta est cors, ut hīc; dicitur παρὰ τὸ ἐν χίρτῳ γίνεσθαι, quod è terrâ nascatur; vel, quasi κύρτος, à κύρω, quod falce demetatur.
- Ἄλυσον, υ, τὸ, poculum cœlatum: quasi οὐ λῦον, pocula enim emblematis et cœlaturis ornata, sunt asperiora.
- 788 Σημαίνειν, aliquando impero, ut hīc.
- 791 Σὺν δαίμονι, deo favente, prosperè.
- 795 Περίτω, mittat, 3. sing. imperat. aor. 2. verbi προϊῆμι, præmitto.
- 796 Φωός, metaph. usurpatur pro salute, auxilio, et victoriâ; item φάος.
- 798 Ἰσσω, assimilo, comparo, pro ἵσσω, idem; ab ἰδω.
- 801 Ἀκμῆς, ἦτος, ὁ, non fatigatus, non defessus, integer; ab α priv. et κάρω.
- 807 Ἐπτετύχατο, Ion. pro ἐπτετυγμένοι ἦσαν, constituti erant, à τύχω.
- 810 Νότιος, ἰα, ἰον, humidus; à νοτίς, ἰδός, ἡ, humor.
- 812 Κιλαρύζω, murmuro, scaturio, vel cum murmure fluo; à κίλαδος, υ, ὁ, strepitus, et ῥύω, fluo.
- 813 Οἰκτιρῶ, misereor, commiseror; ab οἰκτος, υ, ὁ, misericordia.
- 822 Ἀλκαρ, αρος, τὸ, defensio; ab ἀλκῆ, ἦς, ἡ, robur.
- 834 Χρηίζω, indigeo, pro χρείζω, idem; à χρεῖα.
- 842 Βούα, subintell. δορῶ, bubula pellis.

CLAVIS HOMERICA

IN M'. ILIADIS.

ἈΠΟΨΘΗΤΟΣ, ου, ὁ οὐ ἦ, non vastatus, non eversus, incolumis, qui I vastari et dirui non potest; *ab a privat. et περιών, idem quod περιών.*

Βοάγριον, ου, τὸ, scutum ex boum agrestium pelle; ἂ βοῦς, et ἀγρίος, 22 ὦ, ὁ, rus, ager; *est et Βοάγριος, Boagrius, Locrensiū amnis, β. 533.*

Ὀμείσσι, eundem in locum, eodem, simul; *ab ὁμῶ, simul.* 24

Ἀλίπλους, υς, υ, ὁ οὐ ἦ, mari natans: *quod ab ἄλς, λῆς, ἦ, mare, et 26 πλῖν; navigo; ἀλίπλων τύχῃ, muri supernatantes mari, vel demerai in mari.*

Τριών, ης, ἦ, tridens, instrumentum piscatorium, quo majores pis- 27 ces figuntur, ideoque Neptuno attribuitur insigne, tanquam piscatorum et maris præsidi; ἂ τρεῖς, οἱ καὶ αἱ, tres.

Θυμάλιον, ου, τὸ, seu -ος, υ, seu θυμάλιον, υ, τὸ, ξ. 493. fundamentum; 28 ἂ θυμάλιον, idem; ἂ τίθημι, quia poni primo loco solent fundamenta, ut cætera superstruantur; θυμάλιον, poet. pro θυμάλιον, ut hîc.

Φιτρὸς, ὦ, ὁ, arboris caudex, truncus; ἂ φύσθαι ἐξ ὧ τὰ φύτα, plantæ. 29

Ὀπισθε, in posterum. 34

Τίθημι, aliquando facio, ut hîc, et ἀντὶ; ἄλλῃ ἔθῃ, α. 2. 35

Καναχίζω, seu -ίω, Odyss. ε. 542. ubi quidam legunt κανάκησι, resono, 36 crepitem edo: *παρὰ τὸ καὶνὸν ἀχῦν, pro ἰχῦν, inanè personare.*

Ἑλμῖναι, dissolutâ dipthongo u in u, alii ab ἑλμῖναι, seu ἑλμῖ, pello, 38 compello, deducunt: nam ex ἑλσαι, fit ἑλσαι per syncop. et prothesi τοῦ ε, ἑλσαι hinc ἑλμαι, alii verò ab ἑλῖω, volvo, involvo.

Θηριότης, ὦ, ὁ, venator: ἂ θηρίων, feras venor. Vide α. 49. 41

Χρημετίζω, hinnie: *quasi χαρὰν ἑμῖω, gaudium evomo; hinnie enim 51 est lætātunda equi vociferatio, ut sit quasi χρημετίζω, Harm.*

Κῦλος, ους, τὸ, labrum. metaph. tribuitur rebus inanimatis, navibus, 52 poculis, vasis, amphoris, et fossis, ut hîc; ἂ χῖω.

Κρημὸς, ὦ, ὁ, locus pendens, seu scopulus pendens, præcipitium; ἂ 54 κρημῖω, suspendo.

Ἐπηφῆς, ἰος, ὁ καὶ ἦ, tectus, opacus; *ab ἐπίφω, tego.*

Ἀρῆρειν, plusquamperf. med. et aliero augmento ἤρῆρειν ἂ præf. med. 56 ἤρειν, Attic. ἄρῆρειν ἂ ἄρειν, apto, hîc munio.

Ἀλωγῆ, ἦς, ἦ, hîc, suffugium, tutamen, munimentum, vel propul- 57 sio; sed plerumque est idem cum ἀλῖν, evitatio, fuga, ut α. 216. φῆς μμνημένοι ἐτ' ἀλωγῆς ἂ ἀλῖν, vito.

Μυοῖνῖω. Ἀντὶ, α. 101. 59

Τιτρώσκω, fut. τρώσω, tanquam ἂ τρώω, vel τρώ, vulnero, seu cutem 66 telo pertundo; ἂ τρώω, per syncopen, inquit Eustath.

Νώνυμος, ου, ὁ καὶ ἦ, obscurus, non nominatus, inglorius, poet. pro 70 ἀνώνυμος, et ἰώνυμος, idem, metri gratiâ, ut hîc. Vide Clarke in loc.

- 71 Παλῶεις, pro παλιδίωεις, ius, i, insecutio; à πάλιν, et διώκω, inse-
quor, persequor.
- 80 Ἀπήμενι, ones, ò καὶ ἡ, salutare. Vide a. 414.
- 82 Ἀγρίθω, poet. pro ἀγίρω, congreco; ἡγρίθοντο, 3. plur. imperf. pass.
- 87 Πιπταχῆ, quinquafariam, quinque modis; πίπταχα, idem.
- 103 Διακριδόν, discretè, distinctè, eximiè; à διακρίνω, discerno.
- 105 Ἄεραρον, 3. pl. aor. 2. per reduplicat. pro ἄρον, quod, deposito aug-
mento, est ἔρον, ab ἄρω, apto, accommodo; vel, ut alii, ἀρέρω est præ-
sens poeticum formatum ab ἄερα, præter. med. unde in imperf. ἤεραρον,
pro quo ἄεραρον.
- 107 Ἐχµ, pro ἀνέχµ, sustineo, σχήσεται, fut. infn. med.
- 109 Ἀμάρητος, ò καὶ ἡ, inculpabilis, irreprehensibilis, inculpatus; ab α
πρίτοι. et μαρτάρμαι, increpo; quod à μᾶμος, εν, ò, dedecus; est et deus
quidam reliquorum irrisor et reprehensor: dicitur etiam de homine,
qui hunc deum imitatur, et alios homines deridet.
- 116 Δυσάνυκτος, εν, ò καὶ ἡ, cui malum et infaustum est nomen; et gene-
raliter, infaustus, tristis, infelix, ut hic, à δὺς, et ὄνομα.
- 119 Νύττωραι, seu νίστωραι, eo, redeo; à νίω, idem.
- 122 Ἀναπταρταίνες, η, εν, apertus. Vide πίπταται, a. 195.
- 133 Ῥίτες, ἤ, ò, pluvia; ab ῥύω, pluo.
- 137 Ἄδρος, αὐτῶ, αὐτοῦ, aridus; ab αὐῶ, sicco.
- 147 Δίχεται, pro διδύχεται, hoc autem pro διδυγμένοι ἐσσι à δίχομαι.
Καλοσυρτὸς, ἤ, ò, confusanea multitudo; tumultus; à κόλον, magnum,
et σίρω, traho. Eustath. μέγας θέρους· aut secundum alios, propriè
ille strepitus qui excitatur, quum virgultorum stipularumve fascies per
terram trahuntur; à κόλῳ, amputo.
- 148 Δοχμὸς, ἡ, δι, et δόχμιος, ἰον, ò καὶ ἡ, ψ. 116. obliquus; à δίχομαι,
(inquit Harm.) quia obliqua et curva faciliè observamus,prehendimus,
et tenemus.
- 149 Κέμπας, η, ò, crepitus, propriè apri dentes acuentis, sonitus saltan-
tis, hinc καμπῶν, resono.
- 156 Ἐραζέ, ad terram.
- 157 Ζαῖς, ἴες, ò καὶ ἡ, vehementer flans; ab ἄω, flo, spiro, et ζα in com-
pos. valde, Odys. μ. 313. in accusativo ζαῖν ἄρουν ἐπὶ ζαῖν ἄρουν.
Δοίω, fut. ἔσω, agito; à θα, et ὀνέω, pro ὀνέω, moveo, impello;
hinc δόναξ, κος, ò, arundo, κ. 467. quod à ventis agitur.
- 160 Ἀὔτιον, pro αὔτουν, sonabant; αὔτιον quod ab αὐῶ, clamo.
- 161 Μύλαξ, κος, ò, lapis molaris; à μύλη, ης, ἡ, mola, Od. η. 104. à μύων
ἑλοῶν, Martin. quasi λίαν μυοῖ, id est, minuit, Harm. est in genere,
lapis, ut hic.
- 163 Ἄλαστος, χ. 261. Dor. pro ἄληστος, η, ò καὶ ἡ, cuius erit memoria
perpetua; ab α et λανθάνω idem, qui mala, quorum oblivisci non
possumus, intulit; hinc ἄλαστίω, fut. ἔσω, indignor, propriè, ob mala
τὰ ἄλαστα, mœrore afficior.
- 167 Σφῆξ, κός, ò, vespa; ἀπὸ τῆς διασφάγος, quoniam insecta in medio
sunt vespræ.
- 168 Οἰκίαι, et τὰ οἰκία dicuntur aliquando nidi, avium domicilia, ut hic.
Παιπαλῖος, ὄσσα, εν, præruptus, asper; ἀπαίπαλα, εν, τὰ, in plu-
rali numero; locus præruptus; ab αἰνῆς, ὤα, ò, asper et excelsus,

pleonasmo τῷ π. aliquando *παιπαλούς* significat pulverulentus, ut hic, et tum derivatur à *παιπάλη*, ης, ἡ, pulvis, cinis, farina tenuissima.

Ἀλῶναι. Vide β, 374. 172

Θεοπιδαις, ιος, ὁ καὶ ἡ, divinitus ardens, aut divinitus lapsus; à *Θεός*, 177
ιος, ὁ καὶ ἡ, vaticinus, ὃν Θεὸς ἐνίσκει, quem deus alloquatur, et δαίω, uro.

Ἀναχλάτο, poet. pro ἀναχίατο, quod Ion. ponitur pro ἀνάχνητο, tris-179
tati erant; ab ἀνάχημαι.

Τυχάνω, aliquando consequor, assequor, contingo, propriè, de ja-189
culantibus, qui propositam metam telis ad eam directis attingunt, at
hic, et sæpè ἀντὶ, et generaliter etiam, assequor, nanciscor, obtineo, ἦ
ἔς. fut. τυχήσω, ut ἀντὶ.

Αὐτοσχίδι, propè, cominus; hinc αὐτοσχίδιος, ἰα, ον, qui propè est, 192
ex tempore factus, tumultuarius; αὐτοσχιδία μάχη, pugna quæ comi-
nus fit; et αὐτοσχιδίη sæpè usurpatur adverbialiter, ut hic; à σχιδί,
propè.

Ἵψικίτης, υ, ὁ, altè volans, altivolus; ab ὕψος, ιος, τὸ, et πίταμαι. 201

Δῆμος, υ, ὁ, aliquando adjectivè, qui est ex plebe, plebeius, ut hic. 213

Ἰππεύω, hic, interpretor. 228

Θεορόπος, υ, ὁ καὶ ἡ, vates divinus, qui oraculum consulit. Vide α. 84.

Ζέφος, υ, ὁ, caligo, tenebræ, occasus solis, ut hic; dicitur quasi 240
ζένοφος, ex ζα, et νέφος, idem.

Μανδῆϊος, υ, ὁ καὶ ἡ, audax, bellicosus: à μένος, ιος, τὸ, et δῆϊος, ἰα, ιον, 247
quod à δαίω, vasto, incendo; vel quasi μένωι ἐν τῇ δῆϊδι, in pugná per-
severans.

Μαχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pugnax; à μάχεμαι, pugno.

Παραφάμινος, pro παραφάμινος· à φημί, dico. 249

Θίλω, fut. ξω, mulceo, demulceo; quasi εἰς τὸ θίλων ἄγω, impello 255
quocunque velim; hinc θιλετήρ, ἥρος, ὁ, delinitor, Hymn. in Æsculap.

4. et θιλετήριον, ἰόν, τὸ, illecebra, ἔ. 215.

Κρεσσὺς, ὤ, ὁ, fimbria, limbus; κρεσσάι, metaph. pinnæ murorum, 444. 258
hujus libri, aut turrium, ut hic.

Ἐπάλξις, ιος, ἡ, propugnaculum muri; ab ἐπλή, ἥς, ἡ, robur.

Μοχλείω, quod aliquando etiam μοχλίω, aliquando μοχλίω, vectibus 259
avello, vel moveo; à μοχλός, ὤ, ὁ, vectis quod aliquid movetur; ab
ὀχλὺς, idem; quod ab ὀχλείω, moveo.

Ἔχμα, τος, τὸ, retinaculum; vel potiùs, junctura, id, quo res dum 260
coherent, stabilimentum, φ! 259. est obstaculum; idem ἔχμα, τος, τὸ,
ab ἔχομαι· vel ab ἴσχω, teneo, detineo.

Φρέσσω, seu φρέττω, fut. ξω, sepio, munio, addenso. 263

Κιλευτιάω, fut. άσω, clamore incito, et hortor, poet. pro κιλευστιάω, 265
idem quod κιλείω, à κιλευστής, ὤ, ὁ, jussor, hortator.

Μισθίς, ισσα, υ, poet. mediocris: à μίσος, η, ον, medius. 269

Ὁμακλητήρ, ἥρος, ὁ, adhortator, objurgator, minax; ab ὁμοκλή, ἥς, ἡ, 278
ζ. 137. hortatio, comminatio; ab ὁμοῦ, et κύλλομαι, unde ὁμακλῶ, β.

199. seu -ίω, α. 658. hortor vociferando, minaciter clamo, increpo.

Νιφάδης χόνις, grumi nivis. Vide γ. 222. 278

Λωτίω, ισσα, ον, loto abundans; hinc λωτίοντα, et Attic. λωτῶντα, 283
sed Dor. λωτῶντα· à λωτὴς, ὤ, ὁ, lotus, arbor quædam, est et ex herba-
rum genere, ut ἀντὶ, β. 776.

- 285 Πλάζω, *per syncop. pro* πλάζω, appropinquo, accedo; *hinc* προσπλάζω, *pro* προσπλάζω, *idem*; ἀ πλάς, *propè.*
- 287 Πωτάομαι, *pro* ποτάομαι, volo, volito, *et metaph. de rebus quæ rapido cursu feruntur, tam inanimatis, quàm animatis dicitur*; ἀ πτόμαι, *idem.*
- 293 Εἴλιξ, *vel* ἱλιξ, κος, ἡ, circumvolutio, volumen; *capitur etiam adject. pro* intorto, *et implicito*; ἱλικίς βοίς, *dicuntur apud poëtas, vel nigri, vel flexiles, vel à retortis cornibus, vel à cæsurarum flexu, vel quod in ἱλῷ τιβραμμέναι, quòd in paludibus et pascuis nutriantur, ut Grammatici annotant.*
- 295 Ἐξήλατος, υ, ὁ καὶ ἡ, extensus, extrinsecus obductus; *ab* ἱλάνω, ductile opus facio.
Χαλκίως, ἰως, ὁ, faber ærarius, *vel* ferrarius; χάλκυιος, ἰα, ἰωσι, æreus, *à* χαλκός, ὤ, ὁ, æs. *Vide a. 235.*
- 297 Ῥαβδος, υ, ἡ, virga, bacillum; *παρὰ τὸ* ῥαβδίζω, fuste percutio, *tunc acuitur*; *vel, παρὰ τὸ* ποιῶν ῥαδίως βαδίζω, *quòd gressum juvet, et tunc circumflectitur, Eustath. est in clypeis, suturæ in ambitu scuti, virgis similes, ut hîc.*
- 301 Δόμος, υ, ὁ, domus, caula, *in specie, ut hîc.*
- 302 Βώτας, *idem* quod βοτήρ, pastor; ἀ βόσκω, pasco.
- 314 Πυροφόρος, υ, ὁ καὶ ἡ, ignem ferens, *pro quo frequentius dicitur* πυροφόρος; *sed in hac significatione non legitur apud Homer. à* πῦρ, ignis, *et* φέρω *item, triticum ferens, ferax*; ἀ πυρὶς, triticum: *pro* πυροφόρος, *in hac significatione, legitur, Od. γ. 495. et Hymn. in Apoll. πυροφόρος.*
- 323 Ἀγίης, ω, ὁ καὶ ἡ, *idem* quod ἀγίης, *antè, β. 447. senectutis expert.* *Accusativus ἀγίην, sine ν reperitur, et in masculino et fœminino*; *aliquando etiam ἀγίην, cum ν in neut. ἀγίην.*
- 331 Πιτῶν, Attic. *pro* Πιτῶν à Πιτῶς.
- 334 Ἀρὴν, *pro* ἀρὰν, *ab* ἀρὰ, ᾤς, ἡ, hîc, noxa, damnum. *Vide a. 10.*
- 335 Ἀκόρητος, υ, ὁ καὶ ἡ, insatiabilis. *Vide η. 117.*
- 337 Βώσας, *et* βώσμαι, *ac* βώσθαι, *apud poëtas sæpè reperiuntur pro* βοήσας, βοήσμαι, *et* βοήσθαι, *per contractionem facta*; *hinc* βοωτήρ, βοο, *Od. μ. 124.*
- 340 Ἐπαύχετο, 3. sing. imperf. *ab* ἐπαύχομαι *quidam legunt* ἐπαύχετο, *quod si sic legendum, esset Ion. ἐπαυγμέναι ἦσαν* *tertia plux. plusq. pass. verbū ἐπαύγω.*
- 347 Ζαχχὴς, ἰος, ὁ καὶ ἡ, *validè, acriter, magno cum impetu irruens, et invadens*; ἀ particulâ ζα, *et* χράω, *invado furiosè*; *idem* quod ἐκπίπτω.
- 380 Μάρμαρος, ἄρου, ὁ καὶ ἡ, albus, π. 735. *vel substantivè sumitur pro* μάρμαρος λίθος, *ut hîc*; ἀ μαρμαίρω, splendo, rutilo: *nam quæ candescant, ea ex se splendorem vibrant: est et aliquando marmor.*
- 384 Ἀράσσω, seu ἀράττω, amputo, abscindo, *proprie, διὰ τοῦ* ῥιθίου τίμνω *παρὰ τὸ* ἄρης, *ferrum.*
- 385 Ἀρυντήρ, ἦρος, ὁ, urinator; *παρὰ τοὺς* ἄρνας, *agnos*; οἱ ὑδραῖν ἐπὶ κεφαλὴν ἄλλισθαι ὥσπερ τὸν αἶμα κυρίσσαντι, *qui solent in caput desillire velut aërem cornibus impetentes, eodem modo urinatores prono capite se immittunt in aquas.*

Γυμνός, fut. ἄρσν, denudo, spolio; ὁ γυμνός, ἢ, ὁ, nudus; κατὰ τὴν 389
nificat apud Homer. inermem, nudum armis, π. 815. dicitur κατὰ τὴν
γυνὴ μόνον ἔχου, quod solum habeat corpus, qui nudus est.

Βραχίων, ones, ὅ, brachium, labertus; quasi βραχυίων, vel quod sit βραχίων, id est, βραχύτιος τῷ λοιπῷ μέρει τῶν χειρῶν, quod desinat ad manuum juncturam, iisque totis sit brevius.

Δημιῶν, f. ἀντὶ τοῦ contentio, rixor, pugna, ἢ *δημις, ἡ,* contentio, 421
pugna, praelium; hoc autem ἢ ἀπὸ τοῦ caedo, verbero, *vel ἢ ἀπὸ τοῦ* divi-
do; est et *ἀπὸ τοῦ* *vel* *ἀπὸ τοῦ*, 734. *et* *ἀπὸ τοῦ*, π. 756. *idem cum* *ἀ-*
πὸ τοῦ

¹ Ἐπιδυρας, ε, ἰ κὺ ἦ, communis, 'promiscuus'; δ ξυὼς, ἦ, ἰ ρ, commu- 422
nis, α. 198. *quod Atticum est, pro κοινῇ.*

Πτερόεις, ἴσσα, εν, volatilis, velox, levis, ut hęc.

Ἰππάρχου, et ἰππάρχο, Ion. pro ἰππαρχεύου, ἀρσ. et ἡσρ., 3. pers. plur. 431
 præt. et plusquamperf. pass. ex tertiâ singulari ἰππάρχοι, correctâ pri-
 mûm penultimâ auferendo et deinde ante τ inserendo δα δ ἰπάρχο, idem
 quod ἰαίω, in hunc modum ἀγινώδαται, et ἀγινώδατο, ab ἀγινώσκωαι
 κειμήδιαται, δ χρηζόμεναι πεφράδαται, δ φρεζόμεναι ἰκισυάδαται, δ στυλίζω,
 et ἀνομεάδαται, ab ἀνομεάζωαι, &c.

ἡ *muller victum quærens nendo matibus; ὁ* *ma-* 498
nus, et vñ, neo; γενίτης, masc. item generaliter, manibus quæstum
faciens.

Στάλη, ὄ, ι, aliquando statera, libra, ut hīc; et tum derivatur ab ἵστημι, appendo.

Isōs, aequo; ab isos, η, ον, æqualis; est isōn idem cum isōz, 435 Odyss. 212.

ὄχλῳ, fut. σα, moveo, vel vecte impello, et protrudo; 448
ιδόνι; hinc ὄχληται, aor. 1. opt. Æol. sed. ὄχλησθαι; φ. 261. αἰ ὄχλῳ,
turbo, commotioneo, αἰ ὄχλῳ; σ; ἰ, turba.

"Εφυμας, per syncope, pro ἐφύμας, apud poetas, custodiō, servo, tueor, 454 et ἐφύμας pro ἐφύμας ἔφυα pro ἐφύρα. Vide" a. 239.

Δικλῆς, ἰδος, ὀ, fores geminae, portae bifores, valvæ biforts, αἱ δις, 455
vel διχῶδες καὶ κλειόμεναι ἃ δις, bis; καὶ κλειώ, claudō; vel, ἃ κλειῖς, δις, ἡ,
clavis: ut sit forēs quæ binis clavisbus obserantur.

¹ ὁχλοῖς, int. ὁ; vectis; ab ἡχω ὁχῆς; ἐν ἡμέλει; vectes proximī, adeò
ut sese invicem corroborent.

Ἐναλλάξ, ἡ, ὄν, alternans; ἀβ' ἀμφοτέρω, alterno.

Θαυρὸς, ē, ō, cardo; ἀπὸ τῆς ἵναι δι' αὐτῆς τῆς ὕψαι, quod shper' eo 459
porta ulro citroque eat.

Ἀλλυθις, alibi; aliud.

Ἰσότης, subintelligitur καὶ ab ἰσότης, aspectus; quasi diceret, 463
suboculare, pars quæ subjacet oculis.

"Esse, pro *isto*; plusquamperf. pass. poet. longam vocalem in *dū* 464.
breves *soluendo*; ab *in*, induo.

Νόσφι, Σιν, exceptis diebus.

*χῶς, et χῶς, idem cum χῶς, à quo fit; à χῶς, præf. pass. χιχῶσι, 470
plusquamperf. ιαχῶν, ablato augmento, ιχῶν univ. ἔχοντο, et ἰεῖχον-
το, hic.*

CLAVIS HOMERICA

IN N'. ILIADIS.

- 5 ἈΓΧΙΜΑΧΟΣ, *α*, ὁ καὶ ἡ, cominus pugnam iniens, pro quo ἀγχίμαχος usurpatur, euphoniae gratiā; ab ἀγχί, propdè, et μάχομαι est et ἀντιμαχίτης, idem, β. 604.
- 6 Γλακτοφάγος, per syncop. pro γαλακτοφάγος, *α*, ὁ καὶ ἡ, lacte victitans: δ γάλα, κτος, τὸ, lac, et φάγω.
- 7 Ἄβιος, *ι*, ὁ καὶ ἡ, cui non suppetunt ad victum necessaria; ab *α* priv. item, dives, longævus, ut hîc; ab *α* epitat. et βίος, *α*, ὁ, vita: est et ἄβιος, valde robustus; item, non violentus; δ βία, *α*, ἡ, vis, robur, violentus impetus.
- 21 Λίμνη, *ης*, ἡ, mare, sæpè ut hîc, propriè stagnum, palus, lacus, β. 611. παρὰ τὸ λίαν μένιν, quia silet et consistit aqua in stagno.
- 23 Τιτύσκομαι, intensissimè dirigo; dicitur in pass. voce aliquid τιτύσκεισθαι, expon. paro, ut hîc.
- 27 Ἀτάλλω, seu ἀττάλλω, delicatè nutrio tanquam tenellum puerum, adolesco, cresco; exponitur hîc, exulto, lusito; idem ἀτιτάλλω ab ἀταλδς, *η*, ὁ, tener, juvenilis, quod à τὸ τλῆναι, cum *α* priv.
- 28 Κισθμός, *ος*, ὁ, seu κισθμών, ὄρος, ὁ, locus qui aliquem occultat, latibulum; est à κίθω, occulto, pro quo etiam Æol. κιστμός· est et κισθός, idem, γ. 482.
- 30 Διαίνω, humecto, irriro; παρὰ τὸν Δία· ponitur enim Ζεύς, apud Græcos, pro aëre, ut et apud Latinos sub dio, sive Jove frigido, ut, τὰ ἐκ Διὸς ὕδατα, pluviales aquæ; διαίνω, 3. sing. imperf. pass.
- 31 Σκαρθμός, *ος*, ὁ, saltus; à σκαίρω, salto, salio; unde εὐσκαρθμός *α*, ὁ καὶ ἡ, bene saltans; item, agilis, pernix.
- 37 Ἀήρηκτος, *α*, ὁ καὶ ἡ, infractus, infragilis; ab *α* priv. et ῥήγνυμι.
- 40 Ἀλύτος, *α*, ὁ καὶ ἡ, insolutus, insolubilis; à λύω, solvo.
- 40 Ἄμωτοι, hîc, adv. perpetuò; ab ἄμωτος, *ου*, ὁ καὶ ἡ, ἀντὶ, δ. 440.
- 41 Ἀβρομος, *ου*, ὁ καὶ ἡ, strepitum magnum edens, valdè vociferans, multum clamans: quasi ἄμα βρόμος· à βρόμος, *ου*, ὁ, fremitus ingens; quod à βρέμω, fremo, et *α* epitat.
- Αἰῖαχος, *ου*, ὁ καὶ ἡ, clamosus, valdè resonans; quasi ἄμα ιαχῆ, vel talem clamorem edens, qualem canes latrantes; nam αῦ, αῦ, sunt voculæ fictitiæ ad imitationem latratûs canum.
- 48 Κρυερός, *ος*, ὁ, ἡ, frigidus, horrendus, horribilis, dirus, tristificus, lethalis; à κρύος, *ιος*, τὸ, frigus; idem κρύους, *ισσα*, *ιν*, ε. 740.
- 53 Λυσσώδης, *ιος*, ὁ καὶ ἡ, rabidus, furiosus, rabiosus: à λύσσω, *ης*, ἡ.
- 57 Ἐρῶν, fut. ἴσω, aliquando inhibeo, repello, ut hîc.
- 58 Ωκύπερος, *ου*, ὁ καὶ ἡ, velox, celer, citò permeans: ab ὠκός, *ῶα*, ὁ, et πέρος, *ου*, ὁ, transitus.
- 59 Σκηπῆιον, *ιον*, τὸ Ion. ἴσιον, Dor. σκαπῆιον, sceptrum: à σκήπτω, innitor.

Κικαπῆς, *vñ, òς, part. præf. med. verbi κέπτω aliquando tundo, per-* 60
cutio, pulso, ferio, *ut hìc,*

Ἰερῆ, *Ion. pro Ἰεραῖ, αἰας, ò, accipiter; παρὰ τοῦ ἵσθαι ῖπαι, id est, φέ-* 62
ρεσθαι, quòd perniciosissima sit volucris.

Περίμηκης, *ας, ò καὶ ἡ, valde altus, valde longus; à μῦκος, ως, τὸ, lon-* 63
gitudò.

Ὅρνις, *ίς, τὸ, avis, ales; ἀδ ὄρνις, ἴθος, ò vel ἡ, idem. Vide β. 460.* 64

Ἰχθυος, *ίς, τὸ, vestigium; ἀδ ἰχθυος, ως, τὸ, Od. ε. 317. vestigium, id* 71
est, ima pars pedis; sed sæpissime capitur pro vestigio, id est, signo
pedis incedentis; expon. pro ipso pede, vel pro incessu, ut hìc; παρὰ
τὸ ἰσχυρὸν καὶ συνίχυν ἕλον τὸν πόδα, quòd totum pedem complectatur.

Μυνοίω, *pro μυνοίω, valde cupio.* 79

Τιλευτόμαι, *fut. ἴσσομαι, aliquando evenio, ut hìc.* 100

Φυζακινὸς, *ἡ, ὄν, fugax; ἀ φύζα, ως, ἡ, fuga.* 102

Πάρδαλις, *ίς, ἡ, panthera; ἀ πάρδος, υ, ἰ, pardus; vel quasi πρίαλις,* 103
παρὰ τὸ προάλλισθαι καὶ ἀτάκτως κινῆσθαι, quòd saliat et inordinatè mo-
veat in gressu.

Ἡϊον, *υ, τὸ, esca, viaticum; ἀ ἦν, eo; alibi pro paleis, et aceribus;*
παρὰ τὸ ἵναι καὶ φέρεσθαι ταχίως τὸ ἄχυρον.

Ἐπὶ χάρμη, *intellige parati.* 104

Μεθυσούνη, *ως, ἡ, cessatio, negligentia; ἀ μεθύμι.* 108

Ἐπίτυμος, *υ, ὡ καὶ ἡ, idem quòd ἔτυμος, υ, ὡ καὶ ἡ, verus, ex eoque fac-* 111
tum per epenthesisin syllabæ τῆ neut. gen. ἐπίτυμον, adverbialiter usur-
patur aliquando, ut hìc.

Ἀκνώμιθα, *medeamur, 1. plur. præf. subj. verbi ἀκνίωμαι.* 115

Λαοστώες, *υ, ὡ καὶ ἡ, qui populum impellit, aut concitat, belli præses; 128*
aliquando Martis epitheton, aliquando Minervæ, ut hìc; ἀ λαός, οὔ, ὡ,
populus, ἀντὶ, et σίος, impetus, quòd est ἀ σίω est etiam λαοστώες, po-
pulum servans; ἀ λαός, et σίω.

Φερόσω, *sive φεάτω, fut. ξω, sepio, munio; item, obstruo, obturo; 130*
ίση, addenso, constipo, ut hìc.

Προβίλυμος, *υ, ὡ καὶ ἡ, hìc, crassus, densus. Vide ι. 507.*

Ψάω, *fut. σω, contrecto, pervenio; ἀ ψάω, appropinquo, accedo, 132*
tango; est etiam ψάω, abstergo radendo, detergeo, in tenues partes
comminuo, uro, calefacio.

Πτίσσω, *fut. ξω, hìc, ad hastas applicatur, quæ adeò flexibiles 134*
sunt, ut duplicari videantur evibrando concussæ; πτίσσοντο, 3. plur.
imperf. pass.

Πρύτνυαν, *Att. pro προέτνυαν, prius lacescebant.* 136

Ὀλοότρεχος, *ου, ὡ καὶ ἡ, pro quo ὀλοότρεχος, omni ex parte rotundus, 137*
in modum rotæ; ἀ ὀλος, ἡ, ὄν, et τρέχω, aut ἀδ ὀλοός, ἡ, ὄν, secundum
Eustath. et tum significat, perniciosus in currendo.

Στιφάνη, *ως, ἡ, aliquando dicitur cacumen montis, ut hìc.* 138

Ἀναθρόσκω, *υσσ, ὄν, insiliens, part. præf. verbi ἀναθρόσκω.* 140

Ἀσφαλὴς, *ίος, ὡ καὶ ἡ, minimè lubricus, tutus, qui non potest everti, 141*
sine impedimento aliquid faciens; ἀ quo ἀσφαλὴς, adverb. ἀ σφάλω,
aliquando evertò.

Ἐμπίδω, *adv. aliquando constanter, continuò; ut hìc.*

- 142 Ἰσάπιδον, *u*, τὸ, planities, æquus campus; *ab* ἰσάπιδας, *u*, ὁ καὶ ἡ, planus; *quod ab* ἴσος, *u*, *or*, et πίδον, *u*, τὸ, campus.
- 147 Ἀμφιόνυς, *uv*, ὁ καὶ ἡ, epitheton hastæ, quæ potest utrinque lædere γυῖον, membrum; *vel*, ὁ ἱκατέρωθεν γυῖονσι δυνάμεις, quæ utrinque claudos reddere potest, *vel* utrinque acutæ, *vel* titubantis, *et* trepidæ dum vibratur, *et* quasi claudicantis. *Vide* ἀμφιγυῖος, epithet. *Vulcani*, *u*, 606.
- 148 Σφῆριν, poet. et Ion. pro σφῆν.
- 152 Πυργιδόν, adv. in modum turris. *Vide* γ. 153.
- 158 Κῆφος, *u*, *or*, levis, *id est*, non ponderosus, *vel* levis, *id est*, remissus, languidus; κῆφος, pro κῆφρος.
- Ἰκασπίδας, *ion*, ὁ καὶ ἡ, clypeo tactus; *ab* ἰσπίς, ἴδας, *u*, clypeus; ἱκασπίδια, adverb.
- Προποδίζω, fut. *ω*, *ω*, procedo, progredior; ἂ παύς, ὄρε, ὁ, pes.
- 162 Κανύς, *uv*, ὁ, caulis; ἱστη, in hastâ ligni extremitas quæ cuspidi immittitur: in ense ea pars, quæ manubrio induitur, *u*, 338.
- 183 Ἀκοντίζω, fut. *ω*, *ω*, jaculor, *id est*, peto telo, seu ferio: sic sæpè regit genit. personæ, subauditâ præpos. κατὰ, *ab* ἄκων, pro ἄκους, ὄτος, ὁ, telum.
- 184 Ἥλινα, poet. et Æol. pro ἥλινα, aorist. 1. act. est etiam in medio ἥλιναμην, pro ἥλιναίμα, ut ἔχιν, ἔχιντα.
- 199 ῥωπίον, *uv*, τὸ, locus virgultis plenus; ἂ ῥών, πῆς, ὁ, virgultum; ἂ ῥέω, vergeo, propendeo.
- 200 Γαμφηλαί, *uv*, αἱ, maxillæ; ἂ γαμφῆς, ἡ, ὁ, incurvus, inflexus, pro καμφῆς, ἂ κάμπτω, flecto, incurvo; hinc γαμφώνυχες, *u*, 428.
- 201 Κορυστὴς, *uv*, ὁ, armiger, armatus miles, bellator; ἂ κορύσσω, *u*, 424. *quod* ἂ κέρως.
- 204 Σφαιρηδόν, adverb. in modum pilulæ, instar globi; ἂ σφαῖρα, *as*, ὁ, sphaera, globus; ἱtem, pila, *Odys.* ζ. 100. *quod* ἂ σφαίρω, *idem* *quod* σκαίρω, salto. Sphærica sive rotunda sunt ad motum comparata, *Harm.*
- 211 Νῆον, adverb. nuper; ἂ νέος, *u*, *or*, novus.
- 212 Ἰγύια, *as*, ὁ, poples, *id est*, posterior pars genu.
- 225 Ἀναδύω, fut. ὄσω, existo, emergo, sursum erumpo, recedo, seu retrocedo; ἀναδύομαι, *idem*; ἱtem respuo, recuso, detrecto, fugio: ἐνδύεται pro ἀναδύεται.
- 233 Μίληθρον, *uv*, τὸ, ludibrium; κυνὶν μίληθρα γινώσκει, *id est*, lanuari: nam canes saturi cadaveris reliquiis illudunt; μίλησμαι, ludo, tripudio. *Vide* μίληω, *u*, 471.
- 237 Συμφιετός, ἡ, ὁ, collatus, congestus; ἂ σὺν, *et* φέω.
- 239 Ἀμπύιον, pro ἀπὸ πόνου.
- 260 Δίη, invenio: sed sæpius futuri habet significationem, ut hinc.
- 265 Γαίω, fut. ὄσω, lætitiâ afficio, splendeo; ἂ γαίος, *us*, τὸ, lætitia, splendor, ut hinc.
- 261 Μετακλῆζω, fut. *ω*, *ω*, flexis genibus succumbo; *ab* ἐκλῆζω, *idem*; sed μεταρῆ, labasco, succumbo, *vel* deficio.
- 282 Πατάσσω, fut. ζω, cum strepitu palpito; ἱtem, percutio, ferio; hinc πάταγος, *u*, ὁ, fragor, strepitus, fremitus.

Δαίς, ἰδός, ἡ, fax accensa; item, pugna ardens; in δαί, est apocope 286
pro δαίδι, à δαίω, uro; sed, δαίς, δαυδός, ἡ, epulum.

Χάρις, ὄντο, intellige quis.

287

Βλάστη, βλάω, βλάτω, aor. 2. opt. med. verbi βλάω, percussio; à βάλω, 288
λα, jacio.

Ναῦς, ὄς, ὅ, venter, cibi receptaculum, uterus, ut alvus, Lat. pro 290
utero sumitur; dicitur ἀπὸ τοῦ ναῦν, quoddam in ventrem cibus congeratur; hinc ναῦνα, intestina, c. 524.

Ὀϊστοίς, ὄς, ἡ, confabulatio, propriè, maris cum foeminâ; sed in 291
genere, pro quâcunque confabulatione, vel commercio sumitur, ut hic; ab ὄσας, ῥος, ἡ, conjux. Vide 1. 487.

Νηπίτιος, λα, ἰω, infans, stultus; à νήπιος, ἰω, idem, β. 38.

292

Υπερφιάλως, adv. aliquando pro μυγάλως, ὑπερφυῶς. Vide γ. 106.

293

Ἐλπομαι, aliquando existimo, puto, ut hic.

309

Στάδιος, λα, ἰω, stabilis, statarius; hinc σταδίη μάχη, vel ὑμῖνη, stata- 314
ria pugna; aliquando substantivum intelligitur, ut η. 240. et hic; ab ἵστημι.

Ἐλάωσι, poet. pro ἰλάωσι, vel ἰλάουσι ab ἰλάν, quo poetæ pro ἰλαύνω 315
utuntur, et præsentī pro futuro.

Ἑστίται, poet. pro ἰστίται, hoc autem Doricè, pro ἴσται, futur. 1. 317
verbi ἴμι, Doros enim fut. act. et med. circumflectunt.

Δαλός, ὄν, ὅ, torris, καυαμένον ξύλον, pro quo δαυλός, idem: à δαίω, 320
uro, incendio.

Ἀκτὴ, ἡς, ἡ, litus, fructus, seu fruges, ut hic. Vide λ. 630.

322

Αὐτοσταδία, ας, ἡ, pugna stataria; à σταδίας, stabilis.

325

Φθισίμβροτος, υ, ὁ καὶ ἡ, perniciosus; fit à φθίω, seu φθίω, corrompo; 339
item, corrompor, perdor, et βροτός, mortalis.

Ἀμείδω, fut. σω, privo visu, excæco; item, obscuro, obtunda, 340
fuso, perstringo visum: et generaliter, privo; στερίσκω τοῦ μέους, quocunque privo, π. 53. ab α privat. et μέδω, intueor, quod fit Doricè à μερίζω.

Νεοσκηπτές, ου, ὁ καὶ ἡ, nuper tersus, vel politus; à σμάω, vel σμάχω, 342
abstergo; item, purgo.

Ἀμφίς φρονῖν, id est, διχρῶν, διχρῶφρονῖν, dissentire, discordare.

345

Ἰπτεναδός, emersus; ab ὑπὸ, ἔξ, ἀνὰ, et δῦμι.

352

Ἀμφαδίον, adv. palam; ab ἀμφαδῖν.

356

Πύρεξ, vel πύρεξ, ατος, τὸ, idem cum πύρεξ, τος, τὸ, finis, terminus, 359
limes, funis, ut hic.

Μεσικέβλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, semicanus, qui medium canæ ætatis attigit: 361
à μέσος, η, ου, et πολίος, ἀ, ὄν.

Ἐλθὼν ἰδὼν, aliquando qui adest, ut hic.

363

Αἰνίζομαι, fut. σομαι, idem quod αἰνίω, laudo; aliquando, admiror.

374

Ὀκνῶ, in eo, coëo; exponitur, habeo in matrimonio, uxorem habeo; 379
imperf. ὤκνω, υ, r. præss. pass. ὀκνῶμαι, in eo, comprimo, in matrimo-
nio habeor: maritus ergo ὀκνῶ, uxor verò ὀκνῶται. Vide suprâ 9.
304. et infrâ π. 178. Futurum hujus verbi nullum esse potest, quia
post ut consona locum nunquam habet. Factum est (secundum Damm.)
ab ὤκω, plueret, rigare, et ὀκνίς, cura, respectus; quia per congressum

*maritalem respicitur ad τικνεσθαι, quæ conserendo et compluendo ar-
vum genitale perficitur : nam maximè hoc verbum congressum illud
ipsam notat. ἐπνίμῃς hîc pro ἐπνίμῃ, infin. præes. act.*

381 Συνόμιμα, 1. pl. aor. 2. subjunct. ἀ σὺν, et ἵμαι· συνίμαι hîc, paciscor,
convenio.

382 Ἐιδνωτὴς, ἔ, ὁ, pleonasm. τῷ ε, pro ἰδνωτὴς, socer, id est, qui filiam dat,
additâ dote ; ἀβ ἰδνα, dos, pro quo, ἰδνα, idem ; vel cum tenui, ἔδνα,
idem, Od. α. 277.

384 Ἀμύντωρ, ὅρς, ὁ, vindex, auxiliator ; ἀ ἀμύνω aliquando ulciscor.

388 Λαιμός, ἔ, ὁ, guttur, gula ; ἀ λάω, λαύω· διὰ τὸ ἀπολαυστικῶς τοῦ πίτου,
quia fruitur cibus et potu.

389 Ἀχρεΐδης, ἴδης, ἡ, populus alba ; ἀ ἀχέρων aliquando denominari putatur.
Ferunt Herculem, cum adversus Cerberum progredieretur, consilium
ad Acherontis ripas conspexisse arborem, quam secum reportavit, et
Ἀχρεΐδα nuncupavit, Coul.

390 Πίνυς, υος, ἡ, pinus ; ἀ πίπτω, cado.

Βλωθρὸς, ῥά, ῥόν, altus, excelsus ; ἀ βλώσκω, fut. σω, gradior, adve-
nio ; vel quasi ἄνω θρώσκω, sursum salio.

391 Νηκέης, ἰός, ὁ καὶ ἡ, recenter acutus ; ἀ ἀκὴ, ἤς, ἡ, cuspis.

393 Βρύχων, f. ξω, frendeo, strideo ; sed βρύκω, mordeo, rodo, devoro ;
et βρύω, fut. σω, scateo, pullulo : βόρυχως, νίκα, ὅς, part. præt. act.

Δράσσω, seu ττω, fut. σω, prehendo manu, corripio ; hinc δράγμα,
ατος, τὸ, manipulus, λ. 69. κόνις διδραγμένους αἱματώσεως, id est, ἀπὲρ
ἐχόμενος τῆς γῆς, χύσθῃ ἢ ἰδοῦσι, Eustath.

408 Ἐάλη, convolutus est, involvit se, occultavit se, contraxit se, Attic.
vel Ion. pro ἤλη· ab ἦλον, cujus aorist. pass. Ion. ἔλην, et pleonasm. τοῦ
ε, ἰάλην, aut communiter ἤλην, et dialysi ἰάλην· unde et partic. ἀλώς,
ἰωσα, ἰν, secundum Phavorinum ; aut ab ἀλῶ, declino, vito, &c. secun-
dum Suidam, aut ἰάλην, per metaplasm. pro ἰάλω, quod est Attic. pro
ἤλων, aor. 2. verbi ἀλίσκω, capio.

409 Καρφαλῖος, ἰά, ἰόν, siccus, aridus ; ἀ κάρφω, fut. ψω, sicco, arefacio :
exponitur, sordidum reddo ; pro καρφαλῖος, legitur καρχαλῖος, φ. 541.

Ἐπιθρέξας, ασα, αν, part. aorist. 1. verbi ἐπιτρέχω, percurro ; item,
per summas partes curro, incurro, incurso, attingo, supervolo, ut hîc :
nam τρέχω habet duo fut. δραμοῦμαι, et θρέξομαι.

414 Ἀτιτος, ἰτυ, ὁ καὶ ἡ, inultus : ἀ τίω.

416 Πομπὸς, ἔ, ὁ, qui aliquem deducit, seu transmittit, comes ; ἀ πέμπω,
mitto. Vide ζ. 171.

435 Πιδάω, fut. ἔσω, pedicis vincio ; ἀ πίδα, ἡς, ἡ, pedica, vinculum pe-
dum ; ἀ ποῦς, et δέω, ligo.

436 Ἀλείσθαι, sæpè pro ἀλείψασθαι, aor. 1. ab ἀλείω· vel est infin. ab ἀλίο-
μαι, ab ἀλίω, vito.

437 Ἐψιπίτηλος, folia in cacumine gerens ; item, altus, excelsus, ut hîc :
ἀ πίταλοι, ου, τὸ, Ionicè πίτηλος, folium, propriè, quod est in amplitu-
dine expansum ; quod ἀ πιτάω, pando.

441 Ἐρύκω, frango, contundo, scindo ; idem quod ῥήσω.

442 Ἐπιπήγμι, 3. sing. præt. plusq. med. ἀ πήγνυμι, vel πήσσω, figo.

443 Οὐρίαχος, ου, ὁ, idem quod σαρκεωτῆρ, ἥρς, ὁ, ferrum quo ima has-

tilis pars præfixa est; *ab* οὐρά, ἄς, ἦ, cauda; *quasi* οὐρά τοῦ διέματος; οὐρά cauda, tribuitur omnibus irrationalibus, avibus exceptis, et quibusdam inanimatis; in agmine, extremum agmen, navis quoque prora οὐρά dicitur.

Ἑταιρίζω, fut. σω, sodalis fio; ἑταιρίζομαι, associo mihi; *ab* ἑταῖρος, 456
ov, ὁ, socius: pro ἑταιρίζω, poet. ἑταρίζω.

Δοιᾶσται, secundum quosdam, pro δοῖσται, detracto ι, et geminato σ. 458
ἀ δοιᾶζω, dubito, consulto, delibero; secundum alios, pro ἰδοῖσται, ἔ
exemplo, et Æolicè σ geminato; ἀ δοῖᾶζω, existimo; est et δοῖσται in
futuro, ψ. 339.

Pro γυνώμην, et 1. plur. γυνώμῃ, poetæ et Iones dicunt γυνώμην, et 465
γυνώμῃ.

Βοτάνη, ης, ἦ, herba, gramen; ἀ βίω, seu βίονα, pascō. 493

Κεράδιον, aliquando vibro, quatio: ἀ quo κεράδιον, idem; ἀ κεράδιον, ης, 504
ἦ, ramus ficulnus, folium ficulnum, aut quodvis folium.

Ἔρριον, ου, τὸ, intestinum; *ab* ἔρρις, intus, intrā. 507

Βάδην, gradatim, pedetentim, lento gradu; ἀ βαῖναι. 516

Πίσυτος, pro ἐπίπυτος, detractiois augmenti, 3. sing. plusq. perf. pass. 521
ἀ πυνθάνομαι, audio.

Βεήπυτος, υ, ὁ καὶ ἦ, vehementer clamans, Martis epithet. quasi βεμῆς;
ἦπύων ἦπύω, sono, clamo, pro ἦπύω, idem.

Βόμβος, ου, ὁ, bombus, sonus quem edunt apes; hinc βεμῆς fit per 530
onomatop. ἀ literā β, transfertur autem ad alios sonos, ut hic.

Νοῦντας, ου, ὁ καὶ ἦ, recens vulneratus, seu ictus; ἀ νός, α, ου, et 539
οὐτάω.

Ἐόφην, Ionicā dialysi pro ἰόφην, aor. 1. pass. *ab* ἔπομαι, sequor; 543
est etiam ἰόφην, pro ἦφην, poet. *ab* ἔπομαι sed hoc *ab* ἔπομαι.

Θυμαρμιστής, οὔ, ὁ, animum destruens; ἀ θάω, destruo; Θυμαρμιστής, 544
poet. dialysi.

Φλέψ, ἑως, ἦ, vena: metaphora. φλέψις ὑδάτων, venæ aquarum: dici- 546
tur ἀπὸ τοῦ καυματοδιδότατος φλογμὸν περιέχειν, quod calidissimum humo-
rem contineat, nempe, sanguinem.

Ἀμετηνός, fut. ἄσω, imbecillum reddo; *ab* ἀμετηνός, ἦ, δν, imbecillus, 562
invalidus: idem ἀμενός, ἑως, ὁ καὶ ἦ, *ab* α priv. et μένος. Vide α. 887.

Κυανοχαίτης, ου, ὁ, cujus setæ cyanum referunt, crines cæruleos, vel 563
nigricantes habens; ἀ κύανος, ου, et χαίτη, ης, ἦ.

Σπῶλος, ου, ὁ, spinæ genus, quod in igne versatum et candefactum 564
validius evadit; aliquando spinæ species, quem rustici ubi exacue-
runt, et igne versarunt, teli loco usurpant: accipitur pro ligno, aut
spinâ acutâ. Metaphoricè impedimentum: sed tum potius σπῶλον ἀ
σπάλλω, arefacio.

Αἰδοῖον, ου, τὸ, inguen; in plur. pudenda: est et αἰδοῖος, οἷα, οἶον, ve- 568
nerandus; *ab* αἰδώς, ὅος, οὔς, ἦ, pudor, reverentia, inguen.

Ἄρης, ἑως, ὁ, Mars, bellum, hic, vulnus, plaga. 569

Ἰλλω, oculis conniveo, vincio, constringo; hinc ἰλλας, ἄδος, ἦ, vincu. 572
lum contortum, seu contorquendo factum; ἀπὸ τοῦ εἰλῆν.

Ἀεάτω, fut. ξω, abscindo, amputo, pulso, tundo, illido. Metapho- 577
ricè de verbis probrosis dicitur; dicitur ῥάτω pro eodem.

- 588 Πνύον, ου, τὸ, ventilabrum, id est, instrumentum, quo semen à pulvere et aceribus repurgatur; δ πνύον, *sub. ου, epuo, metaph.* contemno: poet. πνύεφι, *abjecto v* at ἐν ας quintæ, ας vertitur in ας, ut πνύθες, πνύθωφι ἔχος, ἔχουφι, ut ante dictum est.
- 589 Κνωμος, ου, ὁ, faba; κατὰ τὸ κνωον ἄμν, quoddam simul concipiuntur et crescant.
- Ἐρβάνθος, ου, ὁ, cicer; αὐ ἔρβαν, ου, ὁ, ervum, legumen.
- 590 Λαμπνύτης, ἦρες, et λαμπνύτης, αὐ, ὁ, ventilator, qui vanno frumentum purgat; δ λαμπνός, οὐ, ὁ, ventilabrum.
- 595 Ἐλάλατο, infixæ erat; 3. *sing. plusq. perf. Att. pro ἔλατο, αὐ ἐλάινω.*
- 599 Ἄντο, ου, τὸ, flos; per *metaph.* præstantissimum rei eujushibet, ut αὐς ἄντορ sumitur et pro ἔριον, ου, τὸ, lana, ut hic. Vide u. 657.
- 600 Σφινδόν, ας, ἡ, funda: est et ornamentum quoddam muliere; δ σφινδόν, quia funda lapidem fortius et citius manu propellit.
- 612 Ἀξίνα, ας, ἡ, securis; ab ἄγω, frango.
- Ἐλαῖνος, η, ον, olivâ arbore factus, oleaginus; ab ἐλαία, ας, ἡ, olea; fructus ejusdem.
- Ἑλάικον, ου, τὸ, manubrium, seu capulus bipennis; δ πέλακος, τας, ὁ, securis.
- 616 Λαμία, *sub. ἦον, sono, crepo, wor. 2. ἔλακον, præf. med. χίλακα.*
- 625 Ξένιος, pro ξίνιος, hospitalis, ad hospites seu peregrinos pertinens.
- 637 Ὀρχηρῶδες, αὐ, ὁ, saltatio; αὐ ὀρχήσασθαι, salto, tripudio.
- 652 Ἐξίπτερον, trajecit, 3. *sing. aor. 1. verbi ἐκπτεῖν.*
- 654 Σφάλμα, πικρ, ὁ, vermis.
- 655 Τελὴς, ἴσα, ἰ, part. aor. 1. pass. verbi τύνω, præf. act. τίτακα.
- 669 Θωή, ἦς, ἡ, mulcta, damnum alicui impositum; *fit ab ἐνυστῆτο θῶ, quod exponitur ζυμῶ.*
- 671 Γναφός, αὐ, ὁ, mala, maxilla; δ γνάθος, ου, ὁ, idem, *Hymn. in Fornac. 13. interjecto μ.*
- 683 Χθαμαλός, ἡ, ὁ, pleonasmō τοῦ θ, pro χαμαλός, humilis, depressus, non multum à terrâ assurgens, non altus; χαμαί, humi, in terrâ.
- 686 Φαιδιμῆς, ἴσση, η, et φαίδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, illustris; δ φαειρός, ἀ, ὁ, hilaris, alacer.
- 703 Νέον, τὸ, Ion. νύον, novale; idem, *adverb. recenter*; δ νέος, α, ον, novus, utroque modo.
- 705 Καπίω, salio, cum saltu sursum feror, pertumpo: *καπίω, per redupl. ἀντιπαίω, idem.*
- 707 Ὀλάξ, per *sync. pro ὀλαξ, quod fit Dor. pro αὐλαξ, κος, ἡ, sulcus.*
- Τέλος, ου, τὸ, finis, extremitas; δ τέλος, τας, τὸ, per *metaph. et addito v, ut τέλος ἀρούρης, ima tellus, ut hic.*
- 728 Περιδμῖναι, per *syncop. pro περιδμῖναι hoc autem Doricè et Atticè, pro περιδμῖναι δ περιδμῖναι, scire supra, scire plusquam, excellere; ab ἴδω, scio.*
- 731 Ὀρχιστὴς, ἴος, ἡ, saltandi ars, saltatio; αὐ ὀρχήσασθαι.
- 737 Κατὰ cum accus. aliquando trans, ut hic, κατὰ τύχης.
- 747 Ἐχω, hic, pro ἀπύχω, abstineo, abasto, cesso.
- 761 Ἀνέλεθες, ου, ὁ καὶ ἡ, interitui non obnoxius; ab α privat. et ἄλεθες, ου, ἡ, perniciēs, exitium; quod ab ἄλλωμιν ἀνέλεθες pro eodem.

Γυναικαμανής, ἴσς, ὁ κῆ ῥ, mulierum amentis insanans; ἀ γυνή, et μαινέω-769
μαι, insanatio; γυναικαμανής, idéω.

Σῶς, idem quod σίος, ex quo contrahitur; et ex σῶς, per dialysin, oder-773
secundum alios, σῶς, contrahitur ex σίος, significat aliquando integer,
perfectus; ἔν τῳ σῶς αἰσῆς ἔλαθες, nunc in totum es perditus.

Ἐγείω, fut. ἔσω, hīc, cesso. 776

Μίλλω, aliquando debeo, ut hīc. 777

Φαλάζω, stultē, et inarticulatē loquor, ferveo, aestuo, ut hīc; hinc-798
παφαλάζω, idem, id est, ferveo: propriē dictum de maris aestu.

Φαλαριέω, albescō spumā; ἀ φαλαρίς, ῥδ, ῥν, albus, spumens, ἀ φη-799
λός, ἦ, ὄν, splendidus, albus.

Ἐπὶ ἄλλα, intellige sequuntur.

Φθάνω, aor. 2. ὀπτάι. ἀ φθάω, praevenio, assequor. 815

Κοίω, vel κοιζώ, pulvere impleo, pulverem excito; ἀ κόω, pulvis. 820

Βουγιάος, υ, ὁ κῆ ῥ, qui valde se jactat; ἀ γαίω, gloriōr, jacto. 824

Πιφίσσας, Ion. pro πιφίσσῃ. ἀ φάω, interficio. 829

Ταλῶω, fut. ἔσω, audeo, sustineo; idem τλάω unde τλάω, idem.

Λιγιδεύς, ὀίσσα, ὄν, liliaceus, suavis, tener; ἀ λείριον, ου, τῆ, liliūm. 830

CLAVIS HOMERICA

IN Ξ. ILIADIS.

ΦΡΑΪΖΕΩ, hīc, vide, considera; Ion. pro φράζω, praes. imperat. med. 3
verbi φράζω, dico.

Λοιτρεῖν, pro λούτρεν, dialysi diphthongi, plerumque illa aqua quae la-6
vationi paratur, lavacrum; item, balneum; ἀ λούω, lavo; hinc λοιτρε-
χάος, υ, ὁ κῆ ῥ, aptus ad lavacrum, vel lavandum, σ. 346.

Περιωπῆ, ἦς, ἦ, specula, hīc; locus e quo circumjacentia lustrantur 8
oculis, ex ὤψ, oculus; propriē, ipsa circumspiciendi actio, cura.

Ἐγίρειπτο, pro ἐγείρειπτο, eversus est, 3. sing. praet. plusq. perf. pass. 15
verbi ἐγείρω, habet reduplicationem Atticam duarum initialium litera-
rum, et dialysin diphthongi, quae erat in penultima; secundum quos-
dam, ἀ ῥίπτω projicio, praecipitem do, cujus praet. act. ῥίριφα, pro ῥίρι-
φα, pass. ῥίριμμαι, pro ῥίριμμαι, plusq. ἐγείριμμαι, ψ, πτο, pro ῥίριπτο.

Πορφύρεω, purpureo colore perfundo; item aliquando neutraliter, 16
purpureo colore rubeo, vel nigro, ut hīc; ἀ πορφύρεα, αι, ἦ.

Κωφός, ἦ, ὄν, hīc, tacitus, nullum edens strepitum. Vide λ. 390.

Ὀσσομαι, video, praevideo, praesentio, factum per Aelolicam mutatio-17
nem ex ὀπτομαι ut πίσσω, ex πίπτω est etiam ὀσσομαι, auguror, ex ὀρ-
σω, υς, ἦ, vox; item, omen.

Ἀΰτως, in eodem statu; aliquando temerē, frustra.

- Οὐδὲνίεντι, neutram in partem: οὐδένιεντι, neutrà ex parte; *ab* οὐδένιεντι, neutro modo, *vel* genere, *ab* οὐδένιεντι, *scu* οὐκένιεντι, *pro* οὐδένιεντι, neuter.
- 21 Ταχύπυλος, *υ*, *ὁ* καὶ *ἡ*, celeres equuleos habens; *item*, rei equestris peritus, *vel* bellicosus, *ut* *semper* *apud* *Hom.* *ἀ* ταχὺς, *et* πῦλος.
- 34 Χαδίην, *Ion.* *pro* χαδίην, *aor.* 2. *infin. act.* *ἀ* χάζω, cedo, recedo, privo, capio, capax sum, contineo.
- 35 Πρέκεσσαι ἡῖς, *dicuntur* aliæ post alias, *scu* super alias in continuâ serie; *ἀ* κροσσός, *ἔ*, *ὁ*, fimbria; *vel* κροσσάι, scalæ.
- 36 Ἄκρα, *ας*, *ἡ*, *substant.* summitas, culmen, fastigium; *item*, cacumen montis; *item*, promontorium, *ut* *hic*.
- 37 Ὀψία, videre cupio, desidero; *ab* ὄπτομαι.
- 53 Ἐτοιμος, *et* *Atticè* ἐτόιμος, *υ*, *ὁ* καὶ *ἡ*, paratus, promptus; qui ad manum est, manifestus, minimè dubius, *ut* *hic*. *Vide* *α.* 117.
- 55 Ἐπιτίθειν, *pro* ἐπισπείθειν, *plusquamperf. med. verbi* πῦθω, *quo* *tempore* *significat*, fretus sum, confido, spero.
- 77 Ὀρμίζω, *fut.* *σω*, naves in stationem subduco; *item*, navem stabilio; *ab* ὄρμος, *υ*, *ὁ*, statio navium.
- 78 Ἀδρότη, *ης*, nox: *σæpè* *jungitur* *cum* *νύξ*. *Vide* *α.* 65.
- 80 Νίμωσις, *ως*, *ἡ*, aliquando reprehensio justa, quod reprehensione dignum est.
- 84 Ἀυκίλιος, *ἰού*, *ὁ* καὶ *ἡ*, ignavus, vilis, contemptus; *proprie* *idem* *quod* *αὐκίς*, non consentaneus, *α.* 341.
- 86 Τολυπύω, *fut.* *σω*, glomero, nexo, fabricor, machinor, ad finem perduco; *ἀ* τολύπη, *ης*, *ἡ*, lana carpta.
- 92 Ἀργίος, *ἰού*, *ὁ* καὶ *ἡ*, *hic*, sanus, consentaneus. *Vide* *α.* 326.
- 98 Εὐκτής, *ἡ*, *ὁ*, optabilis, optandus; *ab* εὐχόμεαι.
- 101 Ἀποπταίνουσι, respiciens ad, *ab* ἀπὸ, aliquando *significante* *rursum* *in* *compositione*, *et* ἐπτάνω, video, cerno: *aut* ἀποπταίνουσι, avolabunt, *scilicet* *fugientes*; *ἀ* πταίνω, *quod* *est* *ab* ἵπτημι, *secundum* *Phavorinum*.
- 104 Καθικνέομαι, tango, contingo; *item*, ferio, percutio; *fut.* ἔξομαι, *aor.* 2. *med.* κίμην, *ab* ἵκομαι καθίξω, *Ion.* *pro* καθίξω, 2. *sing.* *aor.* 2.
- 108 Ἀσμενος, *ἔτη*, *ἰού*, gaudens, gratus, libens; *ab* ἦδω, *cujus* *præt. pass.* ἦσμαι, *ἀ* *quo* *ἀσμενος* *comparat.* ἀσμενίστιος, *pro* ἀσμενώτιος *superlat.* ἀσμενίστατος, *pro* ἀσμενώτατος.
- 110 Ματύνω, *fut.* *σω*, quæro, inquirō, indago; *ἀ* μαστύνω, *idem*, *per* *ellipsis* *literæ* *σ.* *ἀ* ματύνω, oraculum consulo; *aut* *ἀ* μάω, aliquando quæro, *inquit* *Eustath.*
- 111 Ἀγάζομαι, *fut.* *σομαι*, *hic*, succenseo, vitupero, invideo.
- 123 Ὀρχος, *υ*, *ὁ*, plantarum series; *item*, hortus; *item* ὄρχατος, *υ*, *ὁ*, βάθρος *εἰς* *ὃν* *ἐντίθεται* *τὰ* *φυτὰ*, fovea in quam plantæ immittuntur; *ab* ὀρέσσω, fodio.
- 127 Πισφασμένος, *ης*, *ον*, *part. præter. pass.* *ἀ* φάω, dico.
- 130 Ἀρηται, 3. *sing. subj. aor.* 2. *med.* *ab* αἰρώ, aliquando capio, sumo.
- 132 Ἀφιστάσι, cessant, *pro* ἰστάσι, *quod* *est* *ab* ἵστημι *nam* *aliquando* *per* *reduplicatur*; *unde* *etiam* ἵσταμεν, *et* optat. ἵσταίνω, *et* *infin.* ἵστανάι *vel* *est* *ἀφιστήασι*, *pro* ἀφιστήασι, *ut* ἀφίσταται, *pro* ἀφιστήκαται, *præt. act.*

- Σιφλός, ἡ, ὄν, deformis, *per syncop. pro σιπλός, idem*; *hinc σιφλίω*, 142
fut. ὄσω, deformem reddo, ignominiam affero, debilito; *σιφλόσω*, 3.
sing. aor. 1. Ἔολ.
- Ψίον, σ, τὸ, montis cacumen; *item* promontorium. 154
- Παραδραβίον, concumbere; ἀ παραδραβάνω, ἀ δραβάνω, dormio; *quod* 163
mutuatur sua tempora ἀ δραβίω sed in fut. 2. transpositis literis δραβῶ,
ut ἀ πίεθω, κραθῶ.
- Χρῶς, inserto i *pro* χρεῶς, ας, ἡ, color; *item*, pulchritudo. 164
- Σταθμός, ὤ, ὅ, hic, postis. *Vide β. 470.* 167
- Ἐπῆρσιν, ab ἐπάρω, *cujus futurum Ἔολ. est ἐπάρω, ab ἄρω, apto.*
- Ἐδαιός, ἡ, ὄν, suavis, ab ἡδύς, ὤα, ὄ, *idem, per systolen literæ η.* 173
- Τιδνωμένος, η, ὄν, ἀ θνίω, odore jucundum reddo; *quod* ἀ θνίω.
- Πίκω, et πίκω, *fut. ξω*, pecto. 176
- Ἐντή, ἤς, ἡ, fibula, ab ἐντήμι, injicio; *διὰ τὸ ἐνίσθαι τοῖς ἱματίοις.* 180
- Ἐρεα, ατος, τὸ, inauris, *hic*; ab ἔρω, necto: *quia innaures innectun-* 182
tur auribus; cum fulcrum significat, fit per sync. pro ἔρωμα, ab ἐρύω,
figo.
- Λοδός, ὤ, ὅ, ima auris pars, et carnosa; ἀπὸ τοῦ λαμβάνω, *quid ea*
pars soleat apprehendi, quum quis admonetur.
- Τρίγληνος, ἦνον, ὅ καὶ ἦ, tres habens pupillas, vel habens in modum 183
trium pupillarum; ἀ γλήνη, pupilla. Ἐρεματα τρίγληνα, *id est, τρεῖς,*
ἔχοντα τρεῖς κόρας, triplicem pupillæ formam habentes; *vel* πολλὰς θίας
ἄξια, ἀξιώματα, visu et spectaculo digna; *vel* τρεῖς καὶ τριπρόσωπα,
trilatera et triplici aspectu; *vel, πολλῶν κοσµίων ἄξια γλήνια enim di-*
cuntur τὰ κόσµια.
- Μορίως, ὄσω, εν, fatalis, exitiosus, multo labore confectus; ἀ μῆρος,
υ, ὅ, portio, fatum exitiale.
- Κρήδημον, υ, τὸ, vitta; *quasi κρηδῆμον, seu δίμου τοῦ καίρη aliquando* 184
urbium moenia, seu murorum pinnæ, ut π. 100. est etiam operculum
doliorum, aut similitum vasorum, Odys. γ. 39.
- Ἀρῆσθαι, *fut. ἴσωμαι, recuso, nego*; ἀπὸ τοῦ αἶρειν τὰς χεῖρας ἐπὶ τῇ 191
ταρατῇ, ἀ tollendis manibus cūm aliquid abnuimus et recusamus.
- Ὀμίω, *fut. σω*, unio, coire facio; ὀμίσσμαι, coëo. 209
- Ἀγκάινη, ης, ἡ, *poët.* ulna: *ex ἀγκών, quasi ἀγκώνη, mutato ω in υ.* 213
- Ἰάβω, *hic*, dormio, cubo. *Vide ι. 325.*
- Ἰμάς, *gen. ἄντας, ὅ, cingulum.* 214
- Θελκτῆριον, ἰον, τὸ, illecebra; ἀ θήλω, mulceo, delinio; Θελκτῆρ, ἦρος, 215
ὅ, delinitor, *Hymn. in ἌEsculap. 4.*
- Τῆ, *pro* τάς, cape; ἀ τάω *vel* *pro* τῇθι, *per apocopen*, ἀ τῆμι, capio: *ut* 219
εἰλῆ, *pro* τλήθι, ἀ τλήμι, perfero.
- Εὐμεδέλλαν, obviam ire; ξιμέλλωτο, *pro* συνδέλλωτο, 3. *sing. plusq.* 231
perf. pass.
- Εἰδίω χάριν, habeo gratiam; *γνώσσομαι καὶ προσεμαλογήσω σοι χάριν.* 235
- Θεῖον, υς, ὅ, scabellum, ἀ θεῖω, sedeo. 240
- Ὅτι μὴ, nisi, *pro* εἰ μὴ. 248
- Ἐπινύσσω, *fut. ξω*, admoveo, impello; ἀ νύσσω, *idem.* 249
- Μήσω, struebas, *Ion. pro* ἰμίσσω, 2. *sing. aor. 1. med. verbi* μέδωμαι. 253
- Ἀίτης, υ, ὅ, ventus, flatus; ἀ ἄω, spiro. 254

- 257 *ῥωσάζων, fut. ω, jacto, conturbo, praecipitem do; à ῥωστω, idem.*
- 258 *ἄσπετος, ω, ὁ καὶ ἡ, de quo nihil sciri potest; ἀσπετον, scio; hinc ἀσπίς, fut. ἄσπ, memoriam alicujus amitto; ἀσπύθησαν, evanuerunt, Od. x. 259.*
- 259 *Δομήτωρ, ἦτορ, ὁ, domitor, Hymn. in Neph. 5. Δομήτωρ, ας, ἡ, domitrix; ἀδομήτωρ.*
- 261 *ἄζωτο, verberatur, 3. sing. imperf. Ion. verbi ἄζωμαι.*
Ἀποδύμενος, ἰων, ὁ καὶ ἡ, ingratus animo; ἀπὸν, et δύμης, ὤ, ὁ, mens; quasi diversum à mente.
- 268 *Ὀπνύμεναι, Att. et Dor. pro ὀπνύω, vide suprā v. 379.*
- 269 *ἔϊλδαι, cupis, 2. sing. praes. verbi ἔλδωμαι, poet. pro ἰδωμαι.*
- 271 *ἄλαστον, per duplicem privationem, vel per pleonasmum τοῦ α, valde noxius, et innoxius: ἄλαστον Στυγὸς ὕδωρ, id est, ἀβλαβὲς τοῖς ὑδατίν, vera jurantibus innoxia; sed πολυβλαβὲς τοῖς ἐπιτορπίς, perjuriis exitiosa; ἀδ α priv. et ἄλα, vel ἄτω, id est, βλάπτω· ἀβ ἄτω, lædo, noceo.*
- 289 *ἑιδάμενος, pro ἰδάμενος, ἰν, ἰων, poet. abiegnus; ἀ ἰδάτω, κς, ἡ, abies.*
- 294 *Ὡ, aliquando significat simul atque, et sæpe geminatur, ut hīc.*
- 307 *Περυμῶρεα, ας, ἡ, extrema pars montis; ἀ περυμὸς, ἡ, ὁ, extremus, et ὄρεος, ἰος, τὸ, idem.*
- 308 *Τραφεῖα, γαί, ἐν, tam de mari, quàm de terrā dicitur; quòd utraq̃ animalia nutriat: τραφεῖα, terra arida, continens; ἀ τραφῶ, nutrio.*
- 314 *ῥεσπύμεναι, Ion. et poet. pro ῥεσπύμεναι, aor. 2. pass. subj. ἔ-circumflex. resolutio in: ω, deinde ο pro ω per systolen, et ἰ inserto metri causā; ἀ ῥεσπύ, faciente fut. 2. act. ῥεσπύ.*
- 317 *Ἠεσάμην, dilexi, 1. sing. aor. 1. med. verbi ἑσάμαι.*
- 340 *Καίω, jacere, vel decumbere cupio, dormiturus sum; ἀ κίμαι, jaceo; κίω, εὔσα, ον, part. aor. 2.*
Ἡσάει, placet, pro ἰσάει, pleonasmō τῷ υ· quod est pro ἰσάει, mutato spirito; hoc autem factum est per resolutionem Ion. ex ἰσά, aor. 2. verbi ἀνδάνω seu ἄδω.
- 342 *Διδίθαι, pro δίδι, time, metue, 2. sing. praes. imperat. act. verbi ἰνυσι δίδωμι, pro: quo est δίδω, timeo: vel est pro δίδι, 2. sing. imperat. perf. med. δίδω, verbi δίδω.*
- 344 *Διαδύκεαι, perspicio, transpicio, aor. 2. ἰδρατον· ἀ δύνω.*
- 347 *Νισθαλὴς, et νοθηλὴς, ἰος, ὁ καὶ ἡ, nup̃er virens, qui noviter pullulavit; item, recens; ἀ νίος, et θάλλω.*
- 348 *Ἠρόων, pleonasmō poet. πῦρ, pro ἦρον, ας, ἡ, ros; unde ἑρόων, ἰστω, ἰν, roscidus.*
Ῥάκωντα, ας, ὁ, vel ἡ, hyacinthus, nomen herbæ et floris.
- 351 *Στιλπνός, ἡ, ὁ, lucens, ἀ στιλβῶ, splendeo.*
- 359 *Κῆμα, αως, τὸ, altus somnus, per syncop. pro κοιμησας· ἀ κοιμάω, dormio; vel, secundum quosdam, ab inusitato κῶ, pro κίμαι, secundum alios, ἀ κοιμάσθαι, lascivē et petulante epulor; quia κοιμάζοντες, facile in κῶμα decidunt.*
- 360 *Παρήφασι, decepit, aor. 2. verbi παρῆφαι.*
- 363 *Προβείων, prosiliens; ἀ θείων, seu θείω, insilio.*
- 372 *Πάμυθος, ω, ὁ καὶ ἡ, totus lucidus, splendidus; ἀ πῦρ, et αἴθρ.*

Μίγνυμι, fut. ξω, aliquando dicitur de praeliantibus, ut: *ἡς ἰ μύγνυμι* b 386
ἀνὶ λοχηαλέῃ, congregi, vel misceri in pugna perniciosā, *μύγναι*, aor.

2. inf. pass.

Κλύω, fut. αω, abluo, murmuro instar aquae, mundo, ut *ἡς, ἡν* c 392
κλύδων, aor. ε, fluctus, *Odys. μ.* 421.

Βερίμης, υ, ε, fremitus, fragor, crepitus; *ἃ βερίμω*, unde etiam *βερμῶ*, 396
idem, π. 642.

Ἀγγίλι, *idem* quod *ἀγγίλ*, vel *ἀγγίλ*.

412

Στρίμβος, υ, ε, trochus, turbo, *idem* quod *στρίβιλος*, *ἃ στρίβω*, cir- 413
cumago, torqueo: *hoc autem ἃ στρίβω*, verto.

Ἀπιμιστ, evomuit; *ἃ ἰμίω*, vomo.

487

Πλῆτο, pro *πίπλωτο*, vel *ἐπίπλωτο*, plusq. perf. pass. verbi *πλάω* per 488
syncop. pro *πλάω*, appropinqua; *πλῆτο χθονί*, id est, *ἐπιπλάτω*, appro-
 pinquavit ad terram.

Κατίμω, descendere, *Ion.* pro *κατίνω*, praes. inf. verbi *καθίμω*.

457

Δικεφίς, adv. oblique; *ἃ λίχρις, ἰα, ιω*, obliquus.

468

Συνερχμῆς, ῥ, ε, pleonasmō Att. τῷ ε, pro *συνερχμῆς* *idem* quod *συνερχ*, 465
 ῥε, ε, junctura, commissura, quā duo inter se coeunt, et continuā
 quādam cohaerentiā copulantur; *ἃ συνίχω*.

Ἀστράγαλος, ἄλμ, ε, vertebra, ossiculum tali; *παρὰ τὸ ἀστράχῃ ἢ ὀρέχῃ* 466
φυλάττει τὴν βᾶσιν, quodd facit ut gressus sit rectus, et non tortus.

Βεβᾶς, υῖα, ε, stans; *ἃ βᾶω*, gradior; quod *ἃ βαινῶ* aut *βεβᾶς*, 477.
Ion. pro *βεβᾶς*, quod pro *βεβᾶς*, ut *βεβᾶσι*, pro *βεβᾶσαι*, β. 134. et
βεβᾶμιν, ε. 359.

Ἀλκτῆς, ῥε, ε, vindex, propulsator; *ἃ ἀλκῇ, ῥε, ἢ*, robur, vis.

485

Καίδω, εἰ. κηδία, κε, ε, caput papaveris, globulus, caput, ut *ἡς*; *ἃ* 499
κῶμα, aor. ε, sopor; quia qui papaver degustarant, somnolenti sunt.

Ἀδραρχία, αη, τῶ, spolia detracta homini qui in praelio occubuit; 509
ἃ ἀνῆε, et *ἄγρε*, praeda.

CLAVIS HOMERICA

IN O. ILIADIS.

ἈΠΙΝΙΨΩ, desipio; *item* efflo, expiro; *ἃ πινύμ*, moneo, *ἃ πῦμι*, 10
aspicio; *proprie* *idem* quod *πίω*.

Κακοῖρηφία, ας, ε, malorum machinatio, vel consutura, insidiae; *ἃ* 16
κακῆς, et *ἡφίφαι*, *ἃ ἰσπτα*, consuō.

Μίμνη, contract. Atticē ex *μίμναι*, ε et α coalescentibus in η, et ι sub-18
scriptio: *hoc autem per systolen*, pro *μίμναι* quod est *Ion.* pro *μίμνη*-
σαι secunda pers. perf. verbi *μνᾶμαι*.

Ἄκμοις, incudes, *ἃ ἄκμων*, ονος, ε, incus, per syncop. pro *ἄκμων* 19
ἀκμῶν, fatigat, quod nullis ictibus fatigatur; *hinc ἀκμήτωρ*, ου, τὸ,
 σ. 410. locus, ubi *ἄκμων* τίθεται, ubi reponitur incus.

- ἴδλω, *hīc*, includo, ligo, *Vide §. 300.*
- 23 Τεταγών, *pro* ταγών, *Ion. anadiplasiasmo*, aor. 2. ἀτάζω, *significante idem quod λαμβάνω.*
Βηλές, εἰ, ὁ, *cælum, propriè, limen domûs, a. 591. cælum est βηλές, quòd illic dii et astra gradientur.*
- 24 Ὀλιγοπιλίω, *idem* ὀλιγηπιλίω, *parva res sum, infirmus sum, sum ferè mortuus; à* πείλω, *sum, et ὀλίγος.*
- 25 Ἀζηχῆς, ἴος, ὁ καὶ ἡ, *aliquando continuus; quasi ἀδιχῆς, ὁ μὴ διεχῆς vel ἄδην ἔχων. Vide §. 435.*
- 26 Πειθῶν, *pro* πιθῶν, *ut* τεταγών, *paulò antiè.*
- 31 Ἀπολλήξης, *desistas, pro* ἀπολήξης, 2. *sing. fut. verbi ἀπολήγω.*
- 36 Ἶστω, *sciat, per syncop. pro* ἰσάτω *sic etiam* ἴστων, *pro* ἰσάται.
- 37 Καταλέσω, *effundo; idem* κατέσω *καταλέβομαι, et κατέβομαι, diffluo, distillo, ὡς autem est* *Æolicè et Ionicè* λείσω.
- 86 Δικανόμαι, *accipio; à* δέκομαι, *quod est* *Ion. pro* δέχομαι.
- 103 Ἰαίνω, *calefacio, exhilaro, ut* *hīc, ἰάνθη, 3. sing. aor. 1. pass. Metaphora ducta ab herbis, quæ imbre madefactæ, et emollitæ, lætiores red- duntur; ab* ἴα, *αἰ, ἡ, vis.*
- 128 Ἠλές, *per syncop. pro* ἡλώς, *à, ἐν, vagus, errabundus, stultus, stolidus; ab* ἄλη, *ης, ἡ, error.*
- 134 Φυτίω, *planto, creo, item struo, machinor, molior; à* φύω.
- 140 Πίφατ', *interfectus est, 3. sing. perf. pass. verbi* φάω.
- 146 Ὅτι, *cum superl. significat* *quam.*
- 162 Ἀλογίω, *aspernor, contemno, rationem alicujus non habeo; à* λόγος, *ratio.*
- 171 Αἰδρηγῆς, ἴος, ὁ καὶ ἡ, *frigus, vel serenitatem inducens; ab* αἰθήρ, *et γίνομαι.*
- 185 Ὑπέροπλον, *superbè, violenter, temerè, audacter; ab* ὑπέροπλος, *ὑπεροπλία, a. 204.*
- 191 Παλλομένω, *subintelligitur κλήων, aut est* *partitivè positum; πάλλομαι* *hīc sortior, movere sortes.*
- 194 Βίωμαι, *moveor, puto; à* βαίνω.
- 215 Πιφιδήσονται, *paulò post futur. verbi* φιδῶ. *vel est fut. verbi* *πιφιδῶ, facti per anadiplasiasmum, ex præt. med. πῑφιδω à* φιδω.
- 238 Φασσοφόνος, υ, ὁ, *occisor columbarum; à* φάσσα, *ἡ, columba, et* *φωίω, occido.*
- 246 Ὀλιγοδρανίω, *langueo; ab* ὀλιγοδρανής, *ἴος, ὁ καὶ ἡ, idem quod* *ἀδρανής, ἴος, ὁ καὶ ἡ, faciendi facultate destitutus; ab* ὀλίγος, *et* *δράω, facio.*
- 254 Ἀουσίω, *auxilior; hinc* *ἀουσιγῆς, ἥρος, ὁ, adjutor; ἀνιυ δούσης βοηθῶν. αὐτομάτως, qui sponte, et non vocatus, alteri opitulatur; ab* *δούσα, ης, ἡ, vox.*
- 261 Λααίνω, *fut. à* *λααίνω, lævigo, lævo, complano, explano; à* *λαῖος, αἰω, ὡον.*
- 273 Ἠλῶτατος, υ, ὁ καὶ ἡ, *admodum excelsus, tam altus ut ab ejus accessu aberres; ab* ἁλιτυῖν, *errare, et* *βαίνω, vel, tam altus ut soli tantum pervius fit.*
Δάσκειος, ἰου, ὁ καὶ ἡ, per syncop. pro *δανύσκειος, densam, aut spissam umbram faciens; à* *δανύς, ὡα, ὅ, et* *σκία, aut a* *δὰ, idem quod* *ζα in compositione.*

- Κατιῶπα, vel κατιῶπα per syncop. pro κατιῶπια ἢ κατιῶπιν, idem 320
quod ἰνώπια, ἢ κατὰ, ἔν, et ὄψ.
- Μητίσσομαι, machinabor, 1. sing. fut. poet. verbi μητιζομαι. 349
- Καταμαδῶν, adverb. ab ὄμος, υ, ὀ, humerus. 352
- Σκάπτεις, idem κάπτεις, ὀ, fossa; ἢ σκάπτω, fodio. 356
- Γιφουρίω, fut. ὄσω, pontē, seu pontibus jungo, facio foveam, vel ali- 357
quid hujusmodi, ut sit facilē ad transitum, ut hīc.
- Ἄθυρμα, ατος, τὸ, lusus, propriē, puerulis; ab ἀθύρω, ludo ut puer, 363
quisquilias colligens humi et construens; item, ludo, in genere: ab α
et θύρα, ας, ἡ, janua; extra fores enim potiūs, quā in domo luditur,
Coul.
- Ἥϊος, ἰα, ἰον, jaculandi peritus; ab ἦμιρ epithet. Apollinis et Bacchi. 365
- Ναῦμαχος, υ, ὀ καὶ ἡ, navali praelio aptus; ἢ ναῦς, et μάχομαι. 389
- Καλλήϊς, ἰσσα, εν, glutinatus, glutine compactus; ἢ καλλᾶν.
- Στάθμη, ης, ἡ, amussis, regula, ad quam aliquid exæquatur; ab 410
ἵσταναι, appendo; σταθμός, ὤ, ὀ.
- Ἰποθεμοσύνη, ης, ἡ, præceptum, admonitio; ab ἵποσιθηναι. 412
- Ἐυσάμην, pro ἰσάμην ab ἰμι, vado. 415
- Ἰοδέκος, υ, ὀ καὶ ἡ, sagittarum receptrix, pharetra; ἢ δέχομαι, et ἰς, 444
jaculum; ab ἦμι, mitto.
- Εὔστρεφής, ἰός, ὀ καὶ ἡ, et poet. εὔστρεφής, pulchrē tortus, tortilis, flexi- 463
lis; ἢ στρέφω.
- Χαλκοαχής, ἰός, ὀ καὶ ἡ, ære gravis; item, firmus, solidus; ἢ χαλκός, 465
ὤ, ὀ, et βάρος, ἰος, τὸ.
- Τετραβίλωνες, υ, ὀ καὶ ἡ, quatuor habens fundamenta, quadruplex; 479
ἢ τεύλωνες, ι. 537.
- Βέλιμον, υ, τὸ, idem quod βίλος, ἰος, τὸ, telum, sagitta, α. 42. 484
- Pro ἔτινος, Attici dicunt ἔτι, Iones ἔτιος, Dor. ἔτιον, Æol. et poet. ἔτιον, 491
et ἔτιον. Pro ἔτιον, Attici ἔτιον, Iones ἔτιον. Pro ἔτιον, Attici ἔτιον,
Iones ἔτιον. Pro ἔτιον, Attici ἔτιος, Ion. ἔτιος, et ἔτιον.
- Ἀκέραιος, ου, ὀ καὶ ἡ, immortalis, integer, incorruptus; ab α privo. et 498
κῆρ, cor, et ἄτι, damnum; quod ab ἀτάω, lædo, vel, ἢ καὶ, fatum, fa-
tum lethiferum. Vide s. 812. aliquando purus, sincerus, ut ὕδωρ ἀκί-
ρατον, α. 303.
- Ἐμβαδοί, pedestri itinere; ἢ βαίω. 505
- Στρείγω, dolore afficio, expungo, tardo, cesso; στρείγομαι, quasi 512
guttatim et paulatim deficio, tabesco, consumor: ἢ στραγγίνω,
guttatim exprimo; metaph. premo, et quasi per angustum foramen
exire cogo, ἢ στράγγη, γγός, ἡ, gutta, stilla; quod ἢ στάζω, stillo, cuius
fut. στάξω, unde pleonasmō τῷ γ, et ε, στράγγη.
- Ἰκπιθα, coram, rectā, ex obliquo, ut hīc; ἀντὶ τοῦ ἱμπερεσθαι, καὶ 520
ἰπαι τὸ ἰδὲ, Eustath.
- Κύμαχος, υ, ὀ καὶ ἡ, pars galeæ, cui infigitur crista, ut hīc. Vide ι. 586. 536
- Ἐλιάσθη, prolapsus est, 3. sing. aor. 1. pass. verbi λιάζω. 543
- Ἀποσταδῶν, eminens; ab ἀπό, et ἵσταναι. 556
- Ἐξέλιμνος, ἰν, ἰον, exiliens, per syncopen pro ἐκκαλίμνος. 571
- Ἀλλισθήμεναι, congregari, aor. 1. inf. pass. Dor. pro ἄναι, verbi 588
ἀλλάζω.

- 598 Ἐξάλσις, ἰς, ὁ ἢ, iniquus, indecens, ut hīc; ab αἶσα, ης, ἡ.
 607 Ἀφλοισμέδς, οὔ, ὁ, idem quod ἀφός, οὔ, ὁ, ab eodem fct, mutato ε in λ, et pleonasto τοῦ ο.
 621 Τρεφίς, ἴσα, εν, bene alitus et nutritus, aliquando ingens, ut hīc; δ τρεφῆ, ἡς, ἡ, alimentum; quod δ τρεφῶ, αλο.
 Ἐρεῖν, ructo; περισεῖν, adructo, vel cum ructu adfio.
 641 Οἶχιν, abibat, 3. sing. imperf. Ion. pro ὄχιν, verbi οἶχιν.
 653 Εἰσῶπς, οὔ, ὁ, ante conspectum aliquid habens; ab εἰς, et ὤψ.
 678 Βλήτρον, α, τὸ, clavus ferreus; δ βάλλω.
 679 Κελητίζω, equum desultorium ago, vel tali vehor; δ κέλης, ητος, ὁ, equus desultorius. *Odyss.* ι. 371.
 680 Πίσυρις, idem quod τίσσυρις.
 682 Λαοφίρες, α, ὁ ἢ, populos ferens; ὀδς λαοφίρες, via publica, pervulgata, frequentata.
 685 Ἰκρίον, ον, τὸ, tabula, tabulatum; παρὰ τὸ ἄκρion, quod εἰς ἄκρα, factum.
 693 Πεῶρα, ας, ἡ, anterior pars navis; κυανέπρωρες, οὔ, ὁ καὶ ἡ, caeruleam habens proram, vel nigram.
 705 Ὀκύναιος, ον, ὁ καὶ ἡ, velociter per mare currens; ab ὄλς, mare, et ὠκύνς, εἰς, ὁ.
 709 Ἀϊκῆ, ἡς, ἡ, violentus motus, impetus; ab αἶσσω, ruo.
 713 Μελάνθητον φάσγανον, ensis nigrum habens manubrium; δ δῖω, ligo.
 Κώπη, ης, ἡ, remus, manubrium, α. 219. κωπήεις, ἴσα, εν, manubrium habens, seu capulum.
 717 Ἀφλαστον, ον, τὸ, summa puppis pars; παρὰ τὸ μὴ βῆδῶς φλᾶσθαι, id est, φλᾶσθαι.
 730 Διδουήμενος, α, ον, observans, part. praet. pass. verbi δεκάω.

CLAVIS HOMERICA

IN Π'. ILIADIS.

- 14 ΖΩ'Ω, ποῖλ. pro ζάω.
 31 Αἰναρέτης, ον, ὁ, cuius virtus est in malum usum, in malum vi et virtute abutens; ab αἶνς, ἡ, δν, et ἀρετῆ, ἡς, ἡ, virtus.
 44 Ἀκμήντι, recentes, indefessi. *Vide* λ. 801.
 47 Διτομαι, idem quod λίσσομαι, oro.
 50 Ἐμπίζομαι, curo, rationem habeo, revereor, ab ἔμπαρ, prorsus.
 53 Ἀμείρεται, pro ἀμείρειται: ab ἀμείζω, aliquem portione suā privo; μέριζω, autem δ μίρεω aut ἀμείρεται, Aelico more, pro ἀμείρειται, ut κίρσαι, pro κύρσαι, aut regulariter, ab ἀμείδω. *Vide* ι. 340.
 57 Κτωτιζω, fut. σω, acquiro, aut possideo; δ κτίω, antē, ι. 154. hoc autem δ κτώμαι.

Μητιμός, οὔ, ἰ, ira divina, seu odium adversus peccatores: *hic au-62*
tem, ut etiam aliis locis, pro μήτις.

Κακλίανται, conclusi sunt, 3. plur. perf. pass. Ion. pro κέκλιονται, ἀ66
verbo κλίω.

Ἐναυλος, ου, ἰ καὶ ἦ, propriè, tibiis personans; ab αὐλός, οὔ, ἰ, tibia, 71
sed hic fossa campestris: quod hujusmodi fossæ ut tibiæ in longum
porriguntur.

Εἰδάν, præf. optat. ab εἶδαι, ut τίθειν, ex τίθημι. 79

Ἀποιάσωσιν, poet. geminato σ, pro ἀποιάσωσιν, aor. 1. subjunct. ἀ686
ἀποιάω, ad habitandum me confero, in aor. 1. migrare facio, ut hic ;
ἀ ἰάω, habito.

Πίρω, poet. idem quod περιζω, præbeo, supposito.

Ἐπείη, pro ἰψαίη, aor. 2. act. opt. ut στήη, pro στήη ab ἰψαίη, α94
converso in η, et ἰ subscript.

Κεῖθμενον, ου, τὸ, mœnia aliquando, seu murorum pinnæ. Vide ξ. 184. 100

Καταχλ, ἦς, ἰ, sonitus. Vide μ. 36. 105

Κατφάλας, pro κατὰ φάλαρα, Æol. et poet. syncop. 106

Καλός, ἦ, ὄν, mutilus; ἀ κολούω, amputo. 117

Φυσιός, ἦ, ὄν, evitabilis; ἀ φύγω, καὶ οὐκ ἔτι φυγὰ πύλονται, et non 128
amplius vitandi potestas data sit.

Παρηγοία, ας, ἦ, habena, seu lorum equi: ἀ παρήγορος, antè. Vide α. 152
 156. et β. 87.

Ὀπυι, Ion. pro ὄπυι, 3. sing. ind. imperf. act. verbi ὀπύω, vide ν. 178
 379. ὅς β' ἀναφανδὸν ὄπυι, qui palam eam habebat conjugem; ubi ad-
verbium determinat τὴν νομίμην ἰμιλίαν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, cui opponitur,
ν. 184. τὸ, λάβρα παραλίγισθαι, ἰ. c. κληψιγαμυῖν.

Χρυσάλακτος, ου, ἰ καὶ ἦ, auream habens colum, vel aureas habens 183
sagittas; ab ἡλασάτη, ης, ἦ, colus.

Ἐβάζεσθε, dicebatis, 2. plur. imperf. verbi βάζω. 207

Ἀεθιν, pro ἀεθισαν, pro συνημύθησαν, aptè compositæ sunt. 211

Ἀνemosπίας, εος, ἰ καὶ ἦ, à vento tegens; ἀ στέπω, tego, et ἄνμος, 224
ventus.

Οὔλος, η, ου, mitis, sanus, crispus, mollis, villosus, ut hic; ab ἔλλωμι.

Vide α. 134.

Τίω, Ion. pro τίω, cui 227

Ὅτι μή, nisi.

Χαλός, οὔ, ἰ, arca: ἀ χίω, capio; ἢ χίωσα τὰ ἐπιθήματα. 228

Ἐποφίτης, ου, ἰ, propheta; ἀ φημι, dico. 235

Χαμαιύτης, pro χαμίυτης, ου, ἰ, qui humi cubat; ἀ χαμαι, et ἐνθή.

Εἰνός, ἰου, ἰ καὶ ἦ, in viâ situs, in viâ habitans; ab εἶδος, οὔ, ἦ, via. 260

Ἐριδιμαίνω, ad contentionem provoco, irrito, ab ἔρις, ἰδος, ἦ, contentio.

Στιροπηγείτης, ου, ἰ, qui fulgur suscitât, Jovis epithet. ἀ στιροπή, ἦς, 298
ἦ, et ἀγών, στιροπηγείτης, Βωοί. nomin.

Προτροπὰν φοβίσσθαι, dicuntur qui cum maximâ celeritate fugiunt, 304
hominibus terga vertentes.

Σείλος, ιος, τὸ, crus; ἀ σείλλω, micco, arefacio; διὰ τὸ ἄσπερον, vel 314
παρὰ τὴν στήν, quodd crura sunt disjuncta inter se; vel, παρὰ τὴν μέλου-
ον δι ἧς βαδίζομεν, à viâ per quam gradimur.

- 315 Μῶν, ὄνος, ὁ, musculus : *item* pars quæ præcipuè habet musculos ; *νινυδὴς τόπος* ὁ μῦς, μὺς, ὁ, musculus.
- 333 Ὑποθερμαίνω, subcalefacio, calore succendo, -μαι, incalesco, ὑπὸθερμαίνω, 3. sing. aor. 1. pass.
- 339 ῥαίω, corrumpo, disperdo, ὄρ. ῥαίωμαι, frangor, ὄρ.
- 341 Παρέστη, suspensum est, aor. 1. ind. pass. verbi παραίεμαι aut si legendum sit παρηγείδη, ὁ παρηγείδημαι, attollor, suspensor ; ab αἰγῶ.
- 347 Κάζω, fut. σω, fido ; ὁ κῖω, idem ; κίωσι, 3. sing. aor. primi, pro κίωσι.
- 352 Ἐπιχέω, invado, vehementi cum impetu adior ; ὁ χέω, aliquando idem.
Ἐριφος, ἴφου, ὁ, hoedus, caper recens ; ἐν τῇ ἱερὶ Φαινόμενος, vere primo natus : ut χίμαρος, ω, ὁ, caper, est ἐν τῇ χιμῶνι τυχῶς, partus hyeme.
- 363 Σάω, servabat, hîc pro ἰσάωζι, 3. sing. imperf. act. aliquando pro εἰσάωζι, imperat. modo ; vel Doricè, pro ἰσάω, ab ἰσάωμην, et -σάου, ἐν imper.
- 375 Τανύοντο, extendeabantur, 3. plur. imperf. pass. Ion. verbi τανύω.
- 379 Ἀνακυμβάλλω, cum sonitu evertor ; vel ruo ; ὁ κυμβάλλω, cymbalum pulso ; ὁ κύμβωλος, ου, τὸ, cymbalum.
- 387 Σκαλῖος, ὁ, ὄν, tortuosus, obliquus ; *metaph.* pravus.
- 388 Ὅπις, ἰδος, ἡ, ultio, cura, consideratio, reverentia, ut hîc.
- 390 Κλῶνς, ὕς, ἡ, vallis, declivitas, devexitas montis ; ὁ κλίνω.
- 392 Κάε, pro κάρη, τὸ, indecl. per Apoc. idem quod κάρηνον, caput ; ἐπὶ κάε, in caput, præceps.
- 395 Παλμπητῆς, ἰός, ὁ ἢ ἡ, relapsus ; ὁ πάλιν, et πίπτω, tanquam ὁ πίτω παλμπητῆς, adverb. retrorsum, retro.
- 398 Ἀποτίνομυ, pœnas sumo ; ὁ τίνομυ, luo, solvo ; τινύω, τίνω, τίω, idem. ἀπντίνωτο, 3. sing. imperf. pass.
- 404 Ἠΐχθησαν, defluerant, 3. plur. aor. 1. pass. verbi αἰτσω.
- 407 Ἰερός, interdum magnus, in suo genere præstans, ut hîc ; ἰερόν ἰχθύν, magnum piscem, λ. 194. ἰερόν κήφας, magna caligo.
- 408 Ἦνοψ, οπς, ὁ ἢ ἡ, sonorus, vocalis ; *item*, perspicuus, lucidus, ut hîc.
- 409 Κίχνης νῖα, ὄς, ὁ κίχνηα, præt. med. verbi χαίνω.
- 410 Ἔωσα, Atticè pro ὄσα, aor. 1. act. verbi ὠθῶ, ex inusitato ὠθω.
- 419 Ἀμυτροχίτων, ὄνος, ὁ καὶ ἡ, spoliatus mitrâ ac tunicâ, spoliatus, humi jacens ; ἄνω μίτρας καὶ χιτῶνος, sine balteo, mitrâ, et tunicâ ; ab α *privat.* et μυτροχίτων, mitra tunicam cingens.
- 422 Πῖσι, quod.
- 429 Κλάζω, pro κλάγγω, clamo, κλάζοντι, nom. dual.
- 435 Μῖμονι, mansit, 3. sing. præt. med. verbi μέμνω.
- 438 Αἰὼν, ὄνος, ὁ, vita. Vide δ. 478. et α. 685.
- 459 Ψιδς, ἄδος, ἡ, roris gutta ; αἱματίσους ψιδας, stillas sanguineas.
- 468 Ἄτεθω, idem quod αἰτω, audio ; *item*, expiro, ut hîc.
- 469 Μακόν, part. aor. 2. act. ὁ themate μακάω, hinnio, balo, vel, in longum protensus ; ὁ μήκος, εος, τὸ, longitudo.
- 470 Κεῖκω, pro ἔκειγον, seu ἔκεικω, crepui, stridorem edidi, per onomatop. pro quo, κέικω, ες, ε. ὁ κέικω, seu κέικω, stridorem edo.

- ῥοτις, ἥρας, ἰ, habena, quā equus hue et illuc trahitur, *proprie* 475
 tractor; ἂ ῥῶν. 491
 Μαιάω, ἥic, gemo. 494
 Θῶς, ἥic, strenuus; *proprie*, celer, agilis; ἂ Σῖν, curro.
 Πιάζω, premo, stringendo premo, *ἐπιζω*, *idem*. 510
 Τερσαίνω, *idem* quod τέρσω, arefacio, sicco; *τερῆναι*, aor. 1. *inf.* 519
 Κοιμίζω, *idem* quod κοιμάω, fut. ἴσω, dormire facio; ἥic, mitigo. 524
 Λιλαρμένος, η, εν, Dor. pro λιλαρμένος, part. præt. pass. verbi λιλάω. 538
 Πάροσσι, adeste, 2. plur. aor. 2. imperat. per syncop. pro παρόσσι, 544
 verbi παρίσταναι.
 Ἀυκίζω, fut. ἴσω, indecorè ago, indecenter aliquem tracto, contu- 545
 meliā afficio, ὅc. ab αὐκῆς, quod ab α privat. et ἴκω.
 Κατακρήναι, *idem* quod κατὰ κρήτας, vel κατὰ κάρας, quod exponitur, 548
 prorsus, funditùs, vehementer; ἂ κάρων.
 Λάσιος, λου, ἰ κὺ ἦ, hirsutus: etiam dicitur de homine; et quia hirsu- 554
 tum esse virilitatis et animositatis signum esse putatur: cor etiam λά-
 σιος appellatur, id est, animosum, virile.
 Ἀνεψιός, ὤ, ὅ, consobrinus, patrueilis, fratris vel sororis filius: quasi 573
 ὁ ἀνδρὶν συνημμένος εἰς τὴν συγγένειαν, attingens aliquem consanguinitate
 e summo deductā.
 Ἰκτινύω, fut. σῶ, venio supplex, supplico, supplex oro; ab ἰκίτης, ου, 574
 ὁ, supplex: quod ab ἰκίσθαι, quod aliquando significat supplico.
 Ψῆ, Ion. pro ψάε, est etiam ψάρες, sturnus, avis variis distincta 583
 maculis; ἂ ψαίρω, *idem* quod ψάω.
 Τανῶς, ὤ, ὅ κὺ ἦ, et -ὸς, ἦ, δι, protentus, extentus; ἂ τανῶν, quod ἂ τίνω. 589
 Σκίμπτω, fut. ψω, incumbo, ingruo, irruo; ἥic ἐνικέμεσθαι, fixa est, 3. 612
 sing. aor. 1. pass. ἂ σκίμπτω, quod ἂ σκίπτω, innitor.
 Φεάσμων, seu Φεάδμων, ονός, ὅ κὺ ἦ, solers, consultus, circumspectus, 638
 peritus, ut ἥic, ἂ Φεάζω.
 Εἰλύνω, fut. σω, ἥic, tego, ἔλυτο, 3. sing. imperf. pass. 640
 Περιγλαγής, ἰός, ὅ κὺ ἦ, lacte plenus, abundans; ἂ περι, et γλάγος, quo 642
 utuntur ποῖται pro γάλα.
 Πέλλα, κ, ἦ, mulctra, vas in quod lac mulgebant; ἂ πλῖος, plenus,
 quod lacte impleri sæpè solent.
 Ἀγορεῖς, ἰός, ἦ, cœtus, multitudo collecta atque congregata; *idem* 661
 quod ἀγορά, et ab eodem themate, pro ἀγορεῖς, *Æolicè* ὁ mutato in v.
 Ἔσσει, induc, poet. pro ἔσει, 2. sing. aor. 1. imperat. verbi ἴω. 670
 Ἀκκουστῖν, fut. ἴσω, *proprie*, non audio; aliquando non obtempero: 676
 pro quo etiam Il. v. 14. ακκουστῖν usurpatur; ab ἀκήκουστος, η, ὅ κὺ ἦ, non
 exaudibilis: quod ex tertiā sing. præt. pass. verbi ἀκούω.
 Ἀπο, ἥic, procul, retracto accentu in priorem syllabam. 679
 Χρίω, fut. ἴσω, ungo, inungo, obliño. 680
 Θύνω, fut. σω, ἥic, furo, impetu furibundo feror. 699
 Μήτρας, οός, ὅ, avunculus maternus: ἂ μήτηρ. 717
 Ἀλίω, f. ὄνω, vanum reddo; ab ἄλιος, frustrā, incassum. Vide δ. 26. 737
 Τῆθος, ἰός, τὸ, quoddam genus ostreorum; ἂ τῆθός, ὄος, ἦ, terra, lu- 747
 tum; ἂ τῆθός, mamma: quia terra est communis omnium nutritrix.
 Διφάω, ὤ, quæro: *proprie*, quasi palpando quæro: quasi διαφάω,
 παρὰ τὸ ἄπτω, tango; unde ἀφῆ, et ἀφάω.

- 748 Δυσπήμελος, υ, ο κή η, trajectu difficilis; à δις, et πέμπω, mitto.
- 750 Κυνιστάτης, ἦρος, ὁ, saltator, qui pronus ex alto dejicit in caput se, et quidem propriè in aquam; à κυλιστάω, paulò antiè; à κύβη, quod est κεφαλή, caput, à κύπτω, pono sum capite.
- 752 Οἶμα, τὸ, impetus, pro οἶμας· ab οἶμας, impetu feror in aliquem quod ab οἶμη, via.
- 756 Δαριόθεν, à δαρίω. Vide μ. 421.
- 767 Κρανία, ας, ι, cornus arbor; aliquando κρανία, ut hìc.
- 775 Στεροβάλλω, γγος, ι, vertigo, gyros; à στεροβαλλω, idem quod στέρβω, verto.
- 779 Μεταπίσσομαι, mutato loco vado, transeo; aliquando μεταπίσσομαι· à πίσσομαι seu νίσσομαι, idem quod ήμαι, eo, redeo.
- Βουλυτός, ὤ, ὁ, tempus quo boves solvuntur à jugis; scilicet tempus vespertinum; à βούς, et λύω, solvo.
- 792 Στεφιδνία, fut. ήσω, in gyrum verto; à στέρβω, et δινώ· oculi alicui dicuntur στεφιδνίσθαι, cum vertigine corripuntur, seu circumaguntur.
- 803 Τερμίους, ισσα, ι, ad pedes usque demissus; à τέρμα, τὸς, τὸ, finis, meta.
- 805 Ἄτῃ, ης, ι, damnum; stupor, ut hìc. Vide α. 411.
- 810 Βαίω, fut. βήσομαι, est etiam fut. act. βήσω, unde aor. 1. ἔβησα· βῆσι ἐφ' ἵππων, deturbavit ab equis, pro ἐπίβησι, ab ἐποδαίω, descendo.
- 823 Ἀκαμάς, αττος, ο κή η, indefatigabilis, indefessus; à κάμω, antiè, v. 4.
- 834 Ὁρεμύχεται, pugná extendunt, 3. pl. perf. pass. verbi ὀρέγω.
- 852 Βῶ, βῆς, Ion. βίω, βίης, subjunct. à βαίω· sed potius hìc βῆ fit pro βιώσῃ, à βιώσομαι, βίωμαι, ut χ. 431. et omisso i metri causâ, fit βίωμαι.
- 856 Ῥίθες, ιος, τὸ, membrum; dicta sunt membra, maxime autem facies, ῥίθη, διὰ τὸ ῥαδίως φαίνεσθαι τὰ ἦθη δι' αὐτῶν, quòd faciliè hominum mores prodant; vel, παρὰ τὸ ῥίται τὰ ἦθη, quòd mores et animi motus per membra affluent.
- 857 Ἀδρότης, ητος, ι, magnitudo, robur; ab ἀδρός, εἰς, εὖ, magnus, confertus; alii legunt ἀδρετήτα.

CLAVIS HOMERICA

IN P. ILIADIS.

- 5 ΠΡΩΤΟΤΟΚΟΣ, υ, η, primipara, quæ primùm peperit; πρωτότακας, υ, ο κή η, primogenitus, qui primo partu editus fuit; ex πρώτος, et τίκτω, pario.
- Κινύρεμαι, lugeo, propriè querulâ voce; hinc κινυρός, εἰς, εὖ, lugens, querulus; ἀπὸ τοῦ κινῶ τὰ νῦρα, quòd luctus nervos moveat, et emittat vires.
- 19 Ὑπέρβιος, adv. supra vires, ὑπερβίως, idem; à βία, ας, η, vis.
- Πάρδαλις, aliquando pro πέρδαλις, ιως, ι, pardalis, panthera; à πέρδος. Vide v. 103.

Ἰνάνην, per *syncop.* pro *ἰνναμένην*, aut imperf. verbi *ἵναιμι*, idem quod 25
act. *ἵναιμι*, vitupero, despicio.

ῥεχθὲν, τὸ, factum, *part. aor. 1. pass.* à *ῥέζω*, facio. 32

Ἀετὸς, ἡ, ὃν, *βλαβερός*, funestus, perniciosus, *proprie*, precibus ex-37
petitus; *παρὰ τὴν ἄρην*, id est, *βλαβερὸν* vel pro *ἀίρητις*, inexplicabilis,
inenarrabilis; *ab a priv. et ῥίω*, dico.

Πλοχμός, οὗ, ὁ, crinis flexus et intortus, &c. per *syncop.* pro *πλόμα*-52
μος, crines plexi; à *πλέω*, pecto, concinno.

Σφακίω, fut. *ώσω*, in angustum ex lato contraho, cuneo, revincio;
à *σφήξ*, κῆς, ὁ, vespa; *ἰσφακῶντο*, Doricè et *Æolicè* pro *ἰσφακῶντο*.

Ἔρνος, *ως*, τὸ, planta, germen; *ab ἔρα*, terra. 53

Ἀναβέρυκον, resonuit; à *βρύχω*, frendo, strideo, quod dicitur de 54
mari, 264. hujus libri, nisi potius sit legendum *ἀναβέρυκον*, à *βρύω*, sca-
teo, scaturio.

Βάθος, ου, ὁ, fossa; à *βάθος*, *ως*, τὸ, profunditas; vel, *παρὰ τὸ βάω*, per 58
antiphrasin. ἰφ' ὃν οἰδύς *βαίνω*, in quam nemo ire potest; vel per *syn-*
cop. *παρὰ βάεσθαι*.

Ἰὺζω, clamo *ἰού* item, fistulâ cano, et generaliter, clamo; *ab adv.* 66
heu, quod exultantis interdum *ἰού* scribunt.

Ἀκίχτης, ου, ὁ καὶ ἡ, quem assequi non possumus; à *κίχην*, et *κίχιν*, 75
invenio, assequor; *ἀκίχτης*, *adv.* pro *ἀκίχτης*, frustra cūm quem se-
quimur, et non assequimur.

Ὀχία, veho, porto; *ab ὄχος*, ου, ὁ, et *-ιος*, τὸ *ὀχίμαι*, aliquando 77
equitor, currui subdor, ut hīc.

Metaphoricè dolor cor alicujus *πυκάζων* dicitur, id est, coarctare, 83
constringere, ut hīc; *πυκάζω*, denso, stipo, tego; à *πύκνω* dense.

Περιστάμει, circumstent, *poët.* pro *περιστίνωσι* hoc autem *Ion.* pro 95
περιστάωσι *ab ἵστημι*.

Παχνίω, congelo; à *πάχη*, *ης*, ἡ, gelu, pruina, ros congelatus: *me-* 112
taph. autem dicitur *ἦτορ παχυνῶσθαι*.

Ἐπακτῆς, ἦρος, ὁ, venator; *ab ἐπάγω*, induco, impello. 135

Σκύνιον, *ἰού*, τὸ, summa palpebra; *ἐπισκύνιον*, pellis supercillii quæ 186
flectitur.

Φύγης, *ιδος*, ὁ καὶ ἡ, profugus, exul; item, fugax, timidus, ignavus; 143
in quâ posteriore significatione quidam dici putant ἀπὸ τοῦ φύγην ἄλλης,
vel ἀπὸ τοῦ φύγην ἴλας. à *φύγω*, fugio.

Πεφίσσεται, apparebit, paulò post fut. verbi *φάω*, quod aliquando sig- 155
nificat idem quod *φαίω*.

Ἐνῆς, *ως*, ὁ καὶ ἡ, bonus, mitis, benignus; *ab ἐν*, et *ἦς*, pro *ἰς*, idem. 204

Ἰθάλλομαι, similis videor, vel appareo, aliquando simpliciter vi- 213
deor, cernor, pro *ἰθάλλομαι*, similis videor; *ab ἰδος*, *ως*, τὸ, facies,
vel forma.

Πεμκίτων, *ονος*, ὁ καὶ ἡ, finitimus habitator; à *κτίζω*, condo, fabricor: 220
καρὲ pro *οὐκίζω*.

Τεύχω, idem quod *τεύω*, tero, attero; *κατατεύχω*, exhaurio, affligo, 225
vexo.

Ὀαριστὺς, *ύος*, ἡ, commercium hīc. Vide v. 291. 228

Ἀποδάσσεμαι, fut. *ab ἀποδάσσειν*, divido. 231

- 250 Δήμιος, *ias, ion*, publicus; *δήμιος hic adv. publicè.*
 268 Προχὸν, ἦς, ἡ, ostium, quo fluvius in mare effunditur; ἀ προχάμμαι, effundor.
 Διοπτῆς, et δῦπτῆς, *ίος, ὁ κὲ ἡ*, à Jove delapsus; ἀ Ζεύς, et πίπτω. δῦπτῆς dicuntur ποταμοί, ὅτι ἐκ Διὸς πίπτει ὕδωρ πληροῖ τούτους, quoniam ex aëre decidens aqua fluvios implet.
 264 Βρύχω, frendeo, strideo; dicitur de sonitu maris.
 283 Ἐκιδασσι, dissipavit, 3. sing. aor. 1. poet. pro ἐκιδάσι, verbi κιδάω.
 285 Μετωσάμενος, η, ον, congregiens cum, aggressus, part. aor. 1. med. verbi μέτωμι.
 295 Ἡριαι, acissa est, 3. sing. aor. 1. act. verbi ἱρύω, frango; item aliquando neutraliter, frangor.
 313 Περιβαίνω, defendo, περιβάττω, accus. sing. masc. part. aor. 2.
 330 Ἰπιδίαι, per syncop. pro ἱπιεδία· ab ἱπιεδίης, *ίος, ὁ κὲ ἡ*, metu superior; ἀ δίος, *ίος, τό*, quod à διδάω.
 354 Ἐρχατο, Ion. pro ἱεγγίμηναι ἦσαν, tertia pers. plur. plusquamperf. pass. à verbo ἱεγγνυμι, vel ἱεργω, i ex diphthongo ablato.
 377 Πικύσθην, Ion. pro ἱκινύσθην, tertia pers. dual. plusquamperf. à the-mate πικνάνομαι, cuius præt. pass. πίκνυσμαι, ex πικύω, dempto ι.
 387 Παλάσσοτο, polluebatur, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi παλάσσω.
 390 Μόθυς, ebrius sum; pellis taurina dicitur μθύουσα ἀλοιφῇ, madens seu perfusa pinguedine; ἀ μόθυ, τό, vinum.
 422 Ἐρωίτω, recedat, 3. sing. præst. imperat. verbi ἱρωίω.
 431 Ἀριά, αἶς, ἡ, minæ, verba minacia, quibus imprecamur alicui, ἀ ἀριά, αἶς, ἡ, aliquando imprecatio.
 437 Ἐνιρκήπτω, fut. ψω, innitor, incumbo, inclino, pro ἐνιρκήπτω· ἀ σήπτω, idem.
 447 Ἐρπω, fut. ψω, serpo, repo, reptō.
 472 Ἀπίκτατο, interfectus erat, 3. sing. plusquamperf. verbi κτίνω.
 481 Βοηθίς, οὔ, et poet. βοηθίος, auxiliator, opitulator; ἀ βοηθίω, suppetias eo, auxilio venio, quasi diceret, ἐπὶ βοὴν θίω, ad clamorem accurro.
 493 Ἐπιήλατο, superinductus erat, 3. sing. Att. pro ἐπλήλατο, ab ἐλάινω.
 518 Ἐλστω, penetravit, 3. sing. aor. 1. med. ab ἔλμι, eo.
 524 Νηδυία, τὰ, intestina; ἀ νηδύς, ante, v. 290.
 542 Ἐδηδώς, part. præt. med. ab ἱδηδα, quod fit Atticā reduplicatione, ex ἦδα· à verbo ἱδω.
 549 Δυσθαλής, *ίος, ὁ κὲ ἡ*, calefactu difficilis, frigidus; ἀ θάλλω, foveo.
 564 Ἐσμάσσω, intus tango, vel intrò tango, offendo; ἀ μάσσω, pinso, abstergo; item, tango; ἱσμάσσωτο, 3. sing. aor. 1. med.
 572 Ἰσχανάω, cupio, appeto; ab ἴσχω, habeo, ab ἴχω· ἱσχανάω, pro ἱσχανῶ, cupit.
 Λαρεῖς, ἐὰ, ἐόν, jucundus, gratus, gustui aut oculis gratus; ἀ λαῶ, quod est θίλω· vel quasi λαν· ἀρερὲς bene compactus; vel παρὰ τὸ ἱλαρὸν jucundus; λαρεῖς autem est avis quædam.
 588 Μαλακὸς, ἡ, ὄν, mollis; ἀ μαλακός idem, α. 582.
 599 Λίγδην, strictim in superficie tantum, leviter; ἐπιλίγδην, idem.
 631 Ἀπτομαι, ferio, assequor.

Ἀναχιδανταί, seu hic ἀναχίονται, pro ἀνάχονται, dolore affecti sunt; ab 637 ἀναχόμεναι. Vide ι. 24.

Ἀἴθερ, vel Ion. αἶθερ, ας, ἰ, serenitas aëris, cui opponitur ἀγρ. αἶθερ. ab 646 αἶθερ.

Ἐνυμία, ας, ἰ, mansuetudo, benignitas; ab ἑνός, benignus; hoc au- 670 item ab ἑός. Vide 204. hujus libri.

Πτόξ, κός, ἰ κὶ ἰ, timidus, pavidus: subst. lepus; δ πτόσσον, metu 676 contrahor, δ πτόσιον, exterreo.

Ἀμφίκαμος, κόμην, ἰ κὶ ἰ, latè comans, undique frondosus; δ κόμην, 677 ας, ἰ.

Στυγίην, horresco; καυστυγίην, idem; κατίστυγη, 3. sing. aor. 2. vel 694 imperf. ab inusitato στυγν.

Ἀφαρία, ας, ἰ, loqui non posse, stupor, quo vox et sermo interci- 695 pitur, obmutescentia; ab α privat. et φωνά, dico, pro quo poet. metri gratiā ἀμφάρια.

Ἐφμεσύνη, ας, ἰ, idem quod ἑφμερὺν, antiq., α. 594.

697

Φλεγίθω, idem quod φλέγω.

738

Ἀτραπίς, ὤ, ἰ, vel ἀτραπίς, via trita, et non habens diverticula; δ 748 τρέπων legitur ἀτραπιδός, ε. 565. et ἀτραπιδός, Od. ι. 195. idem.

Δαυίς, ὤ, ἰ, trabs; δ δέχμαι, sustineo imposita onera.

744

Υἄξ, ἰ, sturnus, avis: in gen. plur. ψαξάν. Vid. κ. 583.

755

Οὔλοι, acutè, ab οὔλος.

756

Κίρκος, α, ἰ, circus, accipitrum species.

757

CLAVIS HOMERICA

IN Σ'. ILIADIS.

ῬΟΘΟΚΡΑΙΡΟΣ, ρα, ρον, est hic epitheton navis, erectas habens an- 3 tennas: nam κραῖρα, aliquando est idem quod κέρατα, antenna. Vide 3. 231.

Πίσυται, audies, 2. sing. fut. verbi πυνθάνομαι.

19

Αἰθαλίης, ὤσα, ω, hic, ater, fuligine oblitus: ab αἶθω, uro. Vide β. 23 415.

Ἀμφιζέειν, ab ἱζέειν, neut. signif. adhæreo, circumsaedeo.

25

Τίφρω, ας, ἰ, cinis; δ τίφω, fumum excito; vel quia est reliquias 7 τῶν τετυφωμένων combustorum.

Δισχύων, hic deturpo, dehonesto.

27

Ληΐζω, fut. σω, prædor; δ λείω ληΐζομαι, idem.

28

Κωκύω, fut. σω, lamentor, fleo; δ sono quem lamentantes emittunt; 37 vel δ κόχες, α, ἰ, humor abundans, Martin. hinc κωκυτός, οὔ, ἰ, plo- ratus, χ. 409. quod aliquando etiam est fluvijs infernalis, ut Odys. ι. 514.

- 50 Πλήρω, à πλήρω, à πλήρη, impleo, *Vide πλήρω in aliâ signif. ζ. 438.*
 54 Δυσπεριτοτόλαια, ας, ἡ, quæ optimam prolem peperit, sed malo fato; *ab ἐριτοτάτας, ας, ἡ, quodd à τίκτω.*
 56 Ἀνατείχω, aor. 2. ἀνίδραμαι, erigo in altum, vel cresco, ut hîc.
 61 Ὀφρα, interea, dum.
 68 Ἐπισχερό, ordine deinceps, ab ἐπι, et σχῶ, hæreo alteri.
 76 Ἀλέμεναι, congregari, præ. inf. Dor. pro ἀλῶμαι, verbi ἀλάμεαι.
 91 Μοιτῶμεναι, interesse, Ion. et Dor. pro μοιτῶναι, præ. infin. verbi μοιτῶμι.
 114 Ὀλοτήρ, ἦρος, ὁ, perditor, interfectior; ab ἄλλωμι.
 126 Νῶμαι, Dor. et Ion. pro νόμαι, revertor.
 168 Κρύβδα, clam; à κρύπτω, abscondo.
 175 Ἐπιθύω, impetu feror in aliquem: à θύω, aliquando idem.
 178 Σέβας, τὸ, indeclinabile, reverentia, veneratio, pudor; à σέβω, veneror.
 184 Κυδρεῖς, à, ὄν, venerandus; à κύδης, ιος, τὸ, gloria; quod à κύω, aliquando idem quod φιλό.
 204 Θυσταίαις, ιστα, ας, ἡ, fimbriatus; à θύσαναι, fimbriæ.
 211 Πυρεός, ἤ, ὁ, fax; à πῦρ, εός, τὸ, ignis.
 215 Ἐπίτριμος, ας, ὁ, ἡ, denqus, confertus; ab ἤτριον, ας, τὸ, stamen.
 216 Ὀπιζομαι, curo, revereor; ab ὀπις, ιδος, ἡ, cura.
 219 Σάλπιγξ, γγος, ἡ, tuba; παρὰ τὸ σίλας, et δψ, quasi fulgor vocis.
 220 Περιπλομένων δήτων, hostibus obaidentibus, per syncop. pro περιπλομένων, vel περιπλομένων, à περιπλομαι, pro περιπλόμαι, vel περιπλοῦμαι.
 229 Ἐκυκίθησαν, confusi, vel turbati sunt, 3. plur. aor. 1. pass. verbi κυκάνω.
 236 Φέρετρον, ἔτρου, τὸ, feretrum, capulum; à φέρω.
 Διδαίγματος, ας, ὁ, divisus, laceratus, part. perf. pass. verbi δαίζω.
 258 Ραΐτιρος, ἱρα, ιρον, faciliior; ῥήϊστος, ας, ὁ, facillimus; à ῥηΐδιος, ἱα, ὁ.
 281 Ἠλασκαῖζον, ιστα, ας, ὁ, vagans, ab ἄλσ, error.
 292 Πίρηναι, vendo; à πειράω, idem, à πειράω, aliquando, transporto ut vendam, in ulteriore regione vendo; hinc πειράσκω, ας, 752. idem.
 300 Ἀνιάζω, molestiâ afficio, tristitiam affero; ab ἀνιάω, idem; quod ab ἀνία, ας, ἡ, mæror quod dicitur (ut Coulon ex Platone annotat) παρὰ πῶ ἡμποδίζω τὸ ἵνα, quod gressum impediât; hinc ἀνηρέος, εἰς, εὐν, Od. ε. 22. tristis, et ἀνηρείτιρος, pro ἀνιαρείτιρος, εἰς, εὐν, Od. ε. 220. tristis, et ἀνιαρείτιρος, pro ἀνιαρείτιρος, εἰς, εὐν, Od. β. 190.
 301 Καταδημοδορίω, fut. ἦσω, populum devoro; aliquando publicè devoro, ut hîc. *Vide α. 230.*
 319 Σκύματος, ας, ὁ, catulus leonis: item catulus in genere; à σκυλάω, catulio; à κύων, κυνός, ὁ, ἡ, canis.
 321 Ἐρευνάω, indago, vestigo; ab ἐρίω, primum ἐρίω, per epenthesis τῶν, deinde, per epenthesis τῷ, ἐρευνάω, secundum Eustath.
 335 Φονὺς, ιος, Ion. ἦος, ὁ, ἡ, interfectior, homicida; à φίνω, occido.
 341 Κάρνω, aliquando cum labore comparo, ut hîc.
 342 Πίμρος, εἰς, ὁ, pinguis, opimus, opulentus; à πίνω, idem.

Λοιτροχάρις, ου, ὁ καὶ ἡ, lavacro aptus; ὁ λοῦτρον, ου, τὸ, lavacrum, et 346
χάρις, fundo.

Γάστρη, ης, ἡ, fundum vasis, vel navis; ὁ γαστήρ, ἱεροῦ, στερεῖ, ἡ, ven- 348
ter, δ. 531.

Ζάω, fut. ζίσω, ferveo, bullio, fact. per onomatop. ὁ sonus literarum ζ. 349

Ἐννέηρος, ἄρου, ὁ καὶ ἡ, novennis; ὁ ἔτη, ας, ἡ, annus. 351

Ἐπιπτα, tandem. 354

Κυλλοποδίων, ἄνους, ὁ καὶ ἡ, qui distortis pedibus est, loripes. Vul- 371
cani epithet. ὁ κυλλός, ἡ, ἰν, claudus, et ποῦς.

Εὐσταθής, ἱος, ὁ καὶ ἡ, stabilis; ὁ εὖ, et ἵστημι, 374

Ἰδυία, docta, sciens, part. fact. gen. ex ἴδω, part. med. verbi ἴδω. 380

Προμολίω, prodeō, progredior; ὁ μολίω. 382

Κηδόμενον, ου, τὸ, vitta capitis; ξ. 184. λιπαρεκκηδόμενος, ου, ὁ καὶ ἡ,
pulchram habens vittam; ὁ λιπαρός, ρα, ρον, unctus oleo.

Θαμίζω, frequento, frequenter accedo; ὁ θαμνός, crebrus. 386

Ἐνναετής, novennis, ἑνναετής, per novem annos, pro quo ἑνναετής, ἀφ' 400
ἔτος, ἱος, τὸ, annus.

Χαλκίον, fabricor; ὁ χαλκός.

Πέρεπν, ης, ἡ, fibula; ὁ πύρεν, ut et περίεπν. 401

Εἴλιξ, et ἑλίξ, κοῦ, ἡ, hic armilla.

Κάλυξ, κοῦ, ἡ, rosa clausa, ornatus muliebris, hic; ὁ καλύπτω,
claudio.

Ζωόγριον, ἰον, τὸ, præmium pro vitâ servatâ; ζωγρίον, vivum capie, 407
ἐ καὶ cæde conservo; ὁ ἀγρῶ, ας, ἡ, captura, et ζῶν, ἡς, ἡ, vita.

Ἀκμώτεον, ου, τὸ, lignum, cui incus imponitur, pro ἀκμωώτεον, per 410
syncop. ὁ ἀκμων, ἱος, ὁ, incus; quod dictum est quasi ἀκμων ὁ πέμ-
πον, et τίθημι.

Ἄητος, vel αἰητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ventis expositus, flabilis, ignitus; ὁ
ἄω, spiro; vel, quasi αἰετός, aquilæ similis.

Ἀράραξ, ἀρας, ἡ, arca, in quâ λαρίνα, sive pinguis reponuntur, 413
Harm.

Σπύγγος, ου, ὁ, spongia; παρὰ τὸ σπῆν τὸ ὕδωρ. 414

Χωλεύω, claudio; ὁ χωλός. 417

Νισσίσκος, ου, ὁ, juvenis, adolescens; ὁ νισσός, ἱος, ἡ, juvenula, 418
puella juvenis; ὁ νίος, α, οἱ, novus, recens; νῆνις, Ionicè.

Ἀρμείνος, η, οἱ, læsus, damnum passus; ὁ ἀρμῶμαι, ὁ ἀρῶ, ἄς, ἡ, 435
damnum.

Χάματος, ου, ὁ, fornax fusoria; ὁ χίω, fundo. 470

Τιμῆντα, in accus. pro τιμήντας ὁ τιμήντας, ἱσται, ἱ, honoratus, qui in 475
pretio habetur.

Ῥαοστήρ, ἥρος, ὁ, malleus; ὁ ραίω, frango. 477

Πύρεσγος, ας, ἡ, forceps, quo ignita tenemus; ὁ πύρ, et ἄγρῶ.

Τύεα, τὰ, astra; ὁ τύειν per antiphras. quia cursu non fatigantur. 485

Πληάδες, septem stellæ inter os Tauri, et caudam Arietis, primum 486
navigationis tempus ostendentes; ὁ πλέω, navigo.

Ῥάδις, stellæ quædam in capite Tauri, quæ quoties oriuntur vel
occidunt, pluvias concitant; ὁ ὕω, pluo.

- 487 Ἄρκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ursus, vel ursa; hīc signum cōeleste; quod etiam ob similitudinem, ἀμαξά, plaustrum, vocatur.
- 489 Ἀρμαρες, pro ἄρμαρες, ου, ὁ καὶ ἡ, expers, ζ. 410. ab α et ρίγος.
- 498 Ἄρνις, dūco, ποῖτ. ab ἄρνω, idem.
Ἵμενοις, ου, ὁ, hymenæus, nuptiale carmen; ab ἱμῶν, aliquando idem; dicitur quasi ἱμοῦ ναῖον, quoddam vir et femina animā et habitatione coniungantur.
- 501 Ἰοτῆρ, ὅρος, ὁ καὶ ἡ, hīc, arbiter, propriē, sciens, peritus; ab Ἰομαι Πύρας, idem cum πύρας, τος, τὸ, finis, terminus.
- 506 Ἀμειβᾶδης, et ἀμειβηδης, alternatim; ab ἀμειβω.
- 519 Ἐπιλάζων, οἷος, ὁ καὶ ἡ, compar. aliquantō minor; ab ἐπλάζων, οἷος, ὁ καὶ ἡ, parvus ab ἐλάγιος, idem.
- 520 Εἶλα, decebat, conveniebat.
- 521 Ἀρδμῆς, οὔ, ὁ, irrigatio, potatio; ab ἄρδω, irrigo, potum præbeo.
Βοτῶν, οὔ, τὸ, pecus, armentum, pecudes quæ pascuntur; ἀ βόσκω, pascō.
- 542 Τρίπολος, ἰλιον, ὁ καὶ ἡ, ter aratus; ἀ πόλος, ου, terra fissa, vel versa aratro: hoc autem ἀ πολίω, verto, verso, aro, aliquando.
- 543 Ζυῖγος, ιος, τὸ, jugum; ἀ ζυγίω.
Ἐλαστῆρ, agito, impello; ab ἐλαστῆς, οὔ, ὁ, ab ἐλαύνω.
- 550 Ἐριθῆς, ου, ὁ καὶ ἡ, lanificus, qui lanificium exercet; ἐριουργῆς, ab ἔρος, et ἱριον, lana; aliquando γεωργῆς, agricola; παρὰ τὸ ἔρην ἐργαζίσθαι ἔριβοι hīc, messores: nam usurpatur καταχρηστικῶς, pro quocunque quæstum manibus faciente. Hymn. in Merc. 295. Ἐριθον τλήμονα, miserum Erithum; quod quidam reddunt famulum; παρὰ τὸ ἔρις, καὶ τὸ δῆς, δ σμαίνω τὸν μισθόν, Coul.
- 551 Δρεπάνη, ης, ἡ, falx, ut et δρέπανοι, Odyss. σ. 367. ἀ δρέπω, decerpo, colligo.
- 553 Ἀμαλλοδότηρ, ἥρος, ὁ, manipulorum ligator; ab ἄμαλλα, ης, ἡ, manipulus, παρὰ τὸ ἄμα ἀλλεῖσθαι χερσὶ τὰς στάχνας, quod omnes spicæ manu colligantur, et δῖω, ligo.
Ἑλλαδανῆς, οὔ, ὁ, vinculum, restis; ab ἔλλω, stringo; ab εἰλίω, coarcto.
- 555 Ἀγκάλῃς, ἱδός, ἡ, ulna, aut et ἀγκάλῃ sed usitatiores sunt ἀγκάλαι, et ἀγκάλιδες· ab ἀγκάλ, ulnæ; quod ab ἀγκών, ὄσος, ὁ, cubitus.
- 563 Κάμαξ, κος, ἡ, vitis pedamentum, adminiculum, palus, ut hīc; παρὰ τὸ κάμνειν τῷ βάρει, quod gravetur et deficiat sub pondere.
- 565 Ἀτραπιδός, idem quod ἀτραπῆς, οὔ, ἡ, semita, ε. 741. ab α priv. et τρέπω, pro ἀτραπιδός, et ἀτραπῆς.
- 566 Τρυγῶν, cereales fructus, peculiariter uvas colligo; ἀ τρύγη, ης, ἡ, triticum, cereales fructus, et quilibet fructus; aliquando vindemia; τρυγῶν, pro τρυγῶνι, ποῖτ.
- 568 Πλεκτός, ἡ, ὁ, plexus, textus, contextus; ἀ πλέω, plecto.
Τάλαρος, ἄρου, ὁ, qualus, vas, quo ad lanificia utuntur; item, ad cibaria, et alia huiusmodi gerenda; ἀ ταλάω.
- 570 Λίνω, ου, τὸ, chorda citharæ, quæ ex lino fieri solet, ι. 488.
- 571 Λεπταλῆς, α, ος, tenuis; ἀ λείπτω.
Ῥήσσω, hīc, vehementer ferio, pulso.

ἰοῦ, *aut. gaudentis aliquando; hinc ἰὺγῆ, et ἰὺγῆς, clamor; item 572*
fistulæ cantus, ut hic.

Σκαίρω, tripudio, salio.

Μυκηθμός, οὐ, ὁ, mugitus; δ μυκέω, mugio; παρὰ τὸ μὺ λέγω, vox 575
fictitia; est etiam μίκατος, μίκασις, μίκα, idem.

Κέρας, ον, ὁ καὶ ἰ, stabulum boum *hic: propriè, stercus; δ κέρα, molestia, ut sit quasi κοκίαις, quod retentio excrementorum sit molesta et periculosa, Harm.*

Ροδανός, ὁ, ὁ, rapidus; δ ῥῶ hinc Rhodanus fluvius in Galliâ; 576
propter rapiditatem et velocitatem motûs.

Δρυκίος, ἰος, ὁ καὶ ἰ, arundinosus; δ δρυκί, *antè, u. 468.*

Ἐρύγματος, υ, ὁ καὶ ἰ, pro ἐρύγματος, graviter boans; vel ἐρωγίματος τὸν 580
τρεφῆν, ructans cibos; ab ἐρύγω, ructo, ructum edo; ἐρωγίματος φωνή, emittere vocem.

Ἐδίσταν, *variae sunt hujus verbi derivationes: quidam esse imperf. 584 alii aor. 2. affirmant; quidam ex ἐ, διὰ, et ἵμι, compositum esse volunt, ut sit, dimiserunt canes in illos leones raptores: et ita aor. 2. δ themate ἐδίτημι, ut προΐσταν, δ προΐμι. Alii compositum ex ἐ, et δῆμι, et significare immorabantur, terebant tempus, (ut sit idem cum ἐδίω, atque ab eo derivatum sine reduplicat.) ut sit, tempus terebant canes incitantes; alii docent significare idem quod δύνω, ut sit, insecuti sunt, et δ διώ derivant; et ita secundum Eustath. imperf. secundum Hesych. aor. 2.*

Ἀπτερωπῶντες, non audebant, aversi fuerunt in fugam; δ τρεπῶν, 585
converto, in fugam eo; quod δ τρέπω.

Ἰλακτίω, fut. ἴσω, latro; ab ἰλάω, idem, metaph. Odyss. v. 13. παρὰ 586
διὰ τοῦ οἱ ἴδων ἰλάκτι, cor intus ei latrabat, id est, palpitabat.

Κατακρηφίς, ἰος, ὁ καὶ ἰ, tectus, idem quod ἐκρηφίς, *antè; dicitur κῶμα 589*
κατακρηφίς, unda quæ se attollendo velut alto quodam tecto operit.

Ἀλφειβοίαι, αι, αι, quæ boves inveniunt; virgines sic dicuntur, 593
quæ propter formam sponso inveniunt, à quibus munera accipiunt, boves potissimum; ab ἀλφίω, invenio.

Θεξέδωκα, salto, cursito; δ θρίξω, quod δ τρίχω.

599

CLAVIS HOMERICA

IN T. ILIADIS.

ΔΑΜΑΣΘΗ, domitus fuit; 3. sing. aor. 1. pass. Ion. verbi δαμάω. 9

Δίξω, accipe, potè. pro δάξω, 2. sing. præ. imperat. verbi ἄλλωμαι. 10

Χαλκίοντες, ἴππ, ὁ καὶ ἰ, ære impressus, ferro inflictus; δ χαλκί, et 25
τύπτω.

- 26 *ἔλκω, ἔλ, τι*, vermes, qui in corpore vulnerato nascuntur ex putredine; dicuntur *παρὰ τὴν εἴησιν*, à circumvolutione; vel, *παρὰ τὸ αἰελεύσθαι*, id est, *κινεῖσθαι*, moveri; hinc vocantur, *χ. 109. ὕλαι αἰέλαι*, mobiles.
- 31 *Ἀρηϊφάτος, ου, ὁ καὶ ἡ*, in τὸ ἄρῃ *Φωίρονίς*, in prælio occisus; *ἀδ ἄρῃς*, et *Φάω*, occidit.
- 32 *Τραυφύρας, υ, ὁ καὶ ἡ*, ad finem perducens. *Hymn. in Jov. 2. dicitur de Jove, in aliis locis accipitur passivè*, ad finem perductus; *κλισφύρας* *ἑαυτὸς*, integer annus, ut *hic*; item, ad finem usque officium suum fungens; *ἀ τίλος*, et *φίρω*.
- 35 *Ἀποείπω*, depono, rehundo, *hic*.
- 39 *Στάξω, fut. ξω*, stillo; aliquando neutrum, aliquando transitivum, ut *hic*.
- 43 *Οἰκίον, ου, τὸ*, gubernaculum, temo navis; *ἀδ εἰαξ, αρος, ὁ*, idem. Vide *u. 269*.
- 51 *Διότρετες, η, ου*, ultimus; *ἀ διότερος*.
- 68 *Ἀσκαλίης*, durè, assiduè, graviter; *ἀδ α*, et *πάλιν*, exsicco.
- 80 *Ἰσθάλω*, interpello, *pro ὑποβάλλω, Æolica syncop.*
- 84 *Συσιθῆμαι*, adverto aliquando, *τύθησθ*, 2. plur. aor. 2. imperat.
- 86 *Ἰκασθῆναι*, rixabantur, *pro ἰκάζων*, 3. plur. imperf. verbi *ικαίω*, poet. *pro ἰαίω*.
- 93 *Πιλῶν*, idem quod *πιλῶν*, *ἀ φῶο στ*, appropinquare facio; hinc *πιλῶμι*, unde pass. *πιλῶμαι*, appropinquo, ut *hic*.
- 99 *Εὐστέφανος, υ, ὁ καὶ ἡ*, bene coronatus; *hic muris bene cinctus*.
- 107 *Ψυστίω, fut. ῶσω*, mendacium dico, mentior; propositum scopum non assequor: *ἀ ψυῖδω, fut. σω*, mentior.
- 108 *Εἰδὶ ἄγε*, *εἰα* autem age.
- 117 *Μῆν, μήνης, ὁ*, mensis, *Dor. μᾶν, Æol. μῆς*, ut *hic*; *β. 292*.
- 118 *Ἡλιότρεμος, υ, ὁ καὶ ἡ*, natus ante completos menses, quasi fallens in mense; *ἀδ ἑλιτίω, ἑλίσσεται*, idem, pecco, vel abherro, et *μῆν*.
- 136 *Λιλαῖσθαι*, *pro λαθῆσθαι*, *ἀ λέλαιον*, anadiplasismo Ionico *pro ἱλαῖον*, aor. 2. act. a themate *λαιθῶναι* sic *λιλαῖσθαι*, *pro λαθῆσθαι*, *Odys. β. 388*.
- 138 *Ἀρίσαι, inf. aor. 1. med. ἀδ ἀρίσασθαι, fut. med. ἀδ ἀρίσκω*.
- 149 *Κλοπεπίωμι*, verba dare, decipere: quasi *κλόπα ἐπια λέγειν*, elegantia verba dicere, id est, tempus inaniter producere.
- 156 *Νήστις, ιως, ὁ καὶ ἡ*, jejunos; *ἀ νῆ, et τίτος, υ, ὁ*, cibus.
- 163 *Ἀκμωνος, ου, ὁ καὶ ἡ*, adultus, *Odys. ψ. 191. ἀδ ἀκμῆ, ἥς, ἡ*, rei perfectio; item, jejunos; quod *ποτῆς* *ἀδ ἱκμάς, ἀδος, ἡ*, humor.
- 172 *Ὀπλομαι*, armor, instruo, paro, ut *hic*; *ἀδ ὅπλον, υ, τὸ*, armatura.
- 174 *Ἰαίνω*, calefacio, tepefacio; item, liquefacio; item, perfundo lætitiā, exhilario; *ιανθῆς, 2. sing. aor. 1. subj. pass.*
- 179 *Ἀρεῖσθαι*, placeat, 3. sing. aor. 1. imperat. verbi *ἀρίσκω*.
- 189 *Τίως*, tamdiu; item, interea; *ἀδ ἰως*, quod *ἀδ ὥς*.
- 193 *Κεῖσθαι*, juvenes validi; *ἀ κῆρας, Ion. pro κίρας, υ, ὁ*.
- 205 *Βεῖσθαι, ὄς, ὁ*, cibus, esca; *ἢ βεῖσθαι*.
- 218 *Προβάλλω*, supero.
- 221 *Κέρας, υ, ὁ*, satietas; *ἀ κερίω*, satio.

- Καλάμη, ης, ἡ, stipula. *Metaphoricè*, corpus senectute aridum, *item*, 222
cadaver hominis interempti, *ut hìc*; ἀ καλάμη, υ, ἰ, arundo.
- Ἀμηςτος, υ, ἰ, messis; *ab ἀμάω, fut. ἔσω, meto.* 223
- Νηλῆϊς, ἰος, ἰ, ἡ, firmus, hìc. *Vide γ. 292.* 229
- Ὀτρυντῆς, ἰος, ἡ, cohortatio, instigatio; *ab ὀτρύνω.* 234
- Ὀγδίατος, ποῖτ. pro ὀγδοῦς, ἰη, οον, octavus; *ab ὀκτώ, octo.* 246
- Ἄορτο, plusq. perf. pass. *ab ἄορμαι, pro ἡορμαι, perf. pass. verbi αἰεῖν* 253
quidam tamen ex ἡτο factum volunt, η in α converso, et inserto ω plusq.
perf. pass. ἄρω ἄωρτο, ἀντὶ, γ. 272.
- Πρόφασις, ἰος, ἡ, occasio, prætectus; *proprie*, sermo, quo aliquis 262
factum suum excusat; ἀ φάω, dico.
- Ἀπεροίματος, υ, ἰ, ἡ, intactus; *ab α privat. et περοίμεσθαι, pro περο-* 263
μάσθαι, tango.
- Λαίτμα, ατος, τὸ, trajectory, latitudo, æquor, fluctus: *dictam est* 267
quasi λαίτμημα, quasi λαῖον τμήμα, sinistra pars; ita enim vocabatur
mare, cum univèrsū in duas partes, in terram et mare distributum
esset.
- Διδόισθα, pro διδοῖς. ἀ διδῶ, διδούς, διδοῖς. 270
- Ἀμύχαιος, υ, ἰ, ἡ, hìc, mala struens; *ab α epitat. Vid. §. 130.* 273
- Ἀμύσσω, *vel ἀμύτω, fut. ξω, rado, unguibus lacero, lanio, discerpo:* 284
metaph. mentem exulcero, α. 243.
- Κήδιος, υ, ἰ, amatus, charus, amicus, cujus curam gerimus; ἀ κή- 294
δος, cura.
- Δαίω γάμοι, celebrare epulum nuptiale. 299
- Ῥυτθανός, ἡ, ὃν, horribilis, hìc, quem omnes exhorrent, ἀ ῤγος, ἰος, 325
τὸ, rigor, frīgus.
- Ἑόλπω, plusquamperf. poëtica licentiā transposito augmento, pro 328
ἡόλπω *ab ἰόλπα, Atticè pro ἡλπα, præf. verbi ἑλπεῖν, pro ἑλπίω,*
spero; ἑλπω autem sperare facio.
- Μιμῶλται, pro μιμῶλται. *item, μιμῶλτο, pro μιμῶλτο, syncope et* 343
pleonasmō τῷ β. aut ex μιμῶλω, idem quod μῶλω, ex eoque factum, dia-
plasmō τοῦ μ, et parenthesi τοῦ β, euphon. gratiā.
- Ἀπαστος, υ, ἰ, ἡ, qui non gustavit; *etiam jejunus; ab α privat. et* 346
πῶω, gusto.
- Ἀεπῆ, ης, ἡ, falx; *item, avis quædam rapax aquilæ similis; ab α-* 350
πῶζω.
- Ἐκποτόμαι, idem quod ἐκποτόμαι. *hoc autem quod ἐκπτόμαι, evolo.* 357
- Κερατιγύαλος, υ, ἰ, ἡ, firmus, fortis; ἀ κερατῆς, ἡ, ὃν, et γύαλον, υ, 361
τὸ, cavitās, *proprie*, vola.
- Ἐντρέχω, convenio, quadro, aptus sum, hìc. 385
- Σύριγξ, γγος, ἡ, fistula; *item, vagina, seu receptaculum hastæ, ut hìc.* 387
- Χαλινός, οὔ, ἰ, frænū; ἀ χαλῶω, laxo. 393
- Ἑῶμι, pro ἔωμι, pleonasmō τοῦ ε. *ab inusitato ἔωμι, ex ἔω. significat* 402
autem idem quod πληρῶω, satio, impleo.
- Νωχίλης, ἰος, ἰ, ἡ, tardus, segnīs; ἀ νῶω. *et κίλλω, quod est ali-* 411
quando ταχίως τρέχω. item, invalidus; νωχίλῃς, Ion. -η, ignavia.
- Ἰάχων, ουσα, ὅς, vociferans, *ab ἰάω, vox, et χίω, fundo.* 424

CLAVIS HOMERICA

IN Υ. ILIADIS.

- 3 ὄρν' ἄσκη, salio; ὄρν' ἄσκη, ὄ, ὁ, tumulus, locus editior, qui velut ἐ
terra subsilit.
- 7 Νέσφ' ἀνιδνέω, præter Oceanum.
- 9 Πόνος, et πόνος, πος, τὸ, locus humectus, hortus, pratum; *quasi qui
possit πόνει, id est, potum præbere; ἀ πόνει, potum præbeo; quod
ἀ πόνει.*
- 13 Δῶς ἱδών, apud sedes Jovis.
- 14 Νηυστίω, non audio; ἀ νῆ, et ἀκύν, pro ἀνηυστίω, quo utitur Homer.
π. 676.
- 22 Πτόξ, χός, ὁ, cacumen montis, ἡς.
- 27 ἔχω, ἡς, sustineo.
- 34 ἔρμης, υ, ὁ, valde utilis; ἀ ἔρμης, epithet. Merc. qui dicitur ἑρμεί-
ως, 12. hujus libri.
- 39 Ἀκροτάριος, υ, ὁ, intonsus; ἀ κίρμ, tondeo: ita dicitur Apollo,
propter radiis intactam solis cæsariem.
- 49 Ὅτι, ἡς, aliquando.
- 53 Καλλιπλόκη, υς, ὁ, ἡς, locus quidam amcenissimus, diis sacer, juxta
Simoëntem amnem: *propriè, pulcher collis, tumulus; ἀ καλόκη, υς, ὁ,
π. 811. ἀ καλόνες, οὔ, ὁ, tumulus.*
- 65 Εὐρώης, ὤντα, υ, putris, putridus, situ et mucore obsitus; *item, te-
nebrosus; item, amplius; ἀ εὐρώς, ὤντα, ὁ, putredo, situs, mucor.*
- 67 ἔναντα, contra; ἀ ἐν, et ἄντα, coram; *item, aperte; ἔναντα Ποσει-
δάωνος ἵσταται, erat ex adversa parte, stabat contrà.*
- 70 Κίλαδιος, ὁ, sonorus, tumultuosus; ἀ κίλαδος, υ, ὁ, tumultus; *ita
dicitur Diana, πρὸς τὸν γινόμενον εἰς τοῖς κυνηγίοις κίλαδος, propter tu-
multus venatorios.*
- 72 Σῶκος, υ, ὁ, servator, Mercurii epitheton, pro σωσίκοις, υ, ὁ, ἀ σώζω,
et εἰλες vel, ὁ ἀπίως σωόμενος, celeriter evadens incolumis.
- 80 Ἄντιον, idem quod ἀντίον, ex adverso, contrà.
- 93 Λαβήρεϊς, εἰς, εἰς, valde mobilis, ex λα, et αἰβήρεϊς, celer.
- 100 Ἀνδρῆμιος, ἰα, ὤν, humanus; ἀ ἀνδρ.
- 109 Ἀεὶς, ἀς, ὁ, Ion. ἀεὶς, minæ; ἀ ἀεὶς, ὤς, ὁ, imprecatio, preces.
- 129 ἑκπύονται, audiet, 3. sing. fut. I. ind. verbi ἐκπυόνομαι.
- 131 Ἐπεργής, ὤς, ὁ, ὁ, perspicuus; ἀ ἀργής, ὁ, ὁ, albus.
- 142 Ὀμόγυρις, ὤς, ὁ, multitudo hominum congregatorum, coetus; ex
ὁμοῦ, et ὁμοῦ, idem; ὁμογυγής, α. 57. simul congregatus.
- 145 Ἀμφίχυντος, υ, ὁ, ὁ, terrâ aggestâ utrinque munitus; ἀ χύν, terrâ
fusili extruo.
- 151 Ὀφρὺς, ὤς, ὁ, tumulus, id est, collum, jugum montis. Vide α. 528.
hinc ὀφρύνει. Ἴλιος ὀφρύνεται, Ilium altum, χ. 411.

- Δυσχαλὴς, ἴος, ὁ καὶ ἡ, gravis; *ab* ἀλέγω, curo: quasi δυσχαλὴς vel, 154
 ἂ λέγω, cubare facio, dormitum dimitto: *aded* ut exponatur δυσχαίμη-
 τες, ut *Odyss.* ψ. 325. δυσχαλὴς θάνατος, mors tristem habens dormitio-
 nem, cujus acerbus est somnus vel sopor.
- Καρκαίρω, resono, sonitum do, pulsatus tremo. 157
 Νευτάζω, nuto, caput concutio: ἂ νύω, innuo, annuo. 162
 Ἀτίζω, fut. σω, vilipendo; *ab* α et τίω, idem; ἀτιμάω, et ἀτιμῶ, 166
Odyss. π. 307. et ἀτιμάζω, *Iliad.* ι. 450.
- Γλαυκιάω, glaucis oculis terribiliter intueor; ἂ γλαυκῆς, ἡ, δι, glaucus. 172
 Ἀσιφρον, ονος, ὁ καὶ ἡ, ventosâ mente præditus, inconstans, stultus, ut 183
hic; *ab* ἄω, flo, spiro, et φρήν, mens; hinc ἀσιφροσύνη, ης, ἡ, *Odyss.* α. 469.
- Μιτατροπαλίζω, idem quod μετατρέπω, converto. 190
 Διδίχισθαι, territum esse, fut. 1. *infin.* verbi διδίσσομαι. 201
 Προκλυτός, ὤ, ὁ καὶ ἡ, præauditus, præcognitus: ἂ κλύω, audio. 204
 Ἀλοσύνη, ης, ἡ, epithet. Thetidis hîc: aliquando Nereidum, aliquan- 207
do Amphitrites; fit *ab* ἄλς, genit. ἁλός, ἁλοσύνη, et per pleonasm. τοῦ δ, ἁλοσύνη.
- Κτίζω, fut. σω, condo, ædifico. 216
 Ἰπῶρεω, ας, ἡ, ima montis pars, pes seu radix montis; *ab* ἔρος, ἴος, 218
 τὸ, mons, Doricè ἔρος.
- Ἀθήριος, υ, ὁ, et ἀθήριξ, ιος, ἡ, per pleonasm. τῷ ι, pro ἀθήριξ, ιος, ὁ, 227
 idem quod ἀθήριξ, ἴος, ὁ, arista, pars spicæ acuta.
- Ἀηριύψατο, *ab* ἀηριύπτομαι, rapio, corripio, pleonasm. τῷ ι, pro ἀη- 234
 εἶπτω *ab* ἡριέπτω, edo, vescor.
- Ἐλαύνω, fut. ἄσω, agito, induco. 269
 Ἐλι, disruptit, 3. sing. aor. 2. verbi αἰρίω. 280
 Μαρίμος, υ, ὁ καὶ ἡ, idem quod μίριμος, antè, ι. 674. 302
 Ἀσπιρμος, υ, ὁ καὶ ἡ, sine semine; ἄσπιρμος γένος, sine prole genus; 303
ab α et σπέρμα, ατος, τὸ, semen.
- Ἀτάω, et ἄτιω, fut. ἥσω, lædo, ἀτίοντα, Gyphanius reddit tui negli- 332
 gentem; quidam legunt ἀίκετι, invitus.
- Κατακτάμηναι, interficere, aor. 1. *inf.* Dor. pro κατακτιῖναι. verbi κα- 346
 τακτιῖναι.
- Κελοῦω, fut. ούσω, amputo, detruncō. metaph. μισσηγὺν κελοῦω, in me- 370
 dio abruptim, infectum sinit; *sed* κωλύω, impedio.
- Κιάσθη, diffissum est, 3. sing. aor. 1. pass. verbi κιάζω. 387
 Ἐπιύξατο, gloriatus est, 3. sing. aor. 1. med. verbi ἐπιύχομαι. 388
 Ἀίσω, pro αἶω, audio; item pro ἀποπνέω, exspiro. 403
 Ἡεγγον, aor. 2. *ab* ἡεγγω, mugio.
- Ἀναφαίνω, fut. ανῶ, ostendo, exhibeo, ex ἀνά, et φαίνω. 411
 Ἐπιμάσσομαι, tango, ita ut persentiscas; ἂ μάσσω, pinso, tango. 425
 Πάλλω ἔτραπι, retorsit. 439
 Μίλλω, aliquando debeo, ut hîc. 451
 Καγγόνυ, pro κατὰ γόνυ. 458
 Ἐξαινυτο, abstulit, 3. sing. imperf. verbi ἐξαίνυμαι. 459
 Πιφιδόμην, aor. 2. med. opt. ἂ φιδῶ, per anadiplosiasmum Ionicum. 464
 Ὀλισκίω, fut. ἥσω, labor, cado; *ab* ὀλισθος, υ, ὁ, lapsus, casus; *ab* ὄλ- 470
 λυμι: ὄλισθη, aor. 2. sine augmento.

- 482 Μυελς, ὤ, ὁ, medulla; ἀ μύω, claudio; παρὰ τὸ ἐν μυελῷ εἰλαῖσθαι, quòd in penetrali claudatur.
- 483 Σφονδύλιον, υ, τὸ, vertebra, spina dorsi seu unum ex 24 ossibus, quibus tota spina constructa est; δ σφόνδυλος, υ, ὁ, *idem*.
- 489 Κυκάω, fut. ἴσω, misceo, turbo, confundo.
- 490 Ἄγκας, εως, τὸ, vallis, ἀβ ἀνακῦσθαι, quòd in ima jaceant; vel, ἀπὸ τῷ συνεκλῦσθαι καὶ συνάγασθαι τὰ ξύλα, quòd saltibus et arboribus concludi soleant.
- 492 Εἰλυφάζω, convolvo; ἀβ εἰλύω. Vide εἰλυφάω, λ. 156.
- 496 Εὐτρέχης, υ, ὁ καὶ ἡ, bene currens, volubilis, rotundus, planus; δ τρέχω. Vide ὤτρεχος, *idem*, μ. 58.
- 501 Βάλλω, aspergo, hìc.

CLAVIS HOMERICA

IN Φ'. ILIADIS.

- 1 ΠΟΡΟΣ, υ, ὁ, transitus; δ περάω, transeo; *item*, alveus, ut hìc.
- 6 Πιφυζέτι, δ πιφυζῶς, ἀ πέφυζα, pro πέφυγα, præt. med. verbi φεύγω. Iones enim mutant γ in ζ, aut factum est per syncop. ex πιφυζαῖς, ἀ φυζῶ, *idem* quod φεύγω.
- 7 Πίττω, jacio, projicio, ante oculos expando, offundo, ut hìc; cujus imperf. πίττω, tanquam ἀ πιτιάω, et partic. πιτιάς, accidens; ἀ πίπτω, cado.
- 12 Ἀκρίς, ἰδος, ἡ, locusta; παρὰ τὸ ἄκρα τῶν ἀσχυρίων καὶ τῶν φυτῶν νινύμεισθαι.
- 20 Ἐπιστροφάδην, adv. conversim, huc illuc se convertendo; *item*, strenuè, fortiter, valde; δ στρέφω.
- 23 Εὐορμος, υ, ὁ καὶ ἡ, tutus, habens stationem navium opportunam et commodam: epitheton portûs: ἀβ ὄρμος, υ, ὁ, statio navium.
- 38 Ὀρεπηξ, ηκος, ὁ, ramus; παρὰ τὸ ἔρπειν, serpere: *serpunt enim in altum surculi*: vel quasi ὄρημξ, saliens ἐ trunco, ἀβ ὀρμάω vel quasi ὄρηφξ, ἀβ ὀροφῆ, tectum, εἰς ὀροφῆν ἐπιτιθήσας, tegendis culminibus idoneus; ἀβ ἐρέφω.
- 39 Ἀνώιστος, υ, ὁ καὶ ἡ, inopinatus; ἀβ ὦλω, puto; hinc ἀνώιστι, inopinato, Odys. δ. 92.
- 41 Ὦνος, υ, ὁ, pretium; ἀβ ὠνόμαι, emo.
- 70 Ἀμμῖναι, Dor. pro ἄμιν, infin. ex ἄμ, pro ἄδω, ex quo ἀμῖναι, Dor. vel Ion. exemplo autem υ, ut μ ejus loco inserto, ἀμμῖναι, satiatum esse.
- 75 Ἰκίτης, υ, ὁ, supplex; ἀβ ἰκίμαι, aliquando supplico; vel ἰκίτης, quasi ἰκίστης, ut sit ἰκόμενος εἰς ἰστίαν τινός, domum alicujus adiens; hinc ἰκιστής Ζεύς, Odys. γ. 213. Jupiter supplicum præses; et ἰκιστής, sup-
plico, π. 574.

Ἄλφω, *idem* quod ἀλφάνω, invenio; *ab* ἄλφα, prima alphabeti litera; 79
ὅτι ἐνέβη πρὸ τῶν ἄλλων, quod prae aliis inventum est; nisi malis, ut qui-
busdam placet, ἄλφα *ab* ἀλφάνω derivari.

Λύμην, solverer, *præt. perf. seu plusquamperf. opt. pass. pro* λάλω- 80
μην, ἃ λάλυμαι, *præt. pass. verbi* λύνω. Si *perf. pass. exit in* μαι purum
(ut Rhenius annotat), optativus formatur mutando μαι in ἴμην, ut ex
λάλυμαι, λελύμην, ἃ quo syncope τοῦ ι, λελύμην, *poët. λύμην secundum*
alios est aor. 2. med. opt. modi; ἃ λῦμι.

Αἰπήεις, εἶσα, εν, altus; *ab* αἰπύς, ὤα, ὤ, *idem.* 87
Ὅμογονότριος, ἰού, ὁ καὶ ἦ, frater, qui ex eodem ventre prodiit, uteri- 95
nus; ὁ ἐν γαστρὶ ὦν ἰμού· ἃ γαστήρ.

Ἐπίρασσα, vendidi, 3. sing. aor. 1. *poët. pro* ἐπίρασα, ἃ verbo πείρω. 102
Ὀλοφύρειαι, lamentaris, 2. sing. *præs. Ion. pro* ὀλοφύρη, ἃ verbo ὀλο- 106
φύρομαι.

Δείλη, ης, ἦ, pomeridianum tempus, tempus vespertinum: *quoniam* 111
tunc ἦ εἴλη τοῦ ἡλίου, ἰδίου, est etiam δούλης, ut hīc: et est masc. secundum
Budæum; hīc δούλος, ου, ὁ καὶ ἦ, vesper, *infra*, 232. et δούλον ἡμας,
Odys. ε. 606. et δειλιήσας, cœnans, cœnatus, Odys. ε. 599.

Ἐνταυθαῖ, hīc, huc, *ab* ἐνταῦθα, *idem* quod ἴθα, *ab* eoque factum. 122
Ἀπολιχμάω, delambo, lambendo aufero; *λιχμάζω, vel* λιχμάω, lam- 123
bo; *quod ἃ* λύχω *idem.*

Ἀκηδής, ἰός, ὁ καὶ ἦ, securus; *ab* α privat. et κῆδος, εος, τὸ, cura.
Vide ἀκῆδυτος, ζ. 60.

Φεῖξ, κός, ἦ, superficialis inundatio, veluti quum mare exiguâ aurâ 126
stringitur.

Δαίπταμινος, ἴνη, εἶον, cæsus, *idem* quod δαιτῆμινος, ἃ verbo δαίττω. 146

Ἡώς, ὄος, οὔς, ἦ, hīc, dies, *per synecdoch.* 156

Περιδίξιος, ἰού, ὁ καὶ ἦ, ambidexter; ἃ διξία, ᾤς, ἦ. 163

Ἐπιγυάβδη, superficialit, leviter; ἃ γυάβω. 166

Σύτο, *pro* ἵσσυτο, *præt. plusq. perf. pass. verbi* σύω. 167

Ἰθυπτίων, αἶνος, ὁ καὶ ἦ, rectâ volans, qui recto cursu fertur, eoque 169
valde citato, ut volare videatur; *ab* ἰθύς, ὤα, ὤ, rectus, et πίτομαι, volo.

Ἐκγυγαῦτι, dat. sing. part. *ἐκγυγὰς, ὤα, ὄς, præt. med. verbi* ἐκγύνω, 185
pro ἐκγύνομαι, enascor.

Ἀλμυρήεις, εἶσα, εν, ὁ καὶ ἦ, in mare cum sonitu quodam aut fremitu 190
fluens; *ab* ἄλς, ὄς, ἦ, mare, et μύρω, fluo, stillo.

Φεῖαξ, ατος, τὸ, puteus, *poët. pro* φεῖαξ, ατος, *idem*: quasi φεῖαξ, ἃ 197
φίρω· ἔξ οὗ φεῖται τὸ ὕδωρ.

Ἐγγίλος, νός, ἦ, anguilla, ἀπὸ τοῦ ἐν ἱλῷ χεῖσθαι, Eustath. vel ἀπὸ τοῦ 203
ἐν ἱλῷ ἔχισθαι, Etym.

Ἐπιπεφίδιος, ἰού, ὁ καὶ ἦ, renibus obtensus: ἃ νεφὲς, οὔ, ὁ, ren. 204

Ἐφθέξατο, locutus est, 3. sing. aor. 1. *med. verbi* φθέγγομαι. Al. 213
ἐκφθέξατο.

Στύνω, *pro* στίνω, Ion. hīc arctor, seu coarctor, ut etiam antè, ξ. 34. 220

Ἄγη, ης, ἦ, stupor; *ab* ἀγάνω, stupeo. 221

Δούλος, ου, ὁ καὶ ἦ, pomeridianus; item vesper, ut hīc; ἃ δούλη, ης, 232
ᾤ, vers. 111. hujus libri.

- Σκιάζω, fut. σω, idem quod σκιάω, obumbro; à σκιά, ἄς, ἡ.
- 234 Οἶδμα, per synecdochen, pro οἶδημα, ατος, τὸ, tumor; οἶδματι θύων, æstu fervens, hîc; εἰς οἶδμ' ἄλιον, in undam marinam, tumorem pelagi, Hymn. in Apoll. 417. ab οἶδιω, tumeo.
- 249 Ἀπρκαλαιινιάω, in summo, vel superficie nigricō; ab ἄπρος, α, ον, et κελαιινιάω, nigricō; quod est à κελαινός, ἡ, ὄν, ater; à μέλας.
- 257 Ὅχτηγός, ἔ, ὅ, aquæ ductor; ab ὄχτηός, ἔ, ὅ, canalis, aquæ ductus.
- 259 Μάκιλλα, ης, ἡ, ligo; παρὰ τὸ μονόθεν κίλλειν, id est, κινεῖν, movere: vel, τίμνυν, secare.
- Ἀμάρα, ας, ἡ, sulcus in prato, vel horto, per quem aqua ducitur irrigandæ terræ gratiā; ab ἄμα, et ῥίω.
- 260 Ψηφίς, ἴδος, ἡ, calculus, id est, lapillus; à ψήφος, α, ἡ, idem.
- 262 Προάλης, ἰός, ὁ ἢ ἡ, declivis; à προάλλομαι, prosilio.
- 281 Εἵμαρμαι, Attic. pro μίμαρμαι, perf. pass. verbī μίρω, divido, μ Atticè in u mutato: εἵμαρτο, fato decretum erat, 3. sing. plusq. perf. pass.
- 282 Συφορεός, ἔ, ὅ, subulcus, pro συφορεός: à συς, et φορεή, ἡς, ἡ, pabulum.
- 283 Ἐναυλος, α, ὅ, hîc torrens; propriè, tibiis personans: ab αὐλός, ἔ, ὅ, tibia. Vide π. 71.
- Ἀποιέρω, pro ἀπίρω, quod est fut. Æolicum verbi ἀποέρω, secundum quosdam: secundum alios, ἀποιέρω significat idem quod φθείρω.
- 292 Λωφάω, fut. ἔσω, respiro, interquiesco, finem facio aliquem infestandi: metaph. sumpta à bobus, à quorum cervice deponuntur onera; à λόφος, α, ὅ, cervix.
- 306 Κερίσσω, hîc attollo; metaph. ducta ἀπὸ τῆς κέρυθος.
- 313 Ἴστα, hîc est imperat. præc. 2. pers. fit ex tertiâ singulari imperf. act. abjecto augmento: ita enim aliquando formatur imperat. tam verborum in μι, quàm in ω desinentium; aut, secundum alios, est pro ἴσταθι, per Apoc. brevi, quæ præcedebat, mutatâ in longam.
- 315 Μίμονα, hîc, audeo, cogito, in animo habeo, præc. med. verbī μένω.
- 317 Νυόθι, pro νυσθίθι, in imo fundo aut parte. Vide νυόθην, antè, π. 10.
- 319 Χιράς, ἄδος, ἡ, colluvies mista cœno, et lapidibus: à χίρμα, acervus parvorum lapidum; quod à χιρμάς, ἄδος, ἡ, lapis qui manum implere potest: hoc autem à χίρ, manus.
- 321 Ἄσις, ἰως, ἡ, cœnum, limus; παρὰ τὸ ἄζω, sicco; unde ἄστις, ἰα, ἰον, limosus, β. 461.
- 323 Τυμβοχόη, ἡς, ἡ, tumulus; à τυμβοχόω, tumulum struo; quod à τύμβος, α, ὅ, et inusitat. χόω à χίω, terrâ aggestâ extruo.
- 333 Πιφαύσκω, Ion. pro πιφαύσκου, à πιφαύσκω, quod à φάω, luceo. Vide π. 202.
- 334 Ἀργιστός, ἔ, ὅ, albus, velox, procellosus, epitheton Noti.
- 337 Φλέγμα, ατος, τὸ, incendium; à φλέγω.
- 342 Τιτύσκειτο, hîc, parabat: à τιτύσκεμαι, dirigo.
- 345 Ξηραίνω, arefacio; à ξηρός, ἄ, ὄν, siccus; ξηραίνθη, 3. sing. aor. 1. pass.
- 346 Νισαρθής, ἰός, ὁ ἢ ἡ, nuper irrigatus; ab ἄρδω, irrigo.
- 347 Ἐθίρω, ex more colo, de more aliquid facio; ab ἔθος, ἰος, τὸ, mos.
- 351 Κύπτερος, ον, ἡ, et κύπτειρον, ον, τὸ, cyperus, herba ex juncorum genere.

Φλύω, et φλύζω, nugar; item ferveo, ebullio: à φλύω, idem; φλάζω, 361 etiam idem significat.

Μίλδω, liquefacio; μίλδομαι, liquefio; item, pro μίλδω, ut hīc; pro-363 priè significat membra exedo, et consumo; παρὰ τὸ μίλῃ ἴδω.

Ἀμβολάδην, pro ἀνβολάδην, cunctanter; ab ἀμβάλλω, pro ἀνβολάλλω, 364 tollo, &c.

Κάγκανος, η, ον, siccus, aridus: à καγκαίνω, exsicco; sunt qui exponunt κάγκανα ξύλα τὰ καινόμενα εἰς τὸ καίεσθαι, amputata ad comburendum: quasi κατάκανα, παρὰ τὸ καίνω, quod est κόπτω, syncope et pleonasmo τῷ γ.

Χράω, hīc, invado furiosè, cum impetu aggredior. 369

Ἄπτο, agitabatur, spirabat, ἐκινῖτα, ἄεμα, 3. sing. imperf. med. ab 386 αἷμι.

Σαλπίζω, usitat. fut. ἰγξω, et ἰσω, tubâ cano, buccino, resono, ut hīc; 388 à σάλπιγγι.

Ῥινότερος, υ, ι, clypeos tendens, vel potius perforans, secans. Mar-392 tis epithet. à ῥινός, ὤ, ι, vel ἦ, corium; item, per synecdoch. clypeus, et τορῖω, perforo, penetro.

Κυνίμυια, ας, ἦ, musca canina; metaph. pro impudente et audace; 394 à κύων, κυνός, ὅ, vel ἦ, et μυῖα, ας, ἦ, musca; alii legunt κυνάμυια, verso e in α.

Δάπτω, fut. ψω, voro, dilanio, hīc, saucio. Vide ι. 858. 398

Κάλλιπες, deseruisti, Æol. syncop, pro κατέλιπες, 2. sing. aor. 2. verbi 414 καταλείπω.

Θητιύω, fut. σω, mercede servio; à θῆς, ητός, ὅ, qui mercede servit, 444 Od. β. 644.

Ῥητός, ἦ, ὄν, dicendus, memorandus, celebris; item, constitutus, 445 præfinitus, pactus, ut hīc; à ῥίω, dico, loquor.

Πολυγηθής, ἰός, ὅ κὺ ἦ, gratissimus, multum lætitiæ afferens; à γηθίω, 450 gaudeo.

Τηλιδάπρος, ἦ, ὄν, peregrinus, qui ex longinquo solo advenit; à τῆλε, 454 procul, ἐτ δάπιδον, terra, solum, pavementum.

Κεκοτηός, pro κεκοτηκός, νῖα, δς, Ion. particip. præt. activi, à κοτίω, 456 irascor.

Σαόφρων, et σώφρων, ονος, ὅ κὺ ἦ, cui mens salva est; item, prudens, 462 quasi diceret ὁ σάος, vel σῶς τὴν φρένα.

Ζαφλογής, ἰός, ὅ κὺ ἦ, valde urens, florens, ut hīc; à ζᾶ, et φλέγω. 465

Δηριαίσθων, Atticè pro δηριαίσθωσαν, præliantur, 3. plur. præs. impe-467 rat. med. verbi δηρίω.

Χερμεός, ὤ, ὅ, caverna, latibulum, lustrum ferarum. 495

Πληκτίζομαι, pugno, usque ad plagam digladior; à πλήσσω, per-499 cutio.

Πικτιότα, vel ὅτα, pro πικτῶτα· à πικτιός, pro πικτός· hoc autem 503 per syncop. pro πικτωκός· πικτιός, autem facit in obliquis, ut ἰστιός, ὅτος, vel ὅτος, &c. part. præt. perfect. act. verbi πίκτω tanquam à πτίω.

Πυλωρός, ὤ, ὅ, portæ custos, urbis portarum custodiæ præfectus, 530 pro quo πυλωρός, et πυλάωρος, ut hīc; à πυλή, ἥς, ἦ, et εὐρος, υ, ὅ, custos; vel ab ἤρην, cura.

- 531 Πιπτάμενος, η, ον, apertus; à πιπτάζομαι, pandor, praet. πίπταμαι, pansus, explicatus, apertus sum, quod per syncop. dicitur pro πίπτασμαι.
- 536 Ἀλληται, saliat, est 3. pers. subj. 1. aor. ab ἄλλομαι, salio.
- 551 Πορφύρεα, purpureo colore perfundo; dicitur et mare fluctuans πορφύρεον, unde metaphr. dicitur de animo concitato et turbido.
- 560 Ἑσπέριος, ια, ον, vespertinus; ab ἑσπερος, vesper; quod ab ἥως, η, ή, lux, et πέρης, finis, vel παρὰ τὸ τὸν ἥλιον ἑσπιοσθαι, quod sequatur solem, Eustath. vel ut Etym. ἀπὸ τοῦ ἔσθαι ποιῖν περιᾶν τὰ ζῶα ἀναπαυσόμενα, quod vesper domum revocet animalia, solvatque à labore diurno.
- 563 Ἀπαυρόμενος, η, ον, discedens; ab ἀπό, et αἰρέω, tollo.
- 575 Ἐλαγμός, ἔ, ὁ, idem quod ὕλαγμα, ατος, τὸ, latratus; ab ἱλάω, latro.
- 578 Συμβλήμναι, congregi, Dor. pro συμβῶναι, aor. 2. verbi σύμβλημα pro συμβάλλω.
- 598 Ἡσύχιος, ιου, ὁ καὶ ή, quietus, quiete fruens; ab ἥσυχος, idem.
- 604 Θίλω, mulceo, delinio; item, fallo, ut hic.
- 607 Ἐμπλητο, implebatur, 3. sing. imperf. pro ἐρίπλητο, verbi ἔμπλημι pro ἐμπλήθω.

CLAVIS HOMERICA

IN X'. ILIADIS.

- 2 ἈΠΕΥΥΓΧΟΝΤΟ, abstergebant, 3. plur. imperf. verbi ἀποψύχω, refrigero, abstergo, ut hic; est et exspiro, animum efflo; vel ut Eustath. vult, animi deliquium patior, Od. ω. 347.
- 12 Ἄλιν pro ἄλῃσαν, Bæot. conclusi sunt; συνεκλείσθησαν, συνεθροίσθησαν. Vide ἰάλη, antè, v. 408.
- 31 Πυρετός, ἔ, ὁ, febris; à πῦρ, propter æstum morbi.
- 44 Εὐνις, ιος, ὁ καὶ ή, hic, orbatus, in quâ significatione venit ab εἷς, unus.
- 59 Πρὸς δι, ad hæc verò.
- Φρονέω, hic, vivo; vel, mentis compos sum.
- 80 Κόλπον ἀνιμίνη, sinum denudans.
- 83 Λαθικηδης, ἰος, ὁ καὶ ή, oblivisci doloris faciens, curas oblivione tegens; à λήθω, et κῆδος, ιος, τὸ, cura.
- 93 Χυά, ᾤς, η, lustrum; τοῦ ὄφιος κατάδυσις ή καταδιχομήνη τὸ ζῶον, latibulum serpentis; à χίω, capax sum.
- Ὀρεστρες, ἔρα, ἔρον, monticola, montanus, agrestis; ab ὄρος, ιος, τὸ, mons.
- 118 Ἀποδάζομαι, distribuo; à δαίω, divido.
- Κεῖνυθε, aor. 2. Ionicâ reduplicatione, pro ἔκινυθε à κέινω.
- 129 Ξυνιλαυνίμεν, congregi, Ion. pro συνιλαύνειν.

- Οἰμάω, *fut.* ἴσω, irruo, impetu feror; *ab* ὄμμα, *anid.* λ. 24. 140
 Ληκά, crepo, sonum edo; *per onomatop.* *aor.* 2. ἱλακοι, *praeterit.* 141
med. λίλακα, et λίλακα, *unde partic.* λιλῆως, νῖα, ὅς.
 Ταρφία, *hic* vehementer; *ab* τάρφος, *ies,* τὸ, densitas. 142
 Ἀμαξίτις, ὤ, ἡ, via vehicularis, curulia, publica; *ab* ἄμαξα, *us,* ἡ, cur- 146
 rus, η. 426.
 Θέρω, *ies,* τὸ, aestas; *ab* θέρω, calefacio; *quod eo tempore maximus* 151
calor vigeat.
 Πλυνὼς, οὔ, ὅ, labrum, locus ubi lavatur; *item,* vas ad lavandum; *ab* 153
 πλύνω, lavo: *proprie,* de vestimentis, *ut* λούω, de corpore, *νίπτω,* de pe-
 dibus et manibus.
 Λαίτιος, *ies,* *ion,* lapideus, *idem quod* λαῖνος. 154
 Ἰερήιον, victima, *Ionica dialysi,* *pro* ἱερῶν *ab* ἱερῆς, *ies,* ὅ, sacerdos. 159
 Τρωχάω, *pro* τροχάω, *idem quod* τρέχω, *ex eoque factum.* 163
 Καταπτύξας, *metu percussus, aor. 1. part. ab* πτήσσω. 191
 Θάμνις, οὐ, ὅ, fruticetum, densus fruticibus, frutex, *hic.* *Vide* λ. 156.
 Ἀνιχνύω, *fut.* σω, pervestigo, indago; *ab* ἱχνύω, vestigo, *ab* ἵχνος, 192
ies, τὸ, vestigium.
 Προπερυκλιδόμαι, *majoris emphasis gratiā,* *pro* περυκλιδόμαι, *provol-* 221
vor ad pedes alicujus more supplicis; *ab* κυλινία, *vel* κυλίνδω.
 Φιδωλή, ἥς, ἡ, parsimonia; *ab* φιδόμαι, parco. 244
 Κιεδοσύνη, *us,* ἡ, astutia, dolus; *ab* κίεδος, *ies,* τὸ, aliquando, astutia, 247
versutia.
 Θεοὺς ἐπιδάμειβα, deos testemur. 254
 Ἀρμονία, *us,* ἡ, *hic,* pactum; *ab* ἄρω, apto, congruo. 255
 Καρμονία, *pro* καταμονία, perseverantia, victoria, quae fortiter con- 257
 stanterque permanendo paratur, *ut* *hic;* *ab* καταμίνω, constanter per-
 maneo.
 Ἀλαστος, *proprie,* *cujus memoria erit perpetua;* *hic,* qui mala ἄλαστα 261
 intulit. *Dor.* *pro* ἄλαστος; *ab* λήθω, lateo. *Vide* μ. 163.
 Συνημοσύνη, *us,* ἡ, societatis sanctio, pactum; *ab* συνήμων, *ones,* ὅ *et* ἡ,
 sócius; *ab* οὐν, *et* ἡμῖ, mitto.
 Ὑπάλυξις, *ies,* ἡ, effugium; *ab* ἄλυσκα. 270
 Ἀθρόα πάντα, omnia simul. *Vide* β. 439. 271
 Ἡέδης, *pro* ἡδης, *plusquamperf. subj. med. pleonasmo* τῷ η, *vel Atticā* 280
epenthesei τοῦ υ, *pro* ἡδης, *ab* ἡδυν, *plusquamperf. ind. verbi* ἡδω, *u con-*
verso in η, et subscripto. *Al.* ἡδιδυς.
 Ἀρτιπῆς, *ies,* ὅ *et* ἡ, loquax, non mutilans verba; *ab* ἄρτιος, *ion,* ὅ *et* ἡ, 281
 absolutus numero, aptatus, *et* ἵππος, *ies,* τὸ.
 Ἐπικλοπος, ὅπως, ὅ *et* ἡ, furax; *item* subdolos, vafer, deceptor, *ut* *hic;*
ab ἐπικλίστω, furor; *ab* κλέπτω.
 Ἐπλο, *ab* πλόμαι, sum, *pro* ἐπίλου.
 Ἀπτεπλάγχθη, resiliit; *ab* ἀπτεπλάζω, aberrare facio. 291
 Κατηφύσας, *asa,* αἱ, mcestus; *ab* κατηφίω, sum vultu demisso, *ab* κατη- 293
 φής, qui est vultu demisso; *ἀπὸ τοῦ κάτω τὰ φάη βάλλων.* *Vide* κατή-
 φως, γ, 51.
 Ἀλίω, *us,* ἡ, vitatio, effugium: *ab* ἄλιω, vito. 301

- 305 Ἑστίμενοι, posteri; *ab* εἶμι, sum, *pro* ἱστίμενοι.
- 319 Εὐπής, ἴος, ὁ κὲ ἵ, valde acutus; *ab* ἀπή, mucro.
- 325 Λαυκαρία, ας, ἡ, guttur, *παρὰ τὸ λαύνειν, idem quod ἀπολαύνειν, fructum capio: quia hæc pars præ cæteris voluptatem ἐ cibo potuque sentiat.*
- 328 Ἀσφάραγος, υ, ὁ, ἡς, gula, guttur; *ἀπὸ σφραγῶν, id est, ἡχῶν, sonare; quoniam δὲ αὐτοῦ φωνὴ φέρεται σφάραγος, sonus qui gutture emititur.*
- 332 Ὀπίζομαι, curo, revereor; *ab* ὄπις, dos, ἡ, π. 388. ultio, seu vindicta; *aliquando cura, et consideratio, ut Od. ξ. 82.*
- 334 Διλιμμένην, relictus eram, 1. sing. plusq. perf. pass. Ion. *pro* ἐλιλίμμεν, verbi λίπω.
- 336 Ἐλκίω, *f. ἴνω, ἡς, dilacero in diversas partes trahendo; ab* ἔλκω. Ἀϊκῶς, turpiter, indecenter, *pro* αἰκῶς, *idem. Vide* αἰκίζω, π. 546. *et* αἰκῆς, α. 340. *et* π. 433. *ab* α priv. *et* ἔλκω.
- 349 Εἰκοσινέριτος, υ, ὁ κὲ ἵ, de quo viginti contendunt; *ab* εἰκοσι, viginti, *et* ἐρίζω, contendere.
- 356 Προτίσσομαι, aspicio, intueor, præsgio, divino, *ut* ἡς; *ab* ὄσσομαι, *idem, quod* ab ὄσσα, ης, ἡ, *aliquando omen.*
- 358 Μήνιμα, ατος, τὸ, ira, seu ultio divina; *ἀ μῆνις μνηθῆς, οὔ, ὁ, idem, π. 62.*
- 370 Φυή, ἡς, ἡ, statura, ἡς. *Vide* α. 114.
- 373 Ἀμφαφάσθαι, tractari, circum tractari; *ab* ἀμφί, *et* ἀφάω, tracto: *quod* *ab* ἀφή, ἡς, ἡ, tractus; *ab* ἀπτάμαι, tango, *pro* ἀμφαφάσθαι.
- 396 Τιτρεῖνω, *pro* τιτρεῖνω· unde ἡς aor. 1. τίτρενα· ἀ τιτρεῖω, terebro, perforo.
- 397 Πτέρια, ης, ἡ, calx, calcaneum; *hinc illa nomina murium πτεριογλύφος, Batrach. 222. πτεριοτράκτης, ibid. 29. et πτεροφάγος, ibid. 224.*
- 406 Καλύπτειν, ης, ἡ, velamen. *Ion. pro* -α· ἀ καλύπτω.
- 411 Σμύχω, *fut. ξω, attero, consumo; item, uro, incendio seu igne vasto; σμύχομαι, uror, inflammor.*
- 414 Ἀδανύω, *fut. σω, supplico; ἀ λίσσομαι ἑλλιτάνειν, pro* ἑλιτάνειν. Χόπρος, υ, ὁ, vel ἡ, fimus. *Vide* σ. 575.
- 428 Δυσάμμορος, vel δύσμορος, υ, ὁ κὲ ἵ, infelix; *ἀ δύς, et* μέρος, υ, ὁ, fatum.
- 431 Βίομαι, vivam. *Vide* π. 853.
- 441 Θρόνον, υ, τὸ, flos, pigmentum; *παρὰ τὸ ἄνω θορῶν ἐκ τῆς γῆς.*
- 448 Κερίς, ἴδος, ἡ, radius textorius; *ἀπὸ τοῦ κρέιναι, quod est ἡχῶν, transpositâ literâ ε.*
- 451 Ἐκυρῆ, ας, ἡ, *Ion. ἐκυρῆ, socrus; ab* ἐκυρῆς, οὔ, ὁ, *antè, γ. 172.*
- 460 Μαινῆς, ἀδος, ἡ, furiosa, insana; *ἀ μαινόμεαι.*
- 467 Ἀποκαπύω, *fut. σω, efflo, exspiro; ἀ καπύω, flo, quod ἀ κάπω, pro quo κάπτω, flo, spiro; ἀπὸ ἐκάπυσσι, per timesin pro ἀπικαπύσι, 3. sing. ind. aor. 1. act.*
- 469 Κερέφαλος, υ, ὁ, reticulum, quo mulieres crines suos compescunt; *ἀ κρύπτω.*
- 476 Ἀμβλῆδην, *pro* ἀναβλῆδην, seu ἀναβλαδῆν, procrastinando; *item, cunctanter, et segniter; ab* ἀναβάλλω, remoror, protraho. *Vide* φ. 364.
- 490 Παναφίλιξ, ας, ὁ κὲ ἵ, qui caret æqualibus; *ab* ἡλίξ, ας, coetaneus, *quod* *ab* ἡλικία, ας, ἡ.

Ἵππινύμενοι, tristatus est, vel dejectus. *Eustath.* *diaplasiasmo et 491*
pleonasmō usurpato scribit, pro ἱππινύκερ ab ἱππινύω, significatque, ait,
τταπαίνωμαι ab ἡμίνω, inclino, cado.

Ἐδίην, 3. sing. ind. aor. 1. verbi διαίτω, irrigo. 495

Ἀμφιδάλις, ἰς, ὁ κὶ ἡ, circum floridus; item, patrimus, et matrimus, 496
 cui pater et mater adhuc vivunt, ut hīc, ab ἀμφί, et θάλλα, vigeo,
 floreo.

Ἐίσσω, idem quod ἰνέπω. Vide β. 80. 497

Νηπιαχύνω, instar vagientis doleo, pueriliter me gero; ἂ νήπιος, ἰού, 502
 ὁ, infans, et ἀχύνω, doleo.

Ἀπὸ πατρὸς ἀμέρτων, patre privatus. 505

Ἐγυμίσται, jacebis, 2. sing. fut. verbi ἔγκυμαι. 513

CLAVIS HOMERICA

IN Ψ. ILIADIS.

ἘΠΙΉΠΕΣ, chari, Ion. pro ἐπὶ ἡρώ, ab ἐπὶ ἡρώ, ου, ὁ καὶ ἡ, amabilis, 6
 valde conjunctus et aptus; ab ἔρι, et ἐρώ, amo; alii deducunt ab
 ἄρω, adapto.

Τεταρπάμεσθα, pro τεταρπάμεθα, aor. 2. med. conjunct. Vide ι. 701. 10

Ἵμα δάσασθαι, in frusta secari, in frusta cruda discerpi. 21

Ἀφοπλίζω, armis spolio; ἀφοπλίζομαι, armis spoliior, item, arma de- 26
 pono, exuo, ut hīc: ἵπτια ἀφοπλίζοντο, arma exuerunt; ab ἀπὸ, et ἑπ-
 λος, arma.

Τάφος, ου, ὁ, epulum funebre, propriè, sepulchrum, ut hīc; ἂ θάπ- 29
 τω, sepelio.

Ὁρίχθισιν, mugiebant; ab ὀριχθίω, cupio: item, suspiro; est vox ficta, 30
 ad imitationem suspirii quod animam efflantes edunt, ut hīc: ab ὀρίγ-
 μαι, appeto, ο in imperf. pro ω.

Ἐύομνοι, assati; ab εὔω, uro, ustulo. 33

Κοτυλήεντες, ου, ὁ κὶ ἡ, in poculum fluens; ἂ κοτύλη, ης, ἡ, poculum, 34
 et ῥίω, fluo: vel, volæ haustus, quantum utrâque manu haurire potes,
 multus; ab ἄρνω, haurio, et κοτύλη, vola.

Ἀξίμμαι, comportare, fut. 1. infin. Dor. pro ἄξω, ἂ verbo. ἄγω. 50

Ἐσσυμένεις, studiosè, cum fervore; ἂ σύνω, incito, geminato σ, quod 55
 ἂ σύνω, idem.

Κλύω, dicitur aliquando de quodam sonitu quem edunt fluctus, ut 61
 hīc.

Μελεδάμην, τος, τὸ, cura; ἂ μελεδάω, curo: dicitur παρὰ τὸ τὰ μέλα 62
 ἱδμεν.

Καμέντες, mortui, ἂ κάμνω, aliquando ægroto; idem etiam κυμμένους. 72

- 74 Ἀλάλημαι, ab ἀλάλημι, per reduplicationem, pro ἄλημι, vagor, erro, ab ἀλάομαι.
- 76 Μὲ πυρὸς λιλάχητι, ignis me consortem feceritis; ἃ λαγγάνω, sortior.
- 79 Ἀμφιχαίνω, absorbeo, deglutio, propriè, circumhio; ἃ χαίνω.
- 82 Ἐφίσημαι, fut. 1. med. verbi ἐφίημι, ex inusitat. ἐφίω aliquando est fut. 1. ab ἐφύδομαι, delector, gaudeo; ab ἤδομαι.
- 88 Ἀστράγαλος, ου, ὁ, hìc, ludus talorum. Vide ζ. 466.
- 90 Ἐνδιαίως, accuratè, humaniter, prompto animo.
- 91 Σαρὶς, ὤ, ἡ, conditorium, sepulchrum, urna.
- 92 Ἀμφιφορεύς, ἴως, Ionicè ἥος, ὁ, amphora, id est, vas utrinque auriculas habens, quibus gestari potest: ab ἀμφι, et φέρω.
- 97 Ἀμφιβάλλω, hìc, complector, amplector.
- 102 Συμπλαταγίω, fut. ἴσω, manibus complosis strepitum edo; πλαταγίω, crepito, crepitaculo sonitum edo; ἃ πλαταγή, ῆς, ἡ, crepitaculum; quod ἃ πλατάσσω, ex ictu sonitum excito; hoc autem ἃ πλατῦς, ἡ, ὁ.
- 116 Ἀνάττα, κάτωττα, πέραντα, τὰ, acclivia, declivia, prærupta, poet. pro ἀνάττη, κάτωττη, πέραντη ex ἀναντῆς, κάτωτῆς, πέραντῆς ab ἀνά, παρὰ, et κάτω, et ἀντάω, occurro, obviam eo.
- 123 Φιτρὸς, οὗ, ὁ, stipes, truncus; dicitur quasi φιτυρὸς nam φίτυ est τὸ φυτόν, Eustath.
- 126 Ἡεῖον, ου, τὸ, monumentum, sepulchrum; ab ἦρα, terra, ob terram affusam mortuis.
- 132 Παραιβάτης, ου, ὁ, transgressor, pugnator è curru, ἃ παρὰ, et βαίνω.
- 135 Κατακύνω, induo, convestio, tego; ab ἰνύω, idem quod ἴω, induo, et κάτω.
- 139 Νήω, fut. ἴσω, glomero, acervo, ut hìc; ἃ ἴω, glomero.
- 147 Ἐνορχος, ου, ὁ, mas, masculus, propriè testiculatus; pro ἔνορχις ab ὄρχις, ἴως, ὁ, testiculus.
Παρὰ αὐτόθι, ibidem.
- 160 Τηγὸς, ὤ, ὁ, dux: ἃ τάσσω, ordino: alii leg. οἱ τ' ἀγοί.
- 163 Κιδιμὼν, ὄιος, ὁ, qui rei alicujus curam gerit, curator, procurator funeris, hìc; ἃ κῆδος, ἴως, τὸ, funus.
- 169 Δαρτὸς, ἡ, ὁ, et δρατὸς, excoriatus; ἃ δέρω.
- 186 Ῥοδῖος, ἴσσω, ἡ, rosaceus; ἃ ῥόδον.
- 187 Ἀποδρεύω, idem quod ἀποδρεύτω, dilacero, excorio; ἃ δρέπτω, lace-ro, excortico; quod ἃ δρεῦς.
Ἐλευστάζω, trahendo rapto; ab ἰλύνω.
- 191 Σάλη, arefaceret, aor. 1. subjunct. secundum Eustath. ἃ σκάλλω nam si ἃ σκάλλω esset, faceret σκάλῃ. Alii autem (cum σκάλλω nullam habeat hujusmodi significationem, qualis hìc est) ἃ σκίλλω deducunt.
- 223 Νύμφιος, ου, ὁ, sponsus: apud Homer. dicitur, qui ante unum aut plures annos uxorem duxit; ἃ νύμφη, ῆς, ἡ, sponsa.
- 225 Ἐρεπύζω, fut. σω, repto; ab ἔρεπω, idem.
- 226 Ἑωσφίρος, ου, ὁ, lucifer, stella auroræ prænuntia; ab ἦως, pro ἡὺς, ἴως, οὗς, ἡ, aurora, et φέρω.

- Σείσω, extinguite, 2. *pl. aor. 1. imperat. verbi σείνωμι.* 237
 Θύομαι, ponamus, 1. *pl. aor. 2. subj. poet. pro θύωμι, verbi τίθημι.* 244
 Τίθημιναι, ponere, *poët. ectasi pro τίθημι, Dor. pro τίθωμι, præ. in-* 247
fin. act. verbi τίθημι.
 Ἀλλεγον, *pro ἀνάλεγον, et hoc pro ἀίλεγον, collegerunt.* 253
 Τορνώ, *fut. ὦσω, torno, caelo, item circulo circumscribo; ἃ τρέιος, v. 255*
ὃ, quod ἃ τρέϊω, terebro, torno; τορνώσμετο, 3. pl. aor. 1. med. Ion.
 Ἰζάνειν ἀγῶνα, instituere ludos; *ἰζάνω enim aliquando instituo.* 258
 Ὠτάεις, *εἶσα, v, ansatus; ἀδ οὔας, ατος, τδ, auris.* 264
 Εἰκοσίμητρος, *v, ὃ κῆ ἥ, viginti mensuras capiens; ἀδ δέσσι, viginti, et*
μέτρον, v, τδ, mensura.
 Ἐξέτης, *ου, ὃ κῆ ἥ, sexennis; ἀδ ἱξ, et ἥτες, ιος, τδ, annus, pro quo* 266
ἔξακτῆς.
 Βρέφος, *ιες, τδ, infans, foetus recens editus; aliquando brevī eden-*
dus, ut hic; per metaph. literæ φ. παρὰ τὸ υἱς φῶς βρεφάναι, quod in
lucem editus sit.
 Κύνω, *fut. ἦσω, in utero gesto, concipio; ἃ κύω.*
 Κεχαινός, *ύια, ἔς, capax, ἃ χαζω, capio, capax sum, præ. med. κί-* 268
χαδα, et inserto ν, κίχανδα.
 Ἀμφίθετος, *ου, ὃ καὶ ἥ, qui utrinque poni potest; ἀδ ἀμφί, et τί-* 270
θημι.
 Ἀπύρωτος, *v, ὃ κῆ ἥ, igni nunquam admotus, itaque novus; ἃ πῦρ,*
εῖς, τδ, ignis. Vide ι. 122.
 Ἐξηρίδεται, *Ionice pro ἐξηρυσμέναι υἱοί, factum est ἐξηρυσται, ut ἠρίδω-* 284
ται, anτδ, κ. 481. ἐξηρυσται autem est tertia singularis, ἀδ ἐξηρυσμαι,
præt. pass. factum ex præ. act. ἐξηρυκαί, habente Atticam reduplicatio-
nem, pro ἥρυκα ἀδ ἠρίδω.
 Στίλλομαι, *hic, accingor, instruor, paror; ἃ στίλλω, apparo.* 285
 Ἐγείθην, *surrexerunt, 3. plur. aor. 1. pass. Bæot. pro ἐγέθησαν; verbi* 287
ἐγείρω.
 Ἐκίκαστο, *instructus, vel ornatus erat, 3. sing. plusquamperf. verbi* 289
κάζω.
 Βράδιος, *pro βράδιος, metri causâ: βράδιος, autem est superlativus* 310
ἃ βραδύς, ύια, ὃ, brevis: cujus comparativus βραδύτερος, βράσσων, κ. 226.
pro βραδίω, est etiam βραδύναιος, η, ον, superlat.
 Ἀφάετρες, *ἱεα, ιρον, velocior; ἀδ ἄφαρ, statim, continuò, α. 349.* 311
 Ἐρεχθόμενος, *η, ον, jactatus: hic, molestiâ affectus, oppressus, Hymn. 317*
in Apoll. 358. est et ἐρέχθω, animum curis dissecans, et discrucians,
Od. ι. 83. ἄλγισι θυμὸν ἐρέχθω ἀδ ἐρέχθω, scindo, cædo, quasso.
 Προύχων, *ουσα, ον, procedens, eminens; ἃ πρὸ, et ἔχω, poet. pro* 325
πρόχων.
 Ὀργυιά, *ἄς, ἥ, ulna; item, passus, mensura senum pedum; quidam* 327
exprount, spatium quantum protensa hominis utrinque brachia ab
altero summo medio digito ad alterum trajecta per pectus longitu-
dine patent; ἀδ ὀργύω, Eustath. factâ syncop. vel ut alii, ἀπὸ τοῦ τὰ
γυῖα μέτρου.
 Συνεχὴ *pro συνεχὴ, ἥς, ἥ, hic, coarctatio, in angustum contractio an-* 330
gustæ viarum, ἃ συνέχω, constringo.

- 332 Νύσσα, ης, ἡ, meta; ἀ νύσσω, pungo, fodio; ἀπὸ τῷ ἰλθόντας κατ' αὐτὴν νύσσειν, τοὺς ἵππους, quod ii qui ad eam tendunt, calcaribus incitare soleant equos ad vehementiorem cursum.
- 337 Κίνσαι, ἀ κίντω, quod aliquando dicitur pro κιντίω, pungo, ut hīc.
- 340 Ἐπαυρίν, hīc, impingere, contingere; ab ἱπαυρίω, propriè, fruor; ἴεμ, damnum accipio; ἴεμ, assequor, consequor, contingo.
- 343 Πιφυλαγμίνας, η, ον, cautus; φυλάσσομαι enim idem significat quod φυλάσσω, nempe aliquando observo, caveo, vito.
- 344 Παριξιάσθησθαι, prætervectus fueris; 2. sing. fut. subj. pro παριξιάσθης, 3a per paragonem Æol. additā, verbi παριξιάσθην.
- 361 Μυμνίοτο, pro μυμνίοιτο, per ectasin: hoc autem dialysi, pro μυμνίοιτο, quod apud Cratē inveniatur; hoc autem pro μυμνίοτο, præt. optat. verbi μυμνίσαι, pro quo etiam legitur μυμνίοτο, apud Xenophontem, et μυμνίοιτο, apud Pindarum, secundum Eustath. est pro μυμνίοτο, epenthesi τοῦ ι, hoc autem pro μυνίοτο, per anadiplosiasm. μυνίοτο autem est 3. sing. præst. optat. contract. ex μυμνίοιτο.
- 362 Ἄνεραν, sustulerunt, 3. pl. aor. 1. Ion. pro ἤνεραν, verbi ἀνείρω.
- 368 Πίλημι, idem quod πιλάζω, appropinquare facio; πίλιναμαι, idem quod πιλάζομαι, appropinquo.
- 387 Ἐδλάφθησαν, affligebantur, 3. pl. aor. 1. pass. verbi βλάπτω.
- 388 Ἐλφαίρω, decipio, lædo; idem ἱλφαίρομαι.
- 396 Θρυλλίζω, vel θρυλλίσσω, murmuro; ἀ θρύλλος, ον, ὁ, susurrus, sed quando significat frango, comminuo, collido, ut hīc, potiùs derivatur ἀ θρυλλίζω, et θάωω, frango; θρυλλίχθην, 3. sing. aor. 1. pass. Ion.
- 420 Ῥωχμός, οῦ, ὁ, scissura, rima, hiatus; ἀ ῤωγή, ἥς, ἡ, fissura, quod ἀ ῤγγυμι.
- 422 Ἀματροχία, ας, ἡ, rotarum concursus, curruum concursus; ἀ τρέχω, hinc ἀματροχέω, simul curro, Od. ε. 450.
- 431 Οὔρεν, hīc, idem est quod ὕρμημα, ut sit ab ὕρω, vel ὀρεύνω.
- 435 Συγκύρω, fut. σω, idem quod προσκρούω, collido; συγκύρωσαν, aor. 1. opt. Æol.
- 453 Φράζομαι, hīc, video, animadverto; φράσσωτο, 3. sing. aor. 1. med.
- 458 Διγάζομαι, hīc, video, intueor; ab αὐγή, ἥς, ἡ.
- 459 Παροίτιρος, α, ον, prior, ratione temporis, vel loci; ἀ πάρος.
- 474 Λαβρεύομαι, præceps sum in loquendo; ἀ λάβρος, vorax, ἀντὶ β. 148.
- 479 Λαβραγόρεω, υ, ὁ, loquax, præceps in loquendo; ἀ λάβρος, vorax, et ἀγορεύω, dico.
- 481 Εὐληρεα, ον, τὰ, lora, habenæ; dicuntur quasi εὐληρεα, παρὰ τὸ εὐλύσθαι ταῖς χερσίν, vel quasi εὐληρεα παρὰ τὸν αὐλόν, ut sint τὰ ἐπιμνην.
- 531 Ἥκιστος, η, ον, minimus, tardissimus; ab ἥκα, quietè.
- 536 Λοίσθος, η, ον, ultimus, idem λοίσθιος, hīc λοισθῖ ἴθνηι, 751. hujus libri; λοισθῖα sunt præmia quæ ultimo dantur.
- 561 Χεῦμα, ατος, τὸ, quod fusum, effusum, aut diffusum fuit; ἀ χέω, fundo; sed hīc, extrema ora rei.
- 580 Ἐπιπλήσσω, fut. ξω, increpo.
- 583 Ραδίης, ἡ, ον, tenuis, gracilis; ἀπὸ τῷ ῤάον διυῖσθαι.
- 589 Ἵπερβασία, ας, ἡ, transgressio; ab ὑπέ, et βάινω.

- Ἄλδω, fut. ἴσω, audeo; ἀλδήσκω, incrementum accipio, cresco. 599
 Νεολη, ης, ἡ, juvenilis ætas; ἀ νέος, juvenis. 604
 Ἄγων, aliquando significat spectantium certamen multitudinem. 617
Vide η. 298.
 Ἀύτως, hic, gratis. 621
 Παλαίω, fut. σω, luctor, certo; ἀ πάλη, ης, ἡ, lucta, infrà 635. unde
 et παλαισμοσύνη, idem, infrà 701. ἀ πάλλω, agito: quia corpus luctando
 agitur.
 Ἀκοντιστής, ὄς, ἡ, jaculatio, jaculandi ars, jaculandi certamen; ab 622
 ἄκων, οντος, ὅ, jaculum.
 Παρήλασαν, præteregerunt, 3. pl. aor. 1. verbi παρελαύνω. 638
 Πρὸςθι βαλὼν, superans numero. 639
 Κτερεύς, celebra exequias, 2. sing. præst. imperat. verbi κτερίζω. 646
 Ἀλγίων, ἄλγιστος, molestior, molestissimus, difficilior, difficillimus, 655
 comparat. et superlat. ab ἄλγος, ιος, τὸ, molestia.
 Πιπλγίμην, percutere, ferire, Ion. pro πιπλέγην, verbi πιπλέγω, ἀ 660
 præst. med. πίπληκα, verbi πλίσσω.
 Ἀράξω, frangam, 1. sing. fut. verbi ἀράσσω. 673
 Ἐξοίσου, efferent ad sepulturam, 3. pl. fut. verbi ἐκφίρω. 675
 Διδυπῶς, νῆα, δε; hic, mortuus; sed fortè propriè, cadens, vel qui ce- 679
 cidit; partic. ἀ θυπέω, obstrepo, cadendo sono.
 Παρακίββαλει, projecit, 3. sing. aor. 2. pro παρακατέβαλε. 683
 Χρόμαδος, υ, ὅ, strepitus dentium ex vulnere collisorum, factum per 688
 onomatop.
 Φυκίαις, ισσα, ιν, algosus; ἀ φύκος, ι. 7. species herbæ marinæ; al- 693
 gam alicui interpretantur.
 Πτύω, fut. σω, spuō. 697
 Ἀλλοφρονέων, υσα, ον, mente alienatus, insanus: ab ἄλλος, et φρονέω. 698
 Ἀμείβοντες, tigna ædificium sustententia, trabes, quæ sese invicem 712
 fulciunt.
 Σμῶδιγξ, idem quod σμῶδιξ, antè, β. 267. 716
 Σφῆλαι, movere, ἀ σφέλλω, supplanto. 719
 Κῶληψ, πος, ὅ, talus, sura, poples; ἀ κῶλον, membrum. 726
 Χανδαίνω, ἀ χάζω, idem; capax sum. 742
 Τίτατο, extendebatur, Ion. pro τίτατο, 3. sing. plusquamperf. pass. 758
 verbi τύνω.
 Πήνιοι, ου, τὸ, hic est, stamen, seu filum, quodd è colu deducitur, et 762
 fuso dissolvitur: propriè est, fusum ipsum, inquit Suidas; ἀ πῆνιος, ου,
 ὅ, et πῆνη, ης, ἡ, textum; ἀ πίνω, laboro; alii, ἀπὸ τοῦ Πᾶνος, quia
 Pan perhibetur inventor artis textricis.
 Μίτος, ου, ὅ, licium, filum quod stamini implicatur.
 Ἀὐτμήν, ἴνος, ὅ, halitus; ab αὐ, spiro. 765
 Ὀλισθίω, ῶ, fut. ἴσω, labor, -eris. 774
 Ὀνός, υ, ὅ, stercus, seu fimus jumentorum, vel boum. 777
 Ὀμογέραν, οντος, ὅ κῆ, cui viridis et cruda est senectus, cui, licet 791
 seni, caput non est canum.
 Ἐρίδω, contendo, poet. pro ἐρίδω hoc autem factum ex futur. 2. 792
 ἐρίδω ab ἐρίζω, quod est ab ἔρις.

- 806 Ἐνδινῶ, *ων, τὰ, intestina; ab ἔνδον, intus.*
 826 Σίλος, *ου, ὁ, discus, orbis; δ σῶ, quia quatitur.*
 Ἀὐτοχρώνος, *ου, ὁ καὶ ἡ, veluti suā sponte fusus, crasā Minervā fus-*
sus, ingens, ut alii exponunt, δ χῶνος, ου, ὁ, fornax fusoria, δ χῖω,
fundo.
 827 Πικτάσκω, *idem quod πίπτῃζω, præcipitem do, projicio.*
 832 Ἀπόπροθι, *nimiū longē.*
 834 Χρῳάμινος, *η, ου, per pleonasmum τοῦ ι, pro χρῳάμινος.*
 845 Καλαῦρηψ, *οπος, ἡ, pedom pastorale; dicitur quasi κάλοι αὖ ῥέπον,*
lignum in summo repandum.
 851 Ἡμιπίλεκον, *ου, τὸ, securicula, dimidiata securis; δ πέλεκος, ιως, ἡ,*
securis.
 852 Ἰστὺς, *οὔ, ὁ, malus; ab ἴστημι, sto.*
 868 Ἀπιλίω, *fut. ἴσω, hīc, voveo.*
 866 Μήριθος, *ου, ἡ, funiculus; δ μερύω, glomero.*
 868 Παρεῖθη, *dismissus est; δ παρίημι, cujus præt. passiv. παρεῖμαι, ex*
cujus tertia παρεῖται, aor. 1. παρεῖθη, usitatus est παρεῖθη.
 881 Θιεύντο, *intuebantur, Dor. pro ἰθιεύντο, quod Ion. pro ἰθιῶντο, 3. pl.*
imperf. verbi θιῶμαι.
 886 Ἡμῶν, *ους, ὁ, jaculator, verbale ab ἦμι, mitto.*
 887 Ἄν, *pro ἀνίστη, surrexit.*
 890 Ἰδμεν, *scimus, Dor. pro ἴσμεν, per syncop. pro ἴσμεν, 1. plur. præ.*
verbi ἴσμεν.

CLAVIS HOMERICA

IN Ω'. ILIADIS.

- 12 ΔΙΝΕΥ'Ω, *fut. σω, verso, moveo, oberro; quidam exponunt δινέσκε,*
volutabat se, δ διῖω.
 Ἀλύων, *ουσα, ου, sese afflicans; ab ἀλύω, errabundā et incertā mente*
afficio; ab ἀλῶ, vagor; quod qui anxii sunt vagari soleant; vel ex α
priv. et λύω, ut sit, malorum solutionem non invenio.
 15 Δησάσκετο, *alligabat; verbum poët. δ δέω, ligo; vel potius pro ἰδή-*
σατο, aor. 1. med.
 25 Ἐνδανον, *pro ἠνδανον, pleonasmō poët. τοῦ ι. ab ἀνδάνω.*
 27 Ἔχον, *hīc, affecti erant.*
 30 Μάχλος, *ου, ὁ καὶ ἡ, impurus, lascivus. Μαχλοσύνη, ης, ἡ, lascivia.*
 38 Δηλήμιν, *γνος, ὁ καὶ ἡ, noxius; δ δηλέω, lædo.*
 45 Ὀνίημι, *idem quod ὄημι.*
 58 Θήσατο μάζον, *suxit mammam; θήσατο, pro θηλάσατο, per sync. δ*
θηλάζω vel, ut alii volunt, aor. 1. med. verbi θάω, ex quo θηλή derivari
creditur.
 61 Περὶ κῆρι, *ex animo.*

- Ἀντιδομαί, *hīc*, intersum. 62
 Ἀποσκυδμαίνω, irascor, succenseo. *Etym. propriē dici scribit de leo* 65
nibus ob catulos surreptos concitatis ; ἀπὸ τοῦ σκύμνος, καὶ μεταίναται αὐτοὶ
deducunt simpliciter ἀ σκύμνω, ad iram concito.
 Ἀμαρτάνω, *fut. ἴσω, hīc*, prætermitto. 68
 Παρμυμῶλακι, *advenit, Æol. per syncop. pro παρμυμῶλακι, 3. sing.* 73
perf. pro παρμυμῶλακι.
 Μολιῶδαινα, *α, ἡ, pila, seu massa plumbea ; μολιῶδαινα, idem ; ἀ μολιῶ-* 80
λιδος, α, ὁ, plumbum.
 Βυπσός, *ἡ, ὁ, Ion. idem quod βυθός, profunditas, fundum ; ἀ βαίνω sed*
βύσσω, byssus.
 Πεστιάπτω, *pro προσάπτω, alligo, appendo, affigo ; item, attribuo, de-* 110
fero, ut hīc ; ἀ πρὸς, et ἄπτω, necto.
 Τίς μέχρις, quousque. 128
 Τῇδε, *huc.* 139
 Ἰήνη, *sanet, placeat, 3. sing. præs. subj. verbi ἰάηαι.* 147
 Ἀλιτμήμων, *οἶος, ὁ καὶ ἡ, peccator, peccatrix ; quidam exponunt, inexo-* 157
rabilis. Eustath. qui sponte ab officio aberrat. Budæus, qui sciens
prudensque peccat.
 Ἐφρeron, *rigabant ; ἀ φέρω, fut. ἔξω, Æol. φέρω, præter. ἔφα, misceo ;* 162
item, inquo, rigo.
 Ἐντυπός, *impresso corporis vestigio, obvolutum : ita tectus, ὥςτις μύνηται* 163
τὸν τῶν μιλῶν τύπον φαίνεται τύπος, α, ὁ, vestigium, typus.
 Καταμήςσατο, *accumulabit ; ἀ καταμάω, ab ἀμάω, meto ; item, colligo,* 165
accumulo : alii leg. κατιμήσατο.
 Κιάτο, *jacebant, Ion pro ἵκντο, 3. plur. imperf. verbi κίμαι.* 168
 Πιφιδόσεται, *parcet, 3. sing. paulo post fut. verbi φύδω.* 187
 Πείρις, *genit. ἰθός, accus. πύριθα, ut hīc, arcula : propriē, crates* 190
ex viminibus, quæ imponitur curru, et in quâ ponuntur ea quæ ve-
huntur.
 Γλάνη, *ων, τὰ, pretiosa, spectaculo digna ; ἀ γλάνη, α, ἡ, pupilla* 192
oculi. Vide §. 163.
 Κλίομαι, *celebror.* 202
 Ἐσθίμηναι, *edi, Dor. pro ἔσθην, præter. inf. ab ἔσθω.* 213
 Προσφύω, *hīc, adhærens ; ἀ πρόσφωμι, quod ἀ προσφύω.*
 Ἀντιτος, *pro ἀντίτιτος, α, ὁ καὶ ἡ, per syncopen, vicissim punitus ; ἀ τίω.*
 Θυσσός, *α, ὁ καὶ ἡ, aruspex, qui intelligit ea quæ per sacrificia ig-* 221
nita significantur ; ἀ θύος, τὸ, sacrificium, et κοίω, Ion. pro τοίω, intel-
ligo ; vel ἀ καίω, uro.
 Τιθάμηναι, *mori, Dor. pro τιθάναι, ἀ τίθημι, pro θιῆσκω.* 225
 Φωριαμός, *ἡ, ὁ, arca ; ἀ φῶρ, fur ; διὰ τὸ τοὺς φῶρας ἀπύργειν vel,* 228
quia πρὸς φυλακὴν τῶν φωρῶν κατισχύασται, ad cavendum sibi à furibus.
 Ἐπιθήμα, *ατος, τὸ, operculum ; ἀ ἐπιτίθημι.*
 Ἀπλοῖς, *ἰδός, ἡ, vestis simplex, cui opponitur διπλοῖς ἀπὸ ἀπλός, ἀπ-* 230
λοῦς, simplex.
 Ἐξίστη, *Ion. pro ἐξισία, α, ἡ, legatio ; ἀ ἵημι, mitto.* 235
 Πείδ' ἢ ἥδι, *summè, vel valdè cupiebat.* 236

- 241 Οὔνοθι, *pro* ἑνοθι, *Ion.* ἀβ ὄνομαι, *pro* ὄνομαι, *vel* ὄνομαι, vitupero.
- 253 Καταφόνις, infames; ἀ καταφάω, increpo, taxo, incesso, *idem* quod καθάπτωμαι *vel*, *ut alii volunt*, morte digni, ἄξιοι καταφονεύηται.
- 255 Πανόποτος, υ, ὁ καὶ ἡ, miserrimus; ἀ πάς, *et* ἄποτος, υ, ὁ καὶ ἡ, miser; ἀβ α *et* πότος, υ, ὁ, sors, fatum.
- 261 Χοροίτυπια, ας, ἡ, chorea, ipsa actio plaudendi pedibus solum inter saltandum; ἀ χοροτύπος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui in choro pulsatur terram pedibus, *vel* ipsum locum saltationis. *Hymn. in Merc. 31. Merc. vocat testudinem χοροίτυπι, quod eo instrumento agitentur choreæ, quibus terra pulsatur; quod ἀ χορός, ὤ, ὁ, chorus, tripudium, vel locus choreis agtandis constitutus, et τύπτω.*
- 269 Πύξινος, ἴη, ἰον, buxinus; ἀ πύξος, υ, ὁ, buxus; παρὰ τὸ πιτυκινῶσθαι, διὰ τὸ πυκνὸν τῇ ξύλῳ.
Οἴηξ, ηος, ὁ, gubernaculum, temo navis, *Ion.* *pro* οἴαξ; οἴηξ, ἡ, hic dicuntur annuli, per quos habenæ mulos regentes trajiciuntur.
- 272 Πέζα, aliquando generaliter significat extremitatem rei alicujus.
Κρίκος, ου, ὁ, annulus, *pro* κρέκος.
Ἔστωρ, ορος, ὁ, paxillus, *seu* clavus temonis, qui per jugum in temonem defigitur, et circa quem subjugalia lora volvuntur; ἀβ ἵσταμι, statuo.
- 275 Ἀπήνη, ης, ἡ, currus, vehiculum mulare.
- 277 Ἐντωιοεργός, οὔ, ὁ, armorum opifex; ἀβ ἵντια, *et* ἱργον, *sed* ἱντωιόγος, *epithet.* mulorum, subjugalis fortasse; ἀβ ἱλγυν, arceo, *et* ἵντια, vasa, Coul.
- 303 Ἀκέραιος, υ, ὁ καὶ ἡ, hic purus, incorruptus; ἀβ α *et* κερᾶν, misceo.
- 304 Χιρίβιον, υ, τὸ, pelvis; ἀ χυρίξ, *et* ῥίπτα, lavo.
- 316 Μελφνός, ἡ, ὁ, niger; ἀβ ἑρφνη, ης, ἡ, tenebræ; hoc nomine dicitur aquilæ species.
- 344 Ὑπνίω, dormio, somnum capio; ὑπνιῶντας, *Ionice* *pro* ὑπνιῶντας.
- 347 Αἰσυνητής, ἦρος, ὁ, *habet varias significationes*: quidam enim dicunt significare adolescentem valde robustum; *ex α* epitativo, *et* εὔω, ruo, *vel* impetu feror; alii, decentem, moderatum, derivantes ἀ ἀῖσα, officium; alii pastorem, aut qui faciliè huc illuc movetur; ἀβ αἶσσω, ruo; alii *idem* quod αἰσυνητής, certaminis præses: quasi τῶν τὰ αἶστωι *vel*, ὁ τῶν αἰσίων μνήμην ποιούμενος, reges olim ita appellati sunt; αἰσυμητής, *idem*.
- 348 Ὑπνήτης, υ, ὁ, pubescens, scilicet cui ὑπνή exoriri incipiat; ἀβ ὑπνή, ης, ἡ, barba, mystax.
- 351 Κρίφας, ατος, τὸ, hic, crepusculum.
- 354 Φραδής, ἴος, ὁ καὶ ἡ, consultus, prudens; ἀ φράδῃ, ης, ἡ, prudentia: quod ἀ φράζω.
- 363 Ἀμβροσίος, ἰα, ἰον, hic, solitarius; *proprie*, immortalis; νύξ ἀμβροσία, *vel* ἀμβροσία, nox quieta, divina, *seu* solitaria, ἡ ἵ βροτοὶ οὐ περιύονται, in qua homines non eunt. *Vide α. 528.*
- 365 Ἀνάροτος, υ, ὁ καὶ ἡ, implacabilis hostis, cui cum altero non convenit; ἀβ ἄρω, apto.
- 371 Ἀπαλεξίσαιμι, propulsaverim, 1. *sing. aor. 1. opt. verbi ἀπαλεξίω.*

- Εἶπον*, æquo, comparo.
Πῷ, aliquando ponitur ἑγκλιτικῶς, extra interrogationem, significans 373
 aliquā parte, nimirum, &c.
Μεταπλάσσειναι, ἥε, sortiri. 400
Κλήρη λάχον, sors mihi contigit, sorte assequutus sum.
Μελύσσι, membratim ; *ἀ μέλος, ιος, τὸ*, membrum. 409
Προϋθέναι, pro προίθηναι, proposuit, objecit.
Ἐρσής, ἴσσα, εν, roscidus, rore conspersus, seu madefactus, *pro ἱε-* 419
σῆς, quod ab ἱεση, pro ἱεση, κς, ἡ, ros.
Μιαρὸς, εἰς, εἰν, inquinatus ; *ἀ μιᾶναι*, inquino. 420
Μιμνεον, *ἀ μύν*, claudio, ocludo, comprimo ; dicitur propriè de la-
 bris et ore : aliquando etiam de oculis ; *hic de vulneribus*, quorum la-
 bra non hiabant.
Παριζ᾽ Ἀχιλλῆα, Achille absente, vel non sciente. 434
Σταυρὸς, ὅ, ο, vallis, palus ligneus, acutus et erectus, *ab ἵστασθαι*, 453
dictus, quoniam ἵσταται εἰς αἶρα ἡμίανος.
Ἐπιθλῆς, ἦτος, ἰ, obex, pessulus, repagulum : ita dicitur, quodd fori-
 bus injiciatur aut obdatur ; *ab ἐπιβάλλω*, adjicio.
Ἐπιρήσσοισι, claudebat, *pro ἐπιρήσσει, ἀδ ἐπαρῶσσω*, irruo, illudor, 456
 impingor, cum stridore et fragore impello et claudio ; *ἐπιρήσσοισι ἀντι-*
τοῦ ἐπιτρουν, ἐπιβάλλει ἀπὸ τοῦ γνομένου κατὰ τὴν κλῆσιν ἤχη ἀ βήγνυμι,
frango.
Ἄσπερ, coram, palam. 464
Ἀντι, pro αὐτόθι. 470
Ποικύων, fut. ὕω, *hic* ministro ; *ἀ πῆω*, spiro ; quoniam qui prope- 475
ranter et anxie opus faciunt, πικνυσιῶσι.
Κύν, fut. σω, *hic*, osculor. 478
Τιτάρεπτο, satius est, *Ion. et poet. redupl. pro τίτρεπτο*, 3. sing. a. 513
 2. *verbi τέρεω.*
Πρῆξις, ιος, ἡ, *hic*, utilitas, profectus, *pro πρᾶξις ἀ πρῶσσω.* 524
Κλώθω, neo, destino : hinc Clotho dicitur una Parcarum ; hinc *ἱπ-* 525
κλώσαντο, destinârunt ; *ab ἐπικλώθω*, fatalia stamina duco, id est, fata-
 lia stamina nectens tribuo, aut destino ; propriè de Parcis ; aliquando
 de cæteris diis, tam in bonam, quàm in malam partem.
Πῖθος, υ, ὅ, dolium ; *ἀ πῖν*, quodd in eo potabilia continentur. 527
Ἐάν, bonorum ; *ab ἱός*, bonus ; unde et ἱός, in genit. sing. a. 393. 528
sunt tamen qui et hoc et illud ab ἱός, suus, deducunt.
Βέβρωσις, ιος, ἡ, magna fames, *ἀ βῆ*, particulâ agente, *ἀ bovis magni-* 532
tudine, et βέῳσις, cibus, ipsa comedendi actio : hoc autem *ἀ βρώσκα,*
vel fames, qualem patiuntur βῆς βρώσκοντες : *hic autem ponitur ἀντι τῆς*
μυγάλης ἀνίας et λύπης, pro mœrore summo, Didym.
Πανώριος, υ, ὅ κῆ ἡ, omnino intempestivus ; *hic*, qui præcoci fato et 540
 immaturâ morte periturus est ; *ἀ πᾶς*, et ἀώριος, idem quod ἄωρος, et ἄνω-
 ρος, qui non suo tempore sit, intempestivus, præcox ; quod *ab α, et*
ἀρα, ας, ἡ, hora.
Κῆδον, affligens, augens ; *ἀ κῆδος, ιος, τὸ*, mœror, tristitia. 542
Κεκῶσθαι, decoratum esse ; *ἀ κᾶζω*, orno. 546
Οὐ τί πρῆξις, nihil proficies. 550

- 551 Πάθηθα, passus fueris, 2. sing. aor. 2. subj. verbi πάσχω, cum parago-
ge *Æolica* θα.
- 556 Ἀποναίμαι, hīc, fruor.
- 567 Μιστοχλίζω, fut. σμ, refero, vecte transmoveo, vel simpliciter trans-
moveo, transfero; ab ἰχλὺς, ἰς, ὁ, vectis, quod ab ἰχλύνω, moveo.
- 607 Ἰσάσχειτο, æquavit, 3. sing. imperf. ind. med. poet. verbi ισάζω.
- 616 Ἐβρώσαντο, tripudiârunt; ἃ βρώμαι, quator, inusitat.
- 621 Ἀργυφός, υ, ὁ καὶ ἡ, albus, ex albâ texturâ constans; ab ἰφάν, texo,
et ἀργός, ἡ, ὁ, albus; vel potius ἀργῶ, splendo; est ab ἀργύφιος, ut ἀρ-
γυφῶ σπῖος, splendens spelunca, σ. 50.
- 627 Ὀνιάτω, cibaria, hīc, sed in genere, commoda, ab ὄνια, ατος, τὸ.
- 633 Τάρεπσαν, 3. plur. aor. 2. pass. pro ἰτάρεπσαν, oblectati sunt: ἃ τάρ-
πω, cuius aor. 2. act. ἴταρπον.
- 635 Λόγω, fut. ξω, ad cubitum mitto; λόγομαι, dormio, cubo.
- 640 Χορτῖς, ὤ, ὁ, fœnum, cibus, septum, ut hīc.
- 644 Δίμνιος, υ, τὸ, lectus, stratum; ἀπὸ τῷ δμνι, quia corporis quiescen-
tis domicilium est.
- Ῥῆγος, ιος, τὸ, stragulum; ἃ ῤηγῶ.
- 647 Δῶς, υ, ὁ, lumen, ignis, lampas; ἃ δῶιν, uro.
- 648 Ἐγκαίνουσai, festinantes; ἃ κοῖω, festino.
- 655 Ἀνάβλησις, ιως, ἡ, dilatio; ab ἀναβάλλω.
- 662 Ἐέλμειθα, concludimur, 1. plur. perf. pass. pro ἑλμειθα, ab εἰλίνω.
- 701 Ἀσυνώωτης, υ, ὁ καὶ ἡ, ἐν ᾧσιν βῶν, in urbe clamans, aut per urbem:
epithet. præconis.
- 720 Ἀειδῶ, ῶς, ἡ, cantus; ab αἰδῶ, cano; αἰδῶς, ὤ, ὁ, cantor.
- 721 Θρῆνος, υ, ὁ, luctus; παρὰ τὸ θραύειν τὸν νοῦν.
- 730 Ῥύσκω, seu ῤύσκομαι, custodio, tueor; idem quod ῤύω.
- 752 Πιερνάσκω, vendebat, 2. sing. imperf. Ion. verbi πιερνάσκω.
- 753 Ἀμυχθαλόις, ισσα, ιν, inaccessible, id est, ἀπρόσιμτος ἐκ θαλάσσης: ab
ᾄς, ὅς, ἡ, mare; alii reddunt ἀπρόσιμτος, ἡ βᾶδης ἐ μίγνυται, quia im-
petuosa est; alii ὀμυχλώδη, nebulosum.
- 755 Ῥυστάζω, traho, vel trahendo raptō; ἃ ῤύω, traho.
- 757 Πέσφατος, υ, ὁ καὶ ἡ, recenter interfectus, recens in genere; ἃ φάω,
occido.
- 765 Εἰκοστῆς, ἡ, ὁ, vigesimus; ab ἑκοσι.
- 767 Ἀσύφηλος, υ, ὁ καὶ ἡ, hīc, durus, ignominiosus. Vide ι. 643.
- 771 Παραιφάμενος, η, ον, admonens; ἃ παραι, pro παρὰ, et φάω, dico.
- 785 Φαισίμωρος, υ, ὁ καὶ ἡ, lucem hominibus afferens; ἃ φῶς, seu φάω,
luceo, et βρετῆς, mortalis.
- 795 Λάριναξ, κος, ὁ, arca, urna, in quâ λαρὶνὰ, pingua, ponuntur.
- 798 Καταστορέω, fut. ἴσω, sterno humi; item, obfirmo, ut hīc.
- 804 Ἀμφίπικω, curabant, 3. plur. imperf. verbi ἀμφίπω.

INDEX

VOCABULORUM OMNIUM

QUÆ
IN HAC CLAVI EXPLICANTUR.

A.		B.	
Α, Ἄ, διῆλι	λ. 441	ἄγγελος	β. 471
ἄσπετος	α. 566	ἀγγελολόγουν	β. 517
ἄσπετος, ἀσπεκ	β. 237	ἄγι	α. 62
ἀσπεκτός	α. 892	ἀγιάζω, ἀγιαρῶ, &c.	β. 438
ἄσπετος	ξ. 271	ἀγίασμα, ἀγιασμός	α. 54
ἄσπετος	ibid.	ἀγία, ἀγίαφι	δ. 128, λ. 728
ἄσπετος	ι. 6	ἀγία, ἀγίαφι	β. 480
ἄσπετος	δ. 117, 539	ἀγία, ἀγίαφι	α. 322
ἄσπετος	ibid.	ἀγία, ἀγίαφι	α. 119
ἄσπετος, et -ος	α. 337	ἀγία, ἀγίαφι	β. 340, μ. 82
ἄσπετος	ι. 41	ἀγία, ἀγίαφι	β. 94
ἄσπετος, ἀσπεκ	κ. 56, ξ. 78	ἀγία, ἀγίαφι	β. 654
ἄσπετος, ἀσπεκ	δ. 407	ἀγία, ἀγίαφι	φ. 221
ἄσπετος	ξ. 111	ἀγία, ἀγίαφι	δ. 211
ἄσπετος, ἀσπεκ	α. 131	Ἀγία, ἀγίαφι	β. 276
ἄσπετος, ἀσπεκ	β. 564	Ἀγία, ἀγίαφι	ibid.
ἄσπετος, ἀσπεκ	ibid.	Ἀγία, ἀγίαφι	ibid.
ἄσπετος, ἀσπεκ	α. 23	Ἀγία, ἀγίαφι	α. 99
ἄσπετος, ἀσπεκ	γ. 180	Ἀγία, ἀγίαφι	β. 447, β. 539,
Ἀγία, ἀγίαφι	α. 7	Ἀγία, ἀγίαφι	α. 323.
Ἀγία, ἀγίαφι	γ. 40	Ἀγία, ἀγίαφι	λ. 539
Ἀγία, ἀγίαφι	α. 420	Ἀγία, ἀγίαφι	α. 787
Ἀγία, ἀγίαφι	β. 164	Ἀγία, ἀγίαφι	Vid. ἄγι.
Ἀγία, ἀγίαφι	β. 114	Ἀγία, ἀγίαφι	α. 492
Ἀγία, ἀγίαφι	β. 845	Ἀγία, ἀγίαφι	α. 371
Ἀγία, ἀγίαφι	η. 41	Ἀγία, ἀγίαφι	α. 554
Ἀγία, ἀγίαφι	ibid.	Ἀγία, ἀγίαφι	δ. 113
Ἀγία, ἀγίαφι	γ. 268	Ἀγία, ἀγίαφι	ξ. 213
Ἀγία, ἀγίαφι	α. 334	Ἀγία, ἀγίαφι	ι. 490
Ἀγία, ἀγίαφι	γ. 206	Ἀγία, ἀγίαφι	α. 582
		Ἀγία, ἀγίαφι	β. 205

ἀγκυλόταξος	β. 848	ἀδμήτις, ἀδμητος	ibid.
ἀγκαιῖσθαι	κ. 331	ἄδον	α. 1
ἀγκαλίζω	ibid.	ἄδος	λ. 88
ἀγκλός	α. 23	ἀδρανής	ο. 246
ἀγκλαια, ἀγκλαίη, αἶγλη	ζ. 510	ἀδρασίνη, ἀδράσιμα, ἀδράσιμα	ε. 412
ἀγκυαία	α. 536	ἀδρότης	π. 857
ἀγκυες	γ. 40	ἄδυτον, et -ος	ε. 448
ἀγκυράομαι	α. 73	ἄδω	ε. 289
ἀγοράς, ἀγορεύειν	β. 788	ἄδω	ε. 388
ἀγορεύεις	α. 108	ἄδω	η. 453
ἀγορήνδι	α. 54	ἄδω	ι. 124
ἀγορητής	α. 249	ἄδλος, ἄδλος	γ. 126
ἀγορητός	ibid.	ἄδλος	η. 453
ἀγός	γ. 231	ἄδω	α. 52
ἀγοστός	λ. 425	ἄδω	α. 1
ἄγραυλος	κ. 155	ἄδικος	α. 341, κ. 483
ἄγρευ, ἀγρεῖν	ε. 765	ἄδικος	ξ. 84
ἄγριος, ἀγρία	γ. 24, δ. 28	ἄδικω	π. 545
ἀγριώτης, ἀγρότης	λ. 548	ἄδω	ζ. 264
ἀγρόμενος	β. 481	ἄδικος	ζ. 458
ἀγρός, ἀγρότερος	β. 852	ἄδικω	ibid.
ἀγυαία	β. 12	ἄδικω	λ. 668
ἄγυρις	π. 662	ἄδικω	α. 301
ἄγχι, ἀγχι	β. 58	ἄδικω	β. 293
ἄγχι μέλισσα	ibid.	ἄδικω	γ. 13
ἄγχιμαχτής	β. 604	ἄδικω	δ. 409
ἄγχιμαχος, ἀγχιμαχος	κ. 5	ἄδικω	ibid.
ἄγχιμαλος	δ. 529	ἄδικω	φ. 70
ἄγχιμα, ἀγχιμαίω, ἀγχιμαίω	β. 58	ἄδικω	ζ. 261
ἄγχιμαίω, &c.	α. 141	ἄδικω	β. 449
ἄγχιμαίω	ξ. 412	ἄδικω	δ. 74
ἄγχιμαίω	β. 172	ἄδικω	γ. 327
ἄγχιμαίω	γ. 371	ἄδικω	α. 183
ἄγχιμαίω	α. 99, 345	ἄδικω	ibid.
ἄγχιμαίω, ἀγχιμαίω	Vid. ἄγχιμαίω	ἄδικω	δ. 247
ἄγχιμαίω	η. 298, ψ. 617	ἄδικω	η. 239
ἄγχιμαίω, ἀγχιμαίω	μ. 431	ἄδικω	δ. 435
ἄδαιμον -μοίω, et -ίω	ε. 634	ἄδικω	α. 25
ἄδαιμον	ι. 158	ἄδικω	α. 21
ἄδαιμον	δ. 423	ἄδικω	κ. 98
ἄδαιμον	η. 117, δ. 423	ἄδικω	ibid.
ἄδαιμον	β. 409	ἄδικω	κ. 484
ἄδαιμον	η. 120	ἄδικω	ι. 5
ἄδαιμον	γ. 173, ε. 388	ἄδικω	ο. 526, ι. 5
ἄδαιμον	κ. 98	ἄδικω	ε. 355
ἄδαιμον	β. 87	ἄδικω	ε. 870
ἄδαιμον	ι. 159	ἄδικω	ε. 5, ξ. 254

ἄητος, αἴητος	σ. 410	Αἴθωψ, αἰθιοπινὺς, αἶθω	α. 423
ἄητο	ι. 5, ρ. 386	Αἶθωψ	α. 461
ἀθροῖζω	α. 261	αἶθυσσα	ζ. 243
ἀθροφάτος	γ. 4.	αἰθεραγινής	σ. 172
Ἀθῆναι, Ἀθηναίη	α. 194	αἶθερα, αἶθερ	ε. 645
ἀθήρ	α. 260	αἶθων	β. 839, γ. 185, κ. 24
ἀθλιών	η. 458	αἶκα	α. 123
ἄθλος	ι. 124	αἶκαιν	α. 66
ἀθλοφόρος	ibid.	αἶκη	σ. 709
ἀθρῖν	γ. 450	αἰκῶς	χ. 335
ἀθρῖα πάντα	χ. 271	αἶμα	α. 308
ἄθροος, ἄθροος	β. 489	αἰμασία	ibid.
ἄθυρμα, ἄθυρον	σ. 368	αἶμων, αἶμων	ι. 49
αἶ, αἶ, αἶ, αἶ, αἶ	α. 415	αἶνᾶ, αἰνῶς, αἰνός	α. 413
αἶας, αἰάζω	α. 145	αἰναρέτης	π. 31
Αἶαν, αἶα	α. 245, η. 288	αἰνῶ	γ. 9
αἰγανία	β. 774	αἰνίζομαι	γ. 374
αἰγίος, αἴγιος, αἴγιος	γ. 247	αἰνῶν, αἰνῶς	η. 97
αἰγίρος	δ. 482	αἰνυμαι	δ. 531
αἰγυαλός	β. 210	αἰνῶς	γ. 158
αἰγυλιγῖ	ι. 15	αἶξ	α. 41
αἰγυλιγῖ	ibid.	αἰόλλω, αἰόλος	β. 816
Αἰγίοχος	α. 202	αἰολαμῆτης	ι. 708
αἰγίς	ibid.	αἰολόπυλος	γ. 185
αἰγυλῆες, αἴγλη	α. 531	αἰωνός	β. 573
ἀγλαῆς	ibid.	αἰπῆλος, αἰπέλιον	β. 474, λ. 678
Αἰγυπτιῶς	η. 59	αἰπύς	γ. 379
αἰδῶμαι	α. 23, ζ. 442	αἰπύς	κ. 538, ζ. 57
αἰδοῦν	η. 93	αἰρετός, αἰρετικός	β. 227
αἰδῶλος	β. 455, ι. 897	αἶρω	α. 159
αἰδώς	α. 52	αἶς	α. 3
αἰδοία	β. 262	αἶσα, αἶση	α. 416, γ. 59, ι. 378
αἰδοῖον	ν. 568	αἶσθω	π. 461, ν. 403
αἰδοῖος, κιδήμων, αἰδώς	β. 514	αἶσιμος	ζ. 62
αἰδομαι	α. 331	αἶσσα, ἱκαῖσσα	β. 146
αἰδρεῖς, αἰδρεῖα, αἰδρεῖη	γ. 219	αἶστος	ξ. 258
αἰδῶ	β. 262	αἶστώ	ibid.
Αἰδωνεύς	ι. 190	αἶστώθησαν	ibid.
αἶν, αἶν	κ. 52.	αἶσθητήρ	α. 347
αἰωγνητής, αἰωγνητῶν, αἰωγι-		αἶστος	ι. 403
νησι	β. 400	αἰσυνήτης	α. 347
αἰζῆς	β. 660	αἰσχεύτης, αἰσχῖν, αἰσχερί-	
αἶης	β. 162	τατος, αἰσχιος	β. 119
αἶητος	σ. 410	αἰσχερός, αἰσχος	ibid.
αἰθαλόεις	β. 415	αἰσχύνω, αἰσχύνη	ζ. 210, σ. 27
αἶθε	α. 828, 415	αἶτις, αἶτιος	α. 153
αἰθήρ	β. 412, γ. 554	αἰτιάσθαι	κ. 120

αἰτιόοντα	κ. 120	ἀκυσάζω	δ. 343
αἰμάζω	δ. 324	ἀκούω	α. 545
αἰχμητῶν	ε. 196	ἄκρα	δ. 425, ξ. 36
αἰχμητῶν	ε. 152	ἀκράντος	β. 138
αἰχμητῆς, αἰχμή	ibid.	ἄκρητος	β. 341
αἰῶνα, αἰώνιος	α. 303	ἀκρίς	φ. 12
αἶψα	κ. 160	ἀκρίτομυθος	β. 246
αἶψα	δ. 478, ε. 685, π. 453	ἄκριτος	β. 796, η. 337
αἰσίνω	γ. 272	ἀκρόφυλλος	β. 868
ἀκάζω	κ. 135	ἀκρόκομος	δ. 533
ἀκαλαφρίταιο	η. 422	ἄκρος	α. 499
ἀκαλαφρίτης	ibid.	ἀκροκαλαισιάν	φ. 247
ἀκαλός	ibid.	ἀκρόπολος	ε. 523
ἀκάμας	ε. 4	ἄκτῃ	β. 395, λ. 639, ν. 322
ἀκάματος	ibid.	ἄκτιν	κ. 537
ἀκαχάτω	μ. 179	ἄεκα	ε. 16
ἀκαχάτω	ibid.	ἄεον	δ. 137
ἀκαχίω, ἀκάχημι	ζ. 486	ἀλάλημαι	ψ. 74
ἀκαχίμενος, ἀκαχίμενος	ε. 24, κ. 135	ἀλαλητῆς, ἀλαλή, ἀλαλάζω	β. 149
ἀκαχίζω	ζ. 486, ε. 24	ἀλαλαμηνῆς, ἀλαλαῶ	δ. 8
ἀκάχουτο	δ. 207	ἀλαλήκταμαι, ἀλυκτίω	κ. 94
ἀκάχη	ζ. 486, δ. 207	ἀλάομαι	β. 667
ἀκάντης	ζ. 94	ἀλαός	κ. 515
ἀκάρμαι	ι. 250	ἀλαοσκοπία	ibid.
ἀκάρμαι	δ. 36	ἀλαπαδῶς	β. 675
ἀκασκίωμας	υ. 39	ἀλαπάζω	α. 129
ἀκαστός	ε. 394	ἄλαστος, ἄλαστίν	μ. 163, χ. 261
ἀκείων	α. 34	ἀλγίστη, ἀλγιστος	ψ. 654
ἀκείωντος	ζ. 60	ἄλγος, ἀλγίω	α. 2
ἀκείως	φ. 123	ἄλδιω, ἀλδήσκω	ψ. 599
ἄκην	α. 34, γ. 95	ἀλίσσθαι	ν. 436
ἀκέρως	ε. 812	ἀλογιῆς	β. 787
ἀκέρως	α. 497, α. 303	ἀλογίζω	α. 160
ἀκέρωςται, ἀκέρωςται	ε. 637	ἀλόγω	α. 590
ἀκέρωςμαι	ε. 24	ἀλσίω, ἀλσίω	γ. 32
ἀκέρωςται, ἀκέρωςται	ε. 75	ἄλσις	χ. 301
ἄκρη	κ. 173	ἄλσις	ν. 408
ἄκρητος	τ. 163	ἄλυσον	λ. 773
ἄκρητος	λ. 801	ἄλνις, ἄλνις, &c.	γ. 28
ἄκρητος	π. 44	ἄλνις, ἄλνις	ι. 208
ἄκρητος	α. 19, σ. 410	ἄλνις	χ. 12
ἄκρητος	α. 19	ἄλνις	κ. 20
ἄκρητος	ν. 183	ἄλνις	ζ. 109
ἄκρητος	ψ. 622	ἄλνις	α. 589
ἄκρητος, ἄκρητος	η. 117, μ. 335	ἄλνις	λ. 348
ἄκρητος	ι. 250	ἄλνις	γ. 360
ἄκρητος, ἄκρητος	ζ. 506	ἄλνις	μ. 57

ἀλήθιος	ι. 138	ἀλυσιπρόζω, ἀλύσιπρον	γ. 253
ἀληκτος	β. 453	ἀλύσση, ἀλύων	ι. 351, κ. 94
ἀλημει, ἀλήμων, &c.	ι. 823	ἀλντος	γ. 37
ἀληναι	β. 374	ἀλύων	ν. 12
ἀληστος	μ. 163	ἀλύωνι,	ibid.
ἀληται	φ. 535	ἀλφισίβοιαι	γ. 593
ἀλθαίνω, ἀλθίω, ἄλθω	ι. 417	ἀλφιστον	λ. 630
ἀλίσστος	β. 797	ἀλφω, ἀλφάινω	φ. 79
ἀλίσσιος	ι. 5	ἀλωνα, ἀλωνα, ἄλων	ι. 90, ι. 533
ἀλιμενής	φ. 190	ἀλφῆ	ι. 588
ἀλίσιο	κ. 555	ἀλῶ, ἀλῶν, ἀλῶ	λ. 405, ν. 12
ἀλσιος	δ. 26	ἀλῶναι	β. 374, μ. 172
ἀλσιών	π. 737	ἀλῶσθω	β. 374
ἀλθίλος	μ. 26	ἀμα	β. 294, κ. 1
ἀλσις	β. 90, ι. 137	Ἄμαζόνι, Ἀμάζονις	γ. 189, δ. 123
ἀλίσκων	β. 374	ἀμαθίους	β. 76
ἀλιτήμων	γ. 28, ν. 147	ἀμαθίον	ι. 589
ἀλκαρ	ι. 644, λ. 822	ἀμαθος	α. 485, ι. 589
ἀλκῆ	ι. 644, δ. 140	ἀμαρμακτος	ζ. 179
ἀλκμος	γ. 338	ἀμαλδύνω, ἄμαλος	η. 464
ἀλκτις	ξ. 485	ἀμαλλοδοτις, ἄμαλλα	σ. 552
ἀλκῶ	δ. 8	ἀμαξ	η. 426
ἀλλογον	ψ. 253	ἀμαξ	η. 426, σ. 487
ἀλλη	α. 119	ἀμαξιτός	χ. 146
ἀλλήλων	γ. 9	ἀμαρ	φ. 259
ἀλλοδαπός	γ. 48	ἀμαρτάνω	ι. 287, α. 68
ἀλλοθιν, ἄλλος	β. 75	ἀμαρτροχία	ψ. 422
ἀλλοῖος	δ. 258	ἀμαρτροχία	ibid.
ἀλλομαι, ἄλτο	α. 532	ἀμαρ	γ. 359, λ. 67
ἀλλοπρόσαλλος	ι. 831	ἀμβάλλομαι	β. 436
ἄλλος	α. 16	ἀμβωτος	ζ. 434
ἄλλοτε	α. 589, ι. 595	ἀμβλῆθην	χ. 476
ἀλλοφρονέων	ψ. 697	ἀμβολαθην	β. 436, φ. 364
ἄλλυδις	λ. 486, μ. 461	ἀμβροσία, ἀμβροσίη	α. 363
ἀλλότριος	ι. 214	ἀμβροσίος, ἄμβροτος	α. 528, ν. 363
ἀλογίω	ο. 162	ἀμβωμοῖσι	δ. 441
ἀλοιφή	ι. 208	ἀμύγματος	β. 420
ἀλοσύνη	ν. 207	ἀμύβω, et -ομαι	α. 84, ι. 409
ἀλός	β. 374	ἀμύβορτις	ψ. 712
ἀλοφος	κ. 258	ἀμύλιχος	ι. 158, λ. 137
ἀλοχος	α. 31	ἀμύλικτος	ι. 158
ἀλξ	δ. 8	ἄμυινον	α. 217
ἄλς	α. 34, ι. 214	ἀμύλγω	δ. 433
ἄλσος	β. 506	ἀμνητός	ι. 887
ἄλτο	α. 531	ἀμνητιών	ibid.
ἄλυδις	λ. 486	ἀμνητής	γ. 562

ἀμείδω	ν. 340	ἀμφιδρευπτος, ἀμφιδρευφος	λ. 393
ἀμείρεσθαι	π. 53	ἀμφιδρευφής	ζ. 700, λ. 393
ἀμειτροειπής	ζ. 212	ἀμφίεπα	ζ. 525
ἀμειτρε	λ. 67	ἀμφιέλισσος	ζ. 165
ἀμειπτος, ἀμει	γ. 359, λ. 67, τ. 223	ἀμφιζάνω	σ. 25
ἀμείχανος	9. 130, κ. 167, τ. 273	ἀμφιθαλής	χ. 496
ἀμειτροχίτων	π. 421	ἀμφιθιτος	ψ. 270
ἀμειχθαλόεις	π. 753	ἀμφι θρασυμήδεια	ι. 81
ἀμει	α. 58	ἀμφικομος	ρ. 677
ἀμειναι	φ. 70	ἀμφικυπελλον	α. 583
ἀμειρος	ζ. 408, σ. 489	ἀμφίλυκος	η. 433
ἀμειρος, ἀμειρος	α. 485	ἀμφιμέλαινα	α. 103
ἀμειρογχι	λ. 636	ἀμφι περι	ζ. 305
ἀμειροδιδ	σ. 506	ἀμφιπεριερωφας, ἀμφιπεριερω-	
ἀμειρογος	δ. 433, λ. 173	φας	9. 348
ἀμειρος	ζ. 414	ἀμφιποτάω	ζ. 315
ἀμειροτον	ν. 40	ἀμφίπολος, ἀμφιπολύω	γ. 143
ἀμειρος	δ. 440	ἀμφις	ζ. 13
ἀμειτιδιον	ι. 87	ἀμφις ἄρματος	ζ. 384
ἀμειλος, ἀμειλόεις	ζ. 561	ἀμφιστιφής	λ. 40
ἀμειπαλῶν	γ. 355	ἀμφις φροντίν	ν. 345
ἀμειπαῶν	λ. 379	ἀμφιφορῖν	ψ. 92
ἀμειπύω	ι. 697	ἀμφιχμίνω	ψ. 79
ἀμειπύθη	ibid.	ἀμφιχυντος	ν. 145
ἀμειπόν	ν. 239	ἀμφοτέρωσι, ἀμφοτέρωθι, ἀμφο-	
ἀμειπύξ	ι. 358	τέρωθι	9. 223
ἀμειδεις	γ. 1, ι. 6	ἀμφω	α. 196
ἀμειμω	α. 92	ἀμώματος	μ. 109
ἀμεινω	α. 67	ἀν	ψ. 887
ἀμεινω	ν. 384	ἀν, ἀνα	γ. 268
ἀμεινω	α. 244, τ. 283	ἀνὰ	α. 10, 14, γ. 351
ἀμειφάδιον, ἀμειφάδιος	η. 243	ἀναξ, ἀνασσα, ἀνάσσω, ἀνα, α. 6,	
ἀμειφάδην, ἀμειφάδα	ibid.	γ. 351	
ἀμειφάδην	η. 196, 243, ν. 356	ἀναβας	σ. 610
ἀμφ' Ἀλαντι δύω	ζ. 436	ἀναβίβρυκεν	ρ. 54
ἀμφασίη	ρ. 695	ἀναβίβρυχεν	ibid.
ἀμφασφασθαι	χ. 373	ἀναβλήσις	ζ. 380, α. 655
ἀμφίχυτο	ζ. 41	ἀναγκαιή, ἀναγκαῖος, ἀνάγκη	δ. 300
ἀμφηρεφής	α. 45	ἀναδύω, ἀναδύομαι	ν. 225
ἀμφηρης	κ. 256	ἀναδύμι	α. 359
οἱ ἀμφι Πρίαμον	γ. 146	ἀναίδιος	ι. 146
ἀμφιβαίνω	α. 37, ζ. 355	ἀναίδεια	α. 150
ἀμφιβάλλω	ψ. 97	ἀναίδης	α. 150, δ. 521
ἀμφιβροτος	ζ. 389	ἀναίματος, ἀναίμων	ι. 343
ἀμφιβασίς	ι. 623	ἀναίνομαι	η. 93
ἀμφιγυήεις, ἀμφίγυος	α. 606, ν. 147	ἀναίστω	α. 583
ἀμφιδίδη	ζ. 329	ἀναίτιος	λ. 653

ἀνακμήν	η. 261, ν. 705	ἀνέχων, ἀνεκτός	α. 449, 572
ἀνακλίνω	ε. 751	ἀνεψιός	κ. 519, π. 578
ἀνακουτίζω	ε. 118	ἀνέψυχθην	κ. 576
ἀνακυμβαλίζω	π. 379	ἀνίω	β. 328
ἀνάλαις	ζ. 201, ξ. 75	ἀνήκεστος	ι. 394
ἀνάλαια	ζ. 85	ἀνηκουστός	π. 676
ἀνανείω	ζ. 311	ἀνήνοθε	λ. 258
ἀναντα	ψ. 116	ἀνθε	α. 7
ἀνέποιος	α. 99	ἀνθελίφαντο	ν. 284
ἀναπρήθω	ε. 493	ἀνέσω	β. 276
ἀναπταταμίως	ρσ. 192	ἀνήσω, ἀνήη	β. 34
ἀνέριος	ω. 365	ἀνθράκωις	β. 467
ἀνασταθόν	ι. 667	ἀνθριών	α. 500
ἀναστοιγίζω	κ. 9	ἀνθριος, ἀνθριξ	ν. 227
ἀνασχών	α. 449	ἀνθρακιά, ἀνθραξ	ι. 213
ἀνατίλλω	ε. 777	ἀνθραπος	α. 250
ἀνατρέπω et -ομαι	ζ. 64	ἀνθος	ι. 538
ἀνατρέχω	σ. 56	ἀνιάζω, ἀνιάω	σ. 299
ἀναφάινω	α. 87, ν. 411	ἀνιέμενος	κ. 80
ἀναχμείω	γ. 35	ἀνιήθεις, ἀνιάω, ἀνιά, ἀνιάρως,	
ἀναψύχω	ε. 795	ἀνιάρεσσιρος	β. 291
ἀνδάνω	α. 24	ἀνιάρεσσιρος	σ. 299
ἀνδύχω	α. 189	ἀνίμω	β. 276, ε. 428
ἀνδράγρια	ξ. 509	ἀνικτος, ἀνικτόδοπος	ζ. 266
ἀνδραγρός	γ. 371	ἀνίσταμαι	α. 58, 191, 538
ἀνδραπόδον, ἀνδραπόδιον	η. 475	ἀνιχνύω	κ. 192
ἀνδρακτητος	λ. 371	ἀνορούω	α. 248
ἀνδροκτασία	ε. 909	ἀνσταξ	β. 398
ἀνδράμιος	λ. 538, ν. 100	ἀνστήμεναι, ἀνστήσασθαι	ibid. κ. 55
ἀνδρὸς, ἀνδριά	α. 7	ἀνστήτην	α. 305, β. 398
ἀνδροφόιος	α. 242	ἀντα	β. 626, 3. 428
ἀνδρέγω	η. 55	ἀντάξιος	α. 136
ἀνίηκει	ε. 882	ἀντιτίτυξο	3. 136
ἀνίω	ζ. 34	ἀντιτέρησκ	ε. 337
ἀνεκτός	α. 572	ἀντίω	η. 423
ἀνεκτός	3. 355	ἀντην, ἀντι	α. 187, ω. 464
ἀνελών	α. 301	ἀντία	ο. 80
ἀνέμος	α. 480	ἀντάω, ἀντιάω, ἀντιᾶσα, ἀντιᾶ-	
ἀνιμοσκέπη	κ. 224	ωσα	α. 31
ἀνιμοτρεφής, -τρεφής	λ. 256	ἀντιάνηρα	γ. 189
ἀνιμώλιος	3. 355	ἀντιᾶμαι	α. 68
ἀνέπαλτο	3. 85	ἀντιᾶσας	α. 67
ἀνέρις	β. 1	ἀντιᾶσιν, ἀντιᾶσα. ἀντιᾶσιον, ἀν-	
ἀνίσταμαι	α. 533	τιᾶσιος	α. 277
ἀνίστιος	ι. 63	ἀντιᾶσιω, ἀντιᾶσάλλω	3. 342, η. 110
ἀνισ	α. 35	ἀντιᾶσιος	α. 262
ἀνισυθ	β. 27	ἀντικρύ	γ. 359, η. 362

ἀντιμαχῆτης	κ. 5	ἀπατή, ἀπατήν	β. 114, ι. 376
ἀντίος, ἀντίον	α. 230	ἀπαυρέω	α. 430
ἀντιόωτο, ἀντιόω	κ. 120	ἀπαφῶ, ἀπαφῶ, ἀπατάω,	ι. 376
ἀντίτες	μ. 212	ἀπαδανός	9. 104
ἀντιφίρομαι	α. 588	ἀπῆν	κ. 351
ἀντομαι, ἄντω, ἀντάν	β. 595	ἀπιθῶ	α. 220
ἀντιπυρκαῖος, ἀντιπύρων	β. 635	ἀπιλίω	α. 161, 9. 150, ψ. 863
ἀντυξ	ι. 262	ἀπιλάττειν	η. 96
ἀνυστις, ἀνύω	β. 347	ἀπιλητῆρ,	ibid.
ἀνῶ	κ. 251	ἀπίπνω	ι. 309
ἀνωγα	α. 313	ἀπίριτος	η. 446
ἀνώγηι	κ. 67	ἀπυρρος, ἀπυρρίσιος, ἀπυρρίσιος	α. 13,
ἀνώγημι	ibid.		η. 446
ἀνώγων, ἀνωγῆν, ἀνωγον, ἀνω-			ibid.
γη	α. 313, κ. 67	ἀπύρρον,	λ. 354
ἀνώιστος	φ. 39	ἀπύλωρον	ι. 245
ἀνωισσι	ibid.	ἀπύλωρος	ξ. 437
ἀνώλιθρος	ι. 671	ἀπύμισσι	χ. 291
ἀνωχθι,	κ. 67	ἀπτεπτάμην	β. 71
ἀνωχθι	ibid.	ἀπτερινός	9. 361
ἀνώχθω	λ. 189	ἀπτερώω	ibid.
ἀξίη	ι. 612	ἀπτεροπῶντο	σ. 585
ἀξυλος	λ. 155	ἀπτεχθαίρω	γ. 415
ἄξων	ι. 723	ἀπτήχων	α. 96
ἀειδή	ζ. 358, β. 595, μ. 720	ἀπτεψύχοντο	κ. 2
ἀειδῶς	ibid.	ἀπτελυσίως	ι. 309
ἀειδίμας	β. 595, ζ. 358	ἀπτελυνῆς	ibid.
ἀελλίω, ἀελλίζω	ι. 498	ἀπτελοῖσιν	δ. 522
ἀελλῆς,	ibid.	ἀπήμενι	μ. 80
ἄεζ	κ. 484	ἀπύνη	α. 275
ἀεριστὺς, vide ἰεριστὺς	ρ. 229	ἀπηνῆς	α. 340
ἀερετῆρ, ἀερετῆρεσι	λ. 31	ἀπηνέσας,	α. 430
ἄεστο, ἄεσμα	τ. 252	ἀπηνέμνι	ibid.
ἀευσίω, ἀευσσητῆρ	α. 258	ἀπῆχθηκα	γ. 415
ἀπααιρούμενος	φ. 563	ἀπινύσσω	α. 10
ἀπακί	λ. 663	ἀπιος	α. 267
ἀπαλάμνος	ι. 597	ἀπίης	ibid.
ἀπαλλῶς	γ. 371	ἀπαίς	α. 290
ἀπαλάβωμαι	9. 405	ἀπὸ αὐτοῦ	9. 54
ἀπαλωάω	δ. 522	ἀπὸ	π. 679, η. 334
ἀπαμειβόμεμαι	α. 84	ἀποαιεῦσθαι	α. 230
ἀπαμύνω	α. 67	ἀποαίρειο	α. 274
ἀπαμυθε	α. 35	ἀποβλήτος	β. 361
ἀπακτος, ἄπας	α. 535	ἀποβλύζω	ι. 487
ἀπακτος	τ. 346	ἀπογυνώσκω	ζ. 265
ἀπακτῶν, ἀπακτῆλός	α. 525	ἀποδάσσομαι	ρ. 231
ἀπάκτιρθε	β. 587	ἀποδάζομαι	κ. 118

ἀποδίδω	ι. 763	ἀποφθίσθω	γ. 429
ἀπὸ διόξης εἶναι	κ. 324	ἀποψύχω	χ. 2
ἀποδιδέφω	ψ. 187	ἀπραγτος, ἀπραγματος	β. 121
ἀποδίδω, ἀποδύμι	ζ. 258	ἀπριάτην	α. 99
ἀποσιπν	α. 514, ι. 309, τ. 35	ἀπρεσίμωστος	τ. 263
ἀποσίργω	θ. 325	ἀπτήν	ι. 323
ἀπίεσι	ζ. 348	ἀπτῆσι	ibid.
ἀπαίρει	φ. 283	ἀπτωπῆς ἀπτωπῆς	γ. 209
ἀποθύμιος	ξ. 261	ἀπτολαμος	ζ. 291
ἀποιον	α. 13	ἀπτομαι	α. 511, ς. 631
ἀποίστοι	ι. 257	ἀπτω	ζ. 15
ἀποκασπν	λ. 146	ἀπυρος	ι. 122
ἀποκασπν	χ. 467	ἀπύρωτος	ψ. 270
ἀπολιχμάω	φ. 123	ἀρ	α. 93
ἀπύλλωμι	α. 14	ἀρ'	α. 8
Ἀπύλλων	ibid.	ἀρα, ἀρα	α. 11
ἀπολυμαίνωμαι	α. 313	ἀρατῆρ	ibid.
ἀπομυνίω	ι. 426	ἀραβία, ἀραβος	δ. 504
ἀπομύργυμι, ἀπομύργυνμαι	β. 271	ἀραϊς	ι. 425
ἀπομυθίω	ι. 109	ἀραμαί	α. 35
ἀποπιάσσωσι	π. 86	ἀραρα	γ. 331
ἀποιέω	ibid.	ἀραρον	μ. 105
ἀποπιάμαι	α. 556	ἀραρῶς	γ. 331
ἀποπύμαι	ζ. 113	ἀράσσω, ἀράττω	α. 578, μ. 384
ἀποπύμαι, ἀποπύμαι	λ. 762	ι. 577.	
ἀποπύω	κ. 572	ἀργαλῆς	α. 588
ἀποπύω	ι. 446	Ἀργυφόντης	ζ. 103
ἀποπασίω	δ. 161	ἀργυρῶς, ἀργυρῶς	γ. 141
ἀποπασίμωσι	ζ. 71	ἀργυρῆρ, ἀργυρῆς, ἀργυρῆς, ἀργυρῆς	λ. 306, φ. 334
ἀπὸ πωτῆς ἀμαρτῶν	χ. 505	ἀργυρῆς	γ. 419
ἀποπασίμωσι	ξ. 101	ἀργυρῆς	ζ. 647, λ. 306
ἀπὸ πωτῆς	ψ. 882	ἀργυρῆς	ι. 535
ἀποπασίω	δ. 426	ἀργυρῆς	α. 49
ἀπὸ πωτῆς	μ. 11	ἀργυρῆς	ζ. 752
ἀπὸ πωτῆς, et ἀπὸ πωτῆς	ι. 105	ἀργυρῆς	ζ. 45
ἀπὸ πωτῆς	ι. 19	ἀργυρῆς	α. 537
ἀπὸ πωτῆς, ἀπὸ πωτῆς, ἀπὸ πωτῆς	ζ. 754	ἀργυρῆς	α. 37
ἀπὸ πωτῆς	ο. 556	ἀργυρῆς	ibid.
ἀπὸ πωτῆς	α. 520	ἀργυρῆς	φ. 621
ἀπὸ πωτῆς	ι. 567	ἀργυρῆς	ibid.
ἀπὸ πωτῆς	ζ. 96	ἀργυρῆς	σ. 521
ἀπὸ πωτῆς	α. 128, ι. 630	ἀργυρῆς	ς. 431, υ. 109
ἀπὸ πωτῆς	π. 398	ἀργυρῆς	ζ. 479
ἀπὸ πωτῆς	κ. 364	ἀργυρῆς	α. 260
ἀπὸ πωτῆς	α. 356	ἀργυρῆς	τ. 138
ἀπὸ πωτῆς	ι. 257	ἀργυρῆς	η. 203
ἀπὸ πωτῆς	η. 362	ἀργυρῆς	

αἰσθάνω, αἰσῶ, αἰσισσάμεθα	δ. 362	ἄρω	α. 13
αἰσῶ	α. 77	ἄρτιμος	ι. 51
αἰσῶφωτος	τ. 31	ἄρτιος	λ. 3
αἰσῶφιλος	β. 778	ἄρτιπῆς	χ. 281
αἰσῶθις	δ. 298	ἄρτιος	ι. 326, ξ. 92
αἰσῶμιος	σ. 435	ἄρτιπυς	ι. 501
αἰσῶν	α. 66	ἄρτινυ, ἄρτινυ, ἄρτινυμαι	β. 56
αἰσῶν	μ. 334	ἄρχικακος	ι. 62
ἄσπερα, ἀσπέρην	μ. 56	ἄρχιν	β. 345
ἄσπερ	β. 110, 479	ἄρχινυ	ι. 200
ἄσπερ	ξ. 130	ἄρχος	α. 114
ἄσπερ	ρ. 37	ἄρχω, ἄρχομαι	ibid.
ἄσπερ	π. 211	ἄρω	α. 136
ἄσπερ	η. 302	ἄρω	ibid.
ἄσπερ	λ. 248	ἄρωγῆ	δ. 408
ἄσπερ	β. 318	ἄρωγῆς	δ. 235
ἄσπερ	β. 124	ἄρω	α. 1
ἄσπερ	ξ. 477	ἄρω	ι. 289
ἄσπερ	α. 227	ἄσπαινος	ι. 576
ἄσπερ	β. 526	ἄσπαινος	α. 598
ἄσπερ	α. 69	ἄσπαινος	ι. 484
ἄσπερ	β. 381	ἄσπαινος	ibid.
ἄσπερ	ξ. 79	ἄσπαινος	ι. 585
ἄσπερ	ι. 1	ἄσπαινος	ξ. 461
ἄσπερ	α. 227	ἄσπαινος	φ. 321
ἄσπερ	σ. 54	ἄσπαινος	ibid.
ἄσπερ	α. 121	ἄσπαινος	τ. 68
ἄσπερ	β. 393	ἄσπαινος	γ. 388, ι. 438
ἄσπερ	σ. 487	ἄσπαινος	ι. 212
ἄσπερ	β. 384	ἄσπαινος	γ. 247
ἄσπερ	δ. 485	ἄσπαινος	ξ. 108
ἄσπερ	χ. 255	ἄσπαινος	γ. 293
ἄσπερ	β. 580	ἄσπαινος	ι. 118
ἄσπερ	α. 256	ἄσπαινος	ι. 303
ἄσπερ	ξ. 191	ἄσπαινος	δ. 32
ἄσπερ	μ. 385	ἄσπαινος	β. 456
ἄσπερ	α. 159	ἄσπαινος	λ. 753
ἄσπερ	ι. 576	ἄσπαινος	β. 554
ἄσπερ	ι. 353	ἄσπαινος	γ. 382, 554
ἄσπερ	β. 548	ἄσπαινος	α. 463
ἄσπερ	τ. 349	ἄσπαινος	ι. 512
ἄσπερ	ι. 37	ἄσπαινος	α. 553, δ. 412
ἄσπερ	η. 313	ἄσπαινος	α. 335
ἄσπερ	α. 66	ἄσπαινος	ibid.
ἄσπερ	α. 136	ἄσπαινος	γ. 149
ἄσπερ	η. 31	ἄσπαινος	

ἀοτιμότης, ἀοτιμότης	6. 342	Ἀτρεΐδης, Ἀτρεΐδης, Ἀτρεΐδης	α. 7
ἀοτιμοπῆ, ἀοτιμοπῆτης, ἀοτρεάπτω,		ἀοτρεάπτω	α. 316
ἀοτρεάπτω	α. 579, λ. 66	ἀοτρεάπτω	6. 200, α. 126
ἀοτρεάπτω	2. 44	ἀοτρεάπτω	3. 412
ἀοτρεάπτω	λ. 242	ἀοτρεάπτω	α. 27
ἀοτρεάπτω, Ἀοτρεάπτω	3. 75, 3. 551	ἀοτρεάπτω	ζ. 38
ἀοτρεάπτω	λ. 242	ἀοτρεάπτω	α. 458
ἀοτρεάπτω	ξ. 466, ψ. 88	ἀοτρεάπτω	ψ. 458
ἀοτρεάπτω	6. 332	ἀοτρεάπτω	6. 457
Ἀοτρεάπτω	ζ. 408	ἀοτρεάπτω	α. 491
ἀοτρεάπτω	α. 701	ἀοτρεάπτω	α. 202, α. 470
ἀοτρεάπτω	ι. 643, α. 767	ἀοτρεάπτω	α. 27
ἀοτρεάπτω, ἀοτρεάπτω	α. 141	ἀοτρεάπτω	α. 41
ἀοτρεάπτω	χ. 328	ἀοτρεάπτω	3. 433, ζ. 316
ἀοτρεάπτω, -άω, ἀοτρεάπτω	6. 293	ἀοτρεάπτω	α. 232
ἀοτρεάπτω	ι. 892, α. 219	ἀοτρεάπτω	α. 182
ἀοτρεάπτω	6. 169	ἀοτρεάπτω	α. 137
ἀοτρεάπτω	ζ. 400	ἀοτρεάπτω	α. 325
ἀοτρεάπτω	α. 27	ἀοτρεάπτω	3. 535
ἀοτρεάπτω, ἀοτρεάπτω	ibid.	ἀοτρεάπτω	α. 51
ἀοτρεάπτω	α. 412	ἀοτρεάπτω	α. 236, α. 135
ἀοτρεάπτω	α. 506, η. 333	ἀοτρεάπτω	α. 160
ἀοτρεάπτω, ἀοτρεάπτω	γ. 63	ἀοτρεάπτω	α. 258
ἀοτρεάπτω, ἀοτρεάπτω	2. 409	ἀοτρεάπτω	α. 490, λ. 258
ἀοτρεάπτω	ibid.	ἀοτρεάπτω	α. 81
ἀοτρεάπτω, ἀοτρεάπτω	ζ. 743, σ. 565	ἀοτρεάπτω	α. 27
ἀοτρεάπτω	α. 223	ἀοτρεάπτω	α. 117
ἀοτρεάπτω	α. 223, 412	ἀοτρεάπτω	ψ. 765
ἀοτρεάπτω	α. 332	ἀοτρεάπτω	α. 605
ἀοτρεάπτω	γ. 60	ἀοτρεάπτω	α. 117
ἀοτρεάπτω	α. 526	ἀοτρεάπτω	6. 700
ἀοτρεάπτω	λ. 704	ἀοτρεάπτω	6. 408
ἀοτρεάπτω	ibid.	ἀοτρεάπτω	3. 197
ἀοτρεάπτω, ἀοτρεάπτω	α. 51	ἀοτρεάπτω	α. 325
ἀοτρεάπτω, ἀοτρεάπτω	ζ. 285	ἀοτρεάπτω	α. 272
ἀοτρεάπτω	α. 412, ι. 500	ἀοτρεάπτω	α. 273, α. 192
ἀοτρεάπτω	α. 223	ἀοτρεάπτω	α. 428, α. 886
ἀοτρεάπτω	α. 166	ἀοτρεάπτω	ψ. 826
ἀοτρεάπτω	α. 11	ἀοτρεάπτω	α. 133, ξ. 18, ψ. 621
ἀοτρεάπτω	ι. 271, α. 27	ἀοτρεάπτω	α. 146
ἀοτρεάπτω	α. 414	ἀοτρεάπτω	α. 490
ἀοτρεάπτω	α. 227	ἀοτρεάπτω	α. 274
ἀοτρεάπτω	α. 388	ἀοτρεάπτω	α. 258
ἀοτρεάπτω	ζ. 742	ἀοτρεάπτω	ζ. 411
ἀοτρεάπτω	ibid.	ἀοτρεάπτω	γ. 215
ἀοτρεάπτω, ἀοτρεάπτω	6. 10	ἀοτρεάπτω	ζ. 60
ἀοτρεάπτω, ἀοτρεάπτω	6. 200	ἀοτρεάπτω	

ἄφαρ, ἀφάρτερος	α. 349	B.
ἀφασία	ζ. 695	
ἀφανερός	η. 235	Βάθη
ἀφάν, ἀφή, ἀφαίνω	ζ. 322	βάζω
ἄφρων, ἄφρων	α. 171	βαθύζωνος
ἀφίξω	α. 97	βαθύλυμος
ἀφιστάσι, ἀφίσταται	ξ. 132	βαθύς, βαθύτερος, βαθύνω
ἀφίτωρ	ι. 404	βαθύσχοιτος
ἄφθιτος	β. 46	βαίνω
ἀφίη, ἀφίημι	α. 25	βαλάνη
ἀφίης	α. 51	βάλλω
ἀφίπιαμαι	β. 71	βαν
ἄφλαστον	α. 717	βαμβαίνω
ἀφλουρός	α. 607	βάλαρον
ἀφρως	β. 570	βαρβαρέφρωνος
ἀφραλίζω	ψ. 26	βαρβιστός
ἀφραμεθύνω, ἀφραμεύω	β. 794	βάρεα
ἀφρώντω	ζ. 322	βαρύνω
ἀφραδία, ἀφραδίη, ἀφραδής	β. 368	βάρος
ἀφραδίας, ἀφραδής	γ. 436	βαρυστυνάχων
ἀφραίνω	β. 258	βασιλεύς
ἀφράτωρ	ι. 68	βασιλῆς
Ἄφραδία	β. 820	βασιλεὺς, βασιλῆς
ἀφρος, ἀφρύνω	λ. 282	βασιλεύματος
ἀφροσύνη	η. 110	βασιλεύματος
ἀφροσύνης, ἀφρύνω, ἀφρύνω	λ. 495	βάσκα, βάω
ἀφρύνω, ἀφρύνω	α. 172	βάσκα ἴδι
Ἀχαιίς	β. 235	βάτην
Ἀχαιοί	α. 2	βέβαια, βέβαιον, βέβαιος
ἀχαιεύς	ι. 389	βεβαίωσι
ἀχύνω, ἀχύνω	β. 694, ι. 869	βεβαίωται
ἀχθαίω, ἀχθος	α. 361	βεβαίωται
Ἀχιλλεύς	α. 1	βεβαίως
ἀχλὺς	ι. 127	βέβαια
ἄχνη	δ. 426, ι. 499	βεβαίωται
ἀχνημαί	α. 103	βεβλήται, βεβλήται, βεβλήται
ἄχος, ἀχύνω	α. 188	βεβλήται
ἀχρεῖον, ἀχρεῖος	β. 269	βεβλημένος
ἀχρεῖς, ἀχρεῖ	δ. 522	βεβλήθης, βεβλήθης
ἀχρεμιά, ἀχρεον	ι. 502	βίωμαί
ἄψ	α. 60	βίωω, βίω, βῶ
ἀψίς, ἀψίδης	ι. 488	βίωμαι
ἀψίβητος, ἀψίβητος	γ. 313	βίλος
ἄω	ι. 516	βίβος
ἄωτο	γ. 272	βίωμαί
ἄωτον, ἄωτον, ἄωτον, ἄωτος	ι. 657,	βίωται
α. 159, ι. 599		βῶ
		ι. 34

βῆ δι κατ'	α. 44	βυκίλιον	λ. 678
βηλός	α. 590, ο. 23	βυλιντῆς, βυλίνω	α. 530, ζ. 114
βήσομαι, βήσω, βήσομαι	α. 144, 220	βυλῆ	α. 5
βῆσι	α. 309	βυλφίρος	α. 144
βῆσσαι	γ. 34	βύλομαι	α. 67
βιάω, βιάωτο	λ. 467	βύλωμαι ἰγὼν	α. 116
βία, βίος, βιός	α. 48	βυλντῆς	π. 780
βιβάς	γ. 22	βυπλῆξ	ζ. 135
βιβάω, βίβωμι, βιβάσθω	ibid.	βῶς	α. 154, η. 238
βίωτος, βιότης, βίος, βιός	δ. 170	βυφονίω	η. 466
βιός	θ. 429	βυφίος	ibid.
βιότω, βίωμι, βιῶται	ibid.	βωπίς	α. 550
βλάπτω	ζ. 39	βραδὺς	θ. 104, ψ. 310
βλέπω, βλέπω, βλέσω	α. 120	βραδυντῆς	θ. 104
βλαίμην, βλάω, βλαίτω	ι. 288	βράσσω, βραδίω, βραδύτιος,	
βλαμιαίνω	θ. 337	βραδύτατος, βράδιος	κ. 226,
βλίφαρον	κ. 26	ψ. 310	
βλῆμενος, βλήτω, βλάω	δ. 211	βραχίλιον	μ. 389
βλήττω	ο. 678	βράχων	δ. 420
βληχερός	ι. 337	βρίγμα	ι. 586
βλοσυρός	η. 212, λ. 36	βρίφος	ψ. 266
βλοσυρῶπις	ibid.	βριχμὸς, βρίχων	ι. 586
βλοσυρῶπις	ι. 487	βριάρως, βριάω	α. 404
βλύζω	ι. 390	βριαρὸς, βρεῖ	λ. 375
βλυνθρός	β. 97	βρίζω, βρίθω	δ. 223
βωάω	μ. 22	βριόπυος	ι. 251
βωάγριον	ibid.	βρισόντων	ι. 839
βωάγριος	λ. 842	βριθὺς	ι. 91
βωάω	δ. 122	βρόμος	ζ. 396
βώιος, βίος	β. 408	βροντάω	θ. 133
βοῖ	ε. 481	βροντῆ	α. 354
βοάβω	ibid.	βρότιος	ζ. 482
βοάβης, βοάβιος	λ. 671	βροταλινγὸς	ι. 31
βοηλασία	ε. 58	βροτίος	ζ. 482
βόθρος	ι. 530	βροτὸς, βρότος, βροτόω	α. 271
βόμτος, βομῶμι	α. 231	βροτῆς	τ. 204
βορά	ι. 524	βρύχων, βρύω, βρύκω	ι. 393, ε. 264
βορέης	λ. 678	βυσσὸς, βύσσος	α. 80
βόσις	α. 155	βῶ	π. 853
βόων	σ. 521	βωμὸς	α. 440
βοτάνη	ι. 493	βῶν	η. 238
βοτρυδὴν, βοτρυς	β. 88	βῶς	ibid.
βύβρωσις	α. 532	βωσι	ibid.
βυβῶν	δ. 492	βῶς, accus. βωσι	ibid.
βυγαίος	ι. 824	βῶσαντι	κ. 463
βυκολίω, βυκόλος, βυκολία	ι. 313	βῶσας, βῶσομαι, βῶσισθαι	μ. 337
		βωστρίω	ibid.

βάτης, βατιάτιρες, βῆτις	α. 155	γερύσιος	δ. 259
βάτης, βατῆς	μ. 302	γέρων	α. 26
		γέρουρα	δ. 371
		γέρουρα	α. 357
		γῆ	α. 245
Γ.		γῆδιν, γῆθος, γῆδιόν, γῆθεμαι	α. 255
Γαῖα	α. 245	γῆθόντος, -σύνη	δ. 272
γαῖοχος, γαιῶχος	ι. 183	γῆμας	ι. 399
γαῖον, γαιῶνος	α. 405	γῆρας	α. 39
γάλα	Γ. 471, δ. 434	γῆρας, γέρων	δ. 437
γαλαθινός	δ. 434	γῆρομαι	α. 49
γάλας, γάλω	γ. 122	γυγιώσκω, γυγιώσκω	α. 199
γαμῶρις	ι. 474	γλάγος	Γ. 471
γαμίον, γάμος	γ. 40	γλακτόφαγος	ι. 6
γαμφηλαί, γαμφός, γαμφόντω	ν. 200	γλαυκιάω	α. 172
χῆς	ν. 265	γλαυκῶψ	α. 206
γαστήρ, γάτος	α. 9	γλαυκώπης, γλαυκῶπις	ibid.
γὰρ	δ. 531	γλάφω, γλαφυρός	Γ. 88
γαστήρ	α. 348	γληῖα	9. 163, ξ. 183, α. 193
γαστήρ	α. 81	γλήνη	9. 163, ξ. 183
γῆ	Γ. 866	γλυτὸς	ι. 66
γῆμα, γηγῆς	ι. 248	γλυκὺς	α. 4
γυγίμαι	ι. 485	γλυκὺς, γλυκός, γλύσσω	α. 249
γυγιώμεθα	ibid.	γλύσσω	ibid.
γυγιώμεν	9. 223	γλυφίς	δ. 123
γυγιώμα	α. 279	γλυφίσκη, γλυφίς	α. 249
γυγιώμα, γυγιώμαι	ι. 880	γυθῆς	ι. 671.
γυγιώμα	α. 598	γυθῆς, γυθῆς	α. 566, λ. 668
γυγιώμα	Γ. 215	γυθῆς	λ. 101
γυγιώμα	α. 598	γυθῆς	ι. 66
γυγιώμα	ibid.	γυθῆς, γυθῆς	Γ. 349
γυγιώμα	α. 250	γυθῆς	α. 199
γυγιώμα	ξ. 145	γυθῆς	γ. 174, η. 401
γυγιώμα	Γ. 857	γυθῆς	α. 302
γυγιώμα	δ. 371	γυθῆς, γυθῆς	ι. 634
γυγιώμα	ibid.	γυθῆς, γυθῆς	λ. 546
γυγιώμα	ibid.	γυθῆς, γυθῆς	α. 407
γυγιώμα	α. 49	γυθῆς, γυθῆς	ι. 156
γυγιώμα	Γ. 852	γυθῆς	ι. 258
γυγιώμα	9. 43	γυθῆς	α. 427, ι. 579
γυγιώμα	9. 371, λ. 416	γυθῆς	ι. 370
γυγιώμα	γ. 386, ξ. 87	γυθῆς	ι. 530
γυγιώμα	η. 321	γυθῆς, γυθῆς	ι. 570
γυγιώμα	α. 35	γυθῆς	ξ. 169
γυγιώμα	Γ. 460	γυθῆς, γυθῆς, γυθῆς.	γ. 386
γυγιώμα	γ. 170	γυθῆς	ι. 99
γυγιώμα	α. 26	γυθῆς	γ. 34.

γυνίω	3. 402	δάσιος	α. 189
γυμνός, γυμνός	μ. 389	δασάσκειτο	ι. 331
γυναικομαγής	ν. 769	δάσκιος	α. 273
γυναικός	α. 348	δασμός	α. 166
γυναιμανής	γ. 39, ν. 769	δασσάμενοι	ι. 331
γυνή	α. 348	δάσσαντο	α. 368
γυνή	δ. 237	δασύς, δάσος	γ. 369
γνώσι	α. 302	δατίομαι, -εῖντο	ι. 158
		δαφονίος	κ. 23
		δαφονίος	β. 308, κ. 23
Δ.		δωγμένος	β. 794, γ. 375
Δαίς	γ. 208	διδάσαι	α. 125
δαίω, δαίης	κ. 425	διδόντο, διδόμεν	κ. 475
δάξω, δάζομαι, δαίω	α. 125, ι. 158	διδίτο	ibid.
δαή	γ. 180	διδύμαι	α. 20
δαήμεναι, δαῖναι	γ. 208, ζ. 150	διδύχεται	μ. 147
δαίδαλος, δαιδάλειος	γ. 358	διδῆμι, διδῆα	β. 93
δαίειν γάμον	τ. 299	διδαμιν	α. 196
δαίζω, δαίω	ι. 158	διδίθι	α. 827
δαίμων, δαίμων	α. 222, 9. 166,	διδίττω, διδίσσομαι	β. 190
λ. 480		μ. 183	
δαίμόνιος	α. 557	διδμηκα, διδμημαι	β. 860
δαίνυμι	α. 467, ι. 70	διδμείσθαι	ι. 878, ζ. 183
δαίνυ	ibid.	διδμημένος	ζ. 245, κ. 2
δαίξαι	β. 416	διδωκα, διδωα	α. 33
δαίνυντο	α. 467	διδωπός	ψ. 679
δαίτουν, δαῖσάμενοι	β. 416	διδροκα	α. 88
δαίος	β. 24	διδρομα	β. 812
δαίς, δαίω, δαίτη, δαιτύς	α. 424,	διλον, διλον	κ. 466
κ. 217, ν. 286		διί	α. 135, 399
δαιτρός, δαιτρεύω, δαιτρὸν	δ. 266,	διίδωτο	ι. 224
λ. 687		διιδάτο	δ. 4
δαίτρων	β. 24	διιδήων	γ. 56
δάκει, δακύν	ι. 493	διίδια	α. 33
δάκρυ, δάκρυ	α. 42	διιδίθι	ξ. 342
δακρυχών	α. 357	διιδίμιν	η. 196
δακρυόεις, δακρυόης	ζ. 484	διιδίττομαι, διιδίσσομαι, διιδίζω,	β. 190
δακτυλος	α. 476	διιδίσκω	α. 553
δαλός, δαυλός	α. 156, ν. 320	διιδωκα	α. 33
δάμας	γ. 122	διιδω, διιδωκα	φ. 111
δαμάω, δαμνάω, δαμνάω	α. 61,	διιδιλήσας	φ. 111, 292
β. 860, λ. 98		διιδίλος,	α. 86
δάμν	3. 344	διικατόμαι	ι. 196
δάπιδον	γ. 48	διικαμένος	φ. 111
δάπτω, δαρθάπτω	ι. 858, φ. 394	διίλη, διίλης	α. 293
δαρθάτω	ξ. 163		
δαρθός, δαρθός	ψ. 169		
δάσασθαι, δασαίμεθα	ι. 331		

δῆμμα	ε. 683	δηλήμων	ω. 33
δῆμος	δ. 440	δημήτηρ	β. 696
δινύς	γ. 172	δήμιος, δήμια	ε. 250
δῦπτον	β. 381	δημοδόρος	α. 231
δυρῆς, διρῆς, διρῆ	α. 499	δημογέρον	γ. 149
δικα, δικατος	α. 53	δημος α. 231, β. 189, γ. 240,	
δικακίς	ι. 379	μ. 213	
δικῆς	β. 126	δημὸς	γ. 240
δικάχιλοι	ε. 860	δὴν, [δηναιδς, δῆνος α. 416, δ. 361,	
δικομαι	ο. 86	ι. 415	
δικτο	β. 420	δηῶν	δ. 416, λ. 71
δίμας, δίμω	α. 115, λ. 595	δήπερ	γ. 248
διμνιον	ω. 644	δήπυθιν	α. 178
δινδρήεις	γ. 152	δηριᾶν, δῆρις	μ. 421
δινδρον, δινδρειον	ibid.	δηρινθήτην	π. 756
δινδείλλω	ι. 180	δηρίω, δηρίζω, δηρίνομαι	μ. 421
διξία	β. 341	δηρὸς, δηρὸν	β. 298, ι. 415
διξίτιρος, διξιός	α. 500	δησῶσχιτο	ω. 15
διός, διυός, διυός	α. 49	δησω	α. 399
δίομαι, διί	α. 399	δηω	γ. 260
δικάζω	α. 470	διὰ	α. 72
δίπας	η. 480	διαδέκω	ξ. 344
δίρκω	α. 88	διαίδω, διαίσσεται	γ. 535
δίρμαι, δίρω	ξ. 117	διαίνω	γ. 30
διρμάτινος, διρτρων	ibid.	διακέρσαι, διακῆραι	γ. 8
δίρω, δίρας	α. 458	διακλάα	ε. 216
διρμῆς	α. 399	διακοσμέω, διακοσμηθεῖμαι	β. 126
διτή, διτὸς,	λ. 553	διακριδόν	μ. 103
διυόατο	β. 128	διακοσμοί	γ. 233
διυομαι	α. 135, 467	διάκτορος, διάκτωρ	β. 103
διῦτε, διύισκων	β. 471	διακρίνει	β. 387
διῦρο	α. 153	διακρίνω	ibid.
διυτάτος	τ. 56	διαμάω	γ. 359
διῦτι, διῦρο, διυρί	η. 350	διαμετρέω	γ. 315
διῦττον, διῦτιρος	α. 511	διαμπερίς, διαμπερίως	ε. 112
δίυν, διῦτε, διυεσκων	β. 471	διάνδιφα, δίχα, διχάζω	α. 189
δίχαται	μ. 147	διαπεράω, διαπράω, διαπρήσω,	
δίχθαι	α. 23	διαπρήσω α. 482, ι. 326	
δίχυνμαι	ι. 196	διαπραβείν	γ. 32
δίχομαι	α. 20	διὰ πρὸ	ε. 67
δίω	α. 399	διαπρυσίος	γ. 227
δηθύνω, δηθῶ, δὴν, δὴ	α. 6, 27, β. 435	διαβράϊω	λ. 78
δηῖος, δηῖοιο, δηῖοισι	β. 415	διαστήτην	α. 5
δηῖᾶν, δηῖζω	γ. 20	διατρέβω	δ. 42
δηῖῶν	δ. 416	διάτριχα	β. 655
δηῖᾶντες	λ. 153	διατρύφεις, διατρύπτω	γ. 363
δηλίω	α. 156	διδάσκω, διδασκῆναι	ε. 51

δίδη, διδήμι	λ. 105	διοπαλίζω	δ. 472
διδαίσθαι	τ. 269	διοφιδες, διόφες	ι. 15
διδυμάων, διδυμος	ι. 548	δοάσσωται, δοάσσιται	ν. 458
διδυμι	α. 96	δοαι	α. 16
διίδω	δ. 535	δοῖν, δαίξαν	α. 18
δίπνω	β. 207	δοιή	ι. 230
δίχην	ι. 100, λ. 253	δοῖα, δαίσι, δοῖα	α. 16, γ. 236
διηγεῖσθαι, διηγεῖς	η. 321	δοκῶ	ζ. 90
δίξημα, δίξημα, δίξημα, δίξω	δ. 88	δοκός	ρ. 743
δίξωξ	ι. 195	δοκῶν	δ. 340
διῦπιτής	ρ. 263	δολιχός	κ. 52
διῦπτημι	α. 6	δολιχός, δολιχόσκιος	γ. 346
δικάζω	α. 541	δολομήτης	γ. 201
δικασπύλος	α. 238	δολομήτης	α. 539
δικη	α. 541	δόλος, δολός, δόλιος	γ. 201
δικλῆς	μ. 455	δολοφραδής, δολοφροσύνη	ibid.
διονύκω	α. 12	δόμωμαι	α. 98
διονύω	ibid.	δόμος	γ. 322, μ. 301
διόνω	γ. 378	δομακῆα, δόμαξ, δονίω	κ. 467
δίση, δίσιος, διόνω	β. 752	δομακῆς	κ. 467, σ. 576
διήμις	β. 877	δοτίω	μ. 157
διοντός	γ. 391	δόρατος, δόρυος	α. 303
Διονυῖος	α. 337	δόρος, δερπῶν	η. 370
δίον, δίς	ι. 566	δόρατοι	β. 381
διοπιτής, διῦπιτής	ρ. 263	δόρυ, δόρυσσω, δαρός	α. 309
δίος	α. 7	δόρυ νήσι	γ. 62
δίος ἔνδοι	ν. 13	δόσαν	α. 162
διοτρεφής	α. 177	δόσαν	ι. 331
διπλάζω	γ. 126	δολιχόδωρος, δολιχός	β. 460
δίπλαξ	ibid.	δούλιος	ζ. 463
διπλοῖς	α. 230	δουπῶν	δ. 455
διπτυχός	α. 460	δῦπας	ibid.
δίσκος	β. 774	δούρατα	ι. 657
δίσιος	ι. 411	δουρητής	κ. 357
δίσιος	ibid.	δουρητής	ι. 343
διφάω	π. 749	δοχμῆς, δόχμιος	μ. 148
δίφρος, δίφροι, διφρά, διφράς	γ. 262	δράγμα, δράσσω, δράττω	λ. 69,
δίχθω	ι. 411	ν. 393	
δίχθαδίας	ibid.	δραγμαῖον, δράξ	λ. 69
δίψα	δ. 171	δραῖνω	κ. 96
δίω	ι. 566	δράκων	β. 308
δίωκω, -ίμαι, -ίμηναι	ι. 65	δρατῆς, δάρετος	ψ. 169
Διότη	α. 370	δραπάνη, δρεπάνων	σ. 551
Διόνυσος	ζ. 132	δριμύς	λ. 270
δμηθῶν	ι. 158	δρυμός, δρυμόν	λ. 118
δμητῆρ, δμητύρα	ξ. 259	δρύς, δρυτόμος	λ. 86
δμων, δμων, δμων, δμων	ζ. 325	δῦμι, δύνω, δύνω	α. 359

δύν'	ι. 845	ιδέσθην	ι. 543
δύναμαι, δυνήσται	α. 241	ιδέω	λ. 148
δυνήσμαι	ibid.	ιδέων	α. 303, α. 528
δυσαῖς	ι. 865	ἴδαν	ζ. 302, δ. 209
δυσάμμερος	χ. 428	ἴδαμος, ἱερόματος	η. 248
δυσπεριστοτόκεια	σ. 54	ἴδην	α. 610
δυσηλεγής	ν. 154	ἱγγυαλίζω	α. 353
δυσηχής	β. 686	ἱγγυθιν	η. 219
δυσθαλπής	ζ. 549	ἱγγυθι	ζ. 317
δύσκειν	θ. 271	ἱγίεσμαι, ἱγρομαι	ζ. 41
δυσκλιής	β. 115	ἱγυιέμην	α. 279
δύσκειν	θ. 271	ἱγυατα	λ. 176
δυσμενής	γ. 51	ἱγκίφαλοι	γ. 300
δύσμερος	χ. 428	ἱγκοίνεσα	α. 648
δύσπαρις	γ. 39	ἱγνικα, ἱγνιν	α. 199
δυσπύμφιλος	π. 749	ἱγρήγορθε, ἱγρηγόρεται	η. 371
δύστηνος	ζ. 127	ἱγρήγορθαι	κ. 67
δυσχέμερος	ζ. 749	ἱγρηγορετι	κ. 182
δυσώνυμος	μ. 116, ζ. 255	ἱγρίστω	λ. 550
δυσωρίω, δύσμερος	κ. 183	ἱγχιεία, ἱγχιή	α. 530
δύω, δύω, δύναν, δύσι	α. 16	ἱγχιλιν	φ. 203
δυωδικατος, δυοδικατος	α. 425	ἱγχιερίμερος	ζ. 692
δῶ	α. 18, 426	ἱγχιόπαλος	ζ. 191
δῶκεν, δῶσει, δοίην	α. 324	ἱγχιος	ibid.
δῶμα, δόμημα	α. 18, 426	ἱγχιόμπετα	α. 662
δῶμαιν, δῶμειν, δῶομαιν	η. 299	ἱγῶν, ἱγῶτη	α. 76
δωρετής	ι. 522	ιδάην	γ. 208
δῶρον	α. 213, δ. 109	ιδάμην	ζ. 860
δῶσι	α. 129	ιδανός	ξ. 172
δῶσι	α. 137	ἱδαρκεν, ἱδραρκεν	α. 88
δωτήνη	ι. 156	ἱδαρ	ι. 369
		ἱδασάμην	ι. 331
		ἱδδυσσι	α. 33
E.		ἱδιδμάτω	γ. 183
Ἔα	α. 381, 592	ἱδιδμηντο	ibid.
ἱάγη	γ. 367	ἱδιδισκαν, ἱδιδιμιν	ι. 790
ἱάδω, ἱάδον	α. 24, ι. 173	ἱδιδνα	ζ. 547
ἱάδι	ξ. 317	ἱδιδνός	ibid.
ἱάδως	ι. 173	ἱδιδνός	α. 468
ἱάλη	ι. 408	ἱδιδνός	χ. 495
ἱάλακα	ζ. 374	ἱδιδνός	δ. 345
ἱανός	γ. 385	ἱδιδνός	α. 146, ι. 382
ἱάξα	γ. 367, η. 270	ἱδιδνός	ibid.
ἱαρ	α. 476	ἱδιδνός	α. 533
ἱαρινός	ibid.	ἱδιδνός	α. 48
ἱασσι, ἱασι	ζ. 125	ἱδιδνός	ζ. 99, δ. 162
ἱαστα	α. 24	ἱδιδνός	ξ. 344
ἱασται	ζ. 137	ἱδιδνός	

ἰδραμαί	β. 812	ἰδος	β. 58, γ. 228
ἰδριάομαι	κ. 198	ἰδόμενος	β. 280
ἰδοῦν, ἰδῆν, ἰδισμα,	γ. 504	ἰδῶν, ἰδόν	α. 203
ἰδουκα	α. 96	ἰδουλον	ε. 449
ἰδισα, ἰδισα	γ. 382	ἰδῶς	α. 515
ἰσιπα	α. 64	ἰθαρ	ε. 337
ἰσιπον	α. 64, 104	ἰθι	α. 415
ἰσιπόμενος	β. 22	ἰπασ	α. 195
ἰσιπόμεν	ο. 413	ἰπας	σ. 520
ἰλδουρ, ἰλδομαι, ἰλδομαι	α. 41	ἰπαιλος	α. 263
ἰλμῖνοι	μ. 38	ἰπαι et ἰπαισι	α. 309
ἰλμω, ἰλμω	ibid.	ἰπαιμῆτρος	ψ. 264
ἰλμωθον	ε. 146	ἰπαιμῆτρος	χ. 349
ἰλμω	β. 617	ἰπαιστὶς	ω. 765
ἰλμω	λ. 53	ἰπαι, ἰπαιτην, ἰπαιτην, ἰπαιτον, ἰπαι-	
ἰλμω	κ. 23	κῶν	α. 104
ἰλμω	κ. 23, μ. 464	ἰλμωσῆτος	κ. 217
ἰλμω	α. 48	ἰλμωπῆτη, ἰλμωπῆτῶν	ibid.
ἰλμω	ibid.	ἰλμω, ἰλμω	η. 338
ἰλμω	ibid.	ἰλμωσις	ξ. 289
ἰλμωθον	α. 24	ἰλμωσις	λ. 270
ἰλμω	α. 393	ἰλμω	α. 317
ἰλμω	α. 56	ἰλμωσῆτος	ε. 49
ἰλμω	γ. 42	ἰλμωσῆτος	α. 202
ἰλμω	ibid.	ἰλμωσις	μ. 293
ἰλμωσῆτος	α. 553	ἰλμω, ἰλμω	σ. 401
ἰλμωσῆτος	β. 595	ἰλμωσις	ζ. 424
ἰλμω	α. 183	ἰλμωσῆτος, ἰλμω, ἰλμω	α. 317, ε. 463
ἰλμω	α. 114	ἰλμωσις	ε. 782
ἰλμω	α. 2	ἰλμω	α. 137
ἰλμω	β. 87, λ. 584	ἰλμωσῆτος, ἰλμωσῆτῶν	λ. 156, ν. 492
ἰλμω	α. 203	ἰλμω, -αμα	π. 641
ἰλμω	δ. 34	ἰλμω	β. 261
ἰλμω	δ. 483	ἰλμωσῆτος	φ. 281
ἰλμωσῆτος	ibid.	ἰλμω	η. 228
ἰλμω, ἰλμω	α. 275	ἰλμωσῆτος	α. 117
ἰλμωσῆτος	α. 476	ἰλμω, ἰλμω	α. 47
ἰλμωσῆτος, ἰλμω	λ. 125	ἰλμω	ε. 160
ἰλμωσῆτος, ἰλμω	β. 137, η. 61	ἰλμωσῆτος	σ. 400
ἰλμω	ο. 37	ἰλμω	α. 117
ἰλμω	ζ. 876	ἰλμωσῆτος	ε. 466
ἰλμω	ε. 369, γ. 504	ἰλμωσῆτος	ζ. 378
ἰλμω	τ. 108	ἰλμωσῆτος	β. 295, γ. 266
ἰλμω	π. 73	ἰλμω	α. 174
ἰλμω	α. 515	ἰλμωσῆτος	π. 260
ἰλμω	ibid.	ἰλμωσῆτος	β. 632
ἰλμω	ξ. 235	ἰλμωσῆτος	ibid.

ἴο	δ. 400	ἴητι	λ. 666
ἴπιρ	α. 81, γ. 25	ἴθισφατος	ι. 64
ἴποι, ἴπα	α. 64	ἱκαθαίρω	β. 153
ἴ ποτι	α. 39	ἱκατιδών	η. 21
ἴργω, ἴργυμι, ἴργω, ἴργο-		ἱκυλίω	ζ. 24
μαι	α. 283	ἱλαγχαν	α. 46
ἱρήνη	β. 797	ἱλαινθάνω, ἱλήθω, ἱλίλαβον	β. 600
ἱριον	γ. 387	ἱμυζίω, vel -άω	δ. 218
ἱρεκόμος	ibid.	ἱορίστατο	λ. 37
ἱρεπόκος	ι. 137	ἱπαγλα	ι. 423
ἱρίεται	α. 239	ἱπαγλος, ἱπлагος,	α. 146
ἱρύσασθαι	α. 216	ἱπαιφάσσω	ι. 803
ἱρύντο	μ. 454	ἱπύρσαι, ἱπύρθω	α. 19
ἱρύω	α. 141	ibid.	ibid.
ἱρύω	α. 435	ἱπιφυνῖαι	λ. 40
ἱς	α. 144	ἱπλήσσομαι	α. 146
ἱσα, ἴσσα	α. 311	ἱπλήσσω	ibid.
ἱσαίμεν	β. 215, α. 413	ἱποτίομαι, ἱποτάομαι	τ. 357
ἱσατο	ε. 518	ἱπρεπής	β. 481
ἱσεται	α. 547	ἱρηνα	α. 41
ἱσθα	κ. 450	ἱριγον	π. 470
ἱσκη	γ. 197, ι. 181, ω. 371	ἱτάδιος	κ. 134
ἱσκη	γ. 197	ἱτακα, ἱτάνον	α. 410, β. 662
ἱσος	α. 306	ἱτάμησι, ἱτίμων, ἱτίταμον	γ. 62
ἱσκειν	β. 328	ἱταμένος, ἱταμαι, ἱκτην, ἱκ-	
ἱσν	α. 71	ταν	γ. 375, κ. 526
ἱσωνπές	ο. 653	ἱκται, ἱκτα	α. 410, β. 662, κ. 526
ἱσθα	ι. 203	ἱκτῆσθαι, ἱκτῆμαι	ι. 402
ἱως	α. 193, γ. 291	ἱκτοβιν, ἱκτοβί, ἱκτός	η. 341
ἱῶσι	β. 132	ἱκ τοῖο	α. 492
ἱκαθιν	ι. 791	ἱκτος	β. 407
ἱκάς, ἱκαίργος	α. 75, 147	ἱκτοσθι, ἱκτοσθιν	η. 341
ἱκαστάτο, ἱκαστέρω	κ. 113	ἱκτυπι	ζ. 75
ἱκατος	α. 549	ἱκυρά	χ. 451
ἱκάτιρθιν, ἱκατίρωθιν, ἱκάτι-		ἱκυράς, ἱκυρή	γ. 172
ρος	γ. 340	ἱλάαν	ι. 366
ἱκατηβελίτης	α. 75	ἱλάϊνος	ι. 612
ἱκατόγχιρος	α. 402	ἱλαιον	β. 753, κ. 577
ἱκατόμβη	α. 65	ἱλακον	ι. 616
ἱκατόμβησιος	β. 450	ἱλάτινος	ζ. 289
ἱκατόν	β. 448	ἱλασαν	λ. 413
ἱκατογάμιν	ι. 248	ἱλαστής	σ. 543
ἱκάκαστο	β. 530	ἱλαστρίω	ibid.
ἱκηα	α. 40	ἱλάσσω, ἱλάττω	κ. 357
ἱκηβολία	ι. 54	ἱλασσα	ι. 57
ἱκηδόλος	α. 14, ι. 54	ἱλάσσασι	β. 199
ἱκηλος	ι. 759	ἱλάτη	ι. 560

ἐλατῆρ	α. 145	ἐμῶν	ζ. 437
ἐλαύνω, ἤλασα	α. 154, 409, υ. 269	ἐμὸς	α. 31
ἐλαφος	α. 225	ἐμῶν, ἐμῶν	β. 478
ἐλαφρὸς, ἐλαφρῶς	α. 112	ἐμῶν	β. 261
ἐλαχον	δ. 49	ἐμῶν	α. 836
ἐλας	α. 197, ζ. 35, υ. 280	ἐμῶν, ἐμῶν	κ. 361
ἐλαίρω, ἔλαος, ἐλαῶ	β. 27	ἐμῶν	α. 117
ἐλῆγγις, ἐλῆγγω, ἐλῆγγος	β. 235,	ἐμῶν	α. 277
ι. 518		ἐμῶν	α. 406
ἐλαίνω, ἔλαος	β. 314	ἐμῶν	β. 686
ἐλῆλκτο	λ. 39	ἐμῶν	κ. 50
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	α. 529	ἐμῶν	γ. 126
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	α. 497	ἐμῶν	ν. 141
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	α. 202	ἐμῶν	δ. 314
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	β. 776	ἐμῶν	α. 511
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	α. 215	ἐμῶν	δ. 84
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	ψ. 388	ἐμῶν	α. 191
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	δ. 141	ἐμῶν	β. 526
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	α. 409	ἐμῶν	α. 191, α. 43
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	δ. 135,	ἐμῶν	β. 353
α. 400		ἐμῶν	ζ. 519
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	α. 202	ἐμῶν	α. 5
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	α. 463	ἐμῶν	κ. 451
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	α. 98	ἐμῶν	ibid.
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	α. 317	ἐμῶν	α. 533
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	χ. 335	ἐμῶν	ibid.
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	ζ. 442	ἐμῶν	ν. 67
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	β. 723	ἐμῶν	ζ. 69
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	α. 193, β. 723	ἐμῶν	α. 191
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	ψ. 187	ἐμῶν	ν. 131
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	σ. 552	ἐμῶν	β. 629
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	δ. 483	ἐμῶν	ibid.
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	ν. 315	ἐμῶν	π. 71, φ. 283
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	α. 543	ἐμῶν	β. 713
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	α. 543, ν. 309	ἐμῶν	α. 230
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	λ. 413	ἐμῶν	ψ. 806
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	α. 4, α. 684	ἐμῶν	λ. 725
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	α. 137	ἐμῶν	σ. 584
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	φ. 504	ἐμῶν	α. 243
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	β. 720	ἐμῶν	ζ. 374
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	κ. 94	ἐμῶν	β. 363
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	λ. 354	ἐμῶν	ψ. 90
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	α. 117, α. 35	ἐμῶν	α. 94
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	α. 88	ἐμῶν	α. 174
ἐλῆλκτο, ἐλῆλκτο	ζ. 157	ἐμῶν	ζ. 258
		ἐμῶν	β. 602
		ἐμῶν	γ. 2

ἄνερθε, ἐνέρθε, ἄνερθε, ἐνέρθε, ἐνέρ-	ἄνερθε, ἐνέρθε	δ. 454
τις	β. 150, η. 212	τ. 385
ἄνερθε	η. 211	ζ. 496
ἐνέρθε	ι. 898	ω. 163
ἐνέρθε	ξ. 130	ε. 720
ἐνέρθε	ρ. 670	β. 651
ἐνέρθε	α. 592	β. 56
ἐνέρθε	ρ. 204, 670	ρ. 435
ἐνέρθε	α. 13	ibid.
ἐνέρθε	ε. 43	α. 598
ἐνέρθε	α. 22	β. 407
ἐνέρθε	α. 609	ε. 161
ἐνέρθε	α. 170	α. 597
ἐνέρθε	β. 155	β. 227
ἐνέρθε	δ. 58	α. 129
ἐνέρθε	ζ. 326	ε. 91
ἐνέρθε, ἐνέρθε	δ. 410	ibid.
ἐνέρθε	α. 30	ρ. 370
ἐνέρθε	β. 134	ε. 376
ἐνέρθε	ι. 696	ε. 763
ἐνέρθε	ρ. 408	ζ. 60
ἐνέρθε	δ. 402	ρ. 20
ἐνέρθε	ρ. 235	β. 600
ἐνέρθε	ρ. 437	ζ. 158
ἐνέρθε, ἐνέρθε, ἐνέρθε	β. 80, 245	α. 447
ἐνέρθε	χ. 497	η. 146
ἐνέρθε, ἐνέρθε	σ. 400	α. 19
ἐνέρθε	β. 295	α. 235
ἐνέρθε	β. 95	ψ. 266
ἐνέρθε	ζ. 236	ι. 106
ἐνέρθε	ι. 466	β. 587
ἐνέρθε	ι. 860	μ. 295
ἐνέρθε	ibid.	α. 447
ἐνέρθε	ε. 894	α. 6
ἐνέρθε	σ. 351	α. 47
ἐνέρθε	α. 53	α. 119
ἐνέρθε	γ. 2	λ. 761
ἐνέρθε, ἐνέρθε	ψ. 147	α. 147, 272
ἐνέρθε, ἐνέρθε	β. 632	α. 83
ἐνέρθε, ἐνέρθε	η. 455	γ. 376
ἐνέρθε	ibid.	β. 148
ἐνέρθε	φ. 122	ι. 488
ἐνέρθε, ἐνέρθε	γ. 339	β. 146
ἐνέρθε	ι. 507	ε. 457
ἐνέρθε	α. 277	α. 335
ἐνέρθε	α. 468	ρ. 135
ἐνέρθε	α. 432	μ. 258

ἐπαμείβω, ἐπαμείβομαι	ζ. 839	ἐπιβάλλομαι	ζ. 69
ἐπαυθῶ	β. 219	ἐπιβλήσ	α. 453
ἐπαύστημι	β. 85	ἐπιβλέω	α. 91
ἐπάπτυνα	δ. 200	ἐπιδρωσόμεθα	α. 463
ἐπαρῶ	ι. 456	ἐπαργάφω	δ. 139
ἐπαράσσω	α. 456	ἐπαργάζομαι	δ. 139, φ. 166
ἐπαυθῶ	β. 868	ἐπιδωκῶ, ἐπιδύω	α. 476
ἐπάρω	ξ. 167	ἐπιδύομαι, ἐπιδύομαι	α. 636
ἐπαυθῶ	α. 383	ἐπιδύομαι, ἐπιδύομαι	ι. 64
ἐπαυθῶ, ἐπαυθῶ, ἐπαυθῶ-	α. 410, λ. 891	ἐπιδύομαι	γ. 378
μαι		ἐπιδύομαι	α. 475
ἐπαυθῶ	ψ. 340	ἐπιδύομαι	ibid.
ἐπύ	α. 57	ἐπιδύομαι, ἐπιδύομαι	ζ. 434
ἐπύ	β. 354	ἐπιδύομαι	α. 263
ἐπύ	ibid.	ἐπιδύομαι	α. 545
ἐπύ	α. 156, γ. 211	ἐπιδύομαι	α. 892
ἐπύ	α. 29, λ. 367	ἐπιδύομαι	γ. 262
ἐπύ	α. 246	ἐπιδύομαι	α. 150
ἐπύ	α. 35	ἐπιδύομαι	α. 543
ἐπύ	α. 354	ἐπιδύομαι	α. 468
ἐπύ	α. 525	ἐπιδύομαι	α. 571
ἐπύ	β. 417	ἐπιδύομαι	ibid.
ἐπύ	γ. 457	ἐπιδύομαι	ibid.
ἐπύ	β. 219	ἐπιδύομαι	α. 512
ἐπύ	ι. 302	ἐπιδύομαι	α. 225
ἐπύ	γ. 442	ἐπιδύομαι	β. 341
ἐπύ	ξ. 55	ἐπιδύομαι	δ. 163
ἐπύ	η. 268	ἐπιδύομαι	γ. 409
ἐπύ	α. 534	ἐπιδύομαι	α. 175
ἐπύ	α. 528	ἐπιδύομαι	η. 138
ἐπύ	α. 245	ἐπιδύομαι	α. 506
ἐπύ	β. 275	ἐπιδύομαι	β. 850
ἐπύ	ι. 884	ἐπιδύομαι	γ. 281
ἐπύ	α. 22	ἐπιδύομαι	η. 138
ἐπύ	ζ. 12	ἐπιδύομαι	γ. 281
ἐπύ	ι. 485	ἐπιδύομαι	α. 525
ἐπύ	μ. 456	ἐπιδύομαι	β. 130
ἐπύ	α. 168	ἐπιδύομαι	γ. 12
ἐπύ	β. 219	ἐπιδύομαι	γ. 599
ἐπύ	ι. 228	ἐπιδύομαι	ζ. 160
ἐπύ	μ. 54	ἐπιδύομαι	α. 748
ἐπύ	ξ. 167	ἐπιδύομαι	δ. 189, γ. 445
ἐπύ	α. 211	ἐπιδύομαι	α. 147
ἐπύ	α. 12, 514	ἐπιδύομαι	ibid.
ἐπύ	η. 15	ἐπιδύομαι	β. 225
ἐπύ	ibid.	ἐπιδύομαι	ibid.
ἐπύ	γ. 129	ἐπιδύομαι	λ. 515

ἐπιμύσσω, ἐπιμύττω	δ. 20	ἐπόπτομαι	ι. 167
ἐπινεφρίδιος	φ. 204	ἐπορούω	ι. 793
ἐπινήω, ἐπινήω, ἐπινήω	η. 428	ἐπος	α. 77
ἐπινύσσω	ξ. 249	ἐποτρένω	ζ. 79
ἐπίξυλος	μ. 422	ἐπόψιος	γ. 42
ἐπόπτομαι	ι. 167	ἔπτα	β. 719
ἐπίορκος	κ. 332	ἐπτασθέιος	η. 221
ἐπίορκα, ἐπίορκος, ἐπίορκα	ibid.	ἔπτην	β. 71
ἐπιπλήσσω	κ. 351	ἐπτάπυλος	δ. 406
ἐπιπλώμι, ἐπιπλώω	ψ. 579	ἔπω	α. 64, 166
ἐπιπλώω	γ. 47	ἔπω	α. 166, ζ. 321
ἐπιπλώω	ζ. 291	ἐπώνυμος	ι. 558
ἐπιπλώω	δ. 231	ἐπώχαιτο, ἐπώχαιτο	μ. 340
ἐπιπρώμιεν	δ. 94	ἔραζε	μ. 156
ἐπιπρώμιεν	λ. 627	ἔραμαι	γ. 446
ἐπιπρώμιεν	δ. 94	ἔρανος, ἔρανος	ι. 525
ἐπιπλώομαι	γ. 197	ἔρατινός	β. 532
ἐπιπλώομαι	ω. 456	ἔρατιζω	λ. 550
ἐπιπλώομαι	δ. 390	ἔραω	α. 468
ἐπιπλώομαι	ε. 136	ἔργον	α. 115
ἐπίρροθος	κ. 38	ἔρδω	α. 315
ἐπισκύνιον	β. 359	ἔρδω	γ. 589
ἐπίσκοπος	ε. 725	ἔρεβινθος	ι. 568
ἐπίσκοπη, ἐπίσκοπῶ	β. 611	ἔρεβινθοφιν	γ. 192
ἐπίσωτρον	κ. 267	ἔρεβινθος, ἔρεβινθος, ἔρεβινθος, ἔρεβινθος	α. 518,
ἐπιστάμεινος	δ. 232	β. 109	
ἐπισταμίνης	φ. 20	ἔρεβινθος	γ. 358, λ. 235
ἐπιστεφής	γ. 331	ἔρεβινθος	γ. 441
ἐπιστροφαδην	λ. 667	ἔρεβινθος	λ. 610
ἐπισφύριον	ε. 808	ἔρεβινθος, ἔρεβινθος	α. 62
ἐπισφύριον	α. 295	ἔρεβινθος	δ. 462
ἐπισφύριον	α. 142	ἔρεβινθος, ἔρεβινθος, ἔρεβινθος	δ. 167,
ἐπισφύριον	ibid.	ι. 568	
ἐπισφύριον	β. 25, ι. 750	ἔρεβινθος	β. 776
ἐπισφύριον	γ. 213	ἔρεβινθος	ζ. 15
ἐπισφύριον	κ. 127	ἔρεβινθος, ἔρεβινθος, ἔρεβινθος	α. 142
ἐπισφύριον	ibid.	ἔρεβινθος, ἔρεβινθος, ἔρεβινθος	α. 620, σ. 580
ἐπισφύριον	α. 265	ἔρεβινθος	σ. 321
ἐπισφύριον	π. 352	ἔρεβινθος	α. 38
ἐπισφύριον	χ. 280	ἔρεβινθος	ψ. 317
ἐπισφύριον	ι. 54	ἔρεβινθος	ibid.
ἐπισφύριον	δ. 449	ἔρεβινθος	ι. 140
ἐπισφύριον	ibid.	ἔρεβινθος	ψ. 287
ἐπισφύριον	α. 89	ἔρεβινθος	γ. 350
ἐπισφύριον	α. 31, 50	ἔρεβινθος	β. 99
ἐπισφύριον	η. 266	ἔρεβινθος	β. 185
ἐπισφύριον		ἔρεβινθος	α. 192

ἐρεμύχην	κ. 305	ἐρύκω	γ. 113, ι. 262
ἐρεμώλαξ	α. 155	ἐρυμα	δ. 137
ἐρίγδυσπος, ἐρίδυσπος	ι. 672	ἐρυμαι, ἐρυσθαι	μ. 454
ἐριγένεια	α. 476	ἐρυσίπολις	ζ. 305
ἐριδαιίνω	α. 573	ἐρύσσομαι, ἐρύσσειν	α. 140
ἐριδίω, ἐριδδίω	ψ. 792	ἐρύω	α. 140, γ. 113
ἐριδμῖναι	π. 260	ἐρχατο	ε. 354
ἐρίζω	α. 6	ἐρχομαι	α. 12
ἐρίης, ἐρίηρος, ἐρίηρις, ἐρίηρας	γ. 47, ψ. 6	ἐρωγὰς	κ. 274
ἐπιθηλής	ι. 90	ἐρῶδις	ibid.
ἐπίθος	σ. 550	ἐρώω	α. 302, ι. 57, 776
ἐρικυδής	γ. 65	ἐρώη, ἐρίω	γ. 62
ἐρινὺς	ζ. 433	ἐρας	α. 468
ἐριννύειν	ι. 454	ἐς	α. 100
ἐριννύς	ibid.	ἐς τι	ι. 465
ἐριώτης	υ. 34	ἔσαν	α. 321, β. 311
ἐριώτιος	ibid.	ἔσονται, ἔσονται	β. 135
ἐριπών	δ. 462	ἔσθριον	γ. 450
ἐρις, ἐριθίζω	α. 32, λ. 3.	ἔσθάντης	κ. 573
ἐρίτιμος	β. 447	ἔσθῃ	ι. 467
ἐριφός	π. 352	ἔσῳται	γ. 317
ἐρικης	α. 283	ἔσται	α. 211
ἐρμα	α. 485, ξ. 182	ἔσται	α. 173
Ἐρμαίος, Ἐρμῆς	β. 104	ἔσται	μ. 470
ἔρνος	ε. 53	ἔσθῳ	β. 314
ἔρξω	α. 147	ἔσθλός	α. 107
ἔρογα	ibid.	ἔστυάδαται	μ. 431
ἔρομαι	α. 519	ἔστυδαντο	α. 486
ἔρος	α. 468	ἔσταν	ζ. 19
ἔρωύζω	ψ. 225	ἔσταςσιν	ε. 564
ἔρπω	ε. 447	ἔσπείρις, ἔσπειρος	φ. 560
ἔρράγην, ἔρραγον	θ. 554	ἔσπομα	α. 158
ἔρρειν	ζ. 348	ἔσπω	β. 484
ἔρραδαται, ἔρραδατο, ἔρρασαι	μ. 431	ἔσπῳται	γ. 317
ἔρράθην	α. 249	ἔσταν	ι. 148
ἔρρίγα	γ. 354	ἔσσι	α. 176
ἔρρων	ζ. 348	ἔσσο	γ. 57
ἔρρώσαστο	α. 617	ἔσσύμηναι	κ. 305
ἔρσα	ζ. 348	ἔσσύμηνος	α. 70
ἔρση, ἔρση	ibid.	ἔσσυμαι	α. 173.
ἔρσηις	ibid.	ἔσσυμίνης	γ. 86, ψ. 56
ἔρση	ibid.	ἔσσω, ἔσσω, ἔσσαι	α. 311
ἔρύγμηλος, ἔρύγμηλος	σ. 580	ἔσαι, ἔσαι, ἔσαι, ἔσαι	β. 170
ἔρυθαίτω, ἔρυθαίνω	κ. 484	ἔσαι	α. 136. δ. 373
ἔρυθρός, ἔρυθρος	ι. 365	ἔσαι	ι. 196
ἔρυκανάω, ἔρυκανάω, ἔρυκανάω	ι. 262	ἔσαι	ξ. 132
ἔρυκακω		ἔσαι	ibid.

ἰγάμμαι	ι. 196	ἰσάκῃς	ι. 468
ἱεαν	α. 535	ἰσῶντος	α. 429
ἱεατέ	β. 170	ἰσχυροῦς	λ. 427
ἱεῖσι	ξ. 132	ἰσῆς	χ. 318
ἱεὺλα	α. 484	ἰσθροῦς	θ. 561
ἱεῖ	α. 211, ζ. 266	ἰσλαία	ς. 285
ἱεῖα	ς. 124, ι. 63	ἰσσημῆς	α. 17
ἱεχόντο	β. 92	ἰσσηλος	α. 552
ἱεφάκτο	ς. 52	ἰσσημος	α. 36
ἱεσε	α. 272	ἰσσιζῶ, ἰσσιτισμῆς	β. 501, ι. 129
ἱεχαίνωσα, ἱεχαίνεις, ἱεχα-		ἰσσιτις	ibid.
τάω	β. 508	ἰσσις	ξ. 98
ἱεχατή, ἱεχατος	ι. 480	ἰσλαί	τ. 26
ἱεχάρα, ἱεχάραμι, ἱεχαρίφιν	κ. 418	ἰσλαρα	ψ. 481
ἱεχάρα, ἱεχον	α. 14	ἰσμελῖα, ἰσμελῖα, ἰσμελῖας	δ. 47
ἱεχαγο	α. 590	ἰσνάζω, ἰσνάω	β. 821
ἱεχαίρω	ν. 456	ἰσναίμενος	α. 163
ἱεχαίρω, ἱεχαίρομαι	ibid.	ἰσθή	α. 436, ζ. 25. λ. 115
ἱεχαρος, ἱεχαίρος	α. 179, ι. 2	ἰσθῆς	χ. 44
ἱεχαι	α. 36	ἰσθιστος	β. 390
ἱεχαιον	α. 202	ἰσθῆς	ibid.
ἱεχαιον, ἱεχαιον	α. 459	ἰσθῆς, ἰσθῆς	γ. 382
ἱεχῆς, ἱεχῆς	ς. 300	ἰσθῆς	ψ. 33
ἱεχελῆς	η. 26	ἰσθῆς	φ. 23
ἱεχῆς, ἱεχῆσιν, ἱεχῆθι, ἱε-		ἰσκατίρεος, ἰσκάτης, ἰσκάτης	ζ. 292
χῆσι	α. 247, ι. 343, θ. 308	ἰσκαπλος	ι. 424
ἱεχῆστο	ς. 643	ἰσκαπτος	β. 661
ἱεχῆλα	ibid.	ἰσκαπαμίθης	ζ. 382
ἱεχῆχато	λ. 807	ἰσκαπῆς	β. 450
ἱεχῆχο	ι. 78	ἰσκαπῆς, ἰσκαπῆς	ι. 362
ἱεχῆ	η. 469	ἰσκαπαμος	ζ. 382
ἱεχῆς	ζ. 239	ἰσκαπμος	δ. 248
ἱεχῆμος, ἱεχῆμον	α. 578	ἰσκαπλος	ι. 551
ἱεχῆ	α. 96	ἰσκαπῆς	λ. 251
ἱεχῆθι, ἱεχῆθι	α. 584	ἰσκαπῆς	β. 145
ἱεχῆ	α. 533	ἰσκαπῆς	ζ. 34
ἱεχῆγοι, ἱεχῆγοι, ἱεχῆγοι,		ἰσκαπῆς, ἰσκαπῆς	ibid.
ἱεχῆγοι	α. 530	ἰσκαπῆς, ἰσκαπῆς, ἰσκαπῆς	α. 329
ἱεχῆζω, ἱεχῆμος	α. 118	ἰσκαπῆς	ς. 12
ἱεχῆμος	ξ. 53	ἰσκαπῆς, ἰσκαπῆς	α. 102
ἱεχῆφοι	α. 251	ἰσκαπῆς	κ. 292
ἱεχῆμος	α. 558	ἰσκαπῆς	η. 455
ἱεχῆσις	γ. 368	ἰσκαπῆς	β. 408
ἱε	α. 19	ἰσκαπῆς	α. 497
ἱεαδῆς	ξ. 317	ἰσκαπῆς	ν. 65
ἱεαδῆς	α. 447	ἰσκαπῆς	ν. 31
ἱεαδῆς	ς. 1	ἰσκαπῆς	α. 393
ἱεαδῆς	α. 610	ἰσκαπῆς, ἰσκαπῆς	β. 170

ἄσπλαγχος	α. 463	ἴφουρον	μ. 162
αὐτοκθής	σ. 374	ἴχμαδι	δ. 461
αὐτίφανος	τ. 99	ἴχιν	ι. 209
αὐτρεφής	α. 462	ἱεπιστοκῆς	α. 51
ἄυτρεφής	ibid.	ἱχουσα, ἱχισα, ἱχισα	β. 670
αὐτί	α. 242	ἱχίφρον	ι. 341
αὐτίχιος	α. 129	ἱχθαίρων	ι. 452
αὐτρεχμολος	δ. 438, υ. 496	ἱχθηδοπός, ἱχθοδοπίω	α. 517
αὐτροχος, αὐτροχος	δ. 438	ἱχθός, ἱχθίον, ἱχθίτος, ἱχθός	α. 176
αὐφηνος, αὐφηνίω	α. 22, ι. 171	ἱχμα	μ. 260
αὐφροίνω, αὐφρων, αὐφραίω	α. 73,	ἱχον	α. 27
γ. 246		ἱχρη	α. 216
αὐφρανήν	ε. 688	ἱχυμένη, ἱχυντο	μ. 470
αὐφύς	δ. 147	ἱχων, α. 14, β. 98, ι. 829, η. 217,	
αὐχτακισθαι	ζ. 269	κ. 264, υ. 27	
αὐχταόμαι	ibid.	ἰάπειν	β. 58
αὐχμαί, αὐχά	α. 48	ἰάλπυν	β. 58, τ. 327
αὐχος	η. 81	ἰάμιν	τ. 402
αὐχυνλή	α. 65	ἰάν	α. 70
αὐων, αὐων	ι. 464	ἰαντοχίω	δ. 3
αὐωδής	γ. 382	ἰάργιν	β. 58
ἱφάλος	β. 538	ἰάρακα	α. 104
ἱφάμην	α. 33, ι. 190	ἱας	α. 193, γ. 291
ἱφών	γ. 161, ζ. 108	ἱασα, ἱασμαι	α. 220, π. 410
ἱφάπτομαι, ἱφῆπται	β. 15	ἱασι	ι. 140
ἱφίξω	ι. 455	ἱασφίρος	ψ. 226
ἱφαιμός	α. 140		
ἱφαιμάειν	ζ. 373		
ἱφίω	α. 566	Ζαή	μ. 157
ἱφίσσαι, ἱφιστάμενος	ι. 455	ζάθιος	α. 38
ἱφίσσασθαι	ibid.	ζάκοτος	γ. 220
ἱφίστιος	β. 124	Ζάω, Ζανός	α. 5
ἱφισμή, ἱφίμει, ἱφισμίνω	α. 494	ζατρεφής	α. 223
ἱφίρως	β. 198	ζαφιλής	ι. 519
ἱφισσύνη	ε. 697	ζαφληγής	φ. 465
ἱφισ	β. 318	ζαχεριῆς, ζαχεριῆς	ι. 525
ἱφῆπται, ἱφῆμαι	η. 402	ζαχεριῆς	μ. 347
ἱφισθα	α. 397	ζάω	α. 87
ἱφισμαι	ψ. 82	ζείδαρος	β. 548
ἱφθῆν	η. 144	ζεύγυνω, ζεύγυναι, ζεύξω	γ. 260
ἱφλάτω	α. 251	ζεύχως	σ. 543
ἱφιλάνω	κ. 26	Ζεύς	α. 4
ἱφίλωτο	ι. 61	Ζίφυρος	β. 147
ἱφίτμαι	β. 611, κ. 124	Ζιφυρίη	ibid.
ἱφουράω	γ. 165	ζέω	σ. 348
ἱφουρέζω	ι. 368	ζῆν	α. 88
ἱφύπτει	ι. 213	Ζήν, Ζηνός	α. 5

Ζίφος	μ. 240	ἡθῆς	ζ. 518
Ζυγός	β. 293	ἡθῆ"	δ. 412
Ζυγάριον	σ. 407	ἡθῆος	δ. 474
Ζυγρίον	ε. 698, σ. 407	ἡθῆος	ζ. 511
Ζῶμα	δ. 186	ἡθος	ibid.
Ζόντυμι	α. 429	ἡία	α. 46
Ζῶς	β. 699	ἡίθιος	δ. 474
Ζῶς	ε. 887	ἡῖζαν	ε. 657
Ζωρός, Ζωρότρεος	ι. 203	ἡίθις	ε. 36
Ζωτήρ	δ. 132	ἡίοι	ν. 103
Ζῶν	π. 14	ἡῖος	α. 865
		ἡίσαν	κ. 197
		ἡίχθην	γ. 368
		ἡῖων	β. 92

H.

Ἡ, ἡ, ἥ, ἦ, ἦ, ἦ	α. 63, 260	ἦκα	γ. 155
ἦα, ἦς, ἦ	α. 381, 593	ἦκα	α. 195
ἦαις	β. 381	ἦκαλός	κ. 422
ἦάα, ἦάσκα, ἦάσκα, ἦά	ε. 550	ἦκίτος	ζ. 94, ψ. 531
ἦγαγον	α. 99	ἦκακα	α. 547
ἦγάθιος	α. 252	ἦλακάτη, ἦλάκατος, ἦλακάτη	ζ. 491
ἦγέθεν	α. 57	ἦλαμαι	δ. 135
ἦγερκα, ἦγορε	κ. 371	ἦλασα	α. 154, ε. 77
ἦγην	γ. 367	ἦλάσκα	β. 470
ἦγμῶν	β. 79	ἦλίκτωρ, ἦλεκτρος	ζ. 513
ἦγίμαι, ἦγίσομαι	α. 71	ἦλινκα, ἦλινάμην	ν. 184
ἦγντῆρ, ἦγντῆρ	β. 79	ἦλήλατο	κ. 400
ἦγν, ἦγαγον	α. 346	ἦλίκατος	ε. 273
ἦδα	ι. 173	ἦλίθα	λ. 676
ἦδι	α. 77	ἦλιτόμενος	τ. 118
ἦδια, ἦδη	β. 409	ἦλιος	α. 474
ἦδι, ἦδη	α. 70, γ. 184	ἦλος	ο. 128
ἦδον	α. 1	ἦλος	α. 246
ἦδος, ἦδύς, ἦδος	α. 575	ἦλυθα	α. 202
ἦδυπῆς, ἦδύς,	α. 248	ἦλυθοι, ἦλθον	α. 12
ἦ	α. 260	ἦλυξα	ε. 253
ἦάθης,	χ. 280	ἦλυνκα	β. 374
ἦαικα	κ. 484	ἦλων	ibid.
ἦλῖος	α. 474	ἦμαι	α. 134
ἦον	α. 381	ἦμαθῆς	β. 70
ἦος	α. 393	ἦμαρτο, ἦμῶροτο	ε. 287
ἦπερ	α. 260	ἦμαρ, ἦμαρ	α. 53, 471, 590
ἦρεομαι	β. 449	ἦμάτιος	ι. 72
ἦρενος	α. 476	ἦμῖν	α. 77
ἦρευδῆς	ε. 770	ἦμεν, ἦμες	α. 117
ἦρεῖς	ν. 13	ἦμέτιος	α. 30
ἦρεφῶτις, ἦρεφῶιτος	ι. 567	ἦμόνος	β. 852
ἦν	ε. 355	ἦμιπίλεκον	ψ. 851

ἡμιστιλῆς, ἡμισυς	β. 701	ἡσυχίος	φ. 598
ἡμεραι	β. 15	ἡσιν	α. 195
ἡμεος	α. 474.	ἡτι	ι. 885
ἡμύνω	β. 148	ἡτην	ι. 358.
ἡμῶν	ψ. 886	ἡται	α. 68
ἡν, ἡν, ἡν	α. 211, η. 39	ἡτορ	α. 188
ἡνέοχα, ἡνέχθην, ἡνεγκα, ἡνεγ- πον, ἡνεγμαι	α. 12	ἡυδα	α. 92
ἡνέκωντο, ἡνέγκωντο	ι. 127	ἡυκαμος	α. 36
ἡνμος, ἡνεμόεις	β. 606	ἡυς	α. 393
ἡνις	ζ. 94	ἡυτη	α. 242, 359
ἡνίον, ἡνία, ἡνίοχος	γ. 261	ἡφα, ἡφοι, ἡφθην	β. 15
ἡνωχίους, -ῆς, -εύω, -ος	ι. 231, 505	ἡφαιτος	α. 569, ι. 464
ἡνίκαπε, ἡνιπι	β. 245	ἡχίμς, ἡχος, ἡχίω	α. 157
ἡνορέα, ἡνορέη	δ. 303	ἡχλ	β. 209
ἡνυψ	π. 408	ἡχι, ἡπιε	α. 606
ἡνωγα, ἡνωγον, ἡνώγυν	α. 313	ἡώς, ἡῶθι	α. 476, λ. 50, φ. 156
ἡοῖος	δ. 530	ἡῶθι	η. 372
ἡπαρ	λ. 578		Θ.
ἡπιδανός	δ. 104		
ἡπιτρος	α. 484	Θαάσση	ι. 194
ἡπιρ	ι. 310	Θαιρός	μ. 459
ἡπιροπυτής, ἡπιροπύω	γ. 39	Θακίω, Θακύνω	ι. 194
ἡπιος, ἡπιος	λ. 218	Θάλαμος	ψ. 141
ἡπιδανός	δ. 218, ζ. 251	Θάλασσα	α. 34
ἡπε	ζ. 436	Θαλίω	ι. 463
ἡπύτης	η. 384	Θάλιος	η. 475
ἡπύω	ibid.	Θαλιρδς	β. 266, ζ. 430
ἡρα	ι. 43	Θαλίω, Θαλίω	ι. 143
ἡραῶθ	α. 35	Θάλλω, Θαλίω	α. 235
ἡραρι	δ. 110	Θάλος	γ. 142
ἡρασάμην	ξ. 317	Θάλπω, Θαλπίων, Θαλπίος	ζ. 412
ἡρε	δ. 460	Θαλπωρῆ	ibid.
ἡρήσαντο	δ. 143	Θαλύσια, Θαλλω	ι. 530
ἡρήειν	μ. 56	Θαμβίω, Θαμβος	α. 199
ἡρήσις, ἡρηιστω	γ. 358	Θαμνίς, Θαμνίς, Θαμνῶ	α. 52
ἡρι	ι. 300	Θαμνός, Θαμνός, Θαμνός	κ. 264
ἡριγυής	α. 476	Θαμίζω	σ. 386
ἡριπον	δ. 462	Θάμνος	λ. 156, χ. 190
ἡρίον	ψ. 126	Θάνατος	α. 60
ἡρικι	ρ. 295	Θανύμαι	α. 56
ἡρσα	α. 136	Θάπτω	δ. 243
ἡρυγον	υ. 403	Θαρσαλίας, Θαρσαλιώτεροι	χ. 223
ἡρως, ἡρω	α. 4	Θαρσίω, Θάρρην	α. 85
ἡσκαι, ἡσκει, ἡσκηται	γ. 388	Θαρσύω, Θάρσος	α. 85, δ. 183
ἡσκαται	κ. 438	Θάσσηνι	β. 440
ἡσο, ἡσο	α. 511	Θᾶσσοι, Θᾶττοι	ibid.

δαυμάζω, δαῦμα	β. 320, ι. 725	θαλίω	α. 235
δαυμαίνω, δαυμανιόντις	β. 330	θαῖλος, θαλίαια	β. 767
δαῦνα	δ. 5	θαλύττερος	δ. 520
δαῖον	ibid.	θαλύττεραι	β. 767, δ. 520
δαῖον	ζ. 135	θῆν, θηῖος	β. 276, ι. 394
δαίωμι	α. 143	θήρα, θήρ, θηρεύω	ι. 49
δαῖον	δ. 135	θηρευτής	μ. 41
δαῖος, δάιος	β. 22	θηρητήρ, θηρήτωρ	α. 49
δαίγω	μ. 255, φ. 604	θήσατο μαζόν	ω. 58
δακτῆρ	μ. 255	θήσω	α. 2
δακτύριον	ibid.	θητεύω	φ. 444
θάλω	α. 133	θῖν, θῖς	α. 35
θαμέλιον, θαμέλιος	μ. 28	θλάω, θλάσσι	ι. 307
θαμηλον, θάμιθλον	ibid.	θήσκω	α. 56
θάμις, θάμιςος, θάμιτος, θάμιτος	α. 239, ι. 134, 156	θός	α. 12, π. 494
θάμω	ι. 339	θόρω, θορίω	δ. 79
θαικίλος	α. 131	θῦρις, θῦρος	δ. 234
θαμιν	α. 143	θρασυκάρδιος	κ. 41
θαῖ	α. 18	θρασυμένων	ι. 639
θαιπρόπιον, θαιπροπία, θαιπρό- πις	α. 85, μ. 228	θράω	α. 535
θῆς	ι. 839	θρεξάσκω	σ. 599
θῆς ἐπιδάμειθα	κ. 254	θρέπτα, θρέπτια, θρεπτήριον	δ. 478
θῆφιν	π. 366	θρέψω	α. 251
θραπύω	α. 321	θρίω	δ. 437
θραύων	ibid.	θρήξ, θρήξ, θράξ, θρησκύνω	β. 595
θριών	ι. 49	θρηνίω, θρήγιος	δ. 437
θρυμός, θίρμη, θίρω, θίρμων, θι- μαίνω, θιρίω	ζ. 331, η. 426	θρήγιος	ω. 721
θίρμα	ζ. 331	θρήνυς	ξ. 240
θίρος	κ. 151	θρόνον	κ. 441
θίρος	α. 85	θρόνος	α. 535, δ. 199
θίσκιλος	γ. 130	θρόος	δ. 437
θισκινή	α. 590	θρυλλίζω, θρυλλίσσω	ψ. 396
θισπίσιος, θίσπις	ibid.	θρώσκω, θρωσμός	κ. 160
θισπιδάις, θισπινή	β. 367	θωγάτης	α. 13
θισπίζω	α. 590	θύετα, θύετ'	β. 106
θισπιδάης	μ. 177	θύελλα	ζ. 346
θίσωρ, Θισορίδης	α. 69	θύεσσι	ζ. 271
θίσφατος, θίσφατα	γ. 2	θύήεις	γ. 48
θύνωσθαι	λ. 700	θυλά	ι. 220
θύσω	α. 1	θυμελγής	δ. 513
θύγω, θυγάτη	β. 382	θυμαρής	ι. 336
θύωμαι, θυέντο	η. 444	θυμηρής	ibid.
θύον	δ. 135	θυμελίω	ι. 639
θύει	α. 55	θυμοραϊστής	γ. 544
		θυμοραϊστής	ibid.
		θυμός, θύνω, θύνω	α. 24
		θυμοφθόρος	ζ. 169

θύω	β. 446	ἴθι	η. 75
θυοσκόπος	α. 321	ἴθι	α. 32
θύρα	β. 788	ἴθραβ', ἴθρα	ι. 778
θύραξι	ι. 694	ἴθυνα, ἴθύνω, ἴθύνς	δ. 132, 507
θύρετρον	β. 415	ἴθυπτιών	φ. 169
θύσανοι	β. 448	ἴθύνς	θ. 396
θύσθλα	ζ. 134	ἴθύνω	ζ. 79
θυσαντίς	ι. 738	ἱαίνω, ἱκνέομαι	α. 254
θυσαντίσσω	β. 448	ἱελας	β. 478
θύω	α. 342, λ. 180, π. 699	ἱκαλίω	ibid.
θύκος	θ. 439	ἱκο	ξ. 104
θύμαν	α. 143	ἱκότης	φ. 75
θύραξ	α. 226	ἱκότης	π. 574, φ. 75
θύρησιν	ibid.	ἱκνέομαι	α. 478
θύς, θύς	λ. 474, ι. 669	ἱκνέομαι, ἱκνέομαι, ἱκνέομαι	ibid.
	I.	ἱκνέομαι	α. 19, 239
ἱαίνω	α. 102, τ. 174	ἱκνέομαι	α. 685
ἱάλλω, ἱάπτω	α. 3, θ. 300, α. 19	ἱκνέομαι	α. 385
ἱάτης, ἱάομαι	ι. 899	ἱκνέομαι	α. 254
ἱάω	ι. 325, ξ. 213	ἱκνέομαι	α. 139
ἱάχων	α. 481	ἱκνέομαι, ἱκνέομαι	β. 94
ἱαχός	β. 316	ἱκνέομαι	α. 100
ἱγνύω	ι. 212	ἱκνέομαι	α. 582
ἱδμεν, ἱδμεν, ἱδμεν	α. 124, ι. 100	ἱκνέομαι	α. 100
ἱδμεναι, ἱδμεν, ἱδμεν	λ. 718	ἱκνέομαι	α. 1
ἱδνέω	β. 266	ἱκνέομαι	α. 180
ἱδνέω	α. 203	ἱκνέομαι	α. 572
ἱδνέω	γ. 219	ἱκνέομαι	α. 43
ἱδνέω, ἱδνέομαι, ἱδνέομαι		ἱκνέομαι	β. 782, ξ. 214
ἱδνέω	β. 191	ἱκνέομαι	α. 170
ἱδνέω, ἱδνέομαι, ἱδνέομαι	β. 388, α. 573	ἱκνέομαι	γ. 397
ἱδνέω	ibid.	ἱκνέομαι	β. 750
ἱδνέω	σ. 380	ἱκνέομαι	η. 353, β. 558
ἱδνέω	α. 71	ἱκνέομαι	ξ. 213
ἱδνέω	λ. 168	ἱκνέομαι	α. 73
ἱδνέω, ἱδνέομαι, ἱδνέομαι	β. 154, λ. 168	ἱκνέομαι	δ. 103
ἱδνέω	ζ. 300, χ. 159	ἱκνέομαι	α. 240
ἱδνέω, ἱδνέομαι, ἱδνέομαι	α. 223, π. 407	ἱκνέομαι	α. 443
ἱδνέω	ζ. 300	ἱκνέομαι	λ. 298
ἱδνέω	α. 223	ἱκνέομαι	β. 440
ἱδνέω	α. 46	ἱκνέομαι	δ. 242
ἱδνέω, ἱδνέομαι, ἱδνέομαι	α. 26	ἱκνέομαι	α, 48, δ. 437, ι. 319
ἱδνέω, ἱδνέομαι, ἱδνέομαι	ψ. 258	ἱκνέομαι	α. 874
ἱδνέω	λ. 627	ἱκνέομαι	σ. 572
ἱδνέω	α. 48, 195	ἱκνέομαι	α. 53
ἱδνέω	β. 792	ἱκνέομαι	α. 568
		ἱκνέομαι	η. 125

ἰππηλάσιος	η. 340	ἰχθύς, ἰχθυΐς	ι. 4
ἰππηλάτης	η. 125	ἰχθίοι, ἰχθιος	γ. 71
ἰππηλάτης	ibid.	ἰχθρ	ι. 340
ἰππόδαμος	β. 24	ἰωγμός	β. 89
ἰππόδαυος	γ. 369	ἰωή	β. 276
ἰπποκορυστής	β. 1	ἰωκή	ι. 521, β. 89
ἵππος	α. 154	ἰών	α. 27, 130, ε. 597
ἰπποσύνη	β. 303		
ἵππουρις	γ. 337	Κ.	
ἰπποφόρειον	λ. 678		
ἵππων, ἵπταμαι	α. 435	Καγγόνου	α. 458
ἱρῶς	ι. 357	καγγάζω, καγγαλάω	γ. 43, ζ. 514
ἱρεῖ, ἱρεῖ	γ. 62	καγγαλόνει	ibid.
ἱρις	β. 786	καγγαλιος, καγγαλίω	φ. 365
ἱριστι	λ. 27	καδδῖ	β. 160
ἱρῶς	ι. 357	κάζω	β. 530
ἱς	ι. 245	καθαίρω	β. 153
ἱσάζω	μ. 435	καθάπτισθαι	α. 581
ἱσιν	α. 493	καθαπτικοί, καθαπτομαι	ibid.
ἱσημι, ἱσημι, ἱσημι	α. 124	καθίδρα	β. 99
ἱσιν	λ. 798	καθηλῶ	α. 246
ἱσπίδων	γ. 142	καθινύομαι	ξ. 104
ἱσφαρίζω	ζ. 101	καθύπτει	β. 753
ἱσφίρει	ibid.	καίρος, καίριος	β. 185, β. 84
ἱσιν	ε. 80	καίω	α. 40
ἱστι	β. 485	κακκίω, κακκίων	α. 605
ἱστη	φ. 313	κακκίω	λ. 351
ἱστημι	α. 535, β. 170, ι. 196	κακκίω	β. 83
ἱστίον	α. 434	κακκίω	ο. 16
ἱστιάκη	α. 434	κακκίω	α. 10
ἱστίς	α. 31, 434, ψ. 852	κακκίω	β. 368
ἱστω, ἱστων	κ. 329, ο. 36	κακκίω	λ. 688
ἱστωρ	σ. 501	κακκίω	ζ. 164
ἱστωρ	μ. 435	κακκίω	α. 25
ἱστανῶ, ἱστανῶ	ε. 572	κακκίω	ζ. 326
ἱστανῶν	ι. 89	κακκίω	τ. 222
ἱσχω	α. 213	κακκίω	ψ. 845
ἱσχω, ἱσχω	ι. 305	κακκίω	α. 54
ἱσχω, ἱσχω	α. 214	κακκίω	β. 684
ἱστι	α. 335	κακκίω	μ. 53
ἱστις	β. 486	κακκίω	α. 143
ἱστωρ	σ. 572	κακκίω	β. 751
ἱστωρ	ibid.	κακκίω	ζ. 223
ἱστωρ	ε. 66	κακκίω	β. 752
ἱστωρ	α. 3	κακκίω	α. 143
ἱστωρ	α. 38	κακκίω	α. 53
ἱστωρ	ι. 566	κακκίω	ε. 401

καλύπτει	χ. 406	καταδημοδορίω	σ. 300
καλύπτω	α. 459, γ. 141	καταδύμι	α. 475
Κάλχας	α. 69	καταδύνω	α. 140
κάμαξ	σ. 563	καταδύνω	ibid.
κάματος, καματηρός	δ. 230	καταινύνω	ψ. 135
κάμει, κάμνω	β. 101, σ. 341	καταιίσιατο	λ. 358
καμύτται	β. 389	καταθητός	α. 402
καμῶ, καμῦμαι, κάμνω	ibid.	καταθρίω, κάδδ' ἴθουσι	δ. 79
καμόντες	ψ. 72	καταθύμιος	κ. 383
καμμοίη	χ. 257	καταίτυξ	κ. 258
κάμπτω	γ. 17	κατακαίω	ζ. 414
καμπύλος	ibid.	κατακαίριος	λ. 439
κάν, κών	α. 273	κατακαλύπτω	α. 459
καναχίω	π. 105	κατακάνω, κατακνήμι	ζ. 414
καναχή	ibid.	κατακνήμι	η. 383
καναχίζω	μ. 36	καταλέγω	ι. 115
κάνιοι, κανῖν, κάνιοι	ι. 217	καταλύομαι, καταλύω, κατή- βαιναι, κατίβω	ο. 37
κανών	δ. 193	καταμάω	μ. 165
καπανήιος, καπανῖος, καπανίος, καππιανός, κάπ'ω, καπανηῖάδῃ	δ. 367	καταμήσατο	ibid.
κάπη	δ. 434	κατάνα	ψ. 116
καπιδίον	α. 87	καταπιάμνιος	λ. 94
καπτός	α. 317	καταπίφω, κατίπιφει	γ. 281, ζ. 183
καππίσστην	α. 560	καταπίπτω	α. 592
κάππιστοι, κατίπιστοι	α. 592	καταπλήσσω	γ. 31
κάπριος, κάπρος	α. 783	καταπτήξας	χ. 190
καπφάλαιον	π. 106	καταπτήτην	δ. 136
καρ	ι. 378, π. 392	καταρᾶσμαι	ι. 453
καρδία	α. 225	καταρίζω, καρρίζω	α. 361
κάρεμε	λ. 309	κατασμήχω	ι. 649
καρηκομάω	β. 11	καταγορίω	α. 798
κάρηνοι, κάρεα, κάρη	α. 44	καταγυγίω	ε. 694
κάρετος	λ. 309	καταγρύχω	ε. 225
καρεκαίω	υ. 157	καταφάω	α. 253
καρεπός	α. 155, ι. 458	καταχίω	β. 670
καρετιρός	α. 178	καταχθόνιος	ι. 457
κάριτος	α. 264	κατίκησι	ζ. 414
κάρετος	δ. 226	κατίκτα	β. 662
καρετύνω	λ. 215	κατίκταθιν	α. 558
καρφαλῖος	γ. 409	κατιώπα, κατίωπα	ο. 319
κάρεφω	ibid.	κατιοθίω	β. 314
καρχαρόδους, κάρχαρος	κ. 360	κατίσυγι	ε. 694
κάσσα, κασσίτιρος	λ. 25	κατηπιάνω, κατηπιόωντο	ι. 417
κάσχιθι	λ. 701	κατηρεφής	σ. 589
κατὰ	γ. 737, ζ. 128	κατήφεια, κατηφείη, κατηφίω, κατηφής, κατηφόνιος	γ. 51
κατὰ ἑμαυτὸν	α. 270	κατηφίσσας	χ. 293
καταδένω	ι. 486		

κατηφόρις	α. 253	καλητίζω, κίλης	ο. 679
κάτθαι	ι. 320	κάλομαι, καλήσομαι, κίλαι	α. 74
κατιδών	η. 21	καμάς	π. 361
κατίτιρος	λ. 25	κακυγής	δ. 230
κατωμαδών	α. 352	καπός, κινός	β. 298, ε. 284
καυλός	ν. 162	καπών	ε. 284
καῦμα	ι. 865	κίεσθαι	ψ. 337
καυστιρός	δ. 342	κατρηνηκής	ε. 752
καφίω	α. 698	κέντρον, κίντωρ	δ. 391, ε. 102
κάβζω	π. 347	καράζω	β. 861
κάπται	λ. 658	καράϊω	ι. 203
κάπται	π. 347	κίραμος, κίραμινός, κίραμής	ι. 387
καδάζω	β. 398	κίραπνυμι, κίραπνται	δ. 260
καδός	ι. 582	κίρας	β. 861
κάβη, κῦσι	γ. 402	καρμυδός	α. 419
καμνηλίσσι, κίμνηλίσσιον	ζ. 47	καράω	α. 469
καμνός	λ. 157	καρδαλιόφρων, κίρδος	α. 151
κάπτος	β. 36, γ. 376	καρδαλίος	π. 44
κάπ	ξ. 317	καρδοσύνη	χ. 247
κακλήσμαι	δ. 853	καρδίον, κίρδιος	γ. 41
κακλδοτο	δ. 497	καρκίς	χ. 448
κακλδῶ	δ. 353	κίρσι	π. 456
κακλδών	λ. 334	καρτόμιος	α. 538
κακλμω	α. 168	καρῶ, κίρω, κίρωω	δ. 8, π. 456
κακλσθαι	ω. 546	καρῶς	γ. 371
κακλφθῶς	ι. 698	καυθμός, καυθμών	ν. 28
κίκαυθ	χ. 118	κίθω, κίθος	α. 363, ν. 28
κακλγξω, κίκαλγω, κίκαλγόν	α. 46, β. 222	καφάλη	α. 523
τις	γ. 189	καχανδός, κίχανδα	δ. 461, ψ. 268
κακλσμαι, κίκαλμαι	δ. 507	καχαρηός	ε. 312
κίκαλωμαι, κίκαλωτο	λ. 371, ψ. 72	καχαρισμένος	ε. 243
κακακλός, κακακλῶ	ζ. 261	καχαροίκατο	α. 256
κακακλός	ν. 60	καχηνός, κίχκηκα	π. 409
κακακλμῶς	γ. 18	κίχυνται	ε. 141
κακακλμῶς	ibid.	καχαρίδαται	μ. 431
κακακλμῶς	φ. 455	κίω, κίω, κίμαι, κίμαι, κίω	α. 124
κακακλμῶς	δ. 542	κίμαι	α. 88
κακακλμῶς	ν. 70	κίμαι	π. 294
κακακλμῶς	δ. 542	κίμαι	ψ. 163
κίκαλδος	ibid.	κίμαι, κίμαι	ε. 400
κακακλμῶς, κίκακλμῶς	α. 397	κίμαι, κίμαι	α. 56
κακακλμῶς	α. 303	κίμαι	α. 542
κακακλμῶς	λ. 812	κίμαι	ν. 705, η. 261
κίκαλμω, κίκαλμω	α. 312	κίμαι, κίμαι	δ. 217
κακακλμῶς, κίκακλμῶς, κίκακλμῶς	β. 11, μ. 265	κίμαι, κίμαι	α. 53
κίκαλμω		κίμαι	δ. 306

κῆρ	α. 44	κλωρὲς	η. 479
κῆρις	λ. 334	κλώμπω	ρ. 668
κηρυσσιφόρητος	δ. 527	κῆφας, κῆφας, κῆφας	α. 474, α. 351
κηρύθι	ι. 300	κῆ, κῆμαι, κῆα	λ. 638
κῆρυξ	α. 321	κῆμα, κῆμαίς	α. 17, β. 821
κητάις, κητάδης, κῆτος	β. 581	κημὸς	β. 821
κηάις	γ. 882	κῆτις	λ. 693
κίθαρις, κιθαρίζω	γ. 54	κίσσω	α. 66
κιθαριστής	ibid.	κίλῃσιν	α. 26
κιθαριστὴς, κιθάρα	β. 600	κίλλας, κίλλας	ibid.
κικλήσκω, κικλήσκων	β. 404	κίμαια	α. 457
κικλυτιάω	ρ. 265	κίματιοι	ibid.
κίον, κίονι	α. 47, δ. 281	κίμαίω	π. 524
κινύρομαι	ε. 5	κίρατος, κίρατιν	β. 204
κινυρὲς	ibid.	κίλως	α. 194
κίρκος	ε. 756	κίλλαις	ο. 389
κίχαια	β. 18, λ. 441	κίλλητις, κίλλαια, κίλλα	δ. 366
κίχαιμος, κίχαιμι	ε. 187	κίλοις, κίλοια, κίλοις, πο-	
κίχαιμι, κίχαια, κίχαια, κίχαια	α. 26	λῶα	α. 574
κίω, κίον	α. 35	κίλως	π. 117
κίλων, κίλως	α. 49, β. 462	κίλοστρον, κίλοια	ρ. 147
κίλως, κίλως	α. 46	κίλποι ἀνιμῆι	χ. 80
κίλως	α. 46, π. 429	κίλπος	β. 560
κίλως, κίλως, κίλως	α. 362	κίλως, κίλως	β. 811
κίλως, κίλως	α. 446	κίλως	β. 11
κίλως, κίλως	β. 74	κίλως	δ. 109
κίλως, κίλως	α. 202	κίλως	α. 86
κίλως, κίλως	γ. 11	κίλως, κίλως	α. 593, δ. 186
κίλως, κίλως	α. 182, γ. 11	κίλως, κίλως	α. 593
κίλως, κίλως	ε. 11	κίλως, κίλως	λ. 417, ρ. 149
κίλως, κίλως	β. 74, ε. 145	κίλως, κίλως	β. 334,
κίλως, κίλως	γ. 816	466	
κίλως, κίλως	α. 400	κίλως, κίλως	β. 150, 417
κίλως, κίλως	α. 185	κίλως, κίλως	δ. 620
κίλως, κίλως	ε. 37, 709	κίλως, κίλως	γ. 13
κίλως, κίλως	α. 185	κίλως, κίλως	σ. 575, χ. 414
κίλως, κίλως	ibid.	κίλως, κίλως	δ. 379
κίλως, κίλως	δ. 486	κίλως, κίλως	η. 117
κίλως, κίλως	π. 390	κίλως, κίλως	ε. 7
κίλως, κίλως	δ. 302, ε. 167	κίλως, κίλως	α. 98, τ. 220
κίλως, κίλως	τ. 149	κίλως, κίλως	δ. 502
κίλως, κίλως	ξ. 392, ψ. 60	κίλως, κίλως	β. 816
κίλως, κίλως	α. 37	κίλως, κίλως	γ. 18
κίλως, κίλως	ε. 654	κίλως, κίλως	ε. 241
κίλως, κίλως	α. 570	κίλως, κίλως	ibid.
κίλως, κίλως	υ. 525	κίλως, κίλως	η. 9
κίλως, κίλως	β. 729	κίλως, κίλως	δ. 424

κορύσσω	β. 1, γ. 18, φ. 306	κρηῖνοι, κρηῖναι	α. 41
κορυτής,	ν. 201	κρημῖος	μ. 54
κορυφή	α. 499	κρήνη	β. 305
κορυφών	λ. 426	κρητήρ	α. 469
κορώνη, κορωνίς	α. 170	κρή, κρή, κρήθ, κρήμνοι	ι. 196
κοσμῖον	α. 16	κρήκον, κρήκω	π. 470
κοσμητὼρ	ibid.	κρήκος	α. 272
κόσμος	ibid.	κρήνισσι	β. 475
κοτήεις	ι. 191	κρήνομαι	ι. 150
κότας, κοτία	α. 82	κροαίνω	ζ. 507
κοτύλη	ι. 306	κροκόπιπλος, κρόκος	θ. 1
κοτύληδονόφιν	ibid.	κρόμου	λ. 628
κοτυλήρευτος	γ. 33, ι. 306	κρόσσαι, κροσσός	μ. 258
κότυλος	ι. 306	κροταλίζω, κροτίω, κρόταλον	λ. 160
κυλάς,	α. 220	κρόταφος	δ. 502
κυρίδιος, κυριδία	ι. 415	κρενός	δ. 454
κυρήται	τ. 193	κρύβδα	σ. 168
κύρος, κύρη	α. 98	κρυερός	ι. 48
κύψα, κύφος	ν. 158	κρύους, κρύος	ι. 740
κρυδαίνω	η. 213, ι. 504	κρυπτάδιος, κρύπτω	α. 541
κρυδάω, κρύδη	η. 213	κρυπτάσσω	θ. 272
κρυδία	α. 225	κτάμινος	γ. 375
κράινω	α. 41, β. 138	κτάμιναι, κτάμιν, κτάται	ι. 301
κρανῖος	γ. 201	κτανίσσιν	ζ. 409
κρανίσσθαι	ι. 622	κτάσμαι	γ. 71
κρανία, κρανία	π. 768	κτίανον	α. 122
κράνιον	θ. 84	κτίμαρ, κτιάττισσι	ι. 154
κραιπνῶ, κραιπνός	ι. 223	κτιάτίζω	π. 57
κραιῖρα	σ. 3	κτύινω, κτυῖν	α. 410
κράς, κράας	α. 529	κτίρας	κ. 217
κραταιγυῖαλος	τ. 361	κτίρας, κτιρίζω, κτιρίζω, κτι- ρίζωσι	λ. 455
κραταιός	ι. 83	κτιρίζουσι	ibid.
κρατερίζων	κ. 184	κτῆμα, κτήματα, κτήσμαι	α. 122,
κρατερώνυξ	ι. 329	γ. 71	
κρατυτάι	ι. 214	κτῆμι	ι. 301
κρατυτάων	ibid.	κτῆσις	ι. 158
κρατὴρ	α. 469	κτῆτός	ι. 407
κράτος, κρατερός, κρατίω	α. 25, 178	κτίδιος	κ. 335
κρίας	θ. 162	κτίζω	ν. 216
κρίον, κρίων	ι. 206	κτίλος	γ. 196
κρημάω, κρημαννύω, κρημάννυμι,	η. 83	κτυπῶ	η. 479, κ. 532
κρημνάω, κρημῖον	α. 80	κτύπος	ibid.
κρίττων, κρίσσω	λ. 550	κύματος	ν. 539
κρυῖν	α. 106	κύανος, κύανος, κυανοπράγματος,	
κρήγυος, κρήγυον	ξ. 184, π. 100	κυανῶπις	ν. 563, λ. 24
κρήδημιον	τ. 382	κυανοχαίτης	ibid.
κρήδημιος			

κυάνιος, κυάνιος	α. 527, λ. 24	καπύν	σ. 37
κυανόπιζα	ibid.	καπυτς	ibid.
κυανόπιζος	λ. 628	κάληψ	ψ. 725
κυανόπρωρος	λ. 24, σ. 692	κάμα	ξ. 359
κυδιστήτης, κυδιστάω	π. 750	καπή, καπήις	α. 219, σ. 713
κυδαίνω	ι. 448	καφας	λ. 390, ξ. 16
κυδάλλωμος, κύδιμος	δ. 100	κάως, κάως, κάως	ι. 657
κυδιώμιρος	α. 489		
κυδιάω	β. 579		
κύδιστος	α. 122		
κυδοιμίω	ι. 593, κ. 523, λ. 324		
κυδοιμός	ι. 593, κ. 523		
κῦδος	α. 122, 278		
κῦδος	ibid.		
κυδρς	δ. 100, σ. 184		
κυίω	ψ. 268		
κυκάω	λ. 623, υ. 489		
κυκαῶ, κυκαῖω, κυκαῶν	λ. 628		
κύκλα, κύκλοι	ι. 722		
κυκλείω, κύκλος	η. 332		
κυκλοτιρής	δ. 124		
κύκνος	β. 460		
κυλίω, κυλίνδω	ζ. 42		
κυλινδίνω	ibid.		
κυλλοποδίω	σ. 371		
κῦμα	α. 480		
κυμβωλίζω	π. 379		
κύμβωλον	ibid.		
κύμβωχος, κύμβος	ι. 586, ρ. 536		
κυνάμειω	φ. 394		
κυνίη	γ. 316		
κύνειω	ζ. 474		
κυνάμειω	φ. 394		
κύντατος, κύντιρος	δ. 483		
κυνώπης, κυνῶπις	α. 159, γ. 180		
κύπυρος, κύπυρον	φ. 361		
Κύπρις	ι. 330		
κύπτω	δ. 468		
κύρμα, κύρημα, κύρω, κυρίω	ι. 488		
κύρσας, κύρσω, κυρήσαι	γ. 23		
κυρτς	β. 217		
κύρω, κυρίω	γ. 23		
κύσσι	ζ. 474		
κύστις	ι. 67		
κύω	ζ. 474, α. 478		
κύων	α. 4		
κώδεια, κωδία	ξ. 499		
		Λ.	
		Λάων	β. 319
		λάως, λάως	α. 10, β. 319
		λαβρεύομαι	β. 148, ψ. 474
		λαβραγίρης	ψ. 479
		λάβρος	β. 148
		λαγχάινω	δ. 49
		λαγνός	κ. 361
		λαζαίωτο	β. 417
		λάζω, λάζομαι	ibid.
		λαθικηδής	χ. 83
		λάβρη, λάθος	β. 515
		λαίλαψ	δ. 278
		λαίμης	ι. 388
		λαίτιος	ι. 404
		λαίτιος	χ. 154
		λαισήιον	ι. 453
		λαίτμα	τ. 267
		λαίψηρς	α. 308
		λαπτίζω	ι. 620
		λαμπάς	α. 104
		λάμπει	δ. 185
		λαμπιτάω, λαμπιτάνω, λαμ- πιτάνω	α. 104
		λαμπρς, λάμπω	α. 604
		λανθάινω, λανθάνομαι	α. 494
		λάξ	ι. 620
		λαός	α. 10
		λαοσσός	ι. 182
		λαοφάρος	ο. 682
		λαπάρη, λαπαρς, λαπάζω	γ. 359
		λάπτω, λαπάζω	α. 129
		λαρς, λάρος	ε. 572
		λάρναξ	σ. 413, α. 795
		λάσιος	π. 554
		λαυκαίνω	χ. 325
		λαφύσσω	λ. 176

λάχνη	β. 219	λαγνῆς, λήγγω, ληγαίνω, ληγυ-	α. 248
λάσας	ε. 123	εῖς	β. 50
λόγομαι	α. 31, β. 435	ληγύφθογγος	α. 552
λόγω	β. 124, α. 635	λήπν, λίσπν	ε. 300
λοιαίνω, λείος	δ. 111	ληκμάω, λίκμος, λίκνον	ε. 500, γ. 590
λοιαίνω	α. 260	ληκμητής, λικμητής	ε. 463
λοιών, λίκης	α. 462	ληκρίφης	γ. 133
λοιμῶν	β. 461	ληλαίωμα, ληλαίωαι	α. 432
λείος	δ. 484	λημῶν	γ. 22
λίπν	α. 235	λημν	α. 61
λημνίς, λήριον	γ. 152, γ. 830	λημνός	β. 529, ε. 488, σ. 570
λίπτος	ι. 406	λίον	β. 529
λίων, λίνν	ε. 782	ληνοθήρηξ	σ. 382
ληλαθίσθαι	τ. 136	ληπρωκερήδιμος	β. 44
ληλαθίσθαι, λήλαθον	ibid.	ληπαρῆς	κ. 577
λήλασκα	γ. 616	λήπι	β. 44
λήλασται	ε. 834	λήπος	β. 441, λ. 239
ληλαχῶσι, λαγχάνω	η. 80	λής, λῆς, λιτός, λῆτα, λῆν	α. 15
ληλημνίος	δ. 465	λήσσομαι	ε. 498
λήλογχε	δ. 49	λήσσω	ε. 577
ληλομνίος	ε. 10	λήττωμαι	α. 15, π. 47
λήπαθνα	ε. 730	ληχμάζω, ληχμάω	φ. 123
ληπίζω	ibid.	ληός	ε. 182
ληπταλῆος	ι. 657, σ. 571	λησσω, λησσωμένος, λήω, λήσ-	κ. 577
ληπτός	ι. 657	σαι	ε. 6
λήπν	α. 236	ληστρον, λούτρον	ε. 346
λησσωλῆος	ι. 119	ληστροχῆος	δ. 49
λησκαίνω	ε. 502	λησθῆ	α. 61
λησπός, λείσω,	α. 479	λημνός, λειγός	ψ. 535
λησπάλιος	α. 55	λησθῆς	ibid.
ληίσσω	α. 120	λησθῆς, λησθῆς	ε. 10
ληχιπρίης	β. 697	λησθῆς, λησθῆς	α. 313
λήχος, λήγω, λήγωμαι	α. 31	λησθῆς, λησθῆς	γ. 387
λήων	γ. 23	λησθῆς, λησθῆς	α. 227
λήγω	α. 210	λησθῆς, λησθῆς	λ. 105
ληθῆ	β. 33	λησθῆς, λησθῆς	β. 873
λήθωμαι	α. 494	λησθῆς, λησθῆς	ε. 763
λήθω	α. 494, β. 33	λησθῆς, λησθῆς	ζ. 268
ληθίζω	σ. 28	λησθῆς, λησθῆς	δ. 471
λήων	β. 148	λησθῆς, λησθῆς	α. 313
ληῖτις	κ. 460	λησθῆς, λησθῆς	φ. 80
λήθῆς, ληθῆ	ι. 138	λησθῆς, λησθῆς	γ. 299
ληῖστος	ι. 406	λησθῆς, λησθῆς	γ. 53
ληπίω	γ. 616	λησθῆς, λησθῆς	α. 13
ληπῶ	κ. 141	λησθῆς, λησθῆς	
ληπίζω	α. 349	λησθῆς, λησθῆς	
ληγδην	ε. 599	λησθῆς, λησθῆς	

λαβόμεναι, λαβῶν, λαβήσαιο	α. 232,	μαχήματων	μ. 247
β. 275		μαχίλος, μαχλοσύνη	ω. 30
λαβητῆς	β. 275	μαχόμεναι	ι. 32
λαῖων, λαῖσος, λαῖσος	α. 220	μαψ, μαψιδίος, μαψιδίως, μαψ-	
λατῆς, λατῶντες, λατῶντες	μ. 283	της, μάταιος	β. 120
λατῆς	β. 776	μαῖα	α. 589
λαφάω	φ. 292	μαῖπυρὸς λιλάχτης	ψ. 76
		μάγας, μαγὰς, μαγάλη	α. 78
		μαγάθυμος	α. 123
M.		μαγαίρω	β. 420
Μά	α. 86	μαγολοῦται, μέμολοτο	τ. 348
μαζος, μᾶζα, μᾶζα	δ. 123	μαγκιότης	δ. 332
μαμαῖον, μαμαῖον	ι. 661	μαγκιότης	β. 547
μασιῶς	χ. 460	μαγκιῶν	α. 69
μασιόμεναι	α. 62	μαγκιῶν	α. 396
μασκα	α. 389	μαγκιῶς	β. 58
μασκαῖα	φ. 259	μακισθῶ	β. 384
μασκαῖος	α. 402	μαῖδω, μαῖδιω, μαῖδομαι	β. 79
μασκαῖον	π. 468	μαῖμαι	α. 282
μασκαῖον	α. 86	μαῖπυ	ι. 329, δ. 126
μασκαῖος, μαλῶσσω	α. 581	μαῖω	γ. 414
μασκαῖος, μαλῶς	ι. 242	μαῖωμαι	κ. 121
μασκαῖος	ρ. 588	μαῖωσθῶ	ν. 108
μασκαῖον	α. 16, 156	μαῖωσθῶ	β. 241
μασκαῖον	α. 166	μαῖωσθῶ	κ. 121
μασκαῖον	β. 370	μαῖωσθῶ	α. 260
μασκαῖον	ξ. 110	μαῖωσθῶ	η. 471
μασκαῖον	α. 62	μαῖωσθῶ	ρ. 390
μασκαῖον	α. 72	μαῖωσθῶ	ρ. 594
μασκαῖον, μασκαῖομαι	ι. 212	μαῖωσθῶ	η. 212
μασκαῖον, μασκαῖον	ι. 882	μαῖωσθῶ	ibid.
μασκαῖος	ibid.	μαῖωσθῶ	ι. 655
μασκαῖον, μασκαῖος, μαῖμα-	γ. 126, μ. 380	μαῖωσθῶ	η. 410
ρος	α. 257	μαῖωσθῶ	δ. 256
μασκαῖον, μαῖμα	δ. 405	μαῖωσθῶ	δ. 256, ι. 158
μασκαῖον	α. 338	μαῖωσθῶ	α. 40
μασκαῖον	ι. 324	μαῖωσθῶ	β. 528
μασκαῖον	ibid.	μαῖωσθῶ	β. 414
μασκαῖον	ibid.	μαῖωσθῶ	ι. 354
μασκαῖον	ξ. 110	μαῖωσθῶ	ι. 14
μασκαῖον, μαῖωσθῶ	ι. 226, 366	μαῖωσθῶ	ο. 712
μασκαῖον	ι. 226	μαῖωσθῶ	α. 103
μασκαῖον	ι. 233	μαῖωσθῶ	φ. 363
μασκαῖον	ξ. 110	μαῖωσθῶ	ψ. 62
μασκαῖον	γ. 271	μαῖωσθῶ	α. 409
μασκαῖον	α. 271	μαῖωσθῶ	α. 523
		μαῖωσθῶ	η. 480

μελήσει	α. 523	μέρος	α. 40
μέλι, μελίττα	α. 249	μέρονψ	α. 250
μελίω	β. 543	μεσαιπόλιος	ν. 361
μελιηδής	δ. 346	μεσήεις	μ. 269
μελισσάων, μέλισσα	β. 87	μισηγγύς, μισηγγύ, μιστηγγύς,	
μέλλω, μέλλεσθαι	φ. 563, ν. 777,	μισηγγύ	ι. 41
ν. 451		μίσος	α. 480
μέλος	η. 131	μίσσατος	9. 223
μέλπηθρον	ν. 233	μίσσος	η. 277
μέλπομαι	α. 471	μίσφα	9. 508
μέλπω	ibid.	μεταβάλλω	9. 94
μέμωκα	α. 590	μεταδρομάδην, μεταδρομή, με-	
μέμωκα	ibid.	τατρίχω	ι. 80
μεμικώς	β. 863, δ. 435	μετά ἔηκε	α. 48
μέμωμεν	ι. 637	μετακιάθω	λ. 52, 713
μέμωρμαι	φ. 281	μετακλαίω	λ. 763
μέμωσεν	α. 590, β. 863	μετακλαύσσομαι	ibid.
μέμωστον	9. 413	μεταλλάω, μετάλλω	α. 549
μεμωώς	β. 863	μετάλμειος	ι. 336
μεμείληκε	α. 523	μεταμάζιος	ι. 19
μέμωκα, μεμωκώς	δ. 435	μεταμώλιος	δ. 363
μέμωλε, μεμωλώς, μεμείληκε	α. 523	μετανέστης, μετανάστιος	ι. 644
μεμύηκε	β. 25	μετανίσσομαι, μετανίσσομαι	π. 780
μεμύηλας	ibid.	μιταξύ	α. 156
μεμυκίατο	ψ. 361	μιτά πασι	α. 515
μεμνίστο	ibid.	μιταπρίπι	β. 481
μέμνη	ο. 18	μιτατρέπω	α. 160
μέμνημαι	α. 407	μιτατροπαλίζω	ν. 190
μέμνομαι	ι. 482, φ. 315	μιταφράζομαι	α. 140
μέμφομαι	α. 277	μιταφράζω	ibid.
μέμυκεν	ω. 420	μιτάφρηνει	β. 265
μέμφομαι	α. 65	μιταφωνίω	η. 384
μέν	α. 18	μιτήσι	γ. 109
μεναίνω	γ. 379, π. 491	μίτιμι	ζ. 341
μενιδίος	μ. 247	μίτελλω	ι. 429
μενιήκαμιν	γ. 379	μιτίεχομαι, μιτίεχο	ibid.
Μενέλαος, vid. Ἀτρείδης	α. 7	μιτίωρος, μιτίωρα	9. 26
μενιχάρμης, μενιχαρμός	ι. 525	μιτήρος, μιτήρον	ibid.
μενοεικής	ι. 90	μετακλάζω	ν. 281
μενοινάω, μενοινή, μενοινών	κ. 101, μ. 59	μετόπισθε, μετόπισθεν	α. 82
μενοινάω	ν. 79	μετοχλίζω	ω. 567
μενοπτόλεμος	β. 740	μετρέω	γ. 315
μείος	α. 103	μείτρον	η. 471
μείνω	γ. 51	μετώπιον	δ. 460
μεμνίσω, μεμνισίω	α. 189	μώτων	κ. 292
μεμνισα, μεμνισίω, μίμμι-		μιϋ	α. 37
ρος	9. 453	μή, ου	α. 28

μή	α. 26	μήμων, μιμνόντισσι	β. 297
μήθομαι	α. 175	μῖν	α. 29
μήδος	β. 340	μινύθω, μίνυνθα	α. 352
μηκάομαι	δ. 435	μινυθῶδιος, μινυδς	ibid.
μηκέτι	η. 279	μινυρίζω	ε. 889
μήκιστος	η. 155	μισογάγκω	δ. 453
μήκος	ibid.	μίσγω, μίγνυμι, μίσγωι	β. 232
μήκων	ibid.	μισύλλω	α. 464
μήλον, μέλιαι	ε. 538	μίτος	ψ. 762
μήλων	ibid.	μίτρα, μίτρη	δ. 137
μήν	β. 292, τ. 117	μιτροχίτων	π. 421
μηνιθμός	π. 62, χ. 358	μιχθίς	γ. 48
μήνιμα	ibid.	μνάω, μνάομαι	α. 406
μήνις	α. 1	μνησάτω	β. 492
μηνίω	α. 488, ε. 426	μνησόμεαι	α. 407
μήπως	ε. 488	μνηστή, μνηστήρ, μνηστὺς	ζ. 246
μήριμβος	ψ. 866	μνηστύομαι, -εω	ibid.
μήριον, μερδς	α. 40	μογίω, μογιύω, μόγις	α. 160
μήσαο	κ. 289	μόγος	δ. 26
μήσατο	ibid.	μογοστόκος	λ. 270
μήσαι	ibid.	μόθος	η. 117
μήτωρ	δ. 338	μοῖρα	κ. 253
μήτηρ	α. 279, 351	μοῖραι ἀναπλήσας βιόταιο	δ. 170
μήτι	β. 198	μοιρηγνής	γ. 182
μητιάω	η. 45	μολιθδαινω	α. 8
μητιζομαι, μητιόμαι	γ. 416	μόλιθος	ibid.
μητιώσι, μητιῶσι, μητιάσθι,		μόλιθος, μόλυθος	λ. 237
μητιζομαι	η. 45	μολιθδαινω	α. 80
μητιάτης	α. 175	μολπή	α. 471
μήτις	α. 175, 311	μοιάνυξ	ε. 236
μητροπάτωρ	λ. 224	μόργνυμι	β. 271
μητρυνά	ε. 389	μόρμος	ε. 674, υ. 302
μήτρως	β. 662, π. 718	μορμύρω	ε. 509
μηχανάω	β. 342	μορμύς	ξ. 183
μηχανή	β. 173	μόρσιμος	ε. 674
μήχος	β. 342	μορφνός	α. 316
μιαίνω	δ. 141	μόσχος	λ. 105
μιαίρεδς	α. 420	μοτδς	δ. 440
μιαιφόνος	ε. 31	μῆνος, μῆνος	β. 212
μιαίνην	δ. 146	μῆσα	α. 603
μηνῶν, μίγδην	δ. 437	μοχθίζω, μόχος	β. 723
μηνῶσι, μίγνυμι	β. 478	μοχλεύω, μοχλδς, μοχλέω, μο-	
μίγνυμι	ξ. 386	χλώ	μ. 259
μικτο	λ. 354	μυδαλός, μυδάω	λ. 54
μειλοπάρετος	β. 637	μυιλδς	υ. 482
μίλτος, μιλτιά	ibid.	μύζα	δ. 218
μιμνάζω	β. 392	μῦθος	α. 25, 74

μουῖα, μουῖαν	β. 469	μουκίαν	α. 521
μουκῆμος, μύκη, μύκημα, μύκη-		νῆκος	α. 521, β. 376
σις, μουκῶν	σ. 575	νῆθιν, νιότατος	κ. 10
μουκῶν, μύκον	α. 748	νιόθι	φ. 317
μούλαξ, μύλη	μ. 161	νῆον	ν. 703
μουλουθῆς	η. 270	νίσηται	ι. 381
Μουρμυδῆς	α. 180	νιῶδες, νικρὸς	ε. 886
μουρμύρῳ	α. 599	νικτῆριος	γ. 385
μουρῶ	α. 2	νικταρ	α. 597
μουρῶς, μύριοι	ibid.	νίκυς	α. 52, κ. 298
μουρίκιος, μυρίκη	ζ. 39	νίκυς, νικρὸς	α. 52
μούρω, μύρομαι	ζ. 373	νιμισάω, ήμισις, νιμισσθην	β. 223,
μούσση, μυττω	δ. 20	ξ. 80	
μούσση	π. 315	νιμισσῶς, νιμισσῶς	γ. 410
μουχῆς, μυχοίτατος	ζ. 152	νιμισσίζω, νιμισσίζομαι	β. 297
μῶλος	β. 401	ήμισις	ζ. 335
μῶμος, μωμίσομαι	μ. 109	ήμις	λ. 480
μῶνυξ	ι. 236	ήμιω, ήμιωμα	α. 470
		νιήσεται	ι. 154
		ήνιωμα	ibid.
		νισσῶς	φ. 346
		νισσῶς	ξ. 347
		νισσῶς	ψ. 603
		νισσῶς	α. 32
		νισσῶς	α. 391, ν. 211
		νισσῶς	ν. 342
		νισσῶς	β. 311
		νισσῶς	ε. 194
		νισσῶς	ν. 539
		νισσῶς	β. 150, η. 212
		νισσῶς	σ. 137
		νισσῶς	δ. 118
		νισσῶς	ibid.
		νισσῶς	α. 162
		νισσῶς	α. 32
		νισσῶς	γ. 222
		νισσῶς	α. 511
		νισσῶς	β. 106
		νισσῶς	γ. 222
		νισσῶς	ι. 137
		νισσῶς	α. 48, β. 91
		νισσῶς	α. 39, 257
		νισσῶς	α. 259
		νισσῶς	α. 86
		νισσῶς	β. 43
		νισσῶς	β. 2
		νισσῶς	ν. 290

N.

Ναῖ	α. 234	νικίαν	α. 521
ναιτάσσκον, ναιτάσσκον	β. 539	νῆκος	α. 521, β. 376
ναιτῶν,	ibid.	νῆθιν, νιότατος	κ. 10
ναιτῶν,	β. 130	νιόθι	φ. 317
ναιῶν	α. 39	νῆον	ν. 703
ναιῶς	ibid.	νίσηται	ι. 381
ναιῶν, ναιῶς	δ. 554	νικρὸς	ε. 886
ναιῶν	δ. 328	νικτῆριος	γ. 385
ναιῶν	ibid.	νικταρ	α. 597
ναιῶν	α. 389	νίκυς	α. 52, κ. 298
ναιῶς, ναιῶς, ναιῶν, ναιῶν	α. 12	νίκυς, νικρὸς	α. 52
ναιῶν	δ. 76	νιμισάω, ήμισις, νιμισσθην	β. 223,
ναιῶν	β. 629	ξ. 80	
ναιῶν	α. 12	νιμισσῶς, νιμισσῶς	γ. 410
ναιῶν	α. 259	νιμισσίζω, νιμισσίζομαι	β. 297
ναιῶν	σ. 418	ήμισις	ζ. 335
ναιῶν	β. 289, ι. 539	ήμις	λ. 480
ναιῶν	ι. 154	ήμιω, ήμιωμα	α. 470
ναιῶν	δ. 243	νιήσεται	ι. 154
ναιῶν	α. 32	ήνιωμα	ibid.
ναιῶν	ν. 391	νισσῶς	φ. 346
ναιῶν	κ. 434	νισσῶς	ξ. 347
ναιῶν	σ. 418	νισσῶς	ψ. 603
ναιῶν	ι. 539	νισσῶς	α. 32
ναιῶν	β. 824, κ. 10	νισσῶς	α. 391, ν. 211
ναιῶν	α. 579	νισσῶς	ν. 342

νηδύια	ρ. 524	νῦν	α. 27
νηάω, νηάω	ι. 137, ψ. 139	νύξ	α. 47, α. 23
νησάσθω	ι. 137	νύς	γ. 49
νήος, νήιον ξύλον	γ. 62	νύσσω	ψ. 332
νήϊς	η. 198	νύττω, νύσσω	ι. 46
νηκουστίω	π. 676, υ. 14	νωθής	λ. 558
νηλής, ηλές	γ. 292	νωληρός, νωλημής, νουλημής	λ. 428
νηλῆϊος, ηλεύς	β. 20	νωμάω	α. 470
νηλῖος	τ. 229	νώνυμος, νώνυμιος	μ. 70
νημερτής, ημερετής	α. 513	νώρεψ	β. 578
νήνιμος, νημέλια	θ. 552	νώτοι	β. 159
νηός	α. 12	νώτος	ibid.
νηπιαχύνω	χ. 502	νωχελής, νωχελία	τ. 410
νηπίαχος	β. 338		
νήπιος	β. 38		
νηπίτιος	ν. 292		
νήσος	β. 108	Ξάνθος	θ. 185
νήστις	τ. 156	Ξανθός	α. 197
νηυσι	α. 26	Ξανίς vel σαιίς	ι. 579
νίζω	η. 425, κ. 572	Ξάνιος, Ξίνιος	ι. 625
νικάω, νικέω	α. 521	Ξυνοδόχος, Ξυνοδόχος	γ. 354
νίκη	γ. 457	Ξυνίον	ζ. 218
νίπτω	α. 448	Ξυλίζω, Ξυλίζω	γ. 207
νίσσομαι	ι. 381	Ξωτός	ζ. 243
νιφάδης	μ. 278	Ξω	β. 390
νιφάς, νίφω	α. 7	Ξηραίω	φ. 345
νιφότης	ibid.	Ξίφος	γ. 272
νίω	α. 343, ζ. 484	Ξύλαχος	λ. 415
νήρμαι	η. 456	Ξυλόαλλω	ξ. 231
νέθος	β. 727	Ξυμώλητο	ibid.
νομάω	λ. 696	Ξυμάγω	ι. 861
νομός, νόμος	β. 475	Ξυμάγωμαι ἄρχη	β. 381
νόης, νοῦς, νοία	α. 132, 343, 520,	Ξυδία	α. 399
ι. 104		Ξυπῆκα	α. 8
νόστος, νοστήω	α. 60	Ξύτης	β. 25
νόσφι, νοσφίζω	α. 349, β. 81	Ξυνάιος	α. 124
νόσφι θιῶν	μ. 466	Ξυνίον, Ξυνίημι, Ξυνίου	α. 272
νοσφίζομαι	β. 81	Ξυνός	α. 124
νοτία	θ. 307	Ξυνοχή	ψ. 330
νότιος	λ. 807	Ξύστος	β. 469
νοτίς	θ. 307	Ξύω	β. 390
νότος	β. 145		
νοῦσος	α. 10		
νύ	α. 28		
νύμφα, νύμφη	γ. 130	Οαρ, ὄαρς, ὀαριστής	ι. 486
νυμφεύω	ibid.	ὀαρίζω, ὀαριστή	ι. 486, ζ. 516
νυμφίος	ψ. 223	ὀαριστός	ι. 486, ν. 291, ρ. 229

ὄβελος	α. 462	ὄβη	λ. 24
ὄβριμος	γ. 2	ὄβριμος	ibid.
ὄβριμοιργός	γ. 357, ι. 403	ὄβριμῳ, ὄβριμῳ	δ. 450
ὄβριμοπάτρη	γ. 357, ι. 747	ὄβριμῳ οἶνος	α. 225
ὄγ'	α. 93	ὄβριμῳ	η. 472
ὄγδιστος	τ. 245	ὄβριμῳ, ὄβριμῳ	α. 598
ὄγδιστος, ὄγδιστος	β. 568	ὄβριμῳ	ibid.
ὄγκος	δ. 151	ὄβριμῳ	α. 350
ὄγκος	λ. 68	ὄβριμῳ	ζ. 89
ὄδαξ, ὄδους	β. 417, λ. 748	ὄβριμῳ, ὄβριμῳ, ὄβριμῳ	α. 59, ι. 453
ὄδιν	λ. 568	ὄβριμῳ, ὄβριμῳ	α. 118
ὄδμη	γ. 382	ὄβριμῳ, ὄβριμῳ	η. 39
ὄδος	α. 152	ὄβριμῳ	ζ. 1
ὄδύζομαι, ὄδυσσα	ζ. 138	ὄβριμῳ	λ. 245
ὄδυη	β. 290	ὄβριμῳ	ι. 453
ὄδυήφαιτος	ι. 400	ὄβριμῳ, ὄβριμῳ, ὄβριμῳ	α. 46
ὄδυρομαι	β. 290	ὄβριμῳ, ὄβριμῳ	α. 46, δ. 100
ὄδυρτος	α. 138	ὄβριμῳ	α. 13
ὄδυσσι	ζ. 25	ὄβριμῳ	γ. 417
ὄδως	α. 234	ὄβριμῳ	ι. 790
ὄδω, ὄδισ	γ. 382	ὄβριμῳ	ι. 790, ι. 384
ὄδω	δ. 58	ὄβριμῳ	α. 31
ὄδω, ὄδωμαι	α. 181	ὄβριμῳ, ὄβριμῳ	α. 46, 204
ὄδω	β. 722, δ. 41	ὄβριμῳ	β. 858
ὄδω	γ. 141	ὄβριμῳ	α. 5
ὄδω	ζ. 362	ὄβριμῳ	α. 69
ὄδω, ὄδω, ὄδω	β. 809	ὄβριμῳ	ι. 281
ὄδω, ὄδω, ὄδω	ι. 550	ὄβριμῳ, ὄβριμῳ	ι. 255
ὄδω	α. 85	ὄβριμῳ	ibid.
ὄδω	φ. 234	ὄβριμῳ	δ. 327
ὄδω	α. 557	ὄβριμῳ	δ. 518, γ. 327
ὄδω	β. 765	ὄβριμῳ	ι. 723
ὄδω, ὄδω, ὄδω, ὄδω	α. 417	ὄβριμῳ	β. 313
ὄδω	ι. 43	ὄβριμῳ	γ. 182
ὄδω	α. 269	ὄβριμῳ	ibid.
ὄδω	ι. 413	ὄβριμῳ	β. 873
ὄδω	β. 668	ὄβριμῳ	η. 91
ὄδω, ὄδω	μ. 168	ὄβριμῳ	α. 10, γ. 279
ὄδω, ὄδω	β. 749, η. 22	ὄβριμῳ	σ. 114
ὄδω	α. 111	ὄβριμῳ	ο. 246
ὄδω	ibid.	ὄβριμῳ	ο. 24
ὄδω	α. 19	ὄβριμῳ	α. 167
ὄδω, ὄδω, ὄδω	λ. 242, 813	ὄβριμῳ	σ. 519
ὄδω	λ. 242	ὄβριμῳ	υ. 470, ψ. 774
ὄδω	ibid.	ὄβριμῳ	ι. 137
ὄδω, ὄδω	π. 753	ὄβριμῳ	α. 10, ι. 22
		ὄβριμῳ	λ. 147

ἐλολυγῆ, ἐλολυγμὸς	ζ. 301	ἐνοτάζω	ι. 164
ἐλολύζω	ibid.	ἐνέω	λ. 539
ἐλοός	α. 342	ἐξουδινῶ	λ. 126
ἐλοόφρων	β. 723	ἐξοίμαι	α. 49
ἐλοφύδιος, ἐλοφύρομαι	ι. 683	ἐξυς, ὄξος	α. 190
Ὀλυμπός, Ὀλύμπιος	α. 18	ἴου	β. 325
ἐλυρα	α. 196	ἐπαδίω, ἐπηδίω, ἐπηδῖς	β. 184
ἐλώλη	δ. 164	ἐπαζομαι	ibid.
ἐμας, ἐμαδος, ἐμαδύνω, ἐμα-		ἐπαζόμενος	λ. 493
δίω	β. 95	ἐπάζω	β. 184, ζ. 157
ἐμαρτῇ, ἐμαρτίω	ι. 657	ἐπατρες	λ. 257
ἐμῶρος, ἐμῶριμος, ὕριμος	γ. 2.	ἐπᾶν	α. 165
ἐμμεγρῆς	α. 57, υ. 142	ἐπύνω	γ. 39
ἐμμεγυρις	υ. 142	ἐπῆ	α. 143
ἐμμελίαι, ἐμμήλιξ	γ. 175	ἐπίζομαι	σ. 216, χ. 332
ἐμμελίω, ἐμιλος	α. 260	ἐπιθῖν, ἄπιθῖν	α. 197
ἐμίχλη	α. 359	ἐπιπτεύω	λ. 371
ἐμμα	α. 225	ἐπις	δ. 15, π. 388
ἐμνύνω, ἔμνυμι	α. 76	ἐπισθῖ	μ. 34
ἐμονάστρις	φ. 95	ἐπίστρες, ἐπίστατος	δ. 342
ἐμοίσις	δ. 315	ἐπίτω	α. 82
ἐμοισθήμεναι, ἐμοισθῆναι	α. 187	ἐπλίω, ἐπλή	λ. 586
ἐμοκλάω, ἐμοκλή	μ. 273	ἐπλομαι	τ. 172
ἐμοκλήσασκε, ἐμοκλάω, ἐμό-		ἐπλον, ἐπλίζω	α. 205
κλων, ἐμοκλίω	β. 199	ἐπλότρες, ἐπλότατος	β. 707
ἐμοκλητῆρ	μ. 273	ἐπὸς	ι. 901
ἐμοκλῶ	ibid.	ἐπότε	δ. 230
ἐμόργνυμι	β. 271	ἔπου	α. 178
ἐμός	δ. 291	ἐππότε	δ. 230
ἐμόσι	α. 76, μ. 24	ἐππότερος	γ. 72
ἐμοσσειν	α. 76	ἐπταλῖος, ἐπτάω	δ. 345
ἐμόω	β. 95	ἐπτάω	α. 464
ἐμόω	ξ. 209	ἐπυις	π. 178
ἐμφαλόις, ἐμφαλός	δ. 448	ἐπύομαι	δ. 304
ἐμφή, ἐμφήεις	β. 41	ἐπύω	ν. 379
ἐνιαιρ	ι. 91	ἐπυρινός, ἐπῶρα	α. 10
ἐνέατα	ι. 91, υ. 627	ἐπωπα	β. 797
ἐνιδίζω, ἔνιδος	α. 211	ἐρᾶω, ἐρᾶτο	α. 56
ἐνέροπλος, ἐνερως, ἔναρ	α. 64	ἐργυνῶ	ψ. 327
ἐνημι, ἐνήσω, ἐνιωμαί	α. 395	ἐρίγομαι, ἐρίγνυμι, ἐργή, ἔργη-	
ἐνήση	ζ. 260	μα	α. 351
ἐνθος	ψ. 777	ἐρετὸς, ἐρίγομαι	β. 543
ἐνίτημι	α. 45	ἐρίστο	β. 398
ἐνομα	ζ. 487	ἐρισπῶς	α. 267
ἐνομάζω, ἔνημι	α. 361	ἐρίχθων	α. 50, ψ. 30
ἐνομένην, ἐνομαίνω	β. 487	ἐρθῖον	λ. 11
ἐνοσῶς	ι. 164	ἐρθοκραϊράων, ἐρθεῖμαι	β. 42, θ. 231

ἀρετήκαμος	9. 231	ὅτι, ὅ, τι	α. 64, 85
ἀρετής, ἀρετών,	β. 42	ἀτρεχός, ἀτρεύω	α. 321
ἀρίων	β. 141	ἀτρεχής	β. 765
ἀρετιον	β. 124	ἀτρεύω, ἀτρεύω, ἀτρεύομαι	β. 93
ἀρετος	α. 233	ἀτρευτός	τ. 234
ἀρεταίνω,	α. 193	ἄττω, ὅττω, ὅτου, ὅτις, ὅτιν,	
ἀρεταίμαι	α. 12	ὅττω, ὅτις, ὅταις, ὅτοις, ὅτίοι-	
ἀρετή	α. 193	σι, ὅτων, ὅτων	α. 490
ἀρετήμα	β. 356	ὅτι	α. 145
ἀρεμεος	λ. 571	ὅττω	α. 293
ἀρεμίζω	ξ. 77	οὐ	α. 111
ἀρεμος, ἄρεμεις	α. 435	οὐκ	λ. 109
ἀρεν	β. 459	οὐκ	λ. 632
ἀρενον	ν. 64	οὐδὲ γὰρ οὐδὲ	ζ. 130
ἀρεναι	γ. 13	οὐδενόσμερος, οὐδενόσμερος	9. 178
ἀρενών	κ. 332	οὐδέναι, μηδέναι	α. 144
ἀρεος, ἄρεος	α. 50	οὐδέναι, οὐδέναι, οὐδέναι	
ἀρεών	α. 248	οὐκ	ξ. 18
ἀρεών	α. 350	οὐκ	α. 733
ἀρεφός	γ. 423	οὐκ	α. 141
ἀρεφός	φ. 38	οὐκ	α. 104
ἀρεφός	α. 109	οὐκ	α. 111
ἀρεφός	α. 341	οὐκ	α. 204
ἀρεφός	β. 810	οὐκ	β. 300
ἀρεφός	α. 341	οὐκ	α. 448
ἀρεφός, ἀρεφός	ζ. 431	οὐκ	β. 251
ἀρεφός, ἀρεφός	κ. 83	οὐκ	λ. 69
ἀρεφός	β. 837	οὐκ	α. 2
ἀρεφός	ν. 637	οὐκ	α. 134
ἀρεφός, ἀρεφός	ν. 731	οὐκ	α. 755
ἀρεφός, ἀρεφός	ξ. 123	οὐκ	α. 134
ἀρεφός, ἀρεφός	α. 10	οὐκ	λ. 225
ἀρεφός, ἀρεφός	β. 146	οὐκ	α. 448
ἀρεφός, ἀρεφός	λ. 26	οὐκ	α. 18
ἀρεφός, ἀρεφός	α. 72	οὐκ	9. 360
ἀρεφός, ἀρεφός	β. 359	οὐκ	α. 11
ἀρεφός, ἀρεφός	γ. 382	οὐκ	α. 241
ἀρεφός, ἀρεφός	α. 64	οὐκ	α. 165
ἀρεφός, ἀρεφός	β. 93	οὐκ	α. 569
ἀρεφός, ἀρεφός	α. 758	οὐκ	α. 195
ἀρεφός, ἀρεφός	α. 104	οὐκ	ibid.
ἀρεφός, ἀρεφός	α. 104, β. 93, ξ. 17	οὐκ	α. 50, κ. 134
ἀρεφός, ἀρεφός	α. 104	οὐκ	α. 448
ἀρεφός, ἀρεφός	β. 174	οὐκ	ψ. 430
ἀρεφός, ἀρεφός	π. 228, ν. 49	οὐκ	α. 478, β. 153, 9. 80
ἀρεφός, ἀρεφός	ξ. 248	οὐκ	λ. 109
ἀρεφός, ἀρεφός		οὐκ	α. 93

οὐτάμενοι	ι. 192	παλίλλογος	α. 126
οὐτάμεναι	ibid.	παλιμπωτής, παλιπωτής	π. 395
οὐτάω, οὐτάσσω, οὐτάζω	δ. 140	παλιμπωγυχθής	α. 59
οὐτάωνος	α. 231	πάλιον	ι. 56
οὐ τι πρέξεις	α. 550	παλιώγρετος	α. 525
οὐχ	α. 111	πάλιον αὐτίς, εἰ αὐτίς	ι. 256
οὐχι	β. 300	πάλιον ἔτρεπτι	υ. 439
ῥφελος	α. 415	παλίνοστος	γ. 38
ῥφελον	α. 358	παλίνοτος	δ. 266
ῥφελων, ῥφελων, ῥφελών	ibid.	παλίωξος	μ. 71
ῥφελωνος	α. 586	Παλλὰς, πάλλων	αι. 209
ῥφελος	α. 82, ρ. 61	παλλακίς, παλλακή, πάλλαξ	ι. 449
ῥφελός	υ. 151	παλλάμμαι	α. 190, α. 409
ῥφελός	α. 527, υ. 151	παλλάμμων	α. 199
ῥχον	α. 69	παλίωσ, πάλω, παιπαλὶ	α. 7
ῥχονφι	δ. 297	πάμμα	δ. 433
ῥχοντης	φ. 257	παμπάμμος	ζ. 289
ῥχοντος	γ. 29	παμπρωτος	δ. 97
ῥχονος, ῥχωνός	γ. 372, μ. 455	παμφαίνω, παμφαίνω	β. 459, α. 10
ῥχονται	ρ. 77	παμφανίσσων	β. 459
ῥχων	ibid.	πανωγρόν	ι. 488
ῥχων	α. 516	πάναιθος	ξ. 372
ῥχων, ῥχων	γ. 187	παναίολος	δ. 186
ῥχων	μ. 260	παναίποτος	α. 255
ῥχωνται	μ. 448	παναφίλιξ	χ. 490
ῥχων, ῥχων	γ. 29	παναφίριος	α. 540
ῥφί	η. 399	παναφίριος	α. 471
ῥφί	ξ. 37	παντιχός, παντιχός	β. 2
ῥφίγος	γ. 353	πανφαίος	δ. 250
ῥφίμος	ζ. 325	παντοδία	β. 12
ῥφίτιλος, ῥφί	ibid.	πάντη	α. 384
ῥφί	ι. 485	πάντος	γ. 347
		παντός	β. 397
		παντιχός	β. 2
		πάμμα	α. 468
		πάμμα, πάμμας	δ. 412, ι. 408
		παπμάζω, παπμάινω	δ. 200, ι. 408
		παρ	ι. 112, ι. 43
		παρ	α. 26, 34
		παρ	ι. 605
		παρ αὐτίς	ψ. 147
		παρβάλλω	δ. 6
		παρβάσσω	λ. 102
		παρβάσσης	ibid.
		παρβάσσην	δ. 6
		παρβάσσην	ι. 499
		παρβάσσην	ξ. 163

II.

Πάγος, πάγος	δ. 185
πάγος	ι. 24
πάθος, πάσχω	α. 254
παίαν, παίων, παίω, παίων	α. 472
παίπαλος, παίπαλος	μ. 168
παίς	α. 20
παίφωσσω	β. 451
παίλωνος	γ. 386
παίλωνος	ξ. 216
παίλωνος, παίλωνος	ψ. 621
παίλωνος	α. 238
παίλωνος	ι. 100
παίλωνος	η. 171

παρά δι	α. 610	παροάμιος	α. 489
παρεδραβίμ	ξ. 168	παρουδία	λ. 708
παρελ	ψ. 132	πάσσω	α. 214
παρελβάτης	λ. 102, ψ. 132	πάσχω	α. 488
παρελπίος	δ. 381	πάτωχος	η. 216
παρελπίσω	α. 690	πατάσσω	η. 216, ι. 282
παρεμφάμιος	α. 771	πατίω, πάτος	δ. 161
παρεκκαταλέγωμαι	α. 561	πατήρ	α. 30
παρεκκαταλείλεκτο	ibid.	πάτερς, πάτερη	ibid.
παρεκκατίλεκτο	ibid.	πατρεις	β. 140
παρεκαίτης, παρεκαίτης, παρὰ- καίτος	γ. 53	Πατρακλής	α. 337
παρεμυθίζωμαι	α. 417	πατρώιος, πατρώος	δ. 46
παρὰ ναύφιν	β. 794	παῦρος	β. 122, 675
παρεμνήτης	α. 522	παυρότερος	β. 122
παρεσφάλλω	δ. 311	παύσω	α. 191, β. 386
παρεστρεπάω	α. 496	πασσάλλω	ibid.
παρεστυγχάνω	λ. 74	παφλάζω	ι. 798
παρεσφάμι	α. 575	παχύνω, πάχνη	ε. 112
παρεσφάισι	α. 346	παχυς	γ. 376, ι. 809
παρεδάμις, παρεδάμις, παρεδάμ γ. 17	α. 346	πάω, πάομαι	α. 463
παρεδάμις, πάρεδος	γ. 17, κ. 103	πιδνός	δ. 104
παρείδω	ψ. 868	πιδάω	ι. 435
παρειδά	α. 143	πιδω	ibid.
παρείδω	ψ. 868	πιδίλον	β. 44
παρείπω	α. 554	πιδίον, πιδιον, πίδον, πίδη	β. 465
παρείς	α. 7	πίζα	α. 537, β. 810, ι. 272
παρείξ et παρείξ	ibid.	πίζος	ibid.
παρείξ Ἀχιλλῆα	α. 434	πίθω, πίθομαι	α. 33
παρείς	γ. 325	πίκω, πίκω	ξ. 176
παρείρχομαι, παρηνύσιναι	α. 132	πίκω, πίκω	γ. 24
παρείρην, παρηνίρην	π. 341	πίρως, πίκας	ξ. 148, σ. 501
παρείς, παρηνίον	δ. 142	πικράω	ι. 359
παρηνίαι	α. 421	πικρύνω	η. 235
παρηνίος	η. 156	πικρητίζω	ibid.
παρηνίαι	ibid.	πίρως	α. 190
παρηνίαι	α. 156, δ. 87	πίρως, πίπαρμαι	α. 246
παρηνίος	γ. 514	πίρμαι	α. 488
παρηνίπτης	λ. 385	πίσος, πίσος	α. 9
παρηνίμωλος	δ. 11	πιλάζω, πίλας	α. 434, β. 271
παρηνίω, παρηνίω	α. 360	πίλας, πιλάν	β. 271
παρηνίτιος	ψ. 459	πίλερον	λ. 354
πίρως	α. 360	πιλιός, πίλιος, πιλός	α. 778
πίρως	α. 218	πίλικον	γ. 60, ι. 612
παρηνίμωλος	μ. 249	πίλικος, πιλίκησιν	γ. 60
πίρως	α. 483	πιλιμίζω	δ. 535
πίρως	α. 209	πίλλα	π. 648
		πίλωμαι, πίλω	α. 284, 418

πίλωρ, πιλῶρος	β. 321	περιλαγῆς	π. 648
πιλώρας, πίλωρ	γ. 166	περιδῆσις	φ. 168
πίμπι, πίπτι	α. 462	περὶ δ' ἤθελς	α. 236
πίμπι	α. 184	περὶ δρομος	β. 812, α. 728
πιμπάβαλον	α. 462	περίδω, περιδύει	λ. 101
πίπης, πῖος	α. 318	περίωμι	α. 258
πυθῆρα	ζ. 170	περήχω	α. 398
πυθῆρς	ibid.	περιιδμεται	π. 728
πύθος	α. 254	περιμεται	ι. 321
πύμαι	α. 318	περὶ κῆρι	α. 61
πυνοστήρος	β. 408	περικτίω	ζ. 220
πυνοστής	ibid.	περιμάχης	ι. 68
πυνοστής, πύνοστης	μ. 87	περιπατώ	λ. 161
πυνοστής	β. 509	περιπλάττωσι δῆλον	α. 220
πυνοστής	ι. 575	περιπλάττωσι	ζ. 88
πυνοστής	ζ. 269	περιτρέφω, περιτρέφω	ι. 902
πυνοστής	λ. 98	περιτρέφω, περιτρέφω	α. 308
πυνοστής	α. 171	περιτρέφω	β. 551
πυνοστής	α. 246	περιτρέφω	β. 296
πυνοστής	γ. 185	περιτρέφω, περιτρέφω	ibid.
πυνοστής	α. 100	περιτρέφω, περιτρέφω	α. 465
πυνοστής	ι. 27	περιτρέφω	ibid.
πυνοστής	γ. 228	περιτρέφω	ζ. 8
πυνοστής	γ. 148	περιτρέφω, περιτρέφω	λ. 359
πυνοστής	α. 528	περιτρέφω	α. 292
πυνοστής	ibid.	περιτρέφω	ibid.
πυνοστής	β. 285	περιτρέφω	ibid.
πυνοστής	γ. 99	περιτρέφω	ι. 425, α. 145
πυνοστής	β. 88	περιτρέφω	ibid.
πυνοστής	γ. 309	Περισφύση, Περισφύση, Περί-	
πυνοστής	φ. 581	φασσα	ι. 457
πυνοστής	ι. 195	περὶ, πύμας	α. 246
πυνοστής	φ. 503	περὶσθαι	ι. 235
πυνοστής	α. 81	περὶσθαι	α. 243
πυνοστής	α. 243	πίσσω, πίσσω, πίσσω, πύ-	
πυνοστής	ζ. 377	τω	α. 81, β. 237
πυνοστής	ibid.	πίσσω	γ. 513
πυνοστής	ι. 521	πίσσω, πύσσω	β. 312, ι. 437
πυνοστής	β. 235	πίσσω	α. 479
πυνοστής	α. 81	πίσσω	α. 479, ι. 437
πυνοστής	α. 13	πίσσω, πύσσω	β. 459
πυνοστής	ι. 291	πίσσω	μ. 331
πυνοστής	ι. 460	πίσσω, πύσσω, πύσσω	β. 88
πυνοστής	β. 535	πίσσω, πύσσω, πύσσω	ibid.
πυνοστής	ι. 100	πίσσω	β. 496
πυνοστής	ζ. 318	πίσσω	α. 257
πυνοστής	ι. 21	πίσσω	γ. 366

πεισιδαιός, πείκη	δ. 118, κ. 8	πινυτή, πινυτότης, πινυτὸς, πι-	
πείραμαι, πειρήσασθαι	ι. 531	νύσκω, πίνυσις, πινύω	π. 289
πειρασμένος]	ξ. 127	πίνυτος	α. 40
πειρήσασθαι	γ. 829	πίμπλημι, πίπλημι	α. 104
πειρήσεται	ε. 155	πίπτω	α. 243, γ. 476
πειρήσονται	α. 214	πίσος, πύσος	α. 9
πειριδομένη	υ. 464	πίσσα, πίσση	δ. 277
πέφωμι, πεφήμεν	γ. 281, ζ. 180	πίσις, πίσις	β. 124
πεφράδαται	μ. 431	πιστός, πιστόμαι	ζ. 233
πεφωγμένος	ζ. 488	πίστης	ι. 205
πεφυζήτης	φ. 6	πίστεις	α. 680
πέφυκα	α. 511	πίστης, πινυτὸς, πίτιω	φ. 7
πεφυλαγμένος	ψ. 349	πίτυς	γ. 390
πέη γ. 400, ι. 472, ζ. 266, ω. 373		πιφαίνωμι	φ. 333
Πέγματος	β. 523	πιφαίνω, πιφάσκω	κ. 202
πέγματος/μαλλος	γ. 197	πίων	α. 40
πέγη	λ. 183	πλάζομαι	α. 91
πέγηται, πέγηται	β. 661	πλάζω	β. 132, μ. 285
πέγος	ι. 124	πλατῶν	ψ. 102
πέδα	λ. 379	πλατῶν	ibid.
Πηλίδων	α. 188	πλατῶνις, πλατῶνις	β. 307
Πηλούς, Πηλίδης, Πηλιδάδης,		πλατῶν	ψ. 102
Πηλίδης, Πηλίδης, Πηλίδης	α. 1	πλατῶν	β. 307
πήλη	ζ. 474	πλάω	β. 271
πήληξ	δ. 308	πλάω, πλῆς	β. 129
πήμα	γ. 299	πλῆροι	α. 245
πημαίνω, πημαίνω	ibid.	πλῆος, πλῆος, πλῆθος	β. 226
πήμη	ψ. 762	πλεῖς	σ. 568
πήμιον, πήμιος	ibid.	πλεῖστον	α. 280
πήμις, πήμις	γ. 163	πλευρά, πλευράξ, πλευρά	λ. 251
πήμις, πήμις	β. 599	πλῆω, πλείω	α. 312
πήμις, πήμις	ι. 314, λ. 375	πληγίς	γ. 12
πήμις, πήμις, πῆμις	λ. 549	πλήθος, πλάω, πλῆος	α. 104, ι. 87
πῆμις	λ. 183	πληθύνω, πλῆθος	β. 143
πῆμις	ibid.	πληθύνω	α. 486
πῆμις	π. 510	πληκτίζομαι	φ. 499
πῆμις	σ. 342	πλήμι	α. 104
πῆμις	ζ. 260	πλήμνη	ι. 726
πῆμις	α. 207	πλήξιππος	β. 104
πῆμις	ω. 527	πλησίος	β. 271
πῆμις	τ. 93, ψ. 368	πλήσσω	γ. 31
πῆμις	ibid.	πλήτω	ξ. 438, σ. 50
πῆμις, πῆμις	κ. 267	πλευράμις, πλευράς, πλευρά	ζ. 382
πῆμις	α. 104	πλῆτος	α. 172
πῆμις	ibid.	πλοχμός	ε. 53
πῆμις	ζ. 169	πλυνός	κ. 153
πῆμις	η. 289	πλύνω	ibid.

πλάμι, πλάω	γ. 47	παλίωτος	Α. 106
πνέοντις	γ. 8	παλινωτής	α. 432
πνέων	λ. 528	παλινωτίζω	γ. 89
πνέω	ibid.	παλινωτικός	α. 260
πνέω	α. 697	παλινωτικός	α. 155
πνέω	γ. 148	παλινωτικός	φ. 450
πνέω	β. 503	παλινωτικός	γ. 358
πνέω	δ. 185	παλινωτικός	α. 499
πνέω	α. 121	παλινωτικός	λ. 171
πνέω	α. 24	παλινωτικός	ζ. 394
πνέω	β. 786	παλινωτικός	β. 293
πνέω	α. 58	παλινωτικός	λ. 641
πνέω	α. 128	παλινωτικός	α. 371
πνέω, πνέω, πνέω	α. 239	παλινωτικός, παλινωτικός	β. 74
πνέω	α. 491	παλινωτικός	λ. 438
πνέω, πνέω	β. 503	παλινωτικός	ζ. 48
πνέω	α. 198	παλινωτικός	β. 497
πνέω	ζ. 294	παλινωτικός, παλινωτικός, πα-	
πνέω	ibid.	λινωτικός	β. 204
πνέω	γ. 327	παλινωτικός	α. 613
πνέω	ζ. 25	παλινωτικός	ibid.
πνέω	α. 263	παλινωτικός	β. 605
πνέω	ibid.	παλινωτικός	α. 311
πνέω	λ. 678	παλινωτικός	β. 173
πνέω	α. 13	παλινωτικός	λ. 443
πνέω	α. 599, α. 475	παλινωτικός	α. 559
πνέω	ibid.	παλινωτικός	γ. 47
πνέω	α. 137	παλινωτικός	ibid.
πνέω	β. 388	παλινωτικός	α. 308
πνέω	β. 121	παλινωτικός	γ. 411
πνέω	β. 338	παλινωτικός	α. 155
πνέω	α. 61	παλινωτικός	α. 165, β. 4
πνέω	α. 489	παλινωτικός, παλινωτικός, παλινωτικός	α. 3
πνέω	α. 164	παλινωτικός	β. 814
πνέω	α. 453	παλινωτικός	β. 804
πνέω	β. 806	παλινωτικός	β. 507
πνέω	α. 349, α. 366	παλινωτικός	α. 445
πνέω	δ. 518	παλινωτικός	α. 672
πνέω	α. 19	παλινωτικός	β. 502
πνέω	α. 453	παλινωτικός	α. 34
πνέω	α. 124	παλινωτικός	α. 564
πνέω	β. 116	παλινωτικός	α. 504
πνέω	ζ. 2	παλινωτικός	ζ. 171
πνέω	α. 396	παλινωτικός	ibid.
πνέω	α. 91	παλινωτικός	ibid.
πνέω	α. 669	παλινωτικός	α. 416
πνέω	α. 165, α. 811	παλινωτικός	λ. 26

πρωτοπόρος	α. 438	πρηνής	β. 414, γ. 218
πρόποι	α. 254	πρῆξαι	α. 561
πρόβολος	ζ. 30	πρῆξις	α. 524
πρόβου	α. 438	πρήσσω	ι. 326, λ. 551
προβία	β. 691	πρήσμαι	α. 99
προβίμης, προβήμης	ibid.	πρήσσομαι	ibid.
πρόβης, πρόβος	ζ. 320	πρήν	α. 29, 98
πρόβος	α. 72, 421, φ. 1	πρῆ	α. 70
πρόβη	ε. 401	πρηνής	φ. 262
πρόβινω	γ. 411	πρόβαινω	ζ. 125
πρόβταξ	ι. 162	πρόβάλλω	τ. 218
πρόβτις, πρόβις	ibid.	πρόβιβω	α. 112
πρόβφύριος	α. 481	πρόβλλης, προβάλλω	β. 396
πρόβφύριον	ξ. 15, φ. 551	πρόβουλομαι	α. 112
πρόβω, προβίζω, πρόβι	α. 72, π. 86	πρόβυστις, προβύγνομαι	β. 555
πρόβω	π. 422	πρόβρμος, πρόβρμος	ι. 469
Προβυδάων, Προβυδών, Προβυδών		πρόβανη, προβανίζω	δ. 107
β. 506		πρόβις	α. 127
πρόβος, πρόβος, πρόβος	α. 468, γ. 163	πρόβινω	ι. 795
πρόβινω	ι. 124	πρόβιλυμνος	ι. 537, η. 180
πρόβιμης	β. 522	πρόβρων	ξ. 363
πρόβιμμαι	β. 38, 315	πρόβρμια	β. 538
πρόβι	β. 547	πρόβιπτω	α. 3
πρόβι	α. 426	πρόβι	γ. 118
πρόβιδυμμαι	β. 137	πρόβιλλίζω	γ. 10
πρόβιδυπτος	α. 370	πρόβιλυτος	ι. 204
πρόβιδυπτομαι	ι. 381	πρόβιλλος, πρῆβος	ξ. 36
πρόβιτος	β. 359	πρόβιλλω	γ. 16
πρόβιτος, πρόβιτος	α. 357	πρόβιλλω	ε. 382
πρόβιτος, πρόβιτος, πρόβιτος	ι. 175	πρόβιλλος, πρῆβος	γ. 44
πρόβι	α. 178	πρόβιτος	α. 600
πρόβι	ι. 776	πρόβιλλω	ι. 158
πρόβι	α. 58	πρόβιλλω	χ. 221
πρόβι	ι. 443	πρόβιλλος	γ. 218
πρόβι	λ. 638	πρόβιλλος	λ. 157
πρόβι	ibid.	πρῆβος	γ. 59
πρόβι, πρῆβος	α. 607	πρόβιλλω	α. 620
πρόβω, πρῆβω	ι. 443	πρῆβος, πρῆβος	α. 251
πρόβω	β. 481	πρῆβος βάλων	ψ. 639
πρόβω, πρῆβος, πρῆβος	δ. 289, λ. 249	πρῆβος	α. 338
πρῆβος, πρῆβος, πρῆβος, πρῆβος	ι. 721	πρῆβος	μ. 285
πρῆβος, πρῆβος, πρῆβος, πρῆβος	δ. 59	πρῆβος	ibid.
πρῆβος	α. 480	πρῆβος	α. 343
πρῆβος	ι. 443	πρῆβος	μ. 757
		πρῆβος	α. 213
		πρῆβος	α. 333
		πρῆβος	η. 212

προτίω	γ. 400	πτακός	ζ. 169
προτί	γ. 116	πτήξ, πτύσση	ι. 134, ο. 22
προτιόπτω	ω. 110	πτύσι, πτύω	δ. 426, ι. 588, ψ. 697
προτιβάλλω	α. 879	πτάφι	ι. 588
προτιμύω, προτιμύω	κ. 347	πτακός	δ. 224
προτιμάσσω	τ. 263	πτάξ	ς. 676
προτιόσσωμαι	χ. 356	πτάσσω	δ. 224
πρότμος	λ. 424	πυγμαίος, πυγμή	γ. 6
πρότμος, πρότοι	α. 434	πυμμή	λ. 634
πρότριπν	ζ. 336	πύθω, πύθω, πύσι	δ. 174
πρότραπάδην φοβέσθαι	π. 304	πύμα	α. 70
πρότρεπν	ω. 409	πυμάζω, πυμάζω	ς. 83
πρότρεπν	9. 367	πυμνός	α. 76
πρότρεπν	ι. 136	πυμνός	β. 55
πρότρεπν	ψ. 325	πυμνός	β. 55, γ. 902
πρότρεπν	τ. 262	πυλάτης	9. 367
πρότρεπν, προφίσις, προφίσις, προφίσις	α. 352	πυλάτι	α. 1
πρόφω	γ. 64, ζ. 346	πύλη	β. 809
πρόφω	κ. 290	πύλος	α. 397
πρόφω	α. 77	πυλός, πυλός, πυλός	φ. 530
πρόφω	ι. 566	πύματος	δ. 254
πρόφω	ς. 263	πυλάσσωμαι, πυλάσσω	α. 257
πρόφω	α. 744	πύξ	γ. 237
πρόφω	α. 409, 437	πύξ, πυρά	α. 52, γ. 336
πρόφω	ξ. 307	πύρα	ς. 477
πρόφω	ι. 831	πύρα	ι. 152
πρόφω	9. 518	πύρα	γ. 153, δ. 334
πρόφω	9. 580	πύρα	χ. 30
πρόφω	9. 553	πύρα	α. 431
πρόφω	α. 692	πύρα	9. 183
πρόφω	α. 6	πύρα	α. 206
πρόφω	α. 105	πύρα	μ. 314
πρόφω	ι. 194	πύρα	ς. 211
πρόφω	ς. 5	πύρα	α. 489
πρόφω	α. 201	πύρα	ibid.
πρόφω	ζ. 419	πύρα	δ. 116
πρόφω	χ. 397	πύρα	α. 105
πρόφω	ibid.	πύρα	α. 68
πρόφω	α. 201, β. 316	πύρα	μ. 287
πρόφω	β. 816	πύρα	γ. 198
πρόφω	α. 490	πύρα	
πρόφω	α. 164	πύρα	
πρόφω	β. 278	πύρα	
πρόφω	α. 315	πύρα	

P.

α. 11
μ. 297
β. 475

βαδινός	ψ. 582	βαδοδάκτυλος, βάδον	α. 476
βαίω	μ. 431	βαή	γ. 5
βαδάμνη	λ. 536	βάος	δ. 390
βαίω	λ. 282	βαίω	κ. 502
βαίστη	ε. 477	βαίως	ibid.
βαίω	β. 473, ι. 78, π. 339	βαίω	ibid.
βάσσω	ι. 577	βάπαλον	λ. 558
βάχμ	ι. 208	βυμάς	ε. 729
βαψφάδια, βάπτω	α. 1	βύσιον	λ. 673
βαψφάδοι	ibid.	βύσκω, βύσκομαι	α. 730
βάρει	β. 461	βυός, βυσός, βυτίς	ι. 499
βίω, βίζω	α. 147	βυστάζω	α. 755
βίος	π. 856	βυτή	π. 475
βίω, βίω, βίω	β. 475, ζ. 138	βύω	ι. 396
βίω	α. 147	βυγαλός, βυγή	β. 417
βύω	δ. 72	βυόντ, βύμαι	λ. 50
βυχθί	ε. 32	βυπύον, βυψ	ι. 199
βυχθίτος	ι. 250	βυχμός, βυγή	ψ. 420
βύω	α. 349		
βυγίαι, βύσσω	α. 437		Σ.
βύγναι, βυγύνω	ibid.		
βύγος	ι. 657, α. 644	Σακίσπαλος	ι. 126
βυθίος	β. 475	σάκος, σάτω	γ. 335
βυθίως	ι. 184	σάλλιγξ	ε. 219
βυθίος, βύσιος	ε. 258	σαλπίζω	φ. 387
βύω	α. 249	σάος, σάσιος	α. 32
βυθίος, βυθίος	α. 228	σάφω, σάφω	φ. 461
βυθίος	ibid.	σάξ	δ. 380
βύω	ε. 571	σάκω	κ. 153
βυτή	ι. 443	σάφω, σάφω	β. 192
βυτός	φ. 445	σάω	π. 364
βυγαλός	τ. 325	σάω	α. 83
βυγίω, βυγίω	α. 325	σάω	α. 598
βυγίω, βυγίω	ibid.	σάω	ζ. 167
βυγίω	ibid.	σάω	ε. 178
βύω	ι. 538	σάω	δ. 242
βύω	δ. 447	σάω	α. 180
βυός, βύ, βύς	ι. 291	σάω	δ. 19
βυοτός	δ. 447, φ. 392	σάω	α. 173
βύω	δ. 25, ξ. 154	σάω	δ. 76
βύω	δ. 355	σάω	δ. 551
βύω	ξ. 257	σάω	β. 776
βύω	ψ. 827	σάω	β. 170
βύω	α. 590	σάω	α. 180
βύω	ε. 576	σάω	ζ. 505
βύω	ψ. 186	σάω	γ. 26
		σάω	ζ. 355

σκαλίζω, σκαλός	9. 131	σκάπτος, σκαυζάνω	σ. 319
σκαμάνειν	λ. 788	σκάπτοι	ρ. 196
σκαμάνω	α. 289	σκαυτοτόμος, σκάυτος	η. 221
σκαμάντωρ	δ. 431, 9. 127	σκάλαξ	κ. 654
σκάπτω	ζ. 168	σκάλλω, σκάλλω	κ. 564
σκάπτου	α. 590, η. 30	σκαρμαγίνω	β. 210
σκάπω, σκάπμαι	β. 135	σκαρδαλός, σκαρδω	β. 309
σκαυτός, σκάυτος	β. 452, ι. 500	σκαυτός	ibid.
σκάλλω	ι. 208	σκαυτός	ibid.
σκαυλός	ι. 226	σκαυτός	α. 39
σκαυ	γ. 8	σκαυδίζω, σκαυδίζω	β. 267, ψ. 716
σκάδης, σκάδης	δ. 124	σκαυχόω	ι. 469, κ. 411
σκάτης	λ. 481	σκάω	α. 42
σκάτοι	ι. 341	σκάω	ψ. 886
σκάτος	ι. 341, ι. 216	σκάω	ψ. 91
σκάλλω	ξ. 141	σκαίρω	γ. 293
σκαυλός	ibid.	σκαίρω	β. 135
σκαυλός, σκαυλός	β. 280	σκαίρω	ibid.
σκαλίζω	α. 500	σκάω, σκάμαι	ι. 621
σκαλός	ibid.	σκάω	κ. 285
σκαίρω	σ. 572	σκάω, σκάω, σκάω, σκάω	ζ. 259
σκάπτω	α. 386	σκάω, σκάω, σκάω	ζ. 259
σκαυτός	η. 31	σκάω, σκάω, σκάω	ζ. 259
σκαυτός	β. 398	σκάω	δ. 279
σκαυτός	κ. 314	σκάω	λ. 110
σκαυτός	ψ. 191	σκάω	β. 99
σκαυτός	η. 59	σκάω	δ. 77
σκαυτός	α. 278	σκάω	α. 463
σκαυτός	α. 15	σκάω	σ. 414
σκαυτός	λ. 480	σκάω	β. 341
σκαυτός	φ. 232	σκάω	ibid.
σκαυτός	λ. 480	σκάω	α. 158
σκαυτός, σκαυτός	α. 486	σκάω	β. 99, η. 359
σκαυτός, σκαυτός	κ. 613	σκάω	η. 240
σκαυτός	ibid.	σκάω	η. 314
σκαυτός	α. 157	σκάω	τ. 39
σκαυτός	κ. 387	σκάω	α. 410
σκαυτός	η. 441	σκάω	β. 470, μ. 434, ξ. 167
σκαυτός	β. 396	σκάω	ι. 193
σκαυτός	ibid.	σκάω	γ. 217
σκαυτός	δ. 275	σκάω	ζ. 506
σκαυτός	κ. 38	σκάω	α. 453
σκαυτός	β. 792	σκάω	κ. 253
σκαυτός	ζ. 24	σκάω	β. 149
σκαυτός	δ. 461	σκάω	β. 765
σκαυτός	α. 65	σκάω	λ. 534
σκαυτός	δ. 23	σκάω	9. 476

εἶναι, εἶναι	φ. 220	εἶναι	ι. 459
εἰσπνέω, εἰσπνέω, εἰσπνέω	η. 148	εἰσπνέω, εἰσπνέω	κ. 155
εἶναι	α. 481	εἰσπνέω, εἰσπνέω, εἰσπνέω	ibid.
εἶναι, εἶναι	α. 522	εἰσπνέω, εἰσπνέω	ι. 459
εἰσπνέω, εἰσπνέω	ψ. 285	εἰσπνέω, εἰσπνέω	β. 385
εἰσπνέω, εἰσπνέω	α. 434	εἰσπνέω, εἰσπνέω	α. 186, β. 754, γ. 694
εἰσπνέω, εἰσπνέω	β. 342	εἰσπνέω, εἰσπνέω	α. 580
εἰσπνέω, εἰσπνέω	α. 14	εἰσπνέω, εἰσπνέω	λ. 678
εἰσπνέω, εἰσπνέω	δ. 476	εἰσπνέω, εἰσπνέω	β. 53
εἰσπνέω, εἰσπνέω	ε. 785	εἰσπνέω, εἰσπνέω	ψ. 435
εἰσπνέω, εἰσπνέω	λ. 348	εἰσπνέω, εἰσπνέω	ι. 608
εἰσπνέω, εἰσπνέω	ι. 506	εἰσπνέω, εἰσπνέω	δ. 105
εἰσπνέω, εἰσπνέω	β. 479	εἰσπνέω, εἰσπνέω	ι. 778
εἰσπνέω, εἰσπνέω	λ. 66	εἰσπνέω, εἰσπνέω	α. 91
εἰσπνέω, εἰσπνέω	κ. 298	εἰσπνέω, εἰσπνέω	ψ. 102
εἰσπνέω, εἰσπνέω	β. 597	εἰσπνέω, εἰσπνέω	ι. 227
εἰσπνέω, εἰσπνέω	γ. 84	εἰσπνέω, εἰσπνέω	β. 372
εἰσπνέω, εἰσπνέω	η. 12, κ. 30, ι. 138	εἰσπνέω, εἰσπνέω	α. 537
εἰσπνέω, εἰσπνέω	ι. 739	εἰσπνέω, εἰσπνέω	β. 372
εἰσπνέω, εἰσπνέω	α. 197	εἰσπνέω, εἰσπνέω	α. 537
εἰσπνέω, εἰσπνέω	ι. 598	εἰσπνέω, εἰσπνέω	λ. 791
εἰσπνέω, εἰσπνέω	α. 83	εἰσπνέω, εἰσπνέω	α. 8
εἰσπνέω, εἰσπνέω	λ. 371	εἰσπνέω, εἰσπνέω	ξ. 465
εἰσπνέω, εἰσπνέω	δ. 443	εἰσπνέω, εἰσπνέω	ι. 901
εἰσπνέω, εἰσπνέω	γ. 385	εἰσπνέω, εἰσπνέω	β. 218
εἰσπνέω, εἰσπνέω	γ. 392	εἰσπνέω, εἰσπνέω	κ. 261
εἰσπνέω, εἰσπνέω	ξ. 351	εἰσπνέω, εἰσπνέω	α. 76, β. 339,
εἰσπνέω, εἰσπνέω	α. 522, β. 524	εἰσπνέω, εἰσπνέω	η. 44
εἰσπνέω, εἰσπνέω	β. 92	εἰσπνέω, εἰσπνέω	β. 339, ι. 319
εἰσπνέω, εἰσπνέω	β. 250	εἰσπνέω, εἰσπνέω	α. 527
εἰσπνέω, εἰσπνέω	γ. 292	εἰσπνέω, εἰσπνέω	ι. 281
εἰσπνέω, εἰσπνέω	η. 95, κ. 9	εἰσπνέω, εἰσπνέω	τ. 84
εἰσπνέω, εἰσπνέω	δ. 159	εἰσπνέω, εἰσπνέω	ι. 381
εἰσπνέω, εἰσπνέω	α. 364	εἰσπνέω, εἰσπνέω	τ. 387
εἰσπνέω, εἰσπνέω	ι. 213	εἰσπνέω, εἰσπνέω	κ. 13
εἰσπνέω, εἰσπνέω	ο. 511	εἰσπνέω, εἰσπνέω	δ. 253
εἰσπνέω, εἰσπνέω	ibid.	εἰσπνέω, εἰσπνέω	φ. 167
εἰσπνέω, εἰσπνέω	γ. 187	εἰσπνέω, εἰσπνέω	φ. 282
εἰσπνέω, εἰσπνέω	α. 10	εἰσπνέω, εἰσπνέω	α. 190
εἰσπνέω, εἰσπνέω	ι. 113, ι. 498	εἰσπνέω, εἰσπνέω	ι. 204
εἰσπνέω, εἰσπνέω	α. 511	εἰσπνέω, εἰσπνέω	ibid.
εἰσπνέω, εἰσπνέω	ι. 40	εἰσπνέω, εἰσπνέω	ι. 567
εἰσπνέω, εἰσπνέω	κ. 792	εἰσπνέω, εἰσπνέω	β. 95
εἰσπνέω, εἰσπνέω	ξ. 413	εἰσπνέω, εἰσπνέω	λ. 160
εἰσπνέω, εἰσπνέω	β. 311	εἰσπνέω, εἰσπνέω	ι. 147
εἰσπνέω, εἰσπνέω	κ. 776	εἰσπνέω, εἰσπνέω	
εἰσπνέω, εἰσπνέω	ibid.	εἰσπνέω, εἰσπνέω	

ἐφαδία	η. 600	σανίον, τάνη	α. 485, η. 77
εφάτιρος	α. 583	σὰ πάρος	α. 370
εφημέω	ρ. 52	τάπηι, τάπις	ι. 197
εφῆλαι	ψ. 719	ταρεύν, τέρευν, τέρευος, τα-	
εφᾶξ	μ. 167	ρέστη	α. 331, β. 268
εφῖ	α. 73	τέρεπται	α. 638
εφασθάλιον	α. 483	τέρευν, τέριος	λ. 377
εφῖς	α. 538	τέρεπαρος	β. 13
εφύμα	γ. 331	τερφίω	χ. 142
εφυρόν	ibid.	τέρφε	α. 555
εφού, εφώ, εφὶ	α. 8	τερφός	ι. 555, λ. 69
εφουίτιρος	α. 216	τέρφος	λ. 69
εχιδήνη, εχιδέην, εχιδίας	α. 880	τερχών, τερχιών, τερχίν, τέρ-	
εχιδόν, εχιδοόν	γ. 15	χιν, τέρχμι	α. 85
εχιθω	α. 219	τεύρος	α. 41
εχρίστιος	β. 112, κ. 164	τάθος	ψ. 28
εχρώω	α. 14	τάθορος, ταφή	α. 341
εχίζω, εχίζει, εχίζω	α. 461	ταφῷ	ι. 198
εχλάστο	β. 98	τάχ', τάχα, ταχύς, ταχύν	α. 205
εχόινος	δ. 383	τάχιστος	ibid.
εχούτο	β. 98	τάχος	ibid.
εχῶ	ibid.	ταχύπωλος	ζ. 21
εζάζω, εζάζω	α. 82	εάω	ζ. 215
εθάος	υ. 72	τάσι	ι. 320
εθύμαι	γ. 23	τι	α. 5, 8, 23
εῦς	ι. 773	τίγιος	ζ. 248
εὔτρεα, εῦω	ι. 725	τύπος	ibid.
εὔφρων, εὔφρον	φ. 461	τιθαλυῖα	ι. 208
		τίθηκα	δ. 243
T.		τίθειαις	ibid.
Ταγὺς	ψ. 159	τίθηκα	α. 328
τάζω	α. 590	τιθάσαι, τιθάσι	ibid.
ταθείς	ι. 655	τιθναός, τιθναθί, τιθναίην, τιθά-	
τάλαντον	β. 169, ι. 122	μαι, τιθάμναι, τιθνάται, τιθ-	
ταλαίρος	σ. 568	νιαός, τιθναῖος, τιθνώτι, τιθ-	
ταλασίφρων, τάλασις, ταλώ-		νης	γ. 102, ζ. 464
φρον	δ. 421	τίθηκα	α. 56
ταλαύρινος, ταλαύρινον	ι. 289, η. 239	τίθημαι	γ. 102
ταλάω, τάλας	α. 228, ι. 829	τίθεσθαι	α. 605
ταμείσχευος	δ. 511	τιθυομένους	ζ. 172
ταμίαις, ταμίης, ταμίσ	δ. 84	τήν, τήν	λ. 201
ταμίη	ζ. 383	τήρια	α. 485
τάμνω, ταμῶ	α. 459	τίρω	γ. 142
ταπίος	κ. 589	τυχεισιπλήστης, τυχεισιβλήτης,	
ταυαλογής	δ. 70	τυχεισιπλήτης	ι. 31
ταυνότης, ταινικής	α. 77	τύχης	β. 559
ταυνόπτελος	γ. 228	τύχος	ι. 219

τίμι	α. 36	τίμω	β. 293
τιμάρωμαι, τιμάρειον, τιμάρω α. 525,		τίτωμα	α. 459
ζ. 349		τιτραβίλωνιος	α. 478
τίμωρ α. 525, ζ. 349. η. 30		τιτράνω	χ. 396
τίμων η. 362		τίτραμμα	α. 605
τίμος α. 202		τιτραπλός, τιτραπλή	α. 128
τικταίνω, τικτήνω	α. 62	τιτραφάληρος, τιτραφάλος	α. 748
τίκτω β. 110, α. 62		τιτράφωτο	α. 189
τιλαμών α. 228, β. 388		τιτραχός, τίτραχμα, τιτράχμη	β. 95,
Τιλαμώνιος β. 388		η. 346	
τιλάω, τίλλω η. 282		τιτρηγῶτας	β. 814
τιλοφύρος τ. 32		τίττω	β. 412
τιλουτάομαι ι. 100		τίττιξ	γ. 151
τιλουτάω α. 526		τιτυγμένος	ζ. 243
τιλίω α. 108		τίτυκται, τίτιυκται	γ. 101
τιλίης α. 315		τιτύσκωμαι	ι. 23
τίλλω α. 25, 295, β. 643		τιτίκωτο	α. 466
τίλος η. 380		τιῦ	β. 388
τίλσαι ι. 707		τιῦμαι	β. 106
τίμιος α. 696		τιῦχι	α. 4
τίμων, τιμῶ α. 459, β. 124, ζ. 193		τιῦχος, τιῦχμα	β. 808
τίμων β. 521		τιῦχον	α. 4
τίο β. 225		τίφρα	σ. 25
τίο μέχρις α. 128		τίρ	π. 227
τίος α. 138		τίως γ. 291, τ. 189	
τίρας β. 324		τῆ α. 752, 858, ξ. 215	
τίρει γ. 142		τῆς α. 139	
τιρεπάρωνος α. 419		τῆς α. 747	
τιρεαίνω π. 520		τρειδίει συγχεῖ	γ. 126
τίρην λ. 267		τίκω	ibid.
τισσακράκοντα β. 524		τῆς α. 30	
τίσσυρος ibid.		τληδωπός	φ. 454
τίτωρος α. 590, α. 23		τληδών	ζ. 148
τιτωγών ibid.		τληδώνσα, τληδῶσα, τληδῶα,	
τίτωλαμι β. 643		τληδῶν	ibid.
τίτωτο, τίτωμα, τίτωμαι, τι-		τληκλιτὸς ι. 491, ι. 233	
τίσθη, τιτωγών γ. 372		τληκλιτὸς α. 491	
τιταρπόμενος ι. 701		τληκλυτὸς ibid.	
τιταρπόμεθα ψ. 10		τληδός α. 30	
τίταρτος β. 623		τληγύστες, τληγύτης γ. 175	
τιτμημένος, τιτμήμαι θ. 437		τίμωροι η. 30	
τιτμήσθαι, τιτμήναι ibid.		τῆ μη α. 650	
τιτμήσται, τιτμήσται θ. 437, ι. 13		τῆμος η. 434	
τίτλαβι α. 585		τῆ, τίη α. 365	
τίτλαμα, τιτλάμα α. 228		τίθαι μ. 35	
τίτλαμι, τίτλα α. 585		τιθήνη ζ. 132	
τίτμηκα α. 456		Τίθωνος λ. 1	

τίκτω	α. 36	τίφρα	α. 82
τιμῆ	α. 159	τράπεζα	ι. 216
τιμῆνται	σ. 475	τραπέζομαι	ξ. 314
τινάσσω	γ. 385	τράφω	β. 660
τινύμαι, τινύω, τίνυμι	γ. 279	τράφω, τρέφω	α. 251
τίσι	ibid.	τραφίς	ξ. 308
τίποτι, τίπτι	α. 202	τράφος	ι. 555
τίς	α. 8	τραχὺς	η. 346
τίς	α. 62	τρεῖς	α. 128
τιταίνω	β. 390	τρέμω	β. 200
τιτθίς, τιτθί	α. 354	τρέπτω	λ. 545
τιτράω	γ. 448	τρέφω, τρίω	β. 502, ι. 778
τιτρώσκω	μ. 66	τρεπτός	γ. 448
τιτρώσκει	φ. 342	τραχύς, τραχὺς	β. 668
τιτύνεμαι	γ. 80, δ. 41	τρέχω, τραχύνω	β. 95
τίφω	δ. 447	τρέλαινα	μ. 27
τίω	α. 42	τρίαιοντα, τριάνοντα	β. 516
τλάω	β. 388	τρίων	λ. 42
τλήμι	ν. 151	τρίγλωσσος	ξ. 183
τλήμων	ι. 670	τριγλώχιν	ι. 393
τράω, τρώ	δ. 293	τρίζω	β. 314
τράβω, τράβω	η. 261	τρίλιος, τρίλλιος	δ. 468
τράβω, τράβω	α. 580	τριπλή	α. 128
τῶ	η. 239	τριπλῆς	ibid.
τῶ	α. 28, 418	τρίπλος	σ. 542
τῶ γὰρ	α. 76	τρίπτος	δ. 290
τῶνδε, τοῖσδε	κ. 462	τρίπτος	ibid.
τῶνδε	ι. 219	τρίπτος	λ. 353
τοκίς, τοκίς	γ. 140	τρίπτος	α. 252, β. 565
τοκίς, τοκίς	α. 106	τρίπτος	δ. 315
τολμάω, τίλμω	δ. 424	τρίπτος	β. 655
τολμήω	κ. 205	τρίπτος	β. 34, η. 151
τολμύω, τολύπη	ξ. 86	τρίπτος	λ. 307, α. 620
τομή	α. 235	τρίπτος	γ. 213
τόν	α. 36	τρίπτος	ζ. 42
τόνος	α. 434	τρίπτος	α. 316, σ. 566
τόξω, τόξα	α. 44	τρίπτος	ibid.
τόξω	ibid.	τρίπτος	ι. 311
τοξίω, τοξίτης, τοξίτης, το-	λ. 385	τρίπτος	γ. 372
ξίτης	η. 370	τρίπτος	γ. 363
τό πάρος	ι. 403	τρίπτος	ζ. 225
τό περί	ψ. 255	τρίπτος	β. 157
τορῶ	α. 64	τρίπτος	ι. 496
τόσος, τόσος	δ. 360	τρίπτος	μ. 66
τόσος	α. 94	τρίπτος	κ. 163
τοῦτο	γ. 235	τρίπτος	δ. 106, μ. 189
τοῦτο		τρίπτος	ι. 891

τίκω	ζ. 243	ὑπάρ, ὑπάρχοι, ὑπάρχοι,	
τίμω	η. 386	ὑπάρχοι	β. 426
τιμωχοί, τιμωχία	φ. 323	ὑπακροβίω	ι. 502
τιση	ι. 485	ὑπακροβίω	δ. 268
τυπή	ι. 887	ὑπαλίσσω	α. 400
τυρίγλυφος	λ. 638	ὑπαμνήμυς	χ. 491
τυρίς	ibid.	ὑπίνεθε, ὑπίνεθαι	β. 150
τυτθί, τυτθίς	α. 354	ὑπικαυδός	ι. 352
τυρλός	ζ. 139	ὑπικαίς	λ. 297
τύφω	η. 336	ὑπικασία	γ. 107, ψ. 589
τυρίτω	λ. 106	ὑπικασίς	γ. 107
τύς	β. 250	ὑπικεῖται, ὑπικεῖται	ι. 497
τύς, ὅς	γ. 415	ὑπικεῖται	φ. 19
τύττις, τυττίς, τυττίς	ι. 396	ὑπικεῖται	ibid.
		ὑπικεῖται	φ. 390
		ὑπικεῖται	ibid.
		ὑπικεῖται	ι. 420
Τ.	σ. 486	ὑπικεῖται	λ. 176
Ταῖς	ξ. 349	ὑπικεῖται, ὑπικεῖται	δ. 693
Ταῖς	τ. 80	ὑπικεῖται, ὑπικεῖται	β. 753
Ταῖς	ι. 368	ὑπικεῖται	δ. 480
Ταῖς	α. 203	ὑπικεῖται	λ. 66
Ταῖς	δ. 524	ὑπικεῖται	β. 116
Ταῖς, ὑγρή	κ. 29	ὑπικεῖται	β. 157
Ταῖς	α. 312, κ. 29	ὑπικεῖται, ὑπικεῖται	α. 205
Ταῖς	β. 723	ὑπικεῖται, ὑπικεῖται	α. 185
Ταῖς	α. 312	ὑπικεῖται	δ. 554
Ταῖς	μ. 133	ὑπικεῖται	ι. 756
Ταῖς	σ. 486	ὑπικεῖται	λ. 290
Ταῖς	α. 103	ὑπικεῖται	λ. 693
Ταῖς	α. 9	ὑπικεῖται	γ. 106
Ταῖς	β. 666	ὑπικεῖται	γ. 293
Ταῖς	φ. 574	ὑπικεῖται	δ. 122
Ταῖς	σ. 586	ὑπικεῖται	
Ταῖς	β. 456, η. 418	ὑπικεῖται, ὑπικεῖται, ὑπικεῖται,	β. 514
Ταῖς	β. 456	ὑπικεῖται	β. 286
Ταῖς	σ. 492	ὑπικεῖται, ὑπικεῖται	η. 144
Ταῖς	α. 335	ὑπικεῖται	ι. 885
Ταῖς	η. 387	ὑπικεῖται	α. 348
Ταῖς	β. 44	ὑπικεῖται	α. 514
Ταῖς	α. 520	ὑπικεῖται, ὑπικεῖται	ibid.
Ταῖς	χ. 270	ὑπικεῖται, ὑπικεῖται	α. 609, α. 344
Ταῖς	ζ. 17	ὑπικεῖται, ὑπικεῖται	α. 344
Ταῖς	ibid.	ὑπικεῖται	α. 292
Ταῖς	κ. 216	ὑπικεῖται	ι. 72
Ταῖς	ν. 158	ὑπικεῖται	β. 155
Ταῖς	ι. 756	ὑπικεῖται	α. 148
Ταῖς	α. 293, δ. 62	ὑπικεῖται	

ἔποιεον	δ. 62	φαινός, φαίνω	γ. 247
ἐποδομαίνω	π. 333	φαισίμβροτος	α. 785
ἐποδημοσύνη	α. 412	φαιδιμίαις, φαιδιμός	γ. 686
ἐποκρίω	μ. 228	φαιδιμός, φαείνω, φαιδρός	λ. 505
ἐποκυσσομένη	ζ. 26	φαίην	ζ. 285
ἐπολευκαίνω	ε. 502	φαίμων	β. 81
ἐπολλίζω	σ. 519	φαίνομαι, α. 87, 198, π.	296
ἐποπτεύω γῆν	ζ. 27	φαίω,	ibid.
ἐποπτικῆς, ἐποπτικῆς, ἐπο-		φάλαγγ	β. 558
πικρῶς	β. 312	φάλαγγ	α. 748
ἐποσχίζω	η. 188	φάλαγγις, φάλαγγ	α. 798
ἐπόσχιο, ἐπόσχυ	α. 514	φάλας	γ. 368
ἐποτρέω	η. 217	φάω	ζ. 108
ἐπότερος	ζ. 367	φάος	α. 604
ἐπυράνιος, ἐπύρηνος	α. 212, 216	φαιρέτω, φαιρέτω	α. 45
ἐποφίτης	π. 235	φάρμακον,	λ. 191
ἐποφθαίμενος, ἐπόφθαμι	η. 144	φαρμάκω	ibid.
ἐποφθῶς	ibid.	φᾶρος	β. 48
ἐποχωρίζω	ζ. 107	φᾶς	α. 35
ἐπύτιος	δ. 108	φάσγανον	α. 190
ἐπύπια	μ. 463	φάσθαι	α. 186
ἐπύρμα	υ. 218	φασσάφινος	α. 237
ἐπυράφιος	ε. 636	φάττη	α. 271
ὕς	α. 264	φάω	α. 189
ὕσμενη, ὕσμῃν	β. 863	φῶμαι	λ. 440
ὕστατα, ὕστατος	α. 232	φείδομαι, φειδῶ, φειδωλή,	ε. 202
ὕστατιον	δ. 353	φειδῶ	η. 409
ὕστερον, ὕστερος	α. 27, η. 30	φειδωλή	η. 409, γ. 244
ὕφαντος, ὑφαίνω, ὑφίω	γ. 125,	φειδῶν	ε. 202
ζ. 187		φίω	γ. 281
ὕφασμα	γ. 125	φίεω	α. 564
ὕφαις, ὑφάντες	α. 434	φίετρον	γ. 236
ὕφανίλος	ζ. 19	φίετρος, φίετρος, φίετρος,	
ὕφισμαι	ε. 160	φίεριστος	α. 168
ὕφισφης, ὑφισφής, ὑφισφής	ε. 213	φίεω	α. 13, 238
ὕφισχης	ε. 772	φινυγάντω	α. 47
ὕφισσμήτης, ὕφισ, ὑφισλῆς	α. 354	φῆ	β. 36
ὕφισσος	δ. 166	φῆγος	α. 698
ὕφισπύλας	γ. 437	φῆγινος	α. 886
ὕφισπύτης	μ. 201	φῆμι	α. 38
ὕφισσος	γ. 423	φῆμις	α. 207
ὕφισ, ὑφῆ	α. 485	φῆρ	α. 267
		φθάνω	γ. 315
Φ.		φθαίνω, φθαίνω, φθάνω	α. 119, α. 51
φάσθαι, φάνθαι	α. 200	φθάνω	α. 119
φάγω	β. 317	φθάνομαι	α. 67
φάθων, φαίω	λ. 784	φθάνω	δ. 359

φθινύσκει, φθινύσκω,	α. 490	φίως	λ. 796
φθινύω	ibid.	φραδὴς	α. 354
φθίω, φθίω	α. 251, β. 359	φράζω	ζ. 3
φθίσθαι	ι. 246	φράζομαι	α. 553, κ. 339, ψ. 452
φθισήνω	β. 833	φράζω	ibid.
φθισιμύροτος	ι. 339	φράσσει	α. 83
φθόνω	δ. 55	φράσμων, φράδμων	π. 638
φιάλη	γ. 106	φράσσω, φράττω	μ. 263, ι. 190
φίλας φροῖνι τι	δ. 219	φρατρία	β. 362
φιλέω	γ. 388	φρίας, φρύας	φ. 197
φιλοκύπτος	α. 209, γ. 207	φρήν	α. 55
φίλος	α. 122	φρήτη	β. 362
φιλότης, φίλιν, φιλάμα	α. 19, δ. 187	φρίτω	δ. 282, φ. 126
φιλοφροσύνη	β. 232	φρίξ	δ. 282
φίλωτος, φιλότατος	ι. 256	φρίσσω, φρίω	α. 55
φίλιτρος, φιλότριος	α. 20	φροῖν	ζ. 253
φιντρός	α. 20, δ. 51	φῶ	α. 60
φλάζω	μ. 29, ψ. 123	φύγαιμι	α. 2
φλαγέω	ι. 798, φ. 860	φύλα	ι. 102
φλόγω	β. 456, ς. 737	φύλακινός	α. 2
φλόγω	φ. 337	φύλα	α. 115, χ. 370
φλόγω	β. 456	φύλας	α. 7
φλόγω	ι. 546	φύλας	π. 128
φλόγω	ι. 745	φύλας	α. 7, ψ. 693
φλόγω	α. 236	φύλας	α. 668
φλόγω	ι. 469	φύλας	β. 251, α. 1
φλόγω	δ. 135	φύλας	α. 1
φλόγω, φλόγω	φ. 360	φύλας	ibid.
φλόγω	ibid.	φύλας	α. 66
φλοῖμος	δ. 149	φύλας	β. 251, α. 1
φλοῖμος	λ. 406	φύλας	ibid.
φλοῖμος	δ. 440	φύλας	α. 234
φλοῖμος	α. 48	φύλας	β. 361
φλοῖμος, φουκίος	κ. 133	φύλας	δ. 15
φλοῖμος	δ. 141, ζ. 219	φύλας	ς. 143
φλοῖμος	ζ. 779	φύλας	α. 162
φλοῖμος	ibid.	φύλας	α. 115
φλοῖμος	β. 217	φύλας	γ. 242
φλοῖμος	σ. 335	φύλας	δ. 227
φλοῖμος	β. 308	φύλας	ζ. 195
φλοῖμος	β. 219	φύλας	ζ. 419, α. 193
φλοῖμος	β. 106	φύλας	α. 511, ζ. 253
φλοῖμος	ι. 202	φύλας	α. 201
φλοῖμος	α. 238	φύλας	ibid.
φλοῖμος	β. 106	φύλας	α. 228
φλοῖμος	ibid.	φύλας	α. 604
φλοῖμος	α. 602, ι. 186	φύλας	

X		
Καδύν	9. 461, ζ. 34	κῆρος, κίερος δ. 425
κάζω	γ. 32	κέρει α. 77
καίνω, κάσκω, κασκάζω	δ. 182	κέρμα ψ. 561
καίρω, καίριον	α. 158, ε. 688	κέρσασιν η. 36
καίρει	ι. 197	κηλός π. 228
καίτε	α. 528	κη β. 460
κάλαζα	κ. 6	κηραμός φ. 495
καλοπός, καλίπτω	α. 544	κηρος β. 289
καλοπυών	β. 378	κηρίζω, κήτος ζ. 463
καλινός	τ. 398	κηραμικός, κηραμικός γ. 683
καλακοφάνος	ι. 785	κηρίζ β. 303
καλαπύς	μ. 295	κηθόν, κηθικός, κήθις α. 88, 423
καλαπύω	σ. 400	κηλίοι ι. 860
καλαφής	γ. 316	κημαιρα ζ. 179
καλαός	α. 235	κηται α. 371
καλακοφής	ο. 464	κηών κ. 7
καλακοφάτης	α. 426	κηαίνα β. 183
καλακότης	τ. 25	κηλαρός, κηλαίω λ. 477
καλακοχίται	α. 371	κηλαός, κηλαίος, κηλαίος, ι. 535
καμάζει, καμάεις, καμαι	γ. 29	κηλα κ. 479
καμαπύτης	π. 235	κηάνος σ. 470
καυδών	ψ. 742	κηλός δ. 526
καυδάω, καυδάσω	δ. 454	κηλή, κηλόν α. 44
καυτός, καύεις, καυζομαι	α. 39	κηροτύπια, κηροτύπος α. 261
καύρω	γ. 51, κ. 193	κηρός γ. 394
καύρω	δ. 222	κηρος λ. 773, α. 640
καυτίω, κατίω	β. 225	κηρίσκη, κηρισμίν α. 28, η. 144
καυά	κ. 98	κηρίω ι. 138
καύλος	μ. 51	κηρίω φ. 369
καυμάρος	δ. 452	κηρίω α. 341
καυμάριος	λ. 493	κηρίω θ. 57
καυμάριος, καυμάρι, καύμα	β. 294	κηριτίω μ. 51
καύε	α. 14	κηρίω, κηρίω α. 341
καύεις	ι. 287	κηρίματος ψ. 834
καύισσι, καύισσι	α. 14	κηρί α. 216
καύειν	κ. 288	κηρίω λ. 834
καυός, καύμα, καυμάς	φ. 319	κηρίω, κηρίω α. 216
καυότιμος, καυότιον	β. 248	κηρισμίν, κηρίσμος α. 28, η. 144
καύων	κ. 238	κηρίπτω ι. 662
καύω, καύεις, καύει	α. 80, κ. 238	κηρίω π. 680
καυμάδιον	δ. 518	κηρίω ξ. 164
καυότης, καυότης	μ. 433	κηρίματος ψ. 688
καυότιον	α. 304	κηρίω χ. 59
καυότιμα	α. 448	κηρίος δ. 130
καυότι	α. 77	κηρίσμος, κηρίσμος ι. 509
καυός	α. 14	κηρίσμος, κηρίσμος ι. 358

χρύσιος	α. 15	ἀκύνερος	α. 417
χρυσολάκκος	π. 183	ἀκύνπτης	9. 42
χρυσόπικτος	ζ. 205	ἀκύνπορος	α. 421, ι. 57
Χρυσῆς	α. 110	ἀκύνῥος	ε. 598
Χρύσης	α. 11	ἀκύνς, ἀκύνος	α. 58, 423
χύνω	μ. 470	ἄλαξ	ι. 707
χύνω	β. 19	ἄλξ	ibid.
χυνεύω	σ. 417	ἄμα δάσασθαι	ψ. 22
χυνλός	β. 217	ἀμεσητής	λ. 454
χυνλός	γ. 35	ἀμογήρων	ψ. 791
χυνλός	η. 470	ἀμοδιτήν	α. 460
χυνός	β. 498	ἄμοι	κ. 149
χύνω	α. 44	ἄμους, ἄμος	α. 45
		ἄμωσα, ἄμωσα	α. 76
		ἄμωξα	κ. 522
		ἄμοφάγος	ε. 782
		ἀνάμην	ζ. 25
		ἄνησα	α. 395
ἄναθος, ψάμμος, ψάμω	α. 485	ἀνταμάσσει	μ. 431
ψάμω	π. 583, ρ. 754	ἀντοχόμ	δ. 5
ψάμω, ψάμω	ι. 192	ἄντος	φ. 41
ψάμω	β. 219	ἄρκα	ζ. 469
ψάμω, ψάμω	β. 81, ι. 115	ἄρκα, ἄρκασι	ε. 478
ψάμω, ψάμω	ζ. 163	ἄρκα	ζ. 469
ψάμω	τ. 107	ἄρκα, ἄρκα, ἄρκα	α. 598
ψάμω	π. 583	ἄρκα	ζ. 146
ψάμω	φ. 260	ἄρκα	α. 10
ψάμω	κ. 459	ἄρκα	α. 42, ι. 846, ξ. 294
ψάμω	ι. 576	ἄρκα	α. 32, ζ. 281
ψάμω, ψάμω	α. 3	ἄρκα	ε. 95
ψάμω	ι. 75	ἄρκα, ἄρκα, ἄρκα	α. 220
		ἄρκα	ζ. 780
		ἄρκα	ζ. 744
		ἄρκα	α. 86
		ἄρκα	δ. 140
		ἄρκα	λ. 109
		ἄρκα	ψ. 264
		ἄρκα	ε. 396
		ἄρκα	α. 31
		ἄρκα	ζ. 71
		ἄρκα	γ. 35

Ω.

ᾠδή	α. 183, 212	ᾠδή	α. 417
ᾠδή, ᾠδή, ᾠδή	λ. 268	ᾠδή	9. 42
ᾠδή	α. 220, ζ. 744, ι. 691	ᾠδή	α. 421, ι. 57
ᾠδή	α. 402	ᾠδή	ε. 598
ᾠδή	γ. 129	ᾠδή	α. 58, 423
ᾠδή, ᾠδή	ζ. 668	ᾠδή	ι. 707
ᾠδή	ο. 705	ᾠδή	ibid.
		ᾠδή	ψ. 22
		ᾠδή	λ. 454
		ᾠδή	ψ. 791
		ᾠδή	α. 460
		ᾠδή	κ. 149
		ᾠδή	α. 45
		ᾠδή	α. 76
		ᾠδή	κ. 522
		ᾠδή	ε. 782
		ᾠδή	ζ. 25
		ᾠδή	α. 395
		ᾠδή	μ. 431
		ᾠδή	δ. 5
		ᾠδή	φ. 41
		ᾠδή	ζ. 469
		ᾠδή	ε. 478
		ᾠδή	ζ. 469
		ᾠδή	α. 598
		ᾠδή	ζ. 146
		ᾠδή	α. 10
		ᾠδή	α. 42, ι. 846, ξ. 294
		ᾠδή	α. 32, ζ. 281
		ᾠδή	ε. 95
		ᾠδή	α. 220
		ᾠδή	ζ. 780
		ᾠδή	ζ. 744
		ᾠδή	α. 86
		ᾠδή	δ. 140
		ᾠδή	λ. 109
		ᾠδή	ψ. 264
		ᾠδή	ε. 396
		ᾠδή	α. 31
		ᾠδή	ζ. 71
		ᾠδή	γ. 35

APPENDIX

DE LINGUÆ GRÆCÆ

DIALECTIS,

COLLECTA TUM EX OPTIMIS GRAMMATICIS, TUM EX DILIGENTI OBSERVATIONE IN LEGENDIS POETIS, PRÆSERTIM HOMERO.

§ 1. *De Dialectis in universum.*

QUATUOR sunt Linguae Græcæ Dialecti, sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à linguâ communi in nonnullis variant, nimirum *Æolica*, *Dorica*, *Ionica*, et *Attica*. De horum singulis, suisque proprietatibus pauca dicenda.

I. DE ÆOLICA.

Omnibus ferè persuasum est, ut Æolica sit Dialectus antiquissima, ideoque ab origine Sythicâ non multùm abludat. Maximè obtinebat inter Græciæ incolas occidentales, et eas regiones à mari longè distantas; inde usque ad Peloponnesum, Siciliam, et Italiam se postea extendebat. Valebat etiam in Æolide, Asiæ Minoris regione, ubi colonia constituta est; ut et in Lesbo, aliisque Ægæi maris insulis. Quod ad hujus Dialecti naturam attinet, Grammatici, quibus ferè omnis notitia nostra de hâc debetur, generatim dicunt asperam esse et duram. Gaudet talibus sonorum conjunctionibus, quales scilicet *βῆδον* pro *βῆδον*, *ἄρσι* pro *ἄρσι*, *ἔπικατα* pro *ἔπικατα*, *σπίρην* pro *σπίρην*, &c.

Sed particulatim,

Æoles ponunt	{	α pro	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha\iota, \text{ ut } \acute{\alpha}\rho\chi\alpha\iota\omicron\varsigma, \text{ pro } \acute{\alpha}\rho\chi\alpha\iota\omicron\varsigma. \\ \iota\nu, \text{ ut } \acute{\epsilon}\pi\iota\sigma\theta\alpha, \text{ pro } \acute{\epsilon}\pi\iota\sigma\theta\iota. \\ \eta, \text{ ut } \mu\alpha\chi\alpha\eta\alpha, \text{ pro } \mu\alpha\chi\alpha\eta\eta, \text{ et hoc fit Dorum more.} \\ \epsilon, \text{ ut } \acute{\alpha}\sigma\sigma\alpha, \text{ pro } \acute{\alpha}\sigma\alpha. \\ \omega, \text{ ut } \gamma\iota\lambda\omega\nu, \text{ pro } \gamma\iota\lambda\alpha\nu. \end{array} \right.$
--------------	---	-------	--

Æoles ponunt :

- αι pro { α, ut τύνφαις, pro τύνφας.
η, ut μιμναίσκω, pro μιμνήσκω.
ο, ut ὑπαί, pro ὑπὸ.
- αῖ pro { α, ut βοαῖς, pro βοᾷς.
αι, ut παῖς, pro παῖς, in monosyllabis.
- αο pro α, ut Αἰνύαο, pro Αἰνύου.
- αυ pro α, ut ταυός, pro ταός.
- β pro { δ, ut βίλαε, pro δίλαε.
μ, ut βέλλω, pro μέλλω.
π, ut βικρὸν, pro πικρὸν.
- δ pro { β, ut ὀδιλός, pro ὀβελός.
ζ, ut θυγός, pro ζυγός.
σ, ut ὀφρῆ, pro ὀσρῆ, ἴθμιν pro ἴσμιν.
- δο pro ζ, ut Δοῦς, pro Ζεύς.
- ε pro { α, ut γαλήνη, pro γαλήνη, λεγόμεθα, pro λεγόμεθα.
η, ut Ἄρες, pro Ἄρης, tum verò plerumque sequens consona reduplicatur, ut τιθέμμι, pro τιθήμι.
ι, ut ἀδίκαστος, pro ἀδίκαστος.
ο, ut ἐδύνη, pro ὀδύνη.
- ι, pro η, ut Πιλιός, pro Πηλιός.
- ῖ, pro ῖ, ut Ἀργῖοι, pro Ἀργῖοι.
- ιυ, pro ου, ut ἀκύνμενος, pro ἀκύνμενος.
- ζ pro { β, ut ζέρερον, pro βέρερον.
γ, ut ὀλίζον, pro ὀλίγον.
δ, ut ζιαδᾶλλιν, pro διαδᾶλλιν.
σσ, ut ἐρύζω, pro ἐρύσσω.
- η pro { α, ut ἡῆρ, pro ἄῆρ.
ι, ut τύκτης, pro τύπτης, Doricè ex τύπτης.
ια, ut κρῆς, pro κρίας, in quibusdam tantum.
ιι, ut ἰνόη, pro ἰνύι.
ιυ, ut Ἀχιλλῆς, pro Ἀχιλλεύς.
ι, ut ἀκτῆν, pro ἀκτίν.
υ, ut φεδόμενος, pro φηδόμενος.
- η pro υ, ut κάλην, pro καλύν.
- θ pro { δ, ut ἐθῖν, pro ἐδῖν.
σ, ut μηνισμός, pro μηνισμός.
- ι pro υ, ut τοῖς ἀνθρώποις, pro τοῦς ἀνθρώπους.
- κ pro π, ut ὅκας, pro ὅπας.
- σκ pro ξ, ut σκῖνος, pro ξῖνος.
- μ pro { π, ut ματᾶ, pro πατᾶ.
ι, ut πίμπε, pro πίντι.
- ν pro σ, ut τιτύφω, pro τιτυφᾶς.
- ξ, pro χ, ut διξᾶ, pro διχᾶ.
- ο pro { α, ut στολις, pro σταλις.
ι, ut εἰδασθα, pro εἰδησθα.
α, ut τύπτομαι, pro τύπτωμαι.
οι, ut πόημα, pro ποίημα.

Æoles ponunt :	οι	pro	{	ει, ut ὄνιρες, pro ὄνιρος.
			{	ου, ut τύπτουσα, pro τύπτουσα.
	οἱ	pro	οι,	ut κοῖλον, pro κοῖλον.
	π	pro	{	μ, ut παθοῦσα, pro παθοῦσα.
			{	τ, ut πολλή, pro στελή.
			{	φ, ut ἀμφί, pro ἀμφί.
	ππ	pro	{	μμ, ut ἔππασα, pro ἔμματα.
			{	π, ut ὅππη, pro ὅπη.
	πς	pro	ψ,	ut Πίλοψ, pro Πίλοψ.
	ξ	pro	σ,	ut ἄρξην, pro ἄρσην.
	σ	pro	ν,	ut φρονίς, pro φρονίον.
	σδ	pro	ξ,	ut Σδῖς, pro Ζῖς.
	σκ	pro	ξ,	ut σκῖνος, pro ξῖνος.
	σπ	pro	ψ,	ut σπαλῖς, pro ψαλῖς.
	σσ	pro	{	σ simpliciter, ut ὅσσαι, pro ὅσαι, quod et Dores et Poëtæ.
			{	πτ, ut ἐπιπίσσειν, pro ἐπιπίπτειν.
	τ	pro	{	θ, ut κατῆκε, pro καθῆκε.
			{	σ, ut τὸν, pro σὸν, ut et Dores.
	υ	pro	{	α, ut σύρκεις, pro σάρεκας.
			{	ο, ut ὄνυμα, pro ὄνομα.
	φ	pro	{	θ, ut φλάται, pro θλάται.
			{	χ, ut αὐφῆν, pro αὐχῆν.
			{	ο, ut ὄσσα, pro ὄσα.
	ω	pro	{	υ, ut μῶσα, pro μύσα, non ex Crasi.
			{	υ, ut ἀψήλδης, pro ὑψηλδης.

Æoles utuntur κατὰ pro μετὰ, tenui pro aspero, ut ἥλιος pro ἥλιος adscribunt : subscribendum in secundis et tertiis personis verborum secundæ contractorum ; γιλᾶς pro γιλᾶς, et omittunt, ut λόγω pro λόγῳ. amant η et ι, resolvunt αι, υ, οι, αυ, ευ, et habent peculiarem aor. 1. opt. act. ξ transponunt, et quandoque duplicant, ι in ι mutato, ut μέτερος, pro μέτερος.

Addunt initio ο ante υ, ut ὕδαρ, pro ὕδαρ. β ante ρ, sequente δ, κ, τ, et etiam ξ, ut βεῖδον, pro βῖδον, βεῖκος pro βῖκος, βεντῆρ pro βντῆρ, βεῖζα pro βῖζα. ι, ut ἐδάπειδον pro δάπειδον.

Medio interserunt ι, ut καλαῖς, pro καλᾶς. υ post ι, sequente aliâ vocali, ut αἰαδι, pro αἰαδι. χιάντης, pro χιάντης et αἰήρ pro αἰήρ. β, ut ἀλιδύνει, pro ἀλιδύνει. κ, ut ἔκχος, pro ἔχος. σ, ut στίρσω, pro στίρῳ. habent anadiplasium λ, μ, ν, π, ρ, σ, τ, &c. ut ἄμμις, pro ἄμμις. α etiam in medio redundat, ut θιᾶων, pro θιῶν, et ι, ut δύσι, pro δυσί.

Fini adiciunt ν, ut Λητῶν, pro Λητῶν θα, ut ἦεθα pro ἦς.

Auferunt initio δ, ut αἰνός, pro δαινός. μ, ut ἴα, pro μῖα. σ, ut μέλαξ, pro σμέλαξ.

— Medio ι, ut ἑταῖρος, pro ἑταῖρος, et post ι, succedente consonâ aliquâ, ut χιῖρτες pro χιῖρτες. σπίνδω, pro σπίνδω. γ ex desinentibus in υγξ, ut φάρυξ, pro φάρυγξ. δ, ut Πάριος, pro Πάριδος. ι, ut ἱερὸν, pro ἱερὸν. μη, ut ἄρσιν, pro ἄρσιν. ο, ut ἀγνήκαμμι, pro ἡγνήκαμμι.

— Fine ν, ut ὅπισθα, pro ὅπισθεν. σ, ut δ, pro ὅς.

Præterea in priores syllabas accentum retrahunt, ut *πόταμος*, pro *ποταμὸς*.

Hujus Dialecti nihil nisi quædam Alcæi Sapphūsque Fragmenta superest.

II. DE DORICA.

Prisca Dorica, si non eadem, certè simillima erat Æolicæ. Utraque haud multis ante Homerum annis floruisse videtur. In australibus Græciæ partibus, locisque conterminis plurimum prævalebat; atque præcipuè distinguitur quòd præ ceteris *α* gaudeat, ut *μήγας* pro *μήγιστος*, *τράχων* pro *τρίχων*, &c.

Dores ponunt :	α pro	{	αι, ut <i>ἴταρος</i> , pro <i>ἰταῖρος</i> .
		{	αυ, ut <i>ἰᾶν</i> , pro <i>ἰαῦν</i> .
		{	ε, ut <i>αῖκα</i> , pro <i>αῖκε</i> <i>αῖθε</i> , pro <i>αῖθε</i> .
		{	εα, ut <i>θάσαι</i> , pro <i>θαῖσαι</i> .
		{	ει, ut <i>κλᾶδας</i> , pro <i>κλειᾶδας</i> .
		{	η, ut <i>αμέρα</i> , pro <i>ημέρα</i> , <i>μάτης</i> , pro <i>μήτης</i> .
		{	ο, ut <i>εἰκασί</i> , pro <i>εἰκασί</i> .
		{	ου, ut <i>Αλνία</i> , pro <i>Αλνίου</i> .
		{	ω, ut <i>μουσᾶν</i> , pro <i>μουσῶν</i> , quod fit in genit. plur. primæ declinationis.
		{	ωνη, ut <i>πρῶν</i> , pro <i>πρώην</i> .
	αι pro υ	{	υ, ut <i>φθαίρω</i> , pro <i>φθύρω</i> .
		{	β, ut <i>ἄδελος</i> , pro <i>ἄδελος</i> .
	δ pro	{	γ, ut <i>διόφος</i> , pro <i>γνόφος</i> . <i>δημήτης</i> pro <i>γμήτης</i> .
		{	ζ, ut <i>ἔρδω</i> , pro <i>ἔρζω</i> ; per metath. τοῦ <i>ῥέζω</i> .
		{	σ, ut <i>πύφρασμαί</i> , pro <i>πύφρασμαί</i> .
	δδ pro ζ	{	τ, ut <i>θίμιδος</i> , pro <i>θίμιτος</i> .
		{	ξ, ut <i>θιρίδδων</i> , pro <i>θιρίξων</i> .
	ε pro	{	α, ut <i>ἴταρος</i> , pro <i>ἄταρος</i> .
		{	ει, ut <i>τύπτει</i> , pro <i>τύπτει</i> .
		{	η, ut <i>ἄρεις</i> , pro <i>ἄρεις</i> .
		{	ο, ut <i>ἰδόντες</i> , pro <i>ἰδόντες</i> .
	ει, pro η	{	υ, ut <i>φιλέσω</i> , pro <i>φιλήσω</i> .
	υ, pro η	{	υ, ut <i>τίθηκα</i> , pro <i>τίθηκα</i> , Bæoticè.
	ω pro	{	ω, vel ου, ut <i>Δημοσθένους</i> , pro <i>Δημοσθένης</i> , vel <i>Δημοσθένους</i> .
		{	ω, ut <i>ἡγάπουν</i> , pro <i>ἡγάπουν</i> .
		{	β, ut <i>βίβρεον</i> , pro <i>βίβρεον</i> .
	ζ pro	{	δ, ut <i>ἀζήχης</i> , pro <i>ἀδμήχης</i> .
		{	θ, ut <i>ξίς</i> , pro <i>θίς</i> .
		{	π, ut <i>νίξω</i> , pro <i>νίπτω</i> .
		{	σ, ut <i>νίξω</i> , pro <i>νίσσω</i> .
	η pro	{	α, ut <i>ἰσάω</i> , pro <i>ἰσάω</i> , quod fit in contractionibus, quæ communiter ex <i>αι</i> , et <i>ων</i> , in <i>α</i> fiunt.
		{	ω, ut <i>κρῆς</i> , pro <i>κρίως</i> .
		{	ει, ut <i>ἰφίλη</i> , pro <i>ἰφίλει</i> .

Dores ponunt :

- η pro α, ut βῆ, pro βῆ.
 θ pro θ, ut ψῆθος, pro ψῆθος.
 ι pro ε, ut θῆς, pro θῆς, ut et Bæoti.
 κ pro { ς, ut μέκον, pro μέκον.
 τ, ut τότε, pro τότε.
 χ, ut χύτρα, pro χύτρα.
 μ pro { β, ut μαιφένος, pro βαιφένος.
 ι, ut ἱμεῖ, pro ἱμεῖ.
 ν pro { λ, ut ἡλθον, pro ἡλθον, sequente θ vel τ.
 σ, ut ἐν ἀγορᾷ, pro ἐς ἀγορᾷ.
 τ, ut ττεράνεις, pro ττεράνεις.
 ξ pro σ, ut λυγίζω, pro λυγίσω. quod fit in quibusdam futuris.
 ο pro { ε, ut λάβω, pro λάβω, addito insuper ν.
 υ, ut τὸς θῆς, pro τὸς θῆς.
 οι pro ο, ut πτοῖ, pro πτοῖ.
 υ pro { αυ, ut ταύτας, pro ταύτας.
 ιυ, ut ἴσω, pro ἴσω.
 π pro τ, ut σπαδίον, pro σπαδίον.
 ς pro { θ, ut σῆς, pro θῆς, quod pro θῆς, ante.
 ν, ut τύπτομαι, pro τύπτομαι.
 σδ pro ζ, ut συρίδω, pro συρίζω.
 σσ pro σ, ut ὅσσοι, pro ὅσσοι.
 τ pro { κ, ut τῆς, pro κῆς.
 σ, ut τὸν, pro σὸν, in initiis.
 ττ pro τ simpliciter, ut ἔττι, pro ἔτι, quod et Æolicum et Poëticum est.
 υ pro α, ut σῆξ, pro σῆξ.
 φ pro π, ut κάφα, pro καὶ ἵπα.
 χ pro θ, ut ἔρηχες, pro ἔρηχες.
 ω pro { η, ut τῶς μελλίσσως, pro τῆς μελλίσσως.
 ο, ut ἄρος, pro ἄρος.
 ωα, ut βῶξ, pro βῶαξ.
 υ, ut αἰδῶς, pro αἰδοῖς, quod est et Æolicum.
 ρ pro οι, ut πρῶμικός, pro πρῶμικός.

Dorici detrahunt ι ex diphth. ut λαβῶν, pro λαβῶν in diphthongis impropriis, α, η, ρ, ι subscript. negligunt, ut τῷ Ἀθῆναι, pro τῷ Ἀθῆναι. utuntur interdum casibus pluralibus pro singularibus fœmin. ut καλαί, pro καλή. literas transponunt, ut βῆρδεις, pro βῆρδεις. inserunt ι, ut Iones.

Initio addunt β, ut βηλία, pro ἡλία. τ, ut τῶς pro θῆς, et reduplicant, ut ττεράνω, pro τάττω.

Medio interserunt ι ad ο, ut πτοῖ, pro πτοῖ. ν ad ε, ut ζητιῶν, pro ζητιῶν. θ, ut διχθῶ, pro διχθῶ. ν, ut ἔρνω, pro ἔρνω. σ, ut τυπτόμεθα, pro τυπτόμεθα. habent diaplasm. π, σ, τ, ut ὀππόθεν, pro ὀππόθεν, ὅσσοι, pro ὅσσοι, ἔττι, pro ἔτι. α, ut Ποσειδάων, pro Πόσειδων. ε, ut κενός, pro κενός. με, ut βήμιναι, pro βῆναι.

Finii adjiunt *ι*, ut *ἐγὼν*, pro *ἐγὼ*. *σ*, ut *εἰκαδὶς*, pro *εἰκαδὶ*. *ι*, ut *καλοῖσι*, pro *καλοῖς*. *γα*, ut *ἐγώγα*, pro *ἐγὼ*. *κα*, ut *ἐγώκα*, pro *ἐγὼ*.

Auferunt initio *τ*, ut *ἤμος*, pro *τῆμος*. *δε*, ut *λῶ*, pro *δέλα*.

—Medio *ι*, ut *σφῖς*, pro *σφῖς*. *υ*, ut *βασιλεῖσι*, pro *βασιλεῦσι*. *δ*, ut *Πάριος*, pro *Πάριδος*. *θ*, ut *ἰσλὰν*, pro *ἰσθλὰν*. *ρ*, ut *ἱεροσθεν*, pro *ἱεροσθεν*. *ι*, ut *ἐγίντο*, pro *ἐγίντο*. *ιυ*, ut *κίλομαι*, pro *καλιόμαι*. *μι*, ut *ἐπάτριος*, pro *ἐμοπάτριος*. *ε*, ut *Μιτίλας*, pro *Μαίλας*.

—Fine *σ*, ut *δ*, pro *ός*. *α*, ut *παρ*, pro *παρά*. *ων* pro *ανά*. *βδα*, ut *λαίν*, pro *λαμῶδα*. *μα*, ut *δῶ*, pro *δῶμα*. *μικα*, ut *κρί*, pro *κρίνον*. *τὰ*, ut *κίρα*, pro *κίρατα*.

Producunt ancipites, corripunt accus. plural. in *αι*, et tonum mutant: ut *νῆμφας*, pro *νύμφας* spiritus in medio habent pro *ε* apud eos oxytona fiunt barytona, perispomena paroxytona, paroxytona perispomena; in genitivis plur. adverbii qualitatis, et fut. verborum. Proparox. in *αι*, in nomin. plur. et scem. in *ις*, et *ων*, et *αι*, aorist. fiunt paroxyt. et in fut. medio perispomena, ut *τυψύμαι*, pro *τύψομαι*.

Hæc Dialecto maximè gaudent Poëtæ Pastorales, ut Theocritus, Bion, et Moschus in suis Idylliis. Tyrtæus, Anacreon, Pindarus, alique multi eâ etiam nonnunquam utuntur.

III. DE IONICA.

Dum Æolica et Dorica Græciæ propriæ occidentalem australemque tenebat, Ionica, Dialectus mollior atque multò politior, orientalem, quæ fuit antiquitus Ionia vocata, occupabat. Distinguitur quòd vocali *η*, concursu, et resolutione vocalium maximè gaudet, ut *ἰωντίη*, pro *ἰωντοῦ*, *ἡλιόη* pro *ἡλιού* *φιλῆη* pro *φίλη*, &c.

Iones ponunt:

α pro	{	αι, ut <i>καίη</i> , pro <i>καίω</i> .
		ι, ut <i>μέγαθος</i> , pro <i>μέγεθος</i> .
		η, ut <i>λαλομένης</i> , pro <i>λαλομένης</i> .
		ι, ut <i>κίεται</i> , pro <i>κύνται</i> .
αι, pro α,	ut <i>νικαῖα</i> , pro <i>νική</i> , assumpto insuper α.	
αα pro α,	ut <i>σάφρων</i> , pro <i>σάφρων</i> .	
ε pro	{	α, ut <i>τίσσις</i> , pro <i>τίσσις</i> .
		η, ut <i>ῥας</i> , pro <i>ῥας</i> , per systolen.
		ι, ut <i>κρίσσι</i> , pro <i>κρίσσι</i> .
		ι, ut <i>ῥας</i> , pro <i>ῥας</i> .
ια pro	{	α, ut <i>σφίς</i> , pro <i>σφῖς</i> .
		ι, ut <i>κρίσσι</i> , pro <i>κρίσσι</i> .
		η, ut <i>ῥας</i> , pro <i>ῥας</i> .
α pro α,	ut <i>σφῖς</i> , pro <i>σφῖς</i> .	
ε pro ε,	ut <i>ἡμῖα</i> , pro <i>ἡμῖ</i> .	
ευ pro	{	α, ut <i>πλήν</i> , pro <i>πλήν</i> .
		ε, ut <i>πλήν</i> , pro <i>πλήν</i> .

Iones ponunt :

- εῶ pro α, ut *θαῦμαι*, pro *θαῖμαι*.
 ιῶ pro { *ῶ*, ut *τίω*, pro *τῶ*.
 ῶ, ut *ῖω*, pro *ῑ*.
 ζ pro { *β*, ut *ζέρερον*, pro *βέρερον*.
 γ, ut *φύγη*, pro *φυγή*.
 α, ut *κούρη*, pro *κούρα* quod fit apud veteres Iones, ubi
 α est longum; apud recentiores, ubi etiam breve,
 ut *ἀληθεία*, pro *ἀλήθεια*.
 η pro { *ι*, ut *βασιλιῆ*, pro *βασιλιῦ*, *ἰσχύσαντο*, pro *ἰσχύσαντο*.
 ι, ut *κηκίω*, pro *κηκίω*.
 ια, ut *ἦε*, pro *ἦα*.
 ιι, ut *ἔφη*, pro *ἔφη*.
 ε, ut *ἐλαφοβόλος*, pro *ἐλαφοβόλος*.
 η pro αι, ut *μούσης*, pro *μούσαις*.
 π̄ pro { *ε*, ut *Θρηῖξ*, pro *Θρηξ*.
 ι, ut *Πηλεΐδης*, pro *Πηλεΐδης*, *κλῆς*, pro *κλῆς*.
 η, ut *χερῖζεν*, pro *χερῖζεν*.
 ηυ pro { *αι*, ut *ῆης*, pro *ῆης*.
 ιυ, ut *ἥκομος*, pro *ἥκομος*.
 ι pro { *γ*, ut *ἐνέκω*, pro *ἐνέκω*.
 ι, ut *ἐπίστιος*, pro *ἐπίστιος*.
 ιι, ut *ἱεὺς*, pro *ἱεὺς*.
 κ pro π, ut *κοῖον*, pro *κοῖον*.
 ξ pro { *σσ*, ut *τρέξς*, pro *τρέξς*.
 χς, ut *τρέξα*, pro *τρέχα*.
 αα pro α, ut *χεῖαν*, pro *χεῖον*.
 αο pro α, ut *λόγαια*, pro *λόγα*.
 οο pro α, ut *βόας*, pro *βόας*.
 υ pro ε, ut *μούνος*, pro *μύνος*.
 α, ut *χεῖω*, pro *χεῖα*.
 αι, ut *θαῖμα*, pro *θαῖμα*.
 ιυ, ut *ἐκπλάσας*, pro *ἐκπλεύσας*.
 ω pro { *η*, ut *ἀρωγές*, pro *ἀρωγές*.
 ο, ut *διύρω*, pro *διύρω*.
 αα, ut *βῶξ*, pro *βῶξ*.
 οη, ut *βῶσω*, pro *βῶσω*.
 ου, ut *βῶν*, pro *βῶν*.
 αι pro α, ut *λόγαι*, pro *λόγα*.
 αυ pro αυ, ut *αὐτὸς*, pro *αὐτὸς*.
 Tenues pro aspiratis, ut *ῥαομαι*, pro *ῥαομαι*, et in apostro-
 pho, vel compositione, ut *κατ' οὐ*, pro *καθ' οὐ*. *ἀπαιέομαι*,
 pro *ἀφαιέομαι*.
 Aspiratas pro tenuibus, ut *κιδῶν*, pro *κιδῶν*.

Iones hic Atticis sunt contrarii, quòd illi nihil contrahunt: non enim dicunt *κοῖω*, sed *κοίω*. Etiam vocales circumflexas, et diphthongos resolvunt, ut *τυπῖω*, pro *τυπῶ*. *τύπτιο*, pro *τύπτιο* adscribunt

subscribendum, ut *χεῖζιν*, pro *χερίζιν*, transponunt literas in una syllabâ, ut *καρδία*, pro *καρδία* in duabus, in *γοῦνος*, pro *γόυνος*.

Addunt initio τ, ut τόν, pro ὄν. θ, ut θυλόπειδον, pro ἐιλόπειδον. ο, ut ὄου, pro οῦ. ε, ut ἔ, pro ἰ. α, ut ἄπας, pro πᾶς habent anadiplas. λίσχουσι, pro λίσχουσι.

Interserunt medio ι ad ι et ο, ut ξῖνος, pro ξίνος. χρεία, pro χρέα. υ ad ο, ut μῶνος, pro μόνος. γ, ut ἱριγδοπος, pro ἱριδοπος. σ, ut λυγόμεσθα, pro λυγόμεθα. τ, ut ὅττι, pro ὅτι. ε, ut ἀδιλφίος, pro ἀδιλφός. ι, ut λόγουι, pro λόγοι. τη, ut ἐτήτυμος, pro ἔτυμος.

Adjiciunt fini ι, ut λόγοισι, pro λόγοις. τι ut ἥτι, pro ᾗ.

Tollunt ab initio θ, ut αἰτός, pro θινός. γ, ut αἶα, pro γαῖα. λ, ut αἶων, pro λᾶων. σ, ut μικρός, pro σμικρός. ι, ut ὀρετή, pro ἱερτή præsertim, si sit augmentum, ut τύπτει, pro ἵτυπτει etiam in reduplicatione part. perf. ut βλάμινος, pro βεβλημίνος.

—E medio ι, ut διξω, pro θυξω. θ, ut ἱριος, pro ἱριδος. κ, ut βέβαια, pro βέβαια. λ, ut κάλιον, pro κάλλιον. σ, ut ἐτίθω, pro ἐτίθω. τ, ut κρέας, pro κρέατος. ε, ut ἱέραξ, pro ἱέραξ. κο, ut κάμμορος, pro καπόμερος. μή, ut οἶμα, pro οἶμα. ρι, ut ἱκαίτος, pro ἱκαίτος. ιων, ut Διουκαλίδης, pro Διουκαλινίδης.

—A fine ι, ut ἴσθ' ὅπως, pro ἴστιν ὅπως. να, ut κυκῖω, pro κυκῖων. σι, ut σφι, pro σφισι. τὰ, ut ἰδρῶ, pro ἰδρῶτα.

Præterea, corripunt longas, cum α longum claudit syllabam, vocem faciunt oxyt. cum α breve, faciunt proparoxyt. et auctis vel minutis dictionibus solent tonum mutare: faciunt fœm. in ια, paroxyt. sublato ι, ut ἀληθία, pro ἀληθεία, et sunt ratione spiritûs ψιλῶτα, ut Eustath. vocat.

Sub Homeri et Hesiodi ætatem Ionica primum locum occupare incipiebat, quem tandem attingit tempore Herodoti. Nam ejus Historia haud tantas laudes, Olympiacis ludis, consecuta fuisse potuit, nisi Ionica Dialectus tunc maximè valebat. Hâc Dialecto utitur etiam Hippocrates.

IV. DE ATTICA.

Ionica patria, missis in Asiam Minorem coloniis, pòst vocabatur Attica; et lingua, aliquas mutationes subiens, indolem propriam recepit, abiitque in Dialectum Atticam, quæ tandem communis Græcorum lingua evasit. Hæc Dialectus primò ab Ionica haud multùm abfuit; et vel posteris temporibus, cum formam diversissimam assumpserit, etiamnum retinuit quasdam linguæ priscæ proprietates, ut διψῶν pro διψῶν, ἰππῆς pro ἰππῆς, &c. Contractionibus, sonisque aspiratis imprimis gaudet.

Attici ponunt: $\left\{ \begin{array}{l} \alpha \text{ pro } \left\{ \begin{array}{l} \alpha\iota, \text{ ut } \kappa\lambda\alpha\omega, \text{ pro } \kappa\lambda\alpha\iota\omega. \text{ καὶ γὰρ, pro } \kappa\alpha\iota \text{ ἐγὼ.} \\ \epsilon, \text{ ut } \beta\delta\acute{\alpha}\lambda\lambda\omega, \text{ pro } \beta\delta\acute{\epsilon}\lambda\lambda\omega. \\ \eta, \text{ ut } \acute{\alpha}\nu\acute{\alpha}\sigma\theta\eta\iota, \text{ pro } \acute{\alpha}\nu\acute{\alpha}\sigma\theta\eta\iota. \\ \iota\alpha, \text{ ut } \Pi\epsilon\rho\alpha\iota\acute{\alpha}, \text{ pro } \Pi\epsilon\rho\alpha\iota\acute{\alpha}\iota\alpha. \end{array} \right. \\ \beta \text{ pro } \gamma, \text{ ut } \beta\lambda\acute{\eta}\chi\omega\nu, \text{ pro } \gamma\lambda\acute{\eta}\chi\omega\nu. \end{array} \right.$

Attici ponunt :

- γ pro { κ, ut γιγφύς, pro κινφύς.
 λ, ut μόγις, pro μόλις.
 δ pro { ζ, ut κνίδα, pro κνίζα.
 τ, ut πίφραδμαι, pro πίφρασμαι.
 α, ut λιάς, pro λαός.
 ε pro { η, ut νεώς, pro νηός.
 ι, ut ἱριδεις, pro ἱριδεις.
 αι, ut εἰς, pro εἰς.
 ια pro { η, ut ἐάλακα, pro ἤλακα.
 ῖ, ut Πηλειδης, pro Πηλείδης.
 ει pro { ια, ut πλῦν, pro πλίον.
 η, ut βούλυ, pro βούλη.
 οι, ut θυῖν, pro θυῖν.
 η pro { αι, ut διψῆς, pro διψάεις.
 ι, ut ἡδυνάμενη, pro ἰδυνάμενη.
 α, ut ἐμίηνα, pro ἐμίαινα.
 η pro { α, ut ἡθα, pro εἶθα.
 ῆ, ut Νηεῖδα, pro Νηεῖδα.
 υ̃ pro α, ut κληῖδα, pro κλείδα.
 ηυ pro ου, ut ἡυχόμεν, pro εὐχόμεν.
 θ pro τ, ut κολακύνθη, pro κολακύντη.
 ι pro { ε, in articulis et nominibus cum δι compositis, ut δι, pro
 ιδί, τοιοσδι, pro τοιόσδι.
 ο, ut διῦρι, pro διῦρο.
 λ pro ι, ut λίτρον, pro ἴτρον.
 ξ pro { σ, ut ξομφορά, pro συμφορά.
 χ, ut πίνταξα, pro πίνταχα.
 α, ut ὀσταφίς, pro ἀσταφίς.
 ο pro { ε, ut πίπεμφα, pro πίπιμφα.
 ω, ut ἱρος, pro ἱρος, inter veteros Atticos.
 αι, ut ποιῖν, pro ποιῖν.
 οι pro { ου, ut οἰς, pro οἰς.
 αι, ut τριακοντούτης, pro τριακονταίτης.
 υ pro { ια, ut ἐτίθω, pro ἐτίθω.
 οα, ut δίδου, pro δίδω, quod pro δίδου.
 ε pro { λ, ut κριβανος, pro κλῖβανος.
 σ, ut ἄρβην, pro ἄρσην.
 δ, ut ὀσμή, pro ὀδμή.
 ς pro { θ, ut κλαυσμός, pro κλαυθμός.
 με, ut πίφρασμαι, pro πίφραμμαι.
 ξ, ut παῖσω, pro παιξω.
 ε, post aliud ε, ut θαρρῖν, pro θαρσῖν.
 τ pro σ, ut τήμερον, pro σήμερον in initiis dictionum.
 ττ pro { σσ, ut γλῶττα, pro γλῶσσα.
 ξξ, ut συρίττιν, pro συρίζιν.
 υ pro { ε, ut προύπιμψαν, pro προίπιμψαν.
 υι, ut μητρυά, pro μητρυιά.

Attici ponunt :	φ pro	θ, ut φλάω, pro θλάω.
		π, ut ἀσφάραγος, pro ἀσπάραγος.
	ω pro	α, ut κρώζω, pro κράζω.
		αο, ut ἴστα, pro ἴσταα.
		ω, ut Περαιῶς, pro Περαιεύς.
		ο, ut δύω, pro δύε.
	η pro	οι, in genit. dual. 2. contract. et 2. aoristo opt. 3. conj. verborum in μι, ut πολίων, pro πολίων· δόην, pro δόην.
		αι, ut λῶν, pro λαίων.
		ω pro υ, ut ἄφωνα, pro ἄφωνα.

Attici addunt initio α, ut ἄσταχυς, pro στάχυς. γ, ut γλήμη, pro λίμη. ι, ut ἰέρακα, pro ἔρακα, et syllabam per anadiplasmum, ut ἦγαγον, pro ἦγον.

Interserunt medio ι, ut χροία, pro χροά. ε, ut κατέρριξε, pro κατέρριξε. ο, ut ἀγίοχα, pro ἄγηχα. τ, ut πτίλις, pro πέλις. ω, ut εἴθα, pro εἶθα. δ, ut ἰδηθακα, pro ἰδηκα. αθ, ut ἀμυνάθω, pro ἀμύνω.

Adjiciunt fini ν, desinentibus in ι, velut εἰσῆλθαι, pro εἰσῆλθε. ι, ut νυί, pro νῦν. δ, ut ἐνθαδὶ, pro ἐνθά. θω, ut οἶδασθα, pro οἶδας. et particulas, θη, γη, θυν, ουν, ποτι, υ, ut εἰοιῖ, pro εἶον. τι, ut πάνντι, pro πάν. χι, ut ναιχι, pro ναι.

Tollunt autem ab initio ι, ut μεῖ, pro ἰμεῖ. α, ut ᾧ γαθι, pro ᾧ ἀγαθι.

—E medio ι ex diphthongis, ut κλαίω, pro κλαίω, &c. β, ut βόλιτον, pro βόλιτον. ι, ut λῦτο, pro λύντο. σ, ut νομιῶ, pro νομίσω. ο, ut οἶμαι, pro οἴμαι. ω, ut ἐκάτερον, pro ἐκατέρωθεν. υ, ut ἄφω, pro ἰφύλω. θα, ut οἶσθα, pro οἶδασθα.

—A fine ν, ut καλὸν, pro καλόν. ι, ut πεῖ, pro πεῖ. να, ut Ἀπέλλα, pro Ἀπέλλωνα. νον, ut κάρω, pro κάρωνον. σα, ut βασιλῆς, pro βασιλίσσας. τως, ut κρίπον, pro κριπόντως.

Præterea gaudent contractionibus, subscribunt ι, et subscriptum omittunt: ancipites quasdam syllabas semper producant, quasdam semper corripiunt, quasdam correptas producant, ut βασιλείας, pro ίας· aliquando transferunt accentum ultimæ in penultimam et antepenultimam, et penultimæ in ultimam et antepenultimam, et antepenultimæ in penultimam; et mutant Oxytonum in Perispomenum, Perispomenum in Oxytonum, et Properispomenum in Paroxytonum.

Mutant tenues in aspiratas, et interserunt spiritus in medium compositorum: apostrophum initio præponunt, cum vox incipiens à brevi longâ desinentem sequatur, et conjungunt, ut δῖναξ, pro δ' ἀναξ, vel non, ut ᾧ γαθι, pro ᾧ ἀγαθι.

Dialectus Attica in priscam, mediam, et novam dividi solet, prout mutationes quas olim subibat; ideoque Scriptores hanc ordine collocantur:

<i>Sub priscam :</i>	<i>Sub mediam :</i>	<i>Sub novam :</i>
Solon,	Lysias,	Xenophon,
Thucydides,	Aristophanes,	Aristoteles,
Tragici, et Veteres	Plato, &c.	Demosthenes aliique Oratores,
Comici, &c.		et Seriores Comici, &c.

Aliæ sunt quædam ad locos spectantes Dialecti, de his verò minime constat. Pauca tamen supersunt verba in BÆOTICA Dialecto, cujus proprietates sunt sequentes: scil.

ΒΑΟΤΙ ponunt δδ pro ζ, ut *θρεῖδδιν* pro *θρεῖζιν*. ι pro η, ut *ἔρεως* pro *ἔρεως*. ι pro ε, ut *βασιλῖος* pro *βασιλέως*.

His adjici posset aliquid de Poëtis, sive

DE DIALECTO PONTICA.

Poëtæ non solum peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiam Dialectos inter se commiscunt. Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas admiscet: Pindarus Doricus alias etiam Dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides. Sophocles et Æschylus in choris et cantilenis subinde sunt Dorici.

Poëtæ ponunt:

ε pro	{	ι, ut <i>χειρ</i> , pro <i>χειρ</i> .
		η, ut <i>ξηρός</i> , pro <i>ξηρός</i> .
ω pro η,	ut <i>ἰώγη</i> , pro <i>ἦγη</i> .	
ει pro ι,	ut <i>ἔργον</i> , pro <i>ἔργον</i> .	
υ pro	{	ι, ut <i>ἔπιν</i> , pro <i>ἔπιν</i> .
		ει, ut <i>Δημοσθῆνι</i> , pro <i>Δημοσθῆνι</i> .
ῶ pro ῶ,	ut <i>θῆος</i> , pro <i>θῆος</i> .	
ευ pro	{	η, ut <i>Ἄρεως</i> , pro <i>Ἄρης</i> .
		ω, ut <i>πόλις</i> , pro <i>πόλις</i> .
		ο, ut <i>ὕδροχόος</i> , pro <i>ὕδροχόος</i> .
εῦ pro ευ,	ut <i>ῥῆος</i> , pro <i>ῥῆος</i> .	
η pro	{	ι, ut <i>τιθῆναι</i> , pro <i>τιθῆναι</i> .
		ο, ut <i>θιητόκος</i> , pro <i>θιοτόκος</i> .
η pro αι,	ut <i>εῖην</i> , pro <i>εἰήην</i> .	
ῆ pro η,	ut <i>κληδὼν</i> , pro <i>κληδὼν</i> .	
ῆ pro ευ,	ut <i>ἥυκος</i> , pro <i>εὔκος</i> .	
ο pro	{	α, ut <i>ὄρεα</i> , pro <i>ὄρεα</i> .
		ω, ut <i>εὐρύχωρος</i> , pro <i>εὐρύχωρος</i> , <i>τύπτομεν</i> , pro <i>τύπτομεν</i> .
οι pro ο,	ut <i>ἀλοιάω</i> , pro <i>ἀλοάω</i> .	
ω pro	{	α, ut <i>δράω</i> , pro <i>δράω</i> .
		ι, ut <i>τρεπάω</i> , pro <i>τρέπω</i> .

Poëtæ de omnibus prioribus Dialectis participant.

Tenues et aspiratæ consonæ apud eos in medias abeunt, ut *διδοι-μεν*, pro *διδόκαμεν* habent metathesin, ut *ἡμμορα*, pro *μήμορα*.

Habent etiam *ὑπείρχον* pro *ὑπέρχον*.

Initio addunt γ , ut γίγτο, pro ἔγτο. α, ut ἀάσα pro ἄσα. ι, ut ἱἱάσοι pro ἱάσοι. προ, ut προπαράειθιν, pro παρείθιν.

Medio inserunt ι, ut γελοῖω pro γελῶ, λόγοιιν pro λόγοιν. υ, ut ἀχύνω pro ἀχύν. γ, ut ἰγδοῦπησα, pro ἰδύπησα. θ, ut τρέιχθα pro τρέιχα. κ, ut ἔκχας pro ἔχας. geminant π, ρ, σ, τ, ut ὄππη pro ὄπη. inserunt σ in compositione, ut θιόσδοτος pro θιόδοτος. α, ut κεράατος pro κέρατος. ι, ut γινίσσθαι pro γινίσθαι. ιι, ut θαμνίδες pro θαμνίδες. η, ut θηῆος pro θῆος.

Fini adjiciunt ι, ut ῥι, pro ῥ. θιν, ut παρείθιν, pro πάρος. ο, ut Μίνω, pro Μίνω. φι, ut τρατίφι pro τρατός.

Auferunt initio λ, ut ἀλφηρὸς, pro λαλφηρὸς. σ, ut Καμάνδριον pro Σκαμάνδριον. ι, ut πίσσαι pro ἐπίσσαι.

—Medio ι, ut ἀγίρω pro ἀγίρω. υ, ut δίπος pro δίπους. γ, ut φέρυξ pro φέρυξ. θ, ut μόλιδος pro μόλιδος. λ, ut Ἀχιλλῆος pro Ἀχιλλῆος. σ, ut κλείω, pro κλείω. α, ut ἴλασας pro ἴλασας. ι, ut ἔπλε pro ἔπλε. ο, ut τίπητι pro τίπητι. ω, ut ἱκατίεθιν pro ἱκατίεθιν. η, ut ἀμῶνα pro ἀνιμῶνα. ρι, ut ἔκατος pro ἔκατος. συ, ut δάσκιον pro δασύσκιον.

—Fine ρ, ut πρόσθι pro πρόσθεν. σ, ut πολλάκι pro πολλάκις. α, ut ἀλύνω pro ἀναλύν. ι, ut λῆι pro ἱλῆι. οι, ut ῥι pro ῥιον. μον, ut τρέφι pro τρέφω.

Præterea longas corripunt, breves producunt, ancipites corripunt vel producunt, accentus mutant, ρ in medio ex gemino ρ cum spirita omittunt, et apostrophos negligunt.

§ 2. De Dialectis Articulorum.

Articuli in masculino et neutro habent easdem dialectos quas tertia declinatio simplicium: in foeminino, quas secunda simplicium.

Habent etiam proprias affectiones: nam articulus præpositivus sumitur pro interrogativo τίς, vel indefinito τις, ut τοῦ, Ionicè et Poëtice τίς, Æol. τῷ, pro τίνος, cujus, vel τινός, alicujus; τῷ Ionicè τῷ, cui, vel alicui.

Attici addunt particulas, δι, et pro eo δι, γε, ον, ποτι, ut τόνγε pro τὸν, præpositivo, et γε postpositivo; cui Poëtæ etiam addunt τι, ut ὅστις pro ὅς.

Pro αἰ et αἰ, Dores dicunt τοῖ et ται. Dores et Iones etiam præfigunt τ postpositivo τοῦ pro οὔ, exceptis ὅς, ἦ et pro ὅς Dores et Poëtæ dicunt ὅ, unde ὅστις pro ὅστις. Æoles δ pro ὅς, neglectâ aspiratione: hinc ὅστις.

Τῷ et ἦ, adverbialiter aliquando usurpantur.

Ταῖσθις vel ταῖσθισσι Poëtæ dicunt, pro ταῖσθι, per paragogen.

Ὁ μιν, ad propinquius, ὁ δὲ, ad remotius, sed non semper.

§ 3. De Dialectis Declinationum.

Atticè vocativus semper est similis nominativo.

De primâ Declinatione.

Iones sæpè pro *αις* dicunt *ης*, ut *Αἰνίης*. Dores verò *αις* pro *ης*, ut *Χρύσαις*, quæ vocales sunt etiam in cæteris casibus.

Pro *Αἰνίου*, Doric. *αι*, Æol. et Bæot. *αι* vel *ιυ*. Ion. *ιω*, et Poët. *ω*, contractum ex Ion. *ιω* sic in plurali, et hoc *ιω* habet accentum in antepenultima, si nominat. sit paroxytonus; sed hoc in scansione sæpè dissimulatur, ut in primo carmine *α* Iliad. aliquando etiam Poët. *ιω*.

Dativus *α* Doricè sine *ι* subscripto.

Iones habent in accus. *ω* pro *ην*, ab *ης*, ut *Χρύσια*.

Nomin. sing. Æolicè desinit in *α*, ut *Θύιστα* pro *Θύιστης*, *Ἀρχύτα* pro *Ἀρχύτης*, *ἡφιληγέριτα* pro *ἡφιληγέριτης*. Hoc etiam Bæotis, Thes-salis, et Macedonibus tribuitur. Nec esse vocativum pro nominativo sumptum probat Caninius.

Genit. plur. Ion. *ίων*, Dor. *ᾶν* et *ᾶων*, *α* longâ, Æol. et Bæot. *ᾶων*, *α* brevi.

Iones *αις* vertunt in *ης*, ut etiam in secundâ declinatione, ut *Αἰνίης* pro *αις*, Æol. et Poët. abjicitur *ι*, ut *τιμᾶς* pro *τιμαῖς*.

Dativis pluralibus cujuscunque declinationis in *σ* desinentibus additur *ι*, Atticè, Dor. Ion. et Æol. et etiam *ν*, si sequens dictio à vocali incipit.

Iones faciunt accus. plur. in *ιαις*, ultimâ brevi, ut *Αἰνίαις*.

De secundâ Declinatione.

Ionice *α* in nominativo mutatur in *η*, ut *μούση*. Dor. *η* in *α*, ut *τιμᾶ*, et sic in reliquis casibus.

Genit. et dativus sing. habet *ω* Dor. pro *α* vel *η*, ut *τῆς μολίσσης*, *τῷ μολίσσῳ*, *ι* subscripto vel neglecto.

In genitivo et dativo pluralibus eadem sunt dialecti, quæ in genitivo et dativo pluralibus primæ declinationis.

Æol. pro *αις* in accus, dicunt *αις*, retento accentu, ut *καλαῖς*.

Nominibus secundæ declinationis additur Poët. *φι* et *φιν* sed sic *α* aliquando vertitur in *η*, Ion. *βία*, *βίηφι*: aliquando in *ο*, ut *ἰσχάραφι* pro *ἰσχάρα*, et etiam *η* ut *αὐτίφι* pro *αὐτή*, *ἴψα*; alia desinentia in *η*, nihil mutant, ut *ῶνῃφι* pro *ῶνῃ*, et hæc ita aucta, sunt cujuslibet numeri et casus. Idem accidit quibusdam nominibus tertiæ declinationis: sed ex *ας* et *ων*, *σ* deperditur et *ν* et ita sunt paroxyt. *στρατὺς*, *στρατίφι*, *exercitus*; *ὀστίον*, *ὀστίοφι*, *ὀς*, *ossis*; contingit hoc et neutris quibusdam quintæ declinationis, sed *ας* vertitur in *ες*, ut *στῆθος*, *στίθοφι*, *pectus*; et in fœmininis ejusdem in *ων*, fit prius genitivus in *ῶνος*, ac deinde migrante *σ* in *φι* fit nomen Poëticum, ut *ἡ κοτυληδών*, genit. *τῆς κοτυληδῶνος*, unde *κοτυληδῶνοφι*, *acetabulum*; invenitur et *ἐρί-βινσφιν* et *καῦφιν*.

Patiuntur prima, secunda, et tertia, apocopen, ut *γλήν*, *γλάφν*, pro *γλήνη*, *γλάφρην* sic in quintâ, ut *δῶν* pro *δῶμα*, *domus*; ex *κάρηνον* verò Attic. fit *κάρα*, et Ion. *κάρεν*, *caput*, quæ omnia sunt indeclina-

bilis: in quintâ autem omnes casus hanc apocopen patiuntur: *ἄλαν* verò et *Θάαν*, sunt pro *Ἀλάντις* et *Θάαντος*, *ἰδρᾶ* pro *ἰδρᾶτι*, *Ποσειδῶν*, pro *Ποσειδῶνα*, &c.

Patiuntur et metaplasmm prima, secunda et tertia, ut *ἄλαῖ*, dat. *ἄλαῖ*, Poët. *ἄλαῖ ἱκτίνος*, accus. *ἱκτῖνον*, Poët. *ἱκτῖνα δύνδρον*, dat. plur. pro *δύνδροις*, Ion. *δύνδρον λιτὸν*, nom. plur. *λιτὰ*, Poët. *λῖτα*, &c.

De tertiâ Declinatione.

Pro *u* in genitivo, Att. Ion. et Poët. *ου*, Dor. *υ*. In duali pro *λόγειν*, Ion. *λόγειν*, et pro *λογῆς*, accus. Dor. *λόγος* et *λόγος*, Æol. *λόγος*.

Atticè additur *ν*, neutris communiter abjicientibus, ut *ἄλλων* pro *ἄλλα*.

De quartâ Declinatione.

Nomina quartæ formata à tertiâ, retinent *α* breve in penultimâ, sed longum mutant in *ι*.

Pro *υ* in genitivo fit Poët. *ου*, et Dor. *ι* subscriptur, ab Ionico *ου*.

Attici in hac declinatione accusat. quorundam absque *ν* proferunt.

Dores *ι* subscriptum ubique negligunt.

De quintâ Declinatione.

Iones inflectunt nomina desinentia in *ων*, *ᾶνες*, per *ῆν*, *ῆνος*, Æoles in *ου*, masc. per *ου*.

Monosyllaba in *ᾶς* resolvuntur in *ᾶ*.

Tria in *ου* mutant *ου* in *ῶς*, ut *πῆχους*, *πρίστους*, *πίλεους*.

Adjectiva in *ου*, contrahuntur in *ῶς*, ut *πλακίους*, *πλακοῦς*, sic *ῆς* in *ῆς*, et cæteros casus formant, ut nomina in *ου* et *ης* desinentia.

Iones, Æoles, et Dores, auferunt *δ* et *τ* ex obliquis in *ι* et *ου*, baryt. impur. et hi casus aliquando contrahuntur, ut *ἱριδας*, *ἱριδας*, contract. *ἱρις*· hinc accus. sing. in *ν*, *α*, ut *μῆνιν* et *μηνῖδα*. Poëtæ formant accus. nominum in *ι* et *ου* purè flexorum in *α*, ut *βότρυα*, *βότρυν*.

Dores formant genitivos et dativos auferendo *ς*, ut *φίρην*, gen. et dat. *φίρην*.

Αυς Ion. flectitur per *α*, ut *ῆνους*, Attic. per *ι* in genit. sing. *νῆας*, et totum pluralem. Accus. in *ων*, sed Poët. et Ion. in *α*, ut *ῆνα*· sed *ου*, Dor. in *ου*· *ων*, Dor. in *ων* et plur. *ου*, Dor. in *ου*.

In accusativo quorundam Attici habent apocopen τοῦ *α*, ut *Ἀπέλλα*, pro *Ἀπέλλωνα*. Poëtæ syncopen, ut *θύγατρα*, pro *θυγατήρα*.

Comparativi in *ων* in accus. singulari, et nom. accus. et vocat. plur. amittunt *ν* Ion. ut *μυζονα*, Ion. *μυζονα* et contrahunt *ονα* in *ω* Attic. ut *μυζω*.

In moninibus in *α* vel *ου*, facientibus genit. per *νους*, quæ com-

muniter formant vocat. per *ων* vel *οῦν*, Poëtæ auferunt *ν*, et tum fit vocativus, ut *Θέων* pro *Θέων*, *πλακοῦ* pro *πλακοῦν*, quibus additur *ᾶνα* pro *ᾶναξ*.

Dores vocativum nominum in *ων* resolvunt in *ᾶον*. Æoles vertunt *ων* in vocativo in *ον*, ut *Ποσειδῶν*, Dor. *Ποσειδάων*, Æol. *Ποσειδον*.

Vocat. nominum in *ις*, *ιδος*, formatur abjiciendo *ς*, ut *ᾶ* Ἀμα-
γυλλί.

Ον in duali Ion. vertitur in *οῦν*, ut *ποδαῖον* pro *ποδοῖν*, ut in tertiâ.

Iones genit. plur. quorundam mutant *ων* in *ων*, ut *χιρῶν* pro *χιρῶν*, ut in primâ.

Poëtæ in dativo plurali reduplicant *σ*, ubi metrum postulat; aliquando formant à genitivo sing. mutando *ος* in *ις*, et addendo *σι*, ut pro *Αἰασι*, fit Poët. *Αἰάντισσι*, et in contractis declinationibus, ut *βασιλείσσι* sed sæpe metri causâ, alterum *σ* in talibus deperditur.

Æoles faciunt dativos plur. quintæ desinere in *οις*, ut *ποιημέτοις* pro *ποιήμασι*.

Æoles inflectunt quædam nomina quintæ secundum tertiam flexionem, ut *ἔως*, *ἔρον*, pro *ἔωτος*. Attici secundum quartam, ut *ἔως*, *ἔρον*.

Πολύς, Poët. *πολλίς*, et in accus. *πολλόν* in genit. *πολῖος*, dat. *πολί*, nom. plur. *πολῖες*, &c.

Poëtæ *ς* et *σ* breves tripliciter producant: primò, vel mutando illas in proprias longas, *ι* in *η*, et *ο* in *ω*. secundò, vel addendo subjunctivum, *ι* et *υ*. tertio, vel geminando consonam sequentem.

Υἱς, genit. *υἱός*, et syncop *υῖος*, et sic in aliis casibus. Dat. plur. *υῖοι* non *υῖσι*, quia *υῖ* non scribitur ante consonantem.

Contractio aliquando fit in longâ vocali sequente *ι*, quod subscibitur in contractione, ut *Νηρηίδις*, pro *Νηρηίδις*.

§ 4. De primâ Declinatione Contractorum.

Propria nomina à *κλῖος* composita, duplicem habent contractionem, ut *Σοφοκλῖος* genit. *ῖος*, contr. 1. *ῆος* vel *ῖους*. 2. *οῦς* sed adjectiva, ab eodem composita, flectuntur et contrahuntur ut *ἀληθῖος* et *εὐκλειῖος*.

Attici formant nom. accus. et vocat. priorum hujus declinationis parasyllabos, ut *Σωκράτης*, *Σωκράτην*, *Σωκράτης*, et sic in plur. instar primæ simplicium.

Æoles et Dores aliquando à contractis detrahunt *σ*, ut *Σωκράτου* pro *Σωκράτους*, ut et in vocat. *ὦ Σώκρατι*.

Adjectiva in *ης*, ab *ἔτος* composita, Att. induunt formam substantivorum primæ simplicium, ratione accentûs, terminationis, et generis, ut *ὁ διάτης*, genit. *ου*, dat. *η*, accus. *ην*.

In gen. pro *ου*, Dor. et Æol. *εν*, Att. *ῖα* in accus. sing. contrahitur in *ᾶ*, si sit ex *ις*, puro, ut *ἡγιαᾶ* pro *ἡγιᾶ*.

Pro *η* ex duplici *η*, in duali, fit Poët. *ει*, in quibusdam neutris, ut

σάλει pro σάλη, et nonnunquam ι, ut ῥοσι pro ῥοσι, altero ι per apocopen sublato.

De secundâ.

Πίλις in genit. communiter πίλιος, Attic. ιως dual. ιων, plur. ιων, accentu in antepenult. Ion. ιος, unde et in casibus contrahendis, nempe dat. sing. nom. accus. et voc. plur. ut in nom. accus. et voc. dualibus, qui communiter non contrahuntur, contractio Ionica fit more primæ contractorum. dat. ιι, ιι, dual. nom. accus. et voc. ιι, ιι. Plur. nom. accus. et voc. ιος, et ιος, ιος, et in neutris ια, ιι. Contractionem autem in ι quidam Atticis tribuunt. Poët. ηος hinc accus. ηα, non ιν. Dor. πόλιος, à πόλιος Ionico.

De tertiâ.

Doricè et Æol. ους, oxyt. fit baryt. ut βασιλεις. Ion. ις efferunt in ης, ut Ἀχιλλης, pro Ἀχιλλεύς.

Βασιλεύς, communiter ίος. Attic. ίως. Ion. recenter ἦος, sed antiquè ἰος. Bæot. ίος. Dor. ις, factâ crasi ex ίος in ος, deinde verso ου in ιν, et sic in cæteris casibus ι vel η, vel ι retinetur.

Ευς purum habet in genit. et accus. Atticam contractionem, ut Περαιεύς, genit. ίως, ὤς. accus. ία, ῆ· et Poëtæ contrahunt accus. aliorum, ut βασιλῆ, Poët. pro βασιλίας.

Attici in nom. plur. contrahunt ίς, in ῆς, communis contractio ῆς fit Attic. ῆς.

Dativus pluralis communiter εῶσι, Ion. ῆσι, Poët. ίσι, ιῶσι, et ῆσι.

De quartâ.

Ος, communiter in υς, sed Æol. et Dor. in ὤς sic accus. όα, communiter in ά, si nomin. desinit in ά, vel in ὤ circumfl. si nom. in ός, sed Ion. ὠν, et Æol. ὠν.

Poëtæ quandoque formant dualem et plur. secundum quintam simplicium.

De quintâ.

Εα Dor contrahitur in η, ut κρίας, pro κρής.

Ionες ponunt ι pro α, ut γήριος pro γήρας, à γήρας, Poët. dicunt γή-
ράτισσι, et γήραισι in dat. plur.

Nomin. accus. et vocat. plur. Poëticam apocopen aliquando patiuntur, ut κρία pro κρίατα, α nihilominus correpto.

§ 5. *De Dialectis Adjectivorum.*

Adjectiva sequuntur dialectos substantivorum.

Adjectiva composita in *ος* communiter, et multa derivata pura, et in *ιμος* Attic. communis generis sunt; multa simplicia et primitiva in *ος* Poët. sunt communis generis; sic participia tertiæ et quintæ declinationis, et adjectiva quintæ declinationis, quæ communiter sunt masculina tantum.

H₂ communis generis habet Poët. *ινα*, Ion. *ινη*.

Iones et Poëtæ formant *αιρας* in fœmin. ab *αρ* omnium generum, ut *μακαιρα*.

γ, Dor. in fœm. *ια* pro *ια*.

Denominativa in *ιους*, ut *ἀνιμῖους*; et *ίους*, ut *αἰγλήους*, sunt plerumque Poëtica.

De Comparisonibus.

Attici à positivis in *ος*, sæpe formant comparativum in *ιτερος*, et superlat. in *ιςτατος*, pro *ιτερος* *ιςτατος*, sæpe etiam ab *αιος* et *ος*, præcedente consonâ, in *αἰτερος* et *αἰςτατος*; ab *υς*, *υτερος* et *υςτατος* pro *ιων*, *ιςτος* *ων* pro *ιων*, ut *πλῆν* pro *πλίον* *σσων* pro *ζων*, ut *μάσσων* pro *μίζων*, et *ττων* pro *σσων*, ut *θάττων* pro *θάσσων*.

Iones *ιτερος*, *ιςτατος*, ut *δικαιος*, *δικαιότερος*, *δικαιῖςτατος*; et *ιτερος*, ut *ρητερος*, pro *ρηδύτερος*; et *ων* pro *ιων*, ut *πλῆν* pro *πλίον*.

Dores dicunt pro *αέρτερος*, *αἰρήων* pro *βελτίων*, *βελτῶν* pro *ἑγγίον*, *ἔρτων* pro *βραδίων*, *βράσσων* pro *βαβίον* *βάσσων* pro *κράσσων*, *κρίσσων* pro *πλείων*, *πλήων* pro *ἴσσει*, *ἄσσει* et pro *πλίον*, ut Iones, *πλῆν*.

Apud Poëtæ comparativa et superlativa ab aliis comparativis et superlativis fiunt, ut à *ράων*, fit *ραύτερος* à *κιδιστος*, *κιδίςτατος*.

Comparatio fit in substantivis, in verbis, in adverbis, in participiis, et præpositionibus.

Ἀρίων et *λαῖων* Poëtica sunt, sed Attic. *λάων*.

Χερίων Poëticum est, dat. *χερίων*, verso *ι* in *η*, et syncope litterarum *ον*, *χίρηι*, sic in aliis casibus.

Possessiva, Diminutiva, Denominativa, Numeralia, Patronymica, et Verbalia.

Possessiva apud Atticos potius desinunt in *ια*, quàm *ινη*, ut *ἀνθρώπινα*.

Apud Iones amittunt *ι*, ut *ἀργύριος*, pro *ιός*.

Diminutiva delectant Atticos, et Dores nonnulla peculiariora habent, ut *πύρριχος*.

Pro *δύο* Attici dicunt *δύω*.

Iones pro *ἑς* dicunt *ἑς* pro *τίσσεως* dicunt *τίσσεως* pro *τριάκοντα*, *τριάκοντα* et sic in cæteris numeralibus in *έκοντα* pro *έκονσι*, *έκονσι*.

Dores, τίτρες, pro τίσσαρες, ἑκατι pro ἑκασι, δίχθα pro διχῆ, ἐγδοήκοντα pro ἐγδοήκοντα.

Æoles τρίτος, pro τρίτος, πέντε, pro τίσσαρες, ἰα pro μία, πίμπι pro πίπι.

Poëtæ, δύο et δασι pro δύο, πέντε, pro τίσσαρες, δυακαίδεκα pro δώδεκα, δύο per omnes casus pro δύοιν, δυοί, et in gen. plur. δυν.

Patronymica in ἰδης, Attici terminant in ἰδης.

Iones patronymica terminant in ων, ut Κρονίων pro Κρονίδης.

Æoles mutant ἰδης in ἄδιος, ut Ὑρίδιος pro Ὑρίδης.

Poëtæ ante δης inserunt α, ut Πηλεΐάδης, vel Πηλεΐάδης pro ἰδης, vel ἰδης, et sæpe syncopen habent, ut Ἡετίδης pro Ἡετιωνίδης.

Fœmininis patronymicis in ις, inserunt η, ut Καδμής pro Καδμής.

Verbalia quædam peculiariter habent Attici, ut βλίμμα pro βλέπος.

Quæ formantur à σμαι, præter. pass. mutant σ in δ Dor. et Æol. nonnunquam etiam in ζ, ut φράδμων à πύφρασμαι, μηνιδμός à μεμήνισμαι.

§ 6. De Dialectis Pronominum.

Ἐγώ.

Sing. nom. ἐγώ, Att. ἔγωγς Dor. ἐγών et ἐγόντα, ἐγώσθη et ἐγόντα Æol. ἐγῶ et ἐγών Bœot. ἐώγα et ἐώντα Poët. γῶ.

Genit. ἐμεῦ, Att. ἐμῷ, ἐμίοθεν, ἐμίοθεν. Ion. ἐμίο, et Poët. ἐμίο. Dor. et Æol. ἐμῶ. per aphæ. μεῦ, μέοθεν, μέοθεν, μέοθεν, μέο, μέο, μεῦ.]

Dat. ἐμοί, Att. ἐμοί, Dor. ἐμίν et ἐμόντα per aphæ. μοί et μίν.]

Accus. ἐμέ, per aphæ. με. Att. ἐμεγα.

Dual. nom. et accus. ἐώ, Poët. εῶ, Dor. et Æol. ἄμμε, quod Poëtæ usurpant etiam pro ἡμῶς.

Gen. et dat. ἐώ, Poët. εῶ vel εῶν.

Plur. nom. ἡμεῖς, Ion. ἡμείς et ἡμῖς, Dor. ἄμμε, Æol. ἄμμε, Poët. ἄμμε.

Genit. ἡμῶν, Ion. ἡμείων, ἡμείων, et ἡμῶν, Dor. ἄμῶν, et ἄμείων, Æol. ἄμῶν, et ἄμείων.

Dat. ἡμῖν, Ion. et Poët. ἡμῖν, ultimâ brevi, Atticè ἡμῖν, Dor. ἄμῖν et ἄμῖν, Æol. ἄμῖν, et ἄμῖν.

Accus. ἡμᾶς, Ion. ἡμᾶς, et ἡμῖας, Dor. ἄμᾶς, Poët. ἄμᾶς, vel ἄμῖας, Æol. ἄμῖας, vel ἄμῖας.

Σὺ.

Sing. nom. σὺ, Att. σίγς, Dor. τὺ, τίνη, et τίνη.

Genit. σῦ, Att. σῷ, Att. vel Poët. σίοθεν, et σίοθεν, Ion. σίο, vel Ion. et Poët. σῖο, Dor. vel Æol. σῖο, vel τῖο, vel τῖο.

Dat. σοί, Dor. τοί, Poët. τίν, et τίν.

Accus. σί, Dor. τί et τὺ.

Dual. nom. et accus. *σφά*, Æol. et Dor. *ῥμμε*, quod Poët. etiam est pro *ῥμάς*, Poët. *σφῶι*.

Genit. et dat. *σφῶν*, Poët. *σφῶιν*.

Plur. nom. *ῥμίς*, Ion. *ῥμίς*, vel *ῥμάς*, Dor. *ῥμς*, et *ῥμμες*, Æol. *ῥμμες*.

Genit. *ῥμῶν*, Ion. *ῥμίαν*, et *ῥμῶν*, Dor. et Æol. *ῥμμαν*, et *ῥμμίαν*.

Dat. *ῥμίν*, Att. *ῥμιν*, Æol. *ῥμμι*, et *ῥμμιν*, Poët. *ῥμίν*, ultimâ brevi.

Accus. *ῥμάς*, Ion. *ῥμάς*, Æol. *ῥμμεας*, vel *ῥμμίας*, Poët. *ῥμμίας*.

Οὔ.

Sing. genit. *ῥ*, Ion. *ῥο*, Ion. et Poët. *ῥο*, *οῖο*, *οῖο*, Atticè et Poët. *ῥοῖν*, *ῥοῖν*, et *ῥοῖν*, Dor. *ῥ*, Æol. *ῥ*, *ῥοῖν*, *γῖοῖν*.

Dat. *ῥ*, Ion. *ῥοι*, Poët. *σφῖν*.

Accus. *ῥ*, Ion. *ῥο*, Poët. *ῥοῖν*, et *σφῖ*, Dor. *μιν*, et *νιν*, quod etiam est omnis numeri et generis.

Dual. nom. et accus. *σφῖ*, Poët. *σφῖ*, *σφῶι*.

Genit. et dat. *σφῖν*, Poët. *σφῶιν*.

Plur. nom. *σφῖς*, Ion. *σφῖς*, Dor. *σφῖς*, per apocopen *σφῖ*.

Genit. *σφῶν*, Ion. *σφῖαν*, Ion. et Poët. *σφῖαν*.

Dat. *σφῖσι*, Ion. et Poët. *σφῖ*, et *σφῖν*, et per aphær. *φῖν*, Æol. *ἄσφῖ*.

Accus. *σφῖς*, Ion. *σφῖας*, Æol. *σφῖς*, et *σφῖ*, Dor. *ψῖ*, et Poët. *σφῖας*.

Pronomina possessiva, quæ flectuntur more secundæ et tertiæ nominum simplicium, sequuntur earundem declinationum dialectos, ut Ion. *ῥμοῖο*, Dor. *ῥμῶ*, &c. pro *ῥμῶ*, ab *ῥμῶς*.

Pro *οῖς*, *οῖ*, *οῖν*, Dor. et Poët. *τῶς*, *τῶ*, *τῶν* Æoles contrahunt cum articulo retracto accentu, et amisso spiritu aspero, ut *ῥοῖς*, *ῥοῖ*, *τῶν*.

Pro *ῥμῖτες*, *ῥμ*, *ῥν*, Dor. *ῥμῖτες*, et *ῥμῶς*, *ῥ*, *ῥν*, Æol. *ῥμς*, *ῥ* vel *ῥν*.

Pro *ῥμῖτες*, Dor. *ῥμῶς*, *ῥ*, vel *ῥν*, Æol. *ῥμς*, &c.

Pro *σφῖτες*, Dor. *σφῖς*, *ῥ*, vel *ῥν*, item *σφῖς*, &c.

Pronominibus demonstrativis Attici addunt *ι*, ut *οὔτοι*, in omni casu, sed neut. *τῶντοι*, et sæpe *τῶντι*, et in plurali pro *ταῦτα* dicunt *ταυτί*.

Addunt etiam Attici *ι* infinitis et relativis compositis, *τῶς*, *τόσος*, *τηλίκος*, et *οὔτος*, ut *τοιαυτοῖ*.

Τῶς, *τηλίκος*, *τόσος*, habent sæpe syllabam *δε* adjectam, ut *τοῖσδε*, in omni casu et numero, Atticè *δε*.

Ὅς, *ῥ*, *οῖ*, usurpatur aliquando pro *αὐτός*, et *σφῖτες*, pro *ῥμῖτες*, *ῥμῖτες*, &c. cum verbis primæ et secundæ personæ.

Pro *ἐκείνος*, Poëtæ et Iones dicunt *κῆνς*, Diores autem *τῆς* per *η* diphthong. impropriam; vel sine *ι*.

Τούτο, *ἐκείνο*, et *αὐτό*, et compositis, Atticè additur *ν*.

Οὗτος et *αὐτός*, et composita ex his Ion. præponunt *ι* ante diph-

thongos vel vocales longas ultimæ syllabæ, excepto duali, et nomin. plur. ut τῆς, pro τέτῃ.

Dores pro ταύτας, dicunt τούτας.

In compositis ab αὐτός, Iones vertunt αὐ in αὐ, hinc ἡμεῖς αὐτῶν, pro ἡμεῖς αὐτῶν.

Poëtæ flectunt αὐτῶν divisim in sing. numero, ut ἴσ' αὐτῶν, ἴσ' αὐτῶν, ἴσ' αὐτῶν.

Poëtæ pro δῖος, dicunt δῆς, δῖος, δῖος, δῖος.

§ 7. De Dialectis Verborum.

Attici mutant barytona in circumflexa, ut τυπῶν, pro τύπτω, et circumflexa in baryt. ut ἀνῶν, pro ἀνῶν.

Augent in medio per syllabam α, ut ἀμνιάθω, pro ἀμνίω.

In quartâ conjugatione mutant σ in ττ, ut πρᾶττω, pro πρᾶσσω.

Utuntur futuris mediorum pro activorum.

Tollunt σ ex ἴσω fut. verborum polysyllab. in ἴζω, et circumflectunt ultimam, ut ἐπλῶ pro ἐπλίσω, ab ἐπλίζω· ἐπλῶμαι med. aliquando etiam Doricè εῦμαι· etiam ex ἴσω et ἴσθ' abjiciunt σ cum præcedente vocali, ut βῆῶ, pro βῆάσω, et futura barytonorum formant quasi à circumflexis, ut, ἀλίσσων ab ἀλίσσω.

Abjiciunt breves vocales, ut λῦται pro λούσται, εἶμαι pro εἶσμαι.

Dores mutant ζω in σθω, ut βαδίσθω, pro βαδίζω, et mutant σ in fut. in ξ, ut βαδίσξω pro βαδίσσω.

Formant nova verba à barytonis, ut νομέω à νόμος.

Inserunt υ verbis in ἰω, ut et Æoles, et αω, ut ζητιώω, pro ζητιών· verbis in ἰω et ἰω, inserunt ι, ut θύω, pro θύω.

Æoles verba in μι formant à circumflexis, ut δάμνημι à δαμνάω.

Characteristicam mutant ε in η, ut ἀδικήω, pro ἀδικίω· σσ in ζ, ut ὀρύζω, pro ὀρύσσω (cujus tempora quasi à δω formant.) πτ in σσ, ut ὄσσω pro ὄπτω.

Augent futura in εῶ et λῶ inserendo σ, et retrehendo accentum, ut σπείρω, pro σπείρῳ· ψάλλω, pro ψαλλῶ.

Multa sunt verba Poëtica in αω, derivata ab aliis in ω purum desinentibus, ut πλώω à πλίοω, ζώω à ζάω, &c. ut et ῥώω pro ῥάινω.

Dores circumflectunt fut. 1. ut τυψῶ, pro τύψω, τυψοῦμαι pro τύψομαι, et pro hoc τυψιῶμαι· et σ characteristicam futuri mutant in ξ, ut κλείξω, pro κλείσω aliquando σ omittunt, ut Attici.

Poëtæ sæpe rejiciunt σ in fut. sextæ conjugationis, ut κλείω pro κλείσω, δῖω pro δῖσω.

Loco irregularis habent futurum regulare, ut δοκῶ, pro δόξω.

Nova formant, ut τρεπάω à τρίπω, ἔχμι ab ἔχω.

Æoles addunt θα secundis personis in σ, ut οἶδας, οἶδαθα· hinc οἶθα, per syncopen.

In secundâ et tertiâ personâ in ις, ι, Dores abjiciunt ι, et dicunt ις, ι, pro τύπτις, Dor. τύπτις, Æol. verò τύπτης, verso ι in η, et sic in tertiâ personâ et in fut.

Dores pro *μεν* in primâ plurali dicunt *μεν*, ut *τύπτεμεν*, pro *τύπτομαι*.

Attici addunt *ν* personis desinentibus in *ε* vel *ι*, ut *ἔτυπτιν*, pro *ἔτυπτι*. *τύπτευσιν* pro *τύπτεουσιν*, etiam sequente consonâ.

Ubi est *σι* in tertiâ plurali indicat. et subj. Dores mutant in *ντι*, pro *ασι αντι*, pro *υσι οντι*, pro *ῥσι ῥντι*, vel *όντι*, vel *ῶντι*, ut pro *τύπτεσιν*, *τύπτοσιν* pro *τυπῶσι*, *τυπῶντι*, vel *τυπῶνσι*. Æoles verò omittunt *ν* ex *ῶντι* Dorico, ut *πειῶντι*, pro *πειῶντι*, pro *ποιῶσι*, ut et in pass. Sed *ῶσι* in *όντι*, ut *τιῶντι*, pro *τιῶνσι* et ita hæ personæ sunt similes dat. sing. participii, nisi in præterito, ut *τιτύφαντι*.

Dores efferunt augmentum *α* pro *η*, Iones *η* pro *α* efferunt, ut *ἔα-τάα*, Ion. *ἑρώτααν*, pro *ἑρώτααν*. *ἔχαι*, Dor. *ἔχαι*, pro *ἔχαι*.

Attici mutant augmentum *ε* in *η*, ut *ἡμιλλον*, pro *ἡμιλλον*. Poëtæ producunt geminando consonam, ut *ἔλλαξα*, pro *ἔλλαξα*. *ἰδδούπησα* pro *ἰδούπησα* et pro *εν* immutabili in augmento, habent *ην*, ut *ἔνυχμαρ* *η* pro *α*, ut *ἔκαζον*, pro *ἔκαζον* et addunt syllabicum aliquando temporali augmento, ut *ἔαρον*, pro *ἔαρον* sic *ἔακακα*, et *ἔακακιν*.

Attici et Iones pro *η* in augmento habent *ια*, et Æoles τῇ *ε*, *υ* sub- jiciunt, ut *ἔαδι*, pro *ἔαδι*, et hoc pro *ἔαδι*.

In aor. 1. Poëtæ sæpe omittunt *σ*, ut *ἔλιστα*, pro *ἔλιστα*, sæpe ge- minant *σ* post brevem, ut *ἔτίλισσα*, pro *ἔτίλισσα*, ut et in futuro.

Poëtæ, et Iones, et Æoles, ut quidam volunt, formant imperf. aorist. 1. et 2. ex secundâ personâ communi ejusdem temporis, au- ferendo augmentum, et addendo *κοι*, *κεις*, *κι*, et ita formantur in toto singulari, et tertiâ plurali, ut *ἔτυπτον τύπτισκοι*, *ἔνυψα τύψισκοι*, *ἔτυπον τύπισκοι*, *οκεις*, *οκας* sed si diphthongus præcedit, abjiciunt vocalem subjunctivam, ut *φίλισκοι* pro *φίλισκοι* vel si longa vocalis in verbis in *μι*, mutant longam illam in suam brevem, ut ab *ἔτίθημι*, *τίθισκοι* vel à puris, ut *ἑφίλισ*, *φίλισκοι* hinc etiam imperf. pass. *τυπτισκομένη*, *σκοι*, *σκοιτο*, pro *ἔνυπτισκομένη*, &c.

Bæoti, ut et Dores, et Attici, ut quidam affirmant, mutant *ον* ter- tiæ plur. in *οσαν*, *αι* in *ασα*, ut *ἔτύπτοσα* pro *ἔτυπτον*, *ἔτύπτασαν* pro *ἔτυπταν*.

Iones et Poëtæ sæpe abjiciunt augmentum, ut *ἔτυπτι*, Poët. et Ion. *τύπτι*, sic in aor. nec Poëtæ literam *ε* geminant, ut *ἔριπτον* pro *ἔριπτον* in aliis autem metri causâ syllabicum augmentum positione produ- cunt, geminatâ consonâ sequente, ut *ἔδδισα* pro *ἔδισα*.

Poëtæ ut et Iones augmento *ε* addunt et primam literam thematis, non solum in temporibus, ubi augmentum locum habet, sed in cæ- teris, ut à *χάλα*, non tantum in aoristo 2. *κίκαδον* pro *ἔκαδον*, sed etiam in futuro 2. pro *καδῶ*, *κικαδῶ*, et *κικαδῶσιν*, et med. *κικαδῶσο- μαι* sic *τίτυπον*, et *τιτύποιμι*, pro *ἔτυπον*, *τύποιμι* sic pro *ἔτυπον*, *ἔτίτυπον*.

Attici habent in præter. *α* pro *λε*, et *με*, augmentis ut *ἔληφα*, *ἔμαρμαι*, pro *ἔληφα*, *ἔμαρμαι*.

In præter. adduntur Atticè duæ primæ literæ thematis verbis inci- pientibus ab *α*, *ε*, *ο*, præter augmentum commune, ut *ἀγάριον*, *ἡγερεα*, Attic. *ἀγάριον*, et corripitur tertia syllaba (si longa sit) cum præte-

ritum tres syllabas excedit, ut ἀλέφω, ἤλυφα, Attic. ἀλέλυφα sic ἐλέλυθα, pro quo Dor. et Poët. ἐλέλυθα servant enim tertiam longam : ab ἤλυθα, inusitat. et hic sæpe est metathesis, ut ὤλελε, pro ἔλελε, ab ἔλλυμι.

Attici mutant i in penultimâ in e, in præter. verborum dissyl. primæ et secundæ conjugationis, ut ἴστροφα, pro ἴστρεφα.

Ἔεκα, Attic. pro οἶκα, ab εἶκα ἑλπα pro ἦλπα, ab ἔλπω ἔεργα et ἔεργα, ab ἔργω unde et plusquamperf. ἔωκειν, ἑώλπειν, ἑώργειν, quæ recipiunt augmentum in secundâ syllabâ. Accidit hoc aliquando etiam in aoristis aliorum verborum, ut ἦκα, pro ἦκα unde ξυνήκα.

Κ Ionicè subtrahitur à præteritis verborum in αω vel έω, et penultima corripitur, ut μέμικα, μέμικα et aliquando servant longam, ut κελίτηα, à κελίτηα et ante κ, Ion. inseritur γ, ut ἔκταρχα, pro ἔκτακα.

Poëtæ in præter. med. transponunt ε, ut δίδρεκα, pro δίδρεκα.

Poëtæ habent syncopen in præterito, ut κέκεκα, pro κέκεκα.

Addunt in verbis ἴδω et ἄγω, præter communem Atticam reduplicationem, syllabas δο et γο, ut ἰδῶδεκα, pro ἰδεκα, pro ἦκα, ab ἴδω et ἀγῶγεκα, aliquando ἀγῶγεκα, pro ἀγῶγεκα, pro ἦκα, ab ἄγω sic ἀπῶπι, pro ἀπῶπι.

Communibus augmentis præponunt i, ut ἦκα, pro ἦκα.

Transponunt literas in augmento præteritorum et aor. ut ἔμερεα, pro μέμερεα.

Bœoti faciunt 3. plur. præter. per αν, ut τίτυφαν, pro τίτύφασιν.

Attici sing. plusquamperf. formant in η sine ι, ης, η, ut ἐπτεύφη. Iones ω, ως, ω, ut ἐπτεύφω ηδω, Attic. ἦδη, Ion. ἦδια, ab εἶδω, scio. Tertiam pluralem ισαν, Attici et Dores efferunt per ιων, ut ἐπτεύφισαν vel sine augmento τετίφισαν.

Atticum plusquamperf. temporaliter initio aliquando augetur, ut ἀγαγέκευν, pro ἀγαγέκευν.

Poëtæ sæpe habent syncopen, correptâ syllabâ præcedente, ut ἐπίπιθμιν pro ἐπιποθμιν.

Ἡμετέρον, Poët. pro ἡμετέρον, ab ἡμετέρον.

Quando secundus aor. habet ε in penultimâ, Poëtæ transponunt η εα, ut πέρθεα, aor. 2. ἔπερθε, pro ἔπερθε sic δέρεα, ἔδρεκα, pro ἔδρεκα in τρέφα verò non invenitur hæc metathesis, nisi in ἐτάρεφμεν.

Iones omnia tempora circumflexa act. pass. et med. resolvunt, inserendo i, et retracto accentu ; ut pro ᾧ, ᾧς, ᾧ, dicunt έω, έως, έω et aliquando inserunt i ante longam non circumflexam, ut φηγίωις, pro φάγωις.

Attici mutant tonum in aor. 2. imperat. ut ἰδῖ, pro ἰδῖ λαβῖ, pro λαβῖ.

Attici tertiam pluralem præsentis et aoristi utriusque imperativi, faciunt similem genitivo plurali participiorum, ut τυψάτωι, pro τυψάτωσαν vel tertiæ duali, ut τυπτέτωι, pro τυπτέτωσαν.

Apud Syracusanos, ponitur ο in aor. 2. pro i, ut τύποι pro τύπι.

Æoles habent peculiarem aorist. 1. opt. modi in *ια, ιας, ια*, quo etiam Attici utuntur in secundâ et tertiâ sing. et tertiâ plurali; et imitantur in præsenti, ubi pro *οι* baryt. aliquando dicunt *οια, οιας, οιι*, &c. ut *εἴποιαι*, pro *εἰπαίμην*. Attici imitantur etiam barytona circumflexa in præsenti optat. ut *τριφαίην*, pro *τρέφοιμι*.

BCeoti vertunt *ιν* in *ων* tertiâ plur. aor. optat. ut *τύψαιον*, pro *τύψαιον* ἔλθουσιν pro ἔλθουσιν.

Optativorum pluralis in *ιήμεν, ιήντι, ιήσαν*, Atticam syncopen patitur in omnibus verbis, ut *τυφθήμεν, τυφθήντι, τυφθήσαν*, Att. *τυφθήμεν, τυφθῆντι, τυφθῆσαν*.

Σι vel *σιν* additur Ionicè tertiis personis singularibus subjunct. in *η* desinentibus activis et mediis, ut *τύπτησι* pro *τύπτη*, *τιτύπησι* pro *τιτύπη*, et in verbis in *μι*, etiamsi in aliâ terminatione desinant, ut *ῥῆσι*, pro *ῥῆ*. aliquando *σι* additur etiam tertiæ præsentis indicativi, et *α* vertitur in *η*, ut *τάττησι* pro *τάττει*.

Poëtæ et Æoles primam personam subjunct. in *ομεν*, efferunt in *ομεν* per systolen.

Ubicunque in infin. est *ν* vel *ναι*, Attici, Iones, et Dores, ante *ν* vel *ναι* inserunt *μι*, subtrahendo *ι* vel *υ*, ex diphthongo præcedente: Iones verò ex *ναι* auferunt *αι*, Attici et Dores *αι* ad *ν* adjiciunt, si non adsit. Dores aliquando ex *ιν* tantùm auferunt *ι*.

Æoles verò vertunt *ιν* in *ην*, ut *τύπτην*, pro *τύπτην*.

Poëtæ in temporibus Atticè formati geminant *μ*, ut *τυπτήμμαι*, pro *τύπτην*.

Τύπτειν, Attic. et Dor. *τύπτιμναι*, Dor. *τύπτιν*, Ion. *τυπτίμναι*, Æol. *τύπτην*, Poët. *τυπτήμμαι*.

Τιτυφίμαι, Att. et Dor. *τιτυφίμναι*, Ion. *τιτυφίμναι*.

Τυφθήμαι, Att. et Dor. *τυφθήμναι*, Ion. *τυφθήμναι*.

Δηλῶν, Att. et Dor. *δηλέμναι*, Ion. *δήλομναι*.

Iones pro *τυπτιν* aorist. secundo, et fut. secundo dicunt *τυπτιν* hi enim syllabas circumflexas dissolvunt, ut priùs dicitur.

Dores in participiis *ουα*, fœmin. proparoxytonum efferunt per *ουα*, ut *τύπτουα*, pro *τύπτουα*.

Sed Æoles ὄσα per ὄσα, ut *ιδῶσα*, pro *ιδῶσα*.

Attici contrahunt participia derivata ab Ionicis præteritis verborum in *έω*, vel *έω*, quæ omittunt *α*, et corripiunt penultimam, et sic contractis inseritur *ι* vel *α* epentheticè; *ισακός*, Ion. *ισαός*, Attic. *ισός*, epenth. *ισός* ab *ισακα*, et Attic. fœm. per ὄσα flectitur, ut *ισῶσα*,

Τύψαις, Æol. pro *τύψαις* quidam Doribus hoc tribuunt.

Pro *τιτυφός*, dicitur Æol. *τιτίφω*, accentu retracto.

Participia cujuscunque declinationis suscipiunt easdem dialectos, quas eæ declinationes, per quas declinantur, suscipiunt.

De Passivis et Mediis.

Tempora in passivâ et mediâ voce quæ flectuntur activâ terminatione, habent easdem dialectos quas activa habuit.

Secunda persona passivæ et mediæ vocis inusitata fit à primâ, mutando *μαι* in *σαι*, *μην* in *σο*, et vocales præcedentes *μαι* vel *μην*, nempe *ο* in *ι*, *α* in *η*, et *υ* in *ω* sed hæc non usitata sunt, ex illis tamen Iones formant suas, rejecto *σ*, dicentes *σαι*, *ηαι*, *ωαι*, *σο*, *αο*.

Attici sæpe contrahant *σαι*, et *ηαι*, in *ι*, ut *τύπτει*, pro *τύπτῃ*, ex *τύπται*, à *τύπτομαι* *τυπῖ*, pro *τυπῖται*, ex *τυπῇ*, à *τυπῆμαι*.

Tria autem semper faciunt *α* in secundâ personâ med. ut, $\left\{ \begin{array}{l} \beta \acute{\epsilon}\lambda\iota, \text{ non } \beta \acute{\epsilon}\lambda\eta. \\ \acute{\alpha}\lambda\iota, \end{array} \right.$ quibus additur *ἴδω*, ab *ἴδομαι*.

Ασῆ, in fut. 1. med. mutatur Bæot. in *ᾶ*, ut *σκηδᾶ*, pro *σκηδάσῃ*, à *σκηδάζομαι*.

Pro *τυπτόμεθα*, Ion. et Dor. fit *τυπτόμεθα*, quod fit semper, cùm prima pluralis desinit in *μεθα*.

Pro *μειν*, Æolicè dicunt *μειν*, et *μειν*, ut *λογόμειν*, pro *λογόμεθα*, ut contrâ, pro *ἔπισθιν* dicunt *ἔπισθα*, retro, ponè.

Pro *υ* dicunt Iones *ω*, Doræ *υ*, ut *τύπτει*, Ion. *τύπτει*, Dor. *τύπτει*.

Pro *α*, in aor. 1. med. 2. pers. Iones dicunt *αο*, ut *ἐτίψαο*, pro *ἐτίψω*.

Doræ verò in *α*, ut *ἰτάξω*, pro *ἰτάξω*.

Attici et Doræ mutant *σ* in *δ*, in præter. quartæ conjug. ut *πίφραδμαι*, pro *πίφρασμαι*, Attic. aliquando extrudunt *σ*, ut *κίεσινμαι*, à *κονίζω* sic *κικαρυθμίνος*, pro *κικαρυσμίνος* aliquando Attici mutant *μαι* à verbis in *ναι*, in *σαι*, ut *πίφασμαι*, pro *πίφασμαι*, à *φαίνω* sed hoc est tantùm in primâ personâ.

In præter. pass. Æoles aliquando in quintâ conjug. mutant *α* in *α*, ut *ἴφθορται*, pro *ἴφθαρται*, et hæc in infinitivo retrahunt tonum, ut *τίταρθαι*, pro *τίτάρθαι*.

Poëtæ sæpe hic habent metathesin, ut *ἴσσυμαι*, pro *τίσσυμαι*.

Pro *τιτυμμένοι εἰσι*, et *ἦσαν*, Iones (quod quidam Atticis tribuunt) dicunt *τιτίφεται*, et *ἡτιτίφωτο*, formant à tertiâ singulari, ponendo *α* breve ante *ται* et *το*, et mutando tenues *π* vel *σ*, præcedentes *α*, in aspiratas, et *σ* in characteristicam aoristi secundi, videlicet, in *δ*, *τ*, aut *θ* et vocalem longam aut diphthongum præcedentem *α* corripiendo, vocalem longam in propriam brevem vertendo, ex diphthongo verò alteram vocalem subtrahendo: aliquando autem longa vocalis servatur, cùm metrum postulat. Sed Poëtæ cætera tempora indicat. sic formant, ubi tertia plur. desinit in *νται* et *ντο*, ut à *τύπτεται*, *τυπτίσται*, pro *τύπτονται* sed in optativo antepenultimam, ut hic, non corripunt, nam ex *τύπτοντο* faciunt *τυπτοῖατο*.

Μαι purum in perf. pass. facit tertiam plur. *νται* et *ντο*, ubi tantùm mutatur Ion. in *α*, ut *πιποιήνται*, et *ἐπιποιήντο*, Ion. *πιποιήαται*, et *ἐπιποιήατο* et in optat. *πιποιήντο*, Ion. *πιποιήατο*.

Iones et Poëtæ aliquando plusquamperf. addunt tantùm augmentum præter. ut *ἰδιδετο*, pro *ἰδιδετο*, pro quo *διιδετο* Poët. Aliquando autem augmentum præter. in plusquamperf. omittunt, ut *ἔχυντο*, pro *ἐκίχυντο*. Aliquando plusquamperf. prorsus caret augmento, ut *δεδετο*, *χέυντο*.

Attici amant aor. 1. pass. magis quàm posteriorem.

Dores corripiunt penultimam aor. 1. ut *ἔποιον*, pro *ἔποιοντο*.

Poëtæ recipiunt in indefinit. primo verborum in *ω*, quod præteritum abjecerat, ut *ἐκλήθη*, pro *ἐκλήθην*, à *κάλωμαι*.

In tertiâ plur. indefinitorum, Boeoti, ut et Dores, et Iones, dicunt *ει* pro *ων*, retracto accentu, ut *ἔντυθεν*, pro *ἐντύθησαν*. Aliquando *ει* tantum syncopen patitur, ut *μειάνθη*, Iliad. β. 146. pro *μειάνθησαν*, nisi malis pro *μειανθήτην*.

Pro *σθωναι* in tertiâ plur. imperat. præter. pass. et med. et utriusque aor. med. Attici dicunt *σθων*, ut in tertiâ duali; ut pro *τυπτίσθωναι*, Att. *τυπτίσθων*, ut et in præter. ut *πικποιήσθων*, pro *πικποιήσθωναι*.

Participia præteriti passivi propriè sunt paroxytona; sed si carent augmento, Ionicè et Poëticè fiunt proparoxytona, ut *ποτιδινγμένος*, pro *ποτιδινγμένος*.

De Circumflexis.

Dores mutant contractionem *ων* in *ου*, ut pro *οῦμαι*, primæ plur. dicunt *οῦμαι*, *ποιῶμαι*, pro *ποιῶμεν*, in imperf. *ἔποιον*, pro *ἔποιοντο*, et in passivo.

Iones, Æoles, et Dores, pro contractione *υ* dicunt *η*, ut *φιλέω*, *φιλέη*, *φιλήν*.

Dores pro contractione *α* dicunt *η*, ut pro *βοᾷς*, dicunt *βοῆς*, absque subscripto, abijciendo *ι* ex *υ*, et mutando *αι* in *η*, quod etiam faciunt Attici in quibusdam.

Æoles ad latus *ι* adscribunt, ut *γλαῖς*, vel *γλαῖς*, pro *γλαῖς*, ex *γλάις*.

In mediâ et passivâ voce in secundâ personâ, pro *ᾶ* ex *ᾱ*, Attici et Dores dicunt *ᾶσαι*, ut *βοᾶσαι*, pro *βοᾶ*, ex *βοᾶη*. Iones verò sine *σ* in *ῆσαι*, ut *βοῆσαι*.

Contractionem *ων* ex *ω*, Dores et Æoles mutant in *ῶ*, ut *ποιῶμεν*, *ποιῶμεν*, Dor. et Æol. *ποιῶμεν*.

Θι. additur imperativo monosyll. contract. ut *ζῆθι*, ex *ζάει*, *ζῆ*.

Ποιῶμι, *βοῶμι*, *χευσοῶμι*, dicitur Attic. *ποιῶην*, *βοῶην*, *χευσοῶην* in hoc optativo Dores et Æoles mutant *αι* in *ω*, in primâ et tertiâ conjugatione, ut terminatione à secundâ non differant, ut *ποιῶην*, *χευσοῶην*. Poëtæ verò in secundâ contractorum efferunt per *ῶοιμι*, ut *βοῶοιμι*, &c.

Ποίω, *ποίη*, Dor. *ποίη*, Æol. *ποίη*, et *ποίη*, vel *ποίη*.

Iones sæpe *υ* contractum in *ω* resolvunt: hinc dicunt *ποιῶσθαι*, pro *ποιῶσθαι*.

Æoles pro *γλαῖν*, dicunt *γλαῖν*, vel *γλαῖν*, vel *γίλαιν*, vel *γίλαιν*. Dores verò *γλαῖν*, sine subscripto.

Λαί fit Atticè et Doricè *ἀμιναι*, Ion. *ἀμιν*, ut *γλαῖν*, *γλαῖμιναι*, *γλαῖμιν*.

ὀρθοῖν, *ὀρθοῖν*, Dor. *ὀρθοῖν*, et *ὀρθοῖν*, Æol. *ὀρθοῖς*, vel *ὀρθοῖς*.

Poëtæ in secundâ contractorum præponunt aliud *α*, ubicunque contractio est in *α*, et retrahunt accentum, et omittunt subscriptum, si adsit, ut pro *βοᾶσθαι*, dicitur Poët. *βοᾶσθαι*, et in tertiâ singulari vocis activæ, pro *ἔφ*, *ἔα*, ex *ἔα*, ab *ἔα*.

Pro *ἔρῳ*, dicunt *ἐρῶ* cūm enim contractio fit in *ω*, tum aliud *ω* inseritur, ut *πῆδῶ*, pro *πῆδῶ*, ex *πῆδῶ*. (sic in tertiā, *ἰπνῶ* pro *ἰπνῶ*) sed, si vocalis præcedens sit brevis, pro *ω* inserunt *ε*, ut *ἰστιχῶντε*, pro *ἰστιχῶντε*, ex *ἰστιχῶντε* à *στιχῶμαι*.

Iones autem præponunt *ι*, ut *μινῶμενος*, pro *μινῶμενος*, ex *μινῶμενος*.

Poëtæ aliquando huic *ω* postponunt *ε*, ut *μινῶμαι*, pro *μινῶμαι*, ex *μινῶμαι*.

In participio *ῶν*, ex *ῶν*, effertur Dor. per *ῶν*, ut *γιλῶν*, pro *γιλῶν*.

De Verbis in *μι*.

Poëtæ sæpe omittunt reduplicationem, ut *φίλημι*, pro *πιφίλημι*.

Poëtæ formant verba in *μι* à barytonis, omissā reduplicatione, ut *ἔχμι*, ab *ἔχω*, *φίεμι* à *φίεω*, *βρίθμι* à *βρίθω*, derivantur, quasi à verbis in *ῖω*.

Iones reduplicant per *ι*, ut *τίθημι*, à *θιῶ*, vel *θίω* sic *ἵστημι* pro *ἵστημι*, unde *ἵσταναι* sic *κλύθι*, pro *κλύθι*, à *κλύω* quarta enim conjugatio esset reduplicationis experta.

Aliquando per duas initiales literas, ut *ἀπάχμι*, ab *ἀχίω*.

Aliquando additur *μ* post reduplicationem, ut *πίμπλημι*, à *πλέω*.

Poëtæ interdum ex vocali inceptis reduplicationem habent in secundā syllabā, ut *ἐνίημι*, ab *ἔημι*.

Æoles dicunt *τίθμμι*, pro *τίθμι*, Bæoti *πιφίλημι*, pro *πιφίλημι*.

Dores mutant *η* in *α*, ut *φαμι*, pro *φημι*, *ἵαμι*, pro *ἵημι*.

In mediorum et passivorum secundis personis trium priorum conjugationum *ε* Ion. omittitur, et tum fit Atticè contractio *τίθωαι*, Ion. *τίθαι*, Attic. *τίθῃ*. sic *θίω*, Ion. *θίω*, Att. *θεῶ*, &c. Attici, Iones et Æoles retinent longam vocalem in mediis et passivis, ut *δίζωμαι* pro *δίζωμαι*.

Pro *τίθῃσι*, *ἵσθησι*, fit Doricè *τίθητι*, *ἵστητι* sic *δίδοτι*, *ζύνυτι*.

Pro *φίλειται*, *φίλαται*, &c. Æoles dicunt *φίληται*, et sic in imperat. Poët. *τίθητι* pro *τίθητι* sic *ἵλῃσι* pro *ἵλῃσι*, *δίδοθι* pro *δίδοθι*.

Pro *τιθῶσι* dicitur Att. et Ion. *τιθῶσι*, tollendo *ι*, et inserendo *α*, Dor. *τιθῶσι*, Æol. *τίθῶσι*, retracto accentu; sic pro *διδοῦσι*, Ionicè *διδοῦσι*, Dor. *διδῶσι*, Æol. *διδῶσι* et sic in cæteris conjugationibus; sed pro *ἵωσι* et *ἵασι*, Dor. et Æol. *ἵντι*, et *ἵαντι* pro *φῶσι*, Dor. *φαντι*, Æol. *φάντι* pro *ῖσι*, Ion. *ῖσι*, vel *ῖασι*, Dor. *ῖντι*, Æol. *ῖντι* *εὐντι*, Ion. *ῖουσι*, pro *ῖῖσι*, Ion. *ῖῖσι*, Att. *ῖῖσι*, Dor. *ῖντι*, Æol. *ῖντι*.

Ζυγνύουσι sæpe usurpatur pro *ζύνυσι*.

Iones, Æoles, et Poëtæ in imperfecto mutant *ν* in *σ*, et abbreviant præcedentem vocalem, et abjiciunt augmentum, ut *τίθσκον*, *σκι*, pro *τίθην*, *διδσκον* pro *ιδίδων*.

Iones verò aliquando dicunt pro *τίθην*, *τίθῃ*, et pro *τίθῃ*, *τίθῃ*.

Pro *τίθεται*, fit Ion. et Poët. *τιθῆται*.

Poëtæ servant reduplicationem in futuro, ut *διδῶσθαι*, pro *δώσθαι*.

Bæot. *τίθῃκα* in præt. pro *τίθῃκα*.

Pro *ἰτίθησαν*, Doræ et Bœoti dicunt *ἴτιθον* sic pro *ἴθονα*, *ἴστησαν*, *ἴθησαν*, in aorist. 2. *ἴθον*, *ἴσαν*, et *ἴδον*, formando à primâ singulari, longâ in suam brevem versâ.

Secunda singularis imperat. Atticè contrahitur, ut *τίθη*, pro *τίθιτι*, &c. Doræ verò habent hic circumflexorum terminationem, ut *τίθει*, pro *τίθιτι*. Æoles retinent penultimam longam, ut *τίθητι* pro *τίθιτι*.

Pro *στήθι*, Dor. *στάθι* sic *σῳῆναι* pro *σῳῆναι*.

Attici dicunt *δῶην* pro *δοίην* in optat. ut et Poëtæ qui etiam dicunt *στήην*, pro *σταίην*.

Æoles pro *θίμην*, *θίω*, dicunt *θίμην*, *θίω*, &c.

Iones in subj. pro *τιθῶ*, dicunt *τιθίω* pro *ἴστω*, *ἴστω* pro *θῶ*, *θίω*, pro *σῶ*, *στίω*, Poët. *θίω*, *στίω*, Att. *σῳῆναι*.

Pro *δῶ*, tertiâ pers. aor. 2. subjunctivi, fit Ion. *δῶσι*, quod fit in aliis temporibus subjunct.

Pro *δῶσι*, tertiâ plural. poët. *δῶσι* illi enim pro *δῶ* dicunt *δῶ*, hinc tertiâ sing. *δῶη*, et Ion. *δῶησι*.

τιθήναι, pro *τιθύναι*, Poëticâ ectasi, Dor. *τιθήμηναι*.

ἀς, *ᾠσα*, *ἄν*, secundæ conjug. Att. efferunt in *ἀς*, *ᾠσα*, ut *καθιστᾶς*, *καθιστᾶσα*.

τιθήμενος, pro *τιθήμενος* Poëtæ enim in participiis verborum in *μι*, sæpe habent ectasin.

§ 8. De Dialectis Adverbiorum.

Attici, 1. Dativum pluralem secundæ simplicium ponunt adverbialiter pro *in loco*, ut *Ἀθήνησι*, pro *ἐν Ἀθήναις*.

2. Addunt initio adverbiorum, ut *ἵχθις*, pro *χθίς* et fine *ι*, ut *νυνι*, pro *νῦν*, quod et in aliis adverbii temporis.

3. Minuunt in initio, ut *ἄπει*, pro *καθάπει* et fine, ut *ῥιον*, pro *δαίντως*, quod et in aliis adverb. qualitatis in *ίντως*.

Adverbia à neutris descendentiâ, Attici efferunt in *α* terminatione plurali, ut *φίλα*, pro *φίλοι*, *πολλά*, pro *πολύ*. Præterea *ἐνταῦθα*, pro *θα*, *ἐνθάδε* pro *δε*, *διὺρ* pro *διῦρο*, *ἄλλα* pro *ἄλλως*, &c.

Iones, 1. resolvunt *ᾠς*, ab adjectivis in *ης*, et *ις*, primæ contract. in *ίως*, ut *ἀτρεκίως* pro *ἀτρεκῶς*.

2. Aliquando minuunt, ut *ῥτω*, pro *ῥτως*.

3. Ponunt *π* pro *π* in adverb. interrog. indef. et relat. ut *κῶς*, pro *πῶς*, et dicunt *διῦρ* pro *διῦρο*.

Doræ, 1. augent initio et fine, ut *τῶς*, pro *ὥς*, *εἰκαδῖ*, *εἰκαδῖ*.

2. Ex adverbii in *σθιν* tollunt *σ*, ut *ἱμπεροθιν*, pro *ἱμπεροσθιν*, et dicunt *πῶ* pro *πίθιν*, *ᾠ* pro *ἐπίσω*.

3. Et mutant literas in adverbii, ut *πλατίον*, pro *πλησίον*, *ἀμά* pro *ὁμά*, *ἴκα* pro *ἴτι*, &c.

Æoles adverbia in *θι* et *θιν* efferunt per *θα*, ut *ἴθα*, pro *ἴθιν*, et abjiciunt *σ* finale in desinentibus in *αις*, ut *πολλάαι*, pro *πολλάαις*.

Poëtæ, 1. faciunt adverbia à nominibus, syllabâ δὲ adjectâ, ut ἄλῃδε, *ad mare*.

2. Augent, ut τίη, pro τί.

3. Et minuunt, ut τάχα, pro τάχιστα, τίπτε pro τίποτε, &c.

§ 9. De Dialectis Præpositionum.

Ξύν, Attici utuntur pro σύν, et ἐν pro ἐν, et ὡς pro περί.

Iones et Poëtæ dicunt ἐς pro εἰς.

Dor. παρὲς pro παρά, ἀνὶ pro ἀνά, ἐν pro εἰς, ποτὶ pro περί, et in appositione et compositione: ἀμφὶ, Æol. pro ἀμφὶ in compositione, ζῆα pro διὰ, pro μετά, πτω.

Æoles et Poëtæ habent κατὰ, παρὰ, ἀπὸ, ὑπὸ, pro κατὰ, παρὰ, ἀπὸ, ὑπὸ, et ἐν, ἐνί, et ἐν pro ἐν.

Poëtæ dicunt ὑπὲρ, pro ὑπὲρ, et in compositione, ut ὑπερέχων. Poët. denique præpositiones dissyllabæ ponuntur pro verbis, et habent accentum in penultimâ, ut πάρεα pro παρέστι.

§ 10. De Dialectis Conjunctionum.

Iones dicunt δὲ pro ὅτι, γὰρ pro ὅτι, ἔμπας pro ἔμπας.

Dores habent αἶ pro εἰ, sic αἶς, et αἶκιν, et αἶκα, pro αἶς, et αἶκα μὲς pro μὲν, τῶς pro ὡς, sic ὅ pro ὅτι, γὰ pro γὰρ.

Poëtæ pro ὅτι, ὅτι, pro ἢ, ἢ, autem πάρεα pro περί, unde πάρεα pro περί, αἶ pro ὅτι.

§ 11. De Dialectis in Compositis.

Composita ab ἵνι per apoc. Poët. amittunt verbum, retentâ solâ præpositione, ut ἵνι et μετά pro ἵνι et μέτα.

Præpositiones dissyllabæ in compositis, præfixæ vocalibus vocalem ultimam abjiciunt, ut παρὰ, nisi περί et περί, quæ nec amittunt vocalem in compositione, nec apostrophantur in appositione.

Poëtæ autem in κατὰ, ἀνά, et παρὰ, rejiciunt ultimam vocalem α in compositis, etiam sequente consonâ: ut κάττω, ἀνάτω, παρὰτω, pro κατὰτω, ἀνάτω, παρὰτω, et sæpe τ et ν deperduntur cum vocali α, ut κασχίτω, pro κατὰσχίτω, vel mutantur in alias consonas, quod cum sequenti non cohæreant.

N mutatur in μ ante β, μ, π, φ, ψ in γ autem ante γ, κ, χ. in λ vel ρ, ante λ vel ρ. quod etiam de σύν dici potest, sed σύν ante σ, mutat ν in σ. ante ζ, σκ, στ, σχ, abjicit ν τ, in κατὰ mutatur in consonam sequenti similem, ut κάππειν, pro κατίπειν, sed ante asperam mutatur in ejus tenuem, ut κάττειν, κάτφειν ante σχ abjicitur, ut κάσχειν et similis mutatio accidit compositis ab ὑπὲρ, ut ὑπεάλλων περί aliquando patitur crasin: coalescit enim α ejus vocalis ante σ et ο in α, ut ὑπεάλλων, pro ὑπεάλλων.

Poëticè augetur verbi principium, tametsi à præpositione componitur, ut ὑπεάλλων, ab ἀμφιβάλλων.

§ 12. *Excerpta quædam ex Plutarcho de Dialectis, et speciatim de Homérico earum usu.*

Variâ dictione usus Homerus ex omni Græcorum dialecto characteris suis Poëmatis interseruit. Unde eum totam Græciam et cunctas nationes peragrasse constat. Nam Doriensium τῇ ἰλλυίῃ (quæ perquam familiaris est brevitati studentibus) usus est, pro δῶμα dicens δῶ, ut αἶψα δὲ οἱ δῶ ἀφροῖν πίλισται et pro ὅτι, δ, ut ὁ μοι αἰτῆς ἔκτανε χῆνας et pro ἐπίσω, ἐψ, o quidem in α, π verò et σ in cognatam ipsis litteram, nimirum ψ, mutando. Denique pro ἄλλοτι, ἄλλο, ut ἦδη γὰρ μοι καὶ ἄλλο τῇ ἐπίνοσεν ἰφθυῖα, et hujusmodi. Ad eundem modum et medias syllabas concidendo, dicit ἑτρίχας pro ἑμῆτριχας, et αἰτῆς pro ἐμνητῆς, et ὀπάτριον pro ἐμπατρίον item τρεῖν pro τρέμιν, et τίω pro τιμῶ. Eorundem Doriensium est et literas transponere, ut quum pro κέρτιστοι, κέρτισται dicunt.

Æolum verò τῇ συγκατῇ in compositis utitur, κατὰφάβην dicens pro κατὰφάβην, et ὑπεβάλλειν pro ὑπεβάλλειν. Deinde tertias imperfecti personas apud alios in u diphthongum desinentes, Æoles per η effecerunt: ut ἐφίλη pro ἐφίλη, ἐσέη pro ἐσέη, quem morem sequutus Homerus ait δίδη μίσχοισι λύγοισι, pro ἰδου, quod est ἰδωμαι, ligabat: et, τοὺς μὲν ἄρ' οὐτ' ἀνδρῶν δὴ μῖνος ὑγρὸν αἵτων. Eorum est commutare σ in δ, ut pro ἰσμέ dicere ἰδμή, et ἰδμεν pro ἰσμεν. Præterea et pleonasmō in quibusdam vocibus utuntur, ut quum pro ἔκκλητος, ὤκκλητος, et pro ἀτάκας, ἀντάκας, dicunt. Item secundæ verborum personæ 3m syllabam adijcere, pro ἔφης, ἐφισθα, et pro ἔφης, ἐφισθα dicendo. Porro consonantium duplicationem alii Doriensibus, alii Æolibus tribuunt; quale est illud ἰλλαβε περφύριος δέναντος, et ὀκπέριος τῶδε ἔργου.

Ionium autem proprietatem observat, dum τῇ ἀφαιρέσει in præteritis verborum temporibus utitur, veluti quum βῆ dicit pro ἔβη, et δῶκεν pro ἔδωκεν, siquidem in more habent præterita tempora ab iisdem litteris inchoare, quibus et præsens; et auferre σ in voce ἰσῶς et ἰσῆς. Præterea quum tertiis subjunctivi modi personis σ addit, ut quum pro ἔλθῃ, ἔλθῃσι, et pro λάβῃ, λάβῃσι dicit; necnon dativis eandem adjicit, δύρεσι et ὕλῃσι dicens. Adhæc dum τοῦτομα pro τὸ ὄνομα, et νοῦσον pro νόσον, et κινῶν pro κινῶν, et μύλλαν pro μέλαν effert. Denique et α, quum productum fuerit, in η mutat, ut Ἡερ, Ἀθήνη, pro Ἡερ, Ἀθηνα. Accidit autem nonnunquam ut è contrā η in α mutantes, pro λελησμένους, λελασμένους dicant. Insuper et circumflexa ita per διαίρεσιν effertur, pro φροῖων, φροῖων, et pro νοῶν dicentes νόων. Eodem modo et genitivos in υς desinentes proferunt, ut Διομήδους, Σάπφους, pro Διομήδους, Σάπφους et circumflexos genitivos plurales, ut Πηλίων, Περσίων, denique et plurales nominum neutrius generis rectos in η desinentes, ut στήθια, μέλαια idemque de ejusdem numeri genitivis judicium. Cæterum hoc iis proprium est, ut τετρατάται pro τετραμμένοι εἰσι, et similia dicant.

Maximè verò Atticâ dialecto usus est, quippe quæ sit varia et ex aliis mixta. Nam quemadmodum Attici λαῶς pro λαός usurpant, ita et ipse Πηλῖως et χερῖως dicit. Est autem eis familiare contrac-

tionibus nonnunquam uti, et pro duabus unam syllabam efficere: ut pro τὸ ἴπος, τῆπος, pro τὸ ἰμάτιον, θαιμάτιον, quibus hoc Homeri est simile, Τρῶες δὲ πρῆκνυψαν ἀελλῆες, et πιδία λατύνοντα pro λατύνοντα. Atticum quoque est ex hujusmodi optativis η tollere, δοκοῖς, δοκοῖς, τιμῆς, τιμῆς, secundum quem Atticismum dictum est, ἄλλοι δὲ διακριθῆναι τάχιστα. Atticum etiam est hoc, οἱ πλείους κακίους, καῦραι δὲ τι πατρὸς ἀγρίους, quod nos κακίους et ἀγρίους dicere solemus. Solent quoque hujusmodi accusativos non per διαίρεσιν efferre, βῆς, ἰχθῦς, ut in hoc, βῆς περιττυμένους, et ἰχθῦς ἑρπιδῆς τε. Et illud Atticè dictum est, οὐδὲ τι μιν σβῆναι ῥήγνυσι ῥιοντες, ut ζύνγνυσι, ἔμνυσι. Præterea et breves vocales Attici ex verbis abjiciunt, ut pro λῆνται, λῆται, pro ὀλομαι, οἴμαι, ad quem modum et pro ἰλύτο, dicunt λῦτο. Eorundem est dicere ἰώραι et ἰωνοράμεν, ex abundanti addentium ι, unde etiam est ἰωνοχέει.

Attici elidunt etiam ι, quum pro ἡίνης, ἡόνης, et pro Ναρεῖδης, Ναρεῖδης dicunt. Sic verò et illud habet σφῶ δὲ μάλ' ἠέλιον. Denique in dativis in ι purum desinentibus quorum penultima α obtinet, idem fit, ut in his κίραϊ, γέραϊ, τίλαϊ. Est et hoc Atticum, ubi dicitur ἔσταν et ἐπίσταν, pro ἔσταναι et ἐπίσταναι. Ejusdem consuetudinis est quòd optativos pro præteritis indicativorum usurpant; quâ et Homerus identidem utitur. Præterea quum nominibus fœmininis articulos, participia, et adjectiva masculina conjungunt: ut τὰ χῆρα, τὰ γυναῖκες quod et Platoni familiare est, ἄγοντι καὶ φέροντι, et ἡ σοφὴ γυνή, et ἡ δίκαιος. Sic igitur et Homerus de Junone et Minervâ dixit, οὐκ ἂν ἐφ' ἡμετέραν ὄχλον πλεῖντι κεραυνῷ et ἦτοι Ἀθηναίη ἀκίον ἦν et κλυτὰς Ἰνποδάμεια. Porro quum dialecti multam quoque in constructionibus proprietatem habeant, quando Poëta dicit ἄλλ' ἄγ' οὔτιςιν Μαιλάειο πνδαλίμω, Atticam consuetudinem refert; et quando ait δῖξας αἰ σκῆπτρον; et Θῆμοι δὲ καλλιπαρῆν δίκτο δῖπας, in his definit.

Quo pacto igitur omnium Græcorum voces congerendo, variam orationem efficiat, dum utitur nonnunquam peregrinis ut sunt prædictæ, aliquando verò priscis, ut quum dicit ἄος et σάπας, interdum etiam communibus et assuetis, ut quum dicit ξίφος et ἀσπίς, manifestum est. Sed est hoc admiratione dignum, vulgares etiam dictiones apud eum orationis gravitatem retinere.

APPENDIX II.

DE FIGURIS,

QUÆ IN LEGENDO HOMERO, CÆTERISQUE POETIS SÆPE
OCCURRUNT.

I. De Dictionum Figuris seu Passionibus.

Dictionum passiones in duo generalissima dividuntur, scilicet, in *quantitatem* et *qualitatem*. Quantitatis quidem sunt species "Ενδυα et Πλειασμὸς, sed Qualitatis Μετάθεσις et Μετάληψις. Quum autem ambo in unum convenerunt, Τμήσις fit. Sunt verò passiones quinque: Πλειασμὸς, "Ενδυα, Μετάθεσις, Μετάληψις, et Τμήσις.

1. Πλειασμὸς,

Redundantia, est superfluitas temporum vel temporis, elementorum vel elementi: ut κέρη pro κέρη, κάλλος pro καλός.

2. "Ενδυα,

Defectus, est temporis vel temporum, elementi vel elementorum defectus: ut ἰδωλον pro ἰδωλον, σκῆπτρον pro σκῆπτρον.

3. Μετάθεσις,

Transpositio, est elementi dimotio à propriâ sede in aliam: ut δαετὰ pro δευτὰ, καρδία pro καρδία, et κέρτος pro κέρτος. Vocatur etiam Ἐνάλλαξις, *permutatio*, et Ἰστίθεσις, *transpositio*.

4. Μετάληψις,

Transumptio, est elementi mutatio: ut ἡπιδανὸς pro ἀπιδανὸς, αἰμη-
πίτης pro αἰμοπίτης.

5. Τμήσις,

Secio, est compositi vocabuli resolutio in duas dictiones: ut ἀκρὰ
πίλις pro ἀκρόπολις, ἐπὶ φρεσὶ θῆκε pro ἐπίθηκε.

Harum autem quinque passionum aliquæ in species secantur, ut
Πλειασμὸς et Ἑνδεια, aliquæ verò sunt insecabiles. Τοῦ Πλειασμοῦ
species sunt novem; Πρέσθις, Ἀναδίπλωσις, Ἑκτασις, Ἐπίκτασις, Διαί-
ρισις, Παρίθσις, Διπλασιασμὸς, Παρέμπτωσις, et Προσχηματισμὸς. Sunt
etiam τῆς Ἑνδείας species novem; Ἀφαίρισις, Ἄρσις, Συστολή, Συγκοπή,
Συναλοιφή, Ἑλλυψις, Παρίλλυψις, Ἐκθλιψις, et Ἀποκοπή. Adversatur
ergo Πρέσθις τῇ Ἀφαίρισι, Ἀναδίπλωσις Ἄρσει, Ἑκτασις Συστολῇ, Ἐπί-
κτασις Συγκοπῇ, Διαίρισις Συναλοιφῇ, Παρίθσις Ἑλλύψι, Διπλασιασμὸς
Παρίλλυψι, Παρέμπτωσις Ἐκθλίψι, et Προσχηματισμὸς Ἀποκοπῇ.

De harum singulis pauca perquam brevi dicenda.

De τοῦ Πλειασμοῦ Speciebus.

1. Πρέσθις,

Additio, est adjunctio elementi in principio syllabæ: ut ἀταφίς, pro
ταφίς, ἄσταχυς pro στάχυς, θαμὰ pro ἄμα.

2. Ἀναδίπλωσις,

Reduplicatio, est primarum vel secundarum syllabarum per easdem
consonantes, vel ἀντιστοιχοῦς, repetita prolatio. Fit autem in verbis
et participiis et nominibus, estque frequens apud Ionas et Æolas: ut
κικάρημι pro κάρημι, λαλάχωσι pro λάχωσι, ἀταρτηρὸς pro ἀτηρὸς, ἐτήτυ-
μον pro ἴτυμον.

Ἑκτασις,

Extensio sive *productio*, est, quando literæ correptæ bitemporæ
extenduntur, sive produciuntur, vel breves in longas earum ἀντιστοι-
χοῦς mutantur: ut κάλλος pro καλὸς, κόρη pro κόρη.

4. Ἐπίκτασις,

Superextensio sive *superinductio*, est, redundantia syllabæ in medio,
quæ ejusdem est accentus, quum generalis observatio id fieri non

prohibet: ut *εὐτυχεῖον* pro *εὐτυχοῖον*, *ἀδελφειὸς* et *ἀδελφῶς*, pro *ἀδελφός*, *πολεμῆια* pro *πολέμια*.

5. *Διαίρεσις*,

Divisio, est syllabæ resolutio, vel disjunctio in duos. Sed hæc passio Ionum et Thesalorum propria est: ut *παῖς* pro *παῖς*, *κοῖλον* pro *κοῖλον*, *βίλιος* pro *βίλιος*.

6 *Παρένθεσις*,

Interpositio, est additio vocalis in medio, non facientis syllabam: ut *πνίοντες* pro *πνίοντες*, *κινῆ* pro *κινῆ*, *νῶσος* pro *νῶσος*, *ξῦνος* pro *ξῦνος*, *εἰληλυθῶς* pro *εἰληλυθῶς*. Porro hæc passio Ionum est.

7. *Διπλασιασμός*,

Duplicatio vel geminatio, est ejusdem consonantis additio in medio, non efficientis syllabam: ut *ἔστι* pro *ἔστι*, *ἄδην* pro *ἄδην*, *μίσσος* pro *μίσσος*, *ἵνιπτι* pro *ἵνιπτι* *ὀππῆτι* pro *ὀπῆτι*. Et hæc quoque passio Ionum est.

8. *Παρέμπτωσις*,

Intercidentia, est additio consonantium in medio, non efficientium syllabam: ut *πτόλις* pro *πτόλις*, *πτόλιμος* pro *πτόλιμος*.

9. *Προσχηματισμός*

Est additio syllabæ in fine, quæ quatuor dialectorum est propria: ut *λόγοισι* pro *λόγοις*, *μούσαισι* pro *μούσαις*, *προσώπατα* pro *πρόσωπα*, *ἰγῶν* pro *ἰγῶ*. Dicitur etiam *Παραγωγή*.

De τῆς Ἑνδίας Speciebus.

1. *Ἀφαίρεσις*,

Detractio, est ablatio elementi ab initio: ut *ἰοτῆ* pro *ιοτῆ*, *κῆα* pro *καῖα*, *κῦνος* pro *κύκνος*. Sed hæc passio Ionum est.

2. *Ἀεσις*,

Ablatio, est abjectio geminatae syllabæ à principio: ut *βλῆσθαι* pro *βιολῆσθαι*, *δίχθαι* pro *διδῆχθαι*, *βλήμενος* pro *βιολήμενος*.

3. Συστολή,

Contractio seu copreptio, est quando productæ bitemporæ corripiuntur; vel longæ in breves earum ἀντιστοιχείους commutantur: ut φουζός pro φουζίως, ξερὸν pro ξηρὸν.

4. Συγκοπή,

Concisio, est abjectio syllabæ in medio: ut κάμερος pro καμέρος, δάσκιον pro δασύσκιον.

5. Συναίθεσις

Est duarum syllabarum in vocalem unio, dejectione tonorum. Fit autem Synalœphe per modos septem: simplices quidem, tres, per Θλίψιν, per Κεῶσιν, et per Συναίρεισιν: compositos autem, quatuor, per Θλίψιν et Κεῶσιν, per Θλίψιν et Συναίρεισιν, per Κεῶσιν et Συναίρεισιν, et per Θλίψιν, Κεῶσιν, et Συναίρεισιν.

1. per Θλίψιν, ut ἱπ' ἱμέ, pro ἱπὶ ἱμέ.
2. per Κεῶσιν, ut τάμα, pro τὰ ἱμέ.
3. per Συναίρεισιν, ut Νηρῆδες, pro Νηρῆιδες.
4. per Θλίψιν et Κεῶσιν, ut καὶ γὰρ, pro καὶ ἔγω.
5. per Θλίψιν et Συναίρεισιν, ut ἡμεῖς ποδῶν, pro ἡμεῖς ὑποδῶν.
6. per Κεῶσιν et Συναίρεισιν, ut ὁ αἰπὸς, pro ὁ αἰπὸς.
7. per Θλίψιν, Κεῶσιν, et Συναίρεισιν, ut ἐν τῇ λιθοκλίᾳ, pro ἐν τῇ λιθοκλίᾳ.

6. Ἑλλειψις,

Defectus, est abjectio vocalis in medio, non facientis syllabam: ut αἰμύξαι pro αἰμύξαι, γερὰν pro γερὰν.

7. Παρίλλεψις,

Prætermisio, est, quando una aliqua geminatorum consonantium omittitur: ut κάλιον pro κάλλιον, θῆται pro θῆττον.

8. Ἐκβολή,

Elisio, est abjectio unius consonantis inter primam et ultimam syllabam, non facientis syllabam: ut σκῆπτρον pro σκῆπτρον.

9. Ἀποκοπή,

Abscissio, est ablatio syllabæ in fine: ut δῶ pro δῶμα, Ἀπίλλω pro Ἀπόλλωνα, Ποσειδῶ pro Ποσειδῶνα.

De his ita Ruddimannus:

Prosthesis apponit capiti, sed *Aphæresis* aufert.
Syncopa de medio tollit, sed *Epenthesis* addit.
Abstrahit *Apocope* fini, sed dat *Paragoge*.
Constringit *Crasis*, distracta *Diæresis* effert.
Litera si legitur transpōsta, *Metathesis* exit.
Antithesis dices, tibi *litera* si varietur.

II. *Excerpta quædam ex Plutarcho de Tropis, et speciatim de Homero eorum usu.*

Cæterum quoniam ornata oratio à communi consuetudine discedit, unde aut evidentior, aut gravior, aut modis omnibus jucundior fit: et verborum quidem immutatio, *tropus*; sententiarum autem *schema* vocatur, et horum species in arte dicendi præscriptæ sunt; videamus num horum aliquid ab Homero prætermisum sit, numve aliud quiddam à posteris inventum sit, quod ille non prius dixerit.

Inter tropos igitur ὀνομαστικαῖα admodum illi familiaris est. Noverat enim priscam nominum originem, quod hi qui primitus nomina rebus indiderant, pleraque ab eventu appellassent, et inarticulatas voces in scripta retulissent; ut quum dicerent φυσῶν, et περιζῶν, et βροτῶν, et quæ istis sunt similia. Unde et ipse quædam nomina prius non extantia ita finxit ut conformia essent rebus per ipsa significatis; cujusmodi sunt hæc, δοῦπος, ἄρατος, βέμβρος, ῥοχθὺς, ἀνέβρουχι, et σῖζις, aliaque istiusmodi, quibus nemo significantiora invenerit. Et rursus ubi alias voces et alias res pertinentes aliis tribuit; ut quum dicit φλόγμα κακὸν φορέουσα, (id est, malum incendium ferens), efficaciam in conflagrando significans: et dum πῦρ dicit pro πυρετῶν (id est ignem pro febre). Quibus et hoc affine est, χαλκοτύπους ὤτυλας, vult enim dicere τὰς ὑπὸ τῷ χαλκῷ τετυπωμένας. Denique (ut summatim omnia complectar) multâ verborum novitate multâ cum licentiâ usus est, alia quidem præter consuetudinem immutans, alia verò eam ob causam insigniora reddens, ut orationi decus et magnificentiam adderet.

Præterea epithetorum copia illi est, quæ propriè et suo loco subiectis accommodata, vim propriis nominibus æquipollentem habent; ut quum singulis diis singulas appellationes attribuit, Jovem Μηνίτην et Ἰφιδερμίδα, et Solem Ἰπρίωνα, et Apollinem Φαῖβον vocans.

Κατάχρησις quidem (quæ usum ex eo quod propriè significatur, in aliud nomen proprium non habens, transfert) apud Poëtam est, ubi

ait *σειρὴν χρυσεῖην* (id est, catenam auream), *σειρὰ* namque funiculum propriè denotat. Et ubi dicit *αλγίην κυνέην*, siquidem galea apud eum *κυνή* appellatur, quòd ea olim ex caninâ pelle conficeretur, ibi verò et eam galeam caninam vocat quæ ex caprinâ pelle facta erat.

Μεταφορὰ autem (quæ inde nomen sortita est quòd rem à propriâ significatione in aliam, cum conveniente utriusque rei similitudine, transferat) et multa et varia apud illum est, ut illud :

Ἦκεν ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλου,
Contulit huc fracto se magni vertice montis.

Et,

Νῆσος τὴν περὶ πόντος ἀπείριτος ἰστέφαινται,
Insula, quam pontus circumluit atque coronat.

Quam enim rationem vertex in homine, eam et cacumen in monte; et quam corona ad eum cui imponitur, eandem et mare ad insulam habet. Porro affinis pro propriis nominibus utens, orationem non solum speciosiore, verum etiam evidentiorē facit. Sunt autem variæ apud eum metaphoræ. Quædam ab animatis ad animata : ut

Φήγεται δ' ἡλόχος τῆς κυανοπέραιου,
Ceruleæ navis sic est auriga loquutus,

pro *ναύτης*, *navita* : et

Ἢ δὲ μετ' Ἀτρίδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν,
Ivit ad Atridem pastorem tot populorum,

pro *βασιλῆα*, *regem*. Aliæ autem ab animatis ad inanimata : ut *ὑπαὶ πόδα νίεται Ἰδης* (id est, sub extremum Idæ pedem), pro τὴν *ὑπάρχειν*, *radices* : et *οὐθαε ἀπούρης* (uber agri), pro τὸ *γόνιμον*, *fertilitas*. Aliæ è contrâ ab inanimatis ad animata : ut *σιδήρεόν τ' οὐ τοι ἦτορ* (id est, ferreum certè tibi pectus), pro *σκληρὸν*, *durum*. Postremò ab inanimatis ad inanimata : ut *σπίρμα πυρὸς σώζων* (semen ignis servans), pro *γόνιμον αἰσχρὸν*. Porro sicuti nominum, ita et verborum translationes apud eum sunt ; quale est,

Ἦόντες βοάουσι ἱερουργίας αἰλὸς ἔξω,
Littora namque boant, feriente salo atque procellis,

pro *ἠχοῦσιν*, *sonant vel resonant*.

Alius deinde tropus (*Μετάληψις* scilicet) fit quando per cognominationem res diversa significatur : ut *ἔθιν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπρόειπε θῶσι*, insulas enim quæ propriè appellantur *ἔθνη*, significare vult, siquidem *θῶν* et *ἔξ* idem declarant. *Ὀξὺ* autem non solum velocitatem motus significat, sed etiam id cuius forma tendit in tenuitatem. Istius modi et hoc est, *ἰγὰ δὲ θάωσα παραστάς*.

Alius tropus *Συνεκδοχή* vocatur, quando ex eo quod propriè significatur, aliud quiddam ejusdem generis intelligitur : estque simili modo varius. Aut enim ex toto partem intelligimus : ut *πρὸς τεῦχος ἰὺδμετην*

βόας αὐας (id est, ad murum benè structum boves torridos), boum namque appellatione corium, ex quo scuta fieri solent, innuere vult. Aut ex parte totum : τοῖν δ' αὖ κεφαλὴν ποτίω (id est, hujus modi autem caput desidero), nam voce capitis totum hominem significat. Et quando pro *pulchra* λευκάλευος dicit (id est, candidis ulnis prædita), et pro *benè armati*, ἐκπληκτοῖς (id est, benè ocreati). Aut ab uno multa ; ut quando ita de solo Ulysse dicit, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πολίεθρον ἔπλεον (id est, postquam Trojæ sacrum oppidum devastavit), neque enim ille solus, sed unà cum aliis Græcis Trojam evertit. E contrà ex multis unum : ut στήθει δ' ἑμμένειτα, pro στήθος. Præterea ex specie genus : ut μαρμαῶν ἠερύοντι βαλλὼν, marmor namque saxi species est. Aut è contrà ex genere speciem intelligimus : ut ὄρνιθας γινώσκω, καὶ ἐναίσια μυνήσασθαι, siquidem non quasvis ὄρνιθας (aves) sed augurales tantum dicere vult. * Adhæc ex adjunctis, effectum rei : ut

Πάνδαρος, ὃ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἴδωκεν,
Pandarus, huic dono dedit arcum Phœbus Apollo.

Arcus enim nomine jaculandi peritiam notat. Et ἐξέμενοι λείπαινον ὕδαρ (id est, sedentes dealbant aquam). Et οἱ δὲ πανηγύριοι σῖτον ζυγὼν (id est, totâ die jugum movebant), ex accidenti ; namque in priori exemplo, *remigabant*, in posteriori autem, *currebant*, intelligi debet. Insuper ex præcedenti consequens : ut λῦσι παρθενικὴν ζώνην (id est, virgineam solvit zonam), ex eo namque sequitur quod vitiauerit. Et contrà ex consequenti præcedens ; ut quando pro *φονίειν*, *occidere*, ἐναρίζειν, *spoliare*, dicit.

Est autem alius tropus Μετανομία, quæ fit quando vocabulum quod de re aliâ positum est, aliud quiddam secundum relationem significat ; quale est apud eundem,

Ἦμος ὅτ' αἰζοὶ Δημήτερά βωλοτομέουσιν,
Ast juvenes terræ Cererem concredere pergunt.

Triticum namque fructum designat, quem sic à nomine Δημήτερος (id est, Cereris) inventricis appellavit. Et ubi ait,

Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπύραντες ὑπέρειχον Ἡφαίστοιο,
Viscera Vulcanum supra transfixa tenebant.

Nam Ἡφαίστου (id est, Vulcani) nomine ignem declarat. Porro affine jam dictis et hoc est, ὅς κεν ἑμῆς γὰρ χοῖνικος ἀπτήται (id est, qui meam chœnicem attigerit), ea namque quæ in chœnice continentur innuit.

Præterea et alius tropus Ἀπονομασία vocatur, et fit quum epitheton aut consignificativum pro proprio nomine accipitur : ut

Πηλείδης δ' ἐξ αὐθις ἀταρκτηροῖς ἐπίσσειν Ἀτρεΐδην
Περσέειπε.—————

*Æacides Atriden rursus voce petulcā
Increpuit.*————

Per hæc enim nomina Achillem et Agamemnonem intelligit. Et rursus,

*Θάρσσε, Τριτογύνια, φίλον τέκος,——
Sis animo fidens, Tritonia, filia chara.*

Et alibi, Φαῖτος ἀκαρσινόμης, *Phæbus intonsus*. Illic enim Minervam, hic verò Apollinem denotat.

Est et Ἀντίφρασις, dictio quæ contrarium quàm præ se fert, significat; ut in hoc,

—Οὐ δ' ἄρα τό γε ἰδὼν γήθησιν Ἀχιλλεύς,
Hos ubi conspexit, non est lætatus Achilles.

Contrarium enim dicere vult, nempe quòd his conspectis indoluerit.

Est et Ἐμφρασις, quæ animi cogitatione vehementiam dicto addit: ut

*Αὐτὰρ ἔτ' εἰς ἵππον καταβαίνομεν ὃν κάμ' Ἐπειὸς,
Ast in equum descendentes, quem struxit Epeius.*

Dum enim inquit καταβαίνομεν, equi magnitudinem declarat. Simile autem illud est, πᾶν δ' ὑπερβιβάνθη ξίφος αἵματι, *totus enim gladius sanguine incaluit*. Per hoc enim majorem emphasin ostendit, quòd ait ense adeò sanguine tinctum fuisse ut incaluerit.

Atque hujusmodi quidem tropi qui sic vocantur, ab Homero ficti sunt.

III. De Schematis, et Homérico eorum usu, ex eodem Plutarcho.

Videamus autem num et eas constructionis mutationes quæ σχήματα (hoc est, figuræ) appellantur, ipse quoque Homerus primus invenerit. Porro schema est sermo à communi consuetudine recedens, ornatùs seu utilitatis gratiâ, secundum quandam fictionem mutatus. Dicendi namque varietas orationem non solùm venustiore, sed etiam stylum graviores efficit. Utilis autem est, quòd rerum qualitatem ac vim extollit, intenditque.

Inter schemata autem Πλεονασμῶν nonnunquam metri causâ utitur: ut in hoc,

*Χρυσὸν δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δίκαι πάντα τέλαντα.
Auri autem appendens Ulysses decem tota talenta.*

Vox enim πάντα, nihil ad sensum faciens, adjicitur. Est etiam quando ornatûs causâ fit: ut,

Ἦ μάλα δὲ τίθηται Μενεΐτι ἀλκιμος υἱός,
Certè omnino mortuus est Menœtii strenuus filius.

Vox namque μάλα Atticâ consuetudine abundat.

Nonnunquam verò pluribus vocibus significatum refert: quæ figura Περιφρασις appellatur, ut quum dicit υἱας Ἀχαιῶν, pro Ἀχαιοὺς (filios Græcorum pro Græcos), et βίην Ἡρακλείην, pro Ἡρακλία (vim Herculeam, pro Herculeum).

Talia verò per mutationem figuratè dicit, dum consuetam structuram invertit, et dictionem in medio interponit; quæ figura Ὑπερβατὸν vocatur: ut in hoc,

Αἱματόεις, ὡς τίς τι λίων κατὰ ταῦρον ἰδηδός,

pro eo quod est, λίων ταῦρον κατιδηδός: ac dictionem quidem sic transponit per Ὑπερβατὸν. Aliquando verò totam orationem: ut in hoc,

— Ἀργεῖοι δὲ μίγ' ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες
 Σμαρδαλίον κοινάβησαν αὐσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν,
 Μῦθον ἐπαινέσαντες Ὀδυσσεὺς Διόιο.

Ordo namque orationis est, Ἀργεῖοι δὲ μίγ' ἴαχον, μῦθον ἐπαινέσαντες Ὀδυσσεὺς Διόιο.

Ejusdem speciei figura est quæ Παρεμβολὴ vocatur, et fit quando extrinsecus quædam nihil ad institutum pertinentia interseruntur; quæ etsi quis eximat, tamen constructioni nihil decedit: ut est illud,

Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὐποτε φύλλα καὶ ὄζυς
 Φύσι, ἐπιδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
 Οὐδ' ἀναβλήσιν· περὶ γὰρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλειψεν.
*Juro per hoc sceptrum, quod nec folia ulla nec ullos
 Ramos producet, postquam trunco illud ademptum.
 Nam librum illius ferrum circumundique rasit.*

et cætera quæcunque de sceptro dicit. Tandem quod principio quadrat, infert,

Ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος, ποθὲν ἔχεται υἱας Ἀχαιῶν.
Certè olim cupiet Peliden turba Pelasga.

Est autem apud eum et Παλλολογία, hoc est, repetitio alicujus partis orationis, aut plurium vocum quæ repetuntur; quæ figura etiam Ἀναδίπλωσις appellatur: quale est,

Τὸ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ περὶ χεῖρας ἴοικεν,
 Εἰ περὶ χεῖρας ἴοικε, μένος δ' αἰθάνει σιδήρεα.

*Hunc adversus eo, quamvis sit flammea dextra,
 Flammea dextra licet, vis ignea denique ferri.*

Aliquando verò interseruntur alia quædam, et eadem rursus repetuntur : ut in hoc,

Ἄλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας, μετακλᾶσι τηλόθ' ὄντας,
 Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ διδάσεται, ἔρχεται ἄλλων.

*Ille quidem Æthiopus adiit, procul inde colentes,
 Æthiopus reliquis divisos partibus orbis.*

Hæc autem figura non solùm dicentis affectum declarat, sed etiam auditorem movet.

Ejusdem generis est et Ἐπαναφορὰ, quum ab initio plurium membrorum eadem particula repetitur, cujus exemplum apud Poëtam hoc est,

Νιρείς δ' αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἴσας,
 Νιρείς Ἀγλαίης υἱὸς Χαροποιό τ' ἀνακτος,
 Νιρείς, ὃς κάλλιπτος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν.

*Nireus tres Symâ naves adduxit et ipse,
 Nireus Aglaïâ Charopoque potente creatus,
 Nireus, quo Trojam venit non pulchrior alter.*

Estque similiter et hæc figura affectui movendo et suaviloquentiæ perquam familiaris.

Est præterea apud eum et Ἐπαίνοδος, quæ fit quando duas res et nomina proponens aliquis, sensu nondum finito, ad utrumque nomen redit, ac sententiæ defectum complet : ut in illo,

Ἄρης τε βροτολοιγὸς, Ἔρις τ' ἄριστον μαμαῦϊα,
 Ἢ μὲν, ἔχυσα, πυδομένον ἀναιδῆα δηϊότητος
 Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πιλώριον ἔγχος ἐνόημα.

*Mars homisida, dea et Contentio litigiosa,
 Hæc etiam turbas ciet, ac hostilia multa :
 Mars autem manibus prægrandem concutit hastam.*

Officium autem schematis istius est, orationem variegatam et perspicuam reddere.

Ad hæc schema apud illum est Ὀμοιοτέλειον, in quo membra in voces sono similes desinunt, easdem in fine syllabas habentia ; ut est,

Χρὴ ξυῖον παρέοντα φιλιῖν, ἐβίλοντα δὲ πύμπειν.

Et in illo,

Οὐλμπὸν δ' ὅθι φασὶ θῶν ἴδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἑρμῆναι· ἥ τ' ἀνέμοισι τινάσσεται, ἥ τ' ποτ' ὄμβρῳ
 Διυταί, ἥ τ' χρῶν ἐπιπίλινται. ἀλλὰ μάλ' αἴθερ
 Πέπταται ἀντίφιλος, λευκὴ δ' ἐπιδίδρομιν αἴγλη.

Quando verò in nomina quæ similiter declinantur, periodi seu membra desinunt, idque in eodem casu fit, Ὀμοιόπτωτον propriè nuncupatur: quale est,

Ἦντι ἴθια εἴσι μελισσῶν ἀδινάων,
 Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰὲ νόον ἐρχομένων.

Prædicta autem et his similia, multum gratiæ et voluptatis addunt orationi. Cæterùm specimen industriæ suæ circa compositionem dedit, quòd sæpenumero duabus etiam figuris in iisdem versibus est usus, nimirum τῇ Ἐπαναφορᾷ, et τῇ Ὀμοιοτιλείῳ· ut in illo,

Εὖ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θίσθω.
 Εὖ δέ τις ἵπποισιν δύντοι δότω ἀκυπόδοισι.

Sub his illud schéma continetur quod Πάριον appellatur, fitque ex duobus aut pluribus membris pares inter se voces habentibus. Hujus verò Homerum primum auctorem esse constat, qui dixit,

Αἴδοσθιν μὲν ἀνήϊασθαι, δῖσαν δ' ὑποδύχθαι,
 Μηνιδμὸν μὲν ἀπορήψαι, φιλότῃτα δ' ἐλίσθαι.

Quòd verò et hæc figura multum ornatus in dicendo habeat, nemini obscurum est.

Porro eandem gratiam et Παρανομασία habet, quando præter nomen de quo agitur, aliud ei simile statim modico spatio interjecto subjungitur: quale est hoc,

Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος παῖς, κρατερὸς Λυκόνεργος.
 Et illud,

Τῶν ἦτοι πρέσβος θεὸς ἡγμῶντιν.

Cæterùm prædicta aut per Pleonasmum, aut per alium quempiam schematismum figuratè dicuntur: alia verò per vocabuli defectum, quorum è numero et ea figura est quæ Ἐλλειψις appellatur: quando etiam omissâ aliquâ voce sensus ex prædictis patet: quale est,

Δώδεκα μὲν σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλλάπαξ' ἀνθρώπων,
 Πεζὸς δ' ἑνδεκα φημί.———

Deest enim ἀλαπάξει (id est, vastasse), sed ex prædictis intelligitur. Illud quoque per ἔλλειψιν (id est, defectum) dicitur,

Εἰς αἰὼν ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πατρὸς.

Deest enim verbum ἵστί. Item hoc,

ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγάλῃτορος Αἰνείαο.

Deest enim verbum πάριςτι, vel συμβίβηκεν, aut aliquod hujusmodi.

Tale est etiam Ἀσύνδετοι, quum eximuntur σύνδεσμοι (id est, conjunctiones) orationem conjungentes; quod non solum celeritatis gratiâ fit, sed et emphasis affectu plenæ: quale est istud,

Ἴσμεν ὡς ἐκέλευς ἀνὰ δρυμὰ, Φαίδιμ' Ὀδυσσεύ,
Ἐξέρμαι ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα Κίρκης.

In his enim et conjunctio exempta est, dum is qui loquitur, celerimum enuntiationis modum quaerit.

Est inter schemata id quoque quod Ἀσύντακτοι appellatur, sive Ἀλλοίωσις: quum consueta structura fit ἄλλοία, id est, *diversa*, redditurque varia: ut ornatum aut venustatem orationi afferat, dum consueta quidem structura non videtur esse ἀνακόλουθος, id est, *inconsequens*, sed relatio ad peculiare quidpiam: habet ἀκολουθίαν, id est, *consequentiam*. Contingit autem multifariam, quum nominum genera permutantur, quale est κλύτος Ἰπποδάμεια, pro κλυτή. Et Σῆλος ἕρση, pro Σήλεια. Veteribus namque familiare fuit, masculinis pro foemininis etiam uti, tanquam præstantioribus et vehementioribus. Nec tamen immodicè, nec citra certam rationem hoc fecerunt: sed quum epitheto utendum fuit, quod est extra corpus cujus mentio fiebat. Illa namque circa corpus versantur, ὁ μέγας, et ἡ μεγάλη, id est, *magnus* et *magna*, item ὁ καλός, et ἡ καλή, id est, *pulcher* et *pulchra*, et hujusmodi. Extra corpus autem, ut ἱδοξός, id est, *gloriosus*, et εὐτυχής, id est, *fortunatus*. Quinetiam propter compositionem, utrumque genus admittunt. Generaliter enim omnia composita, utrique generi communia sunt. Præterea quum verbum masculino et foeminino nomini commune subjungitur, aut participium, masculinum prævalet: ut in hoc,

Παρθενικάι τι καὶ ἥθιοι ἀταλά φρονίσσιν,

Quædam etiam sunt quæ præter dialectorum proprietatem, aut morem tum receptum, aliter ab eo dicuntur: quale est,

————— Ἐχὺ δὲ τι κίονας αὐτὸς
Μακράς. —————

Sæpenumero autem et metri causâ genera commutat : ut in hoc,

Δᾶρ'όν τοι καὶ ἰγὰ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι.

Quum enim nomen τέκνον neutrius sit generis, ei subjunxit masculinum φίλε, vocem nimirum ad personam referens. Simile est et illud quod à Dione ad Venerem dicitur,

Τέθλαθι, τέκνον ἔμδν, καὶ ἀνάσχει, κηδομένη περ.

Eandem quoque rationem habet et illud,

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Θηβαίῃς Τυρρυσίᾳ,
Σκῆπτρον ἔχων.————

Participium namque ἔχων (id est, tenens) non ad ψυχῇ, sed ad genus corporis, hoc est ad ipsum Tiresiam, accommodavit. Plerumque enim non ad dictionem, sed ad id quod significatur, respicit : ut in hoc,

Πᾶσιν ὀρέσθη θυμός· ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες
Ἐλπίστοι παρὰ ναῦσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

Illud enim ἐλπίστοι non cum φάλαγγες est construendum, sed cum (subaudito) ἄνδρες, ex quibus illæ constant.

Præterea et secundum aliam rationem genera permutat : ut quum dicit,

————Νεφέλη δέ μιν ἀμφιβόηκε
Κυανή· τὸ μὲν οὐρανὸν ἱερῶν.————

Quum enim νεφέλη et ἱέρος ejusdem significationis sint, et antè usus esset nomine νεφέλη articulum τὸ neutrius generis intulit, ut quo ἱέρος subintelligeretur. Huic autem speciei similes quoque hi sunt versus ;

Τῶν δ' ὥς τ' ὀρέσθων πτερυγῶν ἔθνη πολλὰ
Χηνῶν· ἢ γυράων, ἢ κύκνων θαλιχοδείρων,
Ἐθνα καὶ ἔθνα ποτᾶνται ἀγαλλόμεναι πτερυγισσι.

Etenim quum generale avium nomen in neutro genere præmisisset, (τὰ πτερυγῶν) ac deinde illarum species in masculino subjunxisset, rursus neutraliter infert πλαγυγῶν προκαθίζοντων reddens videlicet id quod generali avium nomini convenit.

Non solùm autem genus, sed et numerum Poëta sæpe commutat : veluti quum dicit,

————Ἦ πλεθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀποΐοντο.

Præposito enim singulari, pluralem subjunxit, dum videlicet sensum magis quàm vocem respicit: namque *πληθὺς* (id est, multitudo) appellatone quidem singulari, numeri est, multos autem in se complectitur.

Porro simile est à contrario, quando plurali præposito singularis subjungitur: ut in hoc,

Οἱ δ' ἄλλοι μὲν ἦτορ ἔχοντες, πρόσσω πᾶς πέταται.

Dictio enim *πᾶς* voce quidem singularis est, sed dum ad multitudinem refertur, idem pollet quod *πάντες*. Eandem schematis formam et illud habet,

Οἱ δὲ Πύλον Νηλεὺς εὐκρίμηνι πολυίθρῳ
ἴξον· τοὶ δ' ἐπὶ Δινὶ Παλάστῃς ἱερὰ ῥέζον.

Pylii namque intelliguntur.

Fit apud eum et casuum mutatio, ut quum nominativus et vocativus in talibus commutantur,

Αὐτὰρ ὁ αὖτις Θούστ' * Ἀγαμέμνονι λῦπῃ φορῆναι.

Et,

———— Νεφεληγείτα * Ζεύς.

Et,

Δὸς φίλος· ἔ γάρ μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν.

Genitivus autem et dativus in hujusmodi commutantur,

Τρῶσι μὲν προεμάχζεν Ἀλέξανδρος Διουδῆς, pro τῶν Τρῶων.

Et vicissim,

Ἢ δ' αὐτῷ τιτάνυστο περὶ σπῆος γλαφυροῖο, pro περὶ σπῆ.

Atque mutationis istius causa est, quòd nominativus, accusativus et vocativus quandam inter se cognationem habere videantur, præsertim quum nomina neutrius generis, et pleraque masculina ac fœminina, tres istos casus similes habeant. Similiter autem et genitivus cum dativo quandam affinitatem habet, idque in duali omnium vocum numero deprehenditur. Quo fit ut et Homerus casus haud immeritò præter consuetudinem mutet. Nonnunquam verò rationes quoque istius mutationis invenire quis possit: ut in hoc, *ἱπιστάμενοι πιδίῳ* et in hoc, *διέπρηντο πιδίῳ*, quod perinde est atque *ἱπρην διὰ τοῦ πιδίῳ*.

Bellè autem et casuum permutatio apud illum se habet, in utriusque Poëmatis exordio, in quibus præposito accusativo, nominativum intulit: dicens,

* Ea non sunt vocativi, ut aliqui volunt, sed nominativi Ἰολικῶ, Vid. antè p. 335. De primâ Declinatione.

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Οὐλομένην, ἣ μυρ' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε.

Item :

"Ἄνδρα μοι ἔνιπτε, μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
Πλάγχθη, ἐπὶ Τροίᾳ ἱερὸν πτολίεθρον ἔπλεσε.

Est etiam quando genitivo rectum infert : ut in hoc,

Τῶν οἱ νῦν βροτοί εἰσι.

Multa et alio modo figuratè dicit : quale est hoc,

Φημί γὰρ ἔν κατακύνσαι ὑπερμηνία Κρονίωνα
"Ἡματι τῷ ὅτι ἡνυσὶν ἐπ' ἀκυπνέουσιν Ἰσάριον
Ἀργεῖο, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,
Ἀστράπτων ἐκιδίξι, ἐναισίμα σήματα φαίνων.

Huic simile est et illud,

—————'Ο δ' ἀγλαΐῃφι πιποιθῶς,
Ῥίμφά ἐ γῆνα φέρε.—————

Et hoc quidem secundum veterem consuetudinem extulit, idque non sine ratione. Si quis enim participia in verba dissolvat, consequentiam orationis deprehendet. Siquidem ἀστράπτων idem valet quod ἥστραπτε, et πιποιθῶς idem quod πίποισι. His et alia sunt affinia,

Οἱ δὲ δύο σκόπιλοι, ὁ μὲν ἔρανδον εὐρὺν ἐκάνει.

Item :

Τὸ δὲ διακρινθέντι, ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν.
Ἢ, ὁ δ' ἐς Τρώων ὁμαδὸν κίε.—————

Non enim ratione caret si quis de duobus aliquibus dicturus, nominativum casum præponat, et eo quod ipsorum utrique commune est, observato, commune orationis genus efficiat. Id autem quod in oratione commune est, multum gratiæ illi afferri, nemini obscurum est. Denique est et ubi casu communi præposito, sermonem de uno infert : ut in hoc,

"Ἀμφὺ δ' ἔζομένω, γιγασκώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.

Nominum autem species immutat, dum sæpenumero comparativum pro absoluto, tanquam per hyperbolen, usurpat : ut, σκώτερος ὅς κε γίγαι.

Nonnunquam vero superlativum itidem pro positivo : sicuti hoc, δικαιοτάτος πενταύρων. Talis in nominibus quidem mutatio est.

In verbis autem fit mutatio : modorum quidem, veluti quum infinitivus pro imperativo sumptus fuerit : ut,

Θαρεῶν νῦν Διόμηδες ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι, pro μάχῃ.

Aut indicativus pro optativo : ut,

Πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, ἐδ' ἱομήνω, pro μυθησάμην, et
ἱομήναιμι.

Vicissim optativus pro indicativo : ut,

Καὶ νῦν κεν ἴνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης, pro ἀπόλοιτο.

Temporum autem mutatio fit, quum præsens pro futuro positum fuerit : ut in hoc,

Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω πρὶν μιν καὶ γῆρας ἴπυσιν, pro ἐπιλείνεται.

Aut pro præterito : ut,

Ἐνθ' ἦτοι πλουτοὶ ἦσαν ἰκίετανοι, πολὺ δ' ὕδαρ
Καλὸν ὑπεπερσέει, pro ἔρει.

Aut futurum pro præsenti : ut,

Οἱ μὲν δυσσομένου ὑπερίονες, οἱ δ' ἀνίοντες.

Aut pro præterito,

Δίδω μὴ δὴ πάντα διὰ νημερτία εἶπη, pro εἶπι.

Quinetiam diatheses (verborum) sæpius mutantur, et passiva aut media pro activis ponuntur : veluti,

Ἔλαστο δ' ἐκ κολοῦϊο μέγα ξίφος, pro εἶλε.

Item :

Καθορώμενος Δῖας, pro ὀρεῶν.

Vicissimque activum pro passivo usurpant : ut,

Δαρίσσω τρίποδα χρυσούατον, pro δαρήσομαι.

Est etiam cernere quomodo numeros immutans, pluralem pro singulari ponat ; velut in familiari sermone, quum quis de seipso loquitur : veluti,

Τῶν ἀμείων γι, διὰ θύγατρε Διὸς, εἰπὲ καὶ ἡμεῖν, pro ἡμεῖς.

Fit autem apud illum et personarum mutatio, idque uno quidem modo ; sic,

"Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες ὅσοι θοοὶ εἰς τὸν Ὀλύμπῳ.
Σοὶ τ' ἐπιπύθονται, καὶ διδμήμεσθαι ἕκαστος.

Multi namque quum dii essent (inter quos et ea persona erat quæ loquebatur) bellè utrumque extulit, et ἐπιπύθονται et διδμήμεσθαι.

Alio autem modo, quum missa facta ea persona de quâ verba faciebat, ab alterâ ad alteram transit. Id quod Ἀποστροφὴ propriè nominatur; atque per mimesin auditorem movet et ducit: cujusmodi hoc est,

"Ἐκταρ δὲ Τρώεσσι ἐκέλευε, μακρὸν αὖτας,
Νηυσὶν ἐπιστύνεσθαι ἧν δ' ἴναρ βροτῶντα.
Ὅν δ' ἂν ἔγωγ' ἀπάνευθε νῶν ἱτέρῃσι νοήσω.

*Hector voce jubet clarâ Teucros agitare ad
Naves, exuviasque sinant ut quisque cruentas.
Quem verò ratibus cernam procul ire relictis.*

A narratione namque transitum fecit ad mimesin.

In ipsâ verò etiam narratione, τῇ Ἀποστροφῇ sæpe utitur: ut,

"Ἀμφὶ σὶ, Πηλῖος υἱὲ, μάχης ἀκέρητοι Ἀχαιοί.

Verùm et per mimesin, mutatione personarum utitur: sicuti in illo,

————— Ἡ δὲ παῖσιν ἱεκάτης ἀγοράσθαι
Νηπιόχοις, οἷς οὔτι μίλι πολυμήϊα ἔργα.
Ἀτρεΐδῃ, σὺ δὲ θ' ὥς περὶ ἔχων ἀστυφία βυλὴν,
Ἀρχεῖν Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας.

*Reverâ pueris par est hæc concio vestra
Insuperbis, quibus haud curæ sunt bellica facta.
Ast, Atrida, prius veluti consultus eras, nunc
Præcipe Grajugenis quo pacto pugna ineunda.*

Est et alia τῆς Ἀποστροφῆς species hujusmodi:

Τυδίδην δ' οὐκ ἂν γνοίης ποτίεσσι μετῴη.

Ponitur enim pro οὐκ ἂν τις γνοίη.

Et rursum:

————— Ὀδμή δ' ἡδῦα ἀπὸ κρητῆρος ἰδάδει
Θυσπρίην, τό τ' ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλοι ἦεν.

Participiis quoque loco verborum utitur: ut in hoc,

"Ἐνὶ κήρῃ καρπῶ βρεβομένη, pro βρεθίται.

Hoc item:

"Ἐνὸς ὧ γ' εἰσίλασαν περὶν υἰότις, pro περὶν υἰότιναι.

A a

Articulos quoque sæpe commutat, pro postpositivis præpositivos usurpans: veluti,

Item: Τὰς ἴτις Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἀρπυια ποδάργη.
Θάραχ' ἢ οἱ ἀπώλεσι πιστὸς ἐταῖρος.

Quod vice versâ etiam accidit.

Præpositiones quoque ad hunc modum commutare solet: ut,

Item: Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, pro ἐπὶ δαῖτα.
Νῦσον ἀνὰ στρατὸν ὄρεσι κακίην.

Similiter et præpositioni casum nominis non proprium infert: ut in isto,

Μή πῶς καὶ διὰ νύκτα μυνιήσῃσι μέχεσθαι, pro διὰ νυκτός.

Nonnunquam verò præpositiones aufert: ut,

Item: Τῆς ὅγῃ καὶ ἀχρίων, pro περὶ ἧς.
——Ποτιδύγματος εἴ τι μὲν εἴπῃ, pro προσέειπῃ.

Ad hunc modum et alias præpositiones partim commutat, partim tollit.

Adverbia etiam quædam mutat, dum iis quæ ad locum significant, in loco, et de loco, indifferenter utitur: ut,

Item: Γίαντι δ' ἐτέρωσι καθίζον, pro ἐτέρωθεν.
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθεν, pro ἐγγύς.

Conjunctionum etiam mutatio apud illum extat: quale est,

———Εὐνῇ δ' ἔπειτ' ἔμικτο.
Χόλοι δ' ἀλείψει γυναικὸς, pro χόλοι γὰρ ἀλάτῃ γυναικὸς.

Atque hæc quidem dictionis schemata sunt, quibus non solum Poë, tæ, verum etiam orationis solutæ scriptores usi sunt.

Cæterum et schematum sententiæ species multæ apud illum sunt: qualis est et Παραπρόφηνσις, quæ fit quando aliquis inter narrandum, id prædicat quod in aliis dicendi locum habet: sicut in hoc,

Ἵπποι οὖτοῦ γὰρ πρῶτος, γινύσσεσθαι ἔμελλεν.

Item, 'Ἐπιφάνειαι' quale est, 'Ριχθὲν δὲ τι νέπιος ἔγνω.

Est et *Προσωποποιία* apud eum frequens et varia; multas enim et diversas personas colloquentes introducit, quibus et omnis generis mores attribuit: personas verò etiam quæ non sunt, interdum fingit: ut,

'Ἦκε μὲν' οἰμώξουσιν γέρον ἱππηλάτα Πηλεΐς.

Est autem apud eum et *Διατύπωσις*, accurata tractatio rerum aut factarum, aut quæ fiunt, aut futurarum; ut id quod dicitur, evidentiùs reddat: veluti hìc,

'Ἄνδρες μὲν κτείνοισι, πόλιν δὲ τι πῦρ ἀμαθύνει,
Τίττω δὲ τ' ἄλλοι ἄγασσι, βαθυζώνης τι γυναικίνας.

*Sternunt Marte viros, urbem depascitur ignis:
Ast alii abducunt prolem cum matribus omnem.*

Aut ad movendam misericordiam: ut,

Δύσμορον, ὃν ῥα Πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος ἔδωκε
Αἴσῃ ἐν ἀργαλήϊ Φθίσει, κακὰ πάλλ' ἐπιδόντα.
Υἱὸς τ' ὀλλυμίνης, ἱλκυσθίνης τε θύγατρως,
Καὶ θαλάμῳ καραϊζομίνης, καὶ νήπια τίττω
Βαλλόμενα προτὶ γαίῃ' ἐν αἰνῇ δημοτῇτι,
'Ελκαμίνης τε νοῦς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.

*Me miserum! extremâ cui tristia fata senectâ
Jupiter immittet, quem cernere tanta coëgit
Totque mala: occisos natos, raptasque puellas,
Pollutos thalamos, allisos denique terræ
Infantes, ardente feri certamine Martis:
Atque nurus ipsas abductas hoste Pelasgo.*

Est et *Εἰρωνία* apud eum, sermo per contrarium (cum quâdam morali simulatione) contrarium declarans: quale est hoc Achillis,

'Ἄλλ' Ὀδυσσεύ, σὺν σοὶ τίς καὶ ἄλλοισιν βασιλεύσει;
Φραζέσθω νήσοισιν ἀλεξέσθω δῆϊον πῦρ.

Hoc item:

Ὅδ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλίσθω
Ὅς τις οἱ γ' ἐπίοικε, καὶ ὃς βασιλεύειός ἐστιν.

*Sed Laërtiade, tecum consultet, et omni
Concilio regum, quo pellat navibus ignem,*

Item:

Ἄλιον λέγειν inter Ἀχαιοὺς
Ἰπσὸν qui doceat, regno qui dignior illi.

Declarat enim eum haud facilè alium regno digniorem inventurum. Atque hic quidem modus est, quando aliquis se extenuat, ut contrariam sui existimationem præbeat. Alius autem, quando quis se quempiam maximè laudare simulat, quum re verà vituperet. Atque hoc est quod apud Homerum à Telemacho dicitur :

Ἄντ' ἐν, ἣ μὲν καλὰ, πατὴρ ὦς, κἀδαί υἱός.

Inimico namque dicit, tanquam pater filium, sic me curas. Et rursum quando quis irridendi gratiâ alterum extollit : ut præci,

Ἡ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μεμνηρίζει,
Ἡ τινὰς ἄξι ἀμύντορας ἐκ Πύλου ἡμαυόντος,
Ἡ νῦν κὶ ἐκ Σπάρτης ἐπὶ νῦν περ δέσται αἰνῶς.

*Telemachus cædem haud dubiè nobis meditatur,
Auxilium ex Sparta cogens, Pyliisque disertis :
Multum namque sibi tribuit sumitque adolescens.*

Est et Σαρκασμός, quædam τῆς Εἰρωνίας species, quando quis per contrarium alicui convitiâs, risum simulat : quemadmodum Achilles,

Τοῖσι μὲν ἔμπεδα κῦται ἡμεῖς δ' ἀπὸ μένῃ Ἀχαιῶν
Εἴλετ', ἔχου δ' ἄλοχον θυμαρία, τῇ περιμήν
Τρεπτόμεν. —

*Salva manent istis sua dona, sed unus Achilles
Munere privatur, licet illi grata sit uxor
Atridæ, cum quâ accumbens se oblectet amanter.*

His Ἀλλεγορία haud dissimilis est, quæ aliud per aliud exhibet : quale est istud,

Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυν, Μελάνθι, νύκτα φυλάξεις,
Εὐνῇ ἐν μαλακῇ καταλίσμενος, ὥς ἐπίκου.

*Atræ noctis eris custos, vigilatque, Melanthy,
In tenero strato cubitans, ceu maximus heros.*

Vinctum namque et suspensum, in cubili delicato somnum capere dicit.

Usus est sæpenumero et τῇ Ὑπερβολῇ, quæ veritatem superans multum vehementiæ ostendit : ut,

Αἰνότητις χιόνος, θύειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.

Hi candore nivem superant, cursuque Aquilonem.

Hujusmodi tropis et figuris Homerus ita usus est, et ad posteros usum eundem transmisit, ut ob hæc ingentem gloriam ab omnibus meritò reportet.

ELOGIA
SEU
TESTIMONIA
DE
HOMERO,
EX VARIIS AUCTORIBUS,
TAM ANTIQUIS QUAM NEOTERICIS,
COLLECTA.

Achilles Tat. *ad Arati Phaenom.*

"ΗΡΜΟΤΤΕ δὲ μεγάλῃ ποιητῇ περὶ μεγάλων ἑπικῶν Ὅμηρον—περίσπειρε δὲ
τὶ καὶ περὶ τῶν ἔλων, καὶ περὶ τῶν ἄστρον τινὰ λόγον Πηλεΐδης τ' ἰσχυρῶντι, &c.
"Ἀρχτοῖ δ', ἦν καὶ, &c. Ἡέλιοι τ' ἀκέραια, &c. ἐκ γὰρ τούτων τῆς προφά-
σις ἵλαστοι οἱ ὕστεροι περὶ τούτων πραγματευσάμενοι, &c.

Ælianus *Var. Hist. l. xiii. c. 22.*

Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ κατασκευάσας Ὅμηρον ἰσὺν, &c.

Æschines *Orat. in Timarch.*

Δίξω δὲ πρῶτον μὲν περὶ Ὅμηρου, ὃν ἐν ταῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφιστάτοις τῶν
ποιητῶν εἶναι τάττομεν.

Æschylus *Athen. Plutarch. alii,*

*Dicere solebat suas Tragedias esse μικρὰ τινὰ τιμάχια τῶν μεγάλων
Ὅμηρου διήπων.*

A. Gellius *Noct. Attic. l. vi. c. 2.*

Homerus sapientissimus, et antiquissimus poetarum.

Alciatus A. *Prætermis. l. ii.*

Admonet et nos summus apud eos poetarum Homerus.

Idem *Dispunct. l. i.*

Ut apud præcipuum poetam scriptum est, "Εὖθ' ἰμὶ τυτθὸν ἰόντα, &c.

Aldidamas apud Aristot. *Rhet. l. iii. c. 3. appellavit*

Τὴν Ὀδυσσεὺν καλὸν ἀνδρακίον βίῳ κάτοπτρον.

Alexandr. ab Alex. *Gen. Dier. l. iv. c. 15.*

Apud Chios ænea moneta fuit, cui nomen Homerus.

Ambrosius de *Pœnitentiâ, l. ii.*

Aiunt dixisse primum suorum poetam; Ἡ τάχα χρεὶ ἔσομαι.

Ammianus Marc. *Hist. l. xxi.*

Itidem ex sempiternis Homeri Carminibus intelligi datur, non deos caelestes cum viris fortibus collocutos, &c.

Anaxagoras apud Diog. *Laërt. l. i.*

Δακὺ δὲ πρῶτος τὴν Ὀμήρου ποιήσιν ἀποφάνασθαι εἶναι περὶ ἀρετῆς καὶ δικαιοσύνης.

Antigonus Car. *Hist. Mirab. c. 28.*

Ἰκαῖος δὲ καὶ ὁ ποιητὴς λέγεται παρὰ πάντων ἐπιμειλὴς καὶ πολυπράγμων. Ὁ γὰρ Ὀδυσσεύς, &c.

Antipater *Anthol. Epigr. l. iv.*

Εἰ Θεὸς ἔστω Ὀμηρεὺς, ἐν ἀθανάτοις σέβεται

Εἰ δ' αὖ μὴ Θεὸς ἐστὶ, νομίζουσιν Θεὸς εἶναι.

Idem *Ibid. l. i.*

Εὖρε φύσις, μόλις εὖρε, ταῦτα δ' ἐπαύσατο μόχθων,

Εἰς ἕνα μῦθον Ὀμηροὶ ὅλην τρέψασα μνησίν.

Apuleius Miles, *l. ix.*

Priscæ poëticæ divinus auctor apud Graios. Et alibi, Multiscius, et omnium peritus.

Arcesilaus apud Diog. *Laërt. l. iv.*

Ἀπιδίχτο πάντων μᾶλλον Ὀμηροί, οὗ καὶ εἰς ὕπνῳ ἰὼν πάντως τι ἀεγίνωσκον, ἀλλὰ καὶ ὄρεθαι, λέγειν ἐπὶ τὸν ἑωρμένον ἐκίναί, ὅτ' ἂν βέλαιοτο ἀναγινώται.

Aretinus L. de *Studiis et Literis.*

Quid Homero deest, quò minus in omni sapientiâ versatissimus estimari possit? ejus poësin quis neget totam complecti doctrinam viventium, quam contendunt in belli tempora, pacisque divisam, &c.

Aristides Orat. Tom. iii.

"Αριστος ἰπῶν ποιητὴς "Ομηρος

Aristophanes Ranis.

'Ο δὲ θῦος "Ομηρος ἀπὸ τοῦ τιμῆν καὶ κλῆος ἔσχε, πλὴν τοῦθ' ὅτι χρεῖστ' ἰδί-
δαξε;

Aristoteles de Arte Poët.

Θεοπίσιος "Ομηρος παρὰ τοὺς ἄλλους. Iterum, Μόιος τῶν ποιητῶν οὐκ
ἀγνοῖ δ' αὖ ποιῶν αὐτόν. Iterum, Λίξυ καὶ διανολεῖ πάντας ὑπερέσθηκε.

Artemidorus Onirocritic. l. i. c. 28.

Τὸ δὲ δοκῶν τιτυφλῶσθαι ἀμφοτέρως τοὺς ὀφθαλμοὺς—ποιηταῖς ἄριστοι· διὸ
μὲν γὰρ αὐτοῖς πολλῆς ἡσυχίας μέλλουσι ποιῶν τὰ ἔπη μάλιστα δ' ἂν οὕτως ἐν
ἡσυχίας γίνετο, εἰ διὰ τὸ μὴ ἔχιν ὄμματα, ἅντι περιέλοιτο μήτι ὑπὸ σχη-
μάτων, μήτι ὑπὸ χρομάτων—λόγος δὲ τις ἔχῃ, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς "Ομηρος
τυφλὸς ἦν.

Aschamus Epist. l. ii. Ep. ad Thom. Cantuar. Archiep.

Homerus, Pythagoras, et Plato, tres viri omnis doctrinæ, et ingenii
principes. Et aliquantò pōst : Homerus, Sophocles, et Euripides,
elegantis omnis doctæque poëseos, hic fons, illi duo flumina.

Id. Pædagog. l. i.

Perpendat vitam prudentissimi peregrinatoris apud prudentissimum
omnium, qui unquam linguâ locuti sunt; auctorum, excepto duntaxat
Verbo Dei, hoc est, Ulyssis apud Homerum.

Athanasius Orat. c. Gentes.

Γράμματα μὲν γὰρ ἐφύζαν Φοίνικις, ποιῆσιν δὲ ἑρῶϊκῇ "Ομηρος

Athenæus Dipnos. l. i.

"Ομηρος ὁρῶν τὴν συμφροσύνην εὐματάων ἀρετῆς εὔσαι τοῖς νίοις, καὶ πρώτην,
ἥτις δὲ ἀρμίζουσαι, καὶ πάντων τῶν καλῶν χορηγὸν εὔσαι, βουλόμενος ἐμφῦσαι
πᾶσιν αὐτὴν ἀπ' ἀρχῆς—εὐτιλῇ κατισχύουσι πᾶσι τὸν βίον καὶ αὐτάρεχον, &c.
Eadem extant apud Suidam ex Dioscoride—Id. l. ii. 'Ο τῶν ποιητῶν
βασιλεὺς Ὀδυσσεύς, &c. Et l. vi. 'Ο σοφώτατος τῶν ποιητῶν.

Augustinus de Civit. Dei, l. iii. c. 2.

Hoc enim nec ipse Homerus facillè credidit, quæ Neptunum quidem
contra Trojanos, Appollinem autem pro Trojanis pugnantem facit,
cum illo perjurio ambos fabula narret offensos.

Id. Confess. l. i. c. 14.

Nam et Homerus peritus texere tales fabellas, et dulcissimè vanus
est. Et quidem dulcedine carminis, et mellifluâ sermonis suavitate,
et jucundissimâ denique rerum et verborum copiâ ac veritate Home-

rus cæteros omnes antecellit: *Vanitas* autem (siquidem id omne vanum dicendum sit, quod non directè ad *Christum* et pietatem tendit) ei cum reliquis gentium scriptoribus communis est.

Ausonius *Periochis in Hom. Il. et Od.*

Vt divinum Poëtam nihil, quod illustre fuerit, omisisse appareat, belli Troici causam, &c.

Barthius *Adversar. l. xlvii. (ubi Jul. Scaligeri, Musæum et Virgilium Homero præferentis, sententiam refutat.)*

De Homero illud dubitabile non est, universam poësin nihil unquam illi comparabile habuisse. Et post pauca: (Homerus) fons, doctor, magister, modimperator, unicusque omnis poëseos Apollo.

Basilius M. Πρὸς τοὺς νέους, &c.

Πᾶσα ἡ ποιησις τῷ Ὁμήρῳ ἀρτιῶς ἔστιν ἵκταιος, καὶ πάντα αὐτῷ πρὸς τοῦτο φέρεται, ὅ, τι μὴ πάρεργον. *Quod et Anaxagoras, Metrodorum ad Homeri lectionem adhortans, antea dixerat, inquit Majorag. Præfat. in Hom. Iliad.*

Baudius *Epist. Cent. 1.*

Assentior enim et ausculto mirum in modum Phœbo vatum, canenti ex tripode, Ἀφειδωρ, ἀδίκιστος, ἀνόσιος, νόστι reliqua.

Beverovicus *Medicinæ Encom.*

Homerum quoque, quem omnis sapientiæ fontem prædicant, medicinæ studiosum fuisse, auctor est Plutarchus.

Beza *Annotat. in Epist. ad Rom. c. i. ver. 5.*

Quid prohibet, quin loquentem illum ipsum Homericum Agamemnonem audiamus, et elegantissimis versiculis istis de Trojanorum perjurio conquerentem: Εἴπαρ γὰρ τι καὶ αὐτῷ, &c.

Bodinus *Procem. Method. Histor.*

Cum ex ipsis Homeri fabulis, quæ historiæ ac veritatis imaginem præ se ferunt, tanta utilitas eruatur, quales ab historiâ fructus sperare oportet?

Boganus *Epist. ad Lect. præfixa Homero Ἐπεὶ ἔστιν.*

Homerum me nunquam poenitebit legisse iterum atque iterum, quique (ut puto) nullum habet inimicum præter ignorantem. Et aliquantò post: Ut dicam quod sentio, mihi videtur Homerus fuisse nihil aliud quàm Sidus et occulti mirandi potentia fati, &c.

Brodeus *Miscel. l. vi. c. 10.*

Sunt qui Homericis carminibus vim quandam inesse garriunt, librum verò Iliados quartum capiti suppositum, quartanam febrem avertere; quibus ego bonam mentem opto.

Budæus *Annotat. in Pandectas.*

Itaque fremant isti licet—nunquam tamen efficient, ut non hunc (Homerum sc.) Plinius l. i. literarum principem appellaverit. Et l. vii. ingeniorum fontem.—Idem in Epistolâ quâdam ad Erasmum: Homerus, ingeniorum decus, &c.

Id. *Præfat. ad Lib. de Asse.*

Homerus, ingeniorum vertex, homines alphestias interdum appellavit, &c.

Id. *Ejusdem Operis lib. i. (itidem de Homero loquens.)*

Rerum humanarum perspicacissimus æstimator, fons ingeniorum, poëtarum vertex.

Burtonus G. *Græc. Linguae Hist.*

Atque hic est tandem πολυβύλλητος, ille, ὃς πολυβόητος Homerus, quem admirata sunt omnia secula, &c.

Calcagninus *Epistolic. Quæst. l. ii.*

An ego me putem magnum Poëtam fore sine hoc scientiarum cinno? cùm videam apud Homerum omnium disciplinarum seminaria, quæ philosophi et jurisconsulti quasi oracula admirantur.

Callimachus *Epigram. viii.*

Τοῦ Σαπφὸς πόθος εἶμι, δόμῳ ποτὶ Δῖον Ὅμηρον,
Δι' ἑμὶν—

Camerarius J. *Præfatione in Homerum.*

Homerus omnium seculorum atque gentium consensu vel unus propriam, vel præcipuam hanc famam meritis consecutusque est: cujus quidem versibus, nemo inter doctos reperitur, qui dubitet quin omnia ea de quibus præcepta artium tradi possint, vel designata, vel expressa sint, &c. Sed vide totam illam Præfationem, quæ sanè legi dignissima.

Canterus G. *Nov. Lect. l. v. c. 14.*

Quamvis permulta sint in Homericâ poësi insignia et admiranda, propter quæ meritò et divinus à Democrito vocari Poëta, et ingeniorum palmam à Plutarcho accipere potuerit, unum tamen est quiddam, quod eum reliquis omnibus, quotquot unquam fuerunt, poëtis excellentiorem facit, &c.

Capellus J. *Vindic. pro Is. Casaub. l. iv. c. 12.*

Homerum exoticorum scriptorum antiquissimum, et omnium elegantiarum, quibus veluti corollis exornant sua scripta recentiores poëtæ, parentem concelebrant antiquitatis admiratores.

Casaubonus Ia. *Comment. in Pers.*

Duo illi omnis doctrinæ apices, Homerus et Virgilius.

Id. Not. in Plin. Epist.

Notum illud de summo Vate, ingeniorum p̄ncipe, "Εγερψι μὲν Ὅμηρος, αἰῶσι δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.

Id. Animadv. in Athen. l. ix. c. 8.

Primus omnium pater elegantiarum Homerus.

Id. de Rom. Satyrâ, l. ii.

Qui omnis eruditionis fons, et norma semper est habitus (itidem de Homero loquens.)

Casaubonus M. *Notis in M. Antonin. l. viii.*

Alludit Antoninus ad fatalia illa dolia, quæ poëtarum ingeniosissimus et sapientissimus alicubi describit.

Id. de Nuperâ Homeri Edit. Dissertat.

Is ego sum, qui Homero tantum tribuo, quantum hominem verendum, et literarum amantem, ei, qui tot ætatum præscriptione princeps ingeniorum, bonarum omnium artium et doctrinarum seminarium, humanæ denique sapientiæ apex audiat, tribuere fas est.

Id. super loco quodam Hom. Odys. c. Dissert. quæ sic incipit :

Homeri laudes non hæc instituimus ; quem quidem qui, non ut poëtarum tantum, sed ingeniorum ab omni memoriâ principem, non suspiciunt, et admirantur, illi pudori suo quàm bene consulant, qui suum iudicium (si tamen iudicium dicendum est) tot ætatum consensui opponant, ipsi viderint. Cùm tot ætatum consensum dicimus, præstantissima—ætatis cujusque ingenia ; philosophos, historicos, poëtas intelligimus ; qui Homerum ut hominem supra quicquid à quoquam de homine dici possit, admirandum ; et in quo vires suas natura summas semel experta sit, exquisitissimis verbis, et elogiis, uno ore prædicant. Ac ego quidem ita iudico ; qui Homerum contemnunt, vix illis pejus optari posse, quàm ut fatuitate suâ fruantur, ac constanter eum contemnant, ex cujus lectione tantos alii tum solidæ eruditionis, tum voluptatis honestissimæ fructus percipiunt. Hoc viri clarissimi, nec minus ob ἀνδραγαθίας quàm πατραγαθίας, suspiciendi, testimonium tam prægnans, tam luculentum, tam illustre, licet aliquantò prolixius, omittere nullo modo potui, nec debui.

Caselius *Rhetore, sive de Magistro Dicendi, c. 4.*

Nemo secus sentit, quàm absque Homero nec esse magistrum poëticas, nec poëtam fieri—Sed hoc minimum ex eo boni ; est enim viæ hominum informator, tuba virtutis, imò virtutis et præco divinus, et bonæ fidei magister

Castilio l. i. de Curiali.

Homerum animadvertite, qui heroicorum poetarum et tempore et excellentiâ primus putatur.

Causinus Eloqu. Sac. et Hum. Parallel. l. i. c. 10.

Ortus plenioris eloquentiæ, siquis ritè repetat, est ab Homero; nempe hic orator, et planè orator à M. Tullio, ab Hermogene rhetorum præstantissimus, à cæteris uno omnium consensu magister eloquentiæ agnoscitur.

Chassanæus Catal. Gloriæ Mundi, parte x. consid. 45.

(Ubi de poetis) Inter Græcos excellentior est Homerus, et inter Latinos est Virgilius.

Cicero l. ii. Divin.

Certè nemo similis Homeri.

Id. in Top.

Homerus propter excellentiam, commune poetarum nomen, apud Græcos efficit suum.

Id. 5 Tusculan.

Traditum est Homerum cæcum fuisse; at ejus picturam, non poësin videmus, Quæ regio? quæ ora? qui locus Græciæ? quæ species formæ? quæ pugna? quæ acies? quod remigium? qui motus animorum? qui ferarum non ita expictus est, ut quæ ipse non viderit, nos ut videremus effecerit?

Claudianus in Epigram.

Ipse parens vatum, princeps Heliconis Homerus.

Clement. Alexandr. Stromat. l. v.

Ὅμηρος γεννάσκων φαίνεται τὸ δῶκεν, ὃ ἀνθρωποπαθεῖς εἰσάγων τὰς Θέας.

Id. l. vi.

Εὐρεῖς δ' αἶν καὶ Ὅμηρον τὸν μέγαν ποιητὴν ἐκείνη τὰ ἔπη, οἷον δὲ τριφυλῆος ἁπλῆς ἐκβαλὲς ἐλαίας, &c.

Colerus de Studio Polit.

Crediderim non minùs turpe fore homini politico Homerum non legisse, quàm fuisse illi pædagogo, non habuisse, cui propterea colaphum impegit Alcibiades.

Columella Præfat. ad Lib. de Re Rust.

Nec parens eloquentiæ deus ille Mæconius vastissimis fluminibus facundie suæ posteritatis studia restinxerat.

Cresollius *Mystagog.* l. iv. c. 26.

Homerus, qui omnigenæ eruditionis penu exposuit, ait faucibus inferorum odiosorem esse, qui aliud sentit, aliud eloquitur.

Id. *Theatr. Rhetor.* l. iii. c. 23.

Sophistæ gloriabantur sibi esse patrem Homerum.—Itaque Hippodromus *sophista* Homerum quidem aiebat σοφιστῶν φωνὴν, Archilochum autem esse πῶμα, ut ab illo suavitatem, et inexplicabilem quandam varietatem, &c. Et interjectis nonnullis: Ab hoc igitur capiebant *sophistæ* et ῥήσους, mirabiles, et dictionum venustatem.

Crucius Jac. *Epist.* l. i.

Ut Homerus omnis eruditionis parens, de Oceano canit, ἔξ ὧ, inquit, ποταμοῖ καὶ πᾶσα θάλασσα, &c.

Cunæus *Animado. in Nonni Dionys.*

Homerus, etsi in sublimi versetur genere, in quo perpetuus splendor et διωότης est, tamen sæpè τὸ χαρὴν amat et τὸ γλαφυρὸν modò enim venustatem capiat ex ipsis rebus, aliquando ἐν τῶν σχημάτων, καὶ ἐν ἐνότησι, sæpissime ἀπὸ τῆς λέξεως. Nemo hoc ante illum tentaverat, nemo feliciter illo: quare in hoc quoque, sicut in cæteris, imitati illum sunt quotquot postea extitere optimi et summi scriptores.

Cyrril. Alex. *contra Julian.* l. i.

Ὁμηροὶ τὸν ποιητῶν ἄριστον. Et paulò pòst: Εἰ καὶ πολλοὶ λέει παρ' αὐτοῦ τὸ φιλόμυθον, ἀλλ' ὅν ἐκ ἀγνοηκότα παντὶ ὡς ἐνέχουσιν τὴν ἀλήθειαν ἔφη γὰρ πε——Οὐδ' ἢ μοι ὑποταίη Θωὸς αὐτὸς Γῆρας ἀπέχουσας δῖον ἦεν ἱερώτατον. Τὸ γὰρ τοι [Θωὸς αὐτὸς] ἐκ ἐφ' ἑκαθῶν ἐν μύθοις πεπλασμένον τινα· αὐτὸν δὲ δὴ μόνον κατασημνύνει ἂν τὸν ἀληθῶς ὄντα θέν. [Eadem ferè legas apud *Justinum Mart. Parænet. ad Græcos.*]

Dausqueius in *Sil. Ital.* l. xiv.

*Sic Solem Eridano nimis improba fata dedissent,
Mæonidem Solem vellet uterque polus.
Sol animus, Soles oculi, Sol totus Homerus,
Qui radiis hebetat signa minora suis.*

Id. *Notis in Basil. Seleuc.*

Haustum è vatis ter maximi fontibus, Ἐχθρὸς γὰρ μοι κύϊνος, &c.

Democritus apud Dionem Chrysost. *Orat. de Homero.*

Ὁ μὲν Δημόκριτος περὶ Ὁμήρου φησὶν ὕτως. Ὁμηρος φύσις λαχὼν διαζύσης, ἐπὶ αὐτῷ κλέμει ἐπαιτητὸς παντὶ ὡς ἐκ ἐνὶ ἀντι θύλας καὶ δαιμονίου φύσεως, ὕτως καλὰ καὶ σοφὰ ἔπη ἐργάσασθαι.

Dempsterus *Indice Scriptorum, quem Rosino suo præfixit.*

Homerus primus sine exemplo, et supra fidem admirandus.

Dilherus *Disputat. Philolog. l. i. Disp. 5.*

Homerus *fons sapientiæ* Hectora *appellat* ἐπὶ *λεπτοῖς*.

Id. *ibid. Disp. 8.*

Homerus *elegantiarum omnium pater*. Et rursus, *Locus huic parallelus est in Homero, omnis Paganæ sapientiæ fonte, apud quem multa mentio fit hospitalitatis.*

Id. *ibid. Disp. 22. (ex Vernuleio.)*

Ingeniorum ille, scientiarumque fons Homerus, *et Humanæ terminus admirationis, quem antiquitas veneranda ore patulo vomentem ita representavit, ut defluentes ab ejus ore liquores ac flores in amphoris et canistris colligerent philosophi, jurisconsulti, oratores, astrologi, poëtæ, medici, pictores.*

Dinnerus *Epith. Græc. Ep. Dedic.*

Homerum *seu principem, imò deum et regem poëtarum, in primâ classe et quasi acie collocavi, Homerum, inquam, ἐξ οὐπὲρ πάντες ποταμοί, &c. ct vel Justiniani nostri testimonio patrem virtutis.*

Dio Chrysost. *Orat. de Homero.*

Ἀπὸ τῆς γὰρ οὐκ ἄντι δυνάμεως τύχης, οὐδ' ἄντι Μουσῶν τι καὶ Ἀπόλλωνος ἐπινοίας δυνατὸν οὕτως ὑψηλὴν, καὶ μεγαλοπρεπὴ, καὶ προσίτι ἡδύαν γενέσθαι ποιῆσαι, ὅστις μὴ μόνον τὸς ὁμιλοῦντας, &c. ὁπότε καὶ παρ' Ἰνδοῖς ἄδισθαι φασιν τὴν Ὀμήρου ποιήσιν, μεταβαλλόντων αὐτὴν εἰς τὴν σφετέραν διάλεκτον τι καὶ φωνήν.

Id. *Orat. 2. de Regno.*

Τὴν δὲ γὰρ Ὀμήρου ποιήσιν μόνον ὁρῶ τῇ ὄντι γυναικίαν, καὶ μεγαλοπρεπὴ καὶ βασιλικήν.

Id. *Orat. de Dei Cognitione.*

Ἦ σοφώταται τῶν ποιητῶν Ὀμηροί, πολὺ τῇ δυνάμει τῆς ποιήσεως, καὶ τῇ χρησίμῃ. [Vid. et integram ejus *Orat. de Homero et Socrate.*]

Diodorus Sic. *Biblioth. l. ili.*

Μάρτυρα δὲ τούτων παρέχονται τὸν περισσώτατον σχῆδον καὶ μάλιστα τῶν ποιητῶν θαυμαζόμενοι παρ' Ἑλλήσιν (Homerum sc.).

Id. *lib. xvi.*

Μάρτυρα παρέχεται τὸν ἐπιφανίστατον, καὶ ἀρχαιότατον τῶν ποιητῶν Ὀμηροί. Et rursus, Ἀρχαιότατον καὶ μέγιστον τῶν ποιητῶν Ὀμηροί.

Diogenes Laërt. *Proœm. ad Vitas Philosoph.*

Οἱ δὲ σοφοὶ καὶ σοφισαὶ ἐκαλοῦντο· καὶ ἔμενον, ἀλλὰ καὶ οἱ ποιηταὶ σοφισαί. καθὰ καὶ Κρατύτης, ἐν Ἀρχιλόχῳ τὸς περὶ Ὀμηροῦ καὶ Ἡσίοδου ἐπαινῶν, οὕτως καλεῖ.

Dionysius Halic. Περὶ Συνθέσεως Ὀμημάτων.

Ὁ ποιῶν ὕμνῳ ὁ δαιμονιάτατος Ὅμηρος, καίτοι μέτρον ἔχων ἐν, καὶ ῥυθμοὺς ὀλίγους, ἀλλ' ὅμως αὐτὸς τι καινουργῶν ἐν ταῖς καὶ φιλοτιχηῶν ὥς τε μηδὲν ἑμὶν διαφέρειν γινόμενα τὰ πράγματα ἢ λεγόμενα ὀρεῶν. Id. alibi: Ὅμηρος κορυφῇ ἀπάντων, καὶ σκοπός. Ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα, καὶ πᾶσαι κρήναι—Et alibi: Τῆς μὲν Ὀμηρικῆς ποιήσεως ἡ μίαν τινα τῶ σώματος μοῖραν, ἀλλ' ἐκτύπῃσθαι τὸ σύμπαν, &c.

Dousa Declam. in Umbram.

Umbram rebus omnibus antiquiorem esse necessum est, id quod Achillis scutum depingentem principem poetarum Homerum non latuit.

Durantius Casell. *Variarum lib. ii. c. 18.*

Solent auctores ejus rei nullum fuisse usum, vel Iliacis, vel Homeri temporibus hoc argumento confirmare, quod ejus apud Homerum nulla mentio, nec vestigium ullum extet; quasi nihil prætermiserit Homerus, &c.

Ennius Fragment. *Annal. l. i.*

In somneis mihi veisus Homerus adesse poeta, [uti non male integrum illum versum legit, et restituit P. Merula in Commentar. Cic. Somn. Scipion. Quale de Homero scribit Ennius, de quo viz. sæpiissime vigilans solebat cogitare et loqui. Pers. Sat. vi.

Cor jubet hoc Ennī, postquam destertuit esse (vel ut ex vetustissimo exemplari legit vir doctus modò laudatus, pavus cūm destitit esse)

Mæonides, Quintus pavone ex Pythagoreo.

Hoc est, cū jam destiterat Homerus esse pavus. Quintus verò Ennius ex eodem pavo, juxta Pythagoræ dogma de transmigratione animarum, factus esset poeta Homeri similis; per hanc igitur μεταμύχων factus est Ennius apud Latinos, quod Homerus apud Græcos, id est, præstantissimus poeta, scil.

Ennius et sapiens, et fortis, et alter Homerus.

Horat. l. ii. Ep. 1.]

Eobanus Hess. *Inscript. Iliad. Hom. Lat. carmine à se reddita.*

Poëtarum omnium seculorum longè principis Homeri Ilias.

Epiphanius *adversus Hæres. l. i. tom. 3.*

Πόσοι πόσαι λόγοι περὶ Ὁμήρου; Ἄλλοι μὲν Αἰγύπτιον φάσκοντες, ἄλλοι δὲ Χῖον, &c.

Erasmus *In Adag. Auctor omnium et fons.*

Veluti si quis dicat superbiam omnium malorum parentem, fidem omnium virtutum fontem, Homerum omnīs poëscos patrem.

Id. *Tractat. de Ratione Studii.*

Certè propter poetarum enarrationem, quibus mos est ex omni disciplinarum genere sua temperare, tenenda est fabularum vis; quam unde potius petas, quàm ab Homero, fabularum omnium parente?

Erotianus *Proem. ad Vocum Hippocr. Collect.*

Γέγονεν ἀπὸς Ὁμηρικὰς τὴν Φράσιν, καὶ τὴν ὀνοματοποιίαν εὐχαρίεις, περιγρηφάι καὶ διανοίαν ἱκανός, &c.

Erythræus *Indice in Virgil.*

Vates ingeniorum omnium, atque doctrinarum princeps et auctor Homerus, &c.

Eugubinus *de Perenni Philos. l. iii. c. 1.*

Homerus qui pater fabularum est—naturæ tamen instinctu sæpe deum universalem—nominavit. Et post pauca: Eundem quoque confessus est omnipotentem, largitoremque bonorum.

Eunapius *in Ædesio.*

Καὶ ὑπερπλήν γι τὸν Ὁμήρον κατὰ ψυχὴν, ὡς ὑπερφύεις, τι χρεῖμα καὶ δαιμόνιον.

Euphorion *vetus poeta, citante Eustath. ad Il. τ.*

Μοῦσαι ποιήσαντο, καὶ ἀπροτίμαστοι Ὁμήρος. [q. d. ἀψευδοί, inimitabilis, quem nemo attingere nec imitari possit, ἔχουν οὐ δυσχερεῖς ὑφάφασται τῆς δυνάμει, cujus vim et facultatem assequi arduum est, et difficile. Dicit verò Agamemnon eo in loco Briseida fuisse ἀπροτίμαστοι, hoc est, ἀπρόσψευστοι, intactam à se atque illibatam. Euphorion ergo eleganter eodem verbo de Homero utitur, quo Homerus ipse longè alio in sensu usus fuerat.]

Eustathius *Proem. in Παρεμβολάς.*

Ἔστιν ἀληθῶς βασιλικὸν πρῶγμα ἡ Ὁμήρου ποιησις, καὶ μάλιστα ἡ Ἰλιάς. καὶ παροιμία μὲν τις κακῶν Ἰλιάδα φησί· αὕτη δὲ καλοῦ παντός ἐστιν Ἰλιάς — γάμουσα μνηστῶν ὃν ἂν τις ἄποι καλῶν, φιλοσοφίας, ἡρωείας, στρατηγικῆς, εὐτεχνίας, διδασκαλίας τῆς περὶ ἠθικῶν ἀρετῶν, τεχνῶν ὅλας παιτυίων καὶ ἐπιστημῶν, &c.

Faber P. *Agonist. l. i. c. 31.*

Ab Homero, cujus in omnium vetustarum literarum genere apud omnes auctoritas maxima, &c.

Falkenburgius *Lect. et Conject. in Nonni Dionys.*

Hoc loco, ubi tam præclara sit dei poetarum Homeri mentio, &c.

Fredricus Urbin. Dux in Museo suo, inter præstantium virorum imagines, Homero subscripsit, (Nathan Chytr. variorum in Europæ itinerum deliciis.)

Homero Smyrnaeo, cujus poësin ob divinam disciplinarum varietatem omnis ætas admirata est, assecutus nemo, Gratiudo P.

Focanus Dissert. de Studiis.

Parens ille et fons sapientiæ et ingenuæ omnis doctrinæ Homerus.

Fromondus Philos. Christ. de Anim. l. ii. c. 5.

Naturæ non minùs quàm carminis consultus Homerus.

Galenus Exhort. ad Medic. et Artes, c. 2.

Τούτων οἶμαι τὸν χαραὲν νοήσας ὁποῖός ἐστιν αὐτῷ καὶ Ὅμηρος καὶ Ἰπποκράτης καὶ Πλάτων—οὗς ἴσα καὶ τοῖς Θεοῖς σέβωμεν, &c.

Gatakerus Annotat. in Antonin. l. ix.

Eodem utitur argumento apud principem poetarum Phœnix, &c.

Giphanius Præfatione Hom. suo præfixâ.

Jurisconsulti et philosophi, maximè politici hujus poetæ (Homeri) versibus tanquam oraculis uti solent.

Gregorius Naz. Epist. 3.

Τὸ λακωνίζειν οὐ τοῦτό ἐστιν, ὃ περ οἱ, ὀλίγας συλλαβὰς γράφειν, ἀλλὰ περὶ πλείων ὀλίγας· οὕτως ἔγὰ βραχυλογώτατον Ὅμηρον λέγω, καὶ πολὺν τὸν Ἀντίμαχον· πῶς; τοῖς πράγμασι κρῖναι τὸ μῆκος, ἀλλ' οὐ τοῖς γράμμασι.

Heinsius in Hesiod. "Erg. καὶ Ἡμ.

Humanæ sapientiæ princeps Homerus.

Id. Lection. Theocrit.

Ille naturæ genius Homerus.

Id. Notis in Sil. Ital.

Elegantiarum pater Homerus. Et rursus, Elegantissimus omnium hominum Homerus.

Heliodorus Æthiop. Hist. l. iii.

Ὅμηρος, ὃ φίλος, ὑπ' ἄλλων ἄλλοθεν ὀνομαζέσθω, καὶ πατέρις ἔστω τῷ σοφῷ πᾶσι πόλις· ἦν δι' εἰς ἀλήθειαν ἡμεδαπὸς Αἰγύπτιος, καὶ πόλις αὐτῷ Θῆβαι αἱ ἱκαταμυλοὶ εἰσι κατ' αὐτὸν ἐκείνον, πατὴρ δὲ τῷ μὲν δευτέρῳ προφύτης, τὸ δὲ ἀψευδὲς Ἑρμῆς. Et post nonnulla: Ταῦτα μὲν εὖ τι καὶ ἀληθῶς μοι λέγειν ἴδοξας, τιμαιορέμεθα τῆς τι ποιήσεως τοῦ ἀνδρὸς τὸ ἀνιμένον τι καὶ ἡδοτῇ παρῇ συγκρατον, ὡς Αἰγύπτιον, καὶ τὸ τῆς φύσεως ὑπερέχον, ὡς οὐκ ἂν αὐτῷ πάντας ὑπερελλόμενον, εἰ μὴ τινος θύλας καὶ δαιμονίας ὡς ἀληθῶς μετρίῳ καταβολῇς.

Heraclides P. *Allegor. Homer.*

Καὶ κέρας οὐδὲ εἷς (Ὀμήρου sc.) ἄχρι γήρας, ἀλλὰ πανσήμεροι θεφῶμεν αὐτοῦ πάλιν καὶ σκεδὸν ἐν πύκας Ὀμήρῳ παρ' ἀνθρώποις δ' καὶ τοῦ βίου δι' ἂν σαφὲς εἶμαι καὶ πᾶσιν ὑδαλον, ὅτι οὐδὲμία καλὴς ἀγαθῶν μύθων τοῖς ἔπταιν ἐνσπύρεται, καθαρὰν δὲ καὶ παντὸς ἀγνύουσιν λύσειν Ἰλιάς πρῶτον, καὶ μετὰ ταῦτα Ὀδύσσεια, σύμφωνον ἑκατέρῃ, περὶ τῆς ἰδίας εὐσεβείας κέρως φανέν. Οὐκ ἂν ἔγωγ' εὐαῖσιν ἐκπυρρύνεισι μαχοίμεν.

Hermogenes περὶ Ἰδιῶν Το. ii. περὶ Πολιτικοῦ Λόγου.

"Ἀριστος κατὰ πάντα λόγων εἴδη καὶ ποιητῶν ἀπάντων καὶ ἱερέων καὶ λογογράφων Ὀμήρος.

Hermolaüs Barb. *Epist. adversus Barbaros Philosophos* (inter *Epist. Erasm.*)

Sapientissimus Poëta Homerus utriusque virtutis laudem ei viro tribuit, in quo sapientissimi principis exemplum pingebat. Et infra eandem *Epist.* *Obsecro te nihil putas sapientiæ esse in Homero, Virgilio? &c. annon videntur hi tibi melius philosophari—quàm barbari hi cùm rixantur, &c.*

Herodotus *Lib. de Vitâ Homeri.*

Καὶ αὐτὸν ἐπίμων, καὶ ἐν θῷματι εἶχον (scæpe) [ii sc. quibuscum versatus est. Sed non opus plura addere ex Patre Historiarum; certè enim satis amplum et honorificum testimonium præbere censendus est *Herodotus*, cùm integrum libellum de ejus vitâ scripserit.]

Hesych. Miles. *de Viris Doctrinâ Claris.*

"Ὀμηρος ἱστορεῖται γενέσθαι τυφλὸς, ὡς μὴ ἑταυρῶς ἐπιθυμίας ἢ διὰ τῶν ἐφ' ὀφθαλμοῦν ἔρχεται. Idem et *Suid.*

Heurnius J. *Mod. Stud. Medic. c. 4.*

Homerus *musarum pater, et poëtarum rex.*

Hierocles in *Fragmentis nupèr editis ex Stobæo.*

Τί γὰρ ἂν γένοιτο κρυῖστος καὶ ἄγνωστος κατὰ τὸν θάνατον Ὀμήρου, ἢ ὁ ὁμοφρονέων τις, &c.

Hieronymus *Ep. ad Paulin.*

Poëtæ æmulantur Homerum, Virgilium, Menandrum, Terentium.

Id. *Vit. S. Hilarion.*

Porro mihi tanti ac talis viri conversatio, vitæque dicenda est, ut Homerus quoque, si adesset, vel invideret materiæ, vel succumberet.

Himerius *apud Photium in Biblioth.*

Τὴν δὲ Ὀμήρου τὴν μεγάλην ἔχον τί τῶν ἀπάντων ἐξείμενεν; οὐκ ἀνδρῶν δόξα;

Lemnius Si. *Præfat. in Odysseam ad Ann. Montmor.*

Crede mihi, jactat nil Græcia majus Homero.

[Et, paucis interjectis]

*Smyrnæi campos miratur Græcia vatis,
Hoc etiam obstupuit decolor Indus opus.
Cantaber, et gelidi Boreâ novêre Geloni,
Quique bibit Nili fontibus amnis aquas.
Exemplis melius magno docet ille Platone,
Atque Stagiritæ clariùs arte senis.*

Leo Allat. *Ep. Ded. præfixâ Libello de Patriâ Homeri.*

In earum (literarum) splendore velut primas ante alios tenens, caput non sine omnium admiratione extollit Homerus.

Id. Ejusdem libri cap. iv.

Nemo ante Homerum poëta, nemo postea ad eum. [Nec omitendum elegans illud de Homeri patriâ anagramma, quod ex Hieron. Genuino ibidem c. 14. affert idem vir doctissimus.]

*Homerus poëta, Iliados et Odysseæ auctor.
Mire vates, ô decus, ô sola Chii patriæ laus.*

Leopardus Emendat. l. xix. c. 14.

Homeri versus olim adeò erant noti, ut ex hemistichio faciliè totus locus intelligeretur, erantque plerique proverbiales.

Libanius Exempl. Progymnasm.

Πῶς οὖν ὁμοίαι δὲν βουθῶν τοῖς ποιηταῖς, Ὁμήρῳ δὲ καὶ πρὸ τῶν ἄλλων δίκαιοι, κοινῇ προγόνῳ τῆς Ἑλληνικῆς σοφίας γεννημένοι.

Id. in Parasito Ἀδάπτω.

Ὁ θυώτατι ποιητῶν Ὁμαρι, πάντα μὲν σοὶ σὺν ἀληθείᾳ πεποιήσας, &c.

Lilius Gyrald. de Poët. Hist. Dial. 2. ubi de Homero :

Aliquos et hodie esse videmus, qui audent (quod dicitur) os in cælum ponere, ipsumque poëtarum deum in ordinem nunc demum redigere.— Et aliquantò pòst: Cætera Homeri carmina collegit Herodotus et Suidas. Sed inter omnes præcipuè celebrata Ilias et Odyssea, in quibus totius philosophiæ et artis oratoriæ, nec non poëtices lumina conspiciuntur.

Id. Dial. 6.

Sed enim Homerus, qui amnis poëticiæ largissimus fons est, his carminibus (tragicis sc. comicisque) exempla præbuit, et velut quâdam suorum operum lege præscripsit, qui Iliadem instar tragædiæ, Odysseam ad imaginem comædiæ fecisse monstratur.

Lipsius *Manud. ad Stoic. Philos. l. i. Dissert. 4.*

Optimus vatum.

Idem notis ad *Velleium Paterculum* [ubi ad luculentum et illustre illius historici de *Homero* testimonium hæc habet]

Amo, amo te, Vellei, ob hæc judicicia. Ille verò non summus solum poëtarum, sed solus; nam quis aliorum non peccat? [Et mox post citata Aristotelis et Platonis de Homero testimonia, hæc addit] Alios quid cumulem? Nemo tam consentienti judicio sapientum omnis ævi laudatus est, &c. ab iis maxime, qui ipse laudatissimi. Abi igitur, imperitia, aut livor, tu capere, tu carpere non potes immortalẽ hanc cœlestemque naturam. [Insigne hoc summi, accuratissimique critici de poëta nostro judicium atque testimonium; et quod instar multorum sit. Quod ergo ille Velleio suo, quidni et ego illi, Amo, amo te, Lipsi, ob hæc judicicia, &c.]

Id. *ibid.*

Homerus *primus doctrinarum et antiquitatis parens; nec post eum natus, qui germanitùs exprimeret aut referret. Omnium rerum, omnium artium, omnis non prudentiæ solum sed sapientiæ vestigia aut expressa, aut recondita sunt in illo. Et post pauca: Sed diffundor in laudes viri, quem fateor me non æstimare, sed venerari, nec venerari, sed præne dicam, adorare.*

Livius *Hist. l. xxxvii.*

Agrum opulentum, quem vocant Thebes campum, Homeri carmine nobilitatum.

Longinus *περὶ τῶν*

Τὸ Ὅμηρον παρεῖζι μεγαλοφυΐς ἐν τῇ (Ὀδυσσεὺς ἰσθιρίζει κάρη, καὶ ἐπὶ χροὶ βαίνει) τὸ ἐπ' οὐρανὸν ἐπὶ γῆς διάστημα· καὶ τοῦτ' ἂν εἴποι τις οὐ μᾶλλον τῆς ἔρεδος, ἢ Ὅμηρον μέτρον. [Fuit præterea Longinus iste, criticus et rhetor insignis, Homeri studiosissimus: scripsit enim Ἀποκρίματα Ὅμηρικὰ. Εἰ φιλόσοφος Ὅμηρος· Προβλήματα Ὅμηρου, aliaque id genus plura.]

Lucanus *Pharsal. l. ix.*

*Quantum Smyrnæi durabunt vatis honores,
Venturi me, teque legent.*————

Lucianus *Jove Trag.*

Ὅμηρός σοι δοκεῖ ἄριστος ποιητὴς γινώσθαι; καὶ μάλα, &c.

Id. *Ver. Hist. l. ii.*

Ποιητῶν δὲ τῇ μὲν ἀληθείᾳ παρὰ πολὺν ἐκράτει Ὅμηρος.

Id. *Demosth. Encom.*

Οὐδ' Ὅμηρος ἑλλοπὴς ἀρετὴς ἴσταν, ἢ παρὶσώσταν, ἢ σχηματῶν τραχύνητος, ἢ καθαρότητος, ἀλλ' ἴσκι φόντι ὑπάρχων ταῖς δυνάμεισι τὰς ἀρετὰς ἐπιπτελῆσαι.

Lucretius l. iii.

*Addē Heliconiadum comites quorum unus Homerus
Sceptra potitus—*

Et alibi:

—*Semper florentis Homeri.*

Lycurgus Orat. adversus Leocratem.

Βούλομαι δ' ὑμῖν καὶ τὸν Ὅμηρον παρασχίσθαι ἱκανῶν οὕτω γὰρ ἐπίλαβαν
ὑμῶν οἱ πάντες σπουδαῖον εἶναι ποιητὴν, ὥστε νόμον ἴδμεν, καὶ ἑκαστὸν πιστά-
τηρίδα τῶν Παναθηναίων, μόνου τῶν ἄλλων ποιητῶν βεβηρωθῆναι τὰ ἔπη.

Lydiatus Disquis. Physiol. de Orig. Fontium, &c.

*Ethnici Philosophi in unius Homeri poësi omnium artium principia
quærun.*

Macrobius in Somn. Scip. l. ii. c. 10.

Homerus divinarum omnium inventionum fons et origo.

Id. Saturn. l. v. c. 3.

*Tria hæc ex æquo impossibilia judicantur, vel Jovi fulmen, vel Her-
culi clavam, vel versum Homero substrahere.*

Id. ibid. c. 13.

*Non est erubescendum Virgilio, si minorem se Homere vel ipse su-
teatur.*

Id. ibid. c. 16.

*Homerus omnem poësin suam ita sententiis farsit, ut singula ejus
ἀποφθίγματα vicem proverbiorum in omnium ore fungantur. Et post
pauca: Fortunam Homerus nescire maluit, et soli deo, quem μῦθος
vocat, omnia regenda committit, adeo ut hoc vocabulum τῆς in nullâ
parte Homerici voluminis nominetur,*

Magius Hier. Miscellan. l. iii. c. 1.

*Princeps poetarum habitus semper est Homerus. Et iterum: Illud ac-
cidit, quod Homerus pro deo est habitus, cui et templa dicata sunt, &c.*

Majoranus Præfat. in Eustath. Rom. Edit. præfixâ, ad Jul. III. P. M.

*Itaque nemini mirum videri debet, nullum esse magni nominis, vel
Græcum, vel Latinum scriptorem, qui vel maximum philosophum, cla-
rissimum poetam, eloquentiæ parentem, inventionum originem, naturæ
conscium, ingeniorum fontem, vitæ magistrum, διορίστην atque ἡγεμόνα-
τα, et sine exemplo maximum, Homerum esse non prædicavit.*

Majoragius Præfat. in Homeri Iliad.

*Nam et Apollinis oraculum Homeri carminibus sæpè traditum legi-
mus: et philosophorum principes, Plato atque Aristoteles, Homeri testi-*

monio frequentissimè utuntur, et ab Homero, tanquam omnis sapientiae fonte, omnes philosophantium sectae promanarunt. Rhetores Homerum ita suspiciunt, ut cum omnibus eloquentiae partibus exemplum et ortum dedisse fateantur. Grammatici, &c.

Id. *ibid.*

Qui non poetica modò, sed oratoria virtute est eminentissimis; neque ullum exstat opus humanum, quod Homericæ poësi præferendum esse videatur. Et post aliquam multa: Quanta enim temeritatis et impudentiae fuit (Zoilum τὸ Ὀμηρομάστιγα hisce verbis perstringit) eum damnare poetam, quem omnes certatim sapientes summis in caelum laudibus ferunt, quem omnes suspiciunt, admirantur, semper in manibus habendum censent, &c. [Vid. integram illam præfationem τοῖς φιλοπαιείοις lectu dignissimam.]

Manilius Astronom. l. ii.

— Cujus ex ore profusos
Omnis posteritas latices in carmina duxit,
Annemque in tenues ausa est deducere rivos
Unius fœcunda bonis—

Martialis Epigram. l. v. Ep. 10.

Ennius est lectus salvo tibi, Roma, Marone,
Et sua riserunt sæcula Mæonidem.

[Nempe optima quæque ingenia, dum in vivis sunt, præsens ætas aut contemnit, aut fastidit, aut livore prosequitur.

Hi sunt invidiæ nimirum, Regule, mores.
Præferat antiquos semper ut illa novis.

ut ibidem queritur idem vates *Bilbilitanus*. Et Horat. Virtutem incolumem odimus, &c. Et (ni fallor) *Tacitus*, Vetera in laude, præsentia in fastidio sunt.]

Martianus Capell. de Nupt. Philolog. l. i.

Poëtæque præcipuè *Euagrium* [vel potius, emendante Grotio, *Æagrium*, *Orpheum*, sc. *Æagri filium*] *citharistam secuti*, cæcutientisque Mæonii suaviloquam senectutem, &c.

Martinius M. in Lex. Philolog. voce *Homerus*.

Homerus poëta inter Græcos celeberrimus, de cujus patriâ diversæ urbes certant:

Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamis, Chios, Argos, Athenæ.

Max. Tyrius Dissert. xvi.

Ἐγωγε εἰς τὰς Ὀμήρου φωνὰς ἐμπιστῶν ἢ ἔχων παρ' ἑμαντοῦ τὸν ἄνδρα ἱπαινέσαι, ἀλλὰ κἀνταῦθα δῆσσομαι αὐτοῦ ἐκιδούναί μοι τῶν ἐπῶν, ἵνα μὴ διαφθίω τὸν ἱπαινὸν ψιλῇ λόγῳ, ἔξοχα δὲ σε βροτῶν, ὦ Ὀμηρι, ἀνίχμα

ἀπάντων. Ἡ οἱ γὰρ, μῦθ'· ἐδίδαξε Διὸς παῖς, ἣ οἱ γὰρ, Ἀπέλλων. Ibid. aliquantò post: "Ὅμηρος μὲν ἀπακρύσσεται φιλοσοφίας ὁ ἡγμὸν τῷ γένει. Et interjectis nonnullis: Καὶ ἐδὶν μέγας Ὅμηρος ἄλλων, ἐδὶ θυάστῃ ἄπορον, ἐδὶ ἀρχῆς ἱερμῶν· ἀλλὰ πάντα μετὰ θύων ὀνομάτων, καὶ θύων λόγων, καὶ θύας τέχνης.

Melancthon *Serm. de Corrigendis Studiis.*

Homerus *Græcis fons omnium disciplinarum.*

Id. in *Encomio Eloquen.*

Jam quæ scena res humanas veriùs repræsentavit, quàm Homeri carmen? ut fieri nequeat quin obiter et rerum admiratione tangamur, cum dictionem consideramus. Offerunt sese ultrò spectanda morum exempla, &c. Mihi quidem omnium, quæ hominum ingenia peperêre, nullum prudentius Homericò scriptum videtur.

Minos Cl. *Commentar. ad Emblem. Alciat.*

Sic enim Homerus ingeniorum vertex quatuor illa prima cunctis inter se pugnantia, et sese mutuo producentia effinxit, sub nominibus Jovis, Junonis, Neptuni, et Plutonis.

Modius F. *Præfat. in Lect. Novantiquas suas.*

Rectè, ut hæc quoque inter se conjunxisse videatur princeps et deus poetarum, cujus est illud, Ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθός, κρατιερός τ' αἰχμητής.

Moschus *Idyll. 8.*

————— Ὅμηρος
Τῆνο τὸ Καλλιόπας γλυκερὸν τόμα ———

Muretus l. ii. *Orat. 12.*

Nemo unquam repertus est, qui Homerum præcipuum esse inter poëtas negaret.

Musurus M. *Epist. præfixâ Etymolog. Magno.*

Ὅχι' ἤμισα δὲ τῶν πάντων Ὅμηρον, τῷ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ σπέρματα παρὰ σὺν τοῖς ἐπὶ τῇ ἀκροπόλει σοφοῖς.

Natalis Com. *Mythol. l. i.*

In hoc rursus hi poëtae omnes conveniunt, quod omnibus idem scopus et ad unum finem omnem omnium intendunt, ut homines meliores efficiant. Idcirco Homerus ut prudentem atque omnibus virtutibus cumulatum Ulyssem effingens, &c.

Neander M. *Ep. Nuncup. Luther. Catech. Græco-Lat. præfixâ.*

Homerus poetarum rex divinissimus, fons ingeniorum, primusque doctrinarum et antiquitatis omnis parens.

Idem *Ep. Nuncup. Tryphiodoro suo præfixâ.*

Homerus ingenii cœlestis vates. Pictor ipse sapientissimus, admirabilis architectus multisciusque, seu potius cunctarum rerum apprimè peritus—βασιλεὺς ποιητῶν θυότατος, et de cujus amplissimis et splendidissimis cœnis omnes scriptores saturati, suas quisque particulas ad suos quosdam usus inde sibi decerptas domum retulerunt. Et paulò post: Veteres namque reges etiam et principes Homeri scripta omnium fecerunt maximi, ut poemata de virtute ac justitiâ conscripta, quæ ut vitæ ac morum, denique consiliorum, et actionum omnium normam ac regulam, sibi sequenda in omni vitâ existimabant. Ea aded etiam familiariter ipsis nota fuisse, ex Plutarcho, &c. liquet; ut versus Homericos in omni vitâ, in omni sermone, quodcunque etiam dicere vellent, ad quascunque res, casus, et eventus, qui in vitâ evenire solent, paratos ad manus et in numerato semper haberent.

Nonius Marc. in voce *Sifflare.*

Hujus rei auctor est venerabilis Homerus, *Iliad* xiv. 142. ἄλλ' οὐ μὲν ἄς ἀπὸ λείτο, θὺς δὲ ἰ σιφλώσι.

Nicetas Chon. in *Historiâ Gr. Imper.*

[Summus (ut videtur) Homeri admirator et imitator sedulus, ne dicam superstitiosus. Homericas enim tum voces tum phrases passim usurpat (quod mirum) etiam in solutâ oratione. Unde hæc Hieron. Wolphii de eo censura in annotationibus.] Aptior fuisset Choniates scribendo poemati, quàm historiæ, propter Homeri diligentem imitationem.

Nonnus Dionys. l. xiii.

Καὶ Ὅμηρον ἀσσητῆρα καλίσσω,
Εὐκρίτης ὅλον ἔρμον.

Origenes contra Celsum, l. vii.

Ὁ τῶν ποιητῶν ἄριστος Ὅμηρος.

Id. *Philocal.* c. 19.

Ὁ ἐν ποιήσει θαυμαστός Ὅμηρος.

Orosius Hist. l. i.

In quo bello per decem annos cruentissimè gesto, quas naves, quantosque populos idem turbo involverit atque afflixerit, Homerus poeta in primis clarus luculentissimo carmine palam fecit.

Ovidius Amor. l. i. Eleg. 8.

Aspice Mæoniden, à quo, ceu fonte perenni,
Vatum Pieriis ora rigantur aquis.

Palingenius Marcell. Zodiac. Vit. l. i.

Carminibus quamvis possis æquare Maronem,
Mæoniiq; senis divinos reddere cantus.

Panætius apud Ciceronem Tusc. l. i.

Plato à Panætio Homerus philosophorum appellatur, id est (interprete Phil. Pareo, in Lexic. Critic.) princeps et præstantissimus. Ita enim

Pareus Phil. Lexic. Critico :

Homerus pro principe et præstantissimo, sicut et Rossius.

Idem Narr. Hist. de Vitâ et Obit. D. Davidis Parei.

Ut ἀπὸ τῆς παλαιᾶς nomen Pareus denominativè formaverit ὁ Παρεὺς, sicut à vatum maximo Homero καλλιπάρης Ἀθήνῃ nominatur. [Ubi tamen μετριοῦντι ἀμάρτυμα à doctissimo viro admissum. Nec enim hoc epitheton Minervæ unquam tribuit poëta, sed vel Helenæ, vel Briseidi, vel si fortè alii.]

Pareus Dan. Spicileg. in Quintil.

De cujus eloquentissimâ rhetoris patriâ non secus inter scriptores disceptatur, atque olim de maximo illo vatum Homero contendebant septem illæ famigeratissimæ urbes, Smyrna, Rhodos, Colophon, &c.

Paschalius C. in Legato, c. 8.

Antiquissimus ille antistes sapientiæ (Homerus sc.) describens Thersitem, &c.

Patricius F. Epist. ad Senat. Senens. præfixâ Lib. de Repub.

Homerum imprimis, qui poëtarum parens fuit, et omnium disciplinarum dux.

Id. Ejusdem Operis, l. ii. tit. 6.

Homerus namque et Virgilius tantam sibi laudem vendicarunt, ut ne spem quidem posteris reliquerint, non modò ad parem laudem adæquandam, verùm ad imitationem, ac similitudinem obtinendam.

Paterculus Hist. l. i.

Clarissimum deinde Homeri illuxit ingenium, sine exemplo maximum, qui magnitudine operum et fulgore carminum solus appellari poëta meruit ; in quo hoc maximum est, quòd neque ante illum, quem ille imitaretur, neque post illum, qui eum imitari possit, inventus est. [Insigne elogium, de quo vid. Lipsium ad locum.]

Paulus Silent. Antholog. Gr. Epigram. l. iii.

—— Πιεῖδαν τὸ σοφὸν στόμα, θύει Ὅμηρον.

Pausanias Messen.

Τὰ Ὁμήρου μὲν οὖν ἀφίλιμα ἔγιντο ἐν ἅπαντα ἀνθρώποις.

Petrarcha Famil. Epist. l. ix. 2.

Quid enim vir ingeniosissimus atque eloquentissimus nisi ipsum ingenii, et eloquentiæ fontem et originem (Homerum sc.) vocat Ambrosius, Macrobius, et si omnes tacerent, res ipsa testatur; sed fatentur omnes.

Petronius Arb. Satyric.

— *Det primos versibus annos,
Mæoniumque bibat felici pectore fontem.*

Philemon apud Stobæum in Eclog.

Τὸν δ' ὅν λίσσονται μὴ τίμιζ' εἶπαι μακρόν,
Μήδ' ὅν σφίδε' εἶπῃ πολλά, καὶ πολὺν χρόνον.
Τικμήριοι δὲ τῷδ' τὸν Ὅμηρον λάβει.
Οὗτος γὰρ ἡμῖν μυριάδας ἑπὶ γράφει,
Ἄλλ' ἐδ' εἰς Ὅμηρον εἴρηκεν μακρόν.

[Hinc testimonium suum de Homero, jam suprà laudatum, sumpsisse videtur Nazianzenus.]

Philippus Antholog. Gr. Epigr. lib. i. sub personâ Apollinis.

Ἡμεῖς μὲν ἰγὼν, ἱχθέουσι δὲ θῦας Ὅμηρος.

Philo Jud. de Confus. Linguarum.

Ὁ μέγιστος καὶ δοκιμώτατος τῶν ποιητῶν Ὅμηρος.

Id. l. de Abrahamo.

Καθάπερ γὰρ ὁ ποιητὴς Ὅμηρος, μυρίων ὄντων ποιητῶν, κατ' ἐξοχὴν λέγεται.

Philostratus in Heroïcis.

Τὸν Ὅμηρον φησι, εἶναι, καθάπερ ἐν ἀρμονίᾳ μουσικῇ πάντας ψῆλαι τὰς ποιητικούς τῶν τρέπων, καὶ τοὺς ποιητὰς ἐφ' οἷς ἰγύνετο, ὑπερβῶλῃσθαι πάντας, ἐν ὅτῳ ἕκαστος ἦν αὐτῶν κράτιστος· μεγαλορρημοσύνην τι γὰρ ὑπὲρ τὸν Ὀρφίαν ἀσπίσαι, ἡδοῇ τι ὑπερβαλίσθαι τὸν Ἡσίοδον, καὶ ἄλλῃ ἄλλοις. Et paulò pòst: Ταῦτα πάντα τὸν Ὅμηρον, δαιμονίως ἐξεργάσθαι φησί, καὶ τοὺς μὴ ἱεῶνας αὐτῷ μαίνεσθαι.

Picus Mirand. J. de Ominis Dignitate.

Homerus — *Qui ut omnes alias sapientias, ita hanc quoque (sc. Magicam) sub sui Ulyssis erroribus dissimulavit.*

Pierius Hieroglyph. l. xxiv. c. 5.

Ad elaboratarum autem divitiarum similitudine factum crediderim, ut Homerum Platonici dixerint in pavonem abiisse, qui tantam rerum varietatem poëticiis coloribus ornatam explicuerit.

Id. l. xxxiv. c. 5.

Hæc melius ex Homero declarabantur: Ait is, nullius disciplinæ quantumlibet remotæ nescius, Jovem cum reliquis Dîs, &c.

Pindarus *Nem. Od. vii.*

Ἐγὼ δὲ πλείον ἱλπομαι.
Λόγον Ὀδυσσεὺς ἢ πάθη
Διὰ τὸν ἀδυσπῆ γαστῆρ' Ὀμηρον.
Ἐπὶ ψυδισσίν οἱ περὶ γὰρ μάχαν;
Σμῆν' ἔπιστ' τι σοφία δὲ
Κλίπτει παράγοισα μύθοις.

Plato *Ion.*

Ὁμηρος ἄριστος καὶ δυνάτατος τῶν ποιητῶν.

Id. *de Republ. l. x.*

Ὁμηρος πρῶτος διδάσκαλος καὶ ἡγμὼν ἀπάντων τῶν καλῶν τῶν τραγικῶν.

Plinius Sen. *Histor. Nat. l. 2. c. 6.*

Ut principi literarum Homero placuisse video.

Id. l. xv. c. 2.

Homerus primus doctrinarum et antiquitatis parens. Et l. xvii. c. 5. Fons ingeniorum.

Id. l. vii. c. 29.

Ingeniorum gloriæ quis posset agere delectum per tot disciplinarum genera, et tantam rerum operumque varietatem? nisi fortè Homero, vate Græco, nullum felicius extitisse convenit, sive operis fortunâ, sive materiâ æstimetur. Itaque Alexander Magnus inter spolia Darii Persarum regis unguentorum scrinio capto, quod erat auro, gemmisque ac margaritis pretiosum, varios ejus usus amicis demonstrantibus — imò Hercule, inquit, librorum Homeri custodiæ detur, ut pretiosissimum humani animi opus quàm maximè diviti operi servaretur.

Plinius Jun. *Epist. l. v. Ep. 6.*

Vides quot versibus Homerus, quot Virgilius arma, hîc Æneæ, illæ Achillis describat: brevis tamen uterque est, qui facit quod instituit.

Plutarchus *περὶ Ἀδολισχίας.*

Μόνος Ὁμηρος τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀψυκορίας περιγίγνεται, αὐτὸ καὶνὸς ὄν, καὶ περὶ χάριν ἀκμάζων.

Id. *Lib. de Vitâ Homeri.*

Ἐῖ τις μὴ παρέργως, ἀλλ' ἀκριβοῶς ἕκαστα τῶν ἐκτετακένων ἐπιλέγοιτο, φανήσεται (Ὁμηρος sc.) πάσης λογικῆς ἐπιστήμης καὶ τέχνης ἑνὸς γινώσκοντος, καὶ πολλὰς ἀφορμὰς καὶ οἰοτὶ σπέρματα καὶ λόγων καὶ πράξεων παντοδαπῶν τοῖς μετ' αὐτὸν

παραχόμενος, καὶ ἔν τοις ποιηταῖς μέντοι, ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν περὶ λόγων συνθήταις, ιστορικῶν τε καὶ θεωρηματικῶν.

Id. postremis ferè verbis ejusdem libri :

Πῶς δὲ ἐκ αὐτῶν ἀρετὴν ἀναθίσκειν Ὀμήρου, ἔπειτα καὶ ὅσα αὐτὸς μὴ ἐπιτήδυνος, ταῦτα οἱ ἐπιγιγνώσκοντες ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ κατηύησαν καὶ χρῶνται μὲν τινες πρὸς μαντείαν τοῖς ἔπαισι αὐτοῦ, καθάπερ τοῖς χρησμοῖς τοῦ Θωῶ. [Vide quæ ex Plutareho excerpimus in Append. de Figuris.]

Politianus Præfat. in Hom.

Dicturus de Homero vate, doctrinarum omnium atque ingeniorum auctore et principe, &c. Et post pauca: Adeò nimirum sese supra hominum conditionem vates hic eminentissimus atque incomparabilis attollit, adeoque nihil mortale sonat, ut meritiò illi et patria cælum, et mater esse Calliope videri possit. Et aliquantò post: Quid dicam de philosophiâ, in quâ nulla est ferme nobilior posterorum scientia, nec opinio celebrata, cujus non in poetâ Homero originem agnoscamus. [Sed et perlegenda integra illa politissimi scriptoris præfatio, quæ inter ejus opera habetur.]

Polyænus Procem. ad Stratagem.

Δοκεῖ δὲ μοι γὰρ ταῦτα συμβαλεῖναι Ὀμήρου· ὅταν γὰρ πολλάκις εἴδῃ, ἢ δόλῃ, ἢ βίῃφι, ἄλλως οὐ παραγγίλλει ἢ τέχναις καὶ στρατηγήμασι χρῆσασθαι κατὰ τῶν πολέμων, &c.

·Polybius Hist. l. vi.

Ἡ καὶ τὸν ποιητὴν αἰ τις ἐπαινέσκει, διότι παρεστῶκε τὸν Ὀδυσσεῖα τὸν ἡγεμονικώτατον ἀνδρῶν, &c.

Pontanus Ja. Attic. Bellar. Synt. part. 2.

Ubi (post aliquot de Homero elogia) *Hæc, inquit, perpauca de innumeris, quæ de hoc poetarum deo à poetis, oratoribus, historicis, philologis, regibus, imperatoribus præclarissimè dicta, scripta fuerunt.*

Porphyrus de Antro Nymph.

Λογίζμενοι — καὶ τὴν Ὀμήρου ὅση τις φρονήσει γίγνοιτο, καὶ πάσης ἀρετῆς ἀκρεβεία.

Portus Fr. Præfat. in suum Homerum.

Tanta est poetæ hujus excellentia, tam multæ variæque virtutes, ut altero sit opus Homero ad eas non ornandas vel augendas, sed recensendas et enumerandas. Nemo dubitat hunc vatem omnium præclarissimarum rerum dedisse semina, unde postea tot artes, tot liberales disciplinæ natæ, auctæ, ac confirmatæ sunt. Ex hoc uno fonte varia genera philosophorum, quasi ex immenso mari oceano flumina, &c. Et post aliquantamulta: Tantùm dicam, poetam hunc de genere hu-

mano, ac de iis qui artibus dant operam ita esse meritum, ut si omnis ætas publico præconio ejus prædicet laudes, nesciam an satis tanto poetæ sit factura.

Portus Æm. *Præfat. ad Lexic. suum Ionicum.*

Homerus omnes dialectos per suum poëma dispersas, mixtumque dicendi genus habet; quod carmen ejus reddit magnificentius, et admirabilius, et insignem poetæ doctrinam et poëticæ venæ felicitatem commendat.

Priscianus *Epist. præfixâ Lib. Gramm.*

Cujus mentem tam Homeri credo quàm Virgilii animâ constare. Quorum uterque arcem possedit musicæ, &c.

Proclus *Chrestomath. apud Photium.*

Τὸ κοινὸν ἵσχυμα πάντες τοῦ λόγου τὸ ἐξάρητον ἰδίασατο, καὶ ἐκλήθη, ἕως καὶ ὁ Ὅμηρος ποιητὴν, καὶ ὁ Δημοσθένης τὸν ῥήτορα ἀκμώσατο—Γενόμενοι δὲ τὸς ἴσους ποιηταί, κράτιστος μὲν Ὅμηρος, &c.

Propertius *l. ii. Eleg. ult.*

*Cedite, Romani scriptores, cedite, Graji:
Nescio quid majus nascitur Iliade.*

Et alibi:

*Nec non ille tui casus memorator Homerus
Posteritate suum crescere sensit opus.*

Pyrrho *apud Diogen. Laërt. l. ix.*

Ἐμμένητο μέλιστα μὲν Δημοκρίτῳ, εἴτα δὲ καὶ Ὁμήρῳ, θανατοῦν αὐτὸν, καὶ συνεχὲς λέγων, Οἷον περ φύλλων ταυῶν καὶ ἀνδρῶν.

Pythagoras *apud Jamblich. de Vit. Pythag. c. 25.*

Χρῆσθαι δὲ (solebat sc. Pythagoras) καὶ Ὁμήρῳ καὶ Ἡσιόδῳ λέγειν ἐκυλισμῶνας πρὸς ἐπαυρόμενον ψυχῆς.

Quintilianus *l. x. c. 1.*

Igitur ut Aratus ab Jove incipiendum putat, ita nos rursū cœpturi ab Homero videmur. Hic enim (quemadmodum ex oceano dicit ipse amnium vim fontiumque cursus initium capere) omnibus eloquentiæ partibus exemplum et ortum dedit. Hunc nemo in magnis sublimitate, in parvis proprietate superaverit. Idem lætus ac pressus, jucundus et gravis, tum copiâ, tum brevitate mirabilis, nec poëtica modo sed oratoria virtute eminentissimus. Et post nonnulla: Quid? in verbis, sententiis, figuris, dispositione totius operis, nonne humani ingenii modum excedit? Ut magni sit viri virtutes ejus non æmulatione (quod fieri non potest) sed intellectu sequi; verum hic omnes sine dubio, et in omni genere eloquentiæ procul à se reliquit.

Ramus *Dialect. Præfat.*

Quinetiam cum Aristoteles ad perspicuè docendum exemplis uti jubet, εἰς Ὅμηρον, μὴ εἰς Χαιρέλῃος, qualia Homerus, non qualia Chœrilus

habeat, nullum ferè præceptum sine popularibus et electis, id est, Homericis, non Chærilæis, poetarum, oratorum, philosophorum exemplis institui.

Rhodiginus *Lect. Antiq. l. xvi. c. 15.*

Literarum parens Homerus.

Rittershusius *Notis in Isid. Pelus. Epist. l. iv. Ep. 30.*

Apud Homerum Odys. χ. v. 348. est ἱερωτά. Etsi autem hic fons ingeniorum et parens eruditionis istud elogium pronunciat sub personâ Phemii musici, &c.

Sabellicus *Ennead. 1. l. 8.*

Sed quocunque fuit loco natus (Homerus sc.) quâcunque ætate, omnium (quod satis convenit) poetarum fuit eminentissimus, cunctarumque eloquentiæ partium origo.

Salmasius *Plin. Exercit. p. 855.*

His opponit (Horatius sc.) tanquam virtutis poëticæ perfectissimam ideam unicum Homerum.

Salmuthus *Comment. in Panciroll. Nov. Repert. l. ii. tit. 10.*

Cujus (Homeri sc.) laudes singulas si deprædicare velim, verear ne laborem suscepturus sim inanem, ac prorsus inutilem; cum nihil hoc aliud videri possit, quàm eum laudare, quem nemo vituperat, sed omnes venerantur et suspiciunt. — Eo quippe provectus est auctoritatis, ut non tantùm priscæ poëticæ divinus auctor apud Græcos ab Apuleio l. ix. sed et contentione summâ literarum parens et doctrinarum fons celeberrimis pronuntietur auctoribus.

Scaliger *Ju. Poët. l. v. c. 2.*

Homeri ingenium maximum; ars ejusmodi, ut eam potiùs invenisse quam excoluisse videatur.

Id. de Causis L. L. lib. v.

Id expressit divinitus aliquando summus poëta, Τὸ δὲ τοι τελεσιμένον ἔσται.

Id. in Poëm.

Non homines, non me Musæ peperêre, sed à me Principium Musæ patre tulere suum.

Id. Comment. in lib. Hippoc. de Insomniis.

Vel vide Homerum, vel Herodoti memineris; sed quales viros? profectò facilè principes utriusque orationis; utrumque verò etiam sapientem: Nam et Homerum nunquam putâssem summum, et physicum, et, ut tum esse poterat, theologum, nisi tam stultè de diis locutus esset: neque enim tam vecora, tamque futilis esse potuit, ut ea sic intelligeret; sed ad siderum potestates, atque officia genitorum omnia voluit referri. [Hæc

Scaliger, qui tamen alibi in *Homerum* iniquior, ut propter ea non immerito vapulet à *Leone Allatio*, De Patriâ *Homeri*, c. 4.]

Scaliger Jo. Epist. l. i. Ep. 1.

Vix delibatis conjugationibus Græcis, Homerum cum interpretatione arreptum 21 diebus totum didici: poetica verò dialecti vestigiis insistens grammaticam mihi ipse formavi, neque ullam aliam didici quàm quæ mihi analogiâ verborum Homericorum observata fuit.

Id. Epist. l. iii. Ep. 247.

Ut anni, sic pœseos Græcæ quatuor tempestivitates fuisse animadverti. Prima fuerit illa, in quâ principes Homerus et Hesiodus, &c.

Schottus A. Præfat. in Phot. Biblioth. de Eust.

Cujus et in Homerum poetarum prope deum explicationes, &c.

Id. Nod. Ciceron. l. iii.

Pœtarum omnium justa ac philosophorum prope deum Homerum, &c.

Schrevelius Epist. Dedic. Homero suo præfixâ.

Pœtas inter Homerus sine omni controversiâ palmam obtinet; utpote qui animos hominum à vitiis avocat, ad virtutem et honestatem excitat, atque acuit; mores corruptos emendat, &c.

Id. Præfat. ad Lectorem.

Post mortem nominis immortalitatem assecutus est; et communis opinio percubuit eum non ex mortali semine, sed ex deo natum; arbitrati ingenii sagacitatem omni humanâ industriâ majorem—Quanti Homerum fecerint populi et reges, qui sapientiâ cæteris antestarent, testantur omnium seculorum historiæ.—Vale—et Homerum tibi diligenti lectione familiarem facito, ut in quo nullius non artis aut perfectæ aut certè non dubia vestigia reperiuntur; et, ut quidam scitè illum vocat, Πηγήν τινα τῆς διαλέκτου, τοῦ τε ἀνθρώπου βίου παράδειγμα, καὶ οἷδι φαστῆρα τῶν ἄλλων ποιητῶν, Ἑλλήνων τε καὶ τῆς τε ἄλλης περὶ λόγους παιδείας ἡγεμόνα.

Seberus Epist. Ded. Indici suo Homero præfixâ.

Tanta fuit omnibus seculis Homeri judicata dignitas, ut cum multi laudes ejus celebrare ausi fuerint, plerique tamen plenè illas se assecutos negare haud erubuerint. Ac sanè quis putet satis dignis affici posse laudibus eum, quem universus pænè literatorum chorus non tantum cum Platone poetarum optimum ac divinissimum, vel cum jurisconsulto præcipuum ac summum omnisque virtutis patrem, sed cum Dionysio etiam, &c.

Seinius P. l. de Nepenthe Hom. seu de Abolendo Luctu.

Magnum profecto, et Homero, h. e. omnium poetarum philosophorumque principe dignum.

Seneca *Epist.* 58.

Poëta—jam apud Græcos in unius notam cessit, Homerum intelligas, cūm audieris poëtam.

Id. Epist. 18.

Illa discamus, quæ Homerum fecēre sapientem.

Sextus Emp. *advers. Mathemat.* c. 8.

Ἐπὶ μὲν οὖν ποιητικῇ ἔγωγ' Ὀμηρον τιθαύμαζα.

Id. c. 10.

Πιστὸν ἔστι γεγονέναι μὲν τινὰς πρὸ αὐτοῦ (Ὀμ. 3C.) καὶ κατ' αὐτὸν ποιη-
τάς· τούτους δὲ ὑπὸ τῆς περὶ αὐτὸν λαμπρότητος ἐπισκοπῆσθαι.

Sibylla (aut Sibyllin. saltem Carminum Auctor) *Orac.* l. iii.

Καὶ τίς ψευδογράφος, κρίσους βροτῶς ἴσται αὐδὲ

Ψυδόπατρις—

Νοῦν δὲ πολὺν, καὶ ἔπος διανοίας ἡμμετρον ἔξει,
Οὐνόμασιν δυοὶ μισγόμενον. Χῖον δὲ καλίσσιν
Αὐτὸν, καὶ γράψιν τὰ κατ' Ἴλιον, οὐ μὲν ἀληθῆς,
Ἀλλὰ σοφῆς, ἵππων γὰρ ἡμῶς, μέτρων τι κρατήσιν.

Sidonius Apoll. *Carmine* 23.

Torrens Herodotus, Tonans Homerus.

Silius Ital. *lib.* xiv.

— Meruit deus esse videri,

Et fuit in tanto non parvum pectore numen.

Carmine complexus terram, mare, sidera, manes,

Et cantu Musas, et Phœbum æquavit honore.

Simonides *Carmine Elegiaco de Brevit. Vitæ.*

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μῖνον χρεῖμ' ἡμιπιδον αἰεῖ·

Ἐν δὲ τὸ κάλλιστον Χῖος ἑῶπιν ἀνὴρ,

Οἷη περ φύλλων γυνὴ, τοιῆδε καὶ ἀνδρῶν.

Socrates *Epist. ad Xenophont.*

Τὸ μὲν γίνεσθαι πατέρων αἰσχυρίμην, ἐν τῷ ἄριστῳ τῷ ποιητῇ ἐξῆσθαι τιθίνας.

Solinus *Polyhist.* c. 3.

Smyrna, unde præcipue nitet, Homero vati patria existit.

Solon *apud Diog. Laërt.* l. i. in Solone.

Τὰ τε Ὀμήρου ἐξ ὑποβολῆς γέγραφε βαψιδεύσθαι, οἷον ὅπου ὁ πρῶτος
ἔλεξεν, ἵναδὲ ἄριστος τὸν ἰχόμενον μάλλον οὐ Σόλων Ὀμηρον ἰφώτισιν, ἢ
Πυρίστρατος. [Quaquam non verbale, sed reale hoc testimonium
Solonis sit, hinc tamen liquidò et apertè constat, quanti *Homerum* fe-
cerit celeberrimus hic sapientissimusque *Atheniensium* legislator; quare
nullo modo omittendum duxi hoc ipsius decretum, quo viz. cautum
est, ut rhapsodi in *Panathenæis* *Homeri* carmina recitarent (licet hoc

institutum *Hipparcho Pisistratidis* filio tribuant alii, ut *Plato* in *Hipparcho*, et ex eo *Ælianus* Var. *Histor.* l. viii. c. 2.) præsertim cùm et inter Auctores nomen et locum meruerit hic *sophus*, utpote cujus *Elegi et Epistolæ* etiamnum hodie extant, et doctorum manibus teruntur.]

Sophocles.

Græcorum tragicorum princeps, Μέλιντα Ἀττικῇ, Ἄνθος αὐδῶν, etsi nusquam fortè nominatim *Homeri* in tragædiis meminit (nec enim huic rei locus aut occasio erat in tali argumento) quàm religiosus tamen illius cultor ac ζῆλος fuerit, jam olim observârunt critici; quæ et propterea φιλέμερον eum vocârunt. Et certè ubique hic tragicus sedulum se et studiosum *Homeri* imitatore ostendit tam in verbis, quàm in sentienciis; passim aded Ὀμηρικὴν ἐμμετρίαν χάριν, ut μένος Ὀμήρου μαθητὴς à quodam è veteribus dici meruit; referente *Triclinio*: si modò is auctor sit vitæ *Sophoclis*, tragædiis ejus præfixæ. Hinc et *Polemon* (teste *Suidâ*) appellare solitus est Ὀμηρον μὲν Σοφοκλῆς ἑπικλῶν, Σοφοκλῆς δὲ Ὀμηρον τραγικόν. Postremò, etiam de *Sophocleâ Homeri* imitatione dissertationem edidit vir doctissimus diligentissimusque, et de Græcâ linguâ optimè meritus, *Henr. Stephanus*. *Corthurnus* itaque *Sophocleus Homericæ* grandiloquentiæ viva quædam effigies et imago est, eique satis amplum testimonium præbet.

Spondanus Proleg. in *Homerum* suum.

Sanè id summæ laudi divino vati (*Homero*) tribui oportet, qui licet rei familiaris angustiis oppressus, tamen in tantas ingenii divitias emergerit, ut neque pristina, neque hodierna secula parem ullum ei protulerint—Hinc Poëtæ, hinc oratores,—&c.

Stattius Papius. Sylvarum l. v. *Epiced. in Patrem.*

Fons et magniloquo non posthabuisset *Homero*.

Id. *ibid.*

Quantus equos pugnæque virum decurrere versu
Mæonides—

Stephanus H. Dissertat. præfixâ Editioni suæ Græc. Poët.

Homerum ita laudare ut poteram nolebam, non poteram autem ut volebam.

Id. *Schediasm.* l. ii.

Homerus ita erat ab omnibus πεκατημένος, veterum scriptorum ætate, ut nullum ex ullo ejus loco vocabulum peti possit, nec ad quicquam, quod ille dixisset, respici sive alludi, quin lectores statim id animadvertent.

Strabo Geograph. l. xi.

Ὁμηρος οὐ μόνον ἐν τῇ κατὰ τὴν πόλιν ἀρετῇ πάντος ὑπερέβηται τοὺς πάλαι καὶ τοὺς ὕστεροι, ἀλλὰ σχαδίοι τε καὶ τῇ κατὰ τὴν βίαν ἡμετέραν τὴν πολιτικόν. [Vid. plura *ibid.* ubi et *Homerum* geographiæ principem esse fusè demonstrat.]

Id. l. viii.

Πιστεύοντα δ' ὡς ἐπὶ τὸ πάλυ οἱ ἰδοξέονται καὶ προσέονται καὶ κατ' ἑμπειρίαν
πρῶτοι. Ὅμηρος δ' εἰς ταῦτα ὑπερβολημένως πάντας, ἀνάγκη συνεπισκοπεῖν καὶ
τὰ ὑπ' αὐτοῦ ληχθέντα.

Strada *Prolus. Acad. l. i. Prolus. 3.*

Cum lego poësin Homeri, video sapientissimum vatem, &c. et ali-
quantò post de eodem: Poëta ingeniosissimus, qui probè nōsset unus,
quid esset non ineptire.

Stuckius *Antiq. Convivial. l. i. c. 27.*

Præ cæteris quidem scriptoribus omnibus Homerus omnia justa li-
gitimaque hospitalitatis officia egregiè sanè mihi expressisse, ac suis
quasi coloribus depinxisse videtur in præclaris illis suis literarum mo-
numentis, quæ quidem aliorum quoque officiorum vitæ humanæ præ-
clara documenta, atque præcepta continent.

Sturmius *Epist. ad Theoph. Galium.*

Credo ego omnium oratorum ornamenta et instituta in Homeri de-
monstrari posse, ita ut si ars dicendi nulla extaret, ex hōc tamen fonte
derivari et constitui posset.

Suetonius in *et de Caligulâ, c. 34.*

Cogitavit etiam de Homeri carminibus abolendis. [Præclarum verò
facinus, et tali imperatore dignum, viz. monstro hominis.]

Suidas in voce Ὅμηρος.

Ὅμοιος δὲ καὶ τὴν πατρίδα ἀμφίβολος (erat Homerus sc.) διὰ τὸ ἀπισ-
τεῖσθαι ὅλως εἶναι θῆτιν τῇ μεγέθει τῆς φύσεως.

Symmachus *Epist. l. viii. Ep. 22.*

Et Homerum novimus à dissimilibus prædicari: careret quippe fa-
ma magnorum virorum celebritate, si etiam minoribus testibus contenta
non esset.

Synesius *lib. de Insomn.*

Ὅμηρος καὶ Σπητίχορος τὸ μὲν ἡρωικὸν φύλον διὰ τὰς ποιήσεις αὐτῶν ἐπικυ-
δίστιον ἴσταν καὶ ἡμῖς ἀνάμνησιν τοῦ ζήλου τῆς ἀρετῆς.

Tatianus *Orat. adv. Græc.*

Ὅροι δὲ ἡμῖν κείσονται Μωσῆς καὶ Ὅμηρος, τῷ ἑκάτερον αὐτῶν εἶναι παλαι-
ότερον, καὶ τὸν μὲν ποιητῶν καὶ ἱστορικῶν εἶναι προσέτιον, τὸν δὲ πάσης βαρβαροῦ
σοφίας ἀρχηγόν.

Tertullianus *lib. de Animâ.*Homerus *pater liberalium disciplinarum.*Id. *ibid. c. 56.*

Novimus autem præter poetica jura, pietatis quoque Homericæ in-
dustriam, &c.

Textor. *Theatr. Hist. et Poët. l. ii. c. 98.*

Homerum poetarum omnium facile principem ferant, cum jam senio confectus, &c.

Themistius *Oratione xvi.*

Οὐκ ἄρα μάτην ὁ σφάττος Ὅμηρος ἀπιοχιδιάζειν ἐν ταῖς ἔπαισι, συνηῶς ἀνυμῶν τὰ αὐτὸν καὶ ἵνα πατέρα ἀνδρῶν τι θῶν τι.

Id. *alibi :*

Ὅμηρος προπάτωρ καὶ ἀρχηγός τῶν Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους λόγων.

Theocritus *Idyll. xvi.*

——— Ἄλλος πάντισσιν Ὅμηρος,
Οὗτος αἰδὼν λῆστος ———

Id. *Idyll. vii.*

Καὶ μοῖσαν ἔρηχε, ὅσοι ποτὶ Χῖον αἰδῶν
Ἄρτια καυκίζοντες ἐτώσια μαχθίζοντε.

Theodoretus *de Curand. Græc. Affect. l. ii.*

Τί γὰρ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως ἥδιον ; τί δὲ τῆς εὐπείας ἐκείνης γλυκύντερον ;

Theon. *Progymnasm.*

Πρῶτον μὲν Ὅμηρον ἐπαυνοῦμεν, ὅτι εἰκόλους λόγους περιτίθειαι ἐκάστη τῶν εἰσαγομένων προσάπων.

Thucydides *l. ii. in Periclis Oratione Funebri.*

Οὐδὲν προσδιδέμενοι, οὔτε Ὀμήρου ἐπαινέτω, οὔτε ὅστις ἔπαισι μὲν ταυάντια τίγλην, &c. Ubi Schol. Οὔτε Ὀμήρου, ἀπὸ μίγους τῶν πάντων ποιητῶν.

Thysius Ant. *de Rep. Athen. p. 267.*

In Panathenæis majoribus rhapsodi Homeri principis poetarum carmina, &c.

Tibullus *lib. iv. Carm. ad Messalam.*

——— *Æterno propior non alter Homero.*

Tiraquellus *de Jure Primigen. qu. 17.*

Sed et ex Homero quoque, illo virtutum omnium parente Justiniano appellato, sortes rerum futurarum præsentia deprompta esse, testimonio est Socrates ille hominum sapientissimus, &c. nec tamen istis sortibus fidem esse adhibendam putârim.

Id. in *Leg. Connubial. leg. 1. gloss. 1. part. 1.*

Paris apud Homerum illum omnium disciplinarum tanquam oceanum quandam, &c.

Tzetzes Jo. *Chiliad. Carmine de Educat. Filiorum.*

Ὅμηρος αὐτὸς ἡ θάλασσα τῶν λόγων,
Πλὴν γάμου τῷ νικταρὸς οὐχ ἄλμυρῶν ὑδάτων.

Valerius Max. *lib. viii. c. 8.*

Homerus ingenii celestis vates.

Varro *lib. de Imaginibus apud Agell. lib. iii. c. 11. Homeri imagini hoc Epigramma apposuit, partim sc. Lat. partim Græc.*

*Capella Homeri candida hæc tumulum indicat,
Quod ariete (vel, ut quidam legunt, aræ Ietæ, vel, ut alii, capræ Ietæ) mortuo faciunt sacra.*

*Ἐπὶ πόλιν διερχομένη περὶ βίβαν Ὀμήρου,
Σμύρναν, Πίδαο, Κολοφῶν, Σαλαμίν, Ἴος (alii Χίος) Ἄργος, Ἀθήνας.*

Vid. Hieron. Magium Miscellan. l. iii. c. 1. et Leon. Allat. De Patriâ Homeri, c. 11. quorum uterque Varronianum hoc in Homerum Epigramma Latino-Græcum fusè et eruditè explicat.

Victorius P. Var. Lection. l. xxviii. c. 18.

*Omnis elegantiae, omnisque in dicendo virtutis dux auctorque fuisse
Homerus non sine causâ existimatur, quas inde postea studiosè acceperunt non poetæ tantùm Græci ac Latini, verùm etiam oratores.*

Id. eod. l. c. 3,

Hujus consilii exemplum est apud Homerum : vidit enim ille quoque, qui omnia divinitate ingenii sui perspexit, &c.

Id. l. xxxv. c. 2.

Hæc elegans concinnaque sententia fluxit è fonte omnis suavitatis et eruditionis Homero. Et alibi sæpe in eandem mentem.

Vida Hier. Poët. lib. i,

*Haud multos labor auctores tibi prodere Graios,
Quos inter potitur sceptris insignis Homerus.
Hunc omnes alii observant ; hinc pectore numen
Concipiunt vates, blandumque Heliconis amorem.
Felices, quos illa ætas, quos protulit illi
Proxima : divino quantò quisque ortus Homero
Vicinus magis, est tantò præstantior omnis.*

Vitruvius Præfat. l. vii. (loquens de Zoïlo Homeromastige.)

Ptolemæus cùm animadvertisset poetarum parentem philologiæque ducem absentem vexari, et cujus ab cunctis gentibus scripta suspicerentur, ab eo vituperari, indignatus nullum ei dedit responsum, &c.

Vives de Trad. Discipl. l. iii,

(Homerus) quæ scripsit, non dicere videtur, sed ante oculos sistere : Ea est quasi depingendi vis et efficacia ; quâ virtute posteros omnes sine controversiâ superat, &c.

Vossius Ger. Ep. Ded. præfixâ Institut. Poët.

*De Homero sic statuimus, nomen ejus non magis poetæ esse quàm philosophi.—Ex quo Platonis (Homeri dubito, an Socratis similiores) tum verba fluunt omnia, dictioque tota, propè adeò recedens à carmine, tum quoque omnigena illa rerum doctrina. Nec sanè Alexandro tam sublimis spei adolescentulo, alium æquè ac Homerum proposuit Aris-
toteles.*

Textor. *Theatr. Hist. et Poët. l. ii. c. 98.*

Homerum poetarum omnium facile principem ferunt, cum jam senio confectus, &c.

Themistius *Oratione xvi.*

Οὐκ ἄρα μάτην ὁ σοφώτατος Ὅμηρος ἀποσχιδιάζειν ἐν ταῖς ἔπεισι, συνηγῶς ἀνυμνῶν τὸν αὐτὸν καὶ ἕνα πατέρα ἀνδρῶν τι θῶν τι.

Id. *alibi :*

Ὅμηρος προπάτωρ καὶ ἀρχηγὸς τῶν Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους λόγων.

Theocritus *Idyll. xvi.*

——— Ἄλῃς πάνταςσι Ὅμηρος,
Οὗτος αἰοδῶν λῆστος ———

Id. *Idyll. vii.*

Καὶ μοῖσαι ἔρηγες, ὅσαι ποτὶ Χίον αἰοδῶν
Ἄρτια κοκκίζοντες ἐτάσια μοχθίζοντι.

Theodoretus *de Curand. Græc. Affect. l. ii.*

Τί γὰρ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως ἥδιον ; τί δὲ τῆς ἐκείνης ἐκείνης γλυκύντερον ;

Theon. *Progymnasm.*

Πρῶτον μὲν Ὅμηρον ἱκανοῦμεν, ὅτι οἰκίους λόγους περιτίθεικεν ἐκάστῳ τῶν εἰσαγομένων προσώπων.

Thucydides *l. ii. in Periclis Oratione Funebri.*

Οὐδὲν προσδιδουσι, οὔτε Ὁμήρου ἱκανίτη, οὔτε ὅστις ἔπει μὲν ταιάντικα τέλει, &c. Ubi Schol. Οὔτε Ὁμήρου, ἀπὸ μίγους τῶν πάντων ποιητῶν.

Thysius Ant. *de Rep. Athen. p. 267.*

In Panathenæis majoribus rhapsodi Homeri principis poetarum carmina, &c.

Tibullus *lib. iv. Carm. ad Messalam.*

——— Æterno propior non alter Homero.

Tiraquellus *de Jure Primigen. qu. 17.*

Sed et ex Homero quoque, illo virtutum omnium parente Justiniano appellato, sortes rerum futurarum præsentia deprompta esse, testimonio est Socrates ille hominum sapientissimus, &c. nec tamen istis sortibus fidem esse adhibendam putârim.

Id. in *Leg. Connubial. leg. 1. gloss. 1. part. 1.*

Paris apud Homerum illum omnium disciplinarum tanquam oceanum quendam, &c.

Tzetzes Jo. *Chiliad. Carmine de Educat. Filiorum.*

Ὅμηρος αὐτὸς ἡ θάλασσα τῶν λόγων,
Πλὴν γάμου τῷ νύκτατος οὐχ ἀλμυρῶν ὑδάτων.

Valerius Max. *lib. viii. c. 8.*

Homerus ingenii cœlestis vates.

Varro *lib. de Imaginibus apud Agell. lib. iii. c. 11. Homeri imagini hoc Epigramma apposuit, partim sc. Lat. partim Græc.*

*Capella Homeri candida hæc tumulum indicat,
Quod ariete (vel, ut quidam legunt, aræ Ietæ, vel, ut alii, capræ Ietæ) mortuo faciunt sacra.*

*Ἐπὶ πάλλει διαίχουσιν περὶ βίβαν Ὀμήρου,
Σμίχεται, Ῥόδος, Κολοφών, Σαλαμίν, Ἴος (alii Χίος) Ἀργεῖς, Ἀθήναι.*

Vid. Hieron. Magium Miscellan. l. iii. c. 1. et Leon. Allat. De Patriâ Homeri, c. 11. quorum uterque Varronianum hoc in Homerum Epigramma Latino-Græcum fusè et eruditè explicat.

Victorius P. Var. Lection. l. xxviii. c. 18.

*Omnis elegantia, omnisque in dicendo virtutis dux auctorque fuisse
Homerus non sine causâ existimatur, quas inde postea studiosè acceperunt non poëtæ tantùm Græci ac Latini, verùm etiam oratores.*

Id. eod. l. c. 3,

Hujus consilii exemplum est apud Homerum : vidit enim ille quoque, qui omnia divinitate ingenii sui perspexit, &c.

Id. l. xxxv. c. 2.

Hæc elegans concinnaque sententia fluxit è fonte omnis suavitatis et eruditionis Homero. Et alibi sæpe in eandem mentem.

Vida Hier. Poëtic. lib. i,

*Haud multos labor auctores tibi prodere Graios,
Quos inter potitur sceptris insignis Homerus.
Hunc omnes alii observant ; hinc pectore numen
Concipiunt vates, blandumque Heliconis amorem.
Felices, quos illa ætas, quos protulit illi
Proxima : divino quantò quisque ortus Homero
Vicinus magis, est tantò præstantior omnis.*

Vitruvius Præfat. l. vii. (loquens de Zoïlo Homeromastige.)

Ptolemæus cùm animadvertisset poëtarum parentem philologiæque ducem absentem vexari, et cujus ab cunctis gentibus scripta suspicerentur, ab eo vituperari, indignatus nullum ei dedit responsum, &c.

Vives de Trad. Discipl. l. iii,

(Homerus) quæ scripsit, non dicere videtur, sed ante oculos sistere : Ea est quasi depingendi vis et efficacia ; quâ virtute posteros omnes sine controversiâ superat, &c.

Vossius Ger. Ep. Ded. præfixâ Institut. Poët.

*De Homero sic statuimus, nomen ejus non magis poëtæ esse quàm philosophi.—Ex quo Platonis (Homeri dubito, an Socratis similiores) tum verba fluunt omnia, dictioque tota, propè adeò recedens à carmine, tum quoque omnigena illa rerum doctrina. Nec sanè Alexandro tam sublimis spei adolescentulo, aliud æquè ac Homerum proposuit Aris-
toteles.*

Winsemius *Præfat. in Hom inter Declamat. P. Melanchth.*

Ac primùm quidẽm sic statuo (de Homeri poemate loquitur) nullum unquam scriptum inde usque à primùm condito orbe, ullà in linguâ aut natione, ab ullo humano ingenio editum esse (sacra ubique excipio) in quo, vel doctrinæ tantum sit, vel elegantix et suavitatis—[Sed consule omnino et percurrere integram illam præfationem; operam non ludes, Lector.]

Wolphius Hier. *Annotat. in Isocr. Panegy.*

Quanta fuerit Homeri, non in vulgus tantum auctoritas, sed et quanta doctorum de omnis generis doctrinâ ejus, et quandam quasi divinitate opinio, non est obscurum. In jure civili certè quidẽm omnis virtutis parens appellatur, &c.

Id. in *Isocr. Orat. c. Sophist.*

Homeri auctoritas apud vulgus Græcorum tanti olim fuit, ut ejus sententiæ pro oraculis haberentur, et ei refragari piaculû instar esset. Extant multorum orationes; qui demonstrare conantur, eum nihil ignorasse, et omnes philosophos suarum opinionum occasiones ex illius poemâ petisse.

Wowerius *Polymath. c. xix.*

Lingux plectrum, dentium vallum, vel, ut poëta præcipuus ait, ἔκαστ' ἰδίωται.

Xenophon *Memorabil. l. i. in personâ Socratis.*

Ἐπὶ μὲν τοῖσι ἑπὶ ποιητῶν Ὅμηρον ἔγωγε μάλιστα τιθαύμαζα.

Id. *Contiv.*

Ἴστε γὰρ δήπου ὅτι ὁ Ὅμηρος ὁ σεφώτατος πεποιήκει σχιδὸν περὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων.

Id. *ibid.*

Ὁ πάτερ ὁ ἐπιμυλόμενος ὅπως ἀνὴρ ἀγαθὸς γινώμεν, ἠνάγκαστέ με πάντα τὰ Ὁμήρου ἔπη μαθεῖν.

Xiphilinus *Epit. Dion. in Adriano.*

Καὶ οὕτω γὰρ τοιοῦτος ἦν (ac si diceret, adeo vecors et insanus erat) ὥς καὶ τὸν Ὅμηρον καταλλύων, Ἀντίμαχον ἀντ' αὐτοῦ εἰσάγειν, ὃ μὲν τὸ ὄνομα πολλοὶ πρότεροι ἠπίσταντο.

Xylander *Annot. in Plut. Homerum.*

Quis unquam nisi vel malus, vel imperitus, non maximi fecit Homerum? Quæ ætas, quæ gens eum non summis extulit laudibus?

Id. *Præfat. ad eundem.*

Homerus princeps poetarum, et oceanus sapientiæ.

Zanchius Hier. *de Operibus Dei, l. ii. c. 1.*

Quin et Homerus eandem ob causam, propter admirabilem scilicet rerum multarum cognitionem, appellatus fuit à multis, atque imprimis à Dionysio, δαμνοποιήτατος.

Zeno Cit.

Stoicæ sectæ parens et conditor (quem *Athenienses* tanto in honore et pretio habuerunt, ut publicum fecerint decretum, eum *εὐφρανῶσαι* *χευσῶ* *εὐφάνη* *κατὰ τὸν νόμον, ἀρετῆς ἵκεα καὶ σωφροσύνης*, uti refert *Diog. Laërt.* lib. vii. in *Vitâ Zen.*) quanti *Homerum* æstimaverit, satîs amplo id indicio ac *testimonio* est, quodd *Προβλημάτων Ὁμηρικῶν* *πέντε* (sc. *βιβλία*) scripserit, teste *ibid.* eodem *Laërtio*.

Zoïlus.

—*Hosce omnes interstrepiit anser olores,*
Dumque alii plaudunt, exhibilat unus Homerum.

Et hinc fœdum aded et exosum ubique *Zoïli* nomen, ut jam *Zoïlus* non hominis, sed livoris, et maledicentiæ, et obrectationis nomen habeatur, juxta illud *Ovidii* *De Remed.* l. i.

Ingenium magni livor detrectat Homeri:
Quisquis es, ex illo, Zoïle, nomen habes.

Et *Martialis* *Epigr.* l. xi. *Ep.* 93.

Mentitur, qui te vitiosum, Zoïle, dicit;
Non vitiosus homo es, Zoïle, sed vitium.

Ad *Zoïlum* *Homeromastiga.* *Ἐλαγκτικόν.*

ZOÏLE, tot niveos poteris spectare lapillos?

Calculus atque tuus discolor unus erit?

Suspendas potius, nē suspendaris et ipse,

*Et * crux censuræ sit tibi pœna tuæ.*

Omnia cum dixti, solus regnabit Homerus;

Omnia cum dixti, Zoïle, solus eris.

Hactenus ergo pares, quodd uterque excellitis, ille

Arte suâ cunctos, Zoïle, tuque tuâ.

Cui palmam tribuunt omnes, tu solus Homerum

Carpis: nec similem tu, nec Homerus habet.

Cæsar at à caligâ dictus † dâmnare poëtam

Ausus: et huic poterat quid placuisse boni?

Odit? an invidit vati super æthera noto?

Quid mirum? socio, Zoïle, macte tuo.

Euge! et adhuc tu solus homo tam censor iniquus:

Quomodo? † monstrum hominis, non homo Cajus erat.

* Alii eum

(*Zoïlum* sc.)

scripserunt à

Philadelpho

esse in crucem

fixum (ob male-

dicentiam sc. in

Homerum).

Viruv. Archi-

tect. l. vii. in

Proœm.

† Cogitavit

(*Caligula* sc.)

etiam de *Ho-*

meri carmini-

buss abolendis.

Sueton. in Vit.

Calig. c. 34.

† *Id. ib.* c. 22.

Ad *Eundem.* *Ode Στηλιτιστικῇ.*

HOMEROMASTIX, improbe Zoïle,

Os turpe, tabo Gorgonis oblitum;

Livoris œstrum, fel, venenum;

Spuma sanis Stygiû, et paludis:

ELOGIA DE HOMERO.

*Qui solus audes nomen Homericum,
 Qui solus audes numen Homericum,
 Numen, quod omnes undè adorant,
 Sacrilegâ temerare linguâ.*

*Infame monstrum, Lerna caluminæ,
 Halans Mephitin gutture lurido,
 Ter sycophanta, scurra cæli,
 Mome deûm, jaculator audax.*

*Quousque solem missilibus petes ?
 Solem poëtarum et jubar ingenî
 Sic dente mordebis canino,
 Et rabido lacerabis ore ?*

*Vides, ut omnis doctior orbis, et
 Gens tota Phœbi Mæoniæ simul
 Conspiret in cultum Camœnæ,
 Unius et veneretur aræ,*

*Supplex Homeri? En quanta virûm cohors,
 Vati corollam nectere gestiens,
 Festinet ultro tura templo,
 Et capiti dare sarta sacro !*

*En quanta moles te, miser, obruat !
 Quot ora læsi numinis arguant !
 Quin te reum mox confiteris,
 Testibus innumeris revicte ?*

*Crimen fatenti crux tibi debita ;
 Hoc præcipit lex, hoc ratio jubet,
 Vult gentium hoc Niloticarum,
 Et Pharise dominator aulæ.*

*At non carebis, Zolle, næniâ,
 Lessuve ; Musam dat tibi præficam
 Homerus, et funebre carmen
 Pangit, et hæc tibi justa solvit.*

*Ἡ πείρω, ἢ μὲν ἄριστον ἐν ἀνθρώποιςιν ἔστιν,
 Ὅς τὸν λαβὼντες ἐπιστάλοι ἔχ' ἀγορεύειν.*

MICHAELIS APOSTOLII

PROVERBIA.

ΜΙΧΑΗΛΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΟΥ

Παροιμιῶν

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ Α΄.

ἈΒΥΔΗΝΙΣΤὴν ἐπιφόρημα.
Ἀβυδὴς ἐστίν.
Ἀδασάνιστος ἄνθρωπος εἶ.
Ἀδρανὸς βίος.
Ἀγαθῶν θάλασσα.
Ἀγαθῶν πόντος.
Ἀγαθῶν σωρὸς.
Ἀγαθῶν μυρμηκία.
Ἀγαθόνιος αὐλησις.
Ἀγαθὴ καὶ μάζα μετ' ἄρτον.
Ἀγαθὸς ψάλτης, ἀγαθὸς ζυμοποιὸς.
Ἀγαθὸν δαίμονος.
Ἀγαθὰ Κιλίκων.
Ἀγίλατος πέτρα.
Ἀγριαπτότατος βόσκος αἶδος.
Ἀγιότερος πηδαλις.
Ἀγαθὴ ἀγαθίδης.
Ἀγὴ γάμων.
Ἀγρὸς ἢ πόλις.
Ἀγορὰ λίκυος.
Ἀγορὰ Κερκώπων.
Ἀγύρριος ἐστὶ Πατρονόμος πάγων ἔχων.
Ἀγυσιν ἐρετὴν οἱ κλέπτει.

MICHAELIS

APOSTOLII

Proverbiorum

CENTURIA I.

ABYDENA bellaria.
Abydus est.
Inexploratus homo es.
Habronis vita.
Bonorum mare.
Bonorum pontus.
Bonorum acervus.
Bonorum myrmecia.
Agathonia ad tibiam modulatio.
Post panem est et bona maza.
Bonus cantor, bonus cupedinarius,
Boni genii haustus.
Cilicum bona.
Risus expers petra.
Rigidissimus rubus aridus.
Purior clavo nautico.
Bonorum glomi.
Pura à nuptiis.
Ager urbs.
Forum lupinum.
Forum Cercopum.
Agyrrhius est, Patronomi barbam
Fures festum agunt. [habens.

Ἀγόμενος διὰ φρεστέραν κύων.
 Ἀγριώτερος μηδὲς ἰσίων.
 Ἀγρὺ πυγῇ.
 Ἀγρίππυ ἀκαρπότερος.
 Ἀγροίκῳ μὴ καταφρίνῃ ῥήτορος.
 Ἀγὼν ἢ δίσχεται σκήψαις.
 Ἀγριαμπτότερος βᾶτυ αὖν.
 Ἀγαθὸν δ' ἀριδικέρος ἄνδρες.
 Ἀγαμμέμνωνος θυρία.
 Ἀγαμμέμνονέας φρέσται.
 Αἶδι τὰ Τέλλανος.
 Ἄδῃ προκατῷ περιπέσης. [σις.
 Ἄδικος δικαστής, μολυσμένη συνίδῃ.
 Ἀδικεῖται μοι πλέσιος, ἢ μὴ πύης.
 Ἄδακρος πόλεμος.
 Ἄδῃς δῖος δίδακας.
 Ἀδράστει Νέμεσις.
 Αἶδους ἔχων.
 Αἶδους πρὸς μοῖρην.
 Ἀδωνίδος κήποι.
 Ἀ δὲ χεὶρ τὴν χεῖρα ἤζω.
 Αἶδους ἄσπερ εἰς Δῆλον πλῖον.
 Ἀδελφὸς ἀνδρὶ παρὲν. [κακῶν.
 Ἀδικεῖ τὸς ἀγαθὸς ὁ φιδόμενος τῶν
 Ἀδελφάγων ἔρμα.
 Ἀδελφάγος τρέμας.
 Ἀδελφάγος λύχνος.
 Ἀδελφάγων πινυκάντιον.
 Ἀ δὲ μελέτα φύσιος ἀγαθῆς πλεῖρα
 δουρεῖται φίλοις.
 Ἀδικαπότης ἔστι τῆς εὐποιίας ὁ πλεῖ-
 τος.
 Ἀεὶ καλοὺς παρὰ καλοὺν ἰζάνει.
 Ἀεὶ τοῖς μικροῖς μικρὰ δίδουσι Διοί.
 Ἀεὶ γεωργὸς εἰς ἥντω πλέσιος.
 Ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβη.
 Ἀπὸν ἵπτασθαι διδάσκεις.
 Ἀπὸν κορώνη ἱεροχελῖ.
 Ἀπὸ Λιοντίνου περὶ τὰς κρατῆρας,
 Ἀπὸς μυίας ἢ θυρίν.
 Ἀπὸς ἐν νεφέλαις.
 Ἀπὸ γῆρας, Κορύδι νέτης.
 Ἀπὸς θρίπας ὀρεῖ.
 Ἀπὸς εἰς θῆραν.
 Ἀπὸς μὴ τοῖς πύλοις δῶκεται.

Canis per curiales ductus.
 Geometriæ ignarus nullus ingre-
 Agri podex. [diatur.
 Agresti oleâ infructuosior.
 Agrestem ne contemnas oratorem.
 Certamen non admittit causatio-
 Inflexibilior rubo arido. [nes.
 Vir bonus in lacrymas facilis.
 Agamemnonis hostia.
 Agamemnonii putei.
 Cane Tellenis cantiones.
 In Orci podicem incidas. [tia.
 Injustus iudex, polluta conscien-
 Iniquus in me dives esto, non inopa.
 Sine lacrymis bellum. [isti.
 Timorem timoris expertem timu-
 Adrastea Nemesis.
 Cantas habens.
 Cantas ad myrtum.
 Adonidis horti.
 Manus manum lavat.
 Canis tanquam Delum navigans.
 Frater viro adsit. [parcit.
 Injuriâ probos afficit, qui malis
 Currus edax.
 Edax triremis.
 Edax lucerna. [morum.
 Edax navigium quinquaginta re-
 Exercitatio probæ naturæ latera
 præbet amicis.
 Benignitatis nunquam opes ab-
 sumpseris. [sidet.
 Monedulæ semper monedula as-
 Semper pusilla Dii pusillis confe-
 runt.
 Agricola semper in futurum dives
 est.
 Semper Jovis feliciter tali cadunt.
 Aquilam volare doces.
 Aquilam cornix lacescit.
 Semper Leontini apud crateras.
 Aquila non venatur muscas.
 Aquila in nubibus.
 Aquilæ senectus, Corydi juvenus.
 Aquila thripas videt.
 Aquila in venationem. [hostes.
 Tales me semper persequantur

Ἄν φέρῃ τί Διὸς κακόν.
 Ἄντ' ἀνέπαρος μαίνεται.
 Ἄζηλος πλοῦτος, ὅτι τυφλός.
 Ἄζανία κακὴ.
 Ἄκαλξισθαί μοι δοκῶς.
 Ἀηδόνες λίσχαις ἐγκαθήμεναι.
 Ἀθηναῖς τὸν αἰλῦρον.
 Ἀθύρωτον στόμα.
 Ἀθάνατόν ἐστι κακὸν καὶ ἀναγκαῖον
 γυνή.
 Ἄθος καλύπτει πλιῦρα Λημνίας
 βοῆς.
 Αἰθίρα ἡήμεον αἰρήσεις.
 Αἰ Χάρτης ὑποσχέσεις.
 Αἰγιόστῃ πίδαμα.
 Αἰγιῶς οὔτι τρίτοι, οὔτι τέταρτοι.
 Αἰγὸς τρόπος.
 Ἢ αἰεὶ δοῦσα τὴν μάχαιραν.
 Αἰεὶ Σκυρία.
 Αἰ Οἰδίποδος ἀραί.
 Αἵματι κλαίειν.
 Αἶρε πλῆκτρον.
 Αἶρεν ἔξω πόδα πηλοῦ.
 Αἶρεν ἔξω πόδα αἰτίας.

Αἰδῶς γὰρ ἐν κακοῖσιν οὐδὲν ἀφιλεῖ.
 Αἰὶ τὰ πέρουσι βελτίω.
 Αἶτω καὶ τοὺς ἀνδρείαντας ἄλφιν.
 Αἰζωνίους ἄλλος.
 Αἰεῖσιν τάχα.
 Αἰσχύνομαι τὴν φιλόνητα γηράσκων.
 Αἰθίοψ οὐ λευκαίνεται.
 Αἰεοῦντες ἡρέμισθα.
 Αἰσχερόν τει θρόν' τι μῖνον κινῶν τι
 νύσθαι.
 Αἰθίοπα σμήχης.
 Χύτρες ποικίλλεις, ὅν' τίλλεις.
 Αἰσχύνῃ πόλις, πόλιν αἰμαρτία.

Semper Africa aliquid fert mali.
 Aquilæ scarabæus obstetricatur.
 Divitiæ cœcæ non expetendæ.
 Azanæa mala.
 Accizare mihi videris. [dentes.
 Luscinia confabulationibus insi-
 Minervæ selem.
 Os ostio carens.
 Immortale malum est fœmina et
 necessarium.
 Athos obumbrat Lemniæ latus
 bovis.
 Tranquillum ærem remigio pul-
 Charetis promissa. [sas.
 Ægistei saltus.
 Ægienses neque tertii, neque
 Capræ mos. [quarti.
 Capra gladium præbens.
 Capra Scyria.
 Œdipi imprecationes.
 Sanguine flere.
 Tolle calcar.
 Pedem luto extrahere.
 Pedem extra culpam sive crimen
 aut accusationem extrahere.
 Inutilis rebus pudor nempe in ma-
 Semper anteriora meliora. [lis.
 Statuis ab ipsis hic farinas exigit.
 Æzonieus alius.
 Tollam citò.
 Revereor amicitiam senescens.
 Æthiops non albescit.
 Captantes capti sumus.
 Turpe est et mansisse diu va-
 cuumque redire.
 Æthiopem lavas.
 Ollas exornas, ovum vellis.
 Dedecus urbis, civis delictum.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ. β'.

Αἰετοπτεῖον αἶμα.
 Αἶρεν μασχάλην.
 Αἶρε δάκτυλον.
 Αἰγιθαλοῦ τολμηρότερος.

CENTURIA II.

ÆSOPICUS sanguis.
 Tollere axillam.
 Tolle digitum.
 Paro audacior.

- Ἄστον χάριν ἐκτίσω.
 Αἰτναῖος κένταυρος.
 Ἄϊδος κυνῆ.
 Ἄϊθις ἐν πέπλῳ, καὶ αἶθον πέπλος.
 Αἰ Σάριτις οὐκ ἐν οὐρανῷ.
 Αἰ Σάριτις γυμναί.
 Αἰόλος ἀνὴρ εἰς βόθρον ἑμπεσῶται.
 Αἰγιαλῷ λαλιῖς.
 Αἰ Ἰβύκι γίρανοι.
 Αἰ λαχάνων προσθήκαι
 Αἰάντιος γίλας.
 Ἀλξ οὐκν τίτακν, ἕριφος δ' ἐπὶ δά-
 ματα παιζν.
 Ἀλ γίροντι ἵαν προσβάλλει κέρην.
 Ἀκισταῖς σιλήν.
 Ἀκαίρος εὐνοία οὐδὲν ἔχθρας διαφί-
 ρν.
 Ἀκλῆτοι καμᾶζουσιν εἰς φίλους φί-
 λοι.
 Ἀκνι τοῦ τίτταρα ἄτα ἔχοντες.
 Ἀκισίας ἰάσωντο.
 Ἀκρὶς δυσκίνητος χλωρά.
 Ἀκνις πόταμος.
 Ἀκρον λάβει, καὶ μίσον ἔξω.
 Ἀκισαῖα καὶ Ἐλικωνος ἔργα.
 Ἀκων δ' ἀμαρτῶν, οὐτις κακίς.
 Ἀκνι τὰ ἀπὸ καρδίας.
 Ἀκάνθιος τίττιξ.
 Ἀκαδημῆθεν ἦκνις.
 Ἀκίφαλος μῦθος.
 Ἀκίνητα κινῶς.
 Ἀκιστὶς μετ' ἀνθηστερία.
 Ἀκρη ἀψασθαι δακτύλῳ.
 Ἀκμων μίγιστος οὐ φοβῶται τοὺς ψί-
 φους· Καὶ τοὺς ἐχέφρει πᾶσαν ἑλ-
 κουσαν βίαν.
 Ἀκων μὲν, ὡς Ζυὸς οἶδαν.
 Ἀκόνη σιτίξας.
 Ἀλας ἄγων καθύδιν.
 Ἀλῶν δὲ φέρτος ἔθνη ἄλθιν, ἔθ' ἔθνη.
 Ἀλας καὶ τρέπτει μὴ παραβαί-
 νει.
 Ἀληθίστατα τῶν ἐπὶ Σάγρα.
 Ἀλικτρυνὸν ἐπιπληθεῖ.
 Ἀλμυρὰν ἀκοὴν ἀπικλύσκατο ποτίμῳ
 λόγῳ.
 Aquilæ gratiam referam.
 Ætnæus scarabæus.
 Orci galea.
 Ardens in peplo, sive ardens pe-
 Gratia non in cælo. [plus.
 Nudæ Gratia.
 Vir subdolos in foveam incidet.
 Littori loqueris.
 Ibyci grues.
 Olerum additamenta.
 Ajacis risus.
 Nondum enixa capra est: jam
 ludit in ædibus hædus.
 Semper seni da virginem juven-
 Accessæi luna. [culam.
 Importuna benevolentia nihil ab
 odio differt.
 Convivæ non vocati ad amicos
 eunt.
 Audi quatuor habentem aures.
 Acesias medeat. [tur.
 Viridis locusta non facillè move-
 Acis fluvius. [tur.
 Ut obtineas medium summum
 Acesæi et Heliconis opera. [cape.
 Non sponte qui delinquit, haud
 est improbus.
 Audi quæ ex corde dicuntur.
 Acanthia cicada.
 Ab academiâ venis.
 Sine capite fabula.
 Non movenda moves.
 Hedera post antheasteria.
 Summo digito attingere.
 Incus fragoris maxima haud ti-
 met sonos; Cordata nec mens
 irruentis vim mali.
 Invitus quidem, ut Jupiter novit.
 Novaculum saginas.
 Salem vehens dormis.
 Sal abiit illuc, unde dimanaverat.
 Salem et mensam ne prætereas.
 Veriora quàm quæ apud Sagram.
 Gallus gallinaceus insilijt.
 Salsuginosum auditum lavit po-
 culento sermone.

Ἀληγεσμένος βίος καὶ μεμαγμένος.

Ἀλλην θρῦν βαλάντζι.

Ἀλώπηξ θαρροκεῖται· καὶ τὸ ἀναπά-
λιν· Ἀλώπηξ οὐ θαρροκεῖται.

Ἄλμη οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῇ.

Ἀλιθέρως εἶ.

Ἀλκυονίδας ἡμέρας ἄγεις.

Ἀλώπηξ τὸν βοῦν ἐλαύνει.

Ἀλιὺς πληγὴς τοῦν ἄσπι.

Ἀλμυρὸν γιγτόσημα ἔκδοσις πόρῳ.

Ἄλλοι μὲν σπείρουσι, ἄλλοι δὲ ἀμύ-
σονται.

Ἄλλοτε μητρυνὴ πάλι ἡμέρα, ἄλλοτε
μήτηρ.

Ἀλιὺς ὦν, εἴτα τραγωδοὺς ἱμισθί-
σας.

Ἄλλων ἱατρὸς, αὐτὸς ἔλκεσι βρύων.

Ἀλῶνται ἀνδροπόδοι.

Ἄλῳ μῦθιμοι ἀποφάγων.

Ἄλλοι κάμοι, ἄλλοι δ' ὤναιτο.

Ἀλώπηξ ζῶν πρὸς ἑτέρην ἀλώπηκα.

Ἄλλως ἄδεις.

Ἄλλο γλαυξ, ἄλλο κορώνη φθίγγεται.

Ἀλλην μὲν ἐξηγτοῦμεν, ἡ δ' ἐπιήρει.

Ἀλλότρια βάλλειν.

Ἄσπι διασμηχθεὶς ὄναιτ' ὦν οὐτο-
σι.

Ἄλλας μὲν Λεύκωνος ὄνος φέρει, ἄλλας
δὲ Λεύκων.

Ἄλλοισι μὲν γλῶσσα, ἄλλοισι δὲ γόμ-
φοι.

Ἀλλότριον ἀμῶς θίρες.

Ἀλκήστιδος ἀνδρεία.

Ἀλκήστιδος ἀναδείωσις.

Ἄλλοτε δ' ἄλλοθεν τελέθων, καὶ χώρα
ἐπισθαί.

Ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς.

Ἄλα καὶ κύμμοι.

Ἄλις θρυός.

Ἄλλος βίος, ἄλλη διαίτα.

Ἄλλ' οὐδὲν δεῖ περὶ τὸν βωμὸν τῆς ἐπι-
νοίας.

Ἄλλ' οὐκ αὖθις ἀλώπηξ.

Ἄλλο γένος κόπης.

Molita vita et macerata.

Aliam quercum excute.

Vulpes corruptitur donis. *Et
contra verò* : Vulpes non capi-
tur donis.

Non est salsugo in illo.

Aliterius es.

Alcyonis dies agis.

Vulpes bovem incitat.

Piscator ictus sapiet. [spice.

Salsuginosam viciniam eminus a-

Alii serunt, alii metent.

Ipsa dies quandoque parens, quan-
doque noverca.

Piscator cum sis, tragædos con-
duxisti.

Aliis mederis, ipse plenus ulce-

Mancipium sale emptum. [rum.

Salis medimnum devorans.

Alii laborabant, alii autem frue-
bantur.

Cum vulpe vulpinari.

Frustra canis.

Aliud noctua, aliud cornix sonat.

Aliam exhausimus, alia rursum

Aliena jacere. [affluit.

Tantum sale hunc perungas, ad-
juvabitur.

Fert aliud Leucon, aliud Leuco-
nis asellus.

Aliis lingua, aliis verò molares.

Alienam messem metis.

Alcestidis magnanimitas.

Alcestidis in vitam restitutio.

Interdum varius, regio ut quæ-
que exigit, esto.

Alter hic Hercules.

Salem et fabam.

Satis quercus.

Alia vita, alius victus.

Ad altare nihil opus consilio.

Sed non iterum vulpes.

Aliud genus remi.

Ἄλλα τοῖλλα.

Ἄλλ' οὐ τὸ μέγα εἶ ἔστι, τὸ δὲ εἶ
μέγα.

Ἀλλότρια βάλλειν

Ἄλλως ἀναλίσκεις ὕδωρ.

Ἄλλ' οὐ λαχοῦσα ἔστις ἐν τῷ γράμ-
ματι.

Ἀμαλθείας κίρας.

Ἀμαῖα τὴν Ἀζησίαν μετῆλθεν.

Ἀμαξα τὸν βοῦν ἔλκει.

Ἀμφιδρομίαν ἀγίς.

Ἀμφιθέτω ἔπινης.

Ἀμφιβαλὴς ἔρος ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

Ἀμαρτίας αἰτία, ἡ ἀμαθία τοῦ κρείσ-
σοτος.

Ἀμυρίς μαίνεται.

Ἀμματα πλέκεις.

Ἀμυστὶ πίνεις.

Ἀμας ἀπῆλθον, οἱ δ' ἀπερηνοῦντο σκά-
φας.

Ἀμαρτυῖν οὐκ ἔστις δις ἐν πολέμῳ.

Ἀμαθίστερον πῶς εἶπὲ, καὶ σαφίστερον
λίγην.

Ἀμνία διερίζει.

Ἀμ' ἡλίεται, καὶ τίθηκεν ἡ χά-
ρις.

Scommia senile.

Non id quod magnum est, pul-
chrum est; sed id quod pul-
chrum, magnum.

Aliena jacere.

Frustra aquam consumis.

Sed non sortita bibisti in literâ.

Amaltheæ cornu.

Amæa Azesiâ præterit.

Currus bovem trahit.

Amphidromiam agis.

Ex amphitheto bibisti.

Utrisque florens amor vobis est.

Delicti causa, melioris ignoran-
tia.

Amyris insanit.

Nodos nectis.

Strenuè bibere.

Falces petebam, at hi ligones de-
negant.

In bello non licet bis peccare.

Idoctius dicito, sed clariùs elo-
quare.

Agnos demetere.

Simul atque miserti, gratia omnis
occidit.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ γ'.

ἈΜΟΤΕΣΟΤΕΡΑ Λιβεθρίων.

Ἀμυνίων εἰσιπὼν τυχεῖν.

Ἀμιλοῦς γωνία.

Ἀμφικτυονίδι συνδριον.

Ἀμμοὶ μετῆν.

Ἀμμοὶ ποτ' ἡμῖς ἄλκιμοι γυνάμει.

Ἀμὲ τὰ πέντε βελτίον.

Ἀμύνει, ὡς ἔοικεν, ἡ πάγη.

Ἀμαθὴς ἀναξυρίδα περιθίμενος, πῶς
ταύτην ἰδίειν.

Ἀμαξιαῖα ῥήματα.

Ἀμ' ἔπος, ἀμ' ἔργον.

Ἀμα δίδου καὶ λάμβαναι.

Ἀναισχυντος καὶ σιδηροῦς ἀνδραππος.

Ἀνδρὸς μιλζονος μὴ κοιάνει.

CENTURIA III.

LIBETHRIIS indoctiora.

Meliora nancisci auspicia.

Ignavi angulus.

Amphyctionius consessus.

Arenam metiri.

Nos olim fuimus strenui juvenes.

Semper superior annus melior se-
quenti.

Laqueus, ut videtur, auxiliatur.

Imperitus subligaculum circum-
amictus, omnibus illud ostentat.

Plaustralia verba.

Simul dictum, simul factum.

Simul da, simul accipe.

Impudens et ferreus homo. [nica.

Cum viro potentiore amor ne commu-

- Ἄνδρὸς ἵπ' ἰσθλοῦ καὶ τυραννίσθαι
καλόν.
Viri probi tyrannidem pulchrum
est pati.
- Ἄντ' ἡμεῖντος ἱατρῷ, κακὸς ποιητὴς
καλιῖσθαι ἱπιθυμεῖ.
Pro eleganti medico malus poëta
vocari mavult.
- Ἄν τὸς φίλους μισῶμεν, τί ποιήσομεν
τὸς μισῶντας;
Si amicos oderimus, quid facie-
mus iis, qui nos oderunt?
- Ἄνδρὸς κακῶς πρῶτοςτος ἐκ ποδῶν
φίλοι.
Viro malis afflicto amici sunt pro-
cul.
- Ἄνδραποδῶδης θριξ.
Capillus servilis.
- Ἄνδριάντα γαργαλίζεις.
Statuam tritillas.
- Ἄντ' εὐεργισίας Ἀγαμέμνονα δῆσαν
Ἀχαιοί.
Ob merita ingrati vinxêre Aga-
memnona Graii.
- Ἄνθρακας ὁ θησαυρός.
Carbones thesaurus.
- Ἄν πολλὰ βάλλῃς, ἄλλοτ' ἄλλοιόν
βαλλίς.
Si multa jacias, aliud aliàs jece-
ris.
- Ἄνδρὸς γέροντος μὴ ποτ' ἐς πυγὴν
ορεῖν.
Senis nates inspicere noli.
- Ἄνθρωπος Εὐριπός.
Homo Euripus.
- Ἄντρονίος ὄνος. Καὶ Ἀχαρνικοὶ ἵπ-
ποι.
Antronius asinus. Et: Acharni-
ci equi.
- Ἄνδρ' σοφῷ πᾶσα γῆ βατή.
Viro sapienti omnis terra est cal-
cabilis [lum.
- Ἄναρχίας δὲ μῦζον ἐκ ἔστιν κακόν.
Nullum rebellione majus est ma-
- Ἄνδρὸς δ' εὐεργεῖν γυνὴ κατόπισθεν
ἀμείνων.
Stirps bene jurantis melior per-
stabit in ævum.
- Ἄνελπιστοι βίον ζῆς.
Inspertam vitam vivis.
- Ἄνω ποταμῶν, λίπτι, χωρεῖσι πη-
γαί.
Sursum versus flumina, *supple*,
feruntur fontes.
- Ἄνερρίφθω κύδος.
Jacta sit alea.
- Ἄν χωλῷ παρκοικῆσης, ὑποσκάζεις μα-
θήσης.
Si cum claudo cohabites, sub-
claudicare disces.
- Ἄνίσταται χερσίν.
Illotis manibus.
- Ἄναγυράσιος δαίμων.
Anagyrasius genius.
- Ἄνδρ' Λυδοῦ πρῶτα ἐκ ἦν, ἀλλ'
αὐτὸς ἔλθον ἐπρίατο.
Viro Lydo non erant negotia,
sed ipse veniens sibi coëmit.
- Ἄνοικτοι ἐν τῷ πύθῳ γεωμετρία.
Non convenit in luctu geometria.
- Ἄντλι ἀμφιστέρως.
Ambabus hauri.
- Ἄντιπιλαργίον.
Ciconiari.
- Ἄνθρωπος ὢν ἑπταίικας ἐν δὲ τῷ βίῳ.
Cum sis homo, vitæ tenore lap-
sus es.
- Ἄνθρ' ὑπνῶδης εὐρετὴς ὄνιματῶν.
Insomniorum somnolentus acutor
est.
- Ἄντι τύχης γὰρ (ὡς περὶ ἡ παροιμία)
πόντος μινωθίς ἐκ ἔτ' ἀλγύνει βρο-
τὴς.
Fortuna ni juvet, ut proverbio
dicitur, solus labor sit irritus
mortalibus.
- Ἄνακυμῶναλίζεις τὸς δίφρους.
Currus subvertis.
- Ἄντιόπης θρήνος.
Antiopæ luctus.

- *Λιμυλὴ ἀγκύλον ἱππύται.
 *Ἄν ὄναι αἰτῇ, κόνδυλον αὐτῷ δι-
 δοῦ.
 *Ἀίματος γιαιργυῖν.
 *Ἀνδρὲς γέροντες ἀσθενεῖς τὸ κράνιον.
 *Ἀνάγκη ἔδδ θιοὶ μάχονται.
 *Ἄν μὴ παρῇ κρείας, ταριχῇ στερ-
 κτίον.
 *Ἄντὶ πύρκης σκόρπιον.
 *Ἀνδρὲς γέροντες οἱ γνάθοι βακτη-
 ρία.
 *Ἀνδρωπος ἀνδράπη δαιμόνιον.
 *Ἄν στρυβὸς εἰς χερσακας.
 *Ἀπὸς φεύγειν ἢ μένει λύρας κτύπος.
 *Ἀνεμον δακτύλῳ θηρῶς.
 *Ἄνεμον πιδίον.
 *Ἄνευ ξύλου μὴ βαδίζει.
 *Ἀνέπτος ποτὶς ἐκὼν δάκρυσι τὴν αὐ-
 τῷ νοσσιᾷ.
 *Ἀνθρωπος Εὐριπος· τύχη Εὐριπος·
 δαίμονια Εὐριπος.
 *Ἄνοια θητῶς δυστύχημα ἀνθώγει-
 τον.
 *Ἀνιπαρίσκει.
 *Ἀνίπτοις ποσὶν ἀναβαίνει ἐπὶ τὸ τί-
 γος.
 *Ἀνιμακτοὶ ἴσθησι τρέπαιον.
 *Ἀντὶ κακῆς κυνὸς σὺν ἀπαιτῶς.
 *Ἀνιγμύναι Μουσῶν θύραι.
 *Ἄν μὴ λιοντῷ ἔξικνύται, τὴν ἀλωπι-
 κῇ πρόσκψον.
 *Ἄξιος τριχός.
 *Ἄξιος τῷ παινός.
 *Ἄξιος ἢ τῆς ἐν Ἀργυ ἀσπίδος.
 *Ἄξια ἢ κύων τῷ θρόνῳ.
 *Ἄξιος λαβῶν ὁ μισθός.
 *Ἀκαιδεντώτερος Φιλωνίδου τῷ Μελι-
 τῶς.
 *Ἀπίων εἰς Ἀπατούρια, ἱπανῆρας εἰς
 Θαρρηλιῶνα.
 Ἀπτοια ἔχιν.
 *Ἀπορία ψάλτου, βήξ.
 *Ἀπὸ καλῆ ξύλου καὶ ἀπαύλασθαι.
 *Ἄπαντα τοῖς καλοῖς ἀνδράσι πρόπι.
- Equites phalangi permisti.
 Pugnum, petenti vina, mox im-
 pingito.
 Ventos colere.
 Viri senis infirmum est cranium.
 Necessitati nec Dii repugnant.
 Si caro non adsit, salsamentum
 non adhibendum.
 Pro percâ scorpionum.
 Maxillæ ad instar scipionis sunt
 seni.
 Homo homini Deus.
 Si passer in palos.
 Vir qui fugit, lyræ sonitum haud
 moratur.
 Ventum reti venaris.
 Venti campus.
 Absque baculo ne ingreditor.
 Insiapiens pullus ultro suum ni-
 dum ostendit.
 Homo Euripus : fortuna Euripus :
 mens Euripus.
 Ultroneum stultitia hominibus
 malum est.
 Pariorum more agebant.
 Illotis pedibus cœnaculum con-
 scendit.
 Incruentum tropæum statuit.
 Pro malâ cane suem postulas.
 Apertæ Musarum fores.
 Si leonina pellis non sufficit, vul-
 pinam adsume.
 Dignus pilo.
 Re quâvis dignus.
 Dignus es Argivo clypeo.
 Digna canis cæde.
 Digna merces quam quis accipiat.
 Indoctior Philonido Melitei fi-
 lio.
 In Apaturiâ profectus rediisti ad
 Thargeliona.
 Echini spiritus retentio.
 Hæsitatio psaltæ, tussis.
 E pulchro ligno vel suspendi
 præstat.
 Bonis omnia congruunt.

'Απαλοι θερμολουσίαις, ἄχροι μαλθακαίαις.	Delicati calidis balneis, molles blandis lectulis.
'Αποτιθριωμένος ἀνὴρ.	Vir est sylvestris.
'Απόγλουτες ὑπάρχουσιν.	Exiles habes nates.
'Απ' ἀκροφυσίων λόγους ἐνδουκνύουσι.	Ex follium rostris sermones ostendere.
'Απορῖν' ἔρινυν.	Furiarum propago.
'Απόλογος Ἀλκίου.	Apologus Alcini.
'Απίδων παιδαίσια.	Apidum cœna dubia.
'Απὸ μηχανῆς θεὸς ἐπιφάνης.	E machinâ Deus apparuisti.
'Απανθ' ὁμοίαις τῇ Ῥοδώπις ἢ καλῇ.	Sors una cunctis, vel pulchræ Rhodopidi.
'Απασαν τὴν οὐσίαν ἡμφίεσαι.	Omnes suas facultates indutus est.
'Αποστολικὴν διάγινος πολιτεύου.	Apostolicam agis vitam.
'Απαντα ὁ λιμὸς γλυκίαι, πλὴν αὐτοῦ, ποίει.	Suavia cuncta, præter se ipsam, facit fames.
'Απερ οἱ γύπες.	Quæ vultures.
'Απληστον τὸ διὰ παντὸς κέρδος.	Insatiabile est ex omni re lucrum.
'Απορρηγιστὴν τυνόμενον τὸ καλωδίον.	Rumpetur tensus funiculus.
'Απὸ γραμμῆς.	A lineâ.
'Απόλεμος.	Sine bello.
'Απὸ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἡρτῆσθαι.	Vitam e tenui filo pendere.
'Αποφράδις ἡμέρας.	Nefasti dies.
'Απὸ λύκου θήρας.	A lupi venatu.
'Απλὴν δύλακον πατω.	Simplicem culeum calcat.
'Απλυτον πάγων ἔχουσιν.	Illotam barbam habes.

ἑΚΑΤΟΝΤΑΣ Δ.

CENTURIA IV.

'Απ' οἴου καταπυσίν.	Ex asino delapsus.
'Απλητος πίθος.	Dolium inexplebile.
'Απὸ μίξονος ἀνδρὸς ἄλλοι.	Majorem vitato virum.
'Απὸ βραδυσκελῶν ὄντων ἵππος εὐρησεν.	A tardigradis asinis equus prosiliit.
'Απαντα σοφοῖς ῥᾶτα.	Omnia sapientibus facillima.
'Απαρα τὸν μύθον ἀπὸ κόπης.	Aufer mothonem a remo.
'Απόλειπας τὸν οἶνον, ἐπιχίας ὕδωρ.	Vini liquorem perdidisti, infusâ aquâ.
'Απας μὲν ἀὴρ ἀστὴ πτερόσμοις ἀπασα δὲ χθὼν ἀνδρὶ γυναικὶ πατρὶς.	Omnis aër aquilæ pervius : omnis verò regio viro forti et ingenuo patria.
'Απὸ Δωρίου ἐπὶ Φρύγιον.	A Dorio ad Phrygium.
'Απὸ ὄνου ἵππας.	Ab asinis ad equos.
'Απὸ γραμμῆς καὶ ἀπὸ βαλβίδος.	A lineâ sive a carcere.
'Απλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἵφου· καὶ ποικίλων δὲ τῶν διχ' ἑρμηνευμάτων.	Sermo simplex veritati convenit, nec multis variisve ambagibus opus habet.

"Απας ἰχθίος τραχύς.	Omnis echinus asper est.
"Απαν τὸ λυπαῦν ἐστὶν ἀνθρώποις νόσος.	Molestia omnis morbus est mortalibus.
"Απὴντης κακῆ βολῇ πρὸς ὑπερτάτην Ἄτην.	Supremam pravi jactus pervenit ad Aten.
"Απαντα δῦλα τῷ φρονεῖν καθίσταται.	Prudentiæ sunt universa subdita.
"Απὸ κάτης ἐπὶ βῆμα.	A reme ad suggestum.
"Απίλῳον ἢ ὕς, καὶ τὸ τάλαντον, καὶ ἡ γνάθος.	Periit sus, et talentum, et mam-milla.
"Απ' οἰνοχόης σπάσσον.	A pincernâ extrahe.
"Αποτίσις, χαίρει, τὰ γέγραπτα.	Lues, porcelle, acinos vinaceos.
"Αράβιος ἀγγελίος.	Arabius nuntius.
"Αράβιος αὐλητής.	Arabius tibicen.
"Αργυρὸς λιμὸς.	Argentum fames.
"Αρχομένη δὲ Νότος, καὶ λέγοντος Βορρῆος.	Incipiente Noto, et Boreâ ces-sante.
"Αρκάδας μιμνήμενος.	Arcades imitans.
"Αριστὸν μὲν πολὺν, διπνῶν δὲ ὀλιγόν.	Prandere multum, cœnare autem parum.
"Αργὸς λόφος.	Argi tmmulus.
"Αργία φερά.	Argivus proventus.
"Αρτι τὴν ἀρετὴν ζητῶς.	Nuper virtutem quæris.
"Αρχιδάμιος πόλεμος.	Archidamium bellum.
"Αρχὴ Σκυρία.	Principatus Scyrius.
"Αρτι μῦς πίττης γίνεσθαι.	Nunc mus picem gustat.
"Αρμόδιον μέλος.	Harmodii cantio.
"Αρκαδίην μ' αἰτῶς.	Arcadiam me poscis.
"Αρχαιότερος Ἴβυκος.	Stultior Ibyco.
"Αρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστοι φῦντα δ' ὅμως, ὅκιστα πύλας αἰδαο πιεῖσθαι.	Primùm non nasci præstat mortalibus: aut mox, ut nati fuerint, portas Plutonis adire.
"Αρχὴ πολέμου.	Principium bellorum.
"Αρχαῖκα φρονεῖς.	Antiqua sapis.
"Αρκάδιον βλάστημα.	Arcadium germen.
"Αρκετο παρύσης ἵχθυος ζητῶς.	Ursâ præsentē vestigia quæris.
"Αρχὴν ἰᾶσθαι πολὺν λαῖον ἢ τιλευτὴν.	Præstat principio mederi quàm fine.
"Αργυρείαις λόγχαισι μάχεσθαι, καὶ πάντα κρατῆσις.	Argenteis hastis pugna, et omnia vinces.
"Αρεῖα χαλὸς οἶφί.	Optimè claudus virum agit.
"Αργύρου κρήναι λαλῶσιν.	Argenti fontes loquuntur.
"Αρεῖα προβάλλου.	Agnum objicere.
"Αρχὴ ἡμισυ παντός.	Principium dimidium totius.
"Αρχαιότερα τῆς διφθέρης λέγεις.	Vetustiora quàm diphterâ ipsâ
"Αρεῖα ἱερὸν.	Imprecationis sacrum. [dici.
"Αρεοπαγίτης.	Areopagita.
"Αρετῆς τὸ βάδισμα καὶ ἐξυμῆσιν.	Virtutem barbari non norunt.

Ἀρχὴ ἄνδρα δίκνυσιν.	Magistratus virum demonstrat.
Ἀρχίλοχοι πατιῖς.	Archilochum calcas.
Ἀρχῶν ἀκνὴ καὶ δίκαιος καὶ ἀδίκος.	Si præes, audi et justè et injustè dicta.
Ἀργούντων χορὴς.	Otiantium coetus.
Ἀρίγιαντος σμάραγδος ἐν τῷ φάει σκοτινός.	Clarissimus smaragdus in luce obscurus.
Ἀργαλίων, φροσίντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύουσιν.	Durum, apud amentes prudenti multa profari.
Ἄριος νεοττός.	Martis pullus.
Ἀρότρη ἀκοιτίζεις.	Aratro jacularis.
Ἀσκὸν διέεις.	Utre excorias.
Ἀσκῶ μορμύττισθαι.	Utre terreri.
Ἀσκὸν βαπτίζεις πνύματος πλήρη.	Utre mergis vento plenum.
Ἀστρὸς σημαίνεσθαι.	Astris notare.
Ἀσφαλίστερον τοῦ λόγου τὸ σιγῆν.	Tutius est tacere quàm loqui.
Ἀστραπὴ ἐκ πυλῆ.	Fulgur ex pelvi.
Ἀσπίδος δῆγμα.	Aspidis morsus.
Ἀσκὸν λήψεται ὁ πρότερος πινών.	Utre accipiet, qui prior biberit.
Ἀτρεὶς ὀφθαλμοί.	Atrei oculi.
Ἀτρυκτοὶ ἀνθρώποι παρενηγορέμασιν.	Homo rigidus, et qui non admittit consolationem.
Ἀττικὸν βλέπεις.	Atticus adspectus.
Ἀτνὶς ὀρεῖς.	Fixè intueris.
Ἀτρυκτοὶ ὑπάρχουσιν, ὡς ὁ Καινὴς.	Invulnerabilis es, ut Cæneus.
Ἀττικὸς εἰς λιμένα.	Atheniensis in portum.
Ἀτύφω μοίρας ὡς αὐτῶν ἀβλαβῆς.	Innoxia Parca unus.
Ἀττικὰ τὰ Ἐλευσίνια.	Attici Eleusinia.
Ἀτὰρ ἢ πάγῃ ἴσκει λήψεσθαι πάγῃ.	Cæterum laqueus laqueum capturus videbatur,
Ἀτλας τὸν οὐρανόν.	Atlas cælum.
Ἀτρέμεις βοῦς.	Sensim bos.
Ἀττικὴ πίστις.	Attica fides.
Ἀττῆς λόφος.	Attæ tumulus.
Ἀττικὸς μάρτυρ.	Atticus testis.
Ἀτιχνῶς πρὸς τὸν σαρῖν. [σκων.]	Sedulò in acervum. [nit.]
Ἀττικὸς ὑπὶ χύμα τὴν χύμα ἀποθνή- [nit.]	Atticus manum moriens suppo-
Ἀτὰρ ἐκ καθαρῶν ἀχίρων τετρίγμους σίτοι.	Atqui ex puris paleis torturam frumenti fecisti.
Ἀυτὴ νῦν ἡ σοφία ζῇ.	Ipsa nunc sapientia vivit.
Ἀυτὴ μὲν ἡ μήριθος οὐδὲν ἔσπακιν.	Nempe is funis prorsus attraxit nihil.
Ἀυτὸν κίκερμας τὸν βατῆρα τῆς Δύρας.	Planè attigisti limen ipsum januæ.
Ἀυτὸν ἐ τρέφω, κύνας θάλλεις τρέφω.	Teipsum non aleus, canes vis a-
Ἀυτὸν σάλαγγι συγκρίνεις.	Tibiam tubæ comparaas. [lere.]
Ἀυτὸν βίον ζῇς.	Tibicinis vitam vivis.
Ἀυτὸ ταῦτο ἄχθος ἦν.	Hoc ipsum navis onus.

Αὐτὸς εἶρε τοῦ κακοῦ τὴν πύονα καὶ
τὴν πηγὴν.
Αὐτοδίκη, καὶ αὐτοδικαῖν.
Αὐθις Πυθοῖδι.
Αὐτομάτως ὁ Θεὸς ἀνίησιν τ' ἀγαθά.
Αὐτὸς αὐτὸν αὐλαΐ.
Αὐτὸς ἔφα.
Αὐτῷ καὶ.
Αὐτοῦ ῥόδος, αὐτοῦ καὶ τὸ πύθημα.
Αὐτόθιν κατὰβαλλι.

Αὐτὴ τοι δίκη ἐστὶ θεῶν οἱ ἄλμπον
ἔχουσιν.

Ipsē invenit mali coagulum et
fontem.

Sibi ipsi jus dicere.
Rursus ad Pythum.
Sponte Deus bona emittit.
Ipse sese canit.
Ipse dixit.
Unā cum ipso canistro.
Hic Rhodus, hic saltus.
Confestim abjice, depone, qui-
esce.

Justitia hæc Divūm cœlestia reg-
na tenentum.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΕ Ε.

CENTURIA V.

ΑΥΤΟΙΪ χιλῶνας ἐσθίει.
Αὐτὰ δὲ αὐτῶν.
Αὐτῷ κρητῆρι γίγνεται κακά.
Αὐτοβοῶς, ὅμοιος ᾧν τῷδε.

Αὐτὸ διῆμι.
Ἀφροδίσιον.
Ἀφρων, ὃ μὴ ἀπολείπει, ἔχμι· ὃ δ' εἰς
τὸ δῖον ἀναλώσει, οὐκ ἔχμι.

Ἀφίς τὴν ὑπέραν τὸν πόδα διώκει.
Ἀφ' ἔκταν ἐπ' ὄνει.
Ἀφίμιος τῆς δρυὸς, ἔπται τῶν πυρῶν.
Ἀ φιλοχρηματίῃ Σπάρταν ἔλοι· ἄλλο
δὲ οὐδὲν.
Ἀφθοιοι Μουσῶν δύναι.
Ἀφικται τὸ τῆς πιπρωμένης κακόν.
Ἀφ' ἱερῶς.
Ἀφροδίσιος ὅρκος οὐκ ἐμποιήσιμος.

Ἀφύκ ἐς πῦρ.
Ἀφροδίτη καὶ Διόνυσος μετ' ἀλλήλων
ἰσί.
Ἀφροδίτη ὦν τίθεται.
Ἀφυνὴν τιμή.
Ἀφ' Ἑστίας.
Ἀφ' ὑψηλοῦ μου καταγελᾷς.
Ἀχθοφόρος Αἰγύπτιος.
Ἀχθεμαι αὐτῷ τῷ ῥύπρ.
Ἀχμι πίπληγμαι.
Ἀχραιογέλως ἀνθρώπος.

Ipsi testudines edite.
Eadem per eadem.
Ipsi crateri contingunt mala.
Tute te prædicas, isti similis ex-
istens.

Ipsū ostendet.
Veneris opus.
Stultus quod perdat, habet; quod
autem in id, quod opertet, im-
pendat, non habet.
Fune demisso pedem sectatur.
Ab equis ad asinos.
Relictâ quercu, sequitur triticum.
Auri sacra fames capiet Spartam:
ast aliud nil.

Invidiæ expertes Musarum fores.
Inevitabile est fati malum.
A sacrâ lineâ.
Venereum juramentum non est
pœnæ obnoxium.
Aphyra in ignem.
Venus et Bacchus unâ sunt.

Veneri suem mactavit.
Aphyarum honos.
A Vestâ sive lare.
De sublimi me derides.
Bajulus Ægyptius.
Offendor ipsius sordibus.
Dolore percussus sum.
Homo nugator.

Ἄχρη νιφθῆναι βούλονται.

Ἄχρη πόρου.

Ἄχρη εἰς τὸ βάραθρον.

Ἀχνημίνη σκυτάλη.

Ἀχάριστοι εὐεργετῶν, καὶ νεκρὸν μυρίζων, ἐνὶ σύγκειται.

Manus non habens, lavari cupit.

Usque ad satietatem sive fastidium.

Usque ad barathrum.

Tristis scytale.

Ingrato benefacere, et mortuum ungere, paria sunt.

B.

ΒΑΘΕΪΑΝ αὐλάκα.

Βαλαντίων ἰώκας.

Βάλλ' εἰς ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην.

Βάκχλος εἶ.

Βάκχης τρόπον.

Βάλλ' εἰς Μακαρίαν.

Βάμμα Κυζικηνόν.

Βάμμα Σαρδινιακόν.

Βατακάρας.

Βάττου σίλφιον.

Βάλλ' εἰς θλίβρον.

Βάτραχος Σεριφίος.

Βατράχου οἰνοχοῖς.

Βασαί Μύξος.

Βατταρίζων.

Βασίλειος ὀφθαλμός.

Βάσανος λίθος.

Βάλλων φεύξασθαι εἴσι,

Βάλλ' εἰς ὕδωρ.

Βατράχου ὕδωρ, καὶ στίως γαλῆ.

Βάλλων μέλοις

Βαλαντίος εἶ.

Βδέλυγμα ἐρημόσπου.

Βεκεσίληνε.

Βίλτιος ἀλκύντος ἔφω σοφοσμήτος ἀνὴρ.

Βησαῖς ἴστανιν.

Βὴξ ἀντὶ πορδῆς.

Βίαντος Τευταμίδου Πριηνίως δίκην.

Βίος ἀνιέρτατος, μακρὴ ὁδὸς ἀπανδάντος.

Βίος μεμαγμένος.

Βίον ἀκανθάει.

Βιβλίον τοῦ μὲν μίθου.

B.

PROFUNDUM sulcum.

Balneatoribus similis videris.

Mitte in eum, qui scientiam habet.

Bacelus es.

Bacchæ in morem.

Ito ad Macariam.

Tinctura Cyzicena.

Tinctura Sardiniaca.

Βατακάρας

Batti silphium.

Ito in malam rem.

Rana Seriphia.

Ranæ vinum ministras.

Babæ Myxus.

Battarizare.

Regius oculus.

Lydius lapis.

Telo conjecto te fugituum existimas.

Mitte in aquam.

Ranæ aquam, et mustelæ sebum.

Incessere pomis.

Balneator es.

Abominatio desolationis.

Becceselene.

Vir sapiens melior illo qui robore præstat.

Besas stetit.

Tussis pro crepitu.

Biantis Prienensis, Teutami filii,

lis

Vita expers festi, longa via sine hospitio.

Vita subacta.

Vitam spinosam.

Meum vinum liber.

Βίᾱ πιπύτων, πλουσίῳ παραύλησις.

Βλέπων γὰρ ἄντικρυς δόξαις μ' Ἀρη.

Βλακὲς ἀχρηστότερος.

Βούς Κύπριος εἰ.

Βούς ὁ Μολοσσῶν.

Βούς ἐπίβη.

Βουδῖον νόμος.

Βοιῶτιος νόμος.

Βούτης μὲν ἐλέγαν, ὡς δ' αἰπὸν ἀνδρὶ τοιαύτου.

Βότερος πρὸς βότερον πιπαινέται.

Βούς ἐπὶ ζυγῷ.

Βούν ἐπὶ γλώττης φέρεται.

Βουλίας δικάζει.

Βούς ἑβδομος.

Βούς εἰς ἀμνησίν.

Βούς ἐν αὐλῇ γέροντος.

Βούς ἐπὶ σωρῷ.

Βοιῶτιος ὄνος.

Βοιῶτια αἰνίγματα.

Βούν ὅσα ἔχει.

Βουδῖον ὅπως λαμπρὸν μαλίνον, ὅπως ποτὶς εὐρησθεὶς ποτόν.

Βραχυῖα τέρεψις ἰδοῦς τίς τε λύπην.

Βούς ἐν πόλει.

Βρασιδᾶς μὲν ἀνὴρ ἀγαθός· ὁ δὲ Λακεδαιμόνιοι πολλοὺς ἔχει τήνων πάρος.

Βομάξ εἰ καὶ Βομολόχος.

Βόλοις ἀρουραν.

Βοιῶτιοι οὖς.

Cogendus inops, commonendus dives est.

Ex adverso enim videberis me Martem intueri.

Blace inutilior.

Bos Cyprius es.

Bos Molossorum.

Bos intervenit.

Taurinæ excoriationis lege.

Bœoticus mos.

Bubulcus dictus, caprarius esse videris.

Uva juxta uvam maturescit.

Bos sub jugum.

Bovem in linguâ fert.

Bulias judicat.

Bos septimus.

Bos in messem.

Bos in stabulo senex.

Bos in acervo.

Bœotica sus.

Bœotica ænigmata.

Boum aures habetis.

Quod bibas nunquam reperies, si ceno iniquus limpidam aquam.

Brevis voluptas mox doloris est parens.

Bos in civitate.

Brasidas quidam vir bonus; cæterum Lacedæmon multos habet illo præstantiores.

Bomax es et Bomolochus.

Glebis arvom.

Bœotica auris.

Γ.

ΓΑΛΛΑ ὀρεθῖον.

Γαλῆ Ταρτεσία.

Γαλῆ χιτὼν.

Γαμψάνυχας μὴ τρέφειν.

Γαστέρα μοι προφέρεται, κάλλιστον ὄντος ἀπάντων. Ἡ πλήρης μὲν ἐλαφροτέρη, κενὴ δὲ, βαρεῖα.

Γαλῆ στίλας.

Γ

LAC gallinaceum.

Mustela Tartesia.

Mustelæ tunica.

Aduncos unguis habentes ne alas.

Ventrem mi objectas, quo probrum haud pulchrius ullum.

Plenus is est levior, gravis idem, ubi pendet inanis.

Mustelæ sebum.

Γαλή χιτώνιοι.
Γαστήρ παχύια λεπτόν οὐ τίκτω νόσος.

Γαλήν ἔχουσ.
Γιλοῖότερος Μελιτίδης.
Γέλως συγκρούσιως.

Feli tunicula.
Venter pinguis non gignit sensum tenuem.
Mustelam habes.
Magis ridiculus quàm Melitides.
Risus syncrusius.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ Ε΄.

ΓΕΥΕΤΑΙ πίσης ὁ μῦς.
Γέλως Μεγαρικός.
Γέραια στυτὸν ἐν πλῆθει.
Γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἀλίσκεται πάγῃ.
Γεράνδρου μεταφυτεύει.
Γενναῖος ἢ ἐκ βαλαντίου.
Γέροντος πίσθη, δρυῖνός πάτταλος.
Γέρωνι λίθους καταπιπτακότες.
Γέρων βοῦς ἀπένθητος δόμοισι.
Γέρων ὀλίγα φοβῶται.
Γέρων πίθηκος ἀλίσκεται μὲν, μετὰ χρόνον δ' ἀλίσκεται.
Γέρων πίθηκος οὐχ ἀλίσκεται πάγῃ.
Γέλως Ἰωνικός.
Γέροντι μηδὲποτε μαθὲν χρηστὸν ποιῶν.
Γέροντα δ' ὀρεοῦν φλαυρὸν, ὃς νῖος πίσει.
Γεράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.
Γῆρας λεόντων κρυῖνται ἀμμάινοντες.
Γῆ καὶ θάλασσα οὐρανολογίας.
Γῆρας ὁλοκληρὸς ἐστὶ πῆρωσις, πάντα ἔχει καὶ πᾶσιν ἔνδυ.
Γῆς βάρος.
Γῆρας διδάσκει πάντα, καὶ χρόνου τρεῖς.
Γῆρας καὶ πνίκα, δύο τραύματα δυσθεράπιστα.
Γῆ κρύψας ἔχεις.
Γῆς ἐντέρα.
Γῆρας βοῦς, τὰ δ' ἔργα πολλὰ τῷ βοί.

CENTURIA VI.

Mus picem gustat.
Risus Megaricus.
Exhilara sive vendita teipsum in multitudine.
Annosa vulpes non capitur laqueo.
Annosam arborem transplantare.
Generosus es ex crumena.
Senis mentula, quercinus clavus.
Grues lapides diglutientes.
Senex bos non lugetur in domibus.
Senex pauca timet.
Vetulus simius capitur quidem, sed longâ temporis morâ.
Vetulus simius non capitur laqueo.
Risus Ionicus.
Seni nunquam quidquam boni facias.
Frustrâ senem lapsum in juventâ corrigas.
Discenti assiduè multa senectâ venit.
Leonum senectus melior juvenibus hinnulis.
Terra et mare ad cælum pertinens.
Senectus solida est mutilatio; omnia habet, et omnium indiget.
Terræ onus.
Senectus et longa temporis mora docent omnia.
Senectus atque paupertas, duo sunt vulnera immedicabilia.
Terrâ absconditum habes.
Terræ intestina.
Bos consenescit, at opera multa sunt bovi.

Βία πιήτων, πλουσίωι παρακλήσις.

Βλέπει γὰρ ἄντικρυς δόξαις μ' Ἀρη.

Βλακὲς ἀχρηστότερος.

Βοῦς Κύπριος εἶ.

Βοῦς ὁ Μολοσσῶν.

Βοῦς ἐπίβη.

Βουδόμεν νόμος.

Βοιωτίας νόμος.

Βοιτὴς μὴν ἐλέγειν, νῦν δ' αἰπίλῳ ἀνδρὶ τοικας.

Βότερος πρὸς βότερον πιπαίνεται.

Βοῦς ἐπὶ ζυγῶν.

Βοῦν ἐπὶ γλώττης φέρει.

Βουλίας δικάζει.

Βοῦς ἑβδομος.

Βοῦς εἰς ἀματῶν.

Βοῦς ἐν αὐλῳ γέρον.

Βοῦς ἐπὶ σωρῶ.

Βοιωτίας ὕς.

Βοιωτία αἰνίγματα.

Βοῶν ὅσα ἔχεται.

Βορβόρον ὕδαρ λαμπρὸν ροαῖον, ὃ ποθ' εὐρήσεις ποτῶν.

Βραχυῖα τίς τις ἑδοῖς τίκτου λύπην.

Βοῦς ἐν πόλει.

Βρασιδᾶς μὲν ἀνὴρ ἀγαθός· ὁ δὲ Λακεδαιμόνι πολλοὺς ἔχει τήνῳ κέρβοις.

Βομαξ εἶ καὶ Βομολόχος.

Βάλοις ἀρουραν.

Βοιωτῶν οὖς.

Cogendus inops, commonendus dives est.

Ex adverso enim videberis me Martem intueri.

Blace inutilior.

Bos Cyprius es.

Bos Molossorum.

Bos intervenit.

Taurinæ excoriationis lege.

Bœoticus mos.

Bubulcus dictus, caprarius esse videris.

Uva juxta uvam maturescit.

Bos sub jugum.

Bovem in linguâ fert.

Bulias judicat.

Bos septimus.

Bos in messem.

Bos in stabulo senex.

Bos in acervo.

Bœotica sus.

Bœotica ænigmata.

Boum aures habetis.

Quod bibas nunquam reperies, si cceno iniquines limpidam aquam.

Brevis voluptas mox doloris est parens.

Bos in civitate.

Brasidas quidam vir bonus; cæterùm Lacedæmon multos habet illo præstantiores.

Bomax es et Bomolochus.

Glebis arvom.

Bœotica auris.

Γ.

ΓΑΛΛΑ ὀρεῖθον.

Γαλῇ Ταρτησία.

Γαλῇ χιτῶν.

Γαμψάνυχας μὴ τρέφειν.

Γαστέρα μοι προφέρεις, κάλλιστον ὄνιδος ἀπάντων. Ἡ πλήρης μὲν ἐλαφροτέρη, κενὴ δὲ, βαρεῖα.

Γαλῇ στίαρ.

Γ

LAC gallinaceum.

Mustela Tartesia.

Mustelæ tunica.

Aduncos unguēs habentes ne alas.

Ventrem mi objectas, quo prorum haud pulchrius ullum.

Plenus is est levior, gravis idem, ubi pendet inanitas.

Mustelæ sevum.

Γαλῇ χιτῶνιον.
Γαστήρ παχὺία λεπτὸν οὐ τίκτω νόον.

Γαλῶν ἔχουσ.
Γιλοιότερος Μελιτίδης.
Γέλως συγκρούσιος.

Feli tunicula.
Venter pinguis non gignit sensum tenuem.
Mustelam habes.
Magis ridiculus quàm Melitides.
Risus syncrusius.

ἘΚΑΤΟΝΤΑΣ Ε΄.

CENTURIA VI.

ΓΕΥΕΤΑΙ πίσης ὁ μῦς.
Γέλως Μεγαρικῆς.
Γέροντι σαυτὸν ἐν πλήθει.

Γέρον ἀλώπηξ οὐχ ἀλίσκεται πάγῃ.

Γεράνθρον μεταφυτεύειν.
Γενναῖος ἢ ἐκ βαλαντίου.
Γέροντος πίσθη, δρυῖνδς κάτταλος.
Γέρονι λίθους καταπιπτόμετος.
Γέρον βοῦς ἀπίθητος δόμοισι.
Γέρον ὀλίγη φοβῆται.
Γέρον πίθηκος ἀλίσκεται μὲν, μετὰ χρόνον δ' ἀλίσκεται.
Γέρον πίθηκος οὐχ ἀλίσκεται πάγῃ.
Γέλως Ἰωνικῆς.
Γέροντι μηδὲποτε μηδὲν χρηστὸν ποιῶν.

Γέροντα δ' ὀρεβοῦν φλαυρὸν, ὃς τίος πίσει.

Γεράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.

Γῆρας λένων κρεῖσσον ἀμυαίων νεβρῶν.

Γῆ καὶ θάλασσα οὐρανομήκης.

Γῆρας ὀλοκληρὸς ἐστὶ πῆρσις, πάντα ἔχει καὶ πᾶσιν ἔνδον.

Γῆς βάρος.

Γῆρας διδάσκει πάντα, καὶ χρόνου τρεῖς.

Γῆρας καὶ πνία, δύο τραύματα δυσθεράπιστα.

Γῆ κρύψας ἔχουσ.

Γῆς ἐντέρα.

Γῆρας βοῦς, τὰ δ' ἔργα πολλὰ τῷ βοί.

Mus picem gustat.
Risus Megaricus.
Exhilara sive vendita teipsum in multitudine.
Annosa vulpes non capitur laqueo.
Annosam arborem transplantare.
Generosus es ex crumenâ.
Senis mentula, quercinus clavus.
Grues lapides diglutientes.
Senex bos non lugetur in domi.
Senex pauca timet. [bus.
Vetulus simius capitur quidem, sed longâ temporis morâ.
Vetulus simius non capitur laqueo.
Risus Ionicus.
Seni nunquam quidquam boni facias.
Frustrâ senem lapsum in juventâ corrigas.
Discenti assiduè multa senecta venit.
Leonum senectus melior juvenibus hinnulis.
Terra et mare ad cœlum pertinens.
Senectus solida est mutilatio; omnia habet, et omnium indiget.
Terræ onus.
Senectus et longa temporis mora docent omnia.
Senectus atque paupertas, duo sunt vulnera immedicabilia.
Terrâ absconditum habes.
Terræ intestina.
Bos consenescit, at opera multa sunt bovi.

Γιγάντων ἀπάνοια.

Γλαύκου τέχνη.

Γλώττης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποις
ἄριστος, Φιδωλῆς πλείστη δὲ χάρις
κατὰ μίτρον ἰούσης.

Γλῶσσα βλάσφημος διανοίας κακῆς
ἐλεγχος.

Γλαῦκα 'Αθήναζι' καὶ Γλαῦκα 'Αθη-
ναίοις.

Γλαῦκος ἄλλος ἰππόβοτος.

Γλαῦκος πῶν μίλι ἀνήστη.

Γλαῦκος φάγων πᾶν οἶκον ἐν θαλάτ-
τῃ.

Γλυκὺς ἀγκών.

Γλυκὺς ἀπὲρ πόλεμος.

Γλυκὺ ὁ πῶρα, φύλακος ἐκλεισπό-
τος.

Γλώσση ματαία ζῆλῳ προστρέφει-
ται.

Γῶναι πλείον κρατοῦσιν, ἢ σθένος χε-
ρῶν.

Γῶμη δὲ κρείσσον ἔστιν, ἢ ῥώμη χε-
ρῶν.

Γλῶσσα πᾶς πορῆν πόλιν ἀνορθώ-
σασα, καὶ πάλιν καταστρέψα-
σα;

Γλαῦξ διέπτατο.

Γλαῦκα εἰς 'Αθήνας.

Γῶθι σιαυτόν.

Γόργιοι βλέπειν.

Γοργόνα Περσὺν ἐχειρώσατο.

Γόνυ κνήμης ἔγγυον.

Γράμματ' Βιλλεροφόντης δικάμι-
σιν.

Γραῦς βακχύναι.

Γραῦς, ὅς τις ἵππος, τὸν χαρδαῖον
τάφον ἔχεις.

Γραῖς καθονιζόμεναι.

Γραῶν ὕβρις.

Γρῦ τὸ Δίωκος.

Γραῦς ἀνακροτήσασα πολὺν κοινορτὸν
ἐγίρει.

Γραῦς ἀναθυᾶ.

Γυμνότερος Ἰαλίμου.

Γυμνότερος Λεοντίδος.

Γυμνοπαδίαις χαίρει.

Γυμνῇ τῇ κεφαλῇ.

Gigantum vecordia.

Glauci ars.

Linguae thesaurus mortalibus op-
timus, atque cum ratione suae
rei pars est gratia multa.

Lingua maledica improbae men-
tis argumentum.

Noctuam Athenas, seu Atheni-
ensibus.

Glaucus alter ab equis comestus.

Glaucus potio melle revixit.

Glaucus herba comesa habitat in
mari.

Dulcis cubitus.

Dulce bellum inexperto.

Jucunda poma, si procul custo-
dia.

Lingua demens poenae concilia-
trix.

Longè antecellit viribus soler-
tia.

Præstantior prudentia est forti
manu.

Lingua quod vadis, urbem instau-
rans, et rursum illam subver-
tens?

Noctua volavit.

Noctuam Athenas.

Nosce teipsum.

Gorgonicè tueri.

Gorgona Perseus aggressus est.]

Genu cruri propius.

Bellerophontes literas tulit.

Anus bacchatur.

Anus, instar equi, lacunam pro
sepulchro habebis.

Anus cothonissantes.

Aniles fabulae.

Dionis gry.

Pulverem anus pedibus plaudens
multam excitat omnis.

Anus hircissat.

Nudior Ialemo.

Nudior leberide.

Nudipedalibus gaudet.

Nudo capite.

Γύγαθρον φυσας.
 Γίγης οὐκ ἔστι ἐν τούτῳ.
 Γύγυ δακτύλιος.
 Γυμνὸς ὡς ἐκ μήτρας.
 Γυμνότερος πατταλῶ.
 Γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγὴ φέρει.
 Γυπὸς σκιά.
 Γυναικὸς φρένας.
 Γυνὴ στρατηγίῃ, καὶ γυνὴ στρατεύεται.
 Γυναικὶ μὴ πιστεύει, μὴ δ' ὅταν θάνῃ.
 Γυναικῶν ὄλιθρος.
 Γυναικὸς ἥμαρ τοῖς ἀκμάζουσιν βίλος.
 Γυνίης ἄξιος ἀνὴρ.

Δ.

ΔΑΙΔΑΛΟΤ ποίημα.
 Δασύαν νύκτα.
 Δασύποδα λαγὼν παραδραμεῖται χι-
 λῶν.
 Δάτος ἀγαθῶν.
 Δαιδάλυ πτερά.
 Δασύπους κριῶν ἐπιθυμῶ.
 Δάκτυλος ἡμέρα.
 Δαπανώμενος ἐφ' αὐτὴν μὴ δαΐ, ὀλίγος ἔσθ' ἐφ' αὐτῇ.
 Δαφνήην φορᾷ βακτηρίαν.
 Δυνάτεων ἀμυνόντων.
 Δίδεται καὶ κακοῖσιν ἄγρευ.
 Δεῖλόν δ' ὁ πλεῖστος καὶ φιλόψυχοι κα-
 κόν.
 Δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης.
 Δελφίνα πρὸς τ' ἑρᾶιον δαΐς.
 Δικαίπους σκιά ἐστίν.
 Διλόπτερος εἰς αὐτῆς τῆς διυλίας.
 Δεῖ νοσῶν τὸ μέρος.
 Δέκα ἢ κύων τίκοι, καὶ πάντα λευκά.
 Δέκα τοῦ ὀβολοῦ.
 Δελφίς ἐν λουτήρῳ.

Gygathrum inflas.
 Dentale non est in illo.
 Gygis annulus.
 Nudus ut ex matrice.
 Nudior clavo.
 Silentium et taciturnitas, ὁ mu-
 lier, vestrum decorat genus.
 Vulturis umbra.
 Fœminæ mentem.
 Dux ipse belli fœmina, et miles
 pugnat.
 Mulieri ne credas, ne mortuæ
 quidem.
 Muliebris perniciēs.
 Oculus acutum fœminæ est telum
 viris.
 Vir angulo dignus.

Δ.

DÆDALI opus.
 Densam noctem.
 Villosum pedibus leporem testu-
 do præbit.
 Datus bonorum.
 Dædali alæ.
 Lepus pulpamentum quærit.
 Dactylus dies.
 Sumptum impendens in ea quæ
 non oportet, parvus erit in ea
 quæ oportet.
 Laureum baculum gesto.
 Alteris melioribus.
 Contigit et ignavis præda ex ve-
 natu.
 Formidosæ opes gratum animo
 sunt malum.
 Etiam glebam erro admittit.
 Delphinum cauda alligas.
 Decempedalis umbra est.
 Timidior es ipso timore.
 Oportet in partem ægrotare.
 Decem catellos pariat, et omnes
 candidos.
 Decem uno obolo.
 Delphinus in aquâ balnei.

Δειλότερος εἰ τοῦ παρεμύπτοτος.

Δυνὸν τὸ συνιδῆναι τὸ μέλλον.

Δελφὸς ἀπὸς ὅτι φανερὸν μὲν ἔχει, δέψιν
δ' ἀπέλυσεν.

Δυναὶ πλέκουν τὰ μηχανὰς Αἰγύπτου.

Δελφίνα νήχουσι διδάσκουσ.

Δοσμοὶ Τυρρηνοί.

Δευτέρως πλῆς.

Δελφίνα λεκάτη ἢ χωρεῖ.

Δηλὸν κολουμένη.

Διερεὶ βουλευμέν, ἢ ἔχη καὶ πολλὰ
ἀμύνον.

Timidior es prospiciente.

Molestum est futuri esse conscium.

Serta gerit Delphus homo, sed
sitis enecat illum.

Nectunt stupendas machinas Ægyptii.

Delphinum natrare doces.

Vincula Tyrrena.

Altera navigatio.

Delphinum patina non capit.

Delio natatore opus est.

Consultato diu, cunctis felicior
ut sis.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Ζ.

Διὰ μαχαίρων καὶ πυρὸς ῥίπτειν διῷ.

Διαβολῆς ὀξύτερον τὸ ξίφος, εἰ τὸ ξί-
φος προφθάσει τὸν διαβάλλοντα.

Διαγόρας ὁ Μέλιος.

Διακωδωνισθῆναι.

Διτρίφης ἀνιπτήρων.

Διὰ τοῦ τείχους λαλεῖν.

Δικαιότερος σταχάτης.

Δίκης ὀφθαλμοί.

Δίκην δίκην ἔτικτε, καὶ βλάβην βλάβην.

Δίδς κώδιον.

Δίκην ὑφίξου, καὶ ὅς τις δάκνη κύνα.

Δικτύον ἄνημον θηρεῖς.

Δίκης δικαιότερος.

Διζημένοισι τὰ ἀγαθὰ μόλις παρα-
γίνεται· τὰ δὲ κακὰ καὶ μὴ διζη-
μένοισι.

Διαμῆδιος ἀγάγη.

Διονύσια.

Διδὸς Κόρινθος.

Δίχλοι γυνῆμαι.

Διδὸς ἐγκέφαλος.

Διδὸς ψῆφος.

Ἐνθα Διδὸς μεγάλης θῆκος πιστοὶ τι
καλεῖνται.

Διὰ δακτυλίου γ' ἂν ἐλκύσας.

Δίσκος ὁ αἰὶ ὑπὲρ τὰ ἰσκαμμένα.

CENTURIA VII.

PER enses atque flammam eun-
dum tibi erit.

Gladius calumniā acutior, modò
gladius calumniatorem ante-
vertat.

Diagoras Melius.

Διακωδωνισθῆναι.

Diitrephe alas addidit.

Per parietem loqui.

Justior trutinā.

Justitiæ oculus.

Litem parit lis, noxa item noxam.

Jovis vellus.

Litem subibit, vel si asinus mor-
deat canem.

Reti ventum venaris.

Justitiā justior.

Quærentibus bona vix obveniunt:
mala autem etiam non quæren-
tibus.

Diomedea necessitas.

Bacchanalia.

Corinthus Jovis filius.

Variantes sententiæ.

Jovis cerebrum.

Jovis calculus.

Hic magni soliumque Jovis tali-
que vocantur.

Per annulum traxeris. [sa sunt.

Discos impellit ultra ea quæ fos-

Δίς ἐπὶ πλεγμαῖς πολύπους πολυ-
μενος.

Δι' ὀξείας δραγαίῃν.

Διωλύγιοι κακόν.

Δίς καὶ τρεῖς τὸ καλὸν, τὸ δὲ κακὸν οὐδ'
ἅπαξ.

Δίς παῖδες οἱ γέροντες.

Δίς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχροὶ προσκρούει
λίθον.

Διὰ μέσου καὶ λιμὸς ἐκρεῖ, καὶ μάστιξ
ἀπολλύται.

Διὰ παλαιᾶς ἡμέρας.

Δοῖδ' αὖξιν.

Δόρυ κερύκειον.

Δουλότερος Μισσηρίων.

Δοῖδ' ὅπως σκιά.

Δούλος ὢν κόμην ἔχεις.

Δούλων πόλις.

Δρυὸς πρὸς πρὸς, πᾶς ἀπὸ ξυλεύεται.

Δραχμῆς μὲν ἡύλει, τεττάρου δὲ παύ-
εται.

Δύο τοίχους ἀλείφεις.

Δυνὴν ἐπιθυμήσας, οὐδ' ἔτι τρεῖς ἔνυχας.

Δωδεκαμήχανος Κυρήνη.

Δῶρα θύοις πύθι καὶ αἰδαίου βασι-
λῆας.

Δωδωναῖον χαλκῆον.

Plagis adactus polypus quatuor-
decim.

Per lanceam currere.

Ingens malum.

Bis et ter quod pulchrum, malum
verò nec unquam.

Bis pueri senes.

Turpe est, eundem bis ad lapi-
dem impingere.

Temporis intercapedine et fames
perit, et vel maximè sedatur.

Ex antiquo die.

Pistillum crescit.

Caduceum cum hastâ

Servilior Messeniis.

Pistilli umbra.

Servus cum sis, comam nutris.

Servorum urbs.

Cadente quercu, quilibet ligna-
tum adest.

Drachma canebat, desinebat qua-
tuor.

Duos parietes illinis.

Duo cum cuperes, neutrum es
consecutus.

Duodecim artium Cyrene.

Cum divis flectunt venerandos
munera reges.

Dodonæum æs.

Ε.

ΕΑΥΤὸΝ οὐ τρίφων, κύνας τρίφεις.

Εγίνετο καὶ Μανδραῖνι σικεῖν ναῦς.

Εγκαθήμενοι τρίποδι Μουσῶν.

Εγγαστρέμυθος καὶ Πύθων σὺ τυγχάνεις.

Εγὼ δὲ καὶ σὺ ταῦτόν ἐλαομαι ζυγόν.

Εγγυῖν φεύγειν δὲ, Θάλης Μιλήσιος
ἤνδα.

Εδίδαξά σε κυδισθῆναι, καὶ σὺ βυθίσαι με
ζητῆς.

Εἰ καὶ λύκου ἐμνήσθης.

Εἰ μὴ δύναται βοῦν, ἔλαυν' ὄνον.

Εἰς ἀσθνοῦντας ἀσθνῶν ἀλέλυσας.

Ε.

TEIPSUM non alens, canes alis.

Fuit et Mandroni ficulnea navis.

Insidentes Musarum tripodi.

Ventriloquus es et Python.

Egoque tuque nempe idem trahi-
mus jugum.

Declines spondere, Thales Mile-
sius inquit.

Docui te urinare, et tu submer-
gere me vis.

Si et lupi meminisses.

Si nequeas bovem, asinum agito.

Ad imbecilles imbecillis advenis.

Εἰς οὐχ ὀσίν τετυγμάλιν τὸ κέντρον ἀθείς.	In non legitimum foramen stimu- lum agis.
Εἰς τὴν λήψιν τῶν ἀγγέλων καὶ ὁ Μάρ- θαρις ἀγγελος.	In nunciorum comprehensionem etiam Mardaris nuncius.
Εἰς ἀνὴρ οὐ πάνθ' ἔρε.	Unus vir non omnia videt.
Εἰς ὕδαρ γραφίς τὸν ἔρωτα.	In aquam amorem inscribis.
Εἰς οὐρανὸν πτύεις.	In cœlum spuis.
Εἰς ἡν γυναικὸν καὶ πέτραις τρίβου καλῶς· πόλιμος δὲ καὶ πεδίον κακὸς ἴψυ.	Pax etiam in petris agricolam pulchrè alit; bellum autem etiam in campo malum est.
Εἰς ἡν ἀργίαν οὐ τρίβου.	Pax otium non alit.
Εἰλωτῶν ἀτιμώτερος.	Helotis contemptibilior.
Εἰς ἀρχαίας φάττας.	In vetera præsepia.
Εἰ μετρήσεις τὴν σπουτῇ σκιάν, οὐκ ἂν ὑβρὴς αὐτῇ μείζονα γυμνῶνται, ἢ πρὶν νικᾶν.	Si metiaris tuam ipsius umbram, non majorem invenies factam, quàm antequam vinceretur.
Εἰς δεῶν ἄτα ἦλθεν.	In Deorum aures venit.
Εἰς Θεός, καὶ πολλοὶ φίλοι.	Unus Deus, et multi amici.
Εἰς κόλπον πτύω.	In sinum despuo.
Εἰς κόρυμβας, εἰς σκότος, εἰς ἄλυστρον, εἰς ἀπηλίους πύλας.	Ad corvos, ad tenebras, in perni- ciem, in portas sole carentes.
Εἰς Κυνόσαργες.	In Cynosarges.
Εἰς Λατομίας.	In Latomias.
Εἰς Μασσιλίαν πλεύσεις.	Massiliam naviges.
Εἰς μελίττας ἐκώμασας.	In apes irruisti.
Εἰς κενὸν κρούειν τὰς χορδάς.	In vanum pulsare chordas.
Εἰς οὐρανὸν τοξεύεις.	In cœlum jacularis.
Εἰς πῦρ ξαίεις.	Ignem cædis.
Εἰς λιμένα.	In portum.
Εἰς πάγας λύκος, εἰς ἡκονισμίνας μα- χαίρας αἰε.	In læqueos lupus, in gladios acu- tos capra.
Εἰς τίφραν γραφίς.	In cinere scribere.
Εἰς τὸ δέον ἀπώλυσαι.	In utilitatem perdidisti.
Εἰς Ἀρεῖον πάγον ἐκρέθη.	In Areopagō judicatum est.
Εἰ τυρὸν εἶχον, οὐκ ἂν ἐδόμην ὄψιν.	Si caseum haberem, non indige- rem obsonio.
Εἰ μὴ σὺ λόγις, ἀπὸ τοῦ δέρματος φαίνῃ.	Etiamsi non loquaris, ex ipsâ pelle conspicuus es.
Εἰ μὴ πατὴρ ἦσθα.	Nisi pater esses.
Εἰς τετραμένον πίθον ἀντλῆς.	In pertusum dolium hauris.
Εἰς τὴν ἀμίδα ἀπουρεῖν.	In matulam immingere.
Εἰς ὕδαρ γραφίς.	In aquâ scribere.
Εἰς Σκόλον μήτ' αὐτὸς ἴσθαι, μήτ' ἄλ- λων ἔπεισθαι.	In Scolum ne ipsemet eas, neve alium sequaris.
Εἰς Τροφωνίου μεμάντινται.	In antro Trophonii vaticinatus est.
Εἰς πάγας ὁ λύκος.	In læqueos lupus.

Εἰς κυνὸς πυγὴν ἱεῖν καὶ τριῶν ἀλ-
πῶν.

Εἰς δίεος ὕραις ἡύλεις, χυμῶνος ὄρχυ.

Εἰς Τροίξῃνα βαδίζεις.

Εἴληφεν ἡ παγὶς τὸν μῦν.

Ἐκδιδαρμένοι διέεις.

Ἐκκάρτατα βῶν, γινώσκεις ἂν γίνῃς
ἀνὴρ.

Ἐκ τετραμένης κύλικος πίνεις.

Ἐκ δυοῖν τρία βλέπεις.

Ἐκ τῷ ἰσοεῖν γίνονται ἀνθρώποις ἱεῖν.

Ἐκ γύμματος γινώσκεις.

Ἐκ τοῦ κρησπίδου τὸ ὕφασμα δέκν-
ται.

In canis podicem inspice et tri-
um vulpium.

Æstate cantasti, hyeme tripudi-
asti.

Troezenem adeas.

Cepit murem laqueus.

Excoriatum excoriat.

Vehementer vociferans vir notus
evaserit.

Ex confracto calice bibis.

Duo cum sint, tria videt.

Ex aspectu hominibus nascitur
amor.

Ex gustu nosco.

Ex fimbriâ tela ipsa ostenditur.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ 4.

Ἐκ τῶν αὐτῶν τραγῳδία γίνονται, καὶ
κωμῳδία γεγραμμένοι.

Ἐκ τῶν οὐρύων τὸν λίσσιν.

Ἐκκιδέσθῃ ἡ Μουσική.

Ἐκ παντὸς ξύλου.

Ἐκ τῷ πηλῷ πύδας ἔχεις.

Ἐκπεριδικῆσαι.

Ἐκ τῶν γυτῶν ἔχουσιν τὸ παράδειγμα.

Ἐκαστος αὐτοῦ τὸ βδῆμα μέλλει γλύκειν
ἡγίται.

Ἐκ λύκου τόματος ἀφένει.

Ἐκ τριχὸς κρέμαται.

Ἐλεύθεραι αἰγὴς ἀρότρων.

Ἐλευθεριώτερος Σπάρτης.

Ἐλίφαντος ὕδιν διαφέρεις.

Ἐλίφαντα ἐκ μυῖας ποιῆς.

Ἐλίφας μὲν ἔδραμι.

Ἐλκων ἐφ' ἑαυτὸν ὥσπερ ὁ Κακίας
ἴφους.

Ἐλαχὺς τὸ μῦ.

Ἐλθοι ξένος ὅστις ὀνήσῃ.

Ἐμδαρος ἱμέ.

Ἐμπαδὼν ἐστὶ τὸ πρῶγμα.

Ἐμπεδοκλῆως ἔχθρα.

Ἐμὲ μὲν, ἂν μνηστῇ, σὲ δὲ ἂν σφρο-
νῶσι.

Ἐμπροσθὶ κρημνὸς, ἔπιθεν λύκοι.

CENTURIA VIII.

Ex iisdem tragœdia fit et comœ-
dia literis.

Ex unguibus leonem.

Excisa est Musica.

Ex omni ligno.

Extra lutum pedes habes.

Effugere seu elabi.

A vicinis exemplum habent.

Suus cuique crepitus malo dul-
cior existimatur.

Ex lupi ore abstulisti.

Ex pilo pendet.

Liberæ sunt capræ ab aratris.

Magis liber quàm Sparta.

Nihil ab elephante differt.

Elephantem ex muscâ facis.

Elephas murem non mordet.

Ad se trahens ut Cæcias nu-
bem.

Sortitus es M.

Veniat qui proderit hospes.

Embarus sum.

Palam est res.

Empedoclis inimicitia.

Me quidem si insaniant, te au-
tem, si sapiant. [lupi.

A fronte præcipitium, a tergo

- 'Εν δὲ διχοστατήσει τῇ Ἀνδροκλῆος πο-
 λιμαρχίῃ.
 'Εν Πυθίου χύσσει.
 'Ενσι καὶ μύρμηκι χολή.
 'Εν Σίρει τὴν χλαῖναν ἀποτρέβεις.
 'Ενδὲ χλαίντος παύσῃσιν ὁ ἴτιρος.
 'Ενδὲ Φιλίῃ ξυμποῦ κρείττων ἀσυνέτων
 πάντων.
 'Ενδ' οὐτὶ μένειν ἄνιμος, οὐτ' ἐκπλῦν
 ἰᾶ.
 'Εν τοῖς τόποις τυφλῶν λάμψον βασι-
 λεύου.
 'Εν πίσσῃ τήρησαι τὴν καρδίαν.
 'Εν ὁδῷ μὴ σχίζῃ ξύλα.
 'Εν Καρὶ τὸν κίνδυνον.
 'Εν μύρτῃ κλωνὶ τὸ ξίφος κρατήσω.
 'Εν παισι μὲν γέρον, ἐν δὲ γέροντι
 παῖς.
 'Εν γῇ πίνεσθαι μᾶλλον, ἢ πλετύνετα
 πλεῖν.
 'Εν Σπάρτῃ μόνῃ λυσιστελεῖ γηράσκων.
 'Εν Σάμῃ κομήτης.
 'Εν πύθῃ τὴν κεραμίδαν μαινάνεις.
 'Εν τῷ μίρῃ τις καὶ τὸ πῦρ σκαλι-
 σάτω.
 'Εν Παλλασίῳ ἐκρίθη.
 'Εν τριβῇ ἕμι.
 'Εν οἴνῳ ἀλήθεια.
 'Εν ψύλλῃς δῆξιν Θεὸν ἐπικαλεῖται.
 'Εν Φρίατι κυνομαχίῃ.
 'Ενδυμίωνος ὕπνον καθύδεις.
 'Εν πυρὶ βέβαιος.
 'Εν αἰλῇ δρακονόζεις, ἥτοι κρύπτῃ.
 'Εν μέλισσι σφυτὸν καταπνέτεις.
 'Εν σκότῃ ὀρχήσθαι.
 'Εν νυκτὶ βαλεῖ.
 'Εν νυκτὶ λαμπρὸς, ἐν φάει δ' ἀνωφε-
 λός.
 'Ενδύεται τὴν λιοντῇ.
 'Εν τοι χερσὶ τέλος πολέμου, ἵππῳ δ'
 ἐν βουλῇ.
 'Εν γὰρ ἀμφοτέρῃ τῇ Καρκίνος ἔμμορε
 τιμῆς.
 'Εν ἀχέροις πῦρ ἐγγυῖ.
 'Εξ ἐνὸς πάνθ' ὁρᾶν.
 'Εν ἄμμορ σχοινίον πλέκει.

Seditione ortâ dux Androcles
 etiam fit.

In Apollinis cacare.

Inest et formicæ sua bilis.

In æstate penulam deteris.

Uno oscitante alter participat.

Unius cordati amicitia melior im-
 prudentium omnium.

Ventus manere, aut navigare hinc
 non sinit.

Cæcorum in patriâ luscus rex im-
 perat omnis.

In pice adversa cor.

In viâ ne seces ligna.

In Care periculum.

In myrti ramo gladium tenebo.

Inter pueros senex, inter senes
 puer.

Tellure præstat pauperies, quàm
 opes mari.

Spartæ solùm expedit senem fie-
 ri.

In Samo comatus.

A dolio figulinam auspicaris.

Per vicis aliquis ignem fodicet.

In Palladio judicatum est.

In trivio sum.

In vino veritas.

In pulicis morsu Deum invocat.

In puteo cum canibus pugnare.

Endymionis somnum dormis.

Incedis per ignem.

In æreâ te abscondis.

Melle teipsum inspergis.

In tenebris tripudiare.

In nocte consilium.

Nocte splendens, luce verò inu-
 tilis.

Leoninam pellem induitur.

In manibus finis belli, sermonis
 in omni consilio.

Carcinus in dubiis rebus sortitur
 honorem.

In stipulas ignem fundit.

Ex uno omnia videre.

Ex arenâ funiculum nectis.

Ἐξ ἰσού διδόν πᾶσιν.
 Ἐξ ἡμῶν τίτρωται ὁ ἰμάς.
 Ἐξ Ἐτεοβουταδῶν ἔλκει τὸ γένος.
 Ἐξὸν φυγεῖν, μὴ ζῆναι δίαν.
 Ἐξω βιλῶν καθῆσθαι.
 Ἐξέλει τὴν κορυζάν τῆς βινός.
 Ἐξηκιστίδης ἐγίνου.
 Ἐξ οὐρίας πλεῖ τις, καὶ ἐξ οὐρίας τῷ
 δαίτι τὰ πρᾶγματα φέρονται.
 Ἐξ οὐχῶν λίοντα ἵπποσι μαθῶν, καὶ
 ἐκ μικρῆς γένεως πηγὴν.
 Ἐξω Γλαυκί.
 Ἐοικα βοῦς ἐπὶ σφαγῇν μολεῖν.
 Ἐπιθὲ τὸν Ταντάλου λίθον τῆς κεφαλῆς
 ἀπεντιναξάμεθα.
 Ἐπὶ δυνὶ ἰερμῷ.
 Ἐπακτος ἔρεος.
 Ἐπ' ἄκρα γλώττη τὸ φιλεῖν ἔχεις.
 Ἐπὶ κεφαλὴν ἀσθίνα.
 Ἐπαύλια δῶρα φέρει ἥκυς.
 Ἐπιφύλλιδες ταῦτ' ἵπποι καὶ στωμύλ-
 ματα, χιλιδύον μουσῶν, λάθεται
 τίχης.
 Ἐπὶ τοῖς ὅπλοις Ἀκκίζεται.
 Ἐπὶ πόδα ἀναχορεῖ.
 Ἐπειοῦ διολότιρος.
 Ἐπὶ Λιψυδρίῳ μάχη.
 Ἐπὶ πυγῇν τρέχει.
 Ἐπὶ καλάρης ἀροῖ.
 Ἐπιμενίδιον δέριμα.
 Ἐποπες Ἰνδοῦ στοργή.
 Ἐπ' ἀμφότερα καθύδους τὰ ὄτα.
 Ἐπὶ βύρσης ἐκάθητο.
 Ἐπῆλος τὸν ἵππον.
 Ἐπὶ χοίτικος μὴ καθίζων.
 Ἐπὶ δύραις τὴν ἰδέραν.
 Ἐπὶ ξυροῦ ἀμῆς ἵσταται.
 Ἐπὶ λιπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἥρεται.
 Ἐπαινῶ τὸν ἐπὶ πάντα τὰς ἐλπίδας γεν-
 γορεύοντα ἱππία.
 Ἐπὶ ὄλμου ἐκοιμήσω.
 Ἐπὶ τὰ Μανδραβόλου χωρεῖ τὸ
 πρᾶγμα.
 Ἐπ' ὄνου πέρας.
 Ἐπιχώριοι οὖροι ἴσασιν.

Ex æque da omnibus.
 Ex nobis scissum est lorum.
 Ex Eteobutadis genus trahit.
 Cum reo fugere liceat, iudicium
 minimè quærere oportet.
 Extra telorum jactum sedere.
 Extraxit mucum ex naribus.
 Excectides factus es.
 Secundo vento navigat, et secun-
 do vento illi res succedunt.
 Ex unguibus licet leonem æsti-
 mare, et ex pusillo gustu son-
 Fors Glaucæ. [tem.
 Videor bos ad cædem ire.
 Quando Tantalī lapidem ex ca-
 pite excussimus.
 Duabus nititur anchoris.
 Delatum juramentum.
 In ultimā linguā amicitiam habes.
 In caput impulsus.
 Nuptialia dona allatum venis.
 Racemationes istæ sunt et garri-
 tus, hirundinum musea, cot-
 ruptores artis.
 In armis Accissat.
 In pedem retrocedit.
 Epeo timidior.
 Pugnas ad Lipsydrium.
 In nates currit.
 In stipulā arat.
 Epimenidis pellis.
 Epopis Indi amor in suos.
 Dormit in utramque aurem.
 In corio sedit.
 Extraneus domesticus.
 Chcenici non insideas.
 In foribus hydriam.
 In acie novaculæ consistit.
 A tenui filo vita dependet.
 Laudo illum qui dicit spes esse
 vigilantium somnia.
 In tripode dormivisti.
 Ad Mandrabolæ morem res pro-
 cedit.
 In asino vellus. [runt.
 Indigenæ secundum ventum no-

Ἐπὶ σαυτῇ τὴν σιλήην καθίλεις.
Ἐπιτοίαις θηρῶταί τ' ἀθήρετα.

Ἐπίτρεπτε ᾄδει τὸν Ἡφαιστον προμο-
λιῦν.

In teipsum lunam detrahis.
Solertiā capiuntur quæ alioqui
capi nequeant.
Permitte ut hoc Vulcanus adve-
niat.

ἑΚΑΤΟΝΤΑΣ Θ.

CENTURIA IX.

Ἐπὶ σπύρα σχοινίον.
Ἐρίμω σὰ καλά.
Ἐρως θάλλει μὲν εὐπορῶν, ἀποθήσκει
δ' ἀπορῶν.
Ἐρήμῃ δίκῃ.
Ἐρετριῶν ῥῶ.
Ἐργα ῥίων, βούλαι δὲ μίσων, εὐχαὶ δὲ
γερῶντων.
Ἐρωτα παύει λιμὸς, εἰ δὲ μὴ, χρόνος.
Ἐὰν δὲ μὴ δὲ ταῦτα τὴν φλόγα
σβίσῃ, θρασκίᾳ σοι τὸ λαιπὸν ἡρτήσ-
θαι βρόχος.
Ἐρήμῃ ἀλάνται.
Ἐρημῶν ἐμβολίπτειν.
Ἐρμῆς ἀμύητος.
Ἐρμαιοὶ κοινὸν καὶ, Ἐρμῆς κοινός.
Ἐρχομαι κύων ὅπισθιν ἄεματα λαλν-
μένος.
Ἐρμῶνιος χάρις.
Ἐρις ἔριν τίκτουσα προσημῶνται λό-
γον.
Ἐρως Δημονίκης.
Ἐς κέρασας.
Ἐστι καὶ σιγῆς ἀκίνδυνος γέρας.
Ἐσκιμαλίσθαι σὲ χεῖ.
Ἐσο καὶ λίων ὅπη χεῖ, καὶ πίθηκος ἐν
μίμῃ.
Ἐσχάτα ἐσχάτων κακὰ διαπίπτειν-
ται.
Ἐστὶ δ' ἴδιον.
Ἐσχατος Μυσῶν πλῆν.
Ἐστὶ ταμίης· τὰ δ' ἄλλ', εἰ βούλει,
κύων.
Ἐτιρόγναθος εἰ.
Ἐτιρομέλιος δίκῃ.

In spirâ funiculus.
Perière honesta.
Floret amor in rerum copiâ, mo-
ritur autem in egestate.
Deserta causa.
Eretriensium R.
Res juvenum, consulta senum,
sunt vota senectæ.
Fames amorem sedat, aut saltem
mora. Sin ista flammam bina
non extinxerint; quod reli-
quum, saluti erit suspendium.
Indictâ causâ damnari.
Desertum intueri.
Mercurius non initiatus.
Mercuriale commune, et Mer-
curius communis.
Adsum canis post terga currum
qui traho.
Hermonia gratia.
Litem parans lis verba deposcit
tibi.
Amor Dæmonicæ.
Ad corvos.
Est et fideli tuta silentio merces.
Medio digito ostenso te substan-
nari oportet.
Esto leo ubi oportet, esto et si-
mia interdum.
Extrema extremorum mala sunt
perpetrata.
Vestæ sacrificare.
Postremus Mysorum navigare.
Sit quæstor, atqui cætera, si lu-
bet, canis.
Utriusque mandibulæ homo es.
Heteromolia causa.

Ἐπειγέ τις μὴ βριχθαίῃ καὶ εἰς βάθρον ἀπικνήγη.	Festinavit ne madefieret, et in fossâ suffocatus est.
Εὐγαιότερος Κόδρος.	Generosior Codro.
Εὐτυχία πολύφίλος.	Felicitas multos habet amicos.
Εὐμεταβολώτερος κοθύρνος.	Versatilior cothurno.
Εὐδοτοὶ κύρτος αἰρεῖ.	Dormienti sagena capit.
Εὐήθει δάκτυλον μὴ δείξης, ἵνα μὴ τὴν παλάμην σε καταπήγῃ.	Fatuo digitum ne ostendas, ne et manum tibi deglutiat.
Εὐχε τῷ πλεσίον ἔχου, ἐπὶ πλείον δὲ τῇ χύτρᾳ.	Opta vicino ut habeas, maximè autem ollæ.
Εὐρύβατος.	Eurybatus.
Εὐρηκα ὃ ἔκ ἐζήτην.	Inveni quod non quærebam.
Εὐρεκλῆς πᾶς ἐγγαστρέμυθος.	Omnis Eurycles ventriloquus.
Εὐγυνὴς ἐκ βαλαντίου.	Nobilis ex marsupio.
Ἐφυγον κακὸν, εὖρον ἄμεινον.	Effugi malum, inveni bonum.
Ἐφρόδιον τῆς ἀστειᾶς τὴν ἀπειφίαν ἔχουσι.	Lucrum abstinentiæ a cibo eruditatem habent.
Ἐφίσια γράμματα.	Ephesiæ literæ.
Ἐφ' ὕδαρ.	Ad aquam.
Ἐφμερὺς ζῷη.	Ephemerī vita.
Ἐφ' ἐνὶ παιδί σαλίῳ.	Super uno filio fluctuat.
Ἐφ' ἱαντῆς τὰ κέρατα.	Contra sese cornua.
Ἐχίος τὸν τόκον ἀναβάλλει.	Echinus partum differt.
Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, καὶ ἐκ δόνησιμα.	Hostium dona non dona, neque utilia.
Ἐχομεν σύμμαχον Θιδὸν Ἡφαίστον.	Habemus auxiliatorem Deum Vulcanum.
Ἐχομεν κύνα τῷ πτωχῷ βοηθῶντα.	Habemus canem mendico auxiliantem.
Ἐχει καὶ μυῖα σπλῆνα, ἔχει καὶ χολὴν ὁ μύρμαξ.	Habet et musca splenem, et formica bilem.
Ἐψισθαί σοι πειρᾷ λίθοι.	Ut lapis te sequatur, annitere.

Z.

Z.

ΖΑΛΕΥΚΟΥ νόμος.	ZALEUCI lex.
Ζῶς ἀστὸν ἔλετο.	Jupiter aquilam elegit.
Ζῶγος Κροβύλις.	Crobuli jugum.
Ζῶς κατὰ δὲ χροῖος εἰς τὰς διφθήρας.	Jupiter, licet serò, diphtheram inspexit.
Ζῷ χύτρα, ζῇ φιλία.	Fervet olla, vivit amicitia.
Ζήνωνος ἐγκατατίετος.	Zenone continentior.
Ζητῶν ἄψον, δοιμάτιον ἀπώλεσα.	Obsonium quærens, tunicam amisi.
Ζητῶς τὸν ἐ παρόντα καὶ μάτην καλῶς.	Qui non adest frustra advocas.
Ζωπύρε τάλαντα.	Zopyri talenta.

E e

Ζωὴ πύθη.

Ζώνη περιβαλε τὴν γαστέρα.

Ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν.

Ζωὴς γνήστη κρομεμένου μοῖραν λαβόν.

Ζώμεν, οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δύνα-
μεθα.

Vita doliaris.

Zonâ ventrem circumcinge.

Stateram ne transgrediare.

Reddêre salvus, cepe duntaxat
cape.

Vivimus non ut volumus, sed ut
possumus.

H.

Ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις.

Ἡ ἀφύη πῦρ.

Ἡ ἀμαξία τὸν βῆν.

Ἡ δόλω, ἢ βίη· ἢ ἀμφαδόν, ἢ περ-
φηδόν.

Ἡ δὴ χελώνης κρέα φαγεῖν, ἢ μὴ φα-
γεῖν.

Ἡ βραχυλογία ἐγγύς ἐστι τῷ σιγῆν.

Ἡ κάμηλος ἐπιθυμῶσασα κέρατων, καὶ
τὰ ὅλα προσκαλύπτει.

Ἡ κύων ἐν φάτῃ.

Ἡ κακὴ κρίσις παντὸς κακοῦ αἰτίον.

Ἡ κρίνον, ἢ κολοκύντην.

Ἡ κίρκος τῇ ἀλώπικι μαρτυρεῖ.

Ἡ λιμὴν σὴν ἔκ ἔχει.

Ἡ λέγει τί σιγῆς κρεῖττον, ἢ σιγὴν
ἔχει.

Ἡ λύαις δεκάς.

Ἡ λιγὴ ἥλικα τέρπει.

Ἡ λῶ φῶς δαρίζεις.

Ἡ λος τὸν ἥλον, καὶ πᾶντα τοὺς
πᾶνταλοι ἐξέκρουσι.

Ἡ λιθιώτερος Ἀδωνίδος τοῦ Πραξιλλῆος.

Ἡ μίνης πλιυάς.

Ἡ μένοντα ἀποθανεῖν, ἢ νικᾶν.

Ἡ μείνος πανθήλιος.

Ἡ μῆς δέκα Ῥόδιοι, δέκα ἡμέρες.

Ἡ Μορσίμ τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο·

Ἡ μὴ καθέρης καὶ ἀλίσσης οὐ φάγης.

Ἡ ποτε κάμοι πρόμα καὶ πρύμνη.

H.

SCYTHARUM oratio.

Aphyra ignem.

Currus bovem.

Seu dolo, seu vi: seu clam, seu
prorsus apertè.

Carnes edendæ, aut non edendæ,
cochleæ.

Oratio brevis par est silentio.

Camelus cornua desiderans, e-
tiam aures perdidit.

Canis in præsepi. [causa.

Malum judicium omnis mali
Aut florem cucurbitæ, aut cu-
curbitam.

Cauda vulpi testimonium fert.

Ætatem tuam non habeo.

Aliquid silentio melius loquere,
aut tace.

Lupi decas.

Æqualis equalem delectat.

Soli lumen mutuaris.

Clavus clavum, et palus palum
excussit.

Stupidior Adonide Praxilles filio.

Columbâ sedenti.

Aut manentem mori, aut viacere
oportet.

Mulus clitellarius.

Nos decem Rhodii, decem naves.

Exscripsit ecquis dictionem Mor-
simi?

Purges nisi molasque, non edes
piger. [puppis.

Fuit et mihi aliquando prora et

Ἄν ἔλαχες Σπάρτην, ταύτην πόρνη.

Ἡ ψαλλὴ ὃ πιστύνει.

Ἡ Παναγαῖα Ἀρτεμις.

Ἡρακλῆς ἐνίζεται.

Ἡρακλῆος νόσος.

Ἡρακλῆς καὶ πύθηκος.

Ἡρακλῆος λυτρά.

Ἡρακλῆος λίθος.

Ἡρακλῆος ψώρα.

Ἡσάν, ποτ' ἦσαν, ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

Ἄν σιγὴν καίρει, ἢ λόγον ἀφίλιμον.

Συλάσαςτος χλαμύς.

Spartam quam nactus es, exorna.

Balba non credit.

Panagæa Diana.

Hercules hospitio excipitur.

Herculeus morbus.

Hercules et simia.

Herculeana balnea.

Heracleus lapis.

Herculeana scabies. [Milesii.]

Fuere, quondam fuere, strenui

Aut opportunum silentium, aut sermonem utilem habe.

Sylosantis chlamys.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ Ι.

CENTURIA X.

Ἡ συκαμένος συκαμίνῳ ῥύπτεται.

Ἡττήθης τιὸς ἀλεκτρούσιος.

Ἄν τρεῖς ἔξ, ἢ τρεῖς κύβοι.

Ἦτοι τίθηκε, ἢ διδάσκει γραμμάτα.

Ἡ Φάνη θύρα.

Ἄν φρονεῖν ἔλασσον, ἢ δύνασθαι δι' αὐτόν.

Ἡφαίστιος δισμός.

Ἡ φιλοχρηματία Σπάρται ἔλοι, ἄλλο δὲ ἔδιν.

Ἦως ὁρώσα τὰ νυκτὸς ἔργα, γιγᾶ.

MORUS moro purgatur. [ceo.]

Victus es ab aliquo gallo gallina-

Aut ter sex, aut tres tesserae.

Aut obiit, aut docet literas.

Phani janua.

Modestius de se sentire, aut plus virium habere oportet.

Vulcanium vinculum.

Una auri capiet Spartam vesana cupido.

Aurora videns noctis opera, ridet.

Θ.

Θ.

Θάμυρις μαίνεται.

Θάρσει, τὸ δίκαιον ἰσχύει μέγα.

Θάρσει λέγων τἀληθές, οὐ σφαλῇ ποτὶ.

Θάνατον παρδάλειον ὑπακρίνεται.

Θαλάττιον ἐκ χαράδρας ὕδαρ.

Θαροῦν χρὴ, φίλε Βάττε, ταχ' αὐρεῖον ἔσσι' ἄμμιον· Ἐλπίδες ἢ ζωόντων, ἀνέλπιδες δὲ θανόντων. Χ' ὁ Ζεὺς ἄλλα καὶ μὲν πύλοι αἰθριος, ἄλλα δ' ὕμν.

Θεοῦ δίδοντας, ἔδιν ἰσχύι φθόνος· καὶ μὴ δίδοντας, ἔδιν ἰσχύι κόπος.

THAMYRIS insanit.

Confide, multum justitia potest.

Confide verum proloquens, nunquam cades.

Mortem pardalis effingit.

Maris aquam ex cavernâ.

Sperandum, Batte, est, melior cras forsan erit res: Spes est in vivis, non est spes ulla sepultis. Nunc clarus splendet, nunc Jupiter imbre nigrescit.

Deo volente nil potest æmulatio: et non volente nil potest ullus labor.

Θιτταλικὸν σόφισμα.
 Θεράπειε τὸ φοβεῖσθαι, καὶ ἔ φοβηθήσῃ
 πινίαν.
 Θάσος ἀγαθόν.
 Θάττον ὑπὸ μάλῃς πίντ' ἐλάφους κρύ-
 ψιαις ἢ ἵνα κίναιδον.
 Θαλάττιος ὄν, μὴ πως χερσαῖος
 γίγῃ.
 Θεαγένης χρέματα.
 Θεὸς τι τοῖς ἀργᾶσιν ἔ παρίσταται.
 Θετταλικὴ γυνή.
 Θεὸς ἡ ἀναίδεια.
 Θεὸς δὲ δῶρόν ἵστιν, εὐτυχῶν βροτῶν.
 Θετταλικὰ πτιρά.
 Θεῶν ἀγορά.
 Θερικλίου φίλος.
 Θεραμένης ἀνὴρ.
 Θεμοῦ λόγος ἰατρὸς.
 Θρᾶκες ἔργια ἔκ ἐπίσανται.
 Θρίξ ὕψιχος.
 Θεσῖν Πιρίθων.
 Θυμὸς ἔσχατος γηράσκει.
 Θυράζι Κᾶρις, ἔκτε' ἀνθετήρια.
 Θυμόσοφός ἐστιν.
 Θυνίζειν.

I.

Ἰαλίμου ψυχρότερος.
 Ἰανὸς ἄλλος.
 Ἰαίνεται τῇ διηγέσει τῶν τοιούτων λό-
 γων.
 Ἰδὲ Ῥόδος, ἰδὲ καὶ πύδημα.
 Ἰαμα γλώττης, ἐγκράτεια κοιλίας.
 Ἰερά ἄγκυρα.
 Ἰερόσυλος Θεοσβεῖ.
 Ἰλιάς κακῶν ἐπήει.
 Ἰματίω πῦρ περιτέλλεις.
 Ἰματισμὸς Διονυσίου.
 Ἰοῦς ἄχρη.
 Ἰνα γὰρ θεός, ἔνθα καὶ αἰδώς.
 Ἰππὸ γηράσκοντι τὰ μέγιστα κύκλ' ἐπὶ
 θαλλε.
 Ἰππόλυτον μιμήσομαι.
 Ἰππὺς εἰς λῆϊον πίδιον.

Thessalicum commentum.
 Ipsum timorem sana, et non ti-
 mebis paupertatem.
 Thasus bonorum.
 Citiùs sub axillâ quinque cervos
 celaveris, quàm unum cinædum
 Marinus cùm sis, ne terrestres
 fias.
 Theagenis facultates.
 Nempe otiosis nullus adsistit Deus.
 Thessala mulier.
 Deus impudentia. [Dei.
 Mortalibus bene esse, munus est
 Thessalicæ alæ.
 Deorum cætus.
 Thericlii amicus.
 Theramenes vir.
 Sermo iræ medicus.
 Thraces fœdera non nôrunt.
 Seta hystricis.
 Theseus Pirithoum.
 Ira postremò senescit.
 Foras Cares, non ampliùs anthe-
 steria.
 Animo solers est.
 Thynnizare.

I.

IALEMO frigidior.
 Alter Janus.
 Talibus sermonibus delectatur.
 Ecce Rhodus, ecce et saltus.
 Medela linguæ, ventris abstinen-
 Sacra anchora. [tis.
 Sacrilegus Deum veneratur.
 Ilias malorum invasit.
 Veste ignem occultas.
 Vestitus Dionysii
 Inûs dolores.
 Ubi enim timor, ibi et pudor.
 Adde rotas vetulo leviores usque
 caballo.
 Hippolytum imitabor.
 Equos in planum campum.

Ἴππους εἰς πιδίον διδάσκεις τρέχειν.

Ἴππος με φέρει, καὶ βασιλεὺς με
τρέφει.

Ἰππίας εἰς πιδίον προκαλῇ.

Ἰσως Ἐριννὺς ἴστιν ἐκ τραγῳδίας.

Ἰστοὶ ἀράχνης.

Ἰσα πόλεμον οὐ ποιεῖ.

Ἰσότης φιλότητα ἀπεργάζεται.

Ἰσχύς, καὶ τύχος, καὶ ὅπλον σοφοῦ ἡ
φρόνησις.

Ἰχθυς ἐκ τῆς κεφαλῆς ὄζειν ἄρχεται.

Ἰχθυὶν νήχυσθαι διδάσκεις.

Equum in campum currere doces.

Equus me portat, alit rex.

Equites in campum provocas.

Fortassis est Erinnyes ex tragiœdia.

Aranææ tela.

Æqualitas bellum non parit.

Æqualitas amicitia.

Robur, murus, et arma, sapientis
est prudentia.

Piscis a capite olere incipit.

Piscem natrare doces.

K.

ΚΑΚΟῦ κόρακος κακὸν ὄν.

Κακοὶ κόρου οὐκ ἀνίσχονται.

Καὶ εἰς μάχαιραν κύβιστόστιν.

Καὶ τὸν ἀπὸ γραμμῆς κινεῖ λίθον.

Κακοὶ πίνουσι τῆς τιμωρίας τὴν ὁμι-
χλάν.

Καὶ ἐπὶ τῷ βωμῷ τὸν ἐπίβουλον.

Κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ διελίξ φρένς.

Καὶ βαίτυλον ἂν κατίπις.

Κακὰ κέρδια ζημίαν ἀρετῆς φέρει.

Καταφρόνι θανάτου.

Κανθάρου μελάντερος· καὶ, Κανθάρου
σοφώτερος.

Κάμηλος ψαριῶσα, πολλῶν ὄντων ἀνα-
τίθεται φορτία.

Καρκίνος λαγῶν αἰρεῖ.

Κατὰ μὲν ὄλεθρον.

Κακῶν πανήγυρις.

Καδμειῆ νίκη.

Καὶ σφάκελοι ποιῶσιν ἀτίλειαν.

Κακὸν Τινίδιον.

Κακῶς ἀκούειν πρὸς σὶ ἴστι.

Καθ' ὕδατος γράφεις.

Καὶ Ἡρακλῆς παρὰ τῶν ἀναισθήτων
ἰσχὺν ἐλάμβανεν.

Καρικὴ Μοῦσα.

Καθ' ἑαυτοῦ Βελλεροφόντης.

Καὶν αἰτ' ἀάκη ἄνδρα ποτηρόν.

K.

MALI corvi malum ovum.

Mali statietatem non ferunt.

Vel per gladium se devolvat.

Etiam a lineâ movet calculum.

Mali bibunt punitonis nebulam.

Etiam in altari insidiatorem.

Res durâ visu, ast in malis mente
est opus.

Etiam bætylon devorâsses.

Mala lucra virtuti damnum adfe-
runt.

Mortem contemne.

Cantharo nigrior : et, Cantharo
callidior.

Camelus scabiosa multorum asi-
norum tollit onera.

Cancer leporem tollit.

Juxta muris interitum.

Malorum panegyris.

Cadmea victoria.

[stant.

Etiam Sphaceli immunitatem præ-
Malum Tenedium.

Ut malè aut secus audias penès
te est.

In aquâ scribis.

Etiam Hercules vires a sensu ca-
rentibus accepit.

Carica Musa.

Contra semet Bellerophontes.

Etiam capra improbum hominem
mordeat.

Κακὸν ἄγγος οὐ κλάται.

Κατὰ θῆν ἦμεις.

Κατὰ βοὸς εὐχου.

Καίμης ἔως.

Κατὰ ποδὶς βάσιν.

Κανάρου σκιά.

Κακὸν γὰρ ἄνθρωπος χερὶ κακῶς πάσ-
χειν αἶ.

Καὶ ἀπὸ νεκρῷ φέρη.

Κακὴ γὰρ αἰδώς, ἢ ἀναιδία κρατεῖ.

Κατιναῖζι σμικρὰ σώματα ῥοπή κα-
λαιῶν.

Καιρὸς ψυχῇ πράγματος.

Κάλλιππος τρέχει.

Καὶ φιλεῖν δεῖ, ὡς καὶ μισήσαντας· καὶ
μισεῖν, ὡς καὶ φιλήσαντας.

Malum vas non frangitur.

Divinitus advenis.

Taurinâ voce precare.

Caunius amor.

Pedetentim.

Scarabæi umbra.

Malum virum semper pati malum
deceat.

Vel a mortuo tributum auferat.

Malus enim pudor ubi regnum
impudentia tenet.

Sopit pusillus corpora impulsus
senum.

Tempus anima rei.

Callippus currit.

Amare oportet tanquam osuros,
et odisse tanquam amafuros.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ ἰά.

ΚΑΚΩΣ ἀκούειν κρυῖσσαι ἢ λέγειν κα-
κῶς.

Κακῶς πίνεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτεῖν
κακῶς· τὸ μὲν γὰρ ἰλειοῦμεν, τὸ δὲ
ψύγουμεν.

Κατόπτερον εἶδους χαλκός ἐστιν, αἶνος δὲ
νοῦ.

Κατόπιν ἰορτῆς ἦκει.

Κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον.

Κατὰ πυρὸς ξαίμης.

Κασσιωτικὸν ἄμμα.

Κακὴ πρόσοδος.

Καὶ ἄμμα λίμης.

Καὶ δρυὶς μαινὰς ἐγένετο. [κεν.]

Καρκίνος ὀρθὰ βαδίζειν οὐ μαμαθή-

Καὶ μία μύζαν βία τῶν Μηνιάδων.

Καρκίος τράγος.

Καρκίος ταΐφος.

Καλαμαράδικος Γάδαρος.

Καθὼς περ αἱ τίτθαι σιτίζεις κακῶς.

Καρκαῖον δασύποδι συγκρίνεις.

Καρπαθίος τὸν λαγὺν.

Κακὸν δᾶρον ἴσον ζημία.

Κατὰ ῥῶν φέρεται.

CENTURIA XI.

AUDIRE nempe quam loqui præ-
stat malè.

Honesta paupertas prior quàm
opes malæ; Miseramur istam
namque, at eas reprehendimus.

Vultus speculum index ferreum,
mentis merum.

Post festum venis.

Lucrum malis est sequitate anti-
quius.

Ignem dissecas.

Cassioticus nodus.

Malus proventus.

Nodum solvis.

Etiam quercus bacchatur.

Cancer rectè incedere non didicit.

Vel una vis Meniadum potentior.

Caricus hircus.

Caricum sepulchrum.

Calamaradicus Gaditanus.

Nutricum instar malè cibas.

Cancrum lepori comparas.

Carpethius leporem.

Malum donum noxæ simile.

Secundo æstu fertur.

Καὶ τὸ ἄμεινον εἰς τοῦναντίον ἀποτι- λειται.	Etiam quod melius est, in dete- rius desinit.
Κατ' αἰγας ἀγέλας.	Ad capras sylvestres.
Κακὰ μὲν θρίπες, κακὰ δὲ ἴπες.	Mala res thripes, mala res ipes.
Κερκωπίζειν.	Cercopizare.
Κίττει τὸν πῶλον περὶ τὴν ὕψαν.	Impelle equum ad metam.
Κενὰ κενὰ βουλεύονται.	Inanes inania consultant.
Κινᾶσιν ἐλπίσι θερμαίνονται.	Inani spe calescit.
Κίρδος αἰσχρὸς ἄμεινον.	Lucrum probro potius est.
Κερκυραία μῶστις.	Cercyræum flagellum.
Κίρδος αἰσχρὸν, βαρὺν κειμήλιον.	Turpe lucrum, gravis thesaurus.
Κενὰ προταλίζεις ὄχη.	Inanes currus agis.
Κερμὺς ἄνθρωπος.	Figularis homo. [est.
Κενταύρων ὕβριν μαίμεται.	Centaurorum injuriam imitatus
Κεκύλισται ὁ πίθος.	Versatum est dolium.
Κερκυῶν ἐλευθερία.	Cercyonum libertas.
Κιστρὺς ἡστῆτις.	Mugil jejunat.
Κηρὶν τοῖς ὤσι ἐκαλιφίς.	Ceram auribus inungis.
Κιστὸς μετ' ἀνιστήρια.	Hedera post anthesieria.
Κιλίκιοι τράγοι.	Cilicii hirci.
Κοινὰ τὰ τῶν φίλων.	Amicorum res communes.
Κοιῦς τὸν Ἀνάγνωρον.	Anagyrum moves.
Κιήσω τὴν ἀφ' ἱερῆς.	Movebo calculum a sacrâ lineâ.
Κινδυνώδης ἢ ἐν πρῶτῃ σιλίς.	Periculosa in prora sedes.
Κίχλου πνίχτις.	Cinclo pauperior.
Κλαίει ὁ νικῆσας· ὁ δὲ νικηθὴς ἀπό- λασσ.	Qui vicit plorat; fuit at qui vic- tus, obivit.
Κλιτοριάζειν.	Κλιτοριάζειν.
Κνίψ ἐκ χώρας.	Cnips extra regionem.
Κνωδάλου χοίτις.	Cnodali chœnix.
Κόρμι. Σπάρταν ἢ ἱλαχίς.	Exorna Spartam quam sortitus es.
Κοράνη γραμματα κομίζει.	Cornix literas fert.
Κοσκίνῳ μαντινύται.	Cribro vaticinatur.
Κορυδαίος ὑδριχόστις.	Corydeo deformior.
Κολοφῶνα κακὰ ἐπὶ ἔθην.	Colophonem malorum imposuisti.
Κουρήτων στόμα.	Curetum os.
Κοινὸν κινάγιον τοῖς πᾶσι παραμύ- θιον.	Commune naufragium omnibus est consolatio.
Κόκκος οἴτου προῦξίτης θάνατον.	Granum frumenti mortem con- ciliavit.
Κόττον ἰσχυρώτερος καὶ Βριάριος.	Cotto fortior et Briareo.
Κράτης ἀπολύει τὰ Κρατήτος, ἵνα μὴ τὰ Κρατήτος κρατήσῃ τὸν Κρά- τητα.	Crates dimittit ea quæ sunt Cra- tetis, ne quæ sunt Cratetis, Cratetem superent.
Κρετίζειν.	Cretizare. [solvit.
Κρεὶς τροφίμῳ ἀπείτιον.	Aries mercedem nutritionis per-

Κρεῖσσον Ζώπυρος ἑκατὸν Βαβυλώνων.

Κρεῖσσον ὀλίγοι φωτίζεσθαι, ἢ παντὶ λῶς σκοτίζεσθαι.

Κρεῖττης κάκιστος ὑπάρχεις καὶ φίλων καὶ πολεμίων.

Κύνειον ἄσμα.

Κυπαρίττου καρπός.

Κυνόσκαργος.

Κύνων εἰς τὸν ἴδιον ἔμειπεν.

Κυνὶ δίδως ἄχυστα, ὅνῃ δ' ὀττίει.

Κωφότερος κίχλης.

Melior Zopyrus quàm centum Babylones.

Præstat parum lucis accipere, quàm prorsus obtenebrari.

Judex pessimus es et amicorum et hostium.

Cyanea cantio.

Cyparissi fructus.

Cynosarges.

Canis ad suum vomitum.

Cani das paleam, asino ossa.

Turdo surdior.

Λ.

Λ.

ΛΑΒΡΑΚΑΣ Μιλησίους.

Λαγῶς καθιύδων.

Λαγῶς περὶ τῶν κρεῶν τρέχει.

Λακονικὸν τρόπον περαινῶν.

Λακκόπλουτος εἰ κατὰ τὸν Καλλίαν.

Λαμίας δυσμορφότερος.

Λαρινοὶ βόεις.

Λάρος κεχηνός.

Λάρος ἐν ἱλυσιν.

Λεβηρίδος γυμνότερος καὶ κινδάλου.

Λιβηθρίων ἀνοητότεροι.

Λέγειν μὲν τὰ ἀριστερά, πρᾶττιν δὲ τὰ κάλλιστα.

Λευκῶλεον λίον κερδογαμῆς.

Λευκῶνης ζῆλος.

Λεωκόριον οἰκίς.

Λιοντα ξυρεῖν, ἢ κελανὸν κυρίττιν.

Λεπτὴ τίς ἱλπίς ἐστὶν ἐφ' ἧς ὀχοῦμεθα.

Λεπτὴν πλέκει.

Λίγη διατῶν καὶ, Λίγη κακῶν.

Λεσβίαν ἀχίαν.

Λίσχη ἰγκάθη.

Λευκὴν μάζαν φυρεῖσιν.

Λίαν τὴν τρέχον, ὅπως τὸν βίον.

Λευκὴ ψῆφος.

Λίαν εὐθύς εἰς ἀγῶνας.

Λευκὴ στάθμη λευκῇ λίθῃ.

Λήμνιοι κακόν.

LABRACES Milesios.

Lepus dormiens.

Lepus per viam pro carnibus currit.

Laconicum morem persequi.

Ex lacu dives es, ut Callias.

Lamiâ deformior.

Larini boves.

Larus hians.

Larus in paludibus.

Leberide nudior et cindalo.}

Libethriis insulsiore.

Optima loquere, pulcherrima fac.

Album linum ducis lucri causâ.

Leucones zelotypia.

Leocorium habitas.

Leonem radere aut jugum montis fodere.

Spes parva quâ vectamur est nunc reliqua.

Tenuem funiculum nectit.

Lerna spectatorum; et Lerna malorum.

Lesbiis digna.

Leschæ insides.

Albam placentam subigunt.

Leo pilo, asinus vitâ.

Candidus calculus.

Leo protinus in certamina.

Alba amussis albo lapidi.

Lemnium malum.

Λήταργος κύων.
 Λημνία χεὶρ.
 Λήμνιος βλάπτει.
 Λίθοι ἔψυς.

Languidus canis.
 Lemniâ manu.
 Lemnicè intueris.
 Lapidem maceras.

ἘΚΑΤΟΝΤΑΣ ΙΒ'.

CENTURIA XII.

Λίθοις τὸν ἥλιον βάλλει.
 Λιμὴ πιδίον.
 Λιμὸς Μηλίων.
 Λίνδιοι τὴν θυσίαν.
 Λίθος κυλιόμενος, φῦκος ἢ ποιῖ.
 Λίνοι λίνῳ συνάπτειν.
 Λιτύρσαι ὄθη ἄδης.
 Λιπαρότερος, λύχνη καὶ λεκυθία.
 Λιθυκὸν θηρίον.
 Λοκρῶν συνθήματα.
 Λόσσιο τὸν Πελίαν.
 Λοκρικὸς βῆς.
 Λυγκείως ὁξύτερος ὀρεῖ.
 Λύκος πτερὰ ζητίης.
 Λυδοὶ εἰς πιδίον ἰσθὶ προκαλούμενος.

Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ παίζει.
 Λυδὸς καπηλαίνει.
 Λύκος αἰτὸν φεύγει.
 Λύκος ἔχων.
 Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει.
 Λύκος συνόμιμα καὶ ἵππων λίσσεται γὰρ μὴν
 ἕκαστος.
 Λύων δ' οὐκ ἔστιν, ἀγνοοῦντα τὸν δι-
 μόν.
 Λύκοι ἰδὲς.
 Λύχνου ἀρθέτος, γυνὴ πᾶσα ἢ αὐτὴ
 ἔστι.
 Λυκόπυς υἱ.
 Λύκος δικαίος.
 Λυπηρότερος σταλαγμῷ.
 Λύκος πρὸ βοῆς σπίνδου.
 Λύχνος ἐν μεσημβρίᾳ ἄπτειν.
 Λυσίζωνος γυνή.
 Λύσι λίσσας.
 Λυσικράτης ἕτερος.
 Λύκος ποιμήν.
 Λυσιστράτης πλεῖστον πλουτεῖς.

LAPIDIBUS solem incessit.
 Famis campus.
 Fames Meliensium.
 Lindii sacrificium.
 Lapis qui volvitur, algam non
 generat.
 Linum lino connectere.
 Lityersam cantionem canis.
 Lychno et lecytho pinguior.
 Libyca fera.
 Locrensiū pacta.
 Peliam lavaris.
 Locrensis bos
 Lynceo acutiùs videt.
 Lupi alas queris.
 Lydium in campum te provocasse
 scias.
 Lydius in meridie lascivit.
 Lydius cauponariam exercet.
 Lupus aquilam fugit.
 Lupus hiavit.
 Lupus circum puteum saltat.
 Duo lupi, et duo equi unâ pascun-
 tur, duo leones non item.
 Solvere non potest, qui nodum
 ignorat.
 Lupum vidisti.
 Lucernâ sublatâ, omnis mulier
 eadem est.
 Lupi pedem habes.
 Lyci decima.
 Odiosius stillâ.
 Lupus ante clamorem properat.
 Lucernam in meridie accendere.
 Mulier zonam solvens.
 Solve colloquium.
 Lysicrates alter.
 Lupus pastor.
 Lysistrati opulentiâ dives es.

Λύσιοι τιλταί.

Λυδία ἐλγύξει τὸ κίβδηλον.

Λυδοὶ ποιεοὶ, διούτρου Διγύπτιοι· Τελ-
τοι δὲ πάντων Κάρες ἐξολίστανται.

Λύδιοι ἄρμου· καί, Παρμελίδιον.

Λύπης πάσης γίγν' ἰατρὸς χρόνος.
Λοτῶ ἴφωγος.

M.

Μᾶλλον ὁ Φρύξ.

Μασχλιαθήση ποτί.

Μαχαίρας μὴ πῦρ σκαλίσουν.

Μαχητὴς ἐπέμφθης, οὐκ ἀγγιλιεφί-
ρος.

Μαρσύης κομπάζων ἐρίζω.

Μαργίτης ἦ.

Μασχάλην αἶψαν.

Μακροὶ τυράννοι χρεῖς.

Μάστιξ ἱλαίνω.

Ματιολοιχὸς τυγχάνεις.

Μεγαρείων δάκρυα.

Μίτι, βῆς, ποτὶ βοτάνην.

Μίτι, γράψ, ἡμῖν σὶ παῖδα φιλέσονται.

Μεδίμνω ἀπομιτρεῖ παρὰ τῷ πατρὶ·
ἄργυριον.

Μέγας κελωντὶς ἐν μικρῷ πράγματι.

Μεγαρικαὶ σφίγγες.

Μελίττω βοῶ δάφνης χλαροῦς καιομέ-
νης.

Μύζων Φροῦν ἢ Πηλεὺς ἐπὶ μαχαίρα.

Μελανίωνος σωφρονίστιος.

Μελαμπύγων μὴ τύχης.

Μεταβλητότερος Μήτρας.

Μίλος Ἀγρείος.

Μέγας τὸ ἐν συμφροῦσι Φροῦν ἂν διῷ.

Μεγαλοψυχία τὸ φέρειν πρὸς πλεμ-
μίλειαν.

Μάταια τᾶλλα παρὰ Κρότωνά τ' ἄτια.

Μεθυσκοίταβος ἔγχευ.

Μελιταῖοι κύνεις.

Bacchi sacra.

Lydius lapis adulterinum arguet.

Lydii improbi, secundò Ægyptii:
tertiò omnium perniciosissimi
Cares.

Lydius currus; et, Præter Lydium
currum.

Omnis doloris tempus fit medicus.
Lotum edisti.

M.

MAGIS Phryx.

Ex alis aliquando sustolleris.

Gladio ignem ne fodito.

Ad pugnandum missus es, non ad
nuntia ferenda.

Marsyas gloriosus certat.

Margites es.

Axillam tollere.

Longæ tyrannorum manus.

Flagellum impellit.

Matiolæchus es.

Megarensium lacrymæ.

Bos, herbam aliquando exspecta.

Exspecta, vetula, puerum mæum,
ut te osculetur.

Medimno dimetior paternum ar-
gentum.

Magnus hortator in re parvâ.

Megaricæ sphinges.

Magis clamat lauro viridi dum
uritur.

Magnificentius de se sentit quàm
Peleus ob gladium.

Melanione temperantior.

In Melampygos ne incidas.

Mutabilior Metrà.

Melos Agrei.

Magnum quid est, in rebus ad-
versis sapere ut oportet.

Magnanimitas est, leviter ferre
injuriam.

Nihil aliæ ad Crotonem urbes.

Methysocottabus fiebas.

Melitæi canes.

- Μετάδος μοι πυγάνου, ἵνα μὴ βασκαί-
 ης με.
 Μέρεις, ἢ πνίξ.
 Μετὰ Λέσβιον αἰοιδόν.
 Μετὰ Μυσῶν Κόρυδος.
 Μετὰ γραμματέων Ἐφεσίων παλαιός.
 Μετὰ πόλεμοι ταραχή, ἢ συμμαχία.
 Καί, μετὰ Μαραθῶνα, μάχη.
 Μίτρον ὕδαρ πίνοισι, ἀμικτρία δὲ μά-
 ζαν ἴδουσι.
 Μίλιτος μυελός.
 Μίγα τὸ τόμα τοῦ ἱερωτοῦ.
 Μητραγύρετ θάνατος.
 Μὴ προσόχῃς τὴν θύραν.
 Μὴ σπύδι γάμμα, πρὶν τελευτήσαντ'
 ἴδης.
 Μηδὲν κατὰ βοὸς ἐβῆ.
 Μὴ τέρραι φνίγῃν, εἰς ἀνθρακίαν πί-
 σης.
 Μὴ κακῦργυ τὴν μουσικὴν.
 Μὴ τιμαίμενος, ἀρετῆς, ἢ κακία παρή-
 σιάζεται.
 Μὴ παντὶ ἡμετέλλων διεκίαν.
 Μὴ φρεῖν σπινὲν δακτύλων.
 Μὴ ἐσθίειν καρδίαν.
 Μὴ ἐπιτρέψασθαι ἐπὶ τοὺς ἄρους ἐλθόν-
 τας.
 Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνατρίπτειν
 ἀνελόντα ἐσθίειν.
 Μηδὲ δίκην δικάσεως, πρὶν ἀμφοῖν μύ-
 θον ἀκούσης.
 Μὴ νεκρῶν θήκας κίνει.
 Μήλω βάλλειν.
 Μὴ ὦν Σύρος, μὴ συρίζε.
 Μὴ πρὸς ἡμεῖς τὰ ποικίλα.
 Μηδικὴ τραπέζα.
 Μὴ κίσει κακὸν εὖ αἰμάνων.
 Μηδὲ μέλι, μηδὲ μελίσσως.
 Μὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ.
 Μὴ πρὸς λίοντα δορκὰς ἀψήνομαι μά-
 χης.
 Μὴ κέρφος κινεῖν.
 Μὴ μάχαιραν αἶρεν θῆλυ.
- Rutam mihi impertire, ne me fas-
 cines.
 Portio, non jugulatio.
 Post Lesbium cantorem.
 Cum Musis Corydus.
 Cum literis Ephesiis luctaris.
 Finito bello, auxilium; et, Post
 Marathoniam pugnam.
 Potat aquam metro, sed edit ma-
 zam sine metro.
 Mellis medulla.
 Magnum est os anni.
 Metragyrti mors.
 Ne venatum ante tempus excites.
 Non antè ducas, mortuum quàm
 rescias.
 Nihil contra bovem preceris.
 Ne cinerem fugiens in prunas in-
 cidas.
 Musicam ne vities.
 Ubi virtuti suus honos deest, im-
 probitas licentiùs grassatur.
 Ne cuivis dexteram porrigas.
 Arcum annulum ne gestato.
 Cor ne edito.
 Ad finem progressis non eat re-
 deundum.
 Non a chytropode haud sacrato
 sumpseris escam.
 Ne rem defini, nisi partem audie-
 ris utramque.
 Defunctorum loculos ne moveas.
 Malo ferire.
 Cum non sis Syrus, ne Syrum
 agas.
 Ne apud me varia.
 Medica mensa.
 Ne moveas malum benè situm.
 Neque mel, neque apes.
 Ne ignem ad ignem.
 Non cum leone capra decertem
 fero.
 Nec stipulam movere.
 Ne gladium tollat mulier.

'ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιγ'.

CENTURIA XIII.

Μὴ κίνη Καμαρίναν.

Μᾶτε τυφλὸν ὁδηγόν, μᾶτε ἀνόητον ξύμ-
βυλον.

Μὴ παιδί μάχαιραν.

Μὴ εἰκὴ τὴν Ἀβυδον.

Μᾶτε τῶν, μᾶτε γραμματα.

Μηδέποτε μηδεὶς Μεγάρεων γένοιτο σο-
φώτερος.

Μὴ λόγους ἀντ' ἀλφίτων.

Μῆλά μοι Ἑσπερίδων ἰδωρήσα.

Μικρὸς αἰὶ ὁ σὸς πῶλος.

Μισῶ μνήμενα συμπέτην.

Μικρὰ ἐλαττώμενος, τὸν φίλον κακῶς
μὴ λίγῃ.

Μία τῶν εἰς Φαρίτραν.

Μικροῦ δι' ἀγῶνος οὐ μίγ' ἔρχεται
κλίος.

Μία χιλιδὼν ἐλθ' ἐ ποισί.

Μίνθην ἐν πολέμῳ μὴτ' ἔσθῃ, μᾶτε φύ-
τιν.

Μίτος ἱεῖδος τότε ἦν.

Μίδας ὅντιν ἄτα εἶχεν.

Μισθὸς ἀρετῆς ἔπαινος, κακοῦ δι' ὑβ-
ριος.

Μίδας χρήματα.

Μισῶ σοφιστὴν ὅστις ἔχ' αὐτῷ σοφίς.

Μία λόχημα δύο ἐριθακὲς ἐ τρίφει.

Μικρὸς ἡλικίος Μόλων.

Μικρὸν τὸ ὄβολον τίμιον.

Μικροῖν ἢ ἀγαθὰ ἀκάνθα φαίνεται.

Μνήμη καμήλου.

Μνησικακία καμήλου.

Μόσχος αἰδῶν Βοιωτίας.

Μορίων μὴ δίγγραν.

Μολὼν λάβε.

Μόλαι Λακκαίνοι ἄνδρες τίκτουσι.

Μόχθῳ γὰρ ἑδρεῖς τοῦ παρελθόντος λό-
γος.

Μυκωνίος γίγταν.

Ne moveas Camarinam.

Neque cæcum viæ ducem, neque
imprudentem consiliarium.

Ne puero gladium.

Ne temerè Abydum naviges.

Neque natate, neque literas.

Ne quis unquam Megarensibus
sapientior fiat.

Ne verba pro farinâ.

Mala mihi Hesperidum dono de-
disti.

Semper pullus tuus parvus.

Odi memorem compotatorem.

Parum quidem detrimenti passus,
ne propterea amico maledicas.

Una earum quæ in pharetram.

Certamen exile haud decus mag-
num parit.

Una hirundo non facit ver.

Mintham in bello neque edito,
neque serito.

Filum contentionis tum erat.

Midas asini aures habuit.

Mercēs virtutis laus est, improbi-
tatis verò vituperatio.

Midæ opes.

Odi sophistam quisquis haud sa-
pit sibi.

Unum fruticetum duos erithacos
non alit.

Parvus qualis Molon.

Parvum oboli pretium.

Bona spina jam tum quum par-
vula est se prodit.

Cameli memoria.

Cameli offensarum memoria.

Moschus Bœotiam cantionem ca-
nens.

Sacras Minervæ olivas ne attingas.

Veniens cape.

Solæ Lacænæ viros pariunt.

Acti laboris nulla habetur gratia.

Myconius vicinus.

Μυκωνίων δίκην ἐπιπόσεισι εἰς τὰ συμ-
πόσια.

Μύδας ὀφθαλμοῦς Ἰνδικοὺς δακιδάζει.

Μῦς ἔδηξεν Βρασίδαν ἐν ἰσχάσιν.

Μυσὶν λείαν.

Μυσι καθαρίσ.

Μύλος πάντ' ἀκούει.

Μυόλιθρος.

Μυρρίνων ἐπιθυμίς.

Μῦς λευκός.

Μῦς δακὼν παῖδ' ἀπίφυγι.

Μύστιος ὄνος καταγῶς τὸν ἑᾶτον.

Μύσκι τὸν δρεκόντα ἤγειρας.

Μυσκίλλου ψῆφος.

Μὴ θεῶς ἀνέρωπον, ὡς Ἀθάμας.

Μῦς ἄρτι πίστεως γίνεσθαι.

Μῦς γαλῆν ἐλέγχει τὴν τίμω νύμφην.

Μῦς εἰς τρώγλην οὐ χωρεῖ, καλακύν-
ται ἔφισιν.

Μωρότερος Μορύχου.

Μωρὸς σιωπᾶν οὐ δύναται.

Μωρότερος Κορύβου.

Μαιώσεται μᾶλλον ἢ μιμήσεται.

Μαινόμενον θεὸν ἔτιμω θεῷ νύφοντι ση-
φροτίζεσθαι.

N.

ΝΑΪΣ ἐκτεῖναι πέτρας.

Ναῦν τοι μὴ ἄγκυρ' οὐδαμῶς σάξυν
φιλῶ.

Ναῦς παλαιὰ πότῳ οὐχὶ πλωίμῃ.

Νάνος ὢν ἔπεικε.

Νέα χελιδών.

Νέος Φιλοδοξῶν πρόμιμος ποτηρία.

Νεοκλίδου κλεπτίστιρος.

Νεκρῷ μῦθον εἰς οὐς ἐλέγειν.

Νεκρὸν μυρίζεις.

Νεκρὸς κύττει βδέων.

Νεκρὸς οὐ δάκνει.

Νεφίλας ξαίνει.

Νέμεσις θεῷ γε παρὰ πόδας βαίνει.

Νιστοῦ οὐδὲν μοι δίδως.

Myconiorum more in symposia
incidit.

Mydas oculos Indicos explorat.

Mus Brasidam momordit in ca-
Mysorum prædam. [ricis.

Muribus cantharis.

Mylus omnia audit.

Muris interitus.

Myrtos desideras.

Mus albus.

Mus puerum mordens aufugit.

Mysius asinus rupto dorso.

Stimulo currentem incitasti.

Myscelli suffragium.

Ne pro deâ hominem.

Mus modò picem gustat.

Mus felem arguet paulò antè
puellam.

Mus cum antro suo non capere-
tur, etiam cucurbitam ferebat.

Stultior Morycho.

Stultus tacere nescit.

Stultior Corybo.

Facilius carpet quàm imitabitur.

Insanientem deum alio sobrio
deo temperare.

N.

NAVIS supplicat petris.

Servari haud unâ navis anchorâ
solet.

Navis vetusta inepta deinceps est
pari.

Pumiliq̃ cùm sis, cede.

Nova hirundo.

Juvenis gloriæ inserviens præcox
improbitas.

Neoclides furacior.

Mortuo fabulam in aurem nar-
rabat.

Mortuum unguento perungis.

Mortuus jacet pedens.

Mortuus non mordet.

Nebulas cædis.

Nemesis circa pedes obambulat.

De luteo nihil mihi das.

Νήσοι ἐπινύκτω.
 Νῆα καὶ καπίας ἀνθ' ὅπλων ἡλλαξ-
 σσιντο.
 Νηφάλια ξύλα.
 Νὴ τὸ Σιὼ, τίχτη ἄντι τῆς ἀληθείας
 ἤφθη.
 Νιόβης πάθος.
 Νοῦς οὐ παρὰ Κενταύροις.
 Νοῦς ὀρεῖ, καὶ νοῦς ἀποῦσι.
 Νοῦ τὸν ζῖνον.
 Νομοὶ ἐπικταί τοῖς ἐγχωρίοις καλόν.
 Νόμος, γινώσκοντες ἰσοθέους τιμὰς τίμω.
 Νόσον πολὺ κρεῖττον ἔστι, ἢ λύπην φέ-
 ρειν.
 Νόμος καὶ χάρις.
 Νυμφίου βίος ὑμῶς ζῆτι.
 Νύξ ὄργη.
 Νῦν εἰς χώραν ἦλθες.
 Νῦν ὁ σπέρων ἄμματος.
 Νῦν Θιοὶ μάκαρες.
 Νῦν γίνετο τὸ σαθῆναι.
 Νόσος φίλως ἢ κολακίᾳ.
 Νῶ πύθου.

Ξ.

ΞΕΝΟΣ ἔλθῃ ὅστις ἐθέσσι.
 Ξυρὴ ἐν χερσὶ.
 Ξυρὸς εἰς ἀκόντην.
 Ξύλον ἀγκύλον οὐδέποτε ὀρθόν.

Ξὺν τῇ θεῇ πᾶς καὶ γὰρ π' ἀδύρεται.
 Ξύμβολος ἀγαθὸς ἢ καὶ φαῦλος.

Ξυρὸς Ἐνυάλιος καὶ τὸν κταμένοτα κα-
 τίεται.
 Ξυγγνώμη πρωτοπύρην.

Ο.

Ὁ ΔΙΟΣ Κόρινθος.
 Ὁ ἄλιος πληγὴς τοῦ φύσου.
 Ὁδὸν ὀρθὴν βαδίζω.
 Ὁδοῦ γὰρ καὶ ἀληθείας χαλιπὸν ἀπο-
 πλατηθῆναι.

Hinnulo inequitas.
 Rudentes et ligna ad remos faci-
 endos armis permutabant.
 Sobria ligna.
 Per Castorem et Pollucem ars
 absque veritate tacta est.
 Niobes mala.
 Mens non est Centauris.
 Mens videt, et mens audit.
 Novi peregrinum.
 Servare leges patrias pulchrum
 ac bonum.
 Par cum diis parentibus lege est
 honos.
 Mœrore morbum perpeti minus
 grave.
 Lex et regio.
 Sponsi vos vitam vivitis.
 Humida nox.
 Nunc in regionem venisti.
 Nunc leguminum messis.
 Nunc Dii beati.
 Nunc servari contingat.
 Morbus amicitiae assentatio.
 Menti pareto.

Ξ.

VENIAT qui proderit hospes.
 In cute radit.
 Novacula in cotem.
 Lignum curvum nunquam rec-
 tum.
 Deo volente ridet et flet quilibet.
 Auspiciū aut malum aut bo-
 num.
 Communis Mars perimentem sæ-
 pè peremit.
 Venia danda primum experienti.

Ο.

Jovis filius Corinthus.
 Piscator ictus sapiet.
 Rectā viā ambulat.
 A viā et veritate aberrare durum
 est.

ἘΚΑΤΟΝΤΑΣ Δ΄.

CENTURIA XIV.

Ὁ ΖΕΪΣ κολατῆς τῶν ἄγων ὑπερφέρει-
 νων.
 Ὁ ἥλιος τὸν οἶκ ἀντιδία.
 Ὁ δυνάπτεας διώκει, ὑδῆτερον κατα-
 λαμβάνει.
 Ὁδοῦ παρούσης τῆς ἀτραπὸν ζητῷς.
 Ὁ ἔχων ἵππου χρέματα, ταχύτατα
 ἱππύει.
 Ὁ ἔχων πολὺ πίπτερι, τίθησι καὶ λα-
 χάνοις.
 Ὁ θυμὸς ἀλγῶν ἀσφάλειαν οἶν ἔχει.
 Οἴκοι τὰ Μιλήσια, μὴ γὰρ ἐνθάδε.
 Ὁβολοῦ τάριχος, δὴ ὀβολῶν ἀγύμνα-
 τα.
 Ὁ γὰρ φρονῶν ἐν, πάντα συλλαβὸν
 ἔχει.
 Ὁ Κρηὶς τὸν Κρήτα.
 Οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος.
 Οἶκος γινώμενη.
 Οἶκοθεν ὁ μάρτυρ.
 Οἱ Κρήτες τὴν θυσίαν.
 Οἶδα Σίμωντα, καὶ Σίμων ἡμέ.
 Οἶκοι μένει διττὸν καλῶς εὐδαιμονικ.
 Οἱ φῶρες τὴν βοήν.
 Οἱ φῶρες προστηκαλοῦσιν.
 Ὅς τὴν μάχαιραν.
 Οἶκος καὶ παῖδες ἀληθείς.
 Οἶναῖοι τὴν χαράδραν.
 Οἱ Ἴωνες ἐλευθεροὶ μὲν κακοί, δοῦλοι δὲ
 ἀγαθοί.
 Θῶν με ὁ δαίμων τέρατι συγκατέρεξεν;
 Οἷος πίπνεται τοῖς δὲ σκιάι ἀτσαν-
 σιν.
 Ὁ κόσμος σκηνή, ὁ βίος πάροδος, ἤλ-
 θες, ἔδεις, ἀπῆλθες.
 Ὁ κοινὸς ἱατρεὶς σε διεραπίυστι χρόνος.
 Ὁ κνήψ ἐν χάρα.
 Ὁκνὲ κυάμους καταβρεχόν ἐι φάγοις
 ὤμους, οὐδέποτε ἐπιλάβαιο.

PUNIT superbè se gerentes Ju-
 piter.
 Sol non verè aquilinum pullum.
 Qui duos insectatur lepores, ma-
 trum capit.
 Præsente viâ diverticulum quaeris.
 Qui habit censum equi, velocis-
 simè equitat.
 Qui multum habet piperis, etiam
 oleribus indit.
 Animus dolens securitatem non
 habet.
 Domi Milesia, non enim hic.
 Oboli unius salsamentum duorum
 obolorum condimentum.
 Cordatus in se cuncta continet
 bona.
 Cretensis Cretensem.
 Domus amica, domus optima.
 Domi sim.
 Testis domo petitus.
 Cretenses sacrificium.
 Novi Simonem, et Simon me.
 Domi manere convenit felicibus.
 Fures clamorem.
 Fures ipsi accusant.
 Ovis gladium.
 Vinum et pueri veraces.
 Cænæ torrentis alveum.
 Iones liberi quidem mali, servi
 autem probi.
 Cum quo me portento deus con-
 clusit!
 Solus sapit, reliqui ut umbræ vo-
 lant.
 Mundus scena, vita transitus, ve-
 nisti, vidisti, abiisti.
 Tempus te levabit sospitator om-
 nium.
 Cnips in regione.
 Piger fabas madefac: si crudas
 ederis, nunquam latere poteris.

"Ο κ' ἀργύρου ἢ πάντως θιῖ κ' ἀλαύνεται.	Navis omnino neque flatu secundo agitur, neque remigio impellitur.
"Ο Κρής δὴ τὸν πότον.	Cretensis mare.
"Ο Καρπάθιος τὸν λαγόν.	Carpathius leporem.
"Ο Κλεομένης τῆς κοίτης ὑπερέχει.	Cleomenes superat cubile.
"Ο καλῶς ἄγων, ἔμποιῖ τὸ καλῶς ἔπυσθαι.	Qui bene ducit, bene sequi facit.
"Ολοπιδί.	Toto pede.
"Ολύμπου φανέται παντὶς ἐπαχθέσσερος.	Olympo toto videbitur gravior.
"Ολους Ἄθως καταλαξεύεις τῆς κορυφῆς.	Integros Athos a vertice incidis.
"Ο λύκος τὴν τρίχα οὐ τὴν γνάμην ἀλλάττει.	Lupus pilum mutat, non mores.
"Ο Λυδὸς τὸν ἄσιν ἐλαύνει.	Lydus asinum impellit.
"Ομολοίῳ Ζεύς.	Jupiter Homoloïus.
"Ομοίος ὁμοίῳ.	Similis simili.
"Ομπτιος χεῖρ.	Cereatis manus.
"Ομπτιον ἵφος.	Cereatis nebula.
"Ο μὲν λόγος θαυμαστός, ὁ δὲ λόγος ἄπιστος.	Oratio quidem admirabilis, sed qui illam profert non credendus.
"Ομφακας βλέπει.	Uvas acerbis intuetur. [tet.
"Ομοιοὶ ὁμοίῳ διῷ πλησιάζειν.	Simile simili appropinquare oportet.
"Ο μὲν ἐκότερος ἀμφοτέρους· ὁ δὲ ἀμφοτέρους, οὐδέτερος.	Alter uterque est, uterque neuter.
"Ομοιότερος σίκου.	Similior ficu.
"Ομφάλη Ἡρακλῆς λατρεύει.	Hercules Omphalæ servit.
"Ουρὸς ἄγχι μυστήρια.	Asinus gestat mysteria.
"Οτ' ἡ τύχη μέλαινα γράφει, τοῦτον ὁ πᾶς χρόνος οὐ δύναται λευκάναι.	Quem fortuna nigrum pinxerit, illum nec universum tempus candidum reddere potest.
"Οτι τις ἔλεγε μῦθον· ὁ δὲ τὰ ὦτα ἐκίνει.	Asino quis fabulam narrabat : ille autem aures movebat.
"Οτις λύρας ἀκούων, κινεῖ τὰ ὦτα.	Asinus audiens lyram, aures movet.
"Οτι οὐ τύπτει λόγος, οὐδὲ ῥάβδος.	Quem ratio non percutit, nec baculus percusserit.
"Οτις εἰς ἄχρυσον.	Asinus in paleas.
"Οτου κεφαλὴν μὴ πλύνειν νίτρον.	Asini caput ne laves nitro.
"Οτις ἐν μελίτταις.	Asinus inter apes.
"Ο νεβρὸς τὸν λίοντα πυθάνεται.	Hinnulus leonem interrogat.
"Οτις εἰς μάστιγιν ὀγκᾶται.	Asinus ad funem rudit.
"Οτις ἀκροῦται σάλπιγγος.	Asinus tubam audit.
"Οτις, κάθου.	Asine, sede.
"Οτις εἰς Κυμαίους.	Asinus inter Cumanos.
"Οτις ὕπναι.	Asinus compluitur.
"Οτου θανάτους.	Asini mortes.

- Ὄνου παρακύνψις.
 Ὄνον πίκαι.
 Ὄνον οὐρὰ τηλαῖν οὐ ποιῷ.
 Ὄνον γνάθος.
 Ὄνος λύρας ἤκουε, καὶ σάλπιγγος ὤς.
 Ὄνοσκιλίας θυγάτηρ.
 Ὄνου σκιά.
 Ὁ παῖς κρύσταλλον.
 Ὁ πιστὸν κεφαλῆς ὀμμάτων ἔχει.
 Ὁπου τις ἀλγῆ, κίστε καὶ τὸν νοῦν ἔχει.
 Ὁπου μὴ ἐφικνύται ἡ λιοντὴ, προστραπτίον τὴν ἀλωπικὴν.
 Ὁπου αἱ ἑλαφοὶ τὰ κέρατα ἀποδάλλουσιν.
 Ὁ πηλὸς, ἢ μὴ θαρῆ, κεραμὸς ἐ γίνεται.
 Ὁρίσθης ἐν ὄρεσι διαίταίματος.
 Ὁρνα ζῆτις, ἀνίμυς θηρεύσις.
 Ὁρτυξ ἴσῃσιν Ἡρακλῆα τὸν καρτερόν.
 Ὁ Ῥῆνος ἐλόγχῃ τὸν νότον.
 Ὁρος ἔρη οὐ μίγνυται, ἄνθρωπος δ' ἀνθρώπων.
 Ὅστις δις ναυαγήσῃ μάτην μίμφεται Ποσειδάωνι.
 Ὅστρακον περιστροφῇ.
 Ὅτῳ ἔστι τῷ λόγῳ.
 Ὅς αὐτὸς αὐτὸν οὐκ ἔχει, Σάμων δίδωμι.
 Ὁ Σικελὸς τὴν θάλασσαν.
 Ὁ Σκύθης ἵππον.
 Ὅταν φακὴν ἐψῆτε, μὴ ἐπιχρῶν μῦρον.
 Ὅστις κύνα τρέφῃ ξείνῳ, τούτῳ μόνη λίθος μένει.
 Ὁ Ταντάλου λίθος ἐπὶ κεφαλῆς ταναυεύεται.
 Ὅταν Νίβας κοκκύσῃ τόδ' ἔξῃς πλοῦτον.
 Οὐδ' ἀπὸ γῆς ὀνησις.
 Οὐδ' ὦν Ἐξεκιστὶδης ὕρει τὴν εὐθύαν ἰδίαν.
 Οὐχ ὁσὶ φθιμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχιστάσθαι.
 Οὐδ' ἄν μιμῆσθαι τὸν Πασιφάης τρέπον.
 Οὐδὲν ἐγγὺς ἵππικῷ δρόμῳ.
 Ob asini prospectum.
 Asini lanæ.
 Asini cauda cribrum non facit.
 Asini mandibula.
 Asinus lyram audiit, et tubam sus.
 Onosceliæ filia.
 Asini umbra.
 Puer glaciem.
 Oculos in occipitio habet.
 Ubi quis dolorem sentit, illic et animum habet.
 Ubi leonina pellis non pertingit, assumenda est et vulpina.
 Ubi cervi cornua abjiciunt.
 Lutum, nisi tundatur, non fit testa.
 Orestes in montibus degens.
 Aves captas, ventos venaberis.
 Fortem coturnix sospitabit Herculem.
 Rhenus spurium arguit.
 Mons monti non miscetur, at verò homo homini.
 Quisquis bis naufragium faciet, frustrà Neptunum accusat.
 Testæ conversio.
 Os inest orationi.
 Qui ipse se non possidet, Samum cupit.
 Siculus mare.
 Scythia equum.
 Postquam lentem coxistis, non infundatis unguentum.
 Quisquis canem peregrinum alit, huic solus funis sit reliquus.
 Tantalus lapis super caput repellitur.
 Quando Nibas coccyssabit, tunc divitias nancisceris.
 Ne a terrâ quidem juvabitur.
 Nec Execestides rectam viam inveniat.
 Impietas sese superest jactare sepultis.
 Mores nefas cuiquam Pasiphaës sequi.
 Neque prope equestrem cursum.

Οὐδὲ πυρφόρος.

Οὐ τὸ θεοῖν καθαρὸν, ἀποκρίνῃ τὸν
ἱατρὸν.

Οὐ παρ' ἓνα τὰ Σπάρτας.

Ne ignifer quidem.

Cujus lotium purum est, medicum rejicit.

Non penès unum Spartana res.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ ἰ.

CENTURIA XV.

Οὔκ' ἴα' με καθύδην οὐδὲ ῥαθυμῶν τὸ
Μιλτιάδου τρέπαιον.

Non sinit me dormire aut negligerius agere Miltiadæ tro-pæum.

Οὐ δύνῃ Φωκίῳ φίλῳ χεῖσθαι καὶ
κόλασαι.

Non potes Phocione amico et as-sentatore uti.

Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο.

Ne Hercules quidem contra duos.

Οὐδὲς δυσώτης χρεστὸν ἐψωνί κρέας.

Nullus difficilis emptor bonam obsonat carnem.

Οὐδὲς κομῆτης, ὅστις οὐ τραχύνεται.

Quisquis comam promittit, is subigi solet.

Οὐδ' ἴσταξ' βαλεῖν ὄχμης.

Nec prope scopum jaculari potes.

Οὐτος ὁ καθήμενος ἱσταμένην ἴσκειν.

Sedens ille stanti similis videtur.

Οὐδὲν ἱερὸν.

Nil sacrum.

Οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφιλος.

Nulla candidorum virorum utilitas.

Οὐ μάλα κυνᾶς.

Non valde misces.

Οὐ νυκτὶ πλοῖσις.

Non noctu navigas.

Οὐδ' ἐπτάτης φρεάτορας ἔφυσας.

Nondum septennis tribules edidisti.

Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.

Nihil ad Bacchum.

Οὐδὲν ἐξ ἀγροῦ λόγιος.

Nihil ex agro dicis.

Οὐκ ἐν δίοτι χεῖρ τῇ δίοτι.

In eo quod non necessarium est necessarium uteris.

Οὐκίς' ἔμην τὸ πρῶγμα· πολλὰ χμίσσῃ.

Res non mea est nunc amplius: valeat diu.

Οὐδ' ἀπολύεσθαι σύνοιδεν.

Neque emungere quidem se novit.

Οὐδ' ἐν σελήνῃς.

Ne in selinis quidem.

Οὐδ' αἰδώς σοι πύρεθνος.

Nulla tibi perdicis verecundia inest.

Οὐδὲ κύων πέλας τ' ὅν' ἄπαξ σπυτο-
τραγῶν μαθάν.

Neque canis pellem edere cessabit, si semel didicit.

Οὐδὲν φρεσὶ δίκαιος ἀστυνὴς ἀνέρ.

Nil prorsus æqui cogitat vir urbi-cus.

Οὐχὶ καὶ αἱ χελῶναι διὰ μῖα^ς πάσαι
πλείαι.

Omnes per unam plenæ eunt tes-tudines.

Οὐδ' ὅσον ἀγρίους ὑπνώσσουντι.

Nec quantum lusciniæ dormiunt.

Οὐκ ἔστιν ἐν πολέμῳ δις ἀμαρτάνειν.

Peccare bis bello cuiquam non licet.

Οὐχ' ὁ βωμὸς πρὸς τὸ ἱερόν.

Non est altare conveniens sacro.

Τὶ οὐ γνήσιον ἰὼν ἐς Ἀρβίλας;

Quid non fies Arbelas profectus?

Οὐδὲν Ὀρέστης πρὸς ἡμᾶς καὶ Πυλάδης.

Nihil Orestes ad nos et Pylades.

- Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμῆς τοῖς πολλοῖς.
 Οὔτε χθὲς τὸ χρυσίον, οὔτε σήμερον τὸ
 θηρίον ἐξέπληξε τὸν Φαβρίκιον.
 Οὐκ ἔστι συκοφάντου δῆγματος.
 Οὐκ ἐπαινεθῆης, οὐδὲ ἐν περιδείπνοις.
 Οὐκ ἂν κινήσεις οὐδαμῶς ἀσπίδα, ἀλλ'
 ἀπὸ σκυτάλης μόνον καὶ τρεῖς νοῖς.
 Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἰσθ' ὁ
 πλοῦς.
 Οὐκ ἔστι πρὸς δαίμονα φωνὴ μάχεσθαι.
 Οὐχ' ὁ τόπος τὸν ἄνδρα, ἀλλ' ὁ ἀνὴρ
 αὐτὸν ἔντιμον ποιεῖ.
 Οὐκοῦν ἐν ψυχρῇ τούτους ἐψήσαμεν.
 Οὐ δύνασαι Θητίδος καὶ Γαλατίας
 ἐρᾶν.
 Οὔτε Ῥώμη πισυῖται Σκηπίωνος ἰστῶ-
 τος, οὔτε Σκηπίων ζήσει τῆς πόλεως
 πισούσης.
 Οὐ σύ ἐσσι Καλλιπίδης ὁ δικηλίσ-
 τας;
 Οὐκ ἔστι διθύραμβος, ἂν ὕδαρ πίη.
 Οὐ πατρικὰ αὐλὴν μέλη.
 Ὁφίλειος ὁ ἀγὼν οἶον οὐ στεφανίτης,
 ἀλλὰ χρηματίτης.
 Οὐδ' ὅσοι κησασθαι τὸ οὖς σχολὴν
 ἄγει.
 Οὐ φροντὶς Ἰπποκλείδῃ.
 Οὐ παρὰ βαμὼν δὴ τὰς ἐπινοίας.
 Οὐκ αἰὶ ποταμὸς ἀξίως φέρεται.
 Οὐκ ἂν αὐθις ἀλώπηξ.
 Οὐδ' ὕπναι, οὐδ' ἡλιοῦται.
 Οὐ πόλεμον ἀγγέλλεις.
 Οὐ ποτε ἐκ σκίλλης ῥόδα φεύσεται,
 οὐδ' ὑάκινθος.
 Οὐδ' ἴσασιν ὅσην πλῆος ἤμισυ παντὸς.
 Ὁ φεύγων μύλον, ἀλφίτα φεύγει.
 Ὁ ψ' ἤλθεις, ἀλλ' ἐς κολῶνιν ἴσσε.
 Ὁ φθαλμὸς φιλίας πρέξινος.
 Ὁ φῖς εἰ μὴ φάγει ὄφιν, δράκων οὐ γι-
 νήσεται.

- Non eadem quā populus niteris.
 Neque heri aurum, neque hodie
 bellua Fabricium percelluit.
 Non est medela in sycophantæ
 morsu.
 Non lauderis, ne in parentibus
 quidem.
 Nullum clypeum moveris, sed a
 scytale solū et pallio.
 Non est Corinthum fas cuique
 appellere.
 Non homini cum dæmone fas
 contendere bello.
 Non locus virum, sed vir locum
 gloriosum facit.
 Ergo in frigida illas lixabimus.
 Non Galateam unā cum Thetide
 amare potes.
 Neque Roma cadet Scipione stan-
 te, neque Scipio vivet urbe ca-
 dente.
 An non tu es Callipides ille dice-
 lista?
 Non est dithyrambus, frigidum
 quisquis bibet.
 Non patrias modulatur cantiones.
 Utilitatis certamen.
 Non tantum illi otii est ut vel
 aures scalpat.
 Non curat Hippoclidēs.
 Non apud aram consilio locus.
 Non semper fluvius bipennes fert.
 Non iterum vulpes.
 Neque compluitur, neque sole
 adurit.
 Non bellum annuncias.
 Nunquam scilla rosas produxerit
 aut hyacinthum.
 Non nōrunt quantō plus dimi-
 dium toto.
 Qui fugit molam, fugit farinam.
 Serō venisti, sed in collem ito.
 Oculus amicitia conciliator.
 Serpens nisi serpentem edat, non
 fiet draco.

Ὁφως ἕμμα.
 Ὁ φαλλὸς τῷ θεῷ.
 Ὁχλὺς μάτην με κῦρ' ὅπως.

Serpentis visus.
 Phallus Deo.
 Ut unda me frustrà impetis.

II.

ΠΑΛΛΑΙ ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλή-
 σιοι.

Πάντα θύιν ἱλαύνεται.
 Παρεξηυλημένος τὸν νοῦν.
 Πάντα κάλων σίμιν.
 Πάνταβρος Σαρδανάπαλος.

Παρά τὰ δεινὰ φρονιμώτερος.
 Πάντα λίθοι κινῶν.
 Πᾶν μοι τὸ χρεὸς κρέμμενα, καὶ τὸ τί-
 μημα στέροδα.
 Πάντα ὀκτώ.
 Πάσῃσι κορυθαλῆσι χρεῖ λίφον ἐγγε-
 νίσθαι.
 Παρὰ σφυρὸν παχέϊα μισήτη γυνή.

Πάντ' ἐντραγὸν τὸν βοῦν, εἰς τὴν οὐρὰν
 ἀπείκαμιν.
 Παρὰ χιλώνη ὄστρακον.
 Πάντα ἔσω πίπτει.
 Παρὰ κωφὸν ἀποπαρδίῃ.
 Πατρακλίους Φιδωλότερος.
 Πατταλὸς παττάλη προσκρούεται.
 Παύσανος πτωχέτερος.
 Πάντα χεῖματα.
 Παμφίλου νοσφισμός.
 Πάνθ' ὑπὸ μιᾶς Μύκωνος.
 Παναθηναίαν κατέπει.
 Πάππος ἀκάνθης.
 Παρὰ ποταμὸν φρέαρ ἐρύττει.
 Πάλιν ἢ ὅς παρορῖνι.
 Παρθένους ἔξ ἐφάμιλλας.
 Πατρόκλιος πρόφασις.
 Πάθος κέρως ἱππομανοῦς.
 Παρθένος τὰ πατρώα.
 Πανίδου ψηφός.
 Πάρις τὸν μάντιν ἱσχυρμένον.
 Παντακίμωνος σκολοφαντικώτερος.
 Πάντα νικήσω πύτρου.
 Πισάνδρου δειλότερος. [γῶσις.
 Πελαργικοὶ νόμοι, καὶ ἀντιπιδά-

II.

FUERE quondam strenui Mile-
 sii.

Omnia ad cursum impelluntur.
 Cui animus detritus.
 Omnem rudentem movere.
 Deliciis molitietque corruptus
 Sardanapalus.
 Post mala cautior.
 Omnem lapidem movere.
 Omne mihi debitum cepe, et
 mulcta allia.
 Omnia octo.
 Omnia galeritæ cristam inesse
 oportet.
 Ad talem obesa omnis salax est
 fœmina.

Toto bove pulchrè devorato in
 caudâ lassatus sum.
 Apud testudinem testa.
 Omnia intus cadunt.
 Apud surdum crepitum edere.
 Patroclo parciore.
 Clavus clavo pellitur.
 Pausone mendiciore.
 Omnia commixta.
 Pamphyli aversio, seu fraudatio.
 Omnia sub unam Myconem.
 Post Panathenæa.
 Spinæ flocci.
 Apud flumen puteum fodit.
 Rursum sus incitat.
 Sex virginum æmulus.
 Patroclea occasio.
 Hippomanis filiæ infortunium.
 Virgo paterna bona.
 Panidæ suffragium.
 Omitte vatem coronatum.
 Pantacione calumniosior.
 Omnem lapidem movebo.
 Pisandrâ timidior. [tudo
 Ciconiæ leges, et Ciconiæ grati-

Πιλληναῖος χιτῶν.
 Πεινῶντος ἀνδρὸς, ἰσχυρὰ τάντισημία.
 Πέρδικος ἱερὸν.
 Περιαγυρόμενος φύλλως βάλλεται καὶ
 ἀνθισιν.
 Πιρῖθι καὶ Θεσίως φιλοξενία.
 Πίτρες ἔψις.
 Πίτρες σπείρεις.

Pellenæa tunica. [cræ.
 Viri esurientis tibiæ semper ma-
 Perdicis sacellum.
 Circumductus foliis incessitur et
 floribus.
 Pirithoi et Thesei hospitalitas.
 Lapides elixas.
 Lapides seris.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ ΙΣ΄.

CENTURIA XVI.

ΠΕΡΙΕΣΤΙΑΡΧΟΣ ἑγένον.
 Πέδη τοῦ λέγειν ἡ ἀγωνία.
 Περύφημα ἡμῶν ἑγένου.
 Περὶ ὄνου σκιάς.
 Πέμπτε εἰς ἕσχατον τὴν ἐπιστήμην.
 Πεύκης τρόποι.
 Πενή σοφίην ἔλαχεν.
 Πεινώσαν ἀλώπηκα ὕπτος ἐπέρχεται.
 Πήλιος ἀνδριᾶς ἵστηκας,
 Πηγάσου ταχυτέρος.
 Πηκίζειν με δοκίς.
 Πιττακὸς οὐδὲν ἄγαν ὃς ἦν ἐκ Μιτυ-
 λῆης.
 Πιττακὸς ὁ τοῦ Ἑρῆα καιρὸν γινῶθι.

Πικρὸν με ἀπαραιτεῖς ἐνοικιοι.

Πίσσα ναυπηγῶν, κακ' ἐλέγχμα πάντα
 καλύπτει.
 Πίθηκος ἐν πορφύρᾳ.
 Πίθηκος ὁ πίθηκος, καὶ χρύσεια σύμ-
 βολα ἔχῃ.
 Πλίνθον πλύνεις.
 Πλείους προσκυνοῦσι τὸν ἥλιον ἀνατίλ-
 λοντα ἢ δύνοντα.
 Πλατάγη δοκιμάζει.
 Πλατάγη Ἀρχυτοῦ.
 Πλόκιον Γοργόνης.
 Πολλὰ κιν εὐθείης, οἷς τὸν θεὸν ἱερα-
 τήσας.
 Πολλῶν ἀχύρων ὀλίγον καρπὸν ἀνή-
 γαγον.
 Πολύποδος κεφαλὴ ἔνι μὲν κακὴ· ἐν δὲ
 καὶ ἰσθλη.
 Πολλαῖς πλῆγαις θρύς θαυμάζεται.

PERIESTIARCHUS factus es.
 Pedica in dicendo anxietas.
 Peripsema nobis fias.
 De asini umbrâ.
 In ultimum mitte scientiam.
 Picæ more.
 Paupertas sapientiam sortita est.
 Esurienti vulpi somnus obrepat.
 Figulina statua stetisti.
 Pegaso velocior.
 Penicissare me videris.
 Ne quid ait nimium Mitylene Pit-
 tacus ortus.
 Tempus ait noscas ex Hyrrâ Pit-
 tacus ortus.
 Acerbè a me conductæ domûs
 pretium exposcis.
 Nautica pix aptè mala cuncta op-
 probria celat.
 Simia in purpurâ.
 Simia simia est, licet aurea insig-
 nia habeat.
 Laterem lavas.
 Plures surgentem quàm occiden-
 tem solem adorant.
 Crepitus probabit.
 Archytæ crepitaculum.
 Capillamentum Gorgones.
 Multa scias opus est, quibus pos-
 sis fallere numen.
 Ex multis paleis parum fructûs
 reportavi.
 Polypodis caput hisce nocet : sed
 commodat illis.
 Multis ictibus domatur quercus.

Πολλὰ κυνὲς ἄρρενες εὐναί.

Πολλὰ μεταξὺ πύλοι κύλικος καὶ χάλκας ἀκροῦ.

Πόνος γὰρ, ὡς λόγουσιν, εὐκλείας πατὴρ.

Πόλεμος τὴν ἀρετὴν οὐ λαφύραγαγῆ.

Πόνος σπέρεις.

Ποταμὸς ἔχιστον ἱππάγει.

Πολλοὶ στρατηγοὶ Κερὶν ἀπάλιστα.

Πόλεμος Κίονι μελήσει.

Πολλὰ κινὰ τοῦ πολέμου.

Πολλοὶ βουκίονται, παῦροι δὲ τι γῆς ἀρετῆρες.

Πότερον ὁ τὸν τρέγων ἀμίλγων ἀφροσύστερος, ἢ ὁ τὸ κάσκιον ὑποτιθεῖς;

Παῖόν σι ἵππος φύγει ἵρκος ὀδόντων.

Πολυγνώστου λαγός.

Πολλῶν ὁ λίμος γίνεται διδάσκαλος.

Ποίησω τὴν οἰκίαν τοῦ Δουρίου ἵππον.

Ποῦ γῆς ἢ θαλάττης ὑπῆρχες;

Πόντος ἀγαθῶν.

Πολλοὶ σε μισήσουσι, ἂν σκευτὸν φιλήσῃς.

Πολλ' αἰδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἐν μίγῃ.

Πολλοὶ τοὶ νεβηκοφόροι, παῦροι δὲ Βάκχοι.

Πόλεμός τις ἀσίδηρος ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα κικίνηται.

Ποτηρὰ κατὰ τρυγόνια ψάλλεις.

Ποταμὸς πρὸς θάλατταν ἐρεῖζει.

Πολλὰ με διδάσκεις ἀφθόνως διὰ φθόρον· Ὅπως ἀκούων πολλὰ μηδὲ θ' ἐν μάθῃ.

Πόρρω Διὸς τι καὶ κεραυτοῦ.

Πολλῶν πανηγύριον Διὸς βαλάντους ἔφαγιν.

Ποικιλωτέρως ὕδρας.

Πολλῶν ἔγῳ θηρίων ἀνέκκος ψόφος.

Πολλάκις καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατὰ καίριον εἶπεν.

Πολύποδες ὁμοίότης.

Canis masculi multa cubilia.

Multa cadunt inter calicem supremaque labra.

Nempe, ut loquuntur, gloriæ est labor parens.

Bellum virtutem non deprædatur.

Laborem seris.

Magno flumini aquæ ductum infert.

Multi duces deperdidere Cariam.

Bellum Cononi curæ erit.

Multa belli sunt inania.

Multi qui tauros stimulent, sed rarus arator.

Utrum insipientior is qui hircum mulget, aut qui cribrum supponit?

Quale verbum dentium septis elapolygnoti lepus. [bitur.

Res plurimas magister edocet famas.

Faciam domum tuam Durium equum.

Ubi terrarum aut maris fuisti?

Mare bonorum.

Multi te odio habebunt, si teipsum ames.

Scit multa vulpes, magnum echinus unicum.

Multos thyrsgeros, paucos est cernere Bacchos.

Bellum quoddam ferri expers per Græciam motum est.

Laboriosè instar turturis canis.

Fluvius mare irritat.

Me copiosè multa ob invidiam doces; Ut multa post audita nil discam tamen.

Procul a Jove et fulmine.

Multis in ludis Jovis glandes edit.

Versipellior hydrâ.

Multarum ego belluarum strepitus audiui.

Sæpe etiam est stultus valde opportuna locutus.

Polypi similitudo.

Ποηφάγου διωλότερος.

Πότα λίθον ἐκβάλλει.

Πρεσβύτερος Κόδρου.

Πράμνιον οἶνος ἔπικας.

Πρὶν ἢ πτίσαι τὰ ἄλευρα, καὶ πρὶν
τοὺς ἰχθύας ἐλαῖν, τὴν ἄλμην κυ-
κῆς· καὶ πρὶν ἐσφάχθαι δέρις.

Προδίκου τοῦ Κίου σοφώτερος.

Προσφιγὲς εἶ.

Πρὸ ποταμῶν ἀναστίλλεται.

Πρύμναι ἐκρούοντο.

Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίγνεται.

Προβάτοι μὲν αἰ τὴν αὐτὴν φέγγεται·
Φανήν· ἄνθρωπος δὲ πολλὰς καὶ
ποικίλας.

Προβάτιον βίον λόγους.

Προσέχει τοῖς τέκνοις ἱστὸς θυρῶν λαι-
δορῆσθαι.

Προμῆρου κύων.

Προκρίδος ἄκουα.

Πρὸ τούτου σε ἤμην κέρματα ἔχων.

Πρὸς κάρκνοι γυμνάζονται.

Πράγματα ἐξ ἀπραξίας.

Πρὸ τῆς ἰσχύος ἄδους ἐγκώμιον.

Πρῶτον χελώνη παραδραμύται δια-
σύνειδα.

Προβάτων οὐδὲν ὄφιλος, ἰὼν ποιμὴν
ἀπῇ.

Πρὶν τοὺς ἰχθύας ἐλαῖν, τὴν ἄλμην
κυκῆς.

Πρὸς κύνων ψάλλεται.

Πρὶν κινεῖν δύο ἰχθυοὶ εἰς φιλίαν ἔλθη-
τον· ὁ μὲν ἐκ πηλάγους, ὁ δ' ἐκ χερ-
σαίου.

Προβάλλουσι κυσὶν ἄρνας.

Πρὶν καὶ λύκος εἶν ποιμαίνῃ.

Προσώτερος πιστοτέρως.

Πρὸς Κάρτα καρίζεις.

Πρὸς σῆμα μητρυνίως κλαίει.

Πρὸς κίντρον λακτίζεις.

Πρὸς λείοντα δορκάδεις συνάπτουσι μά-
χας.

Πτερυγίζεις.

Πτολεμαῖς δίχη.

Πτωχότερος Κιγκάλου.

Poëphago timidior.

Herbæ lapidem injicit.

Senior Codro.

Pramnium vinum bibisti.

Antequam pinsas farinas, et ante-
quam pisces ceperis, tu salsugi-
nem misces; et ante quam hos-
tia mactata sit pellem detrahis.

Prodicto Cio sapientor.

Præcox es.

Ante flumina se succingit.

Puppim impellebant.

Podex lotionem vincit.

Ovis semper eandem vocem edit;
homo verò multas ac varias.

Oviculæ vitam ducis.

Convenit ejusdem patris liberis
intra fores convitiari.

Promeri canes.

Procridis jacula.

Antehac existimabam te cornua
habere.

Ad follem exercetur.

Ex otio negotia.

Ante victoriam canis encomium.

Prius testudo leporem præcurret.

Ovium nulla utilitas, si pastor ab-
sit.

Antequam pisces ceperis, muriam
misces.

Ad inanem canis.

Prius duo echini, marinus ac ter-
resteris, in amicitiam coëant.

Oves canibus obicientes.

Ante lupus ovem pascit.

Mitior columbâ.

Cum Care carizas.

Ad sepulchrum novercæ plorat.

Contra stimulum calcitras.

Adversus leonem damæ pugnam
ineunt.

Jactas alas.

Ptolemaïca lis.

Mendicior Cincalo.

Πτερόν αἰτοῦ πτεροῖς ἄλλων μινύεις.

Πτίσσει, πτίσσει τὸν Ἀναξάρχου θύλα-
κον· οὐ γὰρ πτίσσεις Ἀναξάρχον.

Πτωχοῦ φίλοι οὐδ' οἱ γνήτορες.

Πτωχοῦ πῆρα οὐ πλέπλῃται.

Πύθια καὶ Δελία.

Πυραύστου μέρος.

Πυθίαν ὕστερον ἔκεις.

Πυθαγορικούς κυάμους μὴ ἔσθι.

Πῦρ ἐπὶ δαλῶ ἰλθόν.

Πυλωρὸς κακός.

Aquilæ pennam cum aliarum avi-
um pennis misco.

Pinse, pinse Anaxarchi follicu-
lum, neque enim ipsum Anax-
archum.

Mendico nec parentes amici sunt.

Mendici pera non impletur.

Pythia et Delia.

Pyraustæ fatum.

Post Pythia venisti.

Pythagoricas fabas ne edito.

Ignis ad titionem veniens.

Malus janitor.

ἑκατοντάς ιζ'.

CENTURIA XVII.

ΠΥΓΜΑΓΊΑ ἀκροθίνια κολίσσῃ ἰφαι-
μάζεις.

Πύθου Χελιδόνος.

Πῦρ ἐπὶ πῦρ, κακὸν ἐπὶ κακῷ.

Πῦρ εἰς ἀκάνθας.

Πυράνδρου μηχανήμα.

Πυρρίχην ἐνόπλιον ἐκπονεῖς.

PYGMÆORUM acrothinia colosso
adaptare.

Percunctare Chelidonem.

Ignis igni, malum malo additum.

Ignis in spinas.

Pyrandri commentum.

Pyrrichen armatam elaboras.

P.

P.

ῬΑΔΑΜΑΝΘΥΟΣ ὄρκος.

Ῥαόν ἢ τ' Οὐνιον ὑπερέβησαν οἱ Βοιω-
τοί.

Ῥανὶς ἐνδελεχοῦσα κοιλαίνει πύτραν.

Ῥαμνουςία Νέμεσις.

Ῥαμνουςίος υἱ.

Ῥαχίας λαλίστατος.

Ῥεχθὲν δέ τι νήπιος ἔγνω.

Ῥήματα ἀντὶ ἀλφίτων.

Ῥηγίου διωτότερος.

Ῥητορικὴν διελίαν δημόσιος καιρὸς οὐ
παράμεινι.

Ῥοδίαν χρησμόν.

Ῥόδον ἀνιμῶνι συγκρίνεις.

Ῥόδα μ' εἰρηκας.

Ῥοιαὶ νυμφικαί.

Ῥόδοι παρέλθων μηκέτι ζήτει πάλιν.

Ῥόδιοι τὴν θυσίαν.

Ῥωπικὸν ὄνιον.

RHADAMANTHI juramentum.

Facilius quàm Onium Boeoti su-
perârunt.

Stilla continua cavat lapidem.

Rhamnusia Nemesis.

Rhamnusius es.

Caute loquacior.

Factum autem stultus cognovit.

Verba pro farinis.

Rheginense timidior.

Oratoriam timiditatem publicum
tempus non sustinet.

Rhodiorum oraculum.

Rosas anemonæ comparas.

Rosas mihi loquutus es.

Mala Punica Nympharum.

Quam præteristi ne ampliùs quæ-
ras rosam.

Rhodii sacrificium.

Merx vilis venalis.

Σ.

ΣΑΛΑΜΙΝΙΑ ΝΑΥΣ.

Σαμίων δῆμος ὡς πολυγυάμματος.

Σαρδαναπάλου βίος.

Σάρωνος ναυτικώτερος.

Σαρδάνιος γέλως.

Σαυτὸν ἐπαινεῖς, ὅσπερ Ἀστυδάμας ποτὶ.

Σελίνου στίφανος πίνθιμος.

Συρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει· ξυῖον δὲ μέλισσα.

Συσάχθιςά σοι μηδὶ ποτε μίνοιτο.

Σίτον εἰς ἀμίδα μὴ ἐμβάλλειν.

Σισύλλισαι κατ' Αἰσχίην.

Σὶ δ' οἰανίσαι τ' ἂν τις ἰδῶν.

Σηπτὸν γερόντιον.

Σήψι καὶ πίττειν ὁ πολλὸς χρόνος· οὔτε σιδήρου φιδέται, ἀλλὰ μὴ πάντ' ὀλέκει δρεπάνη.

Σικελὸς ἐμφακίζεται.

Σικελὸς στρατιώτης μισθὸν διωθῆναι.

Σίτην ἄμμον ἐπέχρησας.

Σιδηροὶ πλεῖν διδάσκεις.

Σικελικὴ τράπεζα.

Σίλφιον Βάττου.

Σινωπίζεις.

Σκιὰ ἀντὶ τοῦ σώματος.

Σκιδάσου καπνός.

Σκυθῶν ἐρημία.

Σκορπίον ὀκτάπους ἀντιγίρεις.

Σκάνδιξ.

Σκαριφίζεις, ἄνθρωπε.

Σπάρταν ἔλαχες, κίαναι κόσμου τὰς δι' Μυκήνας ἡμεῖς ἰδίαι.

Σπιθάμη τοῦ βίου τὸ ἐλάχιστον.

Σπινολόγος ὡς λαινάνης.

Σπόγγη πάταλον κρούει.

Σμικρῷ ποδὶ μεγάλα περιτίθης ὑποδήματα.

Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσία.

Στίνας γαλῆ.

Σ.

SALAMINIA navis.

Samiorum populus quàm literatus est!

Sardanapali vita.

Sarone magis nauticus.

Sardonius risus.

Laudas teipsum, quondam ut As-tydamas solet.

Selini corona lugubris.

Nuncia amicorum Siren, apis hospitis index.

Nunquam tibi oneris excussio contingat.

Cibum in matulam ne immittas.

Sellisasti ut Æschines.

Te conspecto omen quis capiat.

Putridus seniculus.

Consumit lapidem longævum tempus.

Siculus immaturas uvas vinde-miat. [diat.

Siculus miles mercedem repu-Frumentum arenæ obduxisti.

Ferrum natat doces.

Sicula mensa.

Silphium Battii.

Sinopizas.

Umbra pro corpore.

Scedasi imprecatio.

Scytharum solitudo.

Scorpium octipedem contra te excitas.

Olus sylvestre.

Rem adumbras, O homo.

Spartam nactus es, illam orna: Mycenæ autem nos privatim.

Palmus vitæ.

Spermologum te esse latet.

Spongia clavum percutere.

Parvo pedi magnos calceos circumponis.

Cati tyranni, si catos jungant sibi.

Sebum feli.

Σταλαγμὸς οἶνου, μυρίοις χεῦσι ὕδα-
τος οὐ μίγνεται.

Στύπτοι γιγόντιον.

Στρατηγὸς παρώντος ἀρχὴ παύσεται.

Συμπεποῖται ἔτι σοὶ καὶ τὴν τρύγα.

Σὺ δὲ τὴν γηγενίαν ἀργυρὸν αἰτῆς.

Σὺν τῇ κυττῇ καὶ τὴν ἰμάτῃ.

Συμβούλους μὴ τὰ ἥδιστα, ἀλλὰ τὰ
ἄριστα.

Σῦλον αἰτῆς.

Συρακουσίαν τρέπεζα.

Σύροι πρὸς Φοίνικας.

Σύλλαν φίλῃ καὶ Μιτῆλλον τοῦ Πίου.

Συρβανίαν μύστης.

Συρβανίαν χορείς.

Σὺ ἐν σωτῇ φάρμακα ἔχεις.

Συβαρίται διὰ πλατείας.

Συστημώτερος σκάφης.

Σύνταμος ἡ ποταμία, βραδεία ἡ ἀρετή.

Συνῆλθον Ἀτταγὰς καὶ Νουμάνιος.

Σὺ τὴν ἐγγύμνην ἐν τοῖς ἀστραγάλαις
ἔχεις.

Σὺν Ἀθηναῖ καὶ χεῖρας κίβη.

Συγκρητισμὸν ἔχεις.

Συκίνη ἱπποκυρτία.

Συγγνώμη πρωτοπύργου.

Σφακελὸς σοὶ.

Σφραγίζω μὲν λόγους σιγῇ· τὴν δὲ σι-
γὴν καιρῷ.

Σφωδρὴ Γύγυς.

Σχῆμα καὶ τριώβολον.

Σχίνοι διαγέγραμτοι.

Gutta vini, mille congiis aquæ
non miscetur.

Stupeus seniculus.

Duce belli præsentē omne (aliud)
imperium cesset. [tibi.]

Etiam bibendæ sunt simul fæces

Tu terragenitum argentum poscis.

Cum cane etiam lorum.

Suade non quæ suaviissima, sed
quæ optima sunt.

Ficum poscis.

Syracusanorum mensa.

Syri cum Phœnicibus.

Syllæ et Metello Pio concordia.

Syrbeneorum mysta.

Syrbeneorum chorus.

Tu in te ipso pharmaca habes.

Sybaritæ per plateas.

Taciturnior scaphâ.

Compendiosa improbitas, tarda
virtus. [nius.]

Convenerunt Attagas et Nume-

Nobilitatem generis in talis geris.

Cum Minervâ etiam manus move.

Syncretismum habes.

Ficulneum auxilium.

Primum experiēti venia danda.

Sphacelus tibi.

Consigna sermones quidem silen-
tio ; silentium verò tempore.

Gygis annulus.

Gestus seu figura.

Lentiscum arrodere.

T.

ΤΑ ὃ ἐκ τριπόδος.

Τὰ Νικησίου δεῦ.

Ταῦρος ὑπερκύβητος τὸ Ταῦγετον ἀπὸ
τοῦ Εὐρώτου πίπῃ.

Ταῖσι Μῆδης οὐ φυλάττει.

Τὰν χεῖρα ποτιφέρειν, τὰν τύχην
καλεῖν.

Τὰς μὲν κείρας, αἰνδρας ἐνέειν διῷ, τὰς
δὲ γυναικας σάζειν τοὺς ἔχοντας.

T.

HÆC ex tripode.

Facit ea quæ Nicesias.

Taurus, ultra Taygetum prospici-
ens, ex Eurotâ bibit.

Hæc Medus non custodiet.

Ad opus manum admovendo for-
tunam invoca.

Inveniendæ viris virgines sunt,
uxores jam habentibus conser-
vandæ.

Ταινάριον κακόν.

Τὰ Κινύρου τέλειαντα.

Τὰ ἐπὶ κοσκίῃ.

Ταμίης ἀγαθός.

Τὰ ἐκ πρῶρας, καὶ τὰ ἐκ πρύμνης ἀπέλλυται.

Τὰ μὲν ἐξ ἀρχῆς οὐ μέμνημαι· τὰ δὲ μέσα οὐ συνίσταμι· τὰ δὲ ἐπὶ πᾶσι οὐ δοκιμάζω.

Τὰ Μίροπος δῆρς.

Τὰ ἀπὸ Ναννάκου ταῦτα.

Ταυτάλου κῆποι τραγῆς.

Tænariūm malum.

Cinyræ trutinæ.

Ad cribrum dicta.

Quæstor probus.

Quæque in prorâ, quæque in puppi, omnia periêrunt.

Priorum non memini, media non intelligo, universa non probo.

Meropis mores agis.

Hæc a temporibus Nannacy sunt.

Tantali hortum vindemias.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ Η΄.

ΤΑ' Δ' οὐ παρὰ τοῖσι κενταύροις.

Τὰ ἐκ τῶν ἀμαξῶν.

Ταυτὸν ἴσθι χιλίαν προβάτων κρατῆσαντα, πενήκοντα λύκοις μάχισθαι.

Τὰ ἐν χειρὶ κρατοῦμενα, μιζονά ἴσθι τῶν προσδοκωμένων.

Τὰ ἐν ποσὶ οὐκ ἴδθι.

Τὰ Μαγνητῶν κακά.

Ταυτάλοι τιμαρίαι.

Τὰ σῦκα σῦκα λίγω, καὶ τὴν κάρδοπον κάρδοπον.

Τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας Αἴγι' ἐκτρέφει.

Τὰ πύρρσι αὐ βελτίαι.

Τὰ τῶν Φόρων κρίττω.

Τὰ Σαμίων ὑποπτεύεις.

Ταρτησία μύραινα.

Τὰ Ταυτάλου τέλειαντα.

Τὰς διαποιίας αἱ κύνης μιμούμεναι.

Ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια.

Τὰς ἐν αἶθα τριακάδας.

Τὰ πέρα Γαδίρων οὐ περτά.

Ταῦτα Κυμαίοις· ἱκοὶ δὲ ὄνος εἴη.

Τὰ τρία εἰς τὸν θάνατον.

Τὰ χεῖματ' ἀνθρώποις ἐνρίσκυ φίλους.

Ταχυδαμόνης ὄρεους.

CENTURIA XVIII.

HÆC non sunt apud centauros.

Ex plaustris dicta.

Perinde est, ac si quis, postquam mille oves sibi subjecit, contra quinquaginta lupos pugnet.

Quæ manibus tenentur, meliora sunt iis quæ exspectantur.

Quæ ante pedes sunt non novit.

Magnetum mala.

Tantali poenæ.

Ficos ficos dico, et panarium panarium.

Ægina primùm liberos alit optimos.

Res præcedentis anni semper meliores.

Tributis potiora.

Samiorum mala vereris.

Tartesia muræna.

Tantali talenta.

Dominas suas canes imitantur.

Hæc tibi Pythia et Delia.

Inferorum trigesimos mensis dies. Quæ ultra Gades, non sunt penetrabilia.

Ista Cumanis, mihi autem sit Asia.

Tria quæ ad mortem spectant. Opes amicos comparant mortalibus.

Juramenta celeriter incedentia.

Ταυροπόλου Ἀρτίμιδος ταχύτερος.
 Τελνίκου πτωχότερος.
 Τελμισστίς αἰκούντι ἐν Καρίᾳ.
 Τενίδιος ἄνθρωπος, ὃ Τινίδιος πύλο-
 εως.
 Τίλος ὅρα τοῦ βίου.
 Τινίδιος συνήγορος.
 Τερβίνθου ἀνοητικότερος.
 Τερμερία κακά.
 Τερθενία σὺ ζῆς.

Τίττιγα τοῦ πτερυξ ζυγίληφας.
 Τίττιξ ἀκάνθιος.
 Τιτράδι γήγονας.
 Τιττάρων ὀβολῶν ἄξιος.
 Τίττιγας ἐσθίεις.
 Τίττιγας τρέπων.
 Τιττιγοφύρος υἱ.
 Τιττίγων ἀνάμιστοι.
 Τυτάζωιν βούλι τὸν ἄνθρωπον.
 Τίφραι φεύγον, ὡς ἀνθρακίαν ἔπασον.

Τελμεσία ἀλάπηξ καὶ κύων.
 Τετρας καὶ νοσηρία.
 Τύχη Σεμιράμιδος, καὶ τύχη Ἱερι-
 χούντια.
 Τῆς ἐξυθυμίας τὸ ἄνθος μαρία.
 Τὴν Ἀκασπίου σελήνην.
 Τὴν παρευῶσαν ἡμιλγν τι τὸν φεύγον-
 τα διώκεις;
 Τὴν χεῖρ ἐπιβάλλει.
 Τῆς αὐτῆς κεραμείας.
 Τὴν ἐξούλης δίχην φεύγεις.
 Τὴν θύραν ἔχει τετριμμένην ὥσπερ αἱ
 ποίμαι.
 Τὴν Χάρυβδιν ἐκφυγὼν, τῇ Σκύλλῃ
 περιέπισον.
 Τὴν αὐτοῦ σκιὰν διδοικεν.
 Τὴν ἀμίδα σαιδάλα ἐπιφράττεις.
 Τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσιν.
 Τὴν ἀρχὴν οὐ δυήσῃ τῷ τέλει συν-
 ἀψαι.
 Τὴν ἡμέραν πᾶσαν σῆθι, ὃς οὐ βούλεται
 ζυμῶσαι.
 Τὴν λεοντὴν ἐνδύου.
 Τὴν ἄλμην κυκῆς, πρὶν τοὺς ἰχθύας
 εἰλεῖν.

Tauropolâ Dianâ velocior.
 Telenico pauperior.
 Telmissenses habitant in Cariâ.
 Tenedius homo, aut Tenedia se-
 curis.
 Finem vitæ considera.
 Tenedius advocatus.
 Terebintho insipientior.
 Termeria mala.
 In nugis, seu, ut alii, In argutiis
 vivis.
 Cicadam alâ corripuistis.
 Cicada Acanthia.
 Quartâ lunâ natus es.
 Quatuor obolis dignus.
 Cicadis vesceris.
 Cicadæ more.
 Cicadas fers.
 Cicadis referti.
 Decipere vis hominem.
 Cineres evitans, in carbones in-
 cidi.
 Telmesia vulpes et canis.
 Quarta et nova luna.
 Semiramidis moenia, et moenia
 Jerichuntia.
 Iracundiæ flos animi insania.
 Acesæi lunam.
 Præsentem mulge, sequeris cur
 aufugientem?
 Manum admovet.
 Ejusdem figulinæ.
 Interdictio unde vi conveneris.
 Ostium attritum habet ut ovilia.
 Effugiens Charybdim, incidi in
 Scyllam.
 Umbram suam metuit.
 Matulam sandalio obstrujs.
 Scytharum responsum.
 Principium non poteris cum fine
 connectere.
 Toto die cribrat, qui fermentare
 non vult.
 Leoninam pellem indue.
 Salsuginem misces, antequam pis-
 ccs ceperis.

Τῆς μητρὸς ὡς αἰετὶς καλιῖται.

Τὴν καθ' ἑαυτὸν ἔλαυνε

Τὴν Ὀρφίῳ ἀπὸ ζυγίου κιθάραν ἐν τῷ λί-
γυν.

Τιθωνοῦ γῆρας.

Τιτάνας καλιῖν.

Τί μ' ὠφελήσουσιν οἱ βυθμοὶ πρὸς τ'
ἀλφίτα;

Τίς ἐν Κύδωνος;

Τί πρὸς τὸν Ἑρμῆν;

Τίς πατὴρ αἰνέσῃ; εἰ μὴ κακοδαίμονα
τίκτα;

Τίς γὰρ κατόπτρῳ καὶ τυφλῷ κοινωνία;

Τιμὴ Γεράνης.

Τίς τριχὰς ἀντ' ἐρίων ἀποκίρρατο;

Τιτανῶδες βλέπει.

Τί κτι κίρος ὕδριν, ὅταν κακῷ ἀνδρὶ
παρεῖη.

Τίς ἂν δύρας ἀμάρτοι;

Τίς τῆδε;

Τίς ἀνάγκη Σαπραγόρα; προῖξ.

Τιτανίδα παροικίς.

Τίθι παρὰ χερσὶν κεραιμειῶν ποτή-
ριον.

Τί τοὺς Ἀχαιοὺς ἀπὸ τοῦ πύργου κρεί-
νται;

Τί οὐκ ἀπήγξα, ἵνα Θήβῃσιν ἤρας
γάνη;

Τί κοινὸν κυνὶ καὶ βελαντίῳ;

Τί μικρῶν πύρι, μεγάλα προσιμιάζει;

Τί μὴ διώκεις τὴν εὐθείαν, ἀλλὰ πλα-
να;

Τίς χρεία πυθμένου κρομμένου;

Τί δ' ἄλλο φωνὴ καὶ σκιά γέρον ἀπὲρ;

Τίς οὐ γνήσιον τυγχάνει εἰς Ἀρβίλας;

Τιτυὸν σε περιμένει καὶ Ἰξίονος κολα-
στήρια.

Τὸ Ξενοκράτους τυρίον.

Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον.

Τὸ ἀγαθὸν μυθητάν.

Τὸν θείοντα βοῦν ἔλαυνε.

Τοῦ πατρὸς ἐστὶ τὸ παιδίον.

A matre tanquam hædus appel-
latur.

Turbinem tibi parem impelle.

Orphei citharam in sermone re-
doles.

Tithoni senectus.

Titanes advocare.

Quid mihi rhythmi ad farinas pro-
fuerint?

Quis in Cydonis ædibus?

Quid ad Mercurium?

Quis patrem laudet, nisi proles
sortis iniquæ?

Quid namque cæco cum speculo
est commercii?

Honos Geranes.

Quis pilos pro lanâ totondit?

Titanicè intuetur.

Parit securitas ferociam, quando
malo viro adfuerit.

Quis aberret a januâ?

Quis ibi?

Quid opus Sapradora? dos.

Titanidem accolis.

Appone juxta aureum etiam figu-
linum poculum.

Quid Achivos judicatis ex mœ-
nibus?

Quare te non suspendisti, ut The-
bis heros fias?

Quid cani commune cum balneo?

Quid in re parvâ longa exordia
facis?

Sectare quid ni rectum, oberras
sed viâ?

Quæ utilitas putridi cepis?

Quid præter isthæc vox et umbra
vir senex?

Quis non futurus es, modò Arbe-
lis agas?

Tityi te et Ixionis supplicia ma-
nent.

Xenocratis caseolus.

Meliaca navis.

Egregium fabulatorem.

Bovem volentem age.

Patris filiulus est.

Τὸ μᾶλλον οὐδὲς ἐκφύγων.
 Τοῖς οἴτου ἀπερῶνσι οἱ ἄρδοι.
 Τοῦτο τὸ ὑπὸ δαμα ἔβραψεν μὲν Ἰστιαῖος,
 ὑπὸ δαματὶ δὲ Ἀρισταγόρας.

Τοῖς εὐτυχούσι τρίμησ' ἔστι παιδία.
 Τὸν οἶκον θησαυρὸν διαβάλλει.

Τὸ εὖωνον κρέας οἱ κύνεις ἐσθίουσιν.
 Τὸ πέρδικας σκύλος.
 Τὸν ἄδονται κύνιοι, ὅταν καλοῖσι σι-
 σπησιν.

Nemo futurum effugerit.
 Frumento indigentibus ervi.
 Hoc calceamentum consuit qui-
 dem Histæus, induit autem
 Aristagoras.

Viris beatis sunt trimestres liberi.
 Domesticum thesaurum calumni-
 as.

Carnem vili emptam canes edunt.
 Perdiciis crus.
 Tunc olores cantabunt, quando
 graculi tacebunt.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ δ'.

Τὸ σκαμνὸν ξύλον, οὐδὲ ποτ' ἐρεβί.

Τοιοῦτο Θημιστοκλῆς εὔποτ' ἐρέσει.

Τὸ καλὸν φίλον εἶμαι.
 Τὸ μὲν πῦρ ὁ ἄνθρωπος, τὸν δὲ ἔρωτα ὁ
 συνήθως ἐκκαίει.

Τὸ Πάρου σκαφίδιον.
 Τοῦ Μορύχου Διονύσου.
 Τοῖς αὐτοῦ πτέραις ἦλως.
 Τοῖς κακαῖς τρεῖς τὰ κακά.
 Τοσοῦτοι σχοῖδι, ὅσων ἐκ Διονυσίου.

Τέλειος πρῆξις ἀρχή· τύχη δὲ τέλος
 κρείσς.

Τὸν οἰκοῦν βερεχόμενον, οὐδὲ Θεὸς οἰ-
 τήρει.

Τοῖς κυνὲς ἀσκούς τὸ πνεῦμα δίδωται
 τοῖς δὲ ἀνοήτους τὸ εἶμα.

Τὸν κολοφῶνα ἐπέθεκας.

Τὸν καπνὸν φύγων, εἰς τὸ πῦρ ἔπεισεν.

Τὸ παρὰ δρυὶ σκίτος.

Τὸν πύλαμον ἐμεχέσαντα.

Τὸ κυρτὸν καλὸν ὅς ἀπίστιον.

Τὸν πέποι περικλείεσθαι βούλομαι τῶν
 προσώτων· ἀλλ' ὃ ζυγεῖσθαι δυσμι-
 νῶς ἄχρεῖς ἐπιθερμίδος.

Τὸν ἐπὶ τῇ φακῇ μύθος.

Τοῦ Κροίσου παιδὸς σιγηλότερος.

Τὸν τρεῖςχροντα ἐρεβίσει.

CENTURIA XIX.

CUMVUM lignum nunquam rec-
 tum.

Tale quid Themistocles nunquam
 excogitavit.

Quod pulchrum est gratum esse.
 Ignem ventus, amorem autem
 consuetudo incendit.

Parni scaphula.
 Morychi Bacchi.
 Tuismet pennis captus es.
 Malis ter mala.

Tantum ferè quantum ex Bac-
 chanalibus.

Rebus principium est audacia,
 perficit has sora.

Qui domi compluitur, ejus nec
 Deus miseretur.

Inanes utres ventus distendit, in-
 sipientes autem opinio.

Colophonem imposuisti.

Fumum fugiens, in ignem incidi.

Per tenebras quæ apud quercum.

Extra bellum saltârunt.

Canis delictum sus luit.

Vellus ovium tondere volo: sed
 non crudeliter illas radi usque
 ad cutem.

De lente fabulam.

Cresci filio taciturnior.

Currentem incita.

- Τὸ ἀγνὸν σοῦ λαλάληκεν.
 Τὸ βασιλικὸν βοῦδιον.
 Τὸ Δίονος γρῦ.
 Τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νήφοντος, ἐν τῇ
 γλώσσῃ τοῦ μεθύοντος.
 Τὸ Φιλοξίνου οὔ.
 Τὸ Πάσηςτος ἡμιόβολος.
 Τὸ πύλαγος πρότερον οἶσιν ἄμπυλον,
 ἢ τὸδε τί γηπῆσθαι.
 Τὸ Ἰππάρχου τιχίον.
 Τὸν Ἰλαιν κραυγάζεις.
 Τὸ μὲν νόημα τοῦ Θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμα
 ἡμῶν.
 Τοῦ Διὸς τὸν σάνδαλον.
 Τὸ κανοῦν τοῦ Διὸς φίρει.
 Τὸ Δωδοναῖον χαλκῦον.
 Τοῦ Βαῦνος χοροῦ.
 Τὸν ἐν κάλυξιν καθήμενον ἔχειν χρὴ στυ-
 φάνης.
 Τὸ Ἐπιμενίδου δῆγμα.
 Τὸ μὲν ἡμῶν ἀπ' ἡμεῶν γένος ἄρχεται·
 τὸ δὲ σὺν ἐν σοὶ καύεται.
 Τὸ Φρυνίχου πάλαισμα.
 Τῷ Μίδᾳ πλῦτον, καὶ Κροίσῳ, καὶ Κυνέρῳ.
 Τορῶν.
 Τοῦ σελίνου δῶται.
 Τὸν ξύοντα ἀντιζύνει.
 Τὸ γίγας, ὅσπερ βαμὸς ἔστι τῶν κακῶν·
 πάντ' ἔστ' ἰδίῳ γὰρ εἰς τοῦτο κατα-
 πιφηνότα.
 Τὸ ἡμῶν ἡμεῶν λέγεις ὄναρ.
 Τοῖς μὲν δούλοις ἡ ἀνάγκη νόμος, τοῖς
 δὲ ἐλευθέροις ὁ νόμος ἀνάγκη.
 Τοῦ σιγᾶν τὴν ἀλήθειαν, χρυσὸν ἔστι
 θάπτειν.
 Τὸν τιτιλευτηκέτα μὴ κακολόγει, ἀλλ'
 ὡς λαὸν μακαρίζει.
 Τραγικὸς Θεοκρίτης.
 Τρίχιν τὴν ἰσχάτην.
 Τρικίφαλος Ἑρμῆς.
 Τροχίλος θρασυπῆνι προκιδυλον.
 Τρεῖς ἔξ, ἢ, τρεῖς κυβοί.
 Τριτογενίας ἔφην παῖς.
 Τρίτη κρατῆρες ἐγύσθη.
 Τρεῖς τοῦ βίου λίανται, ὅσπερ οἱ Δαρ-
 δανῆς.
 Τραγικὸν πάθος.
 Agnus tuus locutus est.
 Regia bacula.
 Dionis gry.
 Quod est in corde sobrii, est in
 linguâ ebrii.
 Philoxeni non.
 Pasetis semiobolus.
 Prius pelagus vitem ferret quàm
 hoc fiat.
 Hipparchi murus.
 Hylam inclames.
 Consilium quidem Dei fuit, fac-
 tum autem meum.
 Jovis sandalium.
 Canistrum deæ fert.
 Æs Dodonæum.
 Ex Baynis choro.
 Inter calices sedentem coronam
 plectere oportet.
 Epimenidia cutis.
 A me quidem familia mea incipit,
 tua autem in te desinit.
 Phrynichi commentum.
 Midæ opes, et Cræsi, et Cyners.
 Torone.
 Apio indiget.
 Scabentem mutuò scabere.
 Senecta ut ara incommodorum
 est omnium, huc cuncta ferri,
 his occupatum cernere est.
 Meum refers mihi somnium.
 Servis quidem necessitas lex est,
 liberis autem lex est necessitas.
 Veritatem reticere, aurum est se-
 pelire.
 Mortuo ne maledicas, sed beatum
 prædica.
 Tragicus Theocrines.
 Extremum curriculum obit.
 Triceps Mercurius.
 Trochilus crocodilo medetur.
 Ter sex, aut tres tessera.
 Tritogenia puer est.
 Ex tertio cratere gustasti.
 Ter lotus est in vitâ, ast instar
 Dardanorum.
 Tragicum malum.

Τρίτῃ κεφαλῇ καὶ τρίτῳ ἑγκεφάλῳ.
 Τρωφονίῳ κατὰ γῆς παύρῳ.
 Τρέπον ἀσπεῖν διψῶν.
 Τρυγόνος λαλίστερος.
 Τρωγικὸς πίθηκος.
 Τροχὸς τὰ ἀνθρώπινα.
 Τρικέφαλος Γερυόνη.
 Τυφλότιρος ἀσπάλακος.
 Τυφῶνος πολυπλοκάτιρον.
 Τυφλὸν ὄνειρον.
 Τυφολίαν.
 Τυφλοῦται περὶ τὸ φιλάμεινον ὁ φι-
 λῶν.
 Τυφλὸς τὰ τ' ὄτα, τὸν τι νοῦν, τὰ τ'
 ὅμματ' ἤ.
 Τὸ πολλὰ τολμᾶν, πολλὰ ἁμαρτάνειν
 ποιεῖ.
 Τῶν ἱερῶν φύλλονι πλείονες ἴσιν αἱ
 συκαφάνται.
 Τῶν ἀνιφίκτων μὴ ἐπιχάρει.
 Τῶν καλῶν καὶ τὸ μιστόκρον καλὸν
 ἴστιν.
 Τῷ γὰρ ποιοῦντι καὶ Θεὸς συλλαμ-
 βάνει.
 Τῷ θρίψαι τὴν ἑγχέλιον.
 Τῶν δ' ἄντων οὐ μοι μάστιξ.
 Τῶν πλειόνων ἢ ψῆφος νικᾷ.

Tertio capiti et tertio cerebro.
 Trophonii sub terrâ lusus.
 Utris in morem sitiens.
 Turture loquacior.
 Simius tragicus.
 Trochus res mortalium.
 Triceps Geryones.
 Talpâ cæcior.
 Typhone multiplicius.
 Cæcum somnium.
 Typhogeron.
 Qui amat, circa rem amatam cæ-
 cus redditur.
 Cæcutiunt aures tibi, mens, lu-
 mina.
 Audere multa, ut multa peccen-
 tur facit.
 Vernalibus foliis plures sunt syco-
 phantæ.
 Quæ consequi non possis, ne ag-
 grediari.
 Pulchrorum etiam autumnus pul-
 cher est.
 Nam laborantem etiam Deus ju-
 vat simul.
 Ficulno folio anguillam.
 De asinis mihi non est curæ.
 Plurium calculus vincit.

Τ

Υ.

Ἵβρις ὕβριν ἔτιπτε, καὶ ψόγος ψό-
 γον.
 Ἵγρὰ νύξ.
 Ἵγρώτερος Κρότωνος.
 Ἵβριν τι τίπτει πλούτος, ἢ φιδὸν βίη.
 Ἵβρις καὶ εἶνος ἀποκαλύπτειν εἰδῆσαι
 φίλοις τὰ ἥθη τῶν φίλων.
 Ἵβρις μικρῶν κρατοῦντα, φύσασθαι
 μέγα.
 Ἵδρας κεφαλὰς τίμνεις.
 Ἵδροφορίαν ἄγεις.
 Ἵδρας δὲ πίνων, χρεστὸν οὐδὲν ὦν τί-
 κεις
 Ἵδρας παραῖψαι
 Ἰὼν τρέφει τίς καὶ πίης τίς ὦν τύχη.

INJURIA ex injuriâ, ex probro
 probum.
 Humida nox.
 Sanior Crotone.
 Ferociam gignunt opes, vel vitâ
 frugi.
 Injuria et vinum amicis amico-
 rum mores detegere solent.
 Spirare magnum turpe, si par-
 vum premas.
 Hydræ capita secas.
 Hydrophoriam agis.
 Aquam bibendo, nil boni pro-
 duxeris.
 Aqua influit. [suum.
 Natum, tametsi pauper, educat

Θυγατέρα δ' ἐκτίθησι, καὶ ἡ πλούσιος.

Ἵμῃς ἔτι τρίτοι, ἔτι τίταρτοι.

Ἵμῷς δαίμονα αἰρήσασθε, οὐχ ὑμᾶς
δαῖμον λήξεται.

Ἵπὲρ τὸν κατάλογον.

Ἵπὸ τοῦ δικαίου δ' ἵσθι ἡττᾶσθαι κα-
λόν.

Ἵπτοι καὶ κόποι μαθήμασι πολέμιοι.

Ἵπὲρ τὰ Καλλικράτους.

Ἵπτινιτμήνη, ἀρμαία πρὸς τόκον.

Ἵποδοιμαῖος εἶ.

Ἵπερβερεταῖος.

Ἵπερζυγιάδης ἀνθρώπος.

Ἵπὸ παντὶ λίθῳ σκαρκίος

Natam, tametsi dives, exponit
suam.

Vos neque tertii, neque quarti.

Vos dæmonem eligit, dæmon
vos non deseret.

Ultra catalogum.

Ab æquitate vincier, pulchrum
ac bonum.

Somni et molestiæ disciplinarum
sunt hostes.

Supra Callicratis facultates.

Ἵπτινιτμήνη, hoc est, Ad partum
robusta.

Supposititiuus es.

Ἵπερβερεταῖος.

Subjugus homo.

Sub omni lapide scorpius.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ κ'.

ἽΠΕΡ τὰ ἱκαμμίνα πηδῆς.

Πέντ' ἐπὶ πιντήκοντα πίδακας πύδῃσι
Φαῦλλος, δισκευσι δ' ἱκατὸν πέντ'
ἀπολυπημίαν.

Ἵπὲρ τῶν ὅλων ἀναβρίπτεις κύβους.

Ἵπέρου περιστροφῆ.

Ἵπέρου γυμνότερος.

Ἵπέρου πολλῶν φαλακρότερος.

Ἵπ' αἰδοῦς δ' οὐ λίαν ἀσπαζομαι.

Ἵπομίμια ὀνέρεα καὶ ἱπαινὼν σκυιά.

Ἵπὲρ κέρα πτίνι.

Ἵποχμαλινὸν τὸ χερσίον.

Ἵπανίμια τέκτυ.

Ἵπὲρ τὸν Ἵπέρβολον.

Ἵπὲρ διου σκυῖας.

Ἵς ὑπὸ βόταλον.

Ἵς διὰ βίδαν.

Ἵς ἱκάμασιν.

Ἵς πόντ' Ἀθηναίων ἔριν ἤρισιν.

Ἵς ὀρίνι.

Ἵς λυσταμένη εἰς κύλισμα βορβορέου.

Ἵφάντι πταισάντες ὑπηγὴς ἐτίφθη.

CENTURIA XX.

ULTRA fossas saltas.

Quinquaginta pedes saltu olim
et quinque Phäyllus, centum
quinque minus disco transmit-
tere visus.

Super summa rerum aleas jacies.

Pistilli conversio.

Pistillo nudior,

Pistillo multò calvior.

Ob pudorem servitutem amplec-

Ventosa somnia et laudum um-
bræ.

Suprà caput spuit.

Aurum subæratum.

Subjectanea parit.

Supra Hyperbolum.

Super asini umbrâ.

Sus sub fustem.

Sus per rosas.

Sus lascivit.

Sus cum Minervâ certamen sus-
cepit.

Sus turbat.

Sus in cœni volutabro lota. [vit.

Textore errante Hypetes vapula-

Φ.

ΦΑΛΛΙΚΟΝ ποῖμα.

Φαλαρίδος ἀρχὴ καὶ Ἐχέτι.

Φασηλιωτῶν θύμα.

Φάον ὑπάρχους τῷ κάλλει καὶ τὸν τρόπον.

Φέρε καὶ θύεις γάλα.

Φέρε παραμυθίαν ὀδυνημένων καὶ κινήσας τῶν στυγερῶν.

Φεραύλας βλαβείας, οὐδαμῇ μετιστρέφει.

Φιλῶν ἀκαίρους, ἴσον ἔστί τῷ μισῶν.

Φιλοτιμῶνται ὡς Μιμφίται τοῖς τῆς Ἰσίδος πλοκάμιοις, καὶ Θεβαῖοι τοῖς τοῦ Γηρυόσιου ὀστοῖς καὶ Τυγιάται τῷ τοῦ Καλυδωνίου ἄεσματι.

Φιλία παραδάλως.

Φιλῶν ἂ μὴ δῷ, οὐ φιλήσους ἂ δῷ.

Φιλίππου ἀλακτερών.

Φιλίππιος ὅδε τὸν τρόπον.

Φιλίμ γὰρ Θεὸς τὰ ὑπερίχοντα πάντα καλοῦν.

Φιλίμ δὲ τῷ κάμνοντι συσπιδῶν Θεός.

Φοινίκων συνθήκαι.

Φόνος πτερόν ἢ θανάτου πτερόν.

Φοινικῆα γράμματα.

Φορμίσιος στιβός.

Φοινίκων αὖθις ἐπιθυμεῖ.

Φοῖβε πότ' οὐκ ἴωντος, ἵσχυρον τίκων.

Φρουρᾶς ἄδων.

Φράσσω σοῦ τοῖς σκοπητοῖς τὴν μάχην.

Φρουρήσεις ἐν Ναυπάκτῳ.

Φρυγὲ μηδὲν ἥττον Σπινθάρου.

Φρυγὲ ἀνὴρ πληγίς, ἀμύνειν καὶ διακονίστατος.

Φρονεῖν δὲ θνητὸν ὅτ' οὐ χρεὶ μέγα.

Φρυγινίδας ἄλλος.

Φ.

PHALLICUM poëma.

Phalaridis imperium et Echeti.

Phaseliotarum sacrificium.

Phaon es et formâ et moribus.

Gerit et gallina lac.

Solatium adfert dolore affecto, eodem dolore laborantium participatio.

Tactus Pheraulas neutiquam cessit retro.

Amare ineptè, nil ab odio discrepat.

Gloriantur tanquam Memphitæ Isidis cincinnis, Thebani Geryonis ossibus, Tegeatæ apri Calydonii corio.

Pardalis amicitia.

Amans quæ non oportet, non amabis quæ oportet.

Philippi gallus gallinaceus.

Philepsius hic moribus est.

Amat enim Deus omnia eminentia deprimere.

Deus laborantes ope adjuvat suâ.

Phœnicum pacta.

Cædis penna aut mortis penna sagitta dicitur.

Phœnices litteræ.

Phormionis torus.

Palmulas iterum cupit.

Phœbo haud volente, liberos sevit sibi.

Excubiarum causâ cantans.

Narrabo vespertilionibus vesaniam tuam.

In Naupacto præsidarius eris.

Phryx non minùs quàm Spintharus.

Cæsus est Phryx melior, atque ad serviendum promptior.

Mortalem existentem non oportet altum sapere.

Alter Phryndonas

Φρυγὴν πάλαισμα.
 Φυλακὴν γυμνῶ ἐπιτάττας.
 Φύσι γὰρ ἔχοντι τὸ δῶλον τοῖς διαπό-
 τταις.
 Φύσι γυνὴ δυσήσιον τίς καὶ πικρόν.
 Φύσις ποιεῖ καὶ χρεστὸν ἦθος οὐ τρέφει.
 Φάκυ ἔρανος.
 Φωνά τοι τίς, καὶ ἔδιν ἄλλο.

X.

ΧΑΛΕΠΑ τὰ καλὰ.
 Χαλεπὸν τὸ εὖ γινώσκει.
 Χαλεπὸν ἀρχισθαι ὑπὸ χείρονος.
 Χαλεπὸν τὸ ἱκανὸν γινῶναι, ἀλλὰ μα-
 λήριον.
 Χείροις, Ὑψιπύλη φίλῃ τοὺς ἱμούς κο-
 ρυμβοὺς πλέκω· οὐ σοι λίγῃ περὶ
 τοῦτο· ἡμῶς ἤκοι τίς ἐνταῦθα· ἐγὼ
 σκόροδά σοι λίγῃ, σὺ δὲ κρέμματα
 ἀποκερίη.
 Χαμαιλιότος ἐμπαβολώτιρος.
 Χάραξ τὴν ἄμπειλον.
 Καλάσω τὴν ἱερὰν ἀγκύραν.
 Χαλεπὸν χορεῖν κύνα γυναι.

Χαίρει ταῖς κατάρταις τὸ κύμινον.
 Χαράδριος ἔτιρος.
 Χάρετος ὑπὸσχισις.
 Χαίρε, ὦ φίλον φῶς.
 Χαίρει Φῶν αὐτόχρημα.
 Χάρενας Δύρα.
 Χάρεος ἄδων ὄρθιον· Ἐνθα εἴς· ἥσσι
 Διὰ μέγα τι δυνάτις· Ὁρθεῖ Ἀχαι-
 οῖσιν.
 Χαρὰν πυραύστῃ χαίρεις.
 Χιλάτη μυῖων.
 Χιμῶν Ὀρνιθίας.
 Χιρόνιον ὕλας.
 Χέλια μὲν τ' ἰδίην, ὑπερῶν δ' οὐκ
 ἰδίην.

Phrynichi astutia.
 Nudo custodiam injungis.
 Naturâ inest servo in suos mala
 mens heros.
 Effræne quid naturâ et acre est
 fœmina.
 Prava indoles mores parit nun-
 quam probos.
 Phoci convivium.
 Vox nempe es, et nihil aliud.

X.

DIFFICILIA quæ pulchra.
 Difficile est sapere.
 Difficile est deterioris subesse im-
 perio.
 Difficile est seipsum nôsse, at ve-
 rø beatum.
 Salve, Hypsipyle chara: meos
 corymbos plecto: non de eo
 tibi loquor: meorum aliquis
 huc veniat: ego de alliis tibi
 loquor, tu autem de cepibus re-
 spondes.
 Chamæleonte mutabilior.
 Vallus vitem.
 Solvam sacram anchoram.
 Periculosum est canem fœtus in-
 volucrum gustare.
 Cuminon execrationibus gaudet.
 Charadrius alter.
 Charetis promissio.
 Vale, charum lumen.
 Reipsa Chærephon.
 Charontis janua.
 Chares carmen orthium canens:
 Constitit et magnâ dea voce
 affatur Achæos.
 Gaudes pyraustæ gaudium.
 Testudo muscas.
 Hyems Ornithias.
 Chironium ulcus.
 Labra modò adpersit, non inte-
 gra proluit ora.

Συμάσμι ποτὶ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἡ ἀπὸ τῶν
ἰερῶν νεφέλη.

Χύρας ἔχου Φιλοπόρεον καὶ σκέλη γασ-
τέρα δὲ ἔκ ἔχου.

Χιλόνη Παγάσῃ συγκρίνεις.

Χόβια λυγρέα.

Χίλων δ' ἐν κοίτῃ Λακιδάμοι, Γῶθι
σταυρῶν.

Χλαμὺς Συλάσσοντος.

Χοὰς ἑξ χωρίου.

Χορὸς ἀργύρων.

Χοῖνιξ κνωδάλε.

Χορὸν δίδωμι.

Χρέματα γὰρ ψυχὴ πύλοισι θυλαῖσι
βροτοῖσι.

Χρῶ τῇ σταυροῦ λύρα, μὴ τῇ τοῦ πέ-
λας.

Χρέματα δ' οὐ ἀρπακτὰ, θύοδοι
πολλοὶ ἀμύνει.

Χρέματ' ἀνὴρ, πνιχρὸς δ' οὐδέποτε
ἐσθλός.

Ἄρχῃ ἄνδρα δίκνυσιν.

Χρὴ μὴ τὸ κακὸν διὰ κακὸν ἀμύνεσ-
θαι.

Χρὴ σιγῆν, ἢ κρείσσεια σιγῆς λί-
γην.

Χροὶ διῆλα.

Χρόνα γὰρ εἴ σοι καιρὸν ἐξίργου λό-
γος.

Χρυτὸς Καλοφώνιος.

Χρυσοῦ λαλοῦντος, πᾶς ἀπρακτύτου
λόγος· Πύθων γὰρ οἶδε καὶ τίθεται μὴ
λόγην.

Χρυσοχοῖσιν ἦν σύ.

Χρύα διδάσκει, καὶ βραδὺς τίς, ἢ
σοφός.

Χρυσοῦ καταπάττει ἡμᾶς οὐ γινώ-
σκεις.

In nos etiam aliquando nubes illa
a montibus hyemabit.

Philopœmen manus quidem ha-
bet et tibias, ventrem autem
non habet.

Testudinem Pegaso comparas.

Inferorum lavacra.

Chilon ait magnâ ex Lacedæmo-
ne, Nosce teipsum.

Chlamys Sylosontis.

Choas sex capiet.

Chorus otiosorum.

Χοῖνιξ κνωδάλε.

Chorum do.

Terrigenis anima est congesta
pecunia cunctis.

Tuâmet lyrâ utitor, non proxi-
mi.

Non res rapta bona est, sed Di-
vûm munere parta.

Pecuniæ sunt vir: malus autem
nunquam bonus.

Magistratus virum demonstrat.

Non convenit malum malo ul-
cisci.

Tacere oportet, aut silentio poti-
ora loqui.

Ex cute manifestum.

Momenta temporis tibi sermo au-
ferat.

Aurum Colophonium.

Auro loquente, sermo inanis om-
nis est: persuadet enim aurum
quidlibet, silens tamen.

Aurum te fusurum putabas.

Quis tardus aut cordatus, usus
edocet.

Inaurare te nos non animadver-
tis.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ κα.

CENTURIA XXI.

ΧΥΤΡΑΙΣ λαμῶν καὶ κολοκύνταις.

Χύτραν ποκίλλειν καὶ, Χύτραν κοσ-
μεῖν.

OLLIS lippire et cucurbitis.

Ollam variegare. Sive: Ollam
ornare.

Χυτρεὺς θεὸς· καὶ, Χυτρεὺς ἄνθρωπος.
Χωρεῖ τὰ Μουσῶν καὶ Φρυγῶν ἱέρματα.
Χώρα καὶ νόμος.
Χωρεῖς τό, τ' ἐπὶ πολλὰ καὶ τὸ καίρια.

Ollaris deus. Seu : Ollaris vir.

Phrygum procul sunt et Mysorumte rmini.
Regio et lex.
Pugnat, simul multa et probanda dicere.

Ψ.

Ψ.

ΨΑΦΩΝΟΣ ἄνθρωπος.
Ψόγος ἀνίσταται, ἔπαινος ἀνίσταται.
Ψυδάς ἄνθρωπος γεννᾷται.
Ψυδὼν πλὴν Ἀτράφαξ.
Ψυδὼς ἡ δόξα.
Ψυχὸς Φρυγῶν, εἰς βόρβορον ἵπταιται.
Ψυδὸς, οἷον τὰ σά.
Ψυδὸς τὸν Διόνυσον.
Ψυδὸς καὶ πολλὰ, πολλὰ ὅτι ἀνίσταται.
Ψυδὸς καὶ πολλὰ, πολλὰ ὅτι ἀνίσταται.

Psaphonis avis.
Probrum artis medicæ imperitorum, manifesta laus est medicorum.
Guttæ imbrem generantes aquæ stagnare faciunt.
Referta mendaciis Atraphaxis.
Aut gutta, aut ros.
Frigus fugiens, in cœnum incidi.
Mendaces ignes, ut tua sunt.
Psyra Bacchum.
Scabiosa camelus, multorum asinorum onera in se recipit.

Ω.

Ω.

Ω ΓΑΜΟΙ, γάμοι.
Ω Ἡρόκλεις, ἀπόλαυσις ἀνδρὸς ἀρετῆς.
Ω Λακιάδαι.
Ω δὲν ὄρεα, εἴτα μὴν ἀπείκται.
Ω δὲν Διόνυσος.
Ω οἷα κεφαλὴ, καὶ ἐγκέφαλον οἷον ἔχει.
Ω ἱκανὸν οὐδὲν, τότε γὰρ αἰσχρὸν οὐδὲν.
Ω παῖ, σιῶπα, πόλλ' ἔχει σιωπὴ καλὰ.
Ω ἔτος, καὶ θύλαξ γίνῃ, οὐ προσελύσεται σοι.
Ω ἐξῆλθεν.
Ω ἐξῆλθεν.

O NUPTIÆ, nuptiæ.
O Hercules, periit viri virtus.
O Laciadæ.
Mons parturivit, deinde murem enixus est.
Crudivorus Bacchus.
O quale caput, et cerebrum non habet.
Cui nihil satis, huic etiam nihil turpe.
Tace, puer, multum boni in silentio.
Heus tu, vel si saccus fias, non te accedam.
Ex ovo prodiit.
Hyacintho formosior.

'Ωσπερ ἥρως ἐν ἀσπίδι ξύγεται βούλομαι.	Tanquam heros, in scuto hospitio excipere volo.
'Ωσὶν ἰστώσιν.	Arrectis auribus.
'Ως παῖδα φιλοῦσιν ἱεσταιί.	Ut puerum amatores amant.
'Ωραιότερος Πορφυρίωνος.	Porphyrione formosior.
'Ωσπερ παλαιὰν ἄρρηστώτην καίεται.	Tanquam veterem oleæ ramum comburit.
'Ως τῷ Φινίως τὸν βίον.	Tanquam Phinei vitam.
'Ωσπερ ἰωλοκρασίαν μὲ καταχίους.	Tanquam hesternâ potione me perfundis.
'Ὡτίνων πιστότεροι ὀφθαλμοί.	Auribus oculi fideliores sunt.

FINIS.

BOOKS

FOR THE USE OF SCHOOLS.

To be had of the Publishers of this Work.

EXERCISES on the SYNTAX, and Observations on some peculiar idioms of the GREEK LANGUAGE; with an attempt to trace the prepositions, several conjunctions and adverbs to their radical signification. By *George Dunbar*, A. M. F. R. S. E. and Professor of Greek in the University of Edinburgh. Price 8s. boards.

COLLECTANEA GRÆCA MINORA ad usum tironum accommodata: cum Notis Philologicis, quas partim collegit, partim scripsit *Georgius Dunbar*, A. M. in Academia Edinensi Litt. Gr. Prof. Accedit Parvum Lexicon. One vol. 8vo. price 7s. boards.

COLLECTANEA GRÆCA MAJORA, ad usum Academicæ Juventutis accommodata: cum Notis Philologicis, quas partim collegit, partim scripsit *Andreas Dalzel*, A. M. nuper in Academia Jacobi VI. Scotorum Regis Litt. Gr. Prof. Nunc demum pluribus in locis emendata, quibusdam novis excerptis et notis uberioribus aucta. Curavit et edidit *Georgius Dunbar*, A. M. Socius Regiæ Societatis, et in Academia Jacobi VI. Scotorum Regis Litt. Gr. Prof. Vol. I. 8vo. price 11s. boards.

COLLECTANEA GRÆCA MAJORA, ad usum Academicæ Juventutis accommodata: cum Notis Philologicis, quas partim collegit, partim scripsit *Georgius Dunbar*, A. M. One large vol. 8vo. forming a 3d vol. to *Dalzel's* Majora, price 15s. boards.

PROSODIA GRÆCA, sive Metrorum Græcorum Expositio; necnon Dissertatio Anglice Scripta, de usu Digamma in Homeri Carminibus; ejusdemque Regulis Hexametrorum præcipuis. Editio tertia. Studio *Georgii Dunbar*, S. R. S. E. 8vo. price 5s. boards.

ELEMENTA LINGUÆ GRÆCÆ; novis, plerumque, Regulis tradita, brevitate sua memoriæ facilibus. *Pars Prima*, complectens Partes Orationis Declinabiles, ad finem usque Verborum Regularium; et Analogiam duar in unam syllabas contrahendi, ex ipsa vocalium natura deductam, et regulis universalibus traditam:

studio *Jacobi Moor*, LL.D. olim in Acad. Glasg. Litt. Gr. Prof. PARTEM POSTERIOREM, Notasque adjecit *Gulielmus Neilson*, S. T. D. nuper in Acad. Belfast. LL. Hebr. et Gr. Prof. Editio Altera, 8vo. price 5s. 6d. boards.

NOVUM TESTAMENTUM GRÆCE. Lectiones variantes Griesbachii præcipuas; necnon quamplurimas voces ellipticas adjecit *A. Dickinson*. 12mo. price 4s. 6d. bound.

P. VIRGILII MARONIS OPERA: Interpretatione et Notis illustravit *Carolus Ruæus*, Soc. Jesu, jussu Christianissimi Regis, ad usum Serenissimi Delphini. Juxta ipsius auctoris editionem Parisiensem. Huic editioni accessit Index accuratissimus, ante editis longe locupletior. Accessit insuper Clavis Metrico-Virgiliana, sive difficultatum præcipuarum in Virgilii versificatione solutio; nunquam antea edita: Studio et cura *Gulielmi Duncan*, E. C. P. Price 12s. bound.

An Abridgment of AINSWORTH'S DICTIONARY, English and Latin. Designed for the use of Schools. By *Thomas Morell*, D. D. A new edition, carefully revised, corrected, and compared with the best authorities; to which is prefixed a List of Roman Authors, with the best editions of their Works. By *William Duncan*, E. C. P. Price 15s. bound.

AN INTRODUCTION to LATIN SYNTAX; or an Exemplification of the Rules of Construction, as delivered in *Mr Rudiman's* Rudiments, without anticipating posterior Rules: to which is subjoined, an Epitome of Ancient History, from the Creation to the Birth of Christ. By *John Mair*, A. M. Revised by *Mr Carson*, Rector of the High School, Edinburgh. The Seventeenth Edition, stereotyped. 12mo. price 2s. 6d. bound.

HOMERI ILIAS Græce et Latine. Ex Recensione et cum Notis *Samuelis Clarke*, S. T. P. Two vols. 8vo. 18s. boards.

NOVUM TESTAMENTUM Domini Nostri JESU CHRISTI: Interprete *Theodoro Beza*. Price 3s. 6d. bound.

CORNELII SCHREVELII LEXICON MANUALE Græco-Latinum et Latino-Græcum: studio atque opera *Josephi Hill*, *Joannis Entick*, *Gulielmi Bowyer*, nec non *Jacobi Smith*, S. T. P. adauctum. Insuper quoque ad calcem adjectæ sunt Sententiæ Græco-Latinæ, quibus omnia Linguæ Græcæ Primitiva comprehenduntur. Item Tractatus duo: alter de resolutione Verborum, alter de Articulis; uterque perutilis, et æque desideratus. Hanc Editionem xxi. curavit et auctiorem fecit *Petrus Steele*, A. M.

June, 1824.

ESTABLISHED SCHOOL BOOKS,

PRINTED FOR

MAN, HURST, REES, ORME, BROWN, AND GREEN,
LONDON.

Art of Reading.

ST BOOK for CHILDREN. By LINDLEY MURRAY.
h Edition. Price 6d. sewed.

ENGLISH SPELLING BOOK; with Reading Lessons
to the Capacities of Children; in Three Parts, calculated to advance the
s by natural and easy Gradations; and to teach Orthography and Pronun-
together. By LINDLEY MURRAY. 31st Edit. Price 1s. 6d. bound.

RODUCTION to the ENGLISH READER; or, a Selection
s, in Prose and Poetry, &c. By LINDLEY MURRAY. Twentieth Edit.
. bound.

3 ENGLISH READER; or, Pieces in Prose and Poetry,
from the best Writers. Designed to assist young Persons to read with Pro-
nd Effect; to improve their Language and Sentiments; and to inculcate
the most important principles of Piety and Virtue. With a few preliminary
tions on the Principles of good Reading. By LINDLEY MURRAY.
enth Edition. Price 4s. 6d. bound.

UEL to the ENGLISH READER; or, Elegant Selections in
nd Poetry. Designed to improve the higher Class of Learners in Reading; to
a Taste for just and accurate Composition; and to promote the Interests of
nd Virtue. By LINDLEY MURRAY. Sixth Edition. Price 4s. 6d. bound.

ENGLISH MASTER; or, Student's Guide to Reasoning
nposition: exhibiting an analytical View of the English Language, of the
Mind, and of the Principles of Fine Writing. By WILLIAM BANKS,
Teacher of Composition, Intellectual Philosophy, &c. 8vo. 10s. 6d. Bds.

3 ENGLISH SPELLING BOOK, accompanied by a progres-
ies of easy and familiar Lessons, adapted to the Capacities of Children, and
shed with a Variety of Engravings; the whole intended to furnish, for the
hools, an improved introductory Book to the first Elements of the English
ge. By WILLIAM MAVOR, LL.D. The 290th Edition. Price 1s. 6d.

ADING EXERCISES for SCHOOLS, on a New and very
Plan, being a Sequel to MAVOR's SPELLING, and an Introduction to the
ok, similar in Arrangement to Brown's Testament. By the Rev. DAVID
A new Edition, corrected. Price 2s. bound.

3 CLASS-BOOK; or **THREE HUNDRED and SIXTY-**
ADING LESSONS for SCHOOLS of either SEX: combining the Elements
nowledge, with a greater Number of Reading Exercises, from the best Au-
an are to be found in any other Work of the same Description; every
aving a clearly defined Object, and teaching some Principle of Science or
; or some important Truth. By the Rev. DAVID BLAIR. A new Edition,
on good Paper, and in a clear Type. Price 5s. bound.

BOOK of MONOSYLLABLES; or, an Introduction to the
onitor, adapted to the Capacities of young Children. In two Parts, cal-
to instruct by familiar Gradations in the first Principles of Education and
. By JOHN HORNSEY, 1s. 6d. bound.

PRONOUNCING EXPOSITOR; or, **A NEW SPELLING**
In Three Parts. By JOHN HORNSEY. 7th Edit. In 13mo. 2s. bound.

THE CHILD'S MONITOR; or, Parental Instruction. In Five Parts, containing great Variety of Progressive Lessons, adapted to the Comprehension of Children: calculated to instruct them in Reading, in the Use of Stops, in Spelling, and in dividing Words into proper Syllables; and at the same time to give them some Knowledge of Natural History, of the Scriptures, and of several other sublime and important Subjects. By J. HORNSEY. A new Edition, Price 6s. 6d.

THE SCHOLAR'S SPELLING ASSISTANT. Intended for the Use of Schools and private Tuition. By THOMAS CARPENTER, Master of the Academy, Ufford, Essex. A new Edition, corrected and improved. Price 1s. 6d. bound.

AN ENGLISH VOCABULARY, in which the Words are arranged indiscriminately; designed as a Sequel to the Scholar's Spelling Assistant, for the Purpose of grounding young Persons more effectually in Spelling and Pronunciation. To which are added, Miscellanies on the most useful and interesting Subjects. By THOMAS CARPENTER. In 12mo. Price 2s. bound.

POETRY for CHILDREN; consisting of Selections of easy and interesting Pieces from the best Poets, interspersed with Original Pieces; adapted to Children between the Age of Six and Twelve. By Miss AIKIN. New Edition.

CLASSICAL ENGLISH POETRY, consisting of from Three to Four Hundred of the best short Pieces in the Language, selected for the Use of Schools and young Persons, from the Works of the British Poets, with some original Pieces. By Dr. MAJOR and Mr. PRATT; with a Preface, indicating the several Species of Poetry, and their best Modes of Recitation. Closely printed in Double clmo. A New Edition. Price 5s. 6d. bound.

A SEQUEL to the POETICAL MONITOR, consisting of Pieces Select and Original, adapted to improve the Minds and Manners of Young Persons. By ELIZ. HILL. The Second Edition. Price 3s. 6d. bound.

SELECT WORKS of the BRITISH POETS, with Biographical and Critical Prefaces. By Dr. AIKIN. 3d Edit. In One large Volume of 812 Pages Medium 8vo. Price 15s. extra boards.

The object of this Work, which is entirely new, is to comprise, within a single volume, a Chronological Series of our Classical Poets, from Ben Jonson to Beattie, without mutilation or abridgment, with Biographical and Critical Notices of their Authors. The Work may be termed a "Library of Classical English Poetry, and may safely be recommended to the heads of Schools in general, and to the Libraries of Young Persons.

Hort's Course of Education.

An EASY COURSE of DOMESTIC EDUCATION; comprising a Series of Elementary Treatises on the various Branches of Juvenile Instruction; together with Advice to Parents and Tutors for conducting the Education of Children. Designed for the Use of Families and of Schools. By WILLIAM JILLARD HORT, Author of the New Pantheon, &c. 22 Vols. 18mo. sold together in a Case, Price 3l. 13s. 6d. or separately, as follows:

s. d.		s. d.	
1. Advice to Parents and Tutors, 3	0	13. Universal History.....	4 6
2. English Spelling Book	1 6	14. History of England	2 6
3. Introductory Reading Book ..	2 6	15. Sciences and Arts, 2 Vols.....	6 6
4. English Reading Book, Prose..	3 6	16. Natural History.....	6 6
5. —————, Verse..	3 0	17. French Grammar	4 6
6. English Grammar	2 6	18. ——— Exercises	3 6
7. Exercises to Ditto.....	2 0	19. ——— Key to Ditto	3 6
8. Key to Ditto.....	2 0	20. ——— Conversations, and Vocabulary	2 6
9. English Dictionary	2 6	21. ——— Reading Book, Prose and Verse.....	4 6
10. Epitome of the Holy Bible....	2 6		
11. Geography	2 6		
12. Arithmetic	2 6		

English Language.

FIRST LESSONS in ENGLISH GRAMMAR, adapted to the Capacities of Children, from Six to Ten Years old. Designed as an Introduction to the Abridgment of Murray's Grammar. A new Edition. Price 2d. sewed.

AN ABRIDGMENT of MURRAY'S ENGLISH GRAMMAR. With an Appendix, containing Exercises in Parsing, in Orthography, in Syntax, and in Punctuation. Designed for the younger Classes of Learners. Eightieth Edition. Price 1s. bound.

ENGLISH GRAMMAR, adapted to the different Classes of Learners. With an Appendix, containing Rules and Observations for assisting the more advanced Students to write with Perspicuity and Accuracy. By LINDLEY MURRAY. Thirty-seventh Edition. Price 4s. bound.

AN ENGLISH GRAMMAR, comprehending the PRINCIPLES and RULES of the LANGUAGE, illustrated by appropriate Exercises, and a Key to the Exercises. By LINDLEY MURRAY. In 2 vols. 8vo. The Fourth Edition. Price 1l. 1s. in boards.

"We are of opinion, that this edition of Mr. Murray's work on English Grammar deserves a place in Libraries, and will not fail to obtain it." *Brit. Crit.*

ENGLISH EXERCISES, adapted to MURRAY'S ENGLISH GRAMMAR; consisting of Exemplifications of the Parts of Speech, Instances of false Orthography, Violations of the Rules of Syntax, Defects in Punctuation, and Violations of the Rules respecting Perspicuity and Accuracy. Designed for the Benefit of private Learners, as well as for the Use of Schools. Thirty-first Edition. Price 2s. 6d. bd.

A KEY to the ENGLISH EXERCISES; calculated to enable private Learners to become their own Instructors in Grammar and Composition. Sixteenth Edition. Price 2s. 6d. bound. The Exercises and Key may be had together. Price 4s. 6d.

GRAMMATICAL QUESTIONS, adapted to the Grammar of LINDLEY MURRAY, with Notes. By C. BRADLEY, A. M. Price 2s. 6d. bound. The Fifth Edition, considerably improved.

RULES for ENGLISH COMPOSITION, and particularly for Themes. Designed for the Use of Schools, and in aid of Self-Instruction. By JOHN LUPPINGHAM, Private Tutor at Westminster School. Fourth Edit. In 1 vol. 12mo. Price 4s. boards.

THE ART of EXTEMPORE PUBLIC SPEAKING, including Course of Discipline for obtaining the Faculties of Discrimination, Arrangement, and Oral Discussion; designed for the Use of Schools, and Self-Instruction. By JOHN LUPPINGHAM. Third Edition. Price 6s. in Boards.

A SHORT GRAMMAR of the ENGLISH LANGUAGE, simplified to the Capacities of Children. In Four Parts. 1. Orthography. 2. Analogy. 3. Prosody. 4. Syntax. With Remarks and appropriate Questions.—Also, an Appendix, in Three Parts. 1. Grammatical Resolutions, &c. 2. False Syntax, &c. Rules and Observations for assisting young Persons to speak and write with Perspicuity and Accuracy. By JOHN HORNSEY. A new Edition, corrected and greatly improved. Price 2s. bound.

ENGLISH EXERCISES, Orthographical and Grammatical, in two Parts: being a Selection of choice Pieces in Prose and Verse. With many Original Reflections, &c. designed to improve the Juvenile Mind in Spelling and Grammar. By JOHN HORNSEY. In 18mo. Price 1s. bound.

AN ABRIDGMENT of HORNSEY'S ENGLISH GRAMMAR: designed for the Use of Children, from Six to Ten Years of Age; with an Appendix, containing 127 Questions appropriate to the Text. The 2d Edit. Price 9d.

THE CLASSICAL ENGLISH LETTER WRITER; or, EPISTOLARY SELECTIONS, designed to improve Young Persons in the Art of Letter-writing, and in the Principles of Virtue and Piety. With Introductory Rules and Observations on Epistolary Composition; and Biographical Notices of the Writers from whom the Letters are selected. By the Author of LESSONS for YOUNG PERSONS in HUMBLE LIFE, &c. &c. 2d Edit. In 12mo. Price 5s. bound.

French and Italian Languages.

An **UNIVERSAL FRENCH GRAMMAR**, being an accurate System of French Accidence and Syntax, on an improved Plan. By **NICHOLAS HAMEL**. A New Edition. Price 4s. bound.

GRAMMATICAL EXERCISES upon the **FRENCH LANGUAGE**, compared with the English. By **NICHOLAS HAMEL**. A new Edition, with great Improvements. Price 4s. bound.

CLEF, ou **THEMES TRADUITS** de la **GRAMMAIRE** de **NICHOLAS HAMEL**, d'après l'Edition stéréotype, in 12mo. Price 3s. bound.

THE WORLD in **MINIATURE**, containing a curious and faithful Account of the Situation, Extent, Productions, Government, Population, Dress, Manners, Customs, &c. &c. of the different Countries of the World: compiled from the best Authorities; with proper References to the most essential Rules of the French Language. By **NICHOLAS HAMEL**. A New Edit. 4s. 6d. bound.

INTRODUCTION AU LECTEUR FRANCOIS: ou, Recueil de Pièces choisies: avec l'Explication des Idiotismes et des Phrases difficiles, qu'on s'y trouvent. Par **LINDLEY MURRAY**. 4th Edit. in 12mo. Price 3s. 6d. bound.

LECTEUR FRANCOIS; ou, Recueil de Pièces, en Prose et en Vers, tirées des Meilleurs Ecrivains, pour servir à perfectionner les Jeunes gens dans la Lecture; à étendre leur Connoissance de la Langue Française; et à leur inculquer des Principes de Vertu et de Piété. Par **LINDLEY MURRAY**. Fourth Edit. Price 5s. bound.

A **KEY** to **CHAMBAUD'S EXERCISES**; being a correct Translation of the various Exercises contained in that Book. By **E. J. VOISIN**. Fourth Edition. Price 4s. bound.

An **EXPLANATORY PRONOUNCING DICTIONARY** of the **FRENCH LANGUAGE**, in French and English; wherein the exact Sound and Articulation of every Syllable are distinctly marked (according to the Method adopted by Mr. Walker in his Pronouncing Dictionary). By **L'ABBE TARDY**, late Master of Arts in the University of Paris. A new Edition, revised. In 12mo. 6s. bound.

A **SEQUEL** to the **EXERCISES** of **Chambaud, Hamel, Perrin, Wanostrucht**, and other Grammars, being a Practical Guide to translate from English into good French on a new Plan with Grammatical Notes. By **G. H. POPPLETON**, in 12mo. Price 3s. bound.

A **KEY** to **POPPLETON'S FRENCH EXERCISES**; being a Translation of the various Exercises contained in that Book. In 12mo. 2s. 6d. bound.

A **NEW ITALIAN GRAMMAR**, in English and Italian, on a Plan different from any hitherto published; pointing out, in a clear concise Manner, the best Rules and the easiest Method for the Attainment of that Language. By **GAETANO RAVIZZOTTI**. In 12mo. Price 9s. bound, the 5th Edit. considerably improved.

Latin Language.

WARD'S LATIN ACCIDENCE. Price 1s. bound.

WARD'S LATIN GRAMMAR. Price 2s. 6d. bound.

EXERCISES to the **ACCIDENCE** and **GRAMMAR**: or, an Exemplification of the several Moods and Tenses, and of the principal Rules of Construction. By **WILLIAM TURNER**, M. A. late Master of the Free School at Chester. Price 3s. bound.

TERMINATIONES et **EXEMPLA DECLINATIONUM** et **CONJUGATIONUM** ITEMQUE **PROPRIA QUÆ MARIBUS, QUÆ GENUS** et **IN PRÆSENTI**, Englished and explained, for the Use of young Grammarians. Opera et studio **CAROLI HOOLE**, M. A. E. Col. e Oxon Scholarchæ olim Bathoniensis egro Ebor. In 12mo. Price 1s. 6d. bound.

AN ALPHABETICAL KEY to PROPRIA QUÆ MARIBUS, DE GENUS, and AS IN PRÆSENTI, containing all the Examples declined and translated, with the Rules quoted under each, and Numerical References to the Context. A new Edition, with Additions. By J. CAREY, LL.D. Author of *Latin Made Easy*, *Scanning Exercises*, &c. In 12mo. Price 3s. bound.

LATIN PROSODY MADE EASY. The Third Edition, enlarged, materially improved, and accompanied with the Poetical Treatise of Gratianus Maurus, de Metris. By JOHN CAREY, LL.D. In 12mo. Price 7s. Bds.

THE ETON LATIN PROSODY, illustrated with English Explanations of the Rules and Authorities from the Latin Poets. By J. CAREY, LL.D. 12mo. 1s. 6d. Bd.

A METRICAL GUIDE to the right Intelligence of Virgil's Imitation. By J. CAREY, LL.D. 12mo. 1s. 6d.

LATIN TERMINATIONS MADE EASY; a CLUE for YOUNG LATINISTS and NON-LATINISTS, to trace the Original Forms and Signification of Nouns and Verbs, from their Terminations, alphabetically arranged, with Explanatory References to the Grammar. By J. CAREY, LL.D. 12mo. 2s.

SCANNING EXERCISES for YOUNG PROSODIANS, containing the first two Epistles from the Electæ ex Ovidio, scanned and proved by the Rules of the Eton Grammar, and interspersed with occasional Remarks. By J. CAREY, LL.D. Price 4s. bound.

INTRODUCTORY LATIN EXERCISES to those of CLARKE, ELIS, and TURNER; designed for the younger Classes of Learners. By N. HOWARD, Author of a Latin and Greek Vocabulary. In 12mo. Price 2s. 6d. bound.

A SERIES of LATIN EXERCISES, selected from the best Roman Writers, and adapted to the Rules in Syntax, particularly in the Eton Grammar: to which are added, English Examples, to be translated into Latin, immediately under the same Rule. Arranged under Models. By NATHANIEL HOWARD. In 12mo. Price 3s. 6d. bound.

A KEY to HOWARD'S SERIES of LATIN EXERCISES. 12mo. Price 2s. 6d. bound.

A SEQUEL to the STUDENT'S MANUAL, being an Etymological and Explanatory Vocabulary of Words derived from the Latin, with amusing Illustrations from eminent Writers. In 18mo. Price 6s. 6d. Bds.

MAITTAIRE'S CLASSICS.

C. J. CÆSARIS COMMENTARII, 12mo. Price 5s. 6d. bound.

C. NEPOS, 12mo. Price 1s. 6d. bound.

SALLUST, 12mo. Price 2s. 6d. bound.

VIRGIL, 18mo. Price 3s. 6d. bound.

QVIDII EPISTOLÆ, 18mo. Price 3s. 6d. bound.

A PRAXIS on the LATIN PREPOSITIONS, being an Attempt to illustrate their Origin, Signification and Government, in the Way of Exercise, for the Use of Schools. By SAMUEL BUTLER, D.D. F.R.S. &c. &c. Archdeacon of Derby, and Head Master of Shrewsbury School. In 8vo. Price 6s. 6d. Bds.

Greek Language.

HOWARD'S GREEK GRAMMAR. Price 2s. 6d. bound.

A GRAMMAR of the GREEK LANGUAGE, on a New and improved Plan, in English and Greek. By JOHN JONES, Member of the Philological Society at Manchester. Neatly printed in 12mo. Third Edit. Price 6s. 6d. Bound.

A VOCABULARY; English and Greek, arranged systematically, to advance the Learner in scientific as well as verbal Knowledge. Designed for the Use of Schools. By NATHANIEL HOWARD. A new Edition. In 18mo. 3s. bound. The Greek language is so copious that few persons ever master the vocabulary. The present work well calculated to expedite the knowledge of those terms of natural history, of art, and science, which are commonly the last learned, and the first forgotten.

THE GREEK TERMINATIONS (including the Dialects and Poetic Licences), alphabetically arranged, and grammatically explained. By JOHN CAREY, LL.D. In 12mo. Price 4s. in Sheep.

INTRODUCTORY GREEK EXERCISES, to those of Neilson, Dunbar, and others; arranged under Models, to assist the Learner. By H. THANIEL HOWARD. In 12mo. Price 5s. 6d. Bound.

GREEK EXERCISES, in Syntax, Ellipses, Dialects, Prosody, and Metaphrases, (after the Manner of "Clarke's and Man's Introduction to the Making of Latin,") adapted to the Grammars of Eton, Wetttenhall, Moore, Sell, and Holmes. To which is prefixed, a concise but comprehensive Syntax. By the Rev. WILLIAM NEILSON, D.D. Minister of Dundalk, Ireland. The Sixth Edition. In 1 vol. 8vo. Price 5s. in Boards, and with the Key, Price 8s.

A KEY to the GREEK EXERCISES. By the Rev. WILLIAM NEILSON, D.D. M.R.I.A. In 8vo. Price 3s. in Boards.

**DELECTUS SENTENTIARUM GRÆCARUM ad USUM TI-
RONUM ACCOMMODATUS**; cum Notulis et Lexico, on the Plan of Dr. Valpy's Latin Delectus. Sixth Edition. In 12mo. Price 4s. Bound.

THE STUDENT'S MANUAL; or, an Appendage to the English Dictionary, being an Etymological and Explanatory Vocabulary of Words derived from the Greek. In Two Parts, the 3d Edition, greatly augmented. 2s.

MAITTAIRE'S HOMER'S ILIAD, 12mo. Price 7s. bound.

Geographp.

A SKETCH of MODERN and ANTIENT GEOGRAPHY, for the Use of Schools. By SAMUEL BUTLER, D.D. F.R.S. and S.A. &c. Archdeacon of Derby; Head Master of the Royal Free Grammar School of Shrewsbury. In 8vo. the 6th Edition, Price 9s. Bds.

Also, by DR. BUTLER,

An **ATLAS of MODERN GEOGRAPHY**, consisting of Twenty Coloured Maps. Price 12s. half-bound.

An **ATLAS of ANTIENT GEOGRAPHY**, on the same Plan, Price 12s. half-bound, comprising Twenty Coloured Maps.

A **GENERAL ATLAS of ANTIENT and MODERN GEOGRAPHY**, comprising Forty Coloured Maps, 4to. Price 14s. half-bound.

OUTLINE GEOGRAPHICAL COPY-BOOKS, in 4to. with the Lines of Latitude and Longitude only, intended as Practical Exercises for the Pupil to fill up, from Dr. Butler's Atlases of Antient and Modern Geography, and designed as an accompaniment. Price 4s. each, sewed; or, 7s. 6d. together.

OUTLINE MAPS of ANTIENT GEOGRAPHY, being a Selection from Dr. Butler's Antient Atlas, intended as Practical Exercises for the Pupil to fill up, Drawing Colomblor, folio, Price 10s. 6d.

An **EASY GRAMMAR of GEOGRAPHY**, being an Introduction and Companion to the larger Work of the same Author, published under the Title of "Geography on a popular Plan," and esteemed the most practical Work of this Kind extant. By the Rev. J. GOLDSMITH. A new Edition, improved. Illustrated with Views of the principal Capitals of the World, and a Variety of Maps, &c. Price 3s. 6d. bound.

GEOGRAPHY on a POPULAR PLAN, for the Use of SCHOOLS and YOUNG PERSONS, containing all the interesting and amusing Features of Geographical Knowledge, and calculated to convey Instruction by Means of the striking and pleasing Associations produced by the peculiar Manners, Customs, and Characters of all Nations and Countries. By the Rev. J. GOLDSMITH. A new Edition, considerably enlarged and improved, illustrated with beautiful Engravings, representing the Dresses, Customs and Habitations of all Nations, with numerous Maps, &c.

AN ABRIDGMENT of Mr. PINKERTON'S MODERN GEOGRAPHY; and Professor VINCE'S ASTRONOMICAL INTRODUCTION. In 1 large vol. 8vo. with a Selection of the most useful Maps, accurately copied from those in the larger Work. A New Edition. Price 15s. bound.

PINKERTON'S SCHOOL ATLAS, containing 21 Maps neatly coloured. Price 12s. half-bound.

A New **TREATISE** on the USE of the GLOBES; or, a Philosophical View of the Earth and Heavens; comprehending an Account of the Figure, Magnitude, and Motion of the Earth; with the natural Changes of its Surface, caused by Floods, Earthquakes, &c. designed for the Instruction of Youth. By THOMAS KEITH. In 1 vol. 12mo. with Plates. Sixth Edition. Price 6s. Boards.

AN INTRODUCTION to the GEOGRAPHY of the NEW TESTAMENT; comprising a summary Chronological and Geographical View of the Events recorded respecting the Ministry of our Saviour: with Questions for Examination, and an accented Index; principally designed for the Use of Young Persons, and for the Sunday Employment of Schools. By LANT CARPENTER, LL. D. In 1 vol. 12mo. with Maps. The Fifth Edition, considerably improved.

INSTRUCTIVE RAMBLES through London and its Environs. By Mrs. HELME. The Sixth Edition, complete in one vol. Price 4s. 6d. bound.

A COMPENDIUM of GEOGRAPHY, for the Use of Schools, Private Families, and those who study this necessary Science. By RICHMAL MANGNALL, Author of "Historical Questions." 2nd Edit. in 12mo. corrected to the present Time, 9s. bound.

GEOGRAPHY for YOUTH, adapted to the different Classes of Learners. By the late Rev. JOHN HARTLEY. In 12mo. (the Third Edition), Price 4s. 6d. bound.

OUTLINES of GEOGRAPHY, the First Course for Children. By the Rev. J. HARTLEY. Being an Introduction to the Geography for Youth. 9d.

History, &c.

ANNALS of the REIGN of GEORGE the THIRD, brought down to the Period of his Majesty's Decease. By JOHN AIKIN, M.D. Abridged for the Use of Schools and young Persons. In 12mo. 4s. 6d. bound.

HISTORICAL and MISCELLANEOUS QUESTIONS for the Use of Young People; with a Selection of British and General Biography, &c. By RICHMAL MANGNALL. A New Edition, in 12mo. Price 5s. bound.

AN ABRIDGMENT of UNIVERSAL HISTORY. Adapted to the Use of Families and Schools, with appropriate Questions at the End of each Section. By the Rev. H. I. KNAPP, A. M. In 1 vol. 12mo. Fifth Edit. Price 4s. 6d. bound.

AN ABRIDGMENT of the HISTORY of SCOTLAND, from the Invasion of the Romans till the Union with England; with a Supplementary Narrative of the Rebellions in 1715 and 1745; together with Sketches illustrative of the National Institutions of the Scots, the Progress of Education and Literature, Agriculture, Manufactures, and Commerce. With Six Hundred Questions as Exercises. By DANIEL MACINTOSH. In 12mo. the 2d Edition, revised and enlarged, Price 6s. bound.

THE HISTORY of ENGLAND, related in Familiar Conversations, by a Father to his Children. By ELIZABETH HELME. Sixth Edition. In 2 vols. 12mo. 9s. bound.

LETTERS on FRENCH HISTORY, from the Earliest Period to the Battle of Waterloo, and re-establishment of the House of Bourbon, for the Use of Schools. By J. BIGLAND. In 12mo. 6s. Boards.

LETTERS on ENGLISH HISTORY, from the Invasion of Julius Cæsar to the Battle of Waterloo; for the Use of Schools. By J. BIGLAND. In 12mo. Price 6s. boards.

LETTERS on the STUDY and USE of ANCIENT and MODERN HISTORY; containing Observations and Reflections on the Causes and Consequences of those Events which have produced conspicuous Changes in the Aspect of the World, and the general State of human Affairs. By JOHN HESLAND. Fifth Edit. 12mo. Price 6s. Boards.

UNIVERSAL HISTORY, in Twenty-four Books, translated from the German of John Müller, in 3 vols. 8vo. Price 1*l*. 16s. boards.

This work is not a mere compendium of Universal History, but contains a Philosophical Inquiry into the Moral, and more especially the Political Causes which have given rise to the most important Revolutions in the History of the Human Race.

The BRITISH CONSTITUTION; or, an Epitome of Blackstone's Commentaries on the Laws of England. By VINCENT WANOSTROCHT, LL.D. In One thick Volume, 12mo. Price 12s. Bds.

An INTRODUCTION to the STUDY of CHRONOLOGY and UNIVERSAL HISTORY. By WILLIAM JILLARD HORT. 18mo. 2d Edit. 4s. bd.

An INTRODUCTION to MODERN HISTORY, from the Birth of Christ to the present Time, in Continuation of an Introduction to Chronology and Ancient History. By W. J. HORT. In 2 Vols. 18mo. Price 10s. 6d. bd.

The NEW PANTHEON; or, an Introduction to the Mythology of the Antients, in Question and Answer. Compiled principally for the Use of Females. By W. JILLARD HORT. The Fifth Edition, considerably enlarged. With Plates. Price 5s. 6d. bound and lettered.

"The New Pantheon is scrupulously delicate; it is also well arranged, and well written." *Edin. Rev.* "It would be unjust not to recommend this work as an elegant and useful companion to young persons of both sexes." *Gent. Mag.*

An EPITOME of ROMAN ANTIQUITIES; or, an Account of the Civil Government, Judicial Proceedings, Religion, Games, Military and Naval Affairs, Dress, Entertainments, Marriages, Funerals, Money, Weights, Measures, &c. &c. of the Romans; to which is prefixed, an Abridgment of Roman History. By C. IRVING, LL.D. & F.S.A. In 12mo. 5s. bound.

A COMPENDIOUS CHART of ANCIENT HISTORY and BIOGRAPHY, designed principally for the Use of Young Persons. By Mrs. JOHN HURFORD, of Altrincham, and dedicated by Permission to the Rev. ARCHDEACON BUTLER. Neatly engraved on a Plate, Two Feet Six Inches, by Two Feet, and carefully coloured, Price 8s. 6d. in Sheets; 10s. 6d. folded in Boards; or 12s. 6d. Canvas and Roller, or in a Case.

Also, A BRIEF SUMMARY of ANCIENT HISTORY, arranged in Periods; intended as a Companion to the above. To which is added, a Catalogue of all the Names inserted in the Chart. 18mo. 3s. half-bound.

Biography.

THE UNIVERSAL BIOGRAPHICAL DICTIONARY; or, an Historical Account of the Lives, Characters, and Works of the most eminent Persons of every Age and Nation. By JOHN WATKINS, LL.D. A New Edition, corrected to the present Time, and enlarged with 1200 additional Lives, in 10 Pages Brevier Octavo, Price 25s. in Bds.

THE BRITISH NEPOS, consisting of Select Lives of the illustrious Britons who have been the most distinguished for their Virtues, Talents, & remarkable Advancement in Life, interspersed with practical Reflections; written purposely for the Use of young Persons, on the obvious and important Principle, *that example is more powerful and more seductive than precept.* By WILLIAM MAJOR, LL.D. A new Edition, enlarged. Price 5s. bound.

A SELECTION of the LIVES of PLUTARCH, abridged for the Use of Schools. By WILLIAM MAJOR, LL.D. &c. Price 5s. 6d. bound, containing Accounts of the most illustrious and estimable Characters of Antiquity.

Religion, and Morals.

TRUE STORIES; or, Interesting Anecdotes of Children, designed, through the medium of Example, to inculcate Principles of Virtue and Piety. Third Edition. In 18mo. Price 2s. 6d. in Boards.

TRUE STORIES; or, Interesting Anecdotes of Young Persons, designed through the medium of Example, to inculcate Principles of Virtue and Piety. By the Author of "Lessons for young Persons in humble Life," &c. In 12mo. Price 4s. 6d. Boards.

LESSONS for YOUNG PERSONS in HUMBLE LIFE, calculated to promote their Improvement in the Art of Reading, in Virtue and Piety, and particularly in the Knowledge of the Duties peculiar to their Stations. The Fifth Edition. Price 4s. Boards.

A FRIENDLY GIFT for SERVANTS and APPRENTICES; containing the Character of a good and faithful Servant, Advice to Servants of every Denomination; Letter from an Uncle to his Nephew, on taking him Apprenticed; and Anecdotes of good and faithful Servants. By the Author of "Lessons for young Persons in humble Life." The Sixth Edition. Price 9d.

LETTERS addressed to a YOUNG MAN, on his first Entrance to Life; and adapted to the peculiar Circumstances of the present Times. By Mrs. WEST. A New Edition. In 3 vols. 12mo. Price 12. 1s. Boards. "This work appears to us highly valuable. The doctrines which it teaches are orthodox, temperate, firm, and liberal; and the manners which it recommends are what every judicious parent would wish to see adopted." *Brit. Crit.*

PATIENCE. A Tale. By Mrs. HOFFLAND. In 1 Vol. 12mo. Price 6s. Bds. with a Frontispiece from a Design by Hayter.

INTEGRITY. A Tale. By the same Author. Frontispiece, Price 6s. Bds.

SCRIPTURAL ESSAYS, adapted to the Holidays of the Church in England; with Meditations on the prescribed Services. By Mrs. WEST. In 3 Vols. 12mo. Price 12s. boards.

SERMONS for SCHOOLS, containing one for every Sunday in the Year; and also for Christmas-Day, Good-Friday, Easter-Sunday, and Fast-Days; of Sermons and on Subjects adapted to Young Persons of either Sex: selected and abridged from Horne, Blair, Gisborne, Zollikofer, Paley, Porteus, Jortin, Enfield, Wesley, Seed, &c. &c. A New Edition. By the Rev. S. BARROW, 7s. bound and lettered.

THE POWER of RELIGION on the MIND, in Retirement, Election, and at the Approach of Death; exemplified in the Testimonies and Experience of Persons distinguished by their Greatness, Learning, or Virtue. By LINDLEY MURRAY, Author of English Grammar, &c. The Seventeenth Edition. One Volume 12mo. Price 5s. bound; or in 8vo. Price 12s. Boards.

The DUTY and BENEFIT of a DAILY PERUSAL of the HOLY SCRIPTURES in FAMILIES. By LINDLEY MURRAY, Author of an English Grammar, &c. 2d Edit. Price 1s. sewed.

A SELECTION from BISHOP HORNE'S COMMENTARY on the PSALMS. By LINDLEY MURRAY, Author of an English Grammar, &c. In 2 Vols. 12mo. Price 5s. boards.

"We have no hesitation in saying that those young Persons of either sex who will attentively peruse these selections, will not fail to have some good thoughts impressed upon their minds, and some good fires excited in their hearts." *Crit. Rev.*

